சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

மெய்கண்டதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதமூலமும்

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச்

சிவஞானயோகிகள்

இயற்றியருளிய

திராவிட மகாபாடியமென்னும்

ஸ்ரீசிவஞானபாஷியமும்.

இவை

மதுரைத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்
ஆதீன வித்துவான்
சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களால்

சென்னை:

[illegible] அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

பராபவ(வரு) ஆவணிமீ

1906

இதன் விலை ரூ 2—8—0.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானபோதம்

சிவஞானபாஷ்யப் பதிப்புரை.

அங்கணன் கயிலை காக்கு மகம்படித் தொழின்மை பூண்டே
நங்குரு மரபிற் கெல்லா முதற்குரு நாத னாகிப்
பங்கயந் துளவ நாறும் வேத்திரப் படை பொறுத்த
செங்கையெம் பெருமா னந்தி சீரடிக் கமலம் போற்றி.

அநாதிமலமுத்தராகிய சிவபெருமான் அநாதிமலபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டுய்யும்பொருட்டு அநாதியே திருவாய்மலர்ந்தருளியவை வேதம், சிவாகமம் என இரண்டாம். வேதங்களின் ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதங்களின் பொருள்கள் அளவுபடாவென்று எண்ணிக் குற்றமில்லாத அறிவினையுடைய பெரியோர்கள் எளிதாக உணர்ந்துகொள்ளும்பொருட்டு வியாசமுனிவர் ஐஞ்ஞூற்றைம்பத்தைந்து சூத்திரங்களாகச் செய்தருளினார். அவைகளுக்கு வேதாந்த சூத்திரமென்று பெயர். அச்சூத்திரங்களுக்கு வேத சிவாகமங்களை நன்குணர்ந்த நீலகண்ட சிவாசாரியர் வேத சிவாகமங்களின் உண்மைப்பொருள்களுக்கு மாறுபடாவண்ணம் விசிட்டாத்துவித பரமாகப் பாஷ்யஞ் செய்தருளினார். அதன்பின்பு சங்கராசாரியர் இராமாநுசாசாரியர் மாத்துவாசாரியர் மூவரும் முறையே மாயாவாத வைணவ த்துவ சமயபரமாகத் தத்தமக்குத்தோன்றியவாறே பாஷ்யஞ்செய்தருளினார்.

ஆகமங்கள் வேதங்களிலே அதிகமாகப் பேசப்படாமைக்குக் காரணம் வேதங்கள் சூத்திரமபோன்றும் ஆகமம் பாஷ்

பன்னிரண்டு சூத்திரஞான பாநுவாய் எழுந்தது இச்சிவஞானபோதமே. முழுமுதற் கடவுளாகிய தக்ஷிணாமூர்த்தி ஆன்மாக்களுக்கு ஞானோதயம் உண்டாகும்பொருட்டுத் தமது திருக்கரத்தில் தாங்கியிருப்பதும் இச்சிவஞானபோதமே. திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தடியில் சிவபிரான் குருமூர்த்தியாகத் திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளிவந்து ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு உபதேசித்ததும் இச்சிவஞானபோதமே. இன்னும் முழுமுதற்பொருளாய்ப் பரமாப்தரான சிவபிரான் திருவாய்மொழியாய் ஆரியவேதோப நிடதசாரமனைத்தும் ஒருங்கு திரண்டதும காமிகமுதலிய இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களின் ஞானபாதப்பொருண் முழுவது மொருங்கு திரண்டதுந தமிழ்வேத முதலிய பன்னிரண்டு திருமுறைகளின் சாரமனைத்தும் ஒருங்கு திரண்டதுமாகிப் பதி பசுபாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் தடத்த சொரூபவியல்பெல்லாஞ் சந்தேக விபரீதக் குற்றங்களை நீக்கி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளக்குவதும் தானே தனக்கு ஒப்பாய் நிற்பதும் இச்சிவஞானபோத முதனூலே.

"வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமநால்வ
ரோதுந் தமிழதனி னுள்ளுறுநெய்—போதமிகு
நெய்யினு றுசுவையா நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் றிறம்."

என்னும் ஆன்றோர் திருவாக்கானுமறிக.

இஃது எல்லாச் சமயங்களையுந் தாரதம்மியமாகச் சோபான முறையாற் றன்னகத்தடக்கி அத்துவிதசித்தாந்தம் போதிப்பது. இதுகூறும் அத்துவிதம் சுத்தாத்துவிதம். "பொய்கண்டார் காணப் புனிதமெனு மத்துவித, மெய்கண்ட நாதனருண் மேவுநா ளெந்நாளோ" என்றார் தாயுமான சுவாமிகளும். பொய்கண்டாரென்றது-உபநிடதங்களின் முடிவு கேவலாத்துவிதமெனவும் விசிட்டாத்துவித மெனவும் பேதாத்துவிதமெனவும் உணர்ந்த ஏனை ஆசாரியர்களை.

வடமொழிச் சிவஞானபோத நூலுக்கு வடமொழியில் வல்ல ஆசிரியர் பலர் வியாக்கியானங்கள் பலபல செய்திருக்கின்றார். அவற்றுள் ஸ்ரீ கந்த பரம்பரை சூரியனார்கோவில்ஆதீனத்துப் பிரதமாசாரியராகிய ஸ்ரீமத் சிவாக்கிரயோகிதேசிகர் இயற்றியருளியபாஷ்யம்-மிகவிரிந்ததும் சைவசித்தாந்த நுண்பொருள்களை விளக்குவதுமாயுள்ளது. ஏனையோர் செய்த வியாக்கியானங்கள் மிகச்சுருங்கின. இன்னும் வடமொழிச் சூத்திரபதார்த்தங்களைச் சிவசமவாதசைவரும், சிவாத்துவித சைவரும் ஆண்டாண்டு நலிந்து பொருள்கொண்டு தந்தஞ்சமயமுடிபாக்கிச் செய்த வியாக்கியானங்களுஞ் சிலவுள.

இனி மெய்கண்டதேவநாயனார் மொழிபெயர்த்தருளிய இத்தென்மொழிச் சிவஞானபோதத்திற்குப் பாண்டிவள நாட்டிலே பொதியமலைச்சாரலிலே பாவநாசமென்னுந் திருப்பதியைச் சார்ந்த விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே அகத்தியமுனிவர் வரத்தாற் றிருவவதாரஞ்செய்து திருக்கைலாய பரம்பரை மெய்கண்டதேவ நாயனார் சந்ததிக்கு ஓர் ஞானபானுவாய் விளங்குந் திருவாவடுதுறை நமசிவாய தேசிகர் பரம்பரைத் தழைத்தினிதோங்க அக்குருபரம்பரையில் விளங்கிய வேலப்ப தேசிகராகிய ஞானாசாரியரிடத்தில் சிவஞானபோத ஞானோபதேச வனுக்கிரகம் பெற்று வடமொழி தென்மொழிகளாகிய பெருங்கடல்களை நிலைகண்டுணர்ந்து அத்துவித சிவஞானாநுபூதி கைகண்டு மெய்கண்ட சிவஞானபோத மெய்ப்பொருட் பிரதிட்டாசாரிய சுவாமிகளாய்விளங்கிய சிவஞானயோகிகள் ஆசிரியர் அமைத்தருளிய உண்மைப்பொருள் அங்கை நெல்லிக்கனிபோல் யாவருக்கும் விளங்கும் வண்ணம் சிற்றுரை யெனப்படும் லகுவியாக்கியானமும் சிவஞானபாஷ்ய மெனப் பெயர்பெற்ற மாபாஷ்யமும் அருளிச்செய்தார்.

சிவஞானயோகிகள் சிவஞான போதத்தி னுள்ளுறை யுண்மைக்கருத்துக்களை யெல்லாம் மயக்கமற ஆராய்ந்து தெ

ளிந்து இத்திராவிட மகாபாஷ்யம் அருளிச்செய்தலின் இம் மா பாஷ்யத்தில் பொருளெனக் கொள்ளப்பட்டனவெல்லாம் மெய்ப்பொருளாய்ப் பொருளல்லனவெனத் தள்ளபபட்டன வெல்லாம் பொய்ப்பொருளா யொழிதல் நிச்சயமென்க.

இன்னும் இச்சிவஞானபோதவுபோற்காத முதலிய பிர கரணங்களினுஞ் சூத்திரவதிகரணங்களினும் ஆண்டாண்டு இயைபுபற்றி யெடுத்துத் தடைவிடைகளான் மிகவிரிததரு ளிய பலவகைத் தத்துவங்களின் நுண்பொருள்களும் பலசாத் திரங்களின் பகுதிகளும் அளவில்லாதன வென்க.

இப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்நத சிவஞானபோத மா பாஷ்யம் இதுவரையில் வெளிக்குவராமல் திருவாவடுதுறை யிலும் இசசிவஞானயோகிகள் சிஷ்யபரம்பரையிலும் வழங் கப பெற்றுள்ளது.

ஆனல் சிவஞானயோகிகள் பரிபக்குவமுடையோர் யா வருஞ் சைவசித்தாந்தத்தின் நுண்பொருள்களை யெல்லாம் எளிதாகத்தெரிந்து சிவானந்தத்தை அடையும்பொருட்டுப் பரோபகாரமாக மிகுந்த சிவகாருண்ணியத்திஞலே செய்து வைத்ததே தவிரத் தாங்கள்மாத்திரந் தெரிந்துகொண்டு இரு ப்புப்பெட்டியில் வைத்துப்பூட்டி ஒருவருக்கும் பயன்படா மல் இருக்கும்பொருட்டுச் செய்துவைத்ததன்று. நமது ஆதீ னத்து ஆசாரியசுவாமிகள் இப்படிப்பட்ட அருமையான சை வசித்தாநத நூல்களை வெளிப்படுத்திப் பரிபக்குவர்களுக்குப் போதித்துப் பிரசங்கிப்பார்களாயின் மற்றை மாயாவாத முத லிய புறச்சமய நூல்களெல்லாம் இருக்குமிடந் தெரியாது ஒழிந்துவிடுமன்றே? இப்படி அவர்கள் செய்யாதிருப்பதுங் கலிகாலத்தின் கொடுமைபோலும்.

இம்மகாபாஷ்யத்தின் பொருள்களைத்தெரியவேண்டுமென் று மிகுநத ஆவலகொண்டு முயற்சிசெய்து கிடைக்கப்பெறுது

ஏக்கங்கொண்டு இறந்துள்ள சைவசீலர்கள் அநேகர். இவ்வாறிருக்க யானும் இம்மகாபாஷ்யத்தை வெளிப்படுத்த எண்ணி அநேக இடங்களுக்குச்சென்று தேடி விசாரித்து வருங் காலத்தில் சோழநாட்டில் ஓர்கிருகத்தில் இருப்பதாய்த் தெரிந்து அங்குப் போய் பார்த்ததில அவ்வீட்டார் அதைக்கவனியாமல் இருந்தமையால் ஐந்து சூத்திரம்வரை வன்மீகத்தால் மூடப்பெற்றும் அதற்குமேலுள்ளபாகம மூடப்பெறாதும் இருந்தன. உடனே வாங்கிப பிரதிசெய்து ஒருவாறு பரிசோதித்து அச்சிடத்துணிந்து முன் ஐந்து சூத்திரம்வரை சிற்றுரையோடு, சைவசித்தாந்த நூல்களையெல்லாம் மிக நன்றுணர்ந்தவர்களும் திருவாவடு துறையில் ஞானசூரியனாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகளிடத்தில் ஞானோபதேசம பெற்றவர்களும அவ்வாதீனத்து வித்துவானும எனது ஆசிரியருமான இ இராமசுவாமிபிள்ளை என்று வழங்கும் ஸ்ரீமத் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யவர்கள் அம்மகா சந்நிதானத்தில் பாடங்கேட்டு ஒவ்வொரு சூத்திரங்களுக்கும் எழுதிவைத்திருந்த சில அருமையான பாஷ்யங்களை ஒவ்வொரு அதிகரணங்கள் தோறுஞ்சேர்த்தும, ஆறு சூத்திரமுதல பன்னிரண்டு சூத்திரம வரை முழுவதும பாஷ்யமாகவும் அச்சிட்டுமுடித்துள்ளேன்.

இனிமேல் சிவபிரான் திருவருளான் முழுவதுங் கிடைப்பின் இரண்டாமுறை அச்சிட்டு வெளிபபடுத்தவும் எண்ணியுள்ளேன். ஒரு பிரதிமாத்திரங் கிடைககபபெற்றமையால் அதைககொண்டு ஒருவாறு பரிசோதித்து அதிலிருந்த படியே அசசிட்டுள்ளேன்.

கிடைத்தவளவில் யாவருக்கும் பயன்பட வேண்டுமென்று கருதி அசசிட்டதேதவிர பொருள் கருதி அசசிட்டேனல்லேன்; பொருள் கருதி அச்சிடும பட்சத்தில் பலநாளாகப் பல இடங்களில் தேடியலைந்த சிரமத்தையும், பணசசெ

லவையும் நோக்கி இதற்கு விலை மிக அதிகமாக ஏற்படுத்தக்கூடும். அப்படியின்மையினாற்றான் இதற்குவிலை ரூபா 2-ஏற்படுத்தலாயிற்று.

உலகத்தில் ஒவ்வொரு மதத்தாருந் தங்கள் சமயம் இன்னது சமயக்கடவுள் இன்னார் என்று தெளிந்து அதில் விதித்தபடி ஒழுகிவருகின்றார்கள். சைவர்கள்மாத்திரம் "சைவமாஞ் சமயஞ்சாரும் ஊழ்பெறலரிது" என்ற சுருதிப்படி அநேக பிறவியிற் செய்த தவவலியால் எல்லாச் சமயங்களை யுந்தன்னகத் தடக்கி அவைகளுக்கு மேற்பட்டு விளங்குஞ் சைவ சமயத்தை அடையும்படியான ஊழைப்பெற்றும் அச்சமயம் இத்தன்மையது அச்சமயக்கடவுள் இன்னார் என்று தெரிந்துகொள்ளாது விபூதிதரிப்பது மாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணமென்றும், விபூதி தரிப்பது மாமிசம் புசியாது விடுவது இந்த இரண்டு மாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணமென்றும், விபூதி தரிப்பது மாமிசம் புசியாது விடுவது மாமிசம் புசிக்கின்றவர்கள் காணமற் போசனஞ்செய்வது இந்த மூன்றுமாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணமென்றும் எண்ணிச் சைவதீக்ஷைபுமின்றி உயிர்ப்பலி ஏற்கின்றதுட்ட தேவதைகளையும் காடன் மாடன் மதுரைவீரன் பதினெட்டாம் படிக்கருப்பன் முதலான பிசாசுகளையும் வணங்குகின்றார்கள் மகமதீயருடைய பள்ளிவாயிலுக்குப் போகின்றார்கள், அங்கே காணிக்கை செலுத்துகின்றார்கள். இவைகளுக்கெல்லாங் காரணந் தங்கள் சமயசாத்திரங்களை வாங்கிப்படித்து உண்மையுணராததோடமேயாம். பெறுதற்கு அரிய மனிதப்பிறவியைப் பெற்றும் மிகமேலாகிய சைவசமயமாபிலே பிறந்துஞ் சைவசமயம் இப்படிப்பட்டது, அந்தச் சமயக்கடவுள் இப்படிப்பட்டவர், அவரை வழிபடுமுறைமை இப்படிப்பட்டது, இவைகளைப் போதிக்குஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரம் இப்படிப்பட்டதென்று ஆராய்ந்தறிந்து சைவ சமயத்தை அநுட்டியாது நேர்ந்த நேர்ந்தபடி நடப்பது ஐயையோ நரக

த்துன்பத்துக்குக் காரணமாகின்றதே! ஆதலால் நம்மவர்களாகிய சைவசமயிகள் யாவரும் இப்படிப்பட்ட மிக மேலாகிய சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை தமக்குரிய சேமநிதியாக எண்ணி வாங்கிச் சைவதீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டு நேசித்துப் பூசித்துக் கேட்டுச் சிந்தித்து மூல பண்டாரமாகிய சிவபிரானது சிவானந்தப்பேற்றை அடையக்கடவர்கள். படியாதவர்களும் இதைவாங்கிபூசித்து வருவார்களாயின் சிவபிரான் திருவருட்பேற்றிற்குப் பாத்திரமாவார்கள்.

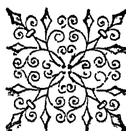
இதனை அச்சிடுங்காலத்தில் சேற்றூர் சம்ஸ்தான வித்துவான் இராமசாமிக்கவிராயரவர்கள் புத்திரர்களான மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து நூற்பரிசோதகர் மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களும; ஷை, சங்கத்துச் சைவநூற் பரிசோதகர் மு. ரா சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களும், விவேகபாநுப்பத்திராதிபரும நெடுநாளாக என்பால் உள்ளன்புடையாருமான எம். ஆர் கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களும் இடையிடையே எனக்கு உதவியாக இருந்து செய்தநன்றி மறக்கற்பாற்றன்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞான யோகிகள் திருவடிவாழ்க.

மதுரை,
திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

இங்ஙனம்,
சுப்பிரமணியபிள்ளை.

உ

கணபதி துணை.

திருவெண்ணெய் நல்லூரி லெழுந்தருளியிருக்கும்

பொல்லாவிநாயகர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சிவஞானபோதச்*சூர்ணிக்கொத்து

முதற்சூத்திரம்.

க—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது.

உ—அது அரனாலே உடையது.

ங.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

க—அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.

உ.—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

ங.—உயிர்கள் அச்சு மாறியே பிறக்கும்,

ச—அரன் சருவ வியாபகன்,

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

க.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு,

உ.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின் கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

ங.—ஐந்தையும ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு,

ச.—கனவுடலைவிட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

---

* ஊரைசெய்யுளால் செய்யப்படுவது-சூர்ணிகை யெனப்படும்

* ரு.—நித்திரையிலும் பிராணவாயுத தொழில் பண்ணவுஞ் சரீரததுக்குப புசிப்புந் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுக்கு வேருய் உயிா உண்டு.

சு.—மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அரனுக்கு வேருய் உயிர் உண்டு.

எ —எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அநதந்தத் தததுவங்களுக்கு வேருய் உயிர் உண்டு.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

க.—அந்தக்கரணங்களுககு * உயிர் உட் கூடினலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அநதக்கரணங்களுககு வேருய் உயிர் உண்டு.

உ —மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.

ரூ.—உயிர் மூன்றவத்தைப்படும.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிராலே தததுவங்களெல்லாந தொழில செய்யும்.

உ.—அரனாலே உயிாகளெல்லாம் அறியும.

ஆருஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிரறிவினாலே அறியபபட்டவெல்லாம் அழியும்.

உ.—அபபிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

க —அரன் பாசத்தை அநுபவியான்.

உ.—பாசம் அரனை அநுபவியாது.

ரூ.—உயிா. † அவ்விரண்டனையும், அநுபவிககும்.

---

* உயிருடனே கூடினலன்றி என்றும் பாடம்.

† உயிர் அவவரனையடையும் அநுபவிக்கும் என்றும் பாடம்.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும்.

உ.—உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே.

ங.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.

ச.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிர் அரன்ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும்.

உ.—உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரன் வெளிப்படுவன்.

ங.—பஞ்சாக்ஷர செபம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.

உ.—உனதொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்றே கொள்.

பதினொராஞ்சூத்திரம்.

க.—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன்

உ.—அரனை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப்போவன்.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—மும்மலங்களையும் களைக.

உ.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.

ங.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனென்றே தேறி வழிபடுக.

ச.—வழிபடாமையை ஒழிக.

ஆ சூத்திரம் கஉ-க்குச் சூர்ணிக்கொத்து ஙக.

முற்றுப்பெற்றது.

விஷயசூசிபத்திரம்.

வெண்பாத்தொகை.

முதலாவது பொதுவதிகாரம் பிரமாணவியல் 1-முதல் 3 சூத்திரங்களாலும், இலக்கணவியல் 4-முதல் 3 சூத்திரங்களாலும், 2-வது உண்மையதிகாரம் சாதனவியல். 7-முதல் 3 சூத்திரங்களாலும் பயனியல் 10-முதல் 3-சூத்திரங்களாலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

மேற்கோள் விளக்கம்.

பக்கம்.	வரி.	பாட்டு.	நூல்.	பாட்டு. தொகை
6	17	வேதாந்தத்தெளி	சிவப்பிரகாசம் பாயிரம்	7
,,	31	புறச்சமயநெறி	சித்தியார் சுபக்கம் 8-ம் சூத்திரம்	11
7	25	உயர்ஞானமிரண	சிவப்பிரகாசம் பாயிரம்	10
8	9	கிரியையென	,, ,,	,,
17	19	வேதநூல் சைவநூ	சித்தியார் 8-ம் சூத்திரம்	15
,,	25	உலகியல்வேத	பெரியபுராணம் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம்	820
26	27	கேளாரும்வேட்ப	திருக்குறள் 65-ம் அதி. சொல்வன்மை	3
28	30	நிகழ்சிவாத்துவிதா	சிவப்பிரகாசம் உண்மை	87
29	7	நிலவுலகாயதாதி	,, ,,	,,
,,	15	மெய்தருசைவமாதி	சித்தியார் 2-ம் சூத்திரம்	73
,,	26	புறச்சமயத்தவர்க	சிவப்பிரகாசம் பாயிரம்	7
,,	27	ஏகனநேகனிருள	திருவருட்பயன் 6-ம் அதி	2
51	3	இன்மைமல	சிவப்பிரகாசம் பொது	22
53	9	நம்மவரவரேமூவ	திருவாசகம் திருச்சதகம் மெய்யுணர்தல்	4
,,	12	தேவரிலொருவ	சித்தியார் 1-ம் சூத்திரம்	49
,,	14	தேவராயுமசுரரா	திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் திருமுதுகுன்றப் பதிகம்	2
,,	17	மாவையுரித்ததள்	சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம் திருக்கானப்பேற்றுப் பதிகம்	7
,,	20	வரிவாய மலரானு	திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் திருக்கள்ளிற் பதிகம்	9
,,	22	படைத்தளித்தழிப்ப	திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்தேவாரம் திருப்பிரமபுரம் திருவெழுகூற்றிருக்கை வரி	4
,,	23	தேவர்கோவறி	திருவாசகம் திருச்சதகம் சுட்டறுத்தல்	30

பக்கம்	வரி	பாட்டு	நூல்.	பாட்டிலக்கம்
,,	25	முந்துநடுவுமுடி	திருவாசகம் குயிற்பத்து	5
,,	26	முந்தியமுதனடு	,, திருப்பள்ளியெழுச்சி	8
,,	26	அரியாகிக்காப்பா	சேரமானபெருமாணாயனா ஞானவுலா வரி	9
,	28	வீரனயனரியாரு	சேரமானபெருமாணாயனா பொனவண்ணத்தந்தாதி	95
54	22	பொழிப்பெனப்படு	திவாகரம 10-வது ஒலிபற்றிய பெயர்த்தொகுதி பெயர்	75
,,	24	பாடங்கண்ணழி	பலநூலுரைகளிலுள்ளது	
60	5	அசத்தாஞ்சுட்டி	சித்தியார் 6-ம் சூத்திரம	2
,,	6	அறிவினலறிந்த	சிவபபிரகாசம உண்மை	5
,,	8	அவனிவனுய	சித்தியார் 1-ம் சூத்திரம்	1
,,	9	அவனிவனானது	திருவுந்தியார	40
,,	,,	அதுநீயானுய	சித்தியார் பரபக்கம் மாயாவாதம்	15
,,	10	பாவிக்கசசொல்	சித்தியார் 9-ம சூத்திரம	7
,,	13	உரையுணாவிற	திருவாசகம் கோயிற்றிருபபதிகம	3
,,	14	அறிவிறந்	சித்தியாா 9-ம் சூத்திரம	3
,,	15	பாவனையிறந்து	,, 6-ம ,,	7
,,	16	ஆட்பாலவாககு	திருஞானசமபந்தமூாத்தி நாயனா தேவாரம் பொது திருப்பாசுரம	4
,,	17	வதுக்களானு	திருஞானசமபநதமூாத்தி நாயனா தேவாரம் பொது திருப்பாசுரம்	5
,,	31	இம்மையின்முய	சித்தியார் 2-ம் சூத்திரம்	7
62	5	பயில்வித்தெல	,, 1-ம ,,	9
67	27	தந்துமுதலகாரகம்	ஞானமிர்தம அகவல வரி 15	1
69	2	செயயுட்களேசை	இது மாபுராணசசெயயுளென்று தொல்காப்பிய வெழுத்ததிகாரம் 6-ம் சூத்திரவுரையிற் காணப்பட்டது.	
73	10	தொடித்தான்மலே	சுந்தரமூர்த்திநாயனா கயிலாசபபதிகம்	1
,,	18	அருஙகேடன்	திருககுறள 21-ம் அதி. தீவினை யசசம்	10
96	19	சிவாத்துவிதாந்த	சிவபபிரகாசம் உண்மை	87
97	28	வேதத்தலேதரு	,,	49

பக்கம்.	வரி.	பாட்டு.	நூல்.	பாட்டுத் தொகை
99	17	கோடிகாவனைக	திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருக்கோடிகாப்பதிகம் திருககுறுந்தொகை	6
100	23	வேண்டுவோர்வேண்டி	திருநாவுககரசுநாயனார் திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம்	1
110	19	நுரையுந்திரையு	பட்டினததடிகள் கோயில்நான்மணிமாலை	24
111	3	இருநிலனாய்த்தீ	திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம நினறதிருத்தாணடகம	1
,,	5	அறிவானுந்தா	காரைககாலம்மையாா அற்புதத திருவந்தாதி	20
,,	16	காரியகாரணங்க	சிததியார் 1 ம சூத்திரம்	18
114	3	வாக்கு மனங்க	திருவாசகம் 1-வது அகவல் வரி	45
117	2	ஆணவமுதலன்றது	ஞானமிர்தம் அகவல் வரி 5	22
124	12	ஐந்தவித்தானாற்றல்	திருக்குறள் 3-ம அதி. நீத்தார் பெருமை	5
127	27	புகழ்புரிநது	,, 6-ம் அதி. வாழககைததுணை நலம்	6
152	5	உறங்குவதுபோலு	,, 34-ம் அதி. நிலையாமை	9
159	11	இத்தைமெய்யெ	திருவாசகம் அதிசயப்பத்து	7
162	28	நினைதயைசீவ	சித்தியார் 4-ம் சூததிரம்	28
163	11	சில்வகையெழு	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மரபியல்	100
181	11	சீவனேவியாபி	உலகுடைய நாயனார் கழிநெடில்	3
200	1	நின்னைக்காணுமா	பட்டினத்தடிகள் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை	13
,,	3	தன்னாலேதனையறி	சிவப்பிரகாசம் உணமை	60
,,	5	மாயைமாமாயை	,, ,,	20
,,	7	உன்னரியதிரு	,, பொது	24
,,	8	சுடராவிரு	சதமணிக்கோவை	61
,,	18	ஆன்மாவினுண்	சிததியார் 4-ம சூத்திரம்	2
,,	19	தருமிதுபசுஞா	,, ,,	,,
,,	20	காதலினான்பிரம	,, 9-ம் ,,	2

பக்கம்.	வரி	பாட்டு.	நூல்.	பாட்டு தொகை.
,,	24	வருந்தீபமென	,, 4-ம் ,,	2
,,	,,	இவைகீழ்நாட	,, 9-ம் ,,	2
202	22	பொய்யிருள்கடிந்த	திருவாசகம் கோயிற்றிருப் பதிகம்	1
,,	23	பொய்ம்மாயப்பெ	திருநாவுககரசுநாயனா திருவாரூரத் திருத்தாணடகம	3
203	7	அசத்தைசசத்துட	சிவப்பிரகாசம் உண்மை	7
,,	21	அவனுககிவனுமசி	சித்தியார 11-ம் சூத்திரம்	11
204	19	அறிபொருளசித்	,, 6-ம் சூததிரம்	1
205	24	அறிவிலைறிந்த	சிவப்பிரகாசம் உணமை	43
,,	25	தொன்மையறிவு	,, ,,	43
207	5	அருளிலைாகம	சித்தியார் பாயிரம்	6
,,	19	எந்தைதாட்	திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனா தேவாரம் பொது திருப்பாசுரம்	4
,,	29	போதமிகுத்தோர்	சிததியாா பரபக்கம் பாயிரம்	9
208	8	ஞானசசெய்தி	சிததியாா சுபக்கம் பாயிரம்	6
,,	19	மறையிலையனுன்	சிததியாா சுபககம்	5
209	2	பெரியாரைப்பிழையாமை	திருககுறள் 90-ம் அதிகாரம்	
210	7	உண்டுபோலின்று	சித்தியார் 6-ம் சூத்திரம்செ.	3
,,	12	நெருநலுளனெருவ	திருககுறள் 44-ம அதி. நிலையாமை	6
212	11	உணராதபொருள்சத்	சித்தியார் 6-ம் சூததிரம்	4
216	5	அடியளந்தானரு அய	,, 61-ம் அதி. மடியின்மை	10
,,	6	பெயர்நிலைகிளவி	தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் எசசவியல்	53
219	22	உண்ணலு முண்ணேன்	கலிததொகை பாலை	22
,,	23	கறைமிடறணிய	புறநானூறு வரி 5	1
223	9	மனனவன றனமகன்	சித்தியாா 8-ம் சூததிரம்	1
224	10	உனனைப்போலென்னை	சுந்தரமூாத்திநாயனுர் தேவாரம் திருவெற்றியூர்	5
,,	11	எண்குணத்துளோமே	திருநாவுககரசுநாயனுர் திருத்தாண்டகம் பொது	10
,,	22	பரதந்திரியங்கரை	ஞானமிாதம அகவல் வரி12	10
225	4	உம்பாபிரானுறபத்தி	சிததியாா 11-ம சூததிரம்	10
226	19	எந்நனறி கொன்றார்	திருககுறள் 11-ம் அதி. செய்ந்நனறியறிதல்	10

பக்கம்.	வரி.	பாட்டு	நூல்.	பாட்டு தொகை
237	30	இருளொளியலா	சிவப்பிரகாசம்	45
238	20	சிவன் சீவனென்றி	சித்தியார் 11-ம் சூத்திரம்	11
242	12	துன்பமெல்லா	திருக்களிற்றுப்படியார்	46
,,	24	பண்டைசசிற்றறி	சித்தியார் 4-ம் சூத்திரம்	40
,,	25	நாயகன்றன்பாத	,, ,,	,,
,,	29	ஆழவமுக்கிமுகக்கி	மூதுரை	19
243	9	இன்பமகொடுத்த	உண்மைவிளக்கம்	51
,,	17	வளம்படவேண்டா	நாலடியார் 11-ம் அதி. பழவினை	3
247	23	வானத்தில்வானு	துகளறுபோதம்	60
,,	26	நீருமிரதமும்	,,	40
,,	27	இரும்பைக்காந்த	சித்தியார் 11-ம் சூத்திரம்	12
248	6	காட்டக்கண்டி	,, ,,	1
,,	8	அறிவொளிபோற்	சிவப்பிரகாசம் பாயிரம்	7
249	11	கற்றதூஉமின்றிக்	நாலடியார் 32-ம் அதி. அவையறிதல்	4
,,	31	வசித்திடவரும் வியாபி	சித்தியார் 4-ம் சூத்திரம்	20
250	15	சிவானுபவஞ்சு	,, 8-ம் சூத்திரம்	34
255	7	யோகிற்றருவ	,, 4-ம் ,,	36
256	14	உழுப்பின்வாராவுறுதி	பட்டினத்தடிகள் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை	10
258	7	சத்தின்முன்னிலா	சித்தியார் 7-ம் சூத்திரம்	1
,,	19	மண்டியவுணர்வுயிர்	சிவப்பிரகாசம் உண்மை	15
259	13	தந்திடுஞ்சிவனவ	சித்தியார் 1-ம் சூத்திரம்	19
,,	14	கூடுமொளிவளர்	சிவப்பிரகாசம் பொது	2
,,	16	விமலனுக்கோர்	சித்தியார் 2-ம் சூத்திரம்	53
,,	17	உலகமேயுருவமாக	,, 5-ம்சூத்திரம்	7
,,	,,	அத்துவாமூர்த்தி	,, 1-ம் சூத்திரம்	56
260	3	முனைத்திடா	,, 7-ம் சூத்திரம்	1
262	8	ஆதலாவிரண்டுஞ்	,, 2-ம் சூத்திரம்	84
,,	9	இகலிவருமிவை	சிவப்பிரகாசம்	25
269	8	பலகலையுலகி	சங்கற்பநிராகரணம் அகவல்வரி	18
,,	15	ஆள்வாரிலிமாடா	திருவாசகம் மூத்ததிருப்பதிகம்	7
275	18	கற்பாடழித்த	சீவகசிந்தாமணி பாயிரம்	14
277	10	மும்மைமநற்பதி	கோயிற்புராணம் இரணியவன்மசருக்கம்	67

பக்கம்.	வரி.	பாட்டு.	நூல்.	பாட்டு தொகை.
,,	12	செறிந்தடிகாண	,, ,,	68
,,	13	சிவார்ச்சனமார்	,, வியாக்கிரபாதச்சருக்கம்	4
,,	14	ஆதாரயோக	திருக்களிற்றுப்படியார்	22
,,	20	பொருவினிருவா	சிவப்பிரகாசம் பாயிரம்	9
279	26	தெரிபொருட்பனு	சித்தியார் 8-ம் சூத்திரம்	22
280	16	சன்மார்க்	திருவிசைப்பா	5
,,	21	படிவழிசசென்று	திருவிசைப்பா கருவூர்த்தேவர் திருவிடைமருதூர்	5
283	10	சன்மார்க்கமுத்தி	சித்தியார் 8-ம் சூத்திரம்	18
,,	15	பால்போ லொருதன்மை	நாலடியார் 12-ம் அதி. மெய்மை	8
285	15	ஆணவந்தியையு	தொல்காப்பியம் வினையியல்	35
,,	27	யாதொருதெய்வ	சித்தியார் 2-ம் சூத்திரம்	25
287	2	வேம்பினொடுதீங்க	சுநதரமூர்த்திநாயனார் திருநாகைக்காரோணம்	2
289	22	ஈசனியோகக்கிரி	சிததியார் 8-ம் சூததிரம்	25
291	9	அருமபுமலர்காய்	தாயுமானவர் பராபரககண்ணி	157
295	22	இனையபலபிறவி	சிவப்பிரகாசம் பொது	36
,,	30	உம்மூந்தாகு	தொல்காப்பியம் இடையியல்	292
298	11	அகத்துறுநோய்	திருவருட்பயன் அருளுருநிலை	2
299	22	மாயையுமாமாயை	சிவப்பிரகாசம் உண்மை	20
300	23	உண்ணின்றறுத்த	போற்றிப்பஃறொடை வரி	61
306	17	சுரந்ததிருமுலை	திருக்களிற்றுப்படியார்	54
,,	20	அன்பிற்குமுண்டோ	திருக்குறள் 8-ம் அதி. அன்புடைமை	1
312	29	மருவுபசுகரணங்	சித்தியார் 8-ம் சூத்திரம்	34
313	25	பாசத்தைப்பசு	,, பரபக்கம் பாஞ்சராத்திர மதமறுப்பு	25
315	23	எமகுந்தானென்	,, 8-ம் சூத்திரம்	38
316	18	நெடுந்தகைநீயே	திருவாசகம் நீத்தல்விண்ணப்பம்	12
317	29	மங்கலமென்ப	திருக்குறள் 6-ம் அதி. வாழ்க்கைததுணைநலம்	10
321	2	நேசமுடன்திரு	சித்தியார் 8-ம் சூத்திரம்	39
324	10	உன்னறிவைநீ	துகளறுபோதம்	40
326	6	வாணிகமொன்று	சீவகசிந்தாமணி காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்	278

பக்கம்.	வரி.	பாட்டு.	நூல்.	பாட்டு தொகை
,,	,,	தேறறுவொழுக்க	நாலடியார் அதி பொறையுடைமை	5
,,	7	தேற்றுதார்மா	திருககுறள் 106-ம் அதி இரவு	4
,,	9	முறைக்காக்கு	திருக்குறள் 55-ம் அதி. செஙகோன்மை	7
,,	14	கண்ணுகிக்கரண	சித்தியார் 9-ம் சூத்திரம்	5
328	16	அட்டகுணமெட்டு	,, ,,	6
329	27	சோதிகருட்சோதி	,, 8-ம் சூத்திரம்	38
336	14	வானேக்கிவாழு	திருககுறள 55-ம அதி. செஙகோன்மை	
340	2			2
		மூட்டுமோகினி	சித்தியார் 9-ம் சூத்திரம்	9
345	2	திரண்டாமபய	சஙகற்பநிராகரணம் அகவல்	20
347	7	காணபானுஙகா	விறுவெண்பா	11
,,	11	கணவெளிவிளக்	சிவப்பிரகாசம்	46
349	18	அந்நிலைகரண	,,	60
,,	21	என்னையுஙகண்	திருவிடைமருதூர் மும்மணிககோவை	18
354	18	ஒய்தலாயதனிழ	தொலகாபபியம் உரியியல்	34
355	26	மரபுளிவழாஅ	திருமுருகாற்றுப்படை வரி	95
357	4	நீணுலகெல்லா	திருநாவுக்கரசுநாயனுர் கோயிற்குறுந்தொகை	4
358	16	ஒன்றுமிகினு மொளி	திருவருட்பயன் இருண்மலநிலை	9
,,	20	எல்லையில்லவ	பெரியபுராணம் அமர்நீதிநாயனுர்புராணம்	26
359	21	சிவன் முதலேயன்றி	திருக்களிற்றுப்படியார்	64
362	28	வியர்த்துவெகுளா	நாலடியாா 7-ம் அதி சினமின்மை	4
363	6	இத்தையாயுமறிவு	சித்தியார் 11-ம் சூததிரம்	11
364	11	அறிவொளிபோற்	சிவப்பிரகாசம் பாயிரம்	7
367	13	எவவிடத்துமிறை	சித்தியார் 11-ம் சூத்திரம்	7
368	6	விளக்கொளிகலந்த	சிவப்பிரகாசம் உண்மை	8
,,	12	சுத்தவனுபோக	உண்மைவிளக்கம்	51
,,	13	ஒன்றினின்றுண	சிவப்பிரகாசம் உண்மை	37
371	7	ஐயுஙகண்ணு	தொல்காப்பியம் வேற்றுமைமயங்கியல்	22
,,	15	செயற்கைப்பொரு	,, கிளவியாககம்	20
,,	,,	ஆக்கந்தானே	,, ,,	21

பக்கம்.	வரி.	பாட்டு.	நூல்.	பாட்டு எண்.
,,	25	பெற்றசிற்றின்ப	திருவுந்தியார்	33
,,	,,	உடம்புடைய	திருக்களிற்றுப்படியார்	76
,,	27	காணுங்கரணங்க	திருவாசகம் பண்டாயநான் மறை	6
373	5	அங்குநாஞ்செய்	சித்தியார் 2-ம் சூத்திரம்	26
,,	6	அறிவாயறிகின்ற	காரைக்காலம்மையார் அற்புதத் திருவந்தாதி	20
377	4	அந்தவருளுனக்	துகளறுபோதம்	36
,,	11	கரப்பாககறிந்து	திருக்குறள் 133-அதி. காதற் சிறப்புரைத்தல்	7
378	18	சிற்றறிவுமுற்	விஞ்வெண்பா	6
381	30	எடுத்துசசுமப்பா	திருவருட்பயன் உயிர்விளக்கம்	5
383		இனிசசெய்கன்மம்	சித்தியார் 8-ம் சூத்திரம்	10
384	4	அங்கியமான	சிவப்பிரகாசம் பொது	24
385	18	களைகுநர்கை	திருக்குறள் 8-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்	9
,,	28	ஓங்குணர்விலுதி	திருவருட்பயன் அணைந்தோர் தன்மை	1
386	23	மகவெனப்பல்லுயி	திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை	7
387	5	தெய்வமென்ப	திருவாசகம் 4-வது அகவல் வரி	42
,,	22	யான்பெற்றபேறு	திருமந்திரம்	85
390	2	தூயவெண்ணீறு	பெரியபுராணம் திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்	140
,,	6	சிந்தையிடையரு	,, திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம்	270
,,	9	கண்டகவுணியக்	,, ,,	271
,,	16	சேலுங்கயலுந்தி	திருப்பல்லாண்டு	8
398	20	ஊட்டாகழியு	திருக்குறள் 32-ம் அதி. ஊழ்	8
,,	22	பெற்றத்தாற்பெற்ற	,, 53-ம் அதி. சுற்றந்தழால்	4
400	4	உயிர்தானுஞ்சிவா	சித்தியார் 11-ம் சூத்திரம்	10
401	27	தெரிமாண்டமிழ்	பலநூலுரைகளி லுதாரணங் காட்டப்பட்டது	

அரும்பதப்பொருள்.

பக்கம்.	வரி.	பதம்.	பொருள்.
2	23	குடிலை	சுத்தமாயை.
,,	28	சகளம்	உருவம்.
,,	,,	நிட்களம்	அருவம்.
3	3	பிரதிசங்கிதைமுறை	ஒருவிஷயத்தைப் பலவாகப்பிரித்துத் தனித்தனி யொவ்வொருவருக்குச சொல்லுதல்.
,,	6	மகௌகமுறை	மிகுதியாக வகுத்துச சொல்லப்பட்ட பலவற்றையுந் தொகுத்தொருவருக்குச் சொல்லுதல்.
,,	28	தூலாருந்ததிமுறை	பெரியபொருளொன்றைக்காட்டி அதன் பக்கத்திலுள்ள சிறியதொரு பொருளைக் காட்டுதல்.
,,	17	பிராமாணியம்	பிரமாணததாலறியு முண்மைத்தன்மை.
5	10	காரகவேது ஞாபகவேது	ஒருபெயர்சசொல் வினைகொண்டு முடிநதவிடத்து அப்பெயர்சசொல் ஞாபகவேது. அவவினைசசொல் காரகவேது.
12	6	பரமகஞ்சசந்நியாசம்	மேலான அமிசததையுடைய சந்நியாசம்.
13	14	உத்தாரணம்	உசசரித்தல்.
19	27	தாடலைபோலடங்கி நிற்றல்	தாள் தலையென்னுமிரண்டுசொற்கள் புணர்சசி விதியாற் றாடலையென்றுதம்முளொன்றுபட்டு நிற்றல்போல உயிருஞ்சிவமுங் கலந்து நிற்றல் தாள் தலை யென்னுமிச சொற்களாலுவமை கூறியது உயிரினது தாழவும் சிவத்தினதுயர்வுங் காட்டுதற்கென்க. தாடலையென்பதில் டகரம் ஓரெழுத்தென்றாவது ஈரெழுத்தென்றாவதுசொல்ல முடியாதவாறுபோல ஆன்மாவுஞ் சிவமுமிரண்டறக் கலந்த போது ஒன்றென்றாவது இரண்டென்றாவது சொல்லப்படாதுநிற்றலு மிதுவே அத்துவிதமென்பது முணர்க.
22			

பக்கம்.	வரி.	பதம்.	பொருள்.
24	23	கோதாட்டு	பாராட்டுதல்.
26	14	கொடிறு	பற்றுக்குறடு, பிடித்ததை விடாதிழுக்கும் ஓர் கருவி.
27	4	நால்வகைப் பௌத்தம்	மாத்துமிகம், யோகாசாரம், சௌத்திராந்திகம், வைபாடிகம்.
30		சங்கேதம்	நியமனம், அதாவது விதித்தலைக் கூறுவது.
40	24	சோதகவாக்கிம்	தொழிற்படுத்தும் வாக்கியம்.
43	27	புரோடாசம்	யாகத்திற்கொடுக்கும்ஓர் அவிசு.
48	19	சற்காரியவாதம்	உண்மைக்காரியவாதம், அதாவது காரணமாகிய மாயை யெப்படிச்சத்தோ அப்படியே காரியமாகிய பிரவஞ்சமுஞ்சத்தென்றல்.
49	8	வியூகம்	பிரிவு.
57	2	அதிகரணம்	இருப்பிடம்.
,,	15	அவினுபாவம்	விட்டுநீங்காத தன்மை.
62	11	இரட்டுறமொழிதல்	ஒருவாக்கியத்தி லிரண்டு பொருள்படச்சொல்லுதல்.
75	13	அவாந்தரகாரணம்	இடையிலே வந்தகாரணம்.
,,	23	ஆதிபகவன்	பராசத்தியோடு நீக்கமின்றி நிற்பவன், பகவன்-ஆறுகுணமுடையவன். ஆறுகுணங்களாவன ஐசுவரியம், வீரியம, புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம்.
79	3	சாகபசுநியாயம்	ஓரிடத்திற் பொதுசசொல்லாற் கூறிய வொரு பொருளை விளங்குமாறு மற்றோரிடத்திலதன் சிறப்புச சொல்லாற் கூறுதல்.
84	13	நிரதிசயகுணம்	மிகவுமுயர்வுடைய குணம்.
,,	25	வியஞ்சகம்	ஆதாரமாய்நின்று விளக்குவது.
87	13	சமவேதம்	விட்டு நீங்காமை.
,,	3	அவாய்நிலை	ஒரு சொல மற்றொரு சொல்லை விரும்பி நிற்றல்.
,,	24	ஏகநோக்கு	முன்னும் பின்னும் பார்த்தல்.
88	6	உத்தேசம்	பெயர்மாத்திரையே கூறுதல்.
89	11	அந்நியமாத்தி	வேறின்மை.
97	1	பிரமிதி	அறிதல்

பக்கம்.	வரி.	பதம்.	பொருள்.
101	29	பாரிசேடவளவை	இம்மூவரிலிருவர்கள்ளரல்லரென்றவிடத்தில் ஒருவன கள்ளனென்றறிதல. பாரி-உபசர்ககம், சேடம-ஒழிபு.
103	1	பரிக்கிரகசததி	வைப்புசசத்தி, அதாவது வேண்டும்போதுபயோகிககுஞ சத்தி.
,,	23	தாதான்மியசத்தி	எப்பொழுதும விட்டுநீஙகாமனிற்குஞ்சத்தி.
104	16	அத்தியாசம்	வித்தியாசம், ஒன்று பிறிதொன்றாகக காணப்படுதல
,,	21	விவர்த்தனம்	பேய்ததேராவுய நீர்த்தோற்றம் போலவது.
106	20	சமயவாயம்	நீககமின்றி நிற்றல்.
,,	,,	சையோகம	கலப்பு.
,,	12	பிரமாணம்	கருவி.
,,	15	பிரமேயம்	அறியப்படும்பொருள்
112	11	ஔபசசிலேடிகவியாகம்	எள்ளினெய்போல எஙகுநிறைந்திருத்தல்.
,,	21	சன்னிதிப்பிரேரகம்	சிற்சததிபிரேரித்தல், காரியப்படுத்தல்.
113	17	நூனதை	குறைவு.
,,	20	பிராகிருதம்	பிரகிருதியின்காரியம்
114	2	அநிர்த்தேசியம்	இத்தன்மைத்தென்றுகூறொணாதது.
116	14	நிகமாகமம்	வேதாகமம.
,,	21	தாரகம்	ஆதாரம. அவையாவன, அனனபானீயமுதலாயின.
,,	,,	அதிட்டித்தல்	நிலைப்படுததல.
119	5	மூலப்பகுதி	பிரகிருதிமாயை.
120	7	சஙகாரம்	மகாசஙகாரம்
,,	8	பூதசாரவுடம்பு	தேவர்களுககுரியவுடம்பு.
,,	18	கதி	தேவகதி மக்கட்கதி விலஙகின்கதி நரககதி.
128	14	தொகையுவமம்	உவமான வுவமேயங்களின் உவமவுருபும் பொதுத்தன்மையுந்தொக்குநிற்கசசொல்லப்படுமலஙகாரம்.
134	5	பூட்டுவிற்பொருள்கோள்	ஒரு செய்யுள் முதலினுமிறுதியினுநிற்குஞ் சொற்கள் தம்முட்பொருள்கொள்வது,

பக்கம்.	வரி.	பதம்.	பொருள்.
,,	6	சாதியொருமை	ஒருசொல் ஒருமையீறுதோன்றி நின்றுந் தோன்றாது நின்றும் பின் னொருமைப் பன்மை வினையீறாக மேல்வந்து முடிக்குஞ் சொற்களு மின்றித்தானே பன்மைப் பொரு ளுணர்த்துவது.
143	17	வியத்தி	வெளிப்படை.
146	16	அருத்தாபத்தி	பொருட்பேறு, அதாவது பகலு ண்ணானுருத்திருப்பான் என்றால் இரவில் மறைந்துண்பானென்றறி தல்போல்வது.
148	25	சித்தசாதனம்	முன் சித்தித்தவொன்றினையே மீட்டுஞ் சாதித்தல்.
151	5	கண்படை	நித்திரை.
154	19	அவவளவினவன் மகி ழ்தல்	பெற்றதுகொண்டுதிருப்தியடை தல்.
157	24	சித்தப்பகுதி	மனம், புத்தி, அகங்காரம்.
163	15	அநுவாதம்	முன்சொல்லப்பட்டதொன்றை வேறொருகாரணம் பற்றிப் பின்னு ஞ்சொல்லுதல்.
165	12	வினைக்கருவிக ளே வினைப்பரிசனங்களை யொத்தல்	ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வா யில் காப்பாளர், ஒற்றாட்கள், தூத ர், புகழ்பாடுவோர், புரோகிதராக வும் கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும்- யானை வீரர், குதிரை வீரர், தேர்ப் பாகர், காலாள், சேனாதிபதியாக வும் சத்தாதி வசனாதி விடயங்கள் பத்தும்-ஏவலாட்களாகவும் பிரா ணவாயு முதலிய வாயுக்கள் பத்து ம்-உறுதிகூறுஞ் சுற்றததாராகவும் ஆன்மா-அரசனாகவுங் கொள்க.
169	13	மாசகலம்	உற்பத்திகாலமுதல் மகாசங்கா ரம் வரையுள்ளகாலம்,
,,	18	புனருத்தி	கூறியதுகூறல்.
170	20	ஆகந்துகமலம்	இடையில் வந்து சேர்ந்தமலம், அவை மாயையுங கன்மமுமாம்.
,,	,,	சகசமலம்	தன்னொடுகூடத் தோன்றியமல ம், அதாவது ஆணவம்,
174	19	ஆலோகம்	ஒளி.
,,	23	வியாகம்	எங்குநிறைதல்,

வரி	பாட்டு	பொருள்.
12	பசுத்துவம்	பசுவின்றன்மை. பசு-பாசசம்பந்தபபட்டு நிற்கும் உயிர்.
,,	பசுநீகாரம்	பசுவைமறைத்தல்.
,,	மிருத்தியு	மரணததைகொடுப்பது.
13	மூர்சசை	அறிவை மயககுவது.
,,	மலம்	அழுக்கு.
,,	அஞ்சனம	இருள்.
,,	அவித்தை	ஞானத்தைத் தடுப்பது.
,,	ஆவிருதி	ஆன்மாவைசசுற்றியிருப்பது.
18	பஞ்சக்கிலேசம்	அவிசசை, அகஙகாரம, அவா, விழைவு, வெறுபபு.
9	மூன்றவத்தை	கேவலம், சகலம, சுத்தம்; இவற்றுள கேவலம-மலததொடு மட்டுஞ் சம்பநதப்பட்டு அறிவின்றி நிற்றல். சகலம்-மாயாததததுவஙகளோடு கூடிச சிறிது அறிவு விளஙகி விடய போகஙகளைப்புசித்து நிற்றல். சுத்தம்-முழுது மலநீஙகிச சிவத தொடுகலநது நிற்றல்.
18	வழிமொழிதல்	முன்சொலலப்பட்டதொன்றை வேறொருகாரணம்பற்றிப் பின்னுஞ்சொல்லுதல்.
6	சேட்டிப்பித்தல்	தொழிற்படுத்தல்.
19	அபிமுகம	நேர்முகம்.
21	உன்முகம்	மேற்கோடல், எழுதல்.
4		
30	நால்வகைசசத்திரிபாதமம	மந்ததரம், மந்தம்,தீவிரம், தீவிரதரம்.
24	இறுக்கமாட்டாதார்	விடைசொல்லமாட்டாதார்.
3	சத்து	எப்பொழுதுமுள்ளது.
,,	அசத்து	தோன்றிமறைவது
4	சித்து	அறிவுடையபொருள்.
,,	அசித்து	அறிவில்லாதபொருள.
5	பக்கம்	பக்ஷம்.
2	அனுபலத்தி	இல்லையென்றறியுமறிவு.
5	உபலததி	உளளதெனறறியுமறிவு.
11	காரியவவுததை	காரணமாகியமாயையினின்றும் வெளிப்பட்டுவிளஙகும பிரவஞ்சத்தினிலை.

பக்கம்.	வரி.	பதம்.	பொருள்.
			ழிதலெனறும் பெயர்
318	21	விள்ளற்பாலதனை விண்டு	பிரிதற்பாலதனைப்பிரிந்து, அதாவது பாசத்தைவிட்டு நீங்கி.
,,	29	தான்பணியைநீத்தல்	தனக்குசுதந்திரமாக ஒருதொழிலுண்டென்பதை யொழித்தல்.
320	25	சோபானமுறை	படிவரிசை.
325	26	தத்துவதாத்துவிகம்	உட்கருவிபுறக்கருவி.
326	19	எடுத்துககாட்டுவமை	உவமானவுபமேயங்களின் சாதுருசிய (ஒப்புமை) தருமத்தையபேதநெறியானே குறிப்பானுணர்த்துவது. அதனை வடநூலார் நிதரிசனலங்காரமென்பர்.
327	11	நிராலம்பம்	தனககாதாரமின்மை.
328	28	மூவகைப்பிரவஞ்சம்	அசுததப்பிரவஞ்சம, அசுததசுதத (மிசரிர) ப்பிரவஞ்சம், சுததப்பிரவஞ்சம்.
329	3	பிரவிருத்திரூபம்	முயறசிவடிவம்.
,,	7	மிசரிரப்பிரவஞ்சம்	அசுததாசுததப்பிரவஞ்சம்
,,	15	சாதிசயானந்தரூபம்	அதிசயத்தோடுகூடிய ஆனநதவடிவம்.
333	12	பௌதிகம்	பூதசம்பந்தமுடையது. பூதம்-பிருதுவி முதலிய பஞ்சபூதம
335	10	சுபக்கம்	தன்மதகொள்கை.
337	5	விந்துத்தானம்	புருவமத்தி.
338	9	உபராகம்	கிரகணம்.
340	3	கிரந்தி	முடிசசு.
355	27	இஙகு	பெருங்காயம்; இது தெலுஙகுமொழி. அப்பாடையிற் குற்றுகரமின்மையான் முற்றுகரமென்னப் பட்டது.
359	26	ஆலயவிஞ்ஞானம்	விசேடமான ஞானம். ஆ-உபசர்க்கம். லயம-அழிதல். வி-விசேடம.
360		கைமுதிகநியாயம்	அதைப்பற்றி யென்னசந்தேகம்
379	3	சேடம்	உடைமை.
,,	19	சங்கோசம்	குறைவு.
,,	21	விகாசம்	விரிவு.
387	5	ஆறுகோடிமாயாசத்தி	ஆறுவகுப்புடையமாயாசத்தி. அவையாவன-காமக்குரோதமுதலிய

Introduction.

The dream of the past few generations of Scholars and Pundits, has just been partially realized. Through the cross obstinacy of the Pandara Sannadhis of Tiruvavaduthurai Mutt, the great Bhashyam of Sivagnana Yogi was not allowed to see the light of day. Great credit is therefore due to the present publisher for the zeal and promptitude with which he has brought out this edition. Portions of this Bashyam were scattered about here and there, but the present publisher came upon a find which was a joy and at the same time a disappointment. In the Cadjan Mss. he came across, the Bhashyam for the first five Sutras were eaten up by white ants; and the rest was found entire. And this edition contains the Bashyam of Sivagnana Yogi comprising the introduction and commentary up to the second Adhikarana of first Sutra, and other scattered portions and the commentary from the seventh to the twelfth Sutras. For the remaining Sutras, Sivagnana Yogi's smaller commentary is added. And the publisher hopes to print the entire commentary, if, in future, it should become available.

It rarely happens that a book possessing such great merits is kept out so long from becoming available to the public. But it is a peculiar feature of the Tamil people that they guard their sacred

literary treasures most zealously. They would rather see them perish before their own eyes than see them in the hands of strangers and non-believers. This we know to be very foolish, and has resulted in incalculable loss to the old literature of this country. This book, as it is, has been awaited for long by pandits and laymen; and we are sure, the portion of the commentary now made available will satisfy their highest expectations. Even Sivagnana Yogi's small commentary far surpassed all other existing commentaries on Sivagnanabodham; and it is no wonder that this **Dravida Maha Bhashyam** as it has been called should be the repository of the highest erudition and scholarship.

The publisher of this Volume has been kind enough to ask us to write this introduction; and it is with great diffidence we proceed to do so. The greatness of Sivagnana Yogi himself, and our short acquaintance with his work would not enable us to record a proper appreciation of him or of his work. Those who have moved among Tamil scholars would have noticed with what awe and respect they speak of this great Scholar and Logician, Grammarian and Poet, Commentator and Controversialist. He belonged to a Saivite Mutt and was a militant Saivite, and yet his great literary powers have won him the admiration of the adherents of other faiths. There have been great poets, or great grammarians, or great writers on philosophy, but the merit of Sivagnana Yogi was

in that he was great in all these different departments of learning; and what is much rarer he brought a healthy independence and a very clear and keen intellect in all his discussions and judgments. We seem to hear the hissing of his scalpel when he proceeds to analyse and lay bare the fallacies of his opponents; and his criticism has been merciless of ancient writers of his own ilk, held in the highest veneration. We may also say that his greatness was in no small measure due to his Sanscrit Scholarship. We will attempt here however a short life of Sivagnana Yogi and his works. Before we do so we will refer our readers to the introduction to our edition of the English translation of Sivagnana Bhodam with the commentary of Meikanda Deva, for a full account of this work and Meikanda Deva and his followers. And a brief summary of it, however, will not be out of place here. The original text of Sivagnana Bhodam consists of 12 anushtup slokas in Sanscrit which is said to form part of Rourava agama. This was translated into Tamil by Meikanda Deva of Tiruvennai Nallur whose time we have fixed as about the beginning of the 13th centuary. He added his commentary in prose and verse called Varthikam; each sutra is divided into several adhikaranas or arguments and each argument is embellished by an illustration in verse. His greatest disciple was Arul Nanthi Sivachariar and his great work Sivagnana Siddhiar elaborates, in verse in detail Meikanda Deava's work. His dis-

ciple was Maraignana Sambanthar and his great disciple was the great Umapathi Sivachariar His work Sivaprakasam is the third largest work on the Saiva Philosophy. These four acharyas are regarded as Santana acharyas, teachers who belonged to the original succession from the great Nandi, the first Teacher of Truth. These and others have composed among themselves fourteen works, and they are called the Siddhanta Sastras; and these works have dominated the language and thought of the Tamil people for the last six-hundred years or so. Sivagara Yogi of Suryanar Kovil Mutt had composed a great commentary in Sanscrit on Sivagnana Bodha and a commentary in Tamil on Sivagnana Siddhiar. There are several other commentaries on the latter work but none comes up to the level of Sivagnana Yogi's commentary for clearness of exposition. Sivagnana Yogi had composed a small commentary on Sivagnana Bhoda, and a big commentary called the Dravida Mahabhashya portions of which are now offered to the public.

In English, Rev. Mr.Hoisington of the Ceylon Mission translated both Meikanda Deva's Sivagnana Bhodam and Umapathi Sivachariar's Sivaprakasam more than fifty years ago and which were published in the transactions of the American Oriental Society Father Graul had published in German a translation of Sivagnana Siddhiar. And in 1895, we publised our English Translation of Sivagnana Bhodam and

in the year following that of Tiruvarutpayan or Light of Grace of Umapathi Sivacharya. In 1897 commenced the translation of Sivagnana Siddhiar in the pages of the Siddhanta Deepika or Light of Truth, a Madras Journal in English devoted to Tamil Literature and philosophy and it has been completed. Six volumes of the Siddhanta Deepika have been published and the seventh is running its course. In these volumes, the great Bhashya of Nelakanta Sivachariar on the Vedanta Sutras have been completed, translations of various other works from Tamil and Sanscrit have also been published, together with large number of original articles on the Saiva Siddhanta Philosophy. These works together with translations of the sacred Kural, Naladiyar and St Manicka Vachakar's Tiruvachakam from the only bibliography in English on the subject of south Indian Philosophy and ethics. In his introduction to the six systems of Indian Philosophy the late professor Max Muller, after pointing out the importance of texts and translations of this nature of any information that can throw light on the chronology of Indian Philosophy, and the most valuable service that the Light of Truth was doing, stated as follows:—

"Nor should their labours be restricted to Sanscrit Texts. In the south of India there exists a philosophical literature which though it may show clear traces of sanscrit influence contains also original indigenous elements of great beauty and of great importance for historical purposes.

Unfortunately few scholars only have taken up as yet to the study of the Dravidian language and literature. Young students who complain that there is nothing left to do in Sanskrit Literature, would, I believe, find their labours amply rewarded in that field."

It rarely happens that honours come in the way of Tamil Scholars and it is a happy sign that our Government should have chosen this time to honour with the title of *Maha Mahopadhayaya*, Pundit V. Swaminathayyar; and it is a matter for rejoicing that the great scholar and statesman the Right Honorable John Morley should have spoken in such high terms of the labours of the Reverend Doctor G. U. Pope in the cause of Tamil. These shoud be incentives to the study of Tamil Literature and philosophy and we hope to see a large number of our Indian students taking up this study with greater ardour and benefit.

Sivagnana Yogi was born of a Saiva-Vellala family in the village of Vikrama Singapuram near the famous Papanasam falls in the Tinnevelly District about 150 years ago. His original name was Mukkalalingar. His parents were Ananda Kûttar and Mayilammai. The boy was put to school and was making very good progress. It happened that some of the disciples of the Tiruvavaduthurai Mutt went on a piligrimage and halted in this village The boy met them and invited them for meals to his house, and in the absence of the father, Mailammai received them with great pleasure and entertained them. The boy

composed a verse appreciative of his mother's kindness When Ananda Kûttar returned home, the boy preferred a request that he should be allowed to go with these ascetics and enter the mutt for his education. The father consented to this with great reluctance not wishing to stand in the way of his son's education. Meikkalalingam reached Tiruvavaduthurai in due time, and was received with pleasure by the Head of the mutt and his education was entrusted to the care of Velappa Desikar who was famous for his learning and holiness, and held in consequence the *Chinna pattam*. In his Kanchipuranam, Sivagnana yogi praises his Acharya in the following verse;

எவ்வெவகோட் படுபொருளு மஞ்செழுத்தி
லடக்கியவற் றியல்புகாட்டி
மெய்வகையஞ் சவத்தையினு னிற்குமுறை
யோதுமுறை விளங்கத்தேற்றி
யவ்வெழுத்தி னுள்ளீடுமெறி வித்துச
சிவபோகத் தழுத்திநாயேன்
செய்வினையும் கைகொண்ட வேலப்ப
தேசிகன்றன் சென்னிசேர்ப்பாம்.

That he mastered soon all that he could learn from his teacher in Tamil Literature and philosophy goes without saying. He was duly initiated and received the name of Sivagnana Swami and became an ascetic disciple of this mutt. His earliest efforts in literature would seem to be his commentary on the introduction to Tolkappiyam, the greatest and most ancient work on Grammar and Rhetoric, as also on the

first sutram. Tolkappiyam, had already been commented on by such masters as *Ilampuranar*, *Senavarayar* and the great *Nachinarkiniyar*, and the Yogi's essay was a running comment and critical discussion of some of the points of difference and what he considered as mistakes in these great commentaries. He also revised and corrected the *Virutti* on Nannul by Sankaranamachivaya Pulavar. Among the Tamil people, a scholar's merits are in proportion to his high proficiency in Grammar, and these works would have raised him at once in the estimation of the literate of that day His short commentary on Sivagnanabhodam must have followed these grammatical composition. His reputation must have spread by this time and he left the mutt for preaching and lecturing in and about Conjeeveram and Madras Near Madras is a village called Thottikalai and there was a Mudaliar who was a great patron of arts and literature at the time. Among the descendants of this Mudaliar was the late Professor Ranganadham. Our Yogi secured him as his patron and friend, and one Thottikalai Subramania Mudaliar became his pupil also. The Yogi having expressed his desire to master the Sanscrit language, the Mudaliar with great difficulty and expense procured him suitable teachers from Tiruvottiyur and Conjeeveram. He possessed an extraordinary memory He would simply sit and listen to what the Brahmin teachers would read and expound before him and the whole was committed to his memory. He soon made himself proficient in Tarka

and Agama Shastras, in the works of Sri Nilakanta Sivacharya, Haradatta, Appayya Dikshitar and others The results of his studies were his translations in. Tamil of Tarka Sangraha and Annabhattiyam, of Siddhanta Prakasika of Sarvatma Sambhu Sivachariar, Sivatavavivekam of Appaya Dikshitar and of a famous sloka of Haradatta. All these studies and works had a clear object and this was to culminate in his great undertaking of the Dravida Mahabhashya. While with his patron in Thottikalai, and at his request he composed *Kalasai Sengalanir Vinayaga PillaiTamil* in praise of God Ganesa in Thottikalai Temple. The date of this composition is given as Saka year 1647, Kara, Kumbha 27 Revati, Friday Purvapaksha-2 ; in an appended verse corresponding to 1724. It was on this occasion his patron presented him a large plate full of gold mohurs which he took and at once distributed to the poor present on the occasion—an incident which illustrates how he was great in heart as he was in intellect. His Kalasai *Pathitrupattandi* was in praise of Thotti kalai Isvara. In it occurs the verse,

"சிவனெனு மொழியைக் கொடிய சண்டாளன்
செப்பிடி லவனுட னுறைக
அவனொடு கலந்து பேசுக வவனோ
டருகிருந் துண்ணுக வென்னும்
உவமையில் சுருதிப் பொருடனை நம்பா
ஆமரோ டென்பயில கொடியோன்
இவனெனக கழித்தா லையனே கதிவே
றெனககிலைகலசையாண்டகையே."

" *Parama Purusha* dwelling in Kalasai! if you give me up as the sinner associating himself with those fools who won't believe in the incomparable Text of the Upanishad which says, "If even the worst Pariah utters the sacred name "Siva" dwell at once with him, have loving speech with him, and sit near and eat with him," I have no other refuge "

This Text of the Upanishad is *quite* quoted by Sri Nilakanta Sivachariar in his Vedanta sutra Bhashya. But it is strange enough that the published editions do not contain this text. Perhaps it was left out as it would make the Upanishadtoo sectarian !

Kulattur Pathitrupatthanthathi, *Amudambigai Pillai-Tamil* were composed in praise of the God and Goddess of the Temple of Kulattur near Madras His *Mudumozhi Venba* was addressed to the same God but it is an ethical work. The last two lines are a verse of the Sacred Kural and the first two lines contain an illustrative story of the principle from the Puranas and other works. Under கடவுள் வாழ்த்து, we find,

சீர்கொண்டிறை பொன்றுண்டத் தெய்வநீ யென்றெடுப்பால்
ஓர் நிலைடையாற றொட்கோந் சோமேசா—தோரில்
அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

Under வானசிறப்பு occurs the following —

தேய பகழ்ந்துணையார் சோரட்டுநு கைதகார்க்குனை
றாய முடிமேல வீழ்ந்தார சோமேசா—வாயுதகாற்
றனைந தவமிரண்டுந் தஙகா வியனுலகம
வானம வழங்கா தெனின

Under கலவி and கல்லாமை we find,

சம்பந்தர் நாவரசா பாறகணடோம் சார்ந்துவப்ப
தும்பிரிவி னுள்ளுவதுஞ் சோமேசா—நம்பி
உவப்பத தலைககூடி யுளளப் பிரிதல்
அனைதடுதே புலவா தொழில்.

மெய்தத திரு வளளுவனார் வென்றுயாநதாா கல்விநலந்
துயததசஙகத் தாா தாழந்தாா சோமேசா—வுயத்தறியின்
மேறபிறநதா ராயினும கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங
கற்றா ரனைததிலர் பாடு.

He composed a centum of verses in praise of the God in Tirumullaivayal near Madras.

Conjeeveram was the scene of his labours next and where he acquired two distinguished pupils in the person of Kachiappa Mudaliar and Saravana Bhaktar. While he composed the part of Kanchi-puranam, the Second part was finished by his pupil Kachiapppa

He composed also his *Kanchi Ananda Rudresar Pathikam*, *Anandakalippu* and *Andadi*. All these works are distinguished by what Pandits, call சொற்சுவை and பொருட்சுவை, (choice words and words full of meaning) They are full of rhythm and the diction is clear and easy What is most remarkable about these verses are however the highest philosophical truth which he has introduced into each Even in his *Nattupadalam* and *Nagarapadalam*, he embellishes with his similies borrowed from philosophy.

போதமேலாகப் பண்டே புல்லிய மலநோய் தீர்ந்தும
வாதனை தாக்குமா போன் மழை பெயன் மாறிதீர்ந்துங
காதல் செய்துறையும் புள்ளு மாககளுங கவன்று நெஞ்ச '
நோதகமரங்க ளெல்லா நுண்டுளி துவற்றுமாதோ.

(Even after rains ceased the drippings from trees did not cease as the Vasanamala submits even after the destruction of Anavamala by the attaining of gnana).

விலகிவீ ழருவித் தாரை வேறுவே றுக வோடிக்
குலநதிப் பாலிவைபபி னேகமாயக் கூடுந தோற்றம்
அலகில் பல் வழியு மூதூ ரணிமையி னொன்று மாறும்
பலபல மதமுமீறறி னொருவழிப் படலும் போலும்.

(As different religions lead us ultimately to the same true path, as so many roads join near a great city, so did the various streams join the River Palar).

வறுமையுற் றுழியுந் தொண்டை வளமலி நாட்டோர் தங்கள்
இறுமுடல் வருந்தியேனு மீவதற் கொல்கா ரன்றே
தெறுகதிர் கனற்றும்வேனிற் பருவதுஞ் சீரமை குன்று
துறுமண லகடுகீண்டு மொண்புன லுதவுமபாலி.

(The people of *Thondainadu* will not even in their extreme poverty lack the power to give to the needy, even though they have to sacrifice themselves. So will the River Palar feed the multitude out of its springs even in the height of hot weather).

Among his controversial essays may be mentioned his *Ilakkana Vilakku Churavali*; and his reputation of Siva Sama Vadam on the word "எடுத்து" occurring in a verse of Siddhiar His criticism of

the first verse of Kamban's Ramayana and his own answers there exemplify his remarkable versatile genius.

His *magnum opus* was of course his great commentary on Sivagnana Bhodam and all his rare erudition and skill as a dialectism are fully brought to bear on this work and we will notice its contents separately.

After a life of great usefulness and holiness, he was freed of his mortal coils in chaitra of Visvavasu just 121 years ago And the following verse records this event

மன்னும் விசுவா வசுவருட மேடமதி
யுன்னிரவி நாட்புகலோ தாயிலியம—பன்னும்
திருவாள னெஙகோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீஙகு தினம்.

J. M. NALLASAMY PILLAY,

District Munsiff, Salem.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சைவாகமங்களினுள்ளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருளினை யாராயு மாராய்ச்சி யிந்நூ லின்க ணெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாராய்ச்சிக்குப் பயன் யாதோவெனவும், இது கேட்டற்குரியா ரியாவரென வும், இதனா னுதலப்படும்பொரு ளியாதெனவும், இதனைப் பயப்பிக்குங் கருவி யா யிதற்கு முன்ன ரொருதலையா னுணர்தற் பால தியாதெனவும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயரியாதெ னவும், இஃதியாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூலி யாதெனவும், இந்நூல் செய்தா ரியாவரெனவும், பலவாற்றா னாசங்கை நிகழுமன்றே; அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட் டிந்நூன்முகத் துரைக்கப்படுவதாகிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

“ மலர்தலை யுலகின் மாயிரு டுமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருடீர்ந்
தருந்துயர்க் குரம்பையி னான்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வனப்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே ” எனவரும்,

உயர் சிவஞானபோதமென்றது எனை மூன்று பாதத்தை யாராயு நூல்கடகு மேறபட்ட சிவஞானபோதமென்ற வாறு, எனவே, அந்நூல்க ளுணாநதபினனா இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெற்றும். பெறவே, முன்னாத தீககை யுறறுச சிவாகமங்களை யோதி யதனபின எனை மூன்றுபாதங்களை யாராயுநான முறையேகேட்டவவா றொழுகி மனநதூயராய் நிததி யாநிததிய வுணாவு தோனறிய பிறவிககஞ்சி விடுபேற்றினவா மிககுண்டாயவழி, அவர்கிநநூ லுணர்தறகுவெனபது போநததெனககொள்க.

இப்பாயிரப்பொரு ளூாஸிறுதியில் 'எநதை சனற்குமரன்' எனனுமவெண்பாவாற பெறபபடுதலின், ஈணடுங் கூறுதல் கூறியது கூறலாம் பிறவெனின்,—ஆகாது; 'எந்தை சனற் குமரன்' என்பதனுற பெறபபட்டதனையே மாறுக்கர்க்கு நானமுகத் துணாததுதற்பொருட்டு ஈண்டுத் தநதுரைத்ததாகலா னென்பது. மிருகேநதிரததிறுதியிற் கூறுமவரலாற்றினை நாராயணகண்டவாசிரியர் நானமுகததுத் தநதுரைத்ததூஉ மிககருததேபற்றி யென்க.

இந்நூ னநதிபெருமான் பெறுதற்கு வரலாறென்னையெனின்? கூறுதும். மாசஙகார முடிவினகண் உலகங்களை மீளபபடைததறபொருட்டுப் பரமான்மாவாகிய பரமசிவததினுடைய பராசத்தி குடிலையை நோக்கியவழி, வேதாகமஙகள குடிலையினின்று நாதவடிவாயும், அதன்பின் விந்துவடிவாயும அதன்பின அககரவடிவாயு முறையே தோன்றின. பினனவற்றைச சொறறொடாபபடுததுச செய்யுளாககிப பிறாககருளிச செய்தற்பொருட்டுப, பரமசிவன் ஈசானமுதலிய பஞ்சபிரம மனுக்களாகிய சததிகளே திருமுடிமுதலிய வவயவங்களாகச் சகளநிட்களத் திருமேனிகொண்டருளிச, சதாசிவ மூர்த்தியாய் நின்று, தற்புருட முதலிய நான்கு திருமுகஙகளான் வேதஙகளைத தோற்றுவிததது, வேதங்களை யனநத

தேவர் வழியானே பிரமனுக்கருளிச்செய்து, ஈசானமுகத்தி னின்றுஞ் சிவாகமங்களைத் தோற்றுவித்து அச்சிவாகமங்க ளைப பிரதிசங்கிதை முறையானே பிரணவர் முதலிய பதின மரு மகாருத்திரர் முதலிய பதினெண்மருமாகிய விருபத்தெ ண்மருக்குஞ் சிவபேத முருத்திரபேத மெனப்பகுத் தொ ரோவொன் றொவ்வொருவருககருளிச்செய்து, பின்பு மகவுக முறையானே அவ்விருபத்தெட்டினையும் விததியேசரெண்ம ரின் முதல்வராகிய வனந்ததேவர்க் கருளிச்செய்தான். அவ ற்றை யனந்த தேவர் நூற்றுப்பதினெட்டுருததிரரின் முத ல்வராகிய சீகண்டருததிரருக் கருளிச்செய்தார். அவற்றைச் சீகண்டருததிரா கணஙகட்குநதேவர்க்கு முனிவர்கட்கு மளித் தறபொருட்டு முதறக ணைநதிபெருமானுக கருளிச்செய்தார். அங்ஙன மாகமங்களெல்லாங் கேட்டருளிய நந்திபெருமான் சீகண்ட முதல்வரை வணங்கிநின்று, சிவாகமந்தோறுஞ் சரி யை முதலிய நாற்பாதங்களுஞ் சிறுபான்மை வேறு வேறாகக் கூறப்பட்டன; அவற்றுள் உண்மையாவ திது வென்றருளிச் செய்யவேண்டு மென்றிரந்து விண்ணப்பஞ்செய்து விஞப வழிச, சீகண்டருததிரமுதல்வர் கருணை கூர்ந்து "நன்றே விஞபிஞய்; அனநததேவுரெமக் கருளிச்செய்தவாறே கூறு கின்றோம; கேடபாயாக" என்றருளிக், கறபந்தோறும் படை ப்பு வேறுபாடுங் கேடபோர் கருததுவேறுபாடும பற்றி அவற்றிற் கிரியைச சரியை முதலிய மூன்று பாதங்களு மாக மங்களில் வெவ்வேறுகக் கூறபபட்டன.

ஆகலான், அவற்றுள் எவ்வாகமத்தின்வழி யார் தீககை பெற்றார், அவவாகமததின் வழியவரொழுகற்பாலர். இனி ஞானபாதமாவது பொருட்டன்மை யுணர்த்துவதாகலின், அது பலதிறபபடுதல் பொருந்தாமையின், அவையெல்லாந் தூலாருநததி முறைபற்றிக் கூறபபட்டனவன்றி மாறுகோ ளல்லவென்பது வகுத்துணர்த்துதற்பொருட்டு இரௌரவா கமத்துட் பன்னிருசூத்திரத்தாற் கூறபபட்டது சிவஞான

போத மென்பதோர் படலம். அது கேட்டார்க்கெல்லா வாக மப பொருள்களு மாறுகோளின்றி யினிது விளங்குமெனக் கூறி அச்சிவஞானபோதத்தை நந்திபெருமானுக் கருளிச்செய்தார் நநதிபெருமானும் அது கேட்ட துணையானே எல்லா வையமு நீங்கி மெய்ப்பொருடெளிநது பின்னர்த் தம மாணுககர் பல்லோருள்ளுஞ்சிறந்த சனற்குமாரமுனிகட் கருளிசசெய்தார். அவர் தம்மாணுக்கர் பல்லோருள்ளுஞ்சிறநத சததியஞானதரிசனிகளுக் கருளிசசெய்தார். அவர் தம் மாணுக்கர் பல்லோருள்ளுஞ்சிறந்த பரஞ்சோதிமாமுனிகட் கருளிசசெய்தார். அவா தமிழ்நாடுசெய்த தவத்தானே திருவெண்ணெய்நல்லூரி லவதரித்தருளி மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடையரா யெழுந்தருளியிருநத மெய்கண்டதேவர்பால் வநது சிவஞானபோதத்தை நல்கி, "இதனை யீண்டுள்ளோருணர்நதுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச் செய்து பொழிபபுரைக்க" வென்றருளிப், பொழிப்புரைக்குமாறுஞ் சத்தியஞானதரிசனிகள்பாற் றுங்கேட்டவாறே' வகுத்தருளிச செய்து நீங்க, அவருமவ்வாறே மொழிபெயர்த்துப் பொழிப்புரையுஞ் செய்தருளித், தம்முடைய மாணுக்கர் பல்லோருள்ளுஞ்சிறந்த அருணந்திகுரவர்க் களித்தருளினார். இஃதிங

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொதுவியல்பெனவும், பின்னூறு சூத்திரங்களானே முத்தியி னின்ற நிலைபற்றி யிலக்கணங் கூறுதலின், அவை சிறப்பியல் பெனவுமாம். இனிப் பொதுவியல் புணர்த்த நூல்கள் பொதுவெனவுஞ் சிறப்பியல் புணர்த்த நூல்கள் சிறப்பெனவுங் கூறப்படும். சிறப்பியல்பு சகசமாயுள்ளதாகலின், உண்மை யெனவும் படும். பொதுவியல்பு அளவை முகத்தானு மிலக்கணமுகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்த லென்னு மிருதிறத்தா னுணரப்படும். சிறப்பியல்பு சாதகமுகத்தானும் பயன்முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித னிட்டை யென்னு நான்கு திறத்தா னுணரப்படும். கேட்டல் சிந்தித்த றெளித னிட்டைகளை வடநூலார் முறையே சிரவண மனன நிதித்தியாசன நிட்டை யென்ப. "பல பொருட்குப் பொதுவாகிய விலக்கணம் பொதுவியல்பு" என்றும் "ஒரு பொருட்கே யுரிய விலக்கணஞ் சிறப்பியல்பு" என்றும் அளவைநூலார் கூறப்படும் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பு வேறு; "தடத்தலக்கணஞ் சொரூபலக்கணம்" மெனனும் வடசொற்குப் பரியாயப் பெயரா யீண்டுக் கூறப்படும் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பு வேறெனத் தெரிந்துணர்ந்துகொள்க. இவ்விரு வேறு வகைக்குஞ் சொல்லொருமை மாத்திரையே பற்றி மயங்கற்க.

சிவஞானபோதம் இங்ஙனம் பொதுவியல்புஞ் சிறப்பியல்பு மொருங்குணர்த்தலின், முழு முத னூலாம். இனிச் சிவஞானசித்தி சிவப்பிரகாச மென்பன முறையே யிவ்விலக்கணம் பெற்ற வழிநூலும் புடைநூலுமாம். மொழிபெயர்த்துக் கூறு நூல்களின் ஞானமிர்த முதலிய பெரும்பாலும் பொதுவியல்புமாத்திரையே கூறுதலிற் பொதுநூலாம். திருவுந்தி திருக்களிற்றுப்படி முதலியன சிறப்பியல்பு மாத்திரையே கூறுதலின் உண்மை நூலாமென்பது. வடமொழியினும் பௌட்கர மிருகேந்திர முதலிய சிவாகமங்கள் பெத்தத்தினின்ற நிலைபற்றி யிலக்கணங் கூறுதலின், அவை பொது நூலா

ம. சருவஞானோத்தர முதலிய சிவாகமங்கள் முத்திபினின்ற நிலைபற்றி யிலக்கணங் கூறுதலின், அவையுண்மைநூலாம. உபநிடதங்களினுள் சுபாலமுதலிய வுபநிடதம் உலகந் தோன்றி யொடுங்கு முறைமையுந் தோற்றியொடுக்குதற் கொரு கருத்தா வுண்டெனனு மாத்திரையும் போல்வன வுணர்த்துதலிற் பொதுவெனப்படும், சாந்தோக்கிய முதலிய வுபநிடதங்கள் இருவகையுங் கூறுதலிற் பொதுவுஞ் சிறப்புமாம. அதர்வசிகை அதர்வசிரஞ் சுவேதாசுவதரமுதலிய வுபநிடதங்கள் முத்திநிலையேபற்றிச் சாதகமும் பயனுங்கூறுதலின, உண்மையெனப்படும. அதர்வசிகை முதலிய வுபநிடதங்களிற் கூறும் பொருள்களுஞ் சிவாகமப்பொருளை நோக்குமவழிச் சூத்திரமும் பாடியமும் போலத் தூலாருந்ததி முறையாம. இக்கருத்துப் பற்றியே வேதம் பொது நூலெனவும் ஆகமஞ் சிறப்பு நூலெனவுந் திருமந்திர முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டனவென் றுணர்க.

"வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ சித்தாந்தத் திறனிங்குத் தெரிக்கலுற்றும" என்றதூஉம் இம்முறை தெரிந்து கோடற்கென்க. இவ்வுண்மை யுணர்ந்து பொருள் கோடலே யுரைகோண் முறையாம். இனி யிவ்வுண்மை யுணர்ந்து பொருள்கொள்ளமாட்டாதார் உபநிடதங்க ளொன்றோடொன்று முரணு மெனவும் உபநிடதமுஞ் சிவாகமமுந் தம்முண் முரணுமெனவும், சிவாகமத்துள்ளு மொன்றோடொன்று முரணு மெனவு மயங்கி, ஒன்றனை பொருளேபற்றி யேனையவற்றை யிகழ்வர். அற்றேல் லஃதங்ஙனமாக; வேதாந்த சித்தாந்த நூல்கள் அங்ஙன மிரு வேறுவகைப்படுத்துக் கூறவேண்டியதென்னை? சிறப்பியல் பொன்றே கூறவமையுமாலோவெனின்,—அமையாது; ஆன்மாக்கள் அங்ஙனந் தத்தமக்குரிய சோபான முறையினறிந்து வருந் தன்மைக் கேற்பத் தூலாருந்ததி நியாயமாக வுணர்த்தவேண்டுமாதலினென்க. "புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புகக்கும் புக

ன்மிருதி வழியுமூன்றும் புகலுமாச்சிரம, வறத்துறைகளவை யடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைகள பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ், சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் வேதச் சிரபொருளை மிகதெளிந்துஞ் சென்றுற் சைவத், திறத்தடைவ ரிதிறசரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்" என்றதூஉ மிவ்வியலபு நோக்கியே யென்க.

இங்ஙன மிவ்விருவகை யியல்பும் வேறுவேறுகூறு மாகமங்களின் பொருளொருமை யுணரமாட்டாது, ஒரோவொன் றேபற்றி ஸ்யக்கியவாத முதற்பல திறத்தான் வேறுபட்டுத் தம்முண் மயங்குவார்க்கு அங்ஙனமயங்காது அவற்றின் பொருளொருமை யுணர்த்துதற் கெழுந்தது இச்சிவஞானபோதமென்றறிக. இஃதறியாதார் எல்லாவாகமபொருளையும் பன்னிரு சூத்திரத்தாற் றொகுத்து விளக்குதற்கெழுந்தது இந்நூலென்றுரைப்ப. மிருகேந்திரத்தின் முதற்கண்ணதாகிய ஒரு சூத்திரத்தானே எல்லாவாகமபொருளுந் தொகுத்தெடுத்து விளக்கப்பட்டனவென்பது ஆண்டே யறியக்கிடத்தலானும், மற்று மங்ஙனந் தொகுத்துககூறு மாகமங்கள் பலவுள வாதலானும், அதுபற்றி யிதன்கட்போந்த விசேடமின்மையானும, 'நாடிக்கண்டு மயர் வற வளித்த, 'சிவஞானபோத' மென்பதற்குத் தாற்பரிய மதுவாகாமையானும், அவ் ருரைப்பன வெல்லாம் போலியென்றொழிக. 'சிவஞானபோத' மென்பதும் இக்காரணத்தாற் பெற்ற பெயர். அஃதெவ்வாறெனின்? "உயர்ஞான மிரண்டா மாறு மலமகல வகலாத மன்னுபோதத - திருவருளொன் றென்றதனைத் தெளிய வோதுஞ் சிவாகமமென் றுலகறியச் செப்புநூலே" என்ப வாகலின், பரஞான மபரஞான மென்றிரண்டுஞ் சிவஞான மெனப்படும. அவற்றுட் பரஞானத்தைப் போதிபபதெல்லாவாகமங்கட்கும் பொதுவாகலின், ஈண்டுச சிவஞானமென்றது அவ்வபரஞானமாகிய சிவஞானமேயாம். போதம்

போதித்தல். அவற்றி னிச்சயப்பொரு ளிதுவென வுண ர்த்துதலாம். ஆகவே, சைவாகமங்களின் பொருணிச்சய முணாத்துவது சிவஞானபோதமெனக் காரணக்குறியாயிற் றென் றுணர்க. இப்பொருள் வடமொழிச் சிவஞானபோ தத்துப் பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரத்திற் பிற்பாதியிற் கூறி யவாறுபற்றி யுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானமெனப் பொதுப் படக் கூறினுந்தலைமைபற்றி ஞானபாதமே கொள்ளப்படும். ஞானபாதத்திற்குத் தலைமை "கிரியை யென மருவுமவை யாவு ஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தம்" என்பதனாலறிக. அற் றேல, ஏனை மூன்றுபாதப் பொருள்களையாராயு நூல்க ளியா வையெனின்? அவை சோமசம்புசிவாசாரியா செய்த கிரி யா காண்டக் கிரமாவலி முதலியவாமென்க. அற்றேல், ஞா னபாதப்பொருளாராய்ச்சி நூலும் பிற்காலத் தாசிரியன்மா ரே கூறவமையுமே; ஆகமத்துட்கூறவேண்டாம் பிறவெனின்? ஆசிரியன்மார் அவை யனுட்டிக்குமுறை யாராயப்புகுந்தா ன்றி அவற்றிற்குப் பொருளொருமை கூறப் புகுந்தாரலலர்; "அவை சிறுபான்மை தம்முள் வேறுபாடுடைய" என்றும், "யார் யார் எவ்வாகமத்தின் முறையே தீக்கை பெற்றா் அவ ரவர் அவ்வாகமத்தின் முறையே யனுட்டிக்க" என்றும் "எக் கோயில் எவ்வாகமத்தின் முறை பிரதிட்டை செய்யப்பட் டது அக்கோயிலுக் கவ்வாகமத்தின் முறையே பூசை விழா முதலிய நடாத்துக" என்றும், "மாறிச் செய்யிற் குற்றம்" என்றும், ஆகமங்களே கூறுதலின், அவற்றிற்குப் பொரு ளொருமை காட்டலாகாமையின், கற்பபேதத்தானும், ஆன் மாக்கள் கருத்து வேறுபாட்டானும், அவ்வவற்றிற் கேற்பச் சிறுபான்மை தம்முள் வேறுபடக் கூறுதல் பொருத்தமு டைத் தென்பதுபற்றி யவற்றைக் கூறு மாகமங்கள் சிறுபா ன்மை யங்ஙனம் வேறுபட நிகழ்ந்தன.

இனி ஞானபாதமாவது பொருட்டன்மை யுணர்த்துவ தாகலின், ஆண்டு வேறுபடுதல் பொருந்தாதாயினும், ஆன

மாக்களின் மலபரிபாக தாரதமமியத்திற் கேற்பத் தூலாரூந ததி முறைமைத்தாக வுணர்த்துதன் மரபென்பதுபற்றி, அங் ஙனங் கூறு மாகமங்களை நோககுவோர் அவை யொனறோ டொன்று முரணுவனபோலக் கருதி மயங்குவர். அங்ஙன மயங்காமைப பொருட்டு ஞானபாதப் பொருள்களை யெல் லாம் பொது வுண்மையென விருவகைப்படுதது ஆராய்சசி செய்தொருதலையா னுணர்த்தவேண்டுதலின், அஃதேனையோ ரா லாகாமையின் வேண்டுமென்க. அங்ஙன முரணுவன போலத் தோன்றுவன யாவையெனின்? சுவாயமபுவ முத லியவற்றிற் பதார்த்த மேழென்றலும், பௌட்கர முதலியவ ற்றி னாறென்றலும, பராககியை முதலியவற்றி னைநதென் றலும், சருவ ஞானோததர முதலியவற்றி னான்கென்றலும், இரௌரவ மிருகேநதிர முதலியவற்றின் மூன்றென்றலும், போல்வனவா மென்க. அவை யெல்லா மூன்றென்றதனு ளடங்குதலின், முப்பொருளெனறலே எலலாவாகமஙகட் குந துணிபெனக் காட்டுதல்போலவன பொரு ளொருமை கூறுதலா மென்பது.

வேதாகமப் பிராமாணியம்.

வைதிகரி லொருசாரார் "வேதம பிரமாணநூல்" என் றும், "சிவாகமம் பிரமாணநூலன்" றென்றுங் கூறுவர். சைவரிலொருசாரார் "சிவாகமம பிரமாணநூ" லென்றும, "வேதமதுபோல்வதோர் பிரமாணநூலன்" றென்றும், கூறு வர். நீலகண்டவாசிரியர் அபபயதீககிதர் முதலிய சிவாதது வித சைவாசிரியர்கள நீலகண்டபாடியம், சிவாதித்தமணிதீ பிகை, சிவதத்துவவிவேக முதலியவற்றில, அவ் வைதிகரை மறுததுச் சிவாகமபபிராமாணியம வலியுறுத்துரைத்தார். அரதத்தசிவாசாரியர் உமாபதிசிவாசாரியா முதலிய வைதிக சித்தாநத சைவாசாரியர் சதுர்வேததாற்பரிய சங்கிரகம, பௌட்கரவிருத்தி முதலியவற்றில், வேதாகமபபிராமாணி யம வலியுறுத துரைத்தார்.

"வேதங்களொருவராற் செய்யப்படாது நிலைபேறுடைமையானும், ஆன்றோராற் றழுவப்படுதலானும், குற்றமின்றிப் பிரமாணமாமென்பது துணியப்படும். ஆகமங்களவ்வாறு நித்தமன்றி யொருவரால் செய்யப்பட்டமையானும், பிரமப்பொருள் வேதமொன்றானே யுணரப்படுமென்பதெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தமை யானும், அங்ஙனமாயினு மிருதி நூன்முதலியனபோல வேதமுதனூலாகக்கொண் டாகமங்கள் செய்யப்பட்டனவெனின்? அது நம்மனோர்க்குக் கொள்கையன்மையானும், அங்ஙனங்கொள்ளின், வேதப்பொருளுணர்ந்து நூல்செய்த மனுமுதலியோர்போல வாகமஞ்செய்த விறைவனுக்கு முற்றுணர்வின்மை பெறப்படுதலானும், அவ்வாறன்றி முற்றுணர்வியல்பாகவுடைய விறைவனாற் செய்யப்பட்டமையின் ஆகமங்கள் பிரமாணமெனக்கூறின், முற்றுணர்வுடைய விறைவனுண்மை துணிந்தபின்னர் அவனாற் செய்யப்பட்டமையி னாகமம் பிரமாணமெனத் துணியப்படும். ஆகமம் பிரமாணமெனத் துணிந்தபின்னர் அதனானிறைவனுண்மை துணியப்படுமென, ஒன்றனையொன்று பற்றுத லென்னுங் குற்றமாமாகலானும், ஆகமம் பிரமாணமென்பது தெளியப்படாதாம்; அல்லதூஉம், வாசிட்டலயிங்கத்திற் " பாஞ்சராத்திரம் புகழ்ந்தெடுத் தொருசிலர் பகர்வார் " என்பது முதலாகத் தந்திரவழி யொழுகுவோரை எடுத்துக்கூறி " அவர்மாமூட " ரெனவும், பாற்பபுராணத்தில் வசிட்டனுக்குந் திலீபனுக்குங் கூற்று நிகழ்வுழித் "திராவிட தேசந்தனிற் சித்திரசேனனென்பா " னெனவெடுத்துக்கொண்டு, " சித்திரசேனனென்னு மரசன் பாசண்டாகூற்றேபற்றி வைதிக வொழுக்கத்தைக் கைவிட்டுப் பாசுபதவழியொழுகி நரகத்தில வீழ்ந்தா " னெனவும், வாசிட்டலயிங்கத்திற் " சாண்டிலிய னெனபானொருவன் றறுகண்ணனாய்ப் பிறர்மனை நயந்து வாசுதேவனைத் தீங்குநெறியானே வழிபட்டு நிரயத்தி`ல் வீழ்ந்தா " னெனவுஞ், சூதசங்கிதையின " மொழிபாஞ்ச

ராத்திரங் காபாலங் காளா முகஞ்சாத்தம் பவுத்த மாருகதந் தன்னிற். கழிபாசு பதநூல்சாம பவத்திற் றீக்கை காதலிப் பீர் வேதியரிற் கடையா காணீர்" என்றற்றொடக்கத்தாற் "றந்திரவழியொழுகுதல் பொய்த்தொழி லுணர்ந்து வெகுண்ட கௌதமன் சாபப்பய" ன்னெனவுங் கூர்மபுராணத்தில் "அன்னவருமரனற்றன்னையரியை யண்மி" யென்றெடுத்துக்கொண்டு "அறுமுனிவரிட்ட சாபவயத்தானே வேடபித்தன முதலியவற்றி னதிகாரமின்மையான் விருத்தியின்றி வருந்துவோர்க்கு விருத்தியின்பொருட்டுத் தந்திரஞ் செய்யப்பட்ட" தெனவும், அதனுள் "மோகநூலிருவோமுஞ் செய்வோம் விடைக்கொடியா" யென்பதனா லாகமங்கள் மோகிப்பிக்கு நூலெனவுங் கூறுதலால், ஆகமம் பிரமாணமல்லவென்பதே தெற்றென விளங்குமாகலின், அவை வீடுபேறு முதலிய மறுமைப்பயன் பயப்பிக்குமா றென்னையெனின்? கூறுதும்.

வேத நித்தமென்பதற்குப் பிரமாண மின்மையானும், தோற்றக்கேடுகள் காணப்படுதலா னநித்தமென்பதே துணியப்படுதலானும், 'அந்தக்ககரமேயிது' வென்னுமறித்துணர்வு அந்தச்சகடமே யிதுவென்பதுபோலச் சாதியொருமைபற்றி நிகழ்வதேயாமாகலானும், அவ்வாறன்றி யெழுத்துக்கணித்த மெனக் கொள்ளினும் அவையொன்றோடொன்று தொடர்ப்பட்டுற்றுவருஞ் சொற்க ளநித்தமேயாகலானும், உலகத்திற் குத்தோற்ற வொடுக்கங்களுண்மையிற் பிரவாகநித்தமென்பதும் பொருந்தாமையானும், எல்லாவுயிர்கண்மாட்டும் பேரருளுடைய பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டமைபற்றியே வேதங்கட்குப் பிரமாண வுண்மை கொள்ளப்படும். அம்முறையானே சிவாகமங்களும் பிரமாணமாகத் துணியப்படும். அது "வேதமுதலுலகாயதநூலிறுதியாகிய வெல்லா நெறியும் பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டமையானும், இறுதிக்காலத்துப் புக்காளச் சிவனிடத் தொடுங்கிய வேதம் படைப்புக்காலத்து மென்மைலவே தோன்றுதலானும், 'நித்த' மென்றுபசாரம் பிரமாண

படும். ஆதலின், சிவாகமங்களை நித்தமென்பது மிக்கருத் தேபற்றி யெனக். அங்ஙன மல்லாக்கால், "வேதம் பரம சிவனாற் செய்யப்பட்ட" தென்னுஞ் சுருதிகளோடும், "அட் டாதச வித்தைக்கு முதற்கருத்தாவாகிய சூலபாணி" யென் றற்றொடக்கத்துப் புராணவசனங்களோடும் ஈண்டுக்கூறும் அனுமானவளவையோடும், முரணுமாறறிக.

ஒருவனின்னேன் வந்தேனென்புழி அவனு மவன் வாய் மொழியும்போல, முதல்வனு முதல்வனாற் செய்யப்படும் வேதாகமங்களுந் தம்முட் காரகவேதுவு ஞாபகவேதுவுமாகிய வேறுபாடுடைமையின், இன்னோரன்னவை யொன்றனை யொன் றுபற்றுதலென்னுங் குற்றமாகா வென்க. இனி யான் றோராற் றழுவப்பட்டமைபற்றி வேதஞ் சிவாகமமிரண்டும் பிரமாணமெனத் துணிந்தபின்னர் அவற்றானே யவை பரம சிவனாற் செய்யப்பட்டனவென்பது துணியப்படுமாகலானு மொன்றனையொன்றுபற்றுத லாகாமையு முணர்க. ஆன் றோராற் றழுவப்படுத லாகமப்பகுதியினின்றாலெனின்? அற் றன்று; "துறக்கம் வேண்டியோன் சோதிட்டோமத்தான் வேட்க" வென்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகட்கு அவை வே ட்குமாறு வகுத்துக் கூறுஞ் சுருதிகளு மதத்தன்மையவாகிய கற்ப சூத்திரங்களு மின்றியமையாது வேண்டப்படுமாறு போல வேதத்துள் விதிக்கப்படுஞ் சிவபூசை முதலிய விதிக ட்கும் அவற்றை வகுத்துக் கூறுங் காமிக முதலிய சிவாகம ங்க ளின்றியமையாது வேண்டப்பட்டு நிற்றலின், அவை யா ன்றோராற் றழுவப்படுத லொருதலையாகலானெனக. இது சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகத்தில் அரதத்தாசாரியர் கூறிய வாற்றானறிக. அங்ஙனமாயினுந் தீக்கைபெற் றான்றோராற் றழுவப்படாமையின், அப்பகுதி பிறபிரமாணமாமாறென்னை யெனின்? அற்றன்று; சுவேதன் உபமன்னியன் அகத்தி யன் முதலியோர்க்குத் தீக்கைபேறு காண்டலானென்க.

உபமன்னியன் அகத்தியன் முதலியோர்பாற் கண்ணன் இராமன் முதலியோர் கருத்தீக்கைபெற்று அறிவஞ்சம் பாரதம் பாத்மபுராண முதலியவற்றின் விரித்துக்கூறியவாறுங்காண்க. அஃதெல்லாருமப் பெறுமை, எல்லாருக்கு மலபரிபாக மின்மையால், பரமகஞ்ச சந்நியாசம்போல, அதற்குரிய வதிகாரிகள் சிலரேயாகலானென்பது. அற்றேல், வாமநூல் முதலாயினவும் பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டமையின், காமிகமுதலியவற்றோடொப்பப் பிரமாணமாதல் வேண்டப்படும் பிறவெனின்? படாது; அவற்றுட் கூறுஞ் சரியைக்குட்டாபித்தல் முதலிய வாசாரங்கள் வேதத்தொடுத்தோதி விலக்கப்பட்டமையிற், சவுத்திராமணியாகத்திற் சுரையேற்றல் வேதத்துள் விதிக்கப்பட்டதாயினு மேனையோர்க்கேயாயவாறுபோல, அவையும் ஏனையோர்க்கே யுரியவென்பது பெறுதுமாகலின், அவையு மவற்றிற்குரிய வதிகாரிகள் வேறுபாட்டாற் பிரமாணமாமெனக் கொள்ளப்படுமெனக. அங்ஙனமாயின், அது வேத விதியோடு முரணுமாலோவெனின்? அவற்றுட் கூறுங் கிரியைகட்கு வேதநெறிப்பிறப்பியமாத்த ரதிகாரிகளென்ப பிரித்துவைத்தலான் முரணின்றென்க. இது காந்தத்துட் கூறப்பட்டது.

இனிப்பொருள்கண் முரணியவழி வலியவற்றான் மெலியவை கண்டிக்கப்படுமெனக் கொள்க. எல்லாநெறியு மிறைவனாற் செய்யப்பட்டமையான் விசேடமின்மையின் அவற்றுளொன்றற்கொன்று வன்மை மென்மை கூறின், இதுவே மாறுகொளக் கூறலாமாலெனின்? அற்றன்று; அவற்றைப் பின் வழிபடுத்து நூல்செய்தோர் தாரதம்மியத்தானே யவற்றிற்கு வன்மை மென்மை கூறுதலமையுமாகலின், பின்னூல் செய்தார் அவ்வந்நெறியிற் கூறும்பொருள்களை யம்மொழியின் முற்பரிய மறியாது மயங்கி அவற்றோடு மாறுகொளத் தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்தாராகலின், அவை மென்மையெனப்பட்டன. மாறுகோளில கூற்றினெல்லாம் பிரமாண

மேயாமென்க. இனி வேதத்தினுஞ் சிவாகமத்தினு மிந்திரன் முதலியோர் அவ்வாறு வழிப்படுத்து வேறு நூல் செய்யாது, வேதத்திற்கு வியாசர் முதலியோரும் ஆகமத்துக்குப் பிரணவர் முதலியோரும்போலச் சம்பிரதாயமாத்திரமே விளக்கினாராகலின், அவ்விரண்டினுள் வன்மை மென்மைகள் கூறுதல் பொருந்தாமையின், அவற்றுளொரோவழி மாறுகோள்போலத் தோன்றியவழி, வேதவாக்கியங்கட்குமுன் மாறுபட்டவழிக் கருத்து வேறுபாடு பற்றிக் கூறியதெனத் தெரிந்துரைத்துக்கொள்வதுபோல, அவை முரணாதவாறு தெரிந்துரைத்துக்கொள்வதன்றி, அவை யொன்றொன்று மறுக்கப்படாவென்க.

இவ்வாறன்றி, இன்னுமொருவாற்றான் விடுக்குமாறு: சாருவாக முதலிய வெல்லாச்சமயமும் பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டமையிற் பிரமாணமேயாமாயினும், அவற்றுண் முதற்கண் மிகவுமந்தவுணர்வினரா யுலகவின்பமே பெரும்பயனெனவுந் தமக்குப்புறம்பாகிய மக்கண் முதலியோரே யான்மாவெனவு மபிமானஞ் செய்துழலுமதிகாரிகளுக்குப், பரமசிவனிரங்கித், துன்ப முதலிய வற்றோடு விரவுதலா னுலகவின்பம் பேருறுதிப்பயனன்றெனவு மக்கண் முதலியோ ரான்மாவல்லரெனவு முணர்த்தி, அவர்களுணர்வு அவ்வளவி னிலைபெறுதற் பொருட்டு நுட்பப்பொருளுணர்த்தப் புகிற் கொள்ளமாட்டாமையா னுடம்பே யான்மாவெனவும் அவ்வுடம்பு நசித்தலே பேருறுதிப் பயனெனவு மறிவுறுத்தருளினான். பின்பங்ஙன மறிவுறுத்த நெறியே யொழுகிப் பரமசிவன் றிருவருட்குரியராய் மலசத்தியிற்சிறிது நீங்கி, உடம்பே யான்மா உடம்பு நசித்தலே பெரும்பய னென்பவற்றினையப்பாடு தோன்றிய வதிகாரிகளுக்கு, உடம்பு முதலியன வான்மாவல்லவென்று மறுத்தற்பொருட்டுப் புத்தநூ லறிவுறுத்தருளினான். இவ்வாறே மேலுஞ் சோபானமுறை யானுபதேசித்தருளியதென மாறுபாடின்மை யுணர்ந்துகொள்ளப்படும்.

இங்ஙனஞ்சாருவாக முதலிய நூல்களைசசோபானமுறையாற் கொளளவே, அதிகாரி தாரதம்மியத்தான் மேலுள்ள நூல்க ள் கீழுள்ள நூல்களை மறுககுமுகததாற் றோன்றினவாகலின், மாறுகோளில்லையென்பதூஉம், அவையு மொருவாற்ருற் பிர மாணமேயாமென்பதூஉம, போநதமையுணர்க.

இது தயித்திரியததி லதிகாரிபேதம்பற்றி "அன்னமய கோசம பிரம" மென்றும, அதனை மறுதது மேலதனிற் சூக் குமமாகிய "பிராணமயகோசம் பிரம". மென்றும், அதற்கு மேல் "மனோமயகோசம பிரம" மென்றும, அதற்குமேல "விஞ்ஞானமயகோசம பிரம" மென்றும, அதற்குமேல "ஆ னநதமயகோசம பிரம" மெனறும, ஒன்றற்கொன்று சூககு மமா யுணர்த்துதல் போலவும், கவுசிதகவுபநிடததி லதிகாரி பேதததால இநதிரன் றயிததியனுககுத் தனனையே பிரமமா கக கூறியதுபோலவுங் கொள்க. அங்ஙனம் புல்லையெதிரே காட்டி யாக்களைப பிடிககுமாறுபோலச சோபானமுறைமை பறறிக கூறியதென்பதும, அவையெல்லா மொருவாற்ருற் பிரமாணமெனபதும், சூதசங்கிதையிற் காண்க. இங்ஙனங கூறியவாறருனே, வேதமுஞ் சிததாநத சைவாகமமுமென் னு மிரண்டுமே புதததமநூலெனவும, ஏனைச சாருவாகமுதற் பாஞ்சராததிர மிறுதியாகிய நூலகளெல்லா மிவ்விரண்டிெனு டு மாறுபடடவழி மறுககபபடுமெனவும, அவற்றுள்ளும் வ ழிநூல் செய்தாா தாரதம்மியத்தாற் கீழ்ககீழ் நூலகள் மே ன்மேனூல்களான் மறுக்கப்படுமெனவும், உணர்ந்து கொள்க.

இனித் "தந்திரவழி யொழுகினோர் மூட" ரெனவும, "நிரயத்தில் வீழ்ந்தா" ரெனவும், "அவை சாபப்பய" னென வும், "விருத்திப் பொருட்" டெனவும், "மோகநூ" லெனவு ம் புராணஙகளிற் கூறியது, வேதபபொருளொடு மாறுகொ ளாக கூறும பாசுபதம் பாஞ்சராததிர முதலிய புறச்சமயங்க ளேயாம; வேதப்பொருளையே விரித்துக் கூறப்புகுந்த வேத

சாரமாகிய சித்தாந்த சைவாகமங்களே யன்றெனவுணர்க. இதுவும் வாயவ்வியசங்கிதை சனற்குமாரசங்கிதை கூர்மபுராண மகுடாகம முதலியவற்றுட் கூறியவாறு. இனிப் புறசமயவழி யொழுகினோரை யங்ஙன மிழித்துக் கூறியதூஉம், அந்நெறி யொழுகுதல் பற்றியன்று; மற்றெனனெனின்? அவற்றையே பொருளாகக் கொண்டு வேதநெறியை நிந்தித்தமை பற்றி யென்க. அதுவும் ஆண்டே கூறப்பட்டது.

புறச்சமய நூல்கள் விருத்திப் பொருட்டுச் செய்யப்பட்டன வென்பதூஉம், உடலோம்புதற் பொருட்டென்றதன்று; விருத்தி யொழுக்கமுமாமாகலிற் சாபத்தால் வேதநெறியி னீங்கினோ ராசரித்தற்பொருட் டென்றவாறும். மோகநூலென்றதூஉம், மணிமந்திர மருந்து முதலியவற்றான் விம்மிதம்பயக்கு நூலென்றவாறேயாம். இனி வேதமுஞ் சிவாகமமு மொன்றேயாயினு மிருபகுதிப்பட்டது, வேத மூன்றுவருணத்தார்க்குஞ் சிவாகம நான்குவருணத்தார்க்கும் பொதுவாதல்பற்றி யாதலாற் சிவாகமங்கள் பிரமாணமென்பது தேற்றெனவுணர்க. இங்ஙனஞ் சைவாகமங்களுக்குப் பிராமாணியம் பௌட்கரவுரையி னுமாபதிசிவாசாரியர் காட்டியவாறே காண்க. நீலகண்டபாடியத்திற் பதியதிகரணத்திற் காட்டுமாறு, "சிவாகமங்களி னொருசாரன பரப்பிரமங் கேவலநிமித்தகாரண" மெனக்கூறும்; அதனை மறுத்தற்கெழுந்த திவ்வதிகரணமென்றுரைப்பாருமுளர்; அது பொருந்தாது; யாம் வேதத்திற்குஞ் சிவாகமத்திற்கும் வேற்றுமைகண்டிலம்; சிவனாற் செய்யப்படுதலின் வேதமுஞ் சிவாகமமென வழங்கப்படுமாதலாற் சிவாகம மூன்றுவருணத்துக்கே யுரித்தாயது நான்குவருணத்துக்கே யுரித்தாயதுமென விருவகைப்படும்; அவற்றுண் முன்னையது வேதமெனவும் பின்னையது சிவாகமமெனவும் வழங்கப்பட்டன; இவ்விரண்டினுஞ் செய்த கருத்தன் சிவனொருவனேயாம்; இவ்வாறு சுருதியினும் புராணங்களினுஞ் சிவாகமங்களினுங் கூறப்பட்டது; பஞ்ச

பிரமம பிரணவம பஞ்சாக்கரம பிராசாதமு ... ப மந்திரங்களும, பதி பசு பாச முதலிய பொருள வழக்கமும, திருநீற்றி னுத்தூளனந திரிபுண்டர முருத்திராக்கந் தரித்தல சிவலிங்கபூசை முதலிய தருமங்களும, பிறவும, வேதஞ் சிவாகமமிரண்டினு மொப்பக்கொண்டலான், அவ்விரண்டும பிரமாணமேயாகலானும, கருத்தா வொருவனேயாகலா னவ்விரண்டிற்கும பொருளொன்றேயாகலின் அவற்றுளொரு மாறுபாடின்மையானும, இவ்வதிகரணங் கேவல நிமித்தமாத்திரமே யிறைவனெனக்கூறு மிரணியகருப்பநூலாகிய யோகசாத்திரத்தை மறுத்தற் கெழுந்ததெனவே யாங் கூறுதும" என்றிவ்வாறு நீலகண்டவாசாரியராற் காட்டப்பட்டது. இந்நவிரித்துச் சிவாதித்தமணிதீபிகை சிவதத்துவவிவேகமுதலிய நூலுடையார சிவாகமங்கட்குப் பிராமாணியங் காட்டிபவாறும அந்நூல்களுட்காண்க.

வேதஞ் சிவாகமமென விருபகுதிப்பட்டது, மூன்றுவருணத்திற்கு முரிமையாதலு நான்குவருணத்திற்கு முரிமையாதலும பற்றியெனா நீலகண்டபாடியத்திற் கூறப்பட்டது. "வேதநூல சைவநூலென றிரண்டேநூலகள வேறுரைக்கு நூலிவற்றின விரிந்த நூல்க, ளாதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு மாரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலா, நீதியினா லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள வேதாந்தத், தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூலசைவம பிறநூ றிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும" எ-ம, "உலகியல வேதநூ லொழுக்க மென்பது, நிலவு மெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும" எ-ம கூறுபவாகலின், அங்ஙனந் தூலாருந்ததி முறைமைபற்றிக் கூறுதலின் இருபகுதிப்பட்டதெனவே யாங் கோடும்.

இனிச் சைவரிலொருசாரார் சைவாகமங்களில், "உலகநூல், வைதிகம், அத்தியான்மிகம, அதிமார்க்கம், மாந்திர" மென நூலகளையைவகைப்படுத்து, "மாந்திரமொழிந்த நான்

கும் புறநூ" லென வைதிகத்தினையும் அவற்றுடன் விலக்குதலானும், "வேதாந்தத்திலேகனேயான்மா" வென வேதாந்தத்தைப் புறச்சமயங்களோ டெடுத்தோதி மறுத்தலானும்' வேதம் பிரமாணமன்றென்பர். அது பகுத்துணர்வில்லாதார் கூற்றேயா மென்று மறுக்க, என்னை ? "ஆண்டு 'வைதிக' மென்றது மீமாஞ்சை நூலும், வைசேடிக நூலும், நையாயிக நூலுமென்னு மூன்றுமேயா" மெனவும், "புறச்சமயங்களோடு வைத்தெண்ணிய 'வேதாந்த' மாவது ஏகான்மவாதங்கூறும் விபாசநூ" லெனவும், சித்தாந்தப்பிரகாசிகையிற் சர்வான்ம சம்புசிவாசாரியார் கூறுதலான், அது வேறென்பது தெற்றென விளங்குமாகலின், ஆண்டு "வேத" மென்றதூஉம் மீமாஞ்சை நூலெனக்கொள்க; வேதத்துள் விதித்த கருமகாண்டத்தை யாராய்ச்சிசெய்தலின் அதற்கு மப்பெயராயிற்று. அங்ஙனங் கொள்ளாக்கால், வேதசாரஞ் சிவாகம மாதலாற " சைவாசாரத்திற்குரியோன் வைதிக" னெனவும், "வேதாந்தப்பொருளைத் தெளித்துக் கூறுவது சித்தாந்த" மெனவும், "பிறநூல் பிற பொருள்களைக்கூறு" மெனவும், வேதத்தோடொற்றுமை யுடைமைபற்றியே சிவாகமங்கட்குப் பிரமாணமாதல் கூறும் வசனங்களோடு முரணுமாறறிக. 'பாசுபத' மென்பது யோகப் பெயராற் சைவாகமங்கட்கும் உரூடப்பெயராற் பாசுபதாகமங்கட்கு மாமாறுபோல, 'வேதாந்த' மென்பது யோகப்பெயரான் வேதத்தின் முடிபாகிய வுபநிடதங்களைக் கூறும்; உரூடப்பெயரால் அவற்றை யெடுத்துச் செய்த வேகான்மவாதநூலைக் கூறும். ஆதலின், அவ்விரு வேறுவகையுந் தெரிந்துணர்ந்து கொள்க.

வேதமோதுதற்கண்ணும் வைதிகாசாரத்தின்கண்ணும் உபநயனப் பேறுடையார்க்கன்றி யதிகாரமின்மைபோலச் சைவாகம மோதுதற்கண்ணுஞ் சைவாசாரத்தின்கண்ணுஞ் சிவதீக்கைப் பேறுடையார்க்கன்றி யதிகார மில்லையெனக் கொள்க.

வேதத்திற் கூறுங் கருமகாண்டப் பொருட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டெஞ்சி நின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய வுபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குதலின், சிவாகமஞ் சித்தாந்த சாத்திர மென்று வழங்கப்படும். இச்சித்தாந்த வாகமங்கள் சரியாபாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாத மென நான்கு பாதங்களுடையனவாம்.

இவற்றுள், சரியாபாதத்துட் பிராயச்சித்தவிதியும், பவித்திரவிதியும், சிவலிங்க விலக்கணமும், நந்தி முதலிய கணநாதரிலக்கணமும், செபமாலை யோகபட்டந் தண்டங் கமண்டல முதலியவற்றி னிலக்கணமும், அந்தியேட்டிவிதியும், சிரார்த்தவிதியுங் கூறப்படும்.

கிரியாபாதத்துண் மந்திரங்களினது உத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபம் ஓமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்தி முத்திகளுக் குபாயமான தீக்கையுங் கூறப்படும்.

யோகபாதத்துண் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசுரரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும், சகத்திற்குக் காரணமான மாயை மாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும், அணிமாதி சித்திகளுண்டா முறைமையும், இயம நியமம ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரந் தாரணந் தியானஞ் சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களின் முறையுங் கூறப்படும்.

ஞானபாதத்துட் பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னு மான்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவங் காமிய மாயேயம் வைந்தவந் திரோதான சத்தி என்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவமுதற் பிரகிருதி தத்துவமவரை முப்பத்

தாறு தத்துவங்களினது உற்பத்தியும், இவை யான்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாமுறையும், புவனங்கள் புவ்னேசுவரர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதமப் பிரளய மத்திமப்பிரளய மகாப் பிரளயங்களின் சொரூபங்களும், அதமப் பிரளயங்களின் பின்னாகச் சிருட்டியா முறைமையும், பாசுபதம் மாவிரதங் காபாலிக முதலிய மதங்களின் சொரூபங்களும் கூறப்படும்.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும், நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும், நாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும், பயனும், நந்தி முனிகணத்தளித்தவெனவே வழியும், வெண்ணைச்சுவேதவனன் மெய்கண்டதேவனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழங்கு நிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமென வெல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிபென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

பாயிரம் முடிந்தது.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

திராவிடமாபாடியம்.

எனப்படும்

சிவஞானபாஷ்யம்.

மங்கலவாழ்த்து.

சைவாகமங்களுண் ஞானபாதப் பொருளினிகலறுத்து அவற்றின் பொருளுண்மை போதித்தற்கு ரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோத நூலினைத் தமிழுலகமுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச் செய்து பொழிப்புரையானெடுத்துக்கொண்ட வாசிரியர், சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரியுந் தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை யறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார், வாழ்த்தும் வணக்கமும் பொருளியல் புரைத்தலுமென மங்கலவாழ்த்து மூவகைப்படும். அவற்றுளிது பொருளியல் புரைத்தலெனக் கொள்க.

கல்லா னிழன்மலை வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர் நல்லார் புனைவரே. எனவரும்.

நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலறிவுறுத்தருளிய முதலாசிரியரென்ப துணர்த்துதற்குக் கல்லானிழலென இடங் கூறினார். ஆண்டெழுந்தருளியிருந்து, சிவாகமப்பொருள்களொன்றோடொன்று முரணுவனவாக மலைந்து வினவிய நந்திபெ

ருமானுக்கு, இந்நூலான் மலவுதீர்த்தருளினாரென்பார், மலை விலலாரென்றார் இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப பண் படியிற் பிறந்த வினைபபெயர். இனி மலவில்லாரென்பது மேருவை விலலாகவுடையரெனக்கொண்டு, கல்லானிழலிலெ ருநதருளிபிருந்து வீடுபேறும் மலமை வில்லாக வளைத்துப பகைவரைவென்று போகமும் அளித்தருளியோ ரெனினும மையும. எனவே ஐந்தொழிற்கும வினைமுதலென்றவாறு யிற்று.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும வாய்பாட்டு வினையெச்சம. உண்ணியபுக்கலென்றாற்போல. அது புனைவ ரென்னும பிறவினை முதல்வினைகொண்டு முடிநதது. அரு ளுதல், புனைநதமைபற்றிக கல்லானிழலில் வீற்றிருந்து மல வு தீர்த்தருளிய வாசிரியர் கருணைமீககூர்தல். அருளிய பொ ல்லாரெனப பெயரெச்ச முடிபாக வைதநுரைததலு மொ ன்று.

பொள்ளார் பொல்லாரென மரீஇயிற்று: சுயம்புமூர்த்தி யென்றவாறு.

இணைமலர் பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துபபிறநத அன் மொழிதத்தொகையாய்த திருவடியை யுணர்த்திற்று. இணை யென்பதனைத திருவடிக்கு அடையாககி இருபெயரொட்டா குபெயரெனறலுமொன்று. இவற்றியல்பெல்லாம சூத்திர விருததியுளுரைத்தாம், ஆண்டுககாண்க. புனைவரென்றதற் கேற்பத திருவடியை மலராக வுருவகஞ்செய்தாரென்றலு மொனறு.

நல்லார்-கேட்டுச சிநதித்துத் தெளிந்தமுதியோர். புனை தல்-தாடலைபோலடங்கிநிற்றல், ஏகாரமீற்றசை. தேற்றமெ னினு மமையும்.

இப்பாட்டு வஞ்சித்துறை. இது கல்லென்பது முதல் ஏ யென்பதிறுவாய்ப் பன்னிருசொற்களாற் கூறவே, இந்நூல் பன்னிரு சூத்திரத்தாற் செய்யப்பட்டதெனவும், அவற்றுண் மும்மூன்று சொற்கள ஒவ்வோரடியாக வைத்து நான்கடியாகக் கூறவே, இந்நூலும அவற்றுண் மும்மூன்று சூத்திரம் ஒவ்வோரியலாக வைத்து நான்கியலாற் செய்யப்பட்டதென வும, அவற்றுண் முன்னீரடியு மொரு வினைமுடிபும பின்னீரடியும பிறிதோர் வினைமுடிபுமாக விருவகைப்படுத்துச் செய்யவே, முன்னாறு சூத்திரமோரதிகாரமும் பின்னாறுசூத்திரம வேறோரதிகாரமுமாக இந்நூ லிரண்டதிகாரத்தாற் செய்யப் பட்டதெனவும, குறிப்பானுணர்த்தியவாறு காண்க. இரண் டாமோத்தின முதற்சூத்திரம இதுவுமதுவென முதலோத்தி னிறுதிச் சூத்திரத்தோடு மாட்டெறியப்படுவதெனபதனைப் புணர்த்துக் கூறற்கு மலைவென்பதனை யீரடியுஞ் சாரவைத்தார். கல்லானிழலென முதலடியினிடங்கூறவே முதலோத்துப் பிர மாணங் கூறுவதென்பதூஉம், இரண்டாமடியின மலைவில்லா ரருளிபவெனச் செய்கை கூறவே இரண்டாமோத்து இலக்க ணங் கூறுவதெனபதூஉம, மூன்றுமடியிற பொல்லாரிணைமல ரெனத் திருவடி கூறவே மூன்றுமோத்துச் சாதனங்கூறுவ தென்பதூஉம, நான்காமடியில நல்லார்புனைவரெனப் பேறுகூற வே நான்காமோத்துப் பயன கூறுவதென்பதூஉம், குறிப் பாற் பெறப்படும. பிறவு மிவ்வாறோர்ந்துணர்க. இங்ஙனம நூனுதல் பொருளெல்லாம குறிப்பாற்றன்னகத்தடக்கி நிற் றல மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கணமென்றுணர்க. இவ்வாறு நால்வகைப்படுத்தோதியது இந்நூலென்பது "ஈண்டளவும் பொருளியல்பும வேண்டுஞ் செய்தி முறைகளும் பேதத்தொ டு முத்திபெல்லாம" என்று வழிநூலாசிரியர் வகுத்தோதிய வாற்றானுங் கண்டுகொள்க.

மங்கலவாழ்த்து முடிந்தது.

அவையடக்கம்.

மங்கலவாழ்த்துக் கூறுமுகத்தான் ஈண்டைக்கிறைவனா வான் இவனென்பதுணர்த்தி, இனி அவையடக்கங்கூறுமுகத் தான் அவ்விறைவனியம்பப்படு நூலுணர்ந்தாரதுயர்வும் ஏனைச் சமய நூலுணர்ந்தாரதிழிபும், உணர்த்துகின்றார்.

> தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
> ரெம்மை யுடைமை யெமையிகழார்—தம்மை
> யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
> புணராமை கேளாம் புறன். எனவரும்.

உணர்ந்தெனவே குருமுகத்தாற் கேட்கப்படுஞ் சிவாகம நூல்பற்றி யென்பது வருவித்துரைத்துக் கொள்ளப்படும். தம்மையுடைய தன்னெனவே தாந் தலைவனுக்குடைப்பொருளென்பதூஉம், எம்மையுடைமையெனவே யாந் தமக்குடைய பொருளென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. உடைப்பொருள் அடிமையுமுடைமையுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உயிர்வருக்கமெல்லா மிறைவனுக்கு அடிமையெனவும், மாயை கன்மங்களு மவற்றின் காரியங்களுமுடைமை யெனவும் உணர்ந்துகொள்க. தன்னுணர்வாரென்புழி இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. உடைமையினென்ன ஏதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபும் புணராமையானென்னும் ஆனுருபும் தொக்குநின்றன. எமையிகழாரென்பது எம்மைக் குற்றங்கணீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவாரன்றி இகழ்தல் செய்யாரென்க. எனவே, எம்மாற் செய்யப்படுநூலையுமவ்வாறு கைக்கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். தம்மையுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வாரெனவே, தம்மையுணர்ந்தன்றித் தலைவனையுணர்தல் கூடாதென்பது பெற்றாம். அற்றேல் "தன்னாலே தன்னையறிந்தாற் றன்னையுந் தானேகாணும்" எ-ம். ,, அதிலறிவடங்கி மன்னிடவியாபியாய வான்பயன் றோன்றும்" எ-ம். தலைவனை யுணர்ந்தன்றித் தமையுணர்தல்

கூடாதென்னுஞ் சார்புநூல் இதனோடுமுரணும் பிறவெனின்? முரணாது. அஃதாண்டுச் சிவரூபத்தான் ஆன்மதரிசனமும், சிவதரிசனத்தால் ஆன்மசுத்தியுமாமாறு கூறிற்றெனவும், இது ஆன்மசுத்திப்பின் சிவபேறுமாறுணர்த்துகின்றதெனவு ந் தெரிந்துகொள்ளப்படுமாகலின். அரன்றன்னாலே தன்னை யுங் கண்டு தமைக்காணு ரென்பதனோடு முரணுமையு மிவ்வா றே யுணர்ந்துகொள்க. இதனானே, தம்மையுணர்ந்து தமை யுடைய தன்னுணர்வாராவார ஆன்மலாபப் பேறுடையாரெ னப்படு பெற்றாம். அவர் சிவமயமேயாகலின் எம்மையுடை மை யென்றார். உடைமை - உடையராந்தன்மை. எம்மை யுடைமையென இரண்டாவது குறிப்புப்பெயர் கோடல அ மையுமென்பது, "இரண்டாகுவதே" யென்னுஞ் சூத்திரத் துச் சேனவரையர் புகழையுடைமை யென உதாரணங்காட் டியாப்புறுத்தமையானுமறிக.

தம்மை யுணராரெனப் பொதுப்படக்கூறுதலானே, தா மொரு பொருளுண்டென்பதே யுணராத உலோகாயதரும், தம்மைக் குணிப்பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மா யாவாதிகளும், தம்மை முதல்வனுக்கு அடிமையென்றுணராத ஏனைச்சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவா த்துவித சைவரும் தம்மை உடைப்பொருளெனக்கொள்ளி னும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள், உடையனல்லாதானை உ டையானென மயங்கிக் கோடலானும், உடையானுக்குப் பரி ணாமங்கூறுதலானும், சிவாத்துவிதசைவர் உடையானது சிற் சத்திக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், பிறவாற்றானும் அவரும் தம்மையுணராரெனக் கொள்க. தம்மையுணர்ந்து தன்னுணர் வாரெனவே, தம்மையுணரார் தன்னுணராரென்பது தானே போதருமென்பதுபற்றி உணராரென்றொழிந்தார். முன்னி னறவுணரார எதிர்மறைவினைப்பெயர். அவர் உடங்கியைந்து தம்மிற் புணராமையாவது, பிறவிக்குருடர் பலர் குழீஇக் கொண்டு வேழங்காண்டல் விருப்பான் அது நின்றுழிச்சென்

று கையினுலொவ்வோருறுப்பினைத் தைவந்து வேழமாவது முறமபோல்வதெனவும உரல்போல்வதெனவும் உலக்கைபோ ல்வதெனவும் மலைபோல்வதெனவும் தமமுண் மாறுகொண் டொருவரையொருவர் மறுத்துக கலாம் விளைத்தல்போல, சித்தாநதநெறிநின்று ஆசான்றிருவருள் பெருதார் தத்தமு ணர்விற்கேற்பச் சமயநூலகளின ஒவ்வொன்றனை ஆராய்நது அவற்றிற்கூறும் ஏகதேசப்பொருளகளேபற்றிக் கூறி ஒருவ ரையொருவர் மறுத்துத் தம்முண் மாறுகொண்டு கலாம்விளை ததல். அங்ஙனம் கலாய்க்கின்றுழிக் கண்ணுடையாஞெருவ ஞெகுகி, இவர் செவி முதலிய ஓரோருறுப்புககளேபற்றிக கூ றிக கலாம் விளேக்கின்ருரெனவும, வேழத்தினியல்பு வேறெ னவுந் தெரிநதுணர்ந்து அவர்க்கு அதை யுணாத்தலுறில, கொடிறும் பேதையும்போலத் தாங்கொண்டதேபற்றி அவ னையுந தமமுளொருவனுக வைத்து இழித்துக கூறுமாறு கோடலேயன்றிப பொருளெனககொளளமாட்டார். அது பற்றியவன் வெகுளாது இவரியலபிதுவென நகையாடியொ ழிந்துவிடும். அதுபோல, ஒவ்வொரு சமயநூல்பற்றி அங்ங னம பிணங்குவாரை அவையெல்லா மொவ்வோரேகதேச வி யைபுபற்றிக் கூறினவாகலான் அவைபற்றிப் பிணங்கற்கவெ னவும,பொருட்டன்மை வேறெனவும யாமிந்நூலா லுணாதத படுகின், அவரதனைக் கொள்ளமாட்டாது பயிறசிவயததால தாஙகொண்டதேபற்றி எம்மையுந தம்முளொருவராக வைத் து இகழ்ந்துரைப்பாராகலின், அவவழியவர் வெள்ளறிவிது வென்று ஒழிவதேயன்றி அதனைக கொள்ளாமென்பார் கே ளாமபுறனென்ருர். கேட்டல் - பொருளாகக்கோடல். அது 'ஊறுகேளாது' என்பதனுனும "கேளாரும் வேட்பமொழி வதாம" என்பதனுனுமறிக. புறன் புறச்சமயம்பற்றி யிகழ் ந்துரைக்குமொழியும் புறஙகூற்றுமொழியுமென்பது இரட் டுறமொழிதலாற் கொள்க. புறங்கூற்றுமொழியாவது புறச சமயங்களல்லாத பாஷாணவாதசைவர் முதலியோர் முன்ன ன்றிப புறததேயிகழ்நது கூறும மொழி.

இச்சமயங்களெல்லாம் புறப்புறச்சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமும் அகச்சமயமுமென நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள், புறப்புறச்சமயம் உலோகாயதம் நால்வகைப்பௌத்தம் ஆருகதமென அறுவகைப்படும். புறச்சமயம் தருக்கம் மீமாஞ்சை ஏகான்மவாதம் சாங்கியம் யோகம் பாஞ்சராத்திரமென அறுவகைப்படும். அகப்புறச்சமயம் பாசுபதம் மாவிரதம் காபாலம் வாமம் வைரவம் ஐக்கவாதசைவமென அறுவகைப்படும். அகச்சமயம் பாஷாணவாதசைவமுதல் சிவாத்துவித சைவமீறாக அறுவகைப்படும். இவையெல்லாம் அகம் புறமென்றிரண்டாயடக்குமாறுமோர்ந்துணர்க, இவ்வாறிரண்டாயடக்கியும் அவற்றைத் தம்முள் வேறுபாடுநோக்கி நான்காக வகுத்துக்கூறுதலும் அமையுமென்பது, தொல்காப்பியத்தின் அகம் புறமென்றிரண்டாயடக்கிக் கூறிய பொருளைத் தம்முள் வேறுபாடுநோக்கிப் பன்னிருபடலத்தின் அகம் அகப்புறம் புறம் புறப்புறம் என நான்காகப் பகுத்தோதியவாற்றானு முணர்க. இஃதறியாதார், தொல்காப்பியமும் பன்னிருபடலமுந் தம்முண் முரணுவனவாகக் கருதி, அவற்றுளொரு நூலையேபற்றி மற்றொன்றனை யிகழ்வர். ஈண்டுக்கூறிய சமயத்தாருள், உலோகாயதர் முதல் ஆருகதரீறாகியவறுவரும், வேதஞ் சிவாகமமிரண்டனையும நிந்திக்கு நாத்திகராயினும், ஒரு நூலென்றும் பிரமாணமென்றுங்கொண்டு ஒருநெறிக்கண்ணே நிற்றலான் அவர் சமயம புறப்புறச்சமயமெனவைத் தெண்ணப்பட்டன, தார்க்கிகர் முதற் பாஞ்சராத்திரிகளீறாகிய வறுவரும், வேதம் பிரமாணமெனப் பொதுவகையாற் கொள்ளினும், அவருட் டார்க்கிகர் தன்னாற் பிராமாணியங் கொள்ளாமையானும், வேதப்பொருளோடு முரணிப் பொருட்டன்மை கோடலானும், மீமாஞ்சகர் கருமகாண்டமாகிய வேதமாத்திரைக்கே பிரமாணங்கொண்டு ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதங்களை யிகழ்தலானும் ஏகான்மவாதிகள் ஞானகாண்டமாத்திரைக்கே பிரமாணங்கொ

ண்டு கருமகாண்டத்தை இகழ்தலானும, ஏனைமூவரும வேத வாக்கியங்களில தத்தமதததிற்குப் பொருநதுவன மாததிரை யே யெடுததுக்கொண்டு ஏனையவற்றிற்குப பிரமாணங்கொள ளாமையானும, வேதப்புறமாகிய நூல்களைப பிரமாணமெனக் கோடலானும, இவ்வறுவருஞ சிவாகம நிநதகராகலானும இவர்சமயம புறசசமயமென வேறுவைத்தெண்ணபபட்டன, பாசுபதர் முதலிய வைவரும, வேதஞ்சிவாகமமிரண்டிற்கும பொதுவகையாற் பிரமாணஙகொள்ளினும, அவவிரண்டிற்கு ம புறமாகிய பாசுபதமுதலிய நூல்கட்குச சிறபபுவகையாற் பிரமாணங் கோடலானும, வேதஞ் சிவாகம மிரண்டினும ஆகாவென விலக்கப்பட்டனவற்றை ஆசரித்தலானும, ஐககவாதசைவர் வேதஞ்சிவாகம மிரண்டிற்கும சிறபபுவகை யாற பிரமாணஙகொண்டு அவற்றின விலக்கியனவொழிதது விதிததவழி யொழுகுவாராயினும, எலலாப பெருங்கேட்டிற் கும மூலகாரணமாகிய ஆணவமலததுண்மை கொள்ளாமை யானும, அதனுண்மை சாதிககுஞ் சிவாகம வாககியங்களை இகழ்தலானும அவ்வறுவகைச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமெ ன வேறுவைததெண்ணபபட்டன, ஏனைப்பாஷாணவாதசை வா முதலிய அறுவரும பொருளுண்மையெல்லாஞ் சித்தாந்த சைவரோடொபபக கொள்ளும அநதரஙகவுரிமையுடையரா யினும, அவ்வபபொருள்கட்குக கூறும தணியலபு பொது வியலபு மாத்திரையின முரணுதலான் அவர்சமயம அகசசமய மென வேறுவைததெண்ணபபட்டன. இவ்வாறு நாலவகைச சமயஙகட்குஞ் சிததாநத சைவததோடுளதாகிய வேற்று மைத் தாரதமமியங் கண்டுகொள்க,

அகச்சமயமாறனுட் சிவாததுவித சைவமாவது நிமித் தகாரணததுககுப பரிணாமங் கூறுவதாகலின, அது நிமித்த காரண பரிணாமவாதமெனவுங் கூறப்படும, அங்ஙனங்கொ ண்ட சிவாத்துவிதசைவமாவது யாதோ? வெனவும "நிகழ் சிவாததுவிதாநதத்துக்குலவினர்" என்றமையின் இறுதிக்

கண்டெடுத்தோதப்படுஞ் சுத்தசைவம்போலுமெனவும் மய
ங்குப. சுத்தசைவம நுட்பப்பொருளுணராமை மாத்திரை
யேபற்றி வேறுவைகப்பட்டதன்றிக் கருத்துவகையாற்
சித்தாந்த சைவத்தின வேறன்மையிற் சுத்தசைவஞ் சித்தா
ந்த சைவத்து ளடங்குமென்றுணர்க. அற்றாகவினன்றே
"நிலவுலோகாயதாதி நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்துக், குலவின
ரளவளவாக கொள்கைய தாகி" என ஏனைச்சமயங்களை யெ
டுத்தோதி விலக்கிச் சுத்தசைவத்தை அங்ஙனம் விலக்கா
தொழிந்ததூஉ மென்க.

இனி யிவ்வாறன்றிப் பாஷாணவாதத்திற்கும பேதவா
தத்திற்கு தமமுள் வேறுபாடு சிறிதாகலினவவிரண்டனையு
மொன்றாக வைததெண்ணிச் சுத்தசைவத்தையுமுடன்கூட்டி
அகச்சமயமாறெனக் கோடலுமொன்று. இங்ஙனமாகலான
"மெய்த்தருசைவமாதியிருமூன்று" மென்றதூஉம பாஷாண
வாதமுத லிய வறுவகைச் சைவங்களையுமெனக் காண்க. பாசுப
தர் முதலியோர்கலைக்குமேலுள்ள தத்துவங்களையுணராமையி
ன அவர் வித்தையாதியெய்து தத்துவங்களேய்வரெனக் கோ
டல பொருந்தாமையறிக. ஐக்கவாதசைவர் கலைக்குமே
லுள்ள தத்துவங்களுண்டெனக் கொள்ளாராயினும மூலமல
முண்டெனப்பதறியாமையின மூலமல நீங்கிய முத்தர்க்கன்றிச்
சுத்தத்தத்துவ புவனங்களினெய்துதல் கூடாமையின் அவர்
கரு முத்திததானம் மோகினிக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக
கீழ் விஞ்ஞானகலர்க்குரிய தானமேயாமாகலின், ஏனைப்பாஷா
ணவாதசைவர் முதலியோரே வித்தையாதித்தத்துவங்களேய்
வரென்றறிக. "புறச்சமயத் தவர்க்கிருளா யகச்சமயத் தொ
ளியா" யென்புழியும் அகச்சமயமென்றது, "ஏகனேகனி
ருள்கருமமாயை யிரண்டு" என்னும் ஆறுபொருளுங்கொண்
ட பாடாணவாதமுதலிய வறுவகைச் சைவங்களையேயாமெ
னவும், புறச்சமயமென்றது அங்ஙனம் பொருளுண்மை கொ
ள்ளாத ஏனையறுவகைப்புறச்சமயங்களையுமெனவும உணர்ந்து
கொள்க.

புறப்புறச்சமயம்.

[உலோகாயதம்]

புறப்புறச்சமயமாறனுள் உலோகாயதமாவது காண்டலளவையொன்றேபிரமாணம், காணப்படும் நிலம் நீர் தீ வளியென நான்கே தத்துவங்கள், இவை நித்தப்பொருள்கள், இவற்றின் கூட்டமே யுடம்பு, பாகடையுஞ் சுண்ணமபுங் கூடியவழிச் செவ்வண்ணம் பிறக்குமாறுபோல இவற்றின் கூட்டரவினேருணர்வுண்டாம். அவ்வுணர்வு உடம்பு வளரவளரும் தேயத தேயுமாகலின் உடம்பிற்குவேறேயுயிரென்பதும் பொய், உடம்பிற்கு இன்பத்துன்பங்களியல்பாயுள்ளன, இவற்றிற்குக்காரணம் வினையென்பதும் பொய், மயிலைச சித்திரித்தாரையும் குயிலைக் கூவுவிததாரையுங்காணுமையிற் கடவுளுண்டென்பதும் பொய், இம்மையின் மங்கைப் பருவத்து மகளிரோடு மணநதுண்டுடுத்து வாழ்வதே துறககவினபம், அது பெருது பகைவரால் நோயால் வறுமையால் நூல்களாற் பிறவற்றுல் வருந்துவதே நிரயத்துன்பம், வேறே துறக்க நிரயமுளவென்பதும் பொய், நான்கு பூதககூட்டரவிற் பிராணவாயுவொன்று நீங்கில் உணர்விழந்து உடம்பு நாசமாம். அதுவே வீடுபேறு. வேறே வீடுபேறுண்டென்பதும் பொய், இவ்வுண்மையுணராத மடவோர் மறுமையுண்டெனக்கொண்டு தவங்கள் பட்டினிமுதலியவற்றுன் வருந்துவர். கற்பமுதலிய சங்கேத நூல்கள் மதுகையின்றி மதியுடையோராற் செய்யப்பட்டன. பொன் நிலம் உணவு முதலிய தானங்களை யுயர்த்துக் கூறு நூல்கள் பசியான் வருந்தி நல்கூர்நதோராற் செய்யபபட்டன. தேவதலம் தண்ணீர்ப்பந்தர் கூவல் பொய்கை சோலை முதலியன செய்தலையுயர்த்துக கூறுநூல்கள் வழிச்செல்வோராற் கூறப்பட்டன. ஆகலான் இவற்றைக்கைவிட்டு உழவு பசுக்காவல் வாணிகம் செங்கோன்முறைமை முதலியவாக ஆன்றோர் காட்டிய நெறியினின்

று இம்மையின்பங்களை நுகர்ந்து வாழ்தல் உறுதிப்பயன் என்பதாம். உலோகாயதநூல் செய்தோன் பிரகற்பதியென்றுணர்க. இவ்வுலோகாயதர் தேகான்மவாதிகளும் இந்திரியான்மவாதிகளும் பிராணான்மவாதிகளும் அந்தக்கரணான்மவாதிகளுமெனப் பலதிறப்படுவர்.

புத்தம்

இனிப் புத்தமாவது—உலகத்துப் பிறந்திறந்துழன்று சீலமுதலியவற்றானல்லுணர்வு தோன்றி முழுதுணர்ந்து முத்திபெற்றுத் தன்னைப்போற பிறரு முணர்ந்துய்தற்பொருட்டுக் கருணையினாற் பிடகநூல் செய்தவன் புத்தக்கடவுள், அந்நூலிற் கூறும பொருளாவன ஞானமே ஆன்மாவெனப்படும், அதுநீரோட்டம்போலச் சந்தானமாய்க் கணந்தோறும் தோன்றியழியும், அங்ஙனந் தோன்றியழியுங்கால் மான்மத நாற்றம்போல முதற்கணத்தின் அழிவெய்து ஞானத்திற்றோன்றிய வாசனை பிற்கணத்திற்றோன்றும், ஞானத்திற் பற்றுதலான் அறிவுமுதலாயின நிகழும், மற்றுமுளபொருளெல்லாங் கணந்தோறுந் தோன்றியழியும், இந்தஞானத்திற்றோன்றிய வாசனையழிவதே முத்தியென்பதாம். ஞானமுங் கூடக் கெடுதல் முத்தியென்பாருமுளர். இப்புத்தமத்தர் மாத்தியமிகன் யோகாசாரன் சௌத்திராந்திகன் வைபாடிகனென நால்வகைப்படுவர். இந்நால்வரும், முறையே எல்லாப் பொருளுஞ் சூனியமெனவும், புறப்பொருள்சூனியமெனவும், புறப்பொருளுண்மை வழியளவையானறியப்படுமெனவும், புறப்பொருள் காட்சிப்பொருளாமெனவுங் கூறுப. இந்நால்வரும் ஆதிபுத்தனுடைய மாணாக்கர்.

மாத்தியமிகன்.

இவருண் மாத்தியமிகராவார் உலகத்துப்பொருள்கள் உள்பொருளாயினழியா, இல்பொருளாயிற்றோன்றா, உள்ளவுமில்லவுமாமெனின்? முரணும், இரண்டுமல்லவெனின்? உணர்

சசி கூடாவாகலின இந்நான்கு பகுதியுமின்மையான் எல்லாப் பொருளுஞ் சூனியமே, மயககததாற காட்சிப்பொருள்போலப் புலபபடுகின்றன என ஆசிரியன் பிடகநூலுணர்ததிய வழியதனை யுண்மையாககொண்டு மேல்வினவாதார. ஆசிரியன்மொழிநதது பொருளெனக கோடலிற் றலைமாணாககர் அதற்குமேல் வினா நிகழ்த்தாமையிற் கடை மாணாககர் என விரண்டுமொருஙகுற்று நின்றமையின் மததியமாணாககராய் மாததியமிகரெனப பெயர் பெற்றாரென்பது.

யோகாசாரன்.

இனி யோகாசாரராவார் அங்ஙனமாசிரியனுணர்த்திய வழிப் புறபபொருள் பாழென்பதனை யுடமபட்டு ஞானமுமவ்வாறு சூனியமாயின் வழங்கற்பாடு கூடாதன்றேயென வினாயினாககு நன்றே வினாயினீர ஞானமாததிரமுளளது அந்த ஞானஞ் சாகாரநிராகாரமென் றிருவகைபபடும். அவற்றுள வட்டம சதுரம் கறுப்பு சிவபபு முதலியவடிவிற்றாய் அகத்தே தோன்று ஞானஞ்சாகாரமெனவும பந்தநீஙகியவழி யங்ஙனம் வேறுபாடின்றித் தொடர்சசியாயெழுவதாகிய ஞானம நிராகாரமெனவும கூறபபடும. இததன்மைததாகிய ஞானமேயன்றிப் பொருளென வேறிலலை, கனவின்கட் புறப பொருளையவாவாது கேவல ஞானததானே வழங்கக் காண்டலான் நனவின்கண் வழங்குவது மவ்வாறேயாம், அவ்வுணர்வு அகத்திநிகழ்வதேயாயினும் அநாதிவாசனை வயததாற் புறத்தே காணப்படுவதுபோலத் தோன்றுகின்றதெனக கொள்க என்றாசிரியனுணர்த்தினன்; அங்ஙனமுணர்த்தப்பட்டோர் ஆசிரியன மொழிநததனையுடன்பட்டு அதற்கு மேல்வினாயினாராகலின, யோகாசாரரென்றாயினாரென்பது. புததமதவாசிரியன் மொழியுடமபடுதலையாசாரமெனவும் அதற்குமேல்வினாவுதலை யோகமெனவுங் குறியிட்டு வழங்குபவாகலானும் அவ்விரண்டானும் பெற்றபெயரென்றுணர்க.

சௌத்திராந்திகன்.

இனிச் சௌத்திராந்திகராவார் அங்ஙனமாசிரிய னுணர்த்தியவழிப் புறப்பொருண் முழுதுஞ் சூனியமெனப்படுதென்னை? யானிதுகண்டேனென்றுணர்வுழி யானென்னும் ஞானம் அகத்துப்பொருளும இதுவென்று சுட்டியறியப்படுவது புறத்துப்பொருளுமாகலான், அவற்றிற்கு வேறுபாடு தெற்றெனவிளங்குதலானும, இரண்டுமொருங்குணர்தலேபற்றி யொன்றென்றல் பொருந்தாமையானும, இரண்டு மொருங்குணர்தலெனவே வேறுபாடுண்மை தானே பெறப்படுதலானும், ஞானமே குடம் படம் முதலியனவாகத் தோன்றுநின்றதெனக் கோடல் பொருந்ததமன்றென விஞ்ஞானிக்கு, நன்றே விஞ்ஞானீ புறத்துத் தோன்றுவனவும் உள்பொருளேயாம. அவை காட்சிப்பொருளல்ல குடவடிவிற்றாகிய ஞானமுணர்ந்தபின்னன்றிக் குடமுணர்தல கூடாமையின் கணத்திற்றோன்றியழியுங் குடமுதலாயின அங்ஙனமுணருங்காறு நிலைபெறுதலின்மையாற் குடமுதலாயின தத்தம் வடிவினை ஞானத்தின் வைத்திட்டழிந்தபினனை ஞானத்துட்பற்றிய வடிவானேயங்ஙனமிறந்துபோய்க குடமுதலாயின வழியளவையின் வைத்துணரப்படும். இவற்றிற்குக்காரணமென்னை? யெனிற் புறம்அகம் என்னும் இருவகைச சமுதாயமாம். அவற்றுட் புறச்சமுதாயம நிலமுதலாயின. அவற்றிற்குக் காரணம பரமாணுகள். அவை நிலவணு நீரணு தீயணு வளியணுவென நால்வகைப்படும். அவை யொருங்குபல தொக்கவழிப் புறச்சமுதாயந் தோன்றும. இனி அகச்சமுதாயம் சித்தமும் சித்தப்பகுதியுமாம். அவற்றிற்குக காரணம் ஐவகைப்படுங் கந்தங்கள். அவை உருவம் வேதனை ஞானங் குறி வாசனை என்பனவாம. கந்தமெனபது சமூகமெனனும்பொருட்டு; அவற்றுட் சித்தத்தாற் சிந்திககப்படுஞ் சத்தமுதலாயின உருவக்கந்தம், இவை புறத்துள்ளனவாயினும், அகத்திற் சித்தததாற் சிந்திககப்படுதலின் அகச்சமுதாயத்துள் வைத்தெண்ணப்பட்டன. இனி அகச்சமுதாயததுட்பட்ட உடல் பொறி முதலியவற்

றை உருவக்கந்தமென்றலுமொன்று. அவ்வுருவக்கந்தத்தை யுணருமுணர்வு ஞானக்கந்தம்; அது சாகார நிராகாரமென்னும் வேறுபாட்டாற் பிரவிருத்தி விஞ்ஞானமென்றும், ஆலய விஞ்ஞானமென்றும் இருவகைப்படும். சாகாரஞ்சவிகற்பமாம. நிராகாரம நிருவிகற்பமாம். இனி யிவ்வுணர்வாற்றோன்று மின்பதுன்பநோதுமல்கள் வேதனைக்கந்தம். சாத்தன கொற்றன் முதலிய பெயர் குறிக்கந்தம். அப்பெயாகளாற் பகுத்துணருஞ் சவிகற்பவுணர்வு குறிக்கந்தமெனவும், நிருவிகற்பமொன்றே ஞானக்கந்தமெனவுங் கோடலுமொன்று. அவற்றின வாசனை வாசனைக்கந்தமாம். வாசனையெனினுஞ் செய்கையெனினு மொக்குமு. குறியெனினுஞ் சஞ்ஞையெனினு மொக்கும. இவ்வைந்தும் ஒருங்கு தொகுதலான் அகச்சமுதாயந் தோன்றும். இவற்றுள் உருவக்கந்தம் புறச்சமுதாயத்துள் வைக்கப்படும, ஏனைநான்குமே சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய அகச்சமுதாயமென்பாரு முளர். சகமுழுதும் இவ் விருவகைச் சமுதாயத்துளடங்குமென் றாசிரியனுணர்த்தின், அதுகேட்ட மாணாக்கர் இங்ஙனம் மாணாக்கர் வினவிய கடாவிற்கேற்பவறிவுறுக்குஞ் சூத்திரங்கள் எவ்வளவின் முடிவுபெறுமெனக் கடாயினர்; அவ்வழி யாசிரியன் சூத்திராந்தம கடாவிய நீர் சௌத்திராந்திகரெனப் பெயர் பெறுகவென்றமையின அவாக்கது பெயராயிற்று.

வைபாடிகன்.

இனி வைபாடிகராவார் ஆசிரியனிங்ஙனமுணர்த்திய வழி யதுகேட்டமாணாகர் புறப்பொருள ஞானத்தாலநுமித்தறியற்பாற்றென்ற தென்னை? ஞானமே தனக்குக் காட்சிப்பொருளாகலானும்,காட்சிப்பொருளொன்றுமின்றாயின் வியாத்தியுணர்தற்கு இடமின்மையான் வழியளவை நிகழாதாகலானும இது மாறுகோளுரை போலுமெனக் கடாயினர்; ஆகலின் அவர் வைபாடிகரெனப்பட்டார். மாறுகோளுரை யெ

னினும விபாடையெனினு மொக்கும். அவர்க்குப் புறப் பொருள் காட்சிப்பொருளாமெனவும்ஆசிரியனுணர்த்தினன்.

இங்ஙனம் வினயினர் கருததுககேற்ப நால்வகைப்படுத்துச் செவியறிவுறுப்பினும, கணபங்கமுதலியவற்றை உடம்பட்டுக்கோடலானும எல்லாரும் முறையானே முழுதுஞ்ஞனியமென்று கோடற்குரியரெனபது ஆசிரியன் கருத்து. அங்ஙனமாயினும வினயினர் கருத்துக்கேற்ப ஆசிரியன் கூறிய விடைப்பொருளை யுறுதியாகக கோடலின் மதம் வேறுபட்டு நால்வராயினர். இங்ஙனம புததமதநான்குங கண்டுகொள்க.

ஆருகதம்.

இனி ஆருகதமாவது சீவனும்அசீவனும் ஆசசிரவமும் சமுவயமும் நிசசரமும் பந்தமும வீடுமெனப் பதார்த்தங்களேழுள, இவற்றுட் சீவன் அநாதி சித்தனும் முத்தனும் பெத்தனுமென மூவகைப்படும. இவற்றுள அநாதிசித்தன் அருகக்கடவுள். முத்தன் மோகமுதலிய பந்தத்தினீங்கினவன பெத்தன் அவற்றுடகட்டுண்டவன். இச்சீவன் எடுத்தவுடமபளவின் வியாபகமாய் உடம்புதோறும வெவ்வேறாம். இனி அசீவன் புற்கலமும் ஆகாயமும் தன்மமும அதன்மமும் என நான்கு வகைப்படும. அவற்றுள் உருவப்பொருளான நிலமுதலிய நாற்பெரும் பூதமும் மரம் புல் முதலிய நிலையியற் பொருளும் பை முட்டை முதலியவற்றிற் பிறக்குமியங்கியற் பொருளுமெனப புற்கலமறுவகைபபடும். இவற்றிற்குக் காரணம் பரமாணுக்கள். உலகாகாயமும் உலகங்கடந்த வாகாயமுமென ஆகாயமிருவகைப்படும். உலகங்களுக்குட் படுமாகாயம் உலகாகாயமெனவும் உலகங்கட்குப் புறத்தே யெல்லையின்றியுள்ளது உலகஙகடந்தவாகாயமெனவு முணர்க. தன்மம் புற்கலத்தின் வேறாய் நன்மையைப்பயபபது. அதன்மம தீமையைப பயப்பது. அசீவ பதார்த்தவகை நான்குமிங்ங

னம கண்டுகொள்க. இவையெல்லாம் அத்திகாயமென்னும் வாய்பாடு கூட்டி வழங்கப்படும.

இனி ஆசிரவமாவது பொறிவழிச்சேறல்; கன்மத் தொடாசசி யென்பாருமுளர். சமுவயமாவது அங்ஙனஞ் செல்லாமற் றடுதது முததிக்குக் காரணமாவது. அது நிலததினெறுமபு முதலியன சாவாது வழிநோககி மெல்ல வியங்குதலும இனியவை கூறுதலும நியமவுணவு முதலாயினவாம. நிசசரமாவது, சுடுபாறையிற்கிடத்தல் தலைமயிா பறித்தல் முதலிய தவம. பந்தமாவது, இருபபுககுடம பை தன்னகபபட்ட சுரைப்பழத்தை நீர்நிலையிற் கீழ்ச செலுத்துமாறுபோலச சீவனுடைய சுதநதிரததையடககிப பிறவியிற் சுழல்விககும மோகமுதலிய வெண்குணமுமாம. வீடாவது, இருபபுக்குடம்பைதகர்ந்தவழிச சுரைப பழமேலெழுமாறுபோலச சீவன் மோகமுத லியவற்றினீங கிச சுதநதிரமபெறறு உலகஙகடந்து எலலையின்றியுளதாகிய ஆகாயததின்மேனோககிபே சேறல. மேலெலலைககணிருத்தல முததியென்பாருமுளா. இவவெழுவகைப பதாாததங களும அநேகாநதவாததத்தாற் கூறபபடும. அஃதாவது உடம பெடுததற்குமுன சீவனுண்டோவிலலையோவெனறு வினவிய வழி உண்டாம, இலலையாம, உண்டு மிலலையுமாம, சொலலொணாததாம், உண்டுமாம சொல்லொணாததுமாம், இல்லையுமாம் சொல்லொணாததுமாம், உண்டு மிலலையுமாஞ் சொல்லொணாததுமாம எனவெழுவகையா னிறுததல். வினயவை யெல்லாம இவ்வாறேயிறுக்கபபடும. ஆமெனபதீண்டுச் சற்றென்னும பொருட்டாயதோா ரிடைசசொல். சொல்லொணாததெனபபது உளது மிலதுமலலாத தெனனும பொருட்டென்பது. எனவே உள்ளதும இலலதும உளதிலதும இரண்டுமில்லதுமென நான்குபககமாய் இரணடுமலலதென்னும பொருட்டாகிய சொல்லொணாத தென்பதனோடு உள்ளதும இலலதும உளதிலதும் என்னும மூனறுங்கூட்ட எழுபககமாயினவென்க

காண்க. பொருளியல்பு இவ்வெழுவகையுளொன்றாகச் சொல்லவும்படும் சொல்லவும்படாதென்பது கருத்தாகலின் முரணுமையுமறிக. இவ்வெழுவகையுள் ஒவ்வொன்றேபற்றிக் கூறும் ஏனைச்சமயத்தார் கோட்பாடெல்லா முள்ளடக்கிநிற்றலின் இங்ஙனம் அநேகாந்தவாதங் கூறுஞ்சமயமே மேற்பட்ட சமயமென்பது கருத்து. ஆருகதம் முடிந்தது.

இவருள் உலோகாயதன் காட்சிவாதியெனவும், புத்தன் கணபங்கவாதியெனவும்,ஆருகதன் அநேகாந்தவாதியெனவும், புத்தருள்ளும் மாத்தியமிகன் சூனியவாதியெனவும், யோகாசாரன் விஞ்ஞானவாதியெனவும், ஏனையிருவருஞ் சமுதாயவாதிகளெனவும் உணர்க. இவ்வாறு புறப்புறச்சமய மாறுங் கண்டுகொள்க.

புறச்சமயம்.

[தருக்கம்.]

இனிப் புறச்சமயமாறனுள் தருக்கமாவது வைசேடிகமும் நையாயிகமுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் வைசேடிக நூலிற் கூறும் பொருளாவன, திரவியம் குணம் தொழில் சாதி விசேடம் சமவாயம் இன்மையெனப்பதார்த்தம் எழுவகைப்படும். இவற்றுட் டிரவியம நிலம் நீர் தீ வளி ஆகாயம் காலம் திசை ஆன்மா மனமென ஒன்பதுவகைப்படும். அவற்றுள் நிலமுதலிய நான்கும் அநித்தப்பொருள். அவற்றின் காரணங்களாகிய நால்வகைப் பரமாணுக்களும் ஆகாயமுதலிய வைந்தும் நித்தப்பொருள்கள். அவற்றுள் ஆகாயம் காலம் திசை மூன்றும் ஒரோவொன்றேயாய் வியாபகமாயுள்ளன. ஆன்மாக்கள் வியாபகமாய் எண்ணிறநதனவாம். மனம் அணுவளவிற்றாய் ஆன்மாககடோறும் வெவ்வேறாயிருக்கும். ஆன்மா பரமான்மா சீவான்மாவென விருவகைப்படும், பரமான்மா முற்றுணர்வுடையவன் எல்லாம் வல்லவன் அவன் இச்

சைவசத்தானே உலகந்தோன்றி ஒடுங்கும். அவனாற் செய்யப்பட்டது வேதம். இனிச சீவான்மாக்கள் சிற்றறிவினவாய் வினைகட்டாகப் பிறநதிறநது இன்பத்துன்பங்களை நுகர்வனவாம். ஆன்மாககளுக்கு மனததோடு கூடாதவழி அறிவில்லை. இஙஙனந திரவியமொன்பதுங் கண்டுகொள்க. இனிக்குணங்களாவன: திரவியம் பற்றுககோடாக நிகழ்வன. அவை உருவம சுவை நாற்றம் ஊறு முதலியனவாக இருபததுநான்கு வகைப்படும்.

அவற்றுட் புத்தி இன்பம் துன்பம் விருப்பு வெறுப்பு முயற்சி அறம் பாவமென்னு மெட்டுக்குணமும் பாவனை யென்னும வாதனையும் சீவான்மாக்களுக்குச சிறப்புககுணங்கள். இவற்றுட புததி விருபபு முயற்சி மூன்றும பரமான்மாவுக குச சிறப்புககுணங்கள். பரமான்மாவின் குணங்களாகிய புததி முதலிய மூன்றும் நிததியம. சீவானமாககளின் புத்தி முதலிய மூன்றும் அநிததியம. ஏனையவுமோாநதுணர்க. தொழிலாவன: எழும்பல் வீழ்தல் வளைதல் நிமிாதல் நடததல் என ஐவகைபபடும. சாதியாவது பலபொருட்குப பொது வாகிய தனமை. அது பரம அபரமென இருவகைபபடும, விசேடமாவது ஒவ்வொரு பொருடகே யுரியதனமை. அவை நிலவணு முதலிய பரமாணுக்களும் ஆகாயமுதலிய வைநது மாகிய நித்தபபொருள்களின் வேறுபாடுணர நிறபனவாய்ப பலவாம், சமவாயமாவது அவயவமுதலியவற்றிற்கு அவயவி முதலியவறறோடு நீககமின்றி யுளதாகிய வியைபு. அஃ தொன்றேயாம. இன்மையாவது முன்னின்மையும் அழிவு பாட்டின்மையும் என்றுமின்மையும ஒன்றின்ஒன்றின்மையு மென நான்குவகைபபடும. ஆக இங்ஙனங்கூறு மெழுவகை பபொருளகளின் சிறபபியல்பு பொதுவியல்பு வேற்றியல்பு தளை யுணரவே உடமபு முதலியவற்றின் வேறாகிய ஆன்மா வினியல்பு விளங்கும. விளங்கவே உடம்பு முதலியவற்றை

நானென்றெண்ணிய மிதனையுணர்வு கழியும். அதுகழியவே முயற்சியின்மையின் அறமபாவங்க ளில்லையாய்ப் பிறவியொழியும். ஒழியவே வரககடவனவாகிய துன்பங்களின்மையின் உடமபு முகநதுகொண்ட வினைப்பயன் நுகர்சசியாற் கழிவுழி இறுதித் துனபங்கெட்டு மனத்தோடு கூடுதற் கேதுவின்மை யின அறிவின்றிப் பாடாணம்போற் கிடப்பதே முததியென் பதாம். வைசேடிய நூல் செய்தவன் கணுதமுனிவன்.

இனி நையாயிகமாவது வைசேடிய நூலிற் கூறியவற்றைச சிறுபான்மை வேறுபடுத்திப பிரமாணம் பிரமேய முதலாகப பதினாறுவகையான் விரித்துக்கூறுவதாம். நையாயிக நூல் செய்தவன் அக்கபாதமுனிவன். இங்ஙனமிருவகைப் படுந தருககநூலார் சிலவற்றிற்குக் கணபங்கங் கூறுமாறுவது உண்டவுணவின்சாரமே அவயவங்களாய்ப் பரிணமித்துக கணநதோறும் வளர்ந்துந் தேய்நதும் வேறுபடுதலின் அவயவியாகிய உடம்பும வளர்ந்துந் தேய்நதுங் கணநதோறும பிறிது பிறிதாம். அங்ஙனங் கணநதோறும் வளர்ந்துந் தேயநதும வருதல் காணபபடாதாயினும, மழைத்தாரையானிறையும் பொய்கைநீரும் இறைப்பக் குறையுங் கூவனீரும் போல முடிவின்கட் காணபபடுதலிற் கணநதோறும் வளர்தலுந தேய்தலுமுடைமை பெற்றாம். இவ்வாறே மண்டொடுதல் பூரிததல் முதலியவற்றால் நிலமும யாற்றுநீரப்பெருக்கு முதலியவற்றால கடலும் கணநதோறும் நிறைவு குறைவுடைமையான் இன்னோரன்னவையெல்லாம் கணபங்கமாய்ப் பிறிதுபிறிது தோன்றுமெனககொள்வர். சௌத்திராந்திகரும் வைபாடிகரும் சமணரும் தார்க்கிகரும் பரமாணுகாரணவாதிகளாயினும் அவருட் சௌததிராந்திகரும் வைபாடிகரும் சமணரும் பரமாணுககளொருங்கு பலதொக்குக் காரியமாமென்பர். தார்க்கிகர் அவ்வாறன்றி இறைவனிச்சைவயத்தாற் பரமாணுக்களிற் கிரியை தோன்றி இவ்விரண்டு பரமா

ணுக்கள் தம்மிற் சேர்ந்திரட்டையணுவாய் அவை மும்மூன்று தம்முட்சேர்ந்து மும்மையணுவாய் அவை நந்நான்கு தம்முட்சேர்ந்து நான்மையணுவாய் இவ்வாறே யொன்றற்கொன்று சினையு முதலுமாய் முறையே தோன்றிக் காரியப்படுமென்றும, ஒடுங்குங்காலு மிறைவனிச்சைவயத்தான் அம்முறையே யொடுங்கு மென்றுங கொள்வர். தார்க்கிகரும் சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகரும் நிலவணு நீரணு தீயணு வளியணுவெனப் பரமாணுக்கள் நால்வகைப்படுமெனக கொள்வர். சமணர் அவ்வாறு கொள்ளாது பரமாணுக்களெல்லாம் ஒரு தன்மையனவேயென்பர். இவை தம்முள் வேற்றுமை. இங்ஙனமாயினுந் தார்க்கிகர் வேதநெறியினொழுகி வேதத்திற்குப் பிரமாணங் கோடலிற் புறப்புறச்சமயிகளாகிய நாத்திகரோடு சேராது வைதிகருள் வைதவெண்ணப்பட்டாரென்க. தார்க்கிகர் மதம் முடிந்தது.

மீமாஞ்சை

இனி மீமாஞ்சையாவது: வேதத்திற் கருமகாண்டவாராய்ச்சி செய்தற்கெழுந்த நூலாகலின் அதுவும் வேதமெனப்படும். அது பன்னிரண்டத்தியாயமாகச் சைமினிமுனிவனாற் செய்யப்பட்டது. அந்நூல் கூறும் பொருளாவது: வேதம் ஒருவராற் செய்யப்பட்டதன்றி அநாதியே சுயம்புவாயுள்ளது; அங்ஙனமாகலின் வேதம் பிரமாணமெனப்படும். வேதத்துள்ளும நீராடுக வேள்விசெய்க வழிபடுக என்றாற்போலத் தொழிற்படுத்துவனவாகிய சோதகவாக்கியங்களே பிரமாணமாம். உலகத்துச சொற்பொருளுணரும் அவாவினராகிய இளையோர், ஆவினையாக்க மேதியை விடுகக வெனவும் ஏவுமுதியோன் கூறுமொழிகேட்டும், அதுபற்றியியற்று முதியோன் செய்யுந் தொழிலினைக் கண்டும, பின்பு மேதியை யாக்க ஆவினை விடுக்கவென மாறிக்கூறியவழி அங்ஙனஞ் செய்யுந் தொழிலினைக் கண்டும், இச்சொற் கிதுபொ

ருள் இச்சொற்கிதுபொருளெனவும இங்ஙனஞ் சொற்பொரு ளெலலாந தொழிற்படுததுஞ் சொல்லானே உணர்தற்பாலன வெனவுமுணாநதுகொள்வாராகலின, வேதத்தினும் அவ்வாறு தொழிறபடுததுஞ் சொற்களே பொருள்விளககிய பிரமாண மாமென்பது தெளியபபடும. அங்ஙனமன்றி உலகந் தோ ன்றி யொடுங்குமென்றும தோறறியொடுசகுதற்கோரிறைவ னுண்டென்றும இநதிரன்முதலிய கடவுள ருளரென்றும அவர் இவ்வியல்பினரென்றும பொருளியலபுகூறும் வாககிய ஙகள் பிரமாணமாகாவாயினும, அவை தொழிறபடுததுவன வாகிய சோதகவாககியங்கடகுப புனைநதுரைவகையால் உப காரமாதல்பற்றிப பிரமாணமெனககொள்ளபபடும். இநதி ராயசுவாகா வருணாயசுவாகா என்றாற்போலும் வேதமநதிர ங்களும் பொருளுடையவலலவாயினும் விதிவாககியங்கட்கு உபகாரமாதல்பறறிப பிரமாணமெனப்படும். சோதிட்டோ மம பரிமேதமென்றாறபோலும் வேள்விபபெயர்களும வேள் விகளின வேறுபாடுமுதலிய வுணரநிற்றலின் பிரமாணமாம்.

இஙஙனம் வேதத்தின் விதிவாக்கியமல்லாதனவும் ஒரு வாற்றான விதிககுபகாரபபடுதலபற்றிப் பிரமாணமென உப சரிததுககொள்ளட்படும். வேதமெல்லாம் இங்ஙனம் விதியும் புனைநதுரையும மநதிரமும குறியீடுமென நான்குவகைபபடு ம. இவற்றுள் விதி அங்கியும் ஏனை மூன்றும விதிக்கங்கமு மாம். விதிவாக்கியம் விதிததலும விலககுதலுமென விருவ கைப்படும. அவைபற்றிச் செய்யும் வினையும அறமும பாவ முமென இருவகைத்து. ஆன்மாவை யறிகவென விதித்த லின் ஆன்மாக்கள் பலவாய் நிததமாய் வியாபகமாய்ப் பிறந் திறநது வினைசெய்து வினைப்பயன்களை நுகர்ந்துவரும். வி னைசெய்தவர்க்கு வினையே துறக்கமுதலிய பயன்களையுதவும். காமியப்பயன் குறித்து வினைசெய்யின் அவ்வப் பயன்களையு தவும், காமியம் வேண்டாது விலககியனவுமொழித்து வே ள்விகள் செய்யின்

மாக்களுக்கு வேருய்ப பரமான்மா வொருவன உண்டென்ப தூஉம் உலகந் தோன்றி யழியுமென்பதூஉம பொய். உலகம என்றுமிவ்வாறே நிலைபெறுமென்பதாம. இங்ஙனஞ் செய் யபபட்ட சைமினி சூததிரங்கட்குப் பாடியஞ்செய்தான் சப ரமுனிவன். சூத்திரததிறகும பாடியததிற்கும் சிறுபான் மை வேறுபாடுகொண்டு பட்டாசாரியன் சூததிரமதமபற்றி வழிநூல்செய்தான. பட்டன் மாணாககனாகிய பிரபாகரன் பாடிய மதம்பறறி வழிநூல் செய்தான. இங்ஙனமாகலின் மீமாஞ்சைமத மிருவகைபபட்டது. பட்டாசாரியன் கன்ம மே பயன் கொடுககுமென்றும முததியில நையாயிகாபோல் ஆனந்தமுண்டென்றுங கொளவன். பிரபாகரன் கன்மநாச ததின் அபூருவமெனவொன்று தோன்றிநின்று பயனகொடு க்குமென்றும் வைசேடிகர்போலப பாடாணமபோற கிடப பதே முததியென்றுங் கூறுவன். பொருட்டன்மைகளினுஞ சிறுபான்மை பட்டாசாரியனில வேறுபடககூறுவன. பிர பாகரமதமெனினுங குருமதமெனினு மொககும.

மீமாஞ்சைநூல் பன்னிரண்டத்தியாயததுள முதலத தியாய முதறபாதததிற் கருமஙகளுக்கு நேரே பிரமாண மான விதிவாககியங்கட்குப பிரமாணமிலலையென வாதிகள கூறுஞ் சங்கைகளை மறுதது வேதம சுயமபுவாகலிற பிர மாணமாமென்றும், இரண்டாம்பாதததிற் புனநதுரை வாக கியங்களும மந்திரங்களுமாகிய விரண்டும விதிககு வேண்டப படுந்திரவியங்களும் துதிகளும முதலியவற்றைத தெரிவித் தலிற பிரமாணமாமென்றும, மூன்றாமபாதததின் வேதத் தோடு முரணாது மனுமுதலிய வானறோராற் செய்யபபட் ட மிருதிமுதலியவற்றிற்கு மூலவேத முண்டென்று வழி யளவையா னுணரப்படுதலின் அவை பிரமாணமாமென் றும், நாலாம் பாதத்தின் விதிவாக்கியத்தில் அகப்பட்ட வே ள்விப்பெயர்கள் கருமவேறுபாடும் மாட்டேற்றும் அதுவாத மும் முதலியன வுணரநிற்றலானும் கருமத்திற்குப் பெயராத

லானும் பிரமாணமாமென்றும், இவ்வாறு பிரமாணமாமாறு ணர்த்துதலிற் பிரமாணவியலென்னும் பெயர்த்து. இரண்டா மத்தியாயம் அங்ஙனம் பிரமாணமாகிய வேதத்திற் பெறப் பட்ட கருமங்கள் வேதவாக்கியங்களிற் கூறும் பகுதி வினை வேறுபடுதலும் ஒருவினை பலகாற் கூறுதலும் தொகை கூறு தலும் வேறுவேறு குறியிடுதலும் குணவேறுபாடு கூறுத லும் வேறு பிரகரணத்திற் கூறுதலுமாகிய விவற்றான் ஒன் றறகொன்று வேறுபாடுடைமை தெரிவித்தலிற கருமபேத வியலென்னும் பெயர்த்து.

மூன்றுமத்தியாயம அங்ஙனம பலவேறுவகைபபட்ட கருமங்கட்குச சுருதி இலிங்கம வாக்கியம் பிரகரணம் தானம் குறியீடு எனனுமிவறறானே இதற்கிது அங்கமெனவும இது அங்கியெனவும அங்கமு மங்கியுமாமுறைமை கூறுதலின் அங்காங்கியலென்னும பெயாத்து. தலைமைய பொருள் அங் கியுந தலைமையில பொருள அங்கமுமெனகொள்க. சுருதி முதலியவற்றுட் சுருதியாவது வேறொன்றனை யவாவாது தா ன கருதிய பொருளைத்தானே தெரிவிபபது. அது விதிக்குஞ் சொல்லும குறியீடுசசொல்லும் விவகரிக்குஞ் சொலலு மென மூவகைபபடும. இலிங்கமாவது: ஆற்றலாற்பொருளை யுணர்த்துவது, அது சொலலாறறலும பொருளாறறலுமெ ன விருவகைபபடும். ஒரு மநதிரததின் வருந தொழிலபற்றி அத்தொழினிகழுங் கருமத்திற்கமமநதிர மங்கமென்பது சொல்லாற்றலாற பெறபபடும. "அவிபினைக் கருவியாற் சுரு வத்தாற் கையால் வாங்குக" வெனப பொதுபபடக்கூறியுவ ழிக கருவியிறைச்சிக்குஞ் சுருவம் நெகிழ்நத பொருட்கும் கை புரோடாச முதலியவற்றிற்கும அங்கமென்பது பொரு ளாற்றலாற பெறப்படும. வாக்கியமாவது: இங்ஙனஞ்சுருதியு மிலிங்கமுமின்றிச் சொற்றொடர்பற்றி யுணரவருவது. பிர கரணமாவது: சோதிட்டோமம வேட்கவென்றாற் போலம்

விதிவாக்கியங்களாற் பொதுப்பட வுணர்ந்து சிறப்பானறியப் படாத கன்மங்களான் அவாவப்பட் டிவ்வாறு செய்யற்பாற் றென வகுத்துக் கூறுவது. அது பெரும் பிரகரணமென் றும் இடைக்கட்பட்ட பிரகரணமென்றும இருவகைப்படும. தானமாவது: நிரனிறையிடமும் அண்மையிடமுமென இ ருவகைப்படும். அவற்றுளண்மை சொல்லினண்மையுமநு ட்டானத்தினண்மையுமென விருவகைத்து. குறிப்பீடாவது: காரணத்தான் வரும பெயர். அது வேதமரபுபற்றிய பெய ரும உலகமரபுபற்றிய பெயரும என விருவகைப்படும. இவ் வாறு சுருதிமுதலியவற்றி னியல்புணர்ந்துகொள்க.

நாலாமத்தியாயம் இங்ஙன மங்கமு மங்கியுமாகிய கன்ம ங்களை யனுட்டிப்பிக்கும பிரயோகமாமாறு கூறுதலிற் பிர யோகவியலென்னும பெயர்த்து. அங்கம பிழைத்தவழி அங் கியினபொருட்டு வேறங்கம வேண்டப்படும். அங்கிபிழைத்த வழி அங்கத்தின பொருட்டு வேறங்கி வேண்டப்படுவதின்று. அங்கம பிழைத்தவழி அதற்கங்கி பலவுளவாயின் யாதொன் றற்கங்கமாயே மற்றொன்றற் கங்கமாம்; அதன்பொருட்டே வேறங்கம் வேண்டப்படும்; மற்றொன்றன் பொருட்டு வேண் டப்படுவதின்று என்றாற்போலத் தெரிவிப்பது பிரயோக முறையென்க.

அஞ்சாமத்தியாயம் ஒரு பிரயோகத்துட்பட்ட வங்கா ங்கிகளை யநுட்டிக்கு முற்பிற்பாட்டு முறைமையைச் சுருதி முறைமை பொருண்முறைமை பாடமுறைமை முதலியன பற்றித் தெரிவித்தலின் முறைமைப்பாட்டியலென்னும பெ யர்த்து. இங்ஙன மிரண்டாவதில் உற்பத்திவிதியா னறியப் படுங் கன்மபேதமும், மூன்றாவதில் உபகரிக்கும விதியான் அறியப்படும அங்காங்கியியல்பும், நான்கினும ஐந்தினும் பிர யோகிக்கப்படுவனவற்றின் விதியானறியப்படும்பிரயோகமும்

பயன்கூறுமுகத்தான் அதிகாரிகளாவாரைத் தெரிவித்தலிற் பயனியலென்னும் பெயர்த்து. அதிகாரவிய லெனினுமாம். இங்ஙனம் நால்வகைப்படும எடுத்தோத்து விதிகளை ஆராயுமாறு ஆறத்தியாயததுள் உணர்ததி மேலேழாவது முதற்பத்தாவதிறுவாய் நான்கத்தியாயங்களான் மாட்டேற்றுவிதியாராயுமா றுணர்த்தப்பட்டது. இவ்வாறு செய்கபாற்றெென எடுத்தோதுவது எடுததோத்து விதியெனவும அதுபோலச் செய்கவெனமாட்டெறிவது மாட்டேற்றுவிதி யெனவு முணர்க.

அவற்றுள் ஏழாமத்தியாம் அதுபோலச செய்கவென் னும் வசனத்தானும் அங்ஙனம் வசனமிலலவற்றிற்கும் பெயர் ஒருமையானும் அதுவுமில்லவற்றிற்கு இது செய்கவென விதித்தலானது செய்யுமாறு யாதானு மொன்றனோடு மாட்டெறியும் வசனமுண்டென வழியளவையா னுணரபபடும் விதியானும் மாட்டெறியுமாறுணர்த்தி, எட்டாமததியாம் அங்ஙனம் பொதுப்பட வழியளவையா னுணரப்படுவனவற்றுள் எதுபோலெது செய்யப்படுமென் றவாயவழிச் சொல்லொபபுமை பொருளொப்புமை பற்றி இன்னதுபோ லின்னது செய்யப்படுமெனத் தெரிநதெடுதத துணர்த்துதலின் ஏழாவது மெட்டாவதும் மாட்டேற்றியலென்னும பெயரினவாம. ஒன்பதாமத்தியாயம் அஙஙனம் மாட்டெறிநதமை பற்றிப் பகுதிபபொருளிற் செய்யுங் காரியம விகுதிபபொருளிற் செய்வுழிப் பகுதியிற கூறும் மநதிரமும் சாமமுந தொழிலும் விகுதிப்பொருளுக்கேற்ப வேறுபடககொள்ளுந திற நியாயம்பற்றி யூகிக்குமாறுணர்த்துதலின் ஊகவியலென்னும் பெயர்த்து. பத்தாமததியாயம்அங்ஙனமூகித்தபின்னர் மாட்டெறிந்தவற்றுள ஆண்டைக்குரியனவாகாதவற்றை நியாயம பற்றி விலக்குமாறுணர்த்துதலின் விலககியலென்னும் பெயர்த்து. இங்ஙனம் பத்தத்தியாயத்தினும எடுததோத்துவிதியினும மாட்டேற்றுவிதியினுந தெரிததுணர்த்தவேண்டியவற்

ஷ. றத் தெரித்துணர்த்தியபின்னர் ஏனையிரண்டத்தியாயத்தி னும் இவவிருவகைக்கும் பொதுவாகிய தந்திரமும்பிரசங்கமு மாமாறுணர்த்துதலின், பதினொராமத்தியாயந் தந்திரவியலெ ன்னும் பெயர்த்து. பன்னிரண்டாமத்தியாயம் பிரசங்கவிய லென்னும பெயர்த்து.

தந்திரமாவது: கருமஞ்செய்புங்காற் றலைமைவினை பல வுளவாய ஒ நதேசமும ஒருகாலமும் ஒரு கருத்தாவுமாயவழி அவற்றிற்கெலலாம பொதுபபட அஙகவனுட்டானம் ஒரு காற் செய்யவமையுமென்றற் போல்வது. அங்ஙனமனறி மறிததுஞ் செய்யற்பாலதாதலே யபாவமென்பர். பிரசஙக மாவது: முதற்கண்வநத வாசிரியன் அமுதுசெய்தற்கட்ட வறுசுவையடிசில ஆசிரியனையன்றியும ஒருதலையானங்ஙன மட்டு இடுதற்குரியனுய்ப்பினபுவநத மருகனுக்கு முபகாரமா தலபோல ஒன்றனபொருட்டுச செய்தவினை மற்றொன்றற்கு முபகாரமாதல. ஆசிரியனுககட்டவடிசில ஆசிரியனுடன வந தவாககுமுபகாரமாதல் பிரசங்கமன்றென்பது. மீமாஞ்சை நூலிற் பனனிரண்டததியாயமு நுதலிய பொருள் இங்ஙனந் தொகுத்துணர்ததபபட்டது. இவற்றிற்குதாரணம விரிப பிற் பெருகும். நையாயிகநூலிற் கூறுந் தர்க்கமும் மீமாஞ் சை நூலிற் கூறும நியாயங்களும எல்லா நூல்கட்கு முபகார மெனககொளக. மீமாஞ்சை மதம் முடிந்தது.

ஏகான்மவாதம்

ஏகான்மவாதமாவது: மாயாவாதமும் பாற்கரியவாத மும் கிரீடாபபிரமவாதமும் சததப்பிரமவாதமுமென நான்கு வகைபபடும. அவற்றுண் மாயாவாதமாவது: சச்சிதானந்த மாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் நிற்பது பிரமம். பரமார்த்தத் திலே சதமொன்றே மெய்பபொருள் ஏனையவெல்லாம பிரம த்தின் விவர்த்தனமாய் இப்பியில் வெள்ளிபோல அவிச்சை யினுற் காணபபடுவனவாகலிற் பொய், இங்ஙனந் தோன்று

மூலகத்திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயை பிரமம்போலச் சத்துமன்றி முயற்கோடுபோல அசத்துமன்றி அநிருவசனமாயிருக்கும். அநிருவசனமென்பது சொல்லொணுதென்னும்பொருட்டு. இந்த மாயைக்கு வேறுகிய பிரமரூபமே யான் என வேதாந்த ஞானத்தாலறிவதே முத்தியெனபதாம்.

பாற்கரியவாதமாவது: முன்கூறபபட்ட பிரமமே சடமுஞ் சித்துமாகிய உலகங்களாய்ப பரிணமித்தது. அங்ஙனம் பரிணமித்து விகாரபபட்டமையை அறியாமையினுற பந்தமாயிற்று. பரமார்த்தத்திலொருபொருளே. வேதாந்தஞானத்தான் உடம்பிற்கு வேறுகிய வானமரூபம விளங்கும். அதுவே பரபிரமமெனறறிந்து அதன்கணிலயித்தலே முத்தியென்பதாம்.

கிரீடாபபிரமவாதமாவது: முன்கூறப்பட்ட பிரமமே நான். யான் ஒருபடித்தன்றிப பலவேறுவகைபபட்டவிகாரப் பொருள்களோடு கூடிபபலவாற்ருல் விளையாடுகினறேனென்று இவவாறறிவதே முத்தியென்பதாம.

சத்தப்பிரமவாதமாவது: காரணமாகிய பரப்பிரமம் இறுதிககாலத்திற் சத்தவடிவிற்றுயிருக்கும. அஃதவிச்சையினுற் சடமுஞ் சித்துமாயவுலகங்களாய் விரியும். முடிவின்கட் சத்தமாத்திரையே யுள்ளது என்றிங்ஙனமறிவதே முத்தியென்பதாம. இங்ஙனம நால்வேறுவகைப்பட்ட ஏகான்மவாதநூல் செய்தவன வியாதமுனிவன்.

சாங்கியமதம்

இனிச் சாங்கியமதமாவது, மூலப்பகுதி நித்தமாய் வியாபகமாய்ச சடமாய் எல்லாப்பொருட்குங் காரணமாய் முக்குணங்களுமொப்பநின்ற வவதாரமாய் அருவாயுள்ளது. இஃதிருபத்துநாலாந்தத்துவம். இதன்கட்டோன்றுங் காரியமும் புத்திமுதனிலமீறுன இருபத்துமூன்று தத்துவமுள,

இத்தத்துவமிருபத்துநான்கிற்கும் வேருய் நித்தமாய் வியாபகமாய்த் அருவாய்ப்பலசாங்கியமாய் அறிவதுஞ்செய்வதுமின்றி அறிவுமாத்திரமாய் ஒன்றற்குக் காரணமாதலுங் காரியமாதலுமின்றி நிற்கு மான்மாக்கள் இருபத்தைந்தாந் தத்துவமெனப்படும். இவ்விருபத்தைநதாந் தத்துவமாகிய புருடன் முத்தியினும் பெத்தத்தும் ஒருதன்மையனேயாம். புருடனுக்கு மலினமென்பதிலலை. தாமரையிலைநீர்போலொட்டற்று நிற்பன். அநாதியே புத்தியைச் சார்ந்த வவிசசைவயததாற் பெத்தனெனப்பட்டு இன்பத்துன்பவுணர்வு தோன்றுநின்றது. புத்தியாவது மூலபபகுதியின் பரிணமம். அதுவே மானெனறும் அந்தக்கரணமென்றுங் கூறபபடும். அது பொறிவழியான் ஞானமாய்பபரிணமித்து விடயத்திற் செல்லும புருடன் செய்வானெனபதும் புத்தியறியுமென்பதும் வேற்றுமையுணராமையானென்பது. மூலபபகுதியையும் புருடனையும் பகுத்துணரவே அவிச்சை நீங்கும்; அதுவே முத்தியெனப்படும். ஆன்மாக்களுக்கு வேருய் இறைவனொருவனுண்டென்பது பொய்யென்பதாம். இநநூல் செய்தவன் கபிலமுனிவன். இதனுட் கூறுஞ் சற்காரியவாதம் சைவமுதலிய சற்காரியவாதநூல்கட்கெல்லாம் உபகாரமாம. இதனுட் கூறு மததியாசவாதம் மாயாவாததததுக்கு உபகாரமாம். சாங்கியமுடிந்தது.

யோகமதம்

யோகமாவது நிலமுதற் புருடனீருகிய இருபததைந்து தத்துவமும பெத்தமுததிகளும நீதிக்கேதுவாம். இருபத்தாரு தத்துவம இறைவனொருவனுளன், அவன் முற்றுணர்வுடையனுய்ச் சாத்திரங்களை யருளிசசெய்து புருடருக்கு ஞானத்தை யறிவுறுப்பனுகலின், இவ்வான்மாக்களுக்கு வேறென்றுணரப்படுமென்பதாம். இந்நூல் செய்தவன் பதஞ்சலி முனிவன, யோகமதம் முடிந்தது,

பாஞ்சராத்திரமதம்

இனிப் பாஞ்சராத்திரமதமாவது: இருபத்துநாலாந்தத்துவமாகிய குணதத்துவத்தின்மேல் இருபத்தைந்தாந் தத்துவம வாசுதேவனென்றொருவனுளன். அவனே பரம்பொருள். அவனிடத்தினின்றும் கண்ணனும் அநிருத்தனும் மகரத்துவசனும் ரௌகிணேயனும் என நால்வா உலகங்களைப் படைத்தற்பொருட்டுத் தோன்றினர். இந்த நால்வகை வியூகங்களாற் சடமுஞ் சித்துமாகிய எல்லாவுலகமும் படைக்கப் பட்டனவாதலால், எல்லாம் வாசுதேவன் பரிணாமமேயாம். இங்ஙனம் கூறும் பாஞ்சராத்திரத்தினன்றி வேதங்களினுறு திப்பயனுண்டாகாது. ஆதலாற் பாஞ்சராத்திர முறையே தீக்ஷை பெற்று வாசுதேவனை வழிபட்டு வாசுதேவனுருவின் இலயமாதலே முத்தியென்பதாம். இந்நூல் செய்தவன் வாசுதேவனென்க.

இவ்வாறு புறசசமயமாறுங் கண்டுகொள்க.

அகப்புறச்சமயம்.

(பாசுபதம்)

இனி அகப்புறச்சமயமாறனுட் பாசுபதமாவது: ஆன்மாக்கள் பலவாய் நித்தமாய் வியாபகமாய்க் காரியகாரணக் கூட்டரவாற்றோன்றும் ஞானத்தாற் றனித்தனி வேறுயுள்ளன. இவ்வான்மாக்களுக்கு ஆணவமலமென்பதொன்று இல்லை. மாயை கன்மமென்றிரண்டாற் பந்தமுற்று இன்பத் துன்பங்களை யனுபவிக்கும். இவற்றினுவர்ப்புத்தோன்றிச் சாத்திரமுறையானே தீக்கை பெற்றவன்பால் ஈசனுடைய ஞானம் போய்ப்பற்றும். அப்போது, குடும்பத்தின் பாரம் புத்திரர்பால் வைத்தொழித்துத் துறவறத்திற் செல்வார்போல, ஈசனுந் தன்னுடைய குணங்களை யவன்பாற் பற்றுவித்துத் தானதிகாரத்தினொழிவுபெற்றிருப்பன் என்பதாம்.

மாவிரதம்

மாவிரதமாவது: மேற்கூறிபபோந்த இயல்பையுடைய ஆன்மாககள் அவ்வாறே பநதமுற்றுச் சுகதுககஙகளை யனுப விககும் சாததிரததிற் கூறு முறையே தீகைஷபெற்று எலு மபுமாலையணிதன் முதலிய சரியைகளின் வழுவாதொழுகினே வா முத்தராவா. முததருககுச சிவனோடு சமமான எல்லாக குணங்களும் உற்பததியாம் என்பதாம்.

காபாலம்

காபாலமாவது: ஆனமாககளியல்பும் பநதவியல்பும மாவிரதர் கொண்டவாறேயாம். சாததிரமுறையே தீகைஷ பெற்றுப பசசைக்கொடியொன்று கைககொண்டு நாடோறும மனிதர் தலையோட்டின் ஐயமேற்றுண்பவர், உன்மத்தராய்ச சிவனுவேசிததலால் எலலாககுணங்களும பெறறுச சிவசம மாவா என்பதாம; இம்மூவரும முறையே சங்கிராநதசம வாதி எனவும, உற்பததிவாதியெனவும, ஆவேசவாதியெனவு முணர்க. இம்மூன்றுமதமுஞ் செய்தாா முறையே மாயை விதைதை காலமெனனுங் தத்துவங்களின் வைகும் உருததிரர் மூவரெனககொள்க.

வாமம்

இனி வாமமதமாவது: பாறகரியன் கூறியவாறே சட முஞ் சிததுமாகியவனைததுலகும சததியின் பரிணாமமே. வா மநூலின் விதித்த முறை யொழுகிச சததியின் இலயிததலே முததியெனபதாம. இநநூலசெய்தார் சிததபுருடா. சததி தத்துவததின் வைகும் ஓரான்மாவாற் செய்யபபடடது சுத தசாததமெனறறிக.

வைரவம்

இனி வைரவமதமாவது: பெருமபாலும் வாமமதத் தோடொததுச சிறுபான்மை ஆசாரஙகளான் வேறுபட்டு வயிரவனே பரமபொருளெனக கொண்டு வைரவபததிற் சோவதே முத்தியென்பதாம.

ஐக்கவாதசைவம்

இனி ஐக்கவாதசைவமாவது "இன்மைமல மாயை கன்ம மென்றிரண்டே யிறைதா னிலங்குபல வுயிர்களுமுன் புரிந்தவிரு வினையின், றன்மைகளா லெவர்களுக்குந் தனுகரண புவனந் தந்திடுமிங் கிதனாலே யிருபயனுஞ் சார்ந்து, கன்ம மெல்லா நேராக நேராதன் மருவக் கடவுளரு ளாலெவையுங் கழிந்திடுவ னதனாற், பின்மலமா னவையணுகா பெருகொளி முன்பமுதே பெற்றிடும்" என்பதாம்;

இவ்வாறு அகபபுறசசமயமாறுங்கண்டுகொள்க. காளாமுகம சாமபவ முதலியனவும இவற்றின பகுதியாயடங்கும்.

இனிப் பாடாணவாத முதலிய அகச்சமயங்களாறின் கருத்துஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்தின் விரித்தோதியவாற்றானறிக. ஈண்டும் வந்துழி வந்துழிக் காட்டுதும். ஈண்டுக் கூறாத சமயங்களும், கூறியவற்றின் பகுதியாய் இவற்றுள்ளே யடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க.

முதற்சூத்திரம்.

ஈண்டு வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துட் கூறியவாறே பொதுவுண்மையென் றிரண்டதிகாரமாகப் பகுத்துக் கொண்டு, பிரமாணம் இலக்கணம் சாதனம் பயனென நான்கு திறத்தாற் பொருளியலபுரைபபான் எடுத்துக்கொண்ட வாசிரியர், அவற்றுண் முபபொருளின் வைத்து முதற்கட் பதியுண்மைக்குப பிரமாணங் கூறும் முதற்சூத்திரத்துககு வார்த்திகமாகிய மொழிபபுரைபபான் புகுந்து சூததிரத்தை மொழிபெயர்த்துச் செய்கின்றார்.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

என்பது சூத்திரம்.

இங்ஙனம் பாடத்தை மொழிபெயர்த்துககொண்டு இனி அதன் கருத்துரைககின்றார்.

சங்காரகாரணனுயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகமென்பதுணர்ததுதனுதலிற்று. எனவரும்.

சங்காரமைவகைப்படும். அவற்றுள் முதலது நிவிர்த்திகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; இரண்டாவது பிரதிட்டாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; மூன்றுவது விததியாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம; நான்காவது சாநதிகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; இறுதியது சாநதியதீதகலையிலடஙகிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம். அவற்றுள் ஈண்டைக் கேற்புடையது இறுதிக்கண்ணதாகலின் ஈண்டுச் சங்காரகாரணனென்றது சுத்த மாயாபுவனந்தஞ் சங்கரிக்குஞ் சங்காரகாரணனுகிய பரமசிவனை;அயன்மாலொடுங்கூடக்குணததுவத்தின் வைகிப் பிரகிருதிபுவனநதஞ் சங்கரிககுங் குணிருத்திரனையன்றெனவுணர்க. என்னை? அவன் பிரகிருதியின் மேற்பட்ட புவனங்கட்குச் சங்காரகாரணன் அன்மையானும், பரமசிவன் இலயபோகவதிகாரமென்னு மூன்றவத்தையினும் முறையே அருவம் அருவுருவம் உருவம் என்னும் மூன்றுதிருமேனிகொண்டு, சததன் உததியுததன் பிரவிருத்தன் எனவுஞ் சிவன் சதாசிவன் மகேசனெனவும் பெயர்பெற்றுநிற்பனென்றும், இங்ஙனந் தொழிலான் வேறுபட்டதன்றிப பொருளான் வேறுபாடில்லையென்றும், பசுவர்க்கத்திற் பிரளயாகலரில் பக்குவமுடையவன் சீகண்டருத்

திரனென்று சைவாகமங்களெல்லாமோதுதலின் மகேசுரமூர்த்தியிறுவாயான திருமேனியே பரமசிவனுககுச சுதந்திரவடிவம் ஏனையவை அன்னவல்லவெனபது பெறப்படுதலானும் என்பது. இவ்வேறுபாடுணர்த்தற்கனறே பொதுப்படச் சங்காரகாரணனை யென்றொழியாது சங்காரகாரணனுயுள்ள முதலையென விதந்தோதியதூஉமென்க. இவ்வேறுபாடுணராது மகாருத்திரனுகிய பரமசிவனைக் குணிருத்திரனுக வைத்தெண்ணுவோரை நோக்கி "நம்மவரே மூவரென் றே யெம்பிரானொடு மெண்ணிவிண் ணுண்டு மண்மேற், றேவரென் றே யிறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே" என வாதவூரடிகளிரங்கிக் கூறிய திருவாசகுமறிக. இன்னும "தேவரி லொருவனென்பர் திருவுருச சிவனைத் தேவர், மூவராய் நின்ற தோரார்" எ - ம். "தேவராயு மசுரராயுஞ சித்தர் செழுமறைசேர், நாவராயு நண்ணுபாரும் விண்ணெரி காலீறு, மேவராய விரைமலரோன் செங்கண்மா லீசனென்னு, மூவராய முதலொருவன் மேயது முதுகுன்றே" எ-ம். "மாவையுரித்ததள்கொண் டங்கமணிந்தவனை வஞ்சர்மனததிறையு நெஞ்சணு காதவனை, மூவருருததனதா மூலமுதற் கருவை" எ-ம. "வரிவாயமலரானும் வையந்தன்னை, யுரிதாயளந்தானு முள்ளுந்தற்கங்கரியானு, மறியாதகள்ளின்மேயான பெரியானென்றறிவாகள் பேசுவாரே" எ-ம். "படைத்தளித்தழிப்ப மும்மூர்த்திகளாயினே" எ - ம். "தேவர்கோ வறியாத தேவதேவன் செழும் பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை, மூவர்கோ னய்நின்ற முதல்வன்" எ-ம். "முந்துநடுவு முடிவுமாகிய மூவரறியாச், சிந்துரச் சேவடியானை" எ - ம. "முந்திய முதனடு விறுதியு மானுய் மூவரு மறிகிலர்" எ-ம். "அரியாகிக் காப்பா னயனுய்ப் படைப்பா, னரனு யழிப்பானுந் தானே" எ-ம். "வீரனய் னரியாரு மறியாவகை யெங்களீசர் பரிசுகளே" எ - ம். வருந் திருவாக்குக்களானு மோர்ந்துணர்க. இதுவே சுருதி மிருதி புராணமிதிகாசமெல்லாவற்றிற்

குங் கருத்தென்பது, சிவதத்துவ விவேகமுடையார் குணநீ தனென்னுஞ் சுலோகத்திற் கடாவிடைகளான் விரித்துக்காட் டியவாற்றானறிக. இங்ஙனமாயினும், ஸ்ரீகண்டருத்திரன் அய ன்மால் போலச் சகலரிலன்றிப பிரளயாகலர்களிற் பக்குவ முடையோனாய்க் கட்டுநீங்கி முத்திபெற்ற கடவுளாகலானும் பரமசிவனுக்குரிய எல்லாப்பெயர்களும வடிவுமுந் தொழிலு ம்பெற்றுடையவனாகலானும், சைவாகமங்களையறிவுறுக்குங் குரவனாகலானும, அயன்மாலிருவர்க்கு மேலாய்ச் சைவத்தி னெய்திச சமயதீக்கை பெற்றோரால் வழிபடுகடவுளாயினா னென்க.

இங்ஙனம் கருத்துரைத்துக் கண்ணழித்துரைப்பான் புகுந்து ஈண்டு முதற்கண் உரைவகையாமாறுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க எனவரும.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிபபு முன்னாக் கண் ணழித்துரைக்கு முறைபற்றி உரைத்துககொள்க வென்றவா று. எனவே, பொழிப்புரை இங்ஙனமிருவகைப்படும. அவ ற்றுட் கண்ணழித்துரைக்கும பொழிபபுரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றாம். பிண்டமாகக் கொண்டுரைக்கும் பொ ழிப்புரை இதுபற்றி உணர்ந்துகோடலாமாகலின், அஃதியா முரைக்கின்றிலமென மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று. இங்ஙனம் பொழிபபுரை யிருவகைபபடுமென்பது "பொழி பபெனப் படுவது பொருநதிய பொருளைப, பிண்டமாகக் கொண்டுரைப் பதுவே" எ-ம. "பாடங் கண்ணழி வுதா ரண மென்றிவை நாடிற்றிரிபில வாகுதல் பொழிபபே" எ-ம். ஓதியவாற்றானறிக. இஃதேனைச சூத்திரங்களினு முய் த்துணர்தறபொருட்டு முதறகண் வைககபபட்டது. பிண் டபபொருளெனினுமொக்கும. உரைத்துக்கொள்க வென் புழிக் கொள்ளென்பது தற்பொருட்டுப பொருட்கண்வந்த விகுதி பகுதியோடியைதற்குரிய துசசாரியை பெற்று உரை

த்துக்கொள்ளென நின்றவழி அதுவும் பகுதித்தன்மைப்பட்டு மேல்வரும் வியங்கோள் விகுதிபெற்றுத் தமக்குடபொருள் இனிது விளங்குதற்பொருட்டு உரைக்கவென்னும பொருளாய் நின்றது. இது சூத்திரவிருத்தியுள் விரித்துரைத்தாம். ஆண்டுக் காண்க. இங்ஙனம் ஆசிரியராணை தந்தமையிற் கண்ணழித் துரைபற்றிச சூத்திரத்துக்குப பதப்பொருள கூறுதும.

அவனவளது—என்மனோர் புலவர் என்பது ஆண் பெண்ணலியென்றாற்போலும உலகத்தொகுதி தோற்றநிலையிறுதியென்னு முத்தொழிலுடைமையான் ஒருவனாற் றோற்றபபட்டு நினறுளளதேயாம. அற்றேல், அஃதியாவனினுளதாமெனிற்? றோன்றுதற்கு நிலைக்களமான கடவுளினின்றும் உளதாம். ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுளதாவதெதனாலெனில்? சகசமான ஆணவமலந் தீர்ந்தொடுங்காமையால் உளதாம. இங்ஙனமாகலிற் சங்காரதொழிலைச் செய்யுங் கடவுளே முதற்கடவுளென்று கூறுவர் அறிவுடையோர் எனறவாறு.

எனுமென்பது இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சமாய் இவ்வாறென்னும பொருள் குறிததுநின்றது. வடமொழி முதற்சூததிரததின் ஆதியென்றதும் அப்பொருட்டு. அவையென்பது தொகுதி. அஃறிணைப பன்மைச் சுட்டுப்பெயரெனக்கொள்ளின், உளவெனபபிரிததுப பயனிலையாககித் தானென்பது அசையாகக்கொள்க. வினைமை - வினையுடைமை. உடைமை - உடைத்தாந்தன்மை.

அவ்வககாலத்தன்றி மூவினையும் ஒருகாலத்துபபடுதல் கண்டிலமென்பாரை நோககித் தன்மையின் வைததோதினர். தோற்றியவெனப் பிறவினைவாய்பாட்டா னோதுதலின், அதற்குரிய வினைமுதல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தோற்றியவென்புழிப படுசொற் றொக்குநின்றது; "இல்வாழ்வான்" என்புழிபபோல. திதிபபடுமுலகததைத திதியெனவும் அந

ததனைச் செய்யுங் கடவுளை அந்தமெனவும் உபசரித்தார். காணப்பட்டவுலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், தோற்றியதிதியே யொடுங்கியுளதாமென உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினர். சங்கார காரணனுயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்திவ்வுலகமென்றதும் இக்கருத்தே பற்றி யென்க. தோற்றுவாரொருவனுளன் அவன் ஒடுக்கி யுளதாக்குவனெனக் கடவுளின்மேல் வைததோதிய வடமொழிச சூததிரத்திற்குந் தாற்பரிய மிதுவேயெனக் கொள்க. ஏகாரந் தேற்றம். ஒடுங்கியென்பது பெயர். ஒடுங்கியென் புழி இன்னுருபும் மலத்தென்புழி ஆறனுருபுந தொக்குநின் றன. ஆமென்பதனை முன்னுங்கூட்டுக. என்மனாரென்பது செய்யுண்முடிபாயதோர் ஆரீற்று முற்றுச்சொல். மன் எதிர் கால விடைநிலை. அது "உயர்திணை யென்மனார் மககட் சுட்டே" என்னுஞ் சூத்திரத்துச் சேனாவரையருரையானு மறிக. ஈண்டுப் புலவரென்றது அளவையினியல்புணர்ந்தாரை. இதனுள், அவனவளது வெனுமவை மூவினைமையின் என்ப தோரதிகரணம், தோற்றியதிதியே யொடுங்கியுளதாம, என்ப தோரதிகரணம், அந்தமாதியென்பதோரதிகரணம். ஆகமூன் றதிகரணததிச்சூத்திரமென்றுணர்க. இமமூன்றும் ஒன் றறகொன்று முறையே ஏதுவும பயனுமாய் ஒருபொருண் மேல் வருதலின், ஒரு சூததிரததாற் கூறினர். வருஞ்சூததி ரங்களினு மிவ்வாறே கண்டுகொள்க. தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும் அதன்கணையப்பாடும் அதற்குப் பிறர்கூறும் பக் கமும அதனை மறுத்துக் கூறுஞ் சித்தாந்தத் துணிபும் இயை பும் என்னுமிவற்றிற்கு நிலைககளம் ஈண்டதிகரணமெனபபடு ம். அவற்றுள் இயைபு நூலியையும் அதிகாரவியையும் ஒத் தியையும் பாதவியையும் அதிகரணவியையும் எனவைவகைப் படும. அவையெல்லாமாண்டாண்டுக காட்டுதும்.

முதலதிகரணம்.

இம்முதலதிகரணத்தாற் கூறப்படும் பொருளாவது மேற் கருத்தாவினுண்மை சாதித்தற்பொருட்டு உலகிற்கு முத்தொழிலுண்மை சாதித்தல்.

உலகம் முத்தொழிலுடைத்து என்பதாம்.

அதற்கவை உளவோ இலவோவென்று இரட்டுறத் தோன்றும் ஐயப்பாடு ஈண்டு மீமாஞ்சை நூலாரும் உலோகாயதநூலாரும் உலகந் தோன்றுதலுமழிதலுமின்றி என்றுமிவ்வாறே நிலைபெறுவதாகலின் உலகங் காரியப்பொருளாமெனவும், எனவே இதுகொண்டு கருத்தாவுண்மை சாதித்தல் முயல் கோடுடைத்து ஆன்வயிற்றுப்பிறத்தலான் என்பதனோடொக்குமெனவுங் கூறுவர். அவருண் மீமாஞ்சைநூலார் கூறுமாறுவது, உலகந்தோன்றி நின்றழியுமென்பது காட்சியளவையாற் பெறப்படுவதுமன்று; அவினாபாவமாகிய ஏதுக்காணாமையின், வழியளவையாற் பெறப்படுவதுமன்று. வேதத்துட் கூறப்படுதலாற் பெறுதுமெனின்? வேதத்தில் நடாத்துக நிறுவுக செய்கவென்றாற்போலத் தொழிற்படுத்தும் வாக்கியங்களே சொற்பொருளுணரும் வேட்கையாளர்க்கு அங்ஙனமேவுவோர் சொற்கேட்டு இயற்றுவோர் செய்யுநதொழிலானே அவ்வச்சொற்பொருளுணரநிற்றலிற் பிரமாணமாம்; அவ்வாறன்றிப் பொருளியல்பு கூறும் வாக்கியங்களாற் சொற்பொருளுணரப்படாமையின் அவைபிரமாணமாகாவாயினும், தொழிற்படுத்தும் வாக்கியங்கட்கியாதானுமொருவாற்றான் உபகாரமாதலுடைமையான் உபசரித்துப் பிரமாணமெனக்கொள்ளப்படுமாகலானும், அதுபற்றி உரையளவையாற் பெறப்படுமென்பதுமின்றாகலானும் உலகிற்கு முத்தொழிலுண்மை பெறப்படாதென்பதாம். இவ்வாசங்கை நிகழ்ந்த வழியதனை நீக்குதற்கு ஈண்டு உளதாயொருவ

ணொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்ப த்தி திதி நாசமுடைத்தென்றது. எனவரும்.

எனவே, உலகந் தோன்றிநின்றழியும், அவனவளது வென்றிவவாறு பகுக்கப்படும அவயவப்பகுப்புடைமையின் ஆடைபோலுமென்னும் அனுமானத்தானே மூவினையுடை மை துணியப்படுமென்பதாயிற்று.

சொற்பொருளுணர்ச்சி தோழிற்படுத்துஞ் சொன்மா த்திரையானே துணியப்படுமென்னும வரையறையின்றித் தாய் தந்தை முதலியோர் இச்சொற்கு இதுபொருள் இச் சொற்கு இதுபொருள் எனத் தெரிவித்தலானும நிகண்டு நூலானும் துணியப்படுமாகலின் அதுபற்றிப பொருளியல்பு கூறும வாக்கியங்கள் பிரமாணமல்லவென்றலின், ரண்டென் பது மூன்றதிகரணத்தில் வைத்து முதலதிகரணத்தி லென்ப தாம். அவயவப்பகுப்புடைமையான் முத்தொழிலுடைமை துணியப்படுமென்றுணர்த்துவார், ஒருவனொருத்தியொன் றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமெனச் சூத்திரத்திேேதிய வாறே உடம்பொடுபுணர்த் தோதினரென்க. பொருந்தா மையின் உரையளவையே பிரமாணமென்றேத லைமையுமாயி னும், அவர் மதமேபற்றி யவரை மறுத்தற்பொருட்டு மூவி னையுடைமையும வழியளவையாற் சாதித்தார். ரண்டவயவ மென்றது, ஆடையினேகதேசமாய்த் தனித்தனி பிரிக்கப்ப டு நூல்களபோல ஒரு பொருளினேகதேசமாய்த் தனித்தனி பிரிக்கப்படுந தகுதியுடையவற்றை. நில மலை கடன் முத லியவற்றின் ஏகதேசமாகிய மண் சிலை நீர் முதலியன தோடு தல் போழ்தல் முகத்தல் முதலிய தொழில்களானே தனித் தனி பிரித்தற்குரியவாமாறு காண்க. கலை ஆணவமலத்தி னே கதேசத்தை நீக்கிக் கிரியையையெழுப்புமெனவும, பரமசிவ ன் சுத்தமாயையினேகதேசத்தைக் கலக்கிச் சுத்ததத்துவங் களைத் தோற்றுவிப்பனெனவும் அனந்ததேவன் அசுத்தமா

யையி னேகதேசததைக கலககிக கலைமுதலியவற்றைத் தோ ற்றுவிபபனெனவும வழங்குவதுபற்றி அவயவமெனப்படா; வேறுவேறு பிரிததற்குரியன வன்மையின். இவற்றை நீககு தற்கன்றே, ஒருபொருளினேகதேசமெனவொழியாது வேறு வேறு பிரிததற்குரியன அவயவமென்றதூஉமென்க. இஙஙனமாயினும, தாாககிகர்மதததிற் பரமாணுககள் அவயவமுடையனவல்ல வாகலான் அவை தோன்றிநின்றழியுமென்பது பெறபபடாமையின், அவயவமுடைமை காரியபபாட்டிற்கு ஏதுவெனறல் யாண்டுஞ் செல்லாதாலெனின? அற்றன்று: அவனெனறும அவளென்றும் அதுவெனறும் இவவாறு சடமுமாய்பபலவுமாய் உரைககபபடுவனவெலலாந தோன்றியழியுமென்பது கருத்தாககொளக. இன்னுழை கதிரின் றுன்னணுககளே பரமாணுககளாம். அவறறை முமமையணுவெனககொண்டு அவற்றினும நுண்ணியவாய்க் கட்புலனுகாதென உளவெனறதற்குப பிரமாணமின்மையின் பரமாணுககளும் அவயவமுடையனவேயாம. அலலவெனக் கொளளினும, அவை சடமுமாயப பலவுமாகலாற றோன்றி நின்று அழிவனவேயாமென்க. ஆணவமலம சடமாயினும பலவன்று, ஆன்மாககள் பலவாயினுஞ் சடமல்ல. ஆகலான் அவற்றினகட் செல்லாமையறிக. இங்ஙனமாயினும, மாயை சுததமாயை அசுததமாயையென இரண்டாய்ச் சடமுமாகலான் அவை காரியபபொருளாவான் செல்லும். அவை தனிததனி யொன்றேயாமெனிற்? குடமுதலியனவுந தனிததனி யொன்றேயாகலாற் பலவாதல் யாண்டையதென்பதாய் முடியுமாலோவெனின்? அற்றன்று. அவனென்றும் அவளெனறும் அதுவென்றும் இவ்வாறு சுட்டியறியப்படுவனவெல்லாம் தோன்றிநின்று அழியுமென்பதே சித்தாநத முடிபெனக்கொள்க. இது விளஙகுதற்பொருட்டன்றே, ஆண் பெண் அலியென்முதல் ஒருவன் ஒருததியொன்றென்முதல் ஓதாது, அவனவளதுவெனச் சுட்டிபெ

யர்களானேதியதூஉமென்க. இதற்கிதுவே பொருளாதலுணர்த்துதற்கன்றே ஒருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென வுரைசெய்து எடுத்துக்கொண்டதூஉமென்க. "அசத்தாஞ்சுட்டி யுணர்பொருளானவெல்லாம" "அறிவினலறிந்த யாவு மசத்தாத லறிதி" என்னுந் திருவாக்குக்களானும் இதுவேயிதற்குச் சிறந்த ஏதுவாதல் கண்டுகொள்க. அற்றேல், அவனேதானே எனவும் அவனிவனாய் நின்ற முறை எனவும், அவனிவனனது எனவும், அது நீயானாய் எனவும், பாவிக்கசசொல்லுவது எனவும், நித்தப்பொருள்களுஞ் சுட்டியறியப்படுமாலோவெனின்? அற்றன்று. அவையங்ஙனம் பொதுமையிற் சுட்டியறியப்படுமாயினும அநுபவநிலையிற் சுட்டியறியப்படாவென்பது. "உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோ ருணர்வே" எ-ம். "அறிவிறந்தங் கறிந்திடீர்" எ-ம். 'பாவனை யிறந்து நின்று பாவிக்கப படுவ தாகும்' எ-ம. "ஆட்பாலவர்க் கருளும்வண்ணமு மாதி மாண்புங், கேட்பான்புகி லளவில்லை கிளக்க வேண்டா" எ-ம. "ஏதுக்களானு மெய்ந்நமொழியானுமிகுச்சாதிக்கவேண்டா" எ-ம. ஓதுவனவற்றாலறிக. பிரபஞ்சமவ்வாறன்றிச் சிறப்பியல்புபற்றி அநுபவமாயுண்மையாற் சுட்டப்படுமென்னுங் கருத்தானன்றே, ஒருவனொருத்தியொன்றெனறு சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமெனவொழியாது, உளதாயென விசேடித்ததூஉமென்க. நித்தப்பொருள் சுட்டியறியபபடாதென்பது ஆறுஞ்சூத்திரத்திற் காண்க.

இங்ஙனம் வழியளவையானே உலகந் தோன்றிநின்றழியுமெனச் சாதித்து மீமாஞ்சைநூலாரை மறுத்தவழி, உலோகாயதநூலார் காட்சியளவையொன்றே பிரமாணமன்றி வழியளவை முதலியன பிரமாணமல்லவாகலான் அவற்றாற் சாதிப்பன பொருளபடாவாமென்பர். வழியளவையின்றாயின், மேல்வரும் பயனைக் குறித்து முயற்சி செய்வாரில்லையாதல்வேண்டும் "இம்மையின் முயற் சியாலே யிருநிதி யீட்

டப்படு" மென்பதே அவர்கொள்கையாகலானும், வழியளவை யும் அதுபற்றி உரையளவையும் பிரமாணமெனக் காட்டிய வழி யவருமதனுனே மறுக்கப்படுவாராயினும் அவர் மதமே பற்றி யவரை மறுத்தற்பொருட்டுத் தோனறியழிதல் கண் கூடாகக் காட்டுவார் வேறுமோரேதுக் கூறுகின்றார்.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின் என வரும.

வார்த்திகப பொழிபபாவது உரைச்செய்யுளானும் பா ச்செய்யுளானும் செய்யப்படுமென்னும் வடமொழிமதமபற் றிக, கருததுரையும மேற்கோளும ஏதுவும உரைசசெய்யு ளானுரைதது, உதாரணம பாசசெய்யுளானுரைக்கின்றார்.

பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையி—ஞேதாரோ
வொன்றேன்றிற் றேன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
மன்றென்று முண்டேன்ன வாய்ந்து

எனவரும்.

இது முதலுந துணையுங் காரணமாகக்கொண்டே திதி நிகழும். அற்றாயினும் ஒனறு தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழி வதன்றி ஒருஙகே தோனறி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழி யக கண்டிலமாலெனின்? ஒவ்வொருகால விசேடத்திற் சாதி பற்றி யொருங்கே தோனறி ஒருங்கேநின்று ஒருங்கேயழிவ தனைக் காண்டலால் என்றாயினும் அதற்குரிய காலமவரு மென்று உலகத்திற்கு மங்கனமாதலுண்டென்று அக்காட்சி பற்றி யறியப்படுமெனபதாம்.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை. பூதாதிகளென நான்க அருபு விரிததுரைக்க. ஆகுமென்பது முற்றுவினை பெற் றிமையென்றது ஈண்டுச் சாதியை. ஓகாரம எதிர்மறை. ஒன்

ெறன்றினென்பது ஒன்ெறன்றாய்ப் பார்த்துணர்வதுள்ளமே என்புழிபபோல அடுக்குமொழி. கண்டும உம்மை சிறபபு. பெற்றிமையினென்ெறன்றிற ேறன்றி யுளதாயிறுதலாவது, "பயில்விதெதல்லாங் காரிடமதனிற் காட்டுமங்குரங் கழியும் வேனில்" என்றதுபற்றி யுணர்நதுகொள்க. இங்ஙனஞ் சொற்பிரபஞ்சம பொருட்பிரஞ்சமென்னு மிரண்டனுட் பொருட்பிரபஞ்சந தோன்றிநின்றழியுமென்பது ஏதுக்களா ற் சாதிக்கப்பட்டது.

இனி இரட்டுறமொழிதலான், அவனவளென்பதனாற் பெறபபடு முயர்திணையும அதுவென்பதனாற் பெறப்படு மஃறிணையுமென்னும் இருதிணைபபகுதிததாகிய சொற்பிர பஞ்சக் கூட்டம, இங்ஙனம் அவயவபபகுபபுடைமையானும் சடமுமாய்ப் பலவுமாகலானும், சுட்டியறியபபடுதலானும, திதியின்பால் ஏனையிரண்டுங காணபபடுதலானும், தோன்றி நின்றழிதலுடைத் தெனவும், பொருளுரைததுக் கொள்க. அற்றேல், வேதம நித்தியமென்னுஞ் சுருதிகளோடு முரணும் பிறவெனின் ? முரணாது; நித்தனாகிய பரமசிவனாற் செய்யப் பட்டமையானும், இறுதிக்காலததுப் பரமசிவனிடத்தொடு ங்கிய வேதம் படைப்புக்காலத்து முன்போலவே தோன்று தலானும், நித்தமென்றுபசரித்துக் கூறப்படுமாகலின். சிவா கமங்களை நிததமென்பதும இககருத்தேபற்றியெனக. அங் ஙனமல்லாக்கால, வேதம பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டதென் னுஞ் சுருதிகளோடும அட்டாதச வித்தைக்கு முதற்கருத் தாவாகிய இசசூலபாணியென்றற்ெறடககத்துப் புராணவசு னங்களோடும் ஏண்டுககூறும வழியளவையோடும் முரணுமா றறிக. வித்தை பதினெட்டாவன: இருககு முதலிய வேத நான்கும, சிக்ஷை கற்பசூத்திரம் வியாகரணம் நிருததம சந் தோவிசிதி சோதிடமெனனும அங்கமாறும, புராணம் நியா

யநூல் மீமாஞ்சை மிருதியென்னும் உபாங்கம் நான்கும், ஆயுளவேதம் வில்வேதம காந்தருவவேதம அருத்தநூலென்னும் இருகககு முதலியவற்றிற்கு உபவேதம் நான்கும் எனவிவை. இவற்றுள் வேதநான்கும் பிரமகாண்டமும பிரமஞானத்திற்கு நிமித்தமான கருமகாண்டமு முணர்ததுவனவாம். சிவாகமங்களும பிரமகாண்டமாயடங்குமென்பர். வேதங்களை எடுததல் படுத்தல் முதலிய இசைவேறுபாட்டான் உச்சரிக்குமா றுணர்த்துவது சிக்ஷை. வேதங்களிற் கூறுங் கருமங்களை யனுட்டிக்கு முறைமை யுணர்த்துவது கற்பசூத்திரம். வேதங்களின் எழுத்துச் சொற்பொரு ளியல்புணர்த்துவது வியாகரணம். வேதங்களின் சொற்பொரு ளுணர்விப்பது நிருததம். வேதமநதிரங்களிற் காயத்திரி முதலிய சந்தங்களின பெயரும் அவற்றிற்கெழுத்து இனைத்தென்றலும் உணர்த்துவது சநதோவிசிதி. வேதத்திற் சொல்லப்படுங் கருமங்கள் செய்தற்குரிய காலவிசேடங்களை யுணர்த்துவது சோதிடம. இங்ஙனமாகவின் இவையாறும், வேதத்திற்கங்கமெனப்பட்டன. பரமசிவன் உலகத்தைப்படைக்குமாறு முதலாயின கூறும வேதவாக்கியபொருள்களை வலியுறுத்து விரிததுணாத்துவது புராணம. இதிகாசமுமீண்டடங்கும். வேதப்பொருள்களை நிசசயித்தற்கனுகூலமான பிரமாண முதலியவற்றை யுணர்த்துவது நியாயநூல். வேதப்பொருளின் றுற்பரியமுணாதற்கு அநுகூலமான நியாயங்களை யாராய்ச்சி செய்துணர்த்துவது மீமாஞ்சை. அது பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை யெனவும் வேதமெனவும் வேதாந்தமெனவும் வழங்கபபடும். அவ்வவ்வருணங்கட்கும் நிலைக்குமுரிய கருமங்களையுணர்ததுவது மிருதிநூல். புராணமுதலிய நான்கும் வேதத்திற்குபாங்கமெனபபடும். எல்லாமநுட்டித்தற்குச் சாதனமான யாககையை நோயின்றி நிலைபெறசசெய்வது ஆயுள்வேதம். பகைவரானலிவின்றி உலகங் காத்தற்கு வேண்டப்படும் படைக்கலம் பயிறலை யுணர்த்துவது வில்வேதம்.

னல்லாக்கடவுளர்க்கும் உவகையைச்செய்யு மிசைமுதலியவற் றை யுணர்விப்பது காந்தருவவேதம். இம்மைக்கும் மறு மைக்கு மேதுவாகிய பொருள்களை யீட்டுமுபாயமுணர்விப் பது அருத்தநூல். இவை நான்கும் உபவேதமெனப்படு மென்றுணர்க.

முதலதிகரணம் முடிந்தது.

இ ர ண் ட ா ம தி க ர ண ம்.

முதலதிகரணத்திற் பிரபஞ்ச நித்தியமெனக்கொண்ட மீமாஞ்சை நூலாரையும உலோகாயதநூலாரையு மறுத்துச சொல்லும் பொருளுமென்றிருவகைபபட்ட பிரபஞ்சம உற் பத்திநாசமுடைத்தெனக் கருத்தாவினுண்மை சாதித்தற் கோதிய ஏதுவை ஏதுக்களாற் சாதிததவழி, ஏதுவுண்டு சா த்தியுமில்லையெனப் பிணங்கும் புததர் முதலியோரை மறுத் துச் சிறப்புபபொதுவகையானுஞ் சிறபபுவகையானுங் கரு த்தாவுண்மை சாதித்தற்கெழுநதது இரண்டாமதிகரணம். அதிகரணவியைபும் இதனானே விளங்கும்.

இனியென்றது அதிகரணவியைபுணர்த்துதற்பொரு ட்டு. முன்வரு மதிகரணங்களும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்கு ச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்கா ரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை யென்றது எனவிங்ஙனஞ் சொ ற்பல்காமைப்பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாரா யினும் பொருளியைபிற்கேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக்கொள்க; அஃதாமா று காட்டுதும்:—

இனி உலகமுள்ளது என்றது.

ஏ - து. மே - ள். எ-னின், உலகம் இல்பொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றியழிதல் இயல்பென்றலே அமை

வுடைமையின், அது மூவினையுடைத்தாயினும் தோற்று வாெனொருவனை யுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங்கடாவை யாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக் கூற்றைக் கண்ணழித் துரைதது மேற்கோட னுதலிற்று; இ - ள். வெ - டை.

இலலதற்குத் தோற்றமின்மையின்;

எ - து. ஏது எ - னின். உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என் னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று;

இ - ள். இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்கா லத்து முற்பத்தியின்மையின் ாண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற்கொண்டது. எ - று.

இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.

எ - து. மே - ள். எ - னின். உள்பொருளெனப்பட் ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற்காரணத்தினின்றுந் தானே தோ ன்றியழியும் இதற்கொரு நிமித்தகாரணமாய் ஒரு கருத்தா வேண்டாம் எனச் சாங்கியர்கூறுங் கடாவையாசங்கித்துத் தோற்றியவென்னுஞ் சூத்திரக் கூற்றைக் கண்ணழித்துரை த்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். வெ - டை.

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மை யின்.

எ - து. ஏது. எ - னின், அதற்குப் பிரமாணமென் னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

இ - ள். மண்முதலியவற்றி னுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்குக் குயவன் முதலிய செய்வோரையின்றி வனைதன் முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின் உலகம் இவ்வியல்பிற் றாகலான் இனி யிவ்வுலகஞ்செய்வோனையுடைத்து எனமேற் கொண்டது எ - று.

இனி ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை யென்றது.

எ - து. மே - ள். எ - னின். இத்துணையுங் கூறிய வாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்ட கருத்தாத் திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தா முதலியோரில் ஒருவனையாதலமையும் எனப் பஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதாமென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

இ - ள். உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றன்றி உளதாகாது. எ - று.

ஒடுங்கினவென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்காரமென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது. சங்காரம் ஆகுபெயர்.

அல்லதில்லை என்று எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியது, ஏனைக்கடவுளரின் உளதாகாமை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு.

இதனுள் ஒடுங்கின என்பதனாற் போந்த குறிப்பேது வைப் புலப்படக் காணுமாறு.

ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.

எ - து. ஏது. எ - னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

இ - ள். யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனினுற்பத்தியாம். மண்ணிற்குடம்போலும் என்னும் அவினாபாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகாரணன்மாட் டொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டுநின்றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின அவ்வாறு மேற்கொண்டது. எ - று.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப் பொருளும் இதன்கட்போந்தவாறும் இவ்வாறுரையாக்காற் பொருளியைபுபடாமையும் நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க.

இலயித்த தன்னி லிலயித்ததா மலத்தா
லிலயித்த வாறுளதா வேண்டும்

*எ - து. உ - ம். எ - னின். உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டுவதில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையினென்ற வேதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

இ - ள். இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆம் எ - து; உள்ளதாயினுஞ் சங்காரகாலத்தி னொடுங்கியதாகலான் அவ்வொடுங்கியவுலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளதாம் அற்றேல், ஒடுங்கியது ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாகவேண்டா; வேண்டுமாயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும். அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது எற்றுக்கெனின்? மலத்தால். எ - து. உள்ளதாகிய உலகம் கருமமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு ஒடுங்கி ஆணவமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு மீளவுமுண்டாம். அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடுங்கி நின்று மீளவுளதாமென்றற்குப பிரமாணம் என்னையெனின்? இலயித்தவாறு உளது ஆ வேண்டும். எ - து. எஃதெவ்வாறு நின்றொடுங்கிற்று அஃதவ்வொடுங்கியவாறே உளதாதல் எல்லாரானும விரும்பப்படும. எ - று.

எனவே அந்நியமமில்லையாயின் நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாய் நீளுதற்கு ஏதுவென்னையென்னுந் தருக்கமே அதனையறிவுறுத்துமென்றவாறாயிற்று. சற்காரிய வாதத்தினியல்பு "தந்துமுதலகாரகம்" என்னும் ஞானமிர்தத்தினும் காண்க.

---

* இதுமுதல் ஐந்தாஞ் சூத்திரமுடிவுவரை சிவஞானபோதச சிற்றுரை.

இதனானே, இல்லதுமுள்ளதுமல்லாத பொருளொன்று மென்னுஞ் சூனியவாதிகளும், இல்லதுமுள்ளதுமாய பொரு ளொன்றுமென்னும் அநேகாந்தவாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவா றறிக.

இலயித்த
தத்திதியி லென்னி னழியா தவையழிவ
தத்திதியு மாதியுமா மங்கு.

எ - து. உ - ம். எ - னின். இனிச் சற்காரியவாதத்தின் அவ்வக்காரியங்கள் தத்த முதற்காரணத்தொடுங்கு மெனவே கோடலின் உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப்பகுதி வாசு தேவனுருவாகலான் உலகம அவன்மாட்டொடுங்கு மென்ற லே அமைவுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய நிமித்த காரணமெனக் கொண்ட சங்காரகருத்தாவின்மாட்டொடுங்கு மென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள் கூறுங் கடா வை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயித்த தன்னில் எனவுங் கூறிபபோந்த குறிப்பேதுவை வலியுறுத் துதனுதலிற்று.

இ - ள். இலயித்தது அத்திதியில் என்னின். எ - து. உலகமொடுங்கியது அந்தமூலப்பகுதி வடிவாய திதிகருத்தா வின்கணென்பையாயின், அவை அழியாது. எ - து. நீ ய ங்ஙனங் கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேசமாத்தி ரையே ஆண்டொடுங்குவதன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி முழு வதும ஆண்டொடுங்காது. அற்றேல், மாயாகாரியத்தொகு தி முழுவதும் யாண்டொடுங்குவதெனின்? அத்திதியும ஆதி யும ஆம அங்கு அழிவது. எ - து. அந்தத் திதிக்கடவுளும படைப்புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அசங் காரக்கடவுளிடத்தே அவ்விருவரோடுங்கூட அழிவதாம் அ தத்தொகுதி. எ - று.

இவ்வெண்பாவினைச் "செய்யுட்க ணோசை சிதையுங் கா லீரளபு, மையப்பா டின்றி யமையுமா—மைதீரொற் றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு, குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்" என்பதுபோல இரண்டதிகரணப பொருள்படுமாறு இருதொடராக வைத்துரையாக்காற் பொருளியைபுபடாமையறிக.

இலயித்தவென்னும் பெயரெச்சம் தன்னென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது.

இலயித்ததென்றது ஏதுப்பொருண்மையுணரநின்ற பெயர் இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங் கூறவே இலயித்தவ வத்தையின் அவ்வக்காரியசத்தி சமூகமாயச் சூக்குமமாய் நிற பதொன்றுண்டு. அதுவே முதற்காரணமெனப பிரபஞ்சத திற்கு முதற்காரணமாகியமாயையுண்மையும்பெறபபட்டது.

ஆவென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக்கூறினர்.

அவை தொகுதி; அஃறிணைப் பன்மைப்பெயரென்பார்க்கு அழியாது அழிவதென்னும் ஒருமைகளோடியையாமையும் உததரமாகாமையுமுணர்க.

திதியும் ஆதியுமஆகுபெயர். ஆமங்கு பெயரெச்சமுடிபு.

இரணியகருபப மதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக்கடவுளையும் உடன்கூறினர்.

நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன உலகிற்கு முதற்காரணனல்லனாயினும முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டுநின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற் பெறப்படும.

வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமா
மத்தன்று ணிற்ற லவர்வினையால்—வித்தகமாம்
வேட்டுவனு மப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து. [கோடுத்துக்

எ - று. உ - ம. எ - னின். உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினொடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும அவன்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனினுற்பத்தியாம என்னும் அவிநாபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச்சாங்கிய நூலார் மதமபற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் என்னுமேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ - ள். மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டா மூலம் முளைத்தவா தாரகம ஆம் அத்தன் தாள நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம. எ - து. மாயையும உலகமும வித்தும அங்குரமும போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலங் குளிர்ந்தவழி அதனகண் வித்துள்ளதாக அதனினின்றும் அங்குரந்தோன்றியவாறுபோல மேலவெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனாற் பெறபபட்ட மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் அச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி அவரவர் வினைக்கீடாக அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியலபிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுர்ப்பாடுடைத்தாம், அல்லுழி உடைத்தன்று. நிலங்குளிர்ந்தவழி அதன்கட் கிடந்தன்றி வித்து முளையைத்தோற்றுதவாறு போலும்; ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம அதறகாதாரமாய் நின்ற இறைவன் சத்தியினொடுங்கித் தோனறியதேயாம. எ - று.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப பங்கயமென்பதனானுமறிக. வழிநூலாசிரியர் " உயிரவை யொடுங்கிப பின்னு முதிப்பதெ னரன்பால் " எ-ம. " உலகவ னுருவிற் றோன்றியொடுங்கிடும " எ-ம். ஓதியதூஉம். உலகவனுருவிற்றோன்றி

யொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்தில் வகுத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இஃதறியாதார் இன்னோரன்னவற்றைத் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

உவமவினை பொருளினும் பொருளடை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

உண்டாகவெனச்சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின்றும் அங்குரந் தோன்றுதவாறுபோல மாயையில்வழிப பிரமத்தினின்றும் உலகந் தோன்றுமெனப் பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயாவாதிகளையும், வித்துநிலனும்போலென்றதனான் மாயை முதல்வனின் வேறு பொருளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும், மறுத்தவாறு பிற்று.

முதல்வன் பலவேறு வகைப்படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை எனனுங்கடாவை யாசங்கித்து, அவர் வினையாலென்றார்.

வித்தகம விசித்திரமென் றுரைப்பினு மமையும்.

அற்றேல், தனவயத்தானன்றி வினைவயத்தாற றோற்றுவிப்பான இறைவனாகானெனின்?

வேட்டுவன் ஆம அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத் தான கொடுத்துக் கூட்டானே. எ-து. வேட்டுவனதலை விரும்பும புழுவிற்கு வேட்டுவன விரும்பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல இறைவனும் அவரவா வேண்டுமுருவினைக் கொடுத்து அவ்வினைக்குத் தக்க பயன்களையுங் கூட்டுவனாகலான அதுகொண்டு சுதந்திரத்திறகிழுக்கென்னை. எ-று.

ஆகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கென்னை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

போல அசை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தென்னத் திரிந்து நின்றது.

நிற்றலின் என்னும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றோக்கது. ஏகாரம் எதிர்மறை.

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்
றாக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவ—னாக்காதே
கண்ட கனவுணர்விற் கண்ட கனவுணரக்
கண்டவனி லிற்றின்றாங் கட்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேலையுதாரணத்திற் கூறிய வாற்றான் உலகிற்கு முதற்கடவுள் உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலியன தொழில் செய்வானாயின் விகார மெய்தி அதனிற் பந்தமுறுவானென்னுமவர்மதமபற்றி நிக ழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்து நனுதலிற்று.

இ-ள். இறைவன். எ-து. முதல்வன்—காலததில் தாக காது நின்று. எ-து. இறபபு நிகழ்வு எதிாவு முதலியனவாய் வேறுபட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்துந தனககு விகாரமி ன்றி நிற்குங்காலமபோல விகாரப்படாது நினறு, ஆககா தே கண்டு. எ-து. பிரபஞ்சத்தைக் கரணத்தாற்படையாது சங்கற்பமாததிரததானே படைத்து, நோககாது நோககி நொடிதது. எ-து. அவ்வாறே காவாது காத்து அழியாதழித் தலால,—இனறு ஆம கட்டு. எ-து. இவ்வமலனுககுப பநத மினறாதல். உளத்தில கண்டநனவு உணாவில கண்ட கனவு உணரககண்டவனில் இற்று. எ-து. கற்றநூற் சொலலும் பொருளும் உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால உளளம அவற்றிற் றொடக்குண்ணுதவாறுபோலுங் கனவின்கட் கண்டவற்றைப புறதது விடயங்களை யறிநது வந்த நனவுணர்வின்கண்ணே விளஙகவறிநதவன் அபபொழுது அவற்றிற்றொடக்குண்ணு தவாறுபோலு மித்தனமைதது. எ-று.

எனவே இஃதிவ்வாறாக வென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற் பமாத்திரையாற் செய்வதூஉம், கரணத்தாற் செய்வதூஉமெ ன வினைமுதல் இருவகைப்படுமென்பதூஉம் கரணத்தானன்

றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்தி ரையாற் செய்யுமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாதற் பொதுமை பற்றி ஒருபுடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுஞ் செய்திக்குக் கட்டுண்டன் முதலிய குற்றங்கள் பகைபொருளாகலானும் அவை யாண்டுள்வாதற்கோரியை பினறென்பதூஉம் கூறி வைதுவை வலியுறுததவாறு காண்க.

ஆக்குதல் படைத்தல்; காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். நொடித்தல் அழித்தல்; அது "கொடித்தான் மலை" என்பதனுனுமறிக.

ஆககாது நோக்காது என்றமையால் நொடியாதென் பது வருவித்துரைக்கபபட்டது. நொடித்தலாமொன்பது நொடிதநெனத்திரிநதது.

அன்றே அசை! அநாதியே யெனிலுமமையும்.

இமமூன்றும் உவமவுருபுகள்.

உளததினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென் றுரைப்பி னுமமையும்.

இன்றுங்கட்டு என்பது "அருங்கேடன்" என்பதுபோல நின்றது.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

என்-து. மே-ள். எ-னின். 'ஒடுங்கின சங்காரத்தி னல்லதுற்பத்தியில்லை' எனவே சங்கார கருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர்முதலாயின பலர் கூடிச் செய்யக் காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உண்டுகொல் என்னும் அநேகேசுரவாதிகள் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ ணுதலிற்று.

இ-ள். சங்கார கருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளென்றது. எ-று.

சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோர் முதல்வராகாரெனப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றிநின்ற சங்காரத்தின்வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான்.

என்-து. ஏது எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

இ-ள். ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும அருவுமென்றிரு வேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றுபறிந்து நின்ற சங்கார கருத்தாவின்வழிப் பரதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுதந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்காரகாரணனொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற்கடவுளரல்லரென மேற்கொண்டது. எ-று. பிரபஞ்சத்திற்குச்

சுதந்திரமின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச்சுதந்திரமுண்மை யும் எதுமுகத்தாற்காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சமெ னவும் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரமெனவும் ஈரிடத்தும உடமபொடுபுணர்த்தோதினர். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட் டுணர்வென்றது உபசாரம்.

ஈண்டுப் பிரபஞ்சமென்றது சேதனபிரபஞ்சத்தை: பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவேயாகலின்.

தேர்முதலாயின பலராற் செய்யப்படினும் அப்பலரும ஒருவ னேவல்வழி நின்றேசெய்ப வாகலானும், வேதத்துட் காரணவாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன் இர ணியகருப்பன் இந்திரன் அங்கி சூரியன் முதலியோரைக் கா ரணமென்றது குபவன்போல் அவாந்தரகாரணமாதல்பற்றி யேயாகலின் அவையெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்காரகாரண னாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்குமாகலானும், செய்து ஞ் செய்வித்தும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய்நிற்கு மு தற்கடவுள் சங்காரகருத்தா வொருவனே யென்பதுகருத்து.

*இனிப பிரமன்முதலிய மூவரையு முறையே "படைப் புக்கடவு டிதிக்கடவுள் சங்காரககடவுள்" எனவும், "சாக்கிர மூர்த்தி சொபபனமூர்த்தி சுழுத்திமூர்த்தி" எனவுங் கூறிப், பரமசிவனைத் 'துரியமூர்த்தி'யென வுபநிடதங்களெல்லா மூவ ரின் வேறாக வைத்தோதுதலின், அப்பரப்பிரம முழுமுதல்வ னே நாயனாரால் "ஆதிபகவன்" என்று அங்ஙனம் விசேடிக் கப்பட்டானென்பது தெற்றென வுணர்ந்துகொள்க. இன் னும், மாலயனுருத்திரனென்னு மூவரையு முறையே சாத்து விககுணமூர்த்தி இராசதகுணமூர்த்தி தாமதகுணமூர்த்தியெ ன்றோதிப, பரமசிவனைக் "குணாதீத" னென்றவ்வா றுபநி டத முதலியன வோதுதலானும் அம்முழுமுதல்வனே ஆதி சத்தத்தால் விசேடிக்கபபட்ட பகவனென்பது துணிபாமெ

* இககுறியீடு முதல் இக்குறியீடுவருமிடம்வரை பாஷ்யம்.

ன்க. இனிச் சங்காரவுருத்திரனுஞ் சங்கரித்தற் ஜெழிலின் பொருட்டுத் தாமதகுணத்தை மேற்கொண்டதல்லது இயல பாகத் தாமதகுணமுடையனல்லன்: தாமதகுணத்தின் காரிய மாகிய துயின் மயக்கம் வஞ்சமுதலியன அக்கடவுண்மாட்டி ன்மையின். துயின் மயக்கம வஞ்ச முதலியன மாயோனுக் குளவாதல் புராண இதிகாசங்களிற் கேட்கபபடுதலின், அக் கடவுட்குச் சாத்துவிககுணங் கூறியது காத்தற்றெழின் மா த்திரைககேயெனக் கொள்க. இன்னோரன்னவையெல்லாம் பிரமதருக்கத்தவத்துள் விரித்துக் காட்டியவாற்று னறிக. மாயோனுக்குக்காததற்றெழிலும் பிருதுவி முதற் பிரகிருதி மாயைகாறும் வியாபித்து நிற்கும் பிரதிட்டாகலைபரியநதமே யென்க. என்னை? நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி சாநதியதீதை யென்னு மைங்கலைகளான் வியாபிககப்பட்ட தத்துவ புவனங்களுககு முறையே பிரமன் மால் ருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் என்னு மைவரு மதிகாரிகளென ஆக மங்களோதுதலினென்க.

பிரகிருதிக்கு மேலுந் தத்துவபுவனங்களுண்மை சை வோபநிடதங்களினுங் கேட்கப்படுதலின், அது சைவாகமப பொருளென்று புறங்கூறுத லேலாதென்க. புராணஙகளி னும் பாரதத்தினு மாயோனுக்கும் பிரமனுக்குந் தாழ்வாக வுருத்திரப்பெயராற் கூறப்படுவோர் காத்தற்றெழிலும ப டைத்தற்றெழிலு மினிது நடாத்துதற்பொருட்டுச சங்கார வுருததிரன் கூறாய் அவர்பாற் றோன்றிய நீலலோகிதன் முத லிய வவதாரமூர்த்திகளே யாமென்க. அது பாரததாற்பரிய சஙகிரக முதலியவறறுட் காண்க. அதர்வசிகை முதலிய வுபநிடதங்களிற் “பரமசிவன் மும்மூர்த்திகளையும் படைத் தான்” என்பதுபோலக் குணமூர்த்திகளை அங்ஙனங் கூறாது தமமை யொழித் தொழிநத விருவரையும் படைத்தார் என வே கூறுதலின், அவர் முழுமுதல்வு ராகாமை கடைபபிடி க்க. “அயனை முன்படைத் திடுமொரு கற்பத் தரியை முன்

படைத்திடுமொரு கற்பத்-துயருருத்திரன்றனைமுனம் படை பப னொருகற்பமற் றொருகற்பத தன்னின், முயனு மூவரை யொருங்குடன் படைபபன் முன்பிறந்தவர் மற்றிரு வரை யுஞ், செயலி னுற்படைக கவுமருள புரிவன் சிவபிரா னெனி லேற்றமிங கெவனோ" எனச சிவதததுவவிவேகததிற் கூறி யதனையும் ஈண்டு விரித்துரைகதுககொள்க. பாரததில "அளவில்பே ரொளிப பகவனுஞ் சிவனுக் கசுத னான்மா வாம்" என்றது அபேதமபட வுபசரிததுக்கூறியதாம். ஆண் டு ஆன்மாவென்றது அந்தரியாமியென்னும் பொருட்டெனக் கொளளின், அளவில் பேரொளிப் பகவனென் றுயர்த்துக் கூறியதனொடு முரணுமாறறிக. பாரததின மோக்க தரும த்தில் "ஆதலாலெனக கான்மாவே யாமுருத் திரனை முனன ர்க,காதலாற் பூசிககின்றேன யான்" எனக கண்ணன் கூறிய வாக்கியத்திற சிவபிரானைத தனக்கான்மாவென்றது அந்தரி யாமி யென்னும பொருட்டேயாம்; தன்னாற் பூசிக்கபபடுங் கடவுளாதற்குரிய ததுவேயாகலானென்க.

இனி வேததது்ட் கருமகாண்டததில் "விண்டு பரமன் அங்கியவமன், அவ்விருவருக்கு மிடையே யெல்லாததேவரு ம" என்றது, ஆண்டுச செய்வதொரு வேள்வி விசேடத்தில் அவிப்பாக மேற்குமுறையின் விண்டு முந்தினவன்; அஙகி பிந்தினவன்; அவவிருவருக்குமிடையே யேனைத்தேவ ரெல் லாமென்னும் பொருட்டாகலின், ஆண்டுப பரமமவமமென்ப ன ஆதியந்தமெனவே பொருள்படுமாறு காண்க. அவ்வாற ன்றி ஆண்டு விண்டு பரமனென்றதற்கு விண்டு எல்லாககடவு ளருக்கு மேறபட்டவனென்றும, அங்கியவமனென்றதற்கு அஙகியெல்லாககடவுளருக்குங் கீழ்ப்பட்டவனென்றும் பொ ருள்கொள்ளின், "அங்கி கடவுளர்க்கு மேறபட்டவன்" என் று ஆண்டாண்டுககூறுஞ் சுருதி மிருதி புராணங்கள் பலவற் றோடு முரணுமென் றொழிக. இவ்வாறு முன்பின் முரணு

யைப் பொருள்கொள்ளவறியாது "'விண்டு ஆன்மா' என்ற துபற்றியும, "விண்டு பரமன்" என்றதுபற்றியும, விண்டு வுக்கு முதன்மை கோடல் பொருந்தாமையறிக. இன்னும வருவனவெல்லா மிவ்வாறே யோர்ந்துணர்க. ஈண்டுக் கூறிய வாற்றானுந் துரிய மூர்த்தியான பரமசிவனே ஆதிபகவனென் றவ்வாறோதப்பட்டா னென்று தெளிந்துகொள்க.

பாஞ்சராத்திரிகளின்னுங் கூறுமாறு: அரசனுலாப் போதுங்காலைத் தொகுதி தொகுதியாகச் செல்வாருள் அரசனுவா னிவனென்பது ஆடை யணி யானை குதிரைமுதலிய வைபவம்பற்றித் துணியப்படாதாம். என்னை? அவை அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலியோர்க்கும் பொது; அல்லதூஉம அரசனுவகையுற்றுழி யமைச்சர் முதலாயினோர்க்குந் தன்னினுமிக்க வரிசையளித்தலு முண்டாகலின். அதுபோல வேதத்துட் கூறப்படுங் கடவுளருட் பரபிரமப் பொருளாவானிவனென்ப தேனைப்பெருமைகளாற் றுணியப்படாதாம் மற்றுக் கிரீடங்கவித்து வெண்கொற்றக் குடைநிழற்கீழ் வருதலொன்றேபற்றி யரசனுவானிவனென்பது துணியப்படுமாறுபோலக் காரணவாக்கியங்களுட் படைப்பு முதலியவற்றிற்குக் காரணமாகக் கூறப்படுத லொன்றேபற்றி யவனே பரபிரமமென்பது துணியப்படும். காரணப்பொருளாவான் நாராயணனே யென்பது சுபாலமுதலிய வுபநிடதங்களிற் காணப்படும். அற்றேல், சிலவுபநிடதங்களிற் காரணப்பொருள் 'சத்' தென்றும 'பிரம' மென்றும 'ஆன்மா' வென்று மிங்ஙனம் பொதுவகையானும, இரணியகருப' னென்றுஞ் 'சிவ' னென்று 'முருத்திர' னென்று மிங்ஙனஞ் சிறப்புவகையானும், வெவ்வேறு பெயரானெடுத்தோதவும் படுமாலோவெனின்? அற்றன்று; சுபாலமுதலியவற்றுட் காரணப் பொருணாராயணனென்ற துலகந்தோன்று முறைமையெடுத்துக்கொண்டவழிக் கூறப்பட்டதாகலான் அதுவே யு

ண்மைப்பொருளெனவுஞ் சத்துப் பிரம மான்மா வென்றற் றொடக்கத்துப் பொதுப்பெயர்கள் சாகபசுநியாயம்பற்றி நாராயணனையே யுணர்த்திநிற்கும். அங்ஙனமன்றி இடுகுறிப் பெயர் காரணத்தை விலக்குமெனக் கொள்ளினும் ஆகுபெயராய்த்தான், மாயோனுடைய வாயிரம் பெயர்களுட் சிவன் முதலிய நாமங்களும் எடுத்தோதுதலின் இடுகுறியாய்த்தான் நாராயணனையே யுணர்த்திநிற்குமெனவுங் கொள்ளப்படும்.

அற்றேல், நாராயணன் முதலிய மாயோன பெயர்களுங் காரணக்குறியாய்ச் சிவனையே யுணர்த்திநிற்குமாதலின், காரணப்பொருள் சிவனென்னு முடிபுசிட்டதங்களே வலியுடையவென மாறிக்கொள்ளிற் படுமிழுக்கென்னையெனின்? அற்றன்று; மாயோன் பெயருள் ஏனையவெல்லாங் காரணப்பெயராய் வேறொரு கடவுளை யுணர்த்துமெனக் கொள்ளினும், நாராயணனென்னும் பெயர் இடுகுறிப்பெயராதலே யன்றி ஏனைய பெயர்கள்போலக் காரணப்பெயராகுமென்றற் கேலாது. அஃதெங்ஙனமெனின், நாரமென்பது நீர்; அயனமென்பதிடம் நாரம் அயனமாகவுடையவன் நாராயணனென அன்மொழித் தொகையாய் இருமொழியும் புணர்ந்தவழி, ரகரத்தின்முன் வந்த நகரம் ஒருமொழிக்கண்ணதாயின், ணகரமாய்த்திரியும். உயிரெழுத்துக்களும், யகர வகரங்களும், ககர பகர வருக்கங்களும், இடையே நிற்பினும், அங்ஙனந் திரியும்; ரகரநிலைமொழிக் கண்ணதாக நகரம் வருமொழிக் கண்ணதேல், இடுகுறிப்பெயராயின், ணகரமாய்த்திரியுமென்பது, பாணினி சூத்திரமாகலின, நாராயணனென்பதனைக் காரணக் குறியாக்குவார்க்கு நகரம் ணகரமாகத் திரியுமென்றற் கோத்திலலை யென்பது. அற்றாகலினன்றே சிவன் முதலிய பெயர்போல அவயவப் பொருளபற்றிக் காரணக்குறியாய் மற்றோர் கடவுளை யுணர்த்துதல் பொருத நாராயணனென்னுஞ் சிறப்புப் பெயராற் கபால முதலியவற்றில் எடுத்தோதிப்தூஉமென்

றிங்ஙனம் பிதற்றுவர். இவையனைத்துஞ் சுவேதாச்சுவதரீ முதலிய வுபநிடதங்களையோதியுணராத மடவோர் கூற்றேயா மென்று மறுக்க. படைப்பு முதலியவற்றிற்குக் காரணமாதலொன்றே பிரமத்திற்குச் சிறந்தவிலக்கண மென்ப தொக்கும். அதுபற்றியன்றே பரப்பிரமப்பொருள் பரமசிவனே யெனத் துணிந்தாமென்க. சுபால முதலிய வுபநிடதங்கள் உலகந்தோன்றி யொடுங்குமுறைமை யுணர்த்தப் புகுந்தனவன்றிக் காரணப்பொருளை யுணர்த்தப்புகுந்தனவல்ல. இடையே இவைபற்றிக் காரணப்பொருளுமுடன் கூறப்பட்டது.

சுவேதாச்சுவதரத்தின் அவ்வாறன்றிச் சுபாலமுதலியவற்றுட் பொதுவகையா னுணர்ந்த காரணப்பொருளைச் சிறப்புவகையா னுணர்தற்பொருட்டுக் 'காரணமாகிய பிர்மம யாதென முனிவர் வினவும வினவை முதற்கண்ணெடுத்துக்கொண்டு, உபநிடதமுழுவதும் பரமசிவனுக்குரிய சிறப்புப்பெயர்களாற் பரமேசுரன் பெருமைவிளங்கக் கூறுதலானும், இவ்வாறேனை யுபநிடதங்களுண் முதற்கணெடுத்துக்கொள்ளாமையானும், ஏனை யுபநிடதங்களினுஞ் சுவேதாசுவதரம் வலியுடைத்தாகலான, அதனுட்கூறப்படுங் காரணப்பொருளாகிய பரமசிவனே பரப்பிரமமெனவும், ஏனைக் காரணவாக்கியங்களுட்கூறும் பெயர்களெல்லாஞ் சாகபசுநியாயத்தாற் பரமசிவனையே யுணர்த்தி நிற்கு மெனவும், இரணியகருப்பன் நாராயணன் முதலிய சிறப்புப்பெயர்களும் அவயவப்பொருள்பற்றிக் காரணப்பெயராய்த்தான், அங்ஙனமன்றி ஆகுபெயராய்த்தான, பரமசிவனையே யுணர்த்திநிற்கு மெனவும், உணர்க. எல்லாப்பெயரும் பரமசிவன் பெயரென்பதே வேதத்தின் றுணிபென்ப தாண்டுக்காண்க. நாராயணனென்னும் பெயர் மாயோனுக் கிடுகுறியாகலினன்றே இவைபற்றிப் பரமசிவனை யுணர்த்தும்வழி ஆகுபெயரெனக்கொண்டாமென்பது. கங்கையினிடைச்சேரி யென்புழிக் கங்கையென்பது இடுகுறி

யாய் வெள்ளத்தினை யுணர்த்திநிற்றலானன்றே கரையை யுணர்த்தும்வழி இயைபுபற்றி ஆகுபெயரெனக் கொண்டதூஉமென்க. கரையினை யுணர்த்தும்வழியு மாற்றலா னுணர்த்துமாயின், ஆகுபெய ரென்றற் கேலாமையறிக. இங்ஙனம் நாராயணனென்பது மாயோனுக்கிடுகுறிப் பெயராய்நின்றே கங்கையினிடைச்சேரி யென்புழிப்போல இயைபுபற்றி ஆகுபெயராய்ப் பரமசிவனை யுணர்த்துமெனக்கோடலின், ஆண்டு ணகரமாய்த்திரிதற் கிழுக்கின்மையின் நாராயணனென்னுஞ் சொல் அவயவப்பொருள்பற்றிக் காரணக்குறியாதற் கேலாதெனக் கொண்டவழியும், அவர் கருத்து நிரம்புமாறில்லையென்க.

"உண்மையா ராய்க்குங்கால்" நாராயணனென்பது அவயவப்பொருள்பற்றிக் காரணக்குறியாய்நின்றே பரமசிவனை யுணர்த்துமென்பது காட்டுதும்" என்றெடுத்துக்கொண்டு * நரருடைய தொகுதி நாரமெனத் "தொகுதிப பொருள் பற்றி அண்விகுதி வரும்" என்னும் பாணினி சூத்திரத்தால் அண்விகுதி பெற்றுநிற்ப, அதனமேல் ஆதாரப்பொருளுணர்த்துங் ககர நகர வித்துக்களையுடைய யகரவிகுதிவந்து திரிந்து நாராயவென அயனீண்டு நின்றவழி, அதுவும் பகுதித்தன்மைப்படுதலின், அதன்மேல் வினைமுதற் பொருளுண்மையுணர்த்தும் லகர டகர வித்துக்களையுடைய யகர விகுதி யநவெனத் திரிந்து நாராயநனென நின்றவழி, "வினைப்பெயர் விகுதியினின்ற நகரம் ணகரமாய்த் திரியும்" என்பதனால் அங்ஙனந்திரிந்து நாராயணனென வொருமொழியாய் உயிர்த்தொகையை யொத்து நிற்பனென்னும்பொருட்டாய்க் காரணக்குறியாயவாறு காண்க. இங்ஙன நாராயணனென்பது லகாடகர வித்துக்களையுடைய அகரவீற்றுச் சொல்லாதலினன்றே பெண்பாலி நாராயணீயென ஙகரபகர வித்துக்களையுடைய ஈகாரவிகுதி யீற்றான் யாண்டுமவழங்குவதூஉமென்க, அகரவிகுதி யீற்றுச்சொல்லெனக் கொள்ளாக்கால், நாராயணீ

யென வீகாரவிகுதி பெறுதற்கு விதியின்மையுணர்க. நாரா யணனென்னும் வடமொழிக்கு இங்ஙனம் விகுதிமேல் விகுதி புணர்த்துச் செய்கை செய்வனவெல்லாம் வடமொழிவியாகர ணம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. இன்னும் விரிக்கிற் பெரு குமென்றொழிக. இஃதாவது, செய்கை செய்தன்முதலிய வற்றிற்குக் கருவியாக முதனூலாசிரியனாற் படைத்திட்டுக் கொள்ளப்பட்ட கருவிச்சாரியை. "இரணியகருப்பன் கார ணப்பொருளென்பாரையும் இவ்வாறே கூறி மறுக்க."

"உயர்கா யத்திரிக் குரிப்பொரு ளாகலிற், றசரதன் ம தலை தாபித் தேத்தலிற், கண்ணன் கயிலையி னண்ணிநின் றி ரப்பப், புகழ்ச்சிபி னமைந்த மகப்பே றுதவலிற், றனது விழியுட னொராயிரங் கமலப், புதுமலர் கொண்டரி பூசனை யாற்றலின், ஆங்கவற் கிரங்கி யாழியீந் தருடலின், ஐங்க ணைக் கிழவனை யழல்விழுந் தாக்கலின், அமைப்பருங் கடுவிட மமுதுசெய் திடுதலிற், றென்றிசைத் தலைவனைச் செகுத்து யிர் பருகலின், அவுணர் முப்புர மழியவில் வாங்கலிற், றக் கன் வேள்வி தகர்த்தருள் செய்தலிற், றனஞ்செயன் றனக் குத் தன்படை வழங்கலின், மானுட மடங்கலை வலிதபக் கோறலின், மாயோன் மகவே வாகிய காலைத், தடமுலை தி னைத்துச சாத்தனைத் தருதலின், ஆழ்கடல் வரைப்பி னொன் றோ ரனேகர், அளப்பரீ தூர வருச்சனை யாற்றலி, னன்கிரு செல்வமு மாங்கவாக் கருடலின், ஐபிரு பிறப்பினு மரியருச் சித்தலின, இருவரு மன்னமு மேனமு மாகி, அடிமுடி தே ட வழற்பிழம் பாகலிற், பிறப்பிறப் பாதி யுயிர்க்குண் மின் மையிற், கங்கைசூழ் கிடந்த காசிமால் வரைப்பிற், பொய் புகல் வியாதன கைதம் பித்தலின், முப்புர மிறப்புழி முகு ந்தப புத்தேண், மால்விடை யாகி ஞாலமொடு தாங்கலின், அயன்சிர மாலை யளவில வணிதலின், ஞானமும் வீடும் பே ணினாக குதவலிற், பசுபதிப் பெயரிய தனிமுதற் கடவுள்,

உம்பர்களெவர்க்கு முயர்ந்தோன், என்பது தெளிக வியல் புணர்ந்தோரே" என அரதத்தாசாரியர் அருளிச்செய்தத னையு மீண்டு விரித்துரைத்துப் பரமசிவ பரத்துவ மினிது தெளிந்துகொள்க. இங்ஙனங் காத்தற்கடவுளாகிய நாராயண னும், படைத்தற் கடவுளாகிய இரணியகருப்பனும் பரமகார ணராகாமை தெரிக்கவே, இவரோடொருங்கெண்ணப்படுஞ் சங்காரக்கடவுளாகிய வுருத்திரனும் பரமகாரண னாகானென் பது தானே போதருமென்க.*

ஒன்றேலா வொன்று ளதாகி நின்றவா
றென்றலா வொன்றிலவை யீறுத—லொன்றலா
வீறே முதலதனி னீறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கு.

எ-து. உ-ம. எ-னின். அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர் வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயினாற்போலச் சுட்டுணர்வின் றிநின் ற சங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும ஒன்றேயென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ ள். அவை எ-து. சேதனபிரபஞ்சத்தொகுதி ஒன்று அலா ஒன்றால். எ-து. உருவும் அருவுமென்னும் அவ் விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம பொருளாலே உளது ஆகி நின்றவாறு. எ-து. சிருட்டிப்பட் டு நிதிப்பட்டவாறே ஒன்று அலா ஒன்றில ஈறுதல். எ-து. அந்தப்பரமபொருளினகண்ணே சங்காரப்படுதலால் ஒன்று அலா ஈறே முதல். எ-து. அச்சங்காரக்கடவுளொருவனே யுலகிற்கு முதற்கடவுள். அற்றேல், இவ்வாறு முதல்தொழி ற்படுஞ் சேதனப்பிரபஞ்சம வீடுபெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின் றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும ஆகமத்தும ஓதுதலின அவ் வழி அவையும முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கென்னை யெனின் ? அதனில ஈறு அலா ஒன்று. எ-து. அப்பரம

பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தமாய சேதனப்பிரபஞ்சம் அங்கு. எ-து. வீடுபேற்றின்கண்ணும் பலவாறே தொழு மபு ஆகும. எ-து. பலவாற்றானும பரம்பொருளுக்கு அடிமையாம. எ-று.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலே.

காரியபபிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம் அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்விற்றாய் நிற்றலானும, இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாய் ஒருமுதற்கடவுளுண்டென்பது பெற்றாம். பெறவே, பிரபஞ்சம் விசித்திரகாரியமாய்க் காணபபடுதலின் இவ்வாறு நடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளுஞ் சுதந்திரமும் முதலிய நிரதிசயகுணங்களுடையனென்பதூஉம் பெறபபட்டது. படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமததன்மையருண்டெனக் கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம. அல்லதூஉம, இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையிலவழி இலக்கியம பலவாதல் செல்லாதெனனுங் கருததால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினர்.

ஏறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஈறு, ஆகு பெயர்.

இறநததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாறவன, இருணீங்கிய வழியுங் கண்ணுகருக் காட்சி ஞாயிறறை யின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலேயினும ஆன்மாவுக்கு அறிவு வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிகரு முதலவனே யின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம ஆகாயமபோலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாயன்றி முதலவன் போலத் தனிததுநிற்குமியல்பில்லாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமையின்றிச சிவாநுபவ

மொன்றினுக்கே யுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும் முதலவினை நோக்கத் தூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாத வாறும முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவமாமென்னுஞ் சுருதிகருப் பொருளென்னையெனின்? அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறபபடும். இதனானே சிவசம வாதி சங்கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதிமதங்களும் மறுககபபட்டன.

பதியுண்மைக்குப பிரமாணங்கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப புனருற்பததிக்கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப பிரமாணமும் உடன்கூறினார். அதனை ஈண்டு வேறோரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினார்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயபபாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலததுணராதென அதனிலககணங் கூறும் வழிபபெறபபடுதலால், ஈண்டு மிகைபட வேறோதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூததிரத்ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது: தோற்றககேடுகளதுண்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தபபொருளேயாம. அன்றித தோன்றியழியுமெனக கொள்ளினும, இவ்பொருள் தததஞ்சாரபிற்றோனறி நின்றழிதல் இயறகையெனவமையும்; செயற்கை யென்றற்கு ஓரேதுவின்மையின். மற்றுள் பொருளாயின், அதுவேயமையும இறைவன் வேண்டா; இரண்டுள்பொருள்கோடல் மிகையாகலின். வேண்டுமாயினும, மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனே யமையும் அவரையொழிததுச் சங்காரகருததா முதற்கடவுளென்றதறகுப பிரமாணமென்னை? பிரமாணமுண்டாயினும, அதிவிசித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற் செய்தல் கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியலபினராய முதற்கடவுளர் உளராதல்வேண்டும் என உலோகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர்

சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுரவாதிகண் மதம்பற்றிப் பூருவபக்கம் நிகழ்ந்தவழி அவரைமறுத்துச்சித் தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவா றென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத் துக்கொள்க.

மூன்றமதிகரண முடிந்தது.

முதற்சூத்திர முடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இ ர ண் டா ஞ் சூ த் தி ர ம்.

பொது வியல்பு.

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய வாணையி
னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

என்-து. சூ-ம. என்-னின். புனருற்பவம் வருமாறுணர்த் துதலுதலிற்று.

என்-து. க-ரை. என்-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத லுதலிற்று.

இ-ள். உலகம் ஒடுங்கிமீளவுளதாமாற்றை வருத்துணர்த்தருமுகத்தானே துணைக்காரணமுதலியன இல் வழி இறைவன உலகிற்கு நிமித்தகாரணனாதல் சாலுமாறு யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவற்றதுண்மைக் குப பிரமாணமுணர்த்துதலுதலிற்று இச்சூத்திரம். எ-று.

சூத்திர வியைபும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுளதாமென்றவழி ஒடுங்கிபினின்றும் மீளவுள தாவது எவ்வாறென்று அவாய்நிற்றலின் அவ்வவாய்நிலைபற் றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. மேலைச்சூத்தி ரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனாகிய முதல்வன் கல பபினால் உடலின் உயிர்போல் அவ்வுயிர்களேயாய் பொருட் டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின் வேறு மாய் உயிர்க்கு உயிராதற்றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன் மபோதம்போல் உடனுமாய்நின்று ஆணையென்னும் பரியாய ப் பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் வரும் இருவினைகளா ன் அவை இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் வண்ணம் அவ்வா ணையிற் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன். எ - று.

அவையேதானே யாயென்பதனை இரட்டுறமொழிந்து கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி "உலகெலா மாகிவேறா யுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச்சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத் தாற் றொகுக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறி னார்.

'ஒடுங்கியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முற்கூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பத னோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருட்டு நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண் ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய், நின்றது. இன் னென்பது சாரியையெனக்கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்குமுருபு கள் விரித்துரைத்தலுமொன்று,

அன்றே அசை. அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினு மமையும். ஆய்ப்புரியநிற்குமெனவே, அசசெயலகளெல்லா ம் முதலவன் கரணத்தானன்றிச சங்கற்பமாததிரத்தாற் செ ய்வனென்பது பெறப்பட்டது.

இதனானே மேல் 'அந்தம' என்று உத்தேசமாயெ டுததுககொண்ட முதல்வனுககு இலககணங கூறியவாறுமாயி ற்று. இது தடததலககண மெனபபடும் பொதுவியலபு.

ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சததி துணை க்காரணம. இருவினையும அதன்வழிததாய துணைககாரணம. இருவினையினெனவே அதற்குப பற்றுக்கோடுண்டென்ப தூஉம் பெற்றுமாகலின், அதுமுதறகாரணமென்பதூஉம் இரு வினையிற் போககு வரவு புரியவெனவே ஒடுஙகியின் மீளவுள தாங்கால் இருவினைகடகேற்பப பலவேறு வகைபபட்டு விரி யுமென்பதூஉம போநதவாறு காண்க.

இதனுள் அவையே தானேயாய் என்பதோரதிகரணம்; ஆணையினிருவினையின் என்பதோரதிகரணம; போக்குவரவு புரிய என்பதோரதிகரணம; ஆணையினீககமின்றி நிற்குமன் றே என்பதோரதிகரணம; ஆக நாற்கூற்றது இச்சூததிரமெ னக் கொளக.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாககள பலவும் முதல்வன்றானேயாய் நிறகும என்றது.

எ - து. மே - ள். எ - னின். மேன் முதற்கடவுளல்ல வென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனபபிரபஞ்சமும முதலவ னும பொன்னும் பணிபுமபோல் அபேதமோ இருளும் வெளி யுமபோற் பேதமோ சொல்லுமபொருளுமபோற பேதாபே தமோ என்னுமையபபாட்டினகண் அமமூன்றனுள ஒரோ வொன்றேபறறி அவ்வமமதத்தார் கூறும் கடாவை யாசங

கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். வெ - ண்டை.

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொள்க.

இதனானே, ஒருவிடயத்தைக் காணுங்கால் ஆன்மபோதம் கண்ணொளியெனத் தானென வேறின்றி உடனாய்நின்று காணுமாறுபோல, முதல்வன் புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால உயிர்களோடு உடனாய்நின்று செய்வனென்பதூஉம், பெறப்பட்டது.

அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமெனனில் ஏகமென்று சுட்டுவதுண்மையின அத்துவிதமென்ற சொல்லே அந்நியநாத்தியை யுணர்த்துமாயிட்டு.

எ - து. ஏ - து. எ - னின். முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்பனென்றற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

இ - ள். அத்துவிதமென்றசொல்லின் நகரம் இன்மை அன்மை மறுதலை என்னு முப்பொருளுணர்த்துமன்றே அவற்றுள் இன்மைப்பொருள்பற்றி அத்துவிதமென்ற மொழி மாத்திரையானே ஒரு பொருளென்றல் பொருந்தமுடைத்தெனின்? தானே தன்னையொன்றெனக் கருதல்வேண்டாமையின அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலானும், எண்ணுப்பெயர்மேல் வந்த நகரம் அன்மைப் பொருண்மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையினிற்பதன்றி ஏனைச்சொற்களின்மேல் வந்த நகரம்போல இன்மை மறுதலைப்பொருள்களை யுணர்த்துதல் வழக்கின்கணின்மையின் அத்துவிதமென்கின்ற மொழிதானே பிறிது காரணம் வேண்டாது வேறின்மையையுணர்த்தி நிற்குமாகலானும், ஈண்டு வ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வன்றானேயாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது. எ - று.

ஆகலானென்பதற்கு ஆயிட்டென்பது அக்காலவழக்குப்போலும், அற்றாகலினன்றே "நீயோ செய்யாய் நின்மல னாயிட்டு" என்றார் வழிநூலாசிரியரும; இனி "மழை பெய்து குளநிறைந்தது" எனபுழிப்போல ஆயிடலாலென பது ஆயிட்டெனத் திரிந்ததென்றலுமொன்று.

எண்ணுமமை விரித்துரைக்க.

வேறின்றி உடனாதல் பெறபபடவே, பொருண்மையாற் பேதமென்பதூஉம் கலபபினால அபேதமென்பதூஉந் தாமே போதருமென்பது கருதது.

கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ள
மிட்டதொரு பேரழைக்க வென்னென்றாங்—கொட்டி
யவனுளமா கில்லா னுளமவனு மாட்டா
தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு.

எ - து. உ - ம். எ - னின. ஒருபொருள் மூவகை யியல்பை யுடைத்தாதல் யாஙஙனம என்னுங் கடாவை யாசஙகித்து அவற்றுள அவையேயாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ - ள். உள்ளம் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங்கொண்டு எ - து. உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கபபடும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைககொண்டு நின்று, இட்டது ஒருபேர் அழைகக என் என்றாங்கு. எ - து. சாத்தா கொற்றா என உடமபிற்கிட்ட பெயராற் பிறரழைத தவழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காண்டுமன்றே இருவர் கை கோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்கப்பட்டோனேயன்றி ஏனோன் என்னையென்றல் உலகத்தின்மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்தவழி உயிர் என்னென்றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையின் அருத்தாபததியளவையானே அவ்வுயிர் உடமபெ

னத் தானென வேற்றுமையின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெற்றும அதுபோல ஒட்டி எ - து. முதல்வன் உயிர்களின் அபேதமாய் ஒட்டி நிற்போனும அங்கு அவன் உளம ஆகில்லான் உளம் அவனுமாட்டாது அவன் உளம ஆய் அல்லனும ஆம். எ - து. அவ்வாறொட்டியவழி உயிர் உயிரே, உடம்பு உடமபே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராக மாட்டாது. அவ்வாறுயினும உயிர் உடமபாயும் அதனின் வேறுயுநிற்கும உடமபு அங்ஙனநில்லாது அதுபோல முதல்வன் முதல்வனே உயிர்உயிரே முதலவன் உயிராயொழியான் உயிர் முதல்வனுகமாட்டாது. அவ்வாறுயினும முதல்வன் உயிராயும அதனின் வேறுயுநிற்பன். உயிர் அங்ஙனநில்லாது எ - று.

அவனுளமாகில்லானுளமவனு மாட்டாதவனுளமாயல்லனுமாமங்கு என்றது ஒனறுயும ஒனறன்மைககு அநுபவங் காடடியவாறு.

உறுப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது எனனென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்பது பெயர்; வினையெசசமாககொள்ளிற் சிறபபுமமை விரித்துரைக்க.

ஒட்டுதல் பொருநதுதல். அங்கு அதுபோல.

ஒன்றென்ற தோன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவா
மோன்றென்ற நீபாசத் தோடுளேகா—ணொன்றின்று
லக்கரங்க ளின்று மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு.

எ - து. உ - ம். எ - னின். வேதத்துள் அததுவிதமென்றதூஉமன்றி ஏகமெனவு மோதுதலின அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப பேதபபடக் கூறுவதென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கிதது அச்சொற்குத் தாற்பரியங் கூறுமுகததால் தானேயாதலே வலியுறுததுகனுதலிற்று.

இ - ள். இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றேகாண். எ-து வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது. ஒன்றே பதி. எ - து. அதற்குத் தாற்பரியம் பதிபொருளொன்றே; இரண்டில்லை யென்ப தாம். ஒன்று என்ற நீ பசுவாம். எ - து. இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிபொருளின் வேறாய பசுவென்றறிவாயாக. பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ் சேதனமாக என்னைப் பசுவென்றதென்னையெனின்? பாசத்தோடு உளைகாண். எ - து. நீ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. அற்றேல் இவ்வாறு வேற்றுமைகூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒருபொருளுமில்லையென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின்? அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்றாம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்று என்னும். எ - து. அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையாமென்னும் இம்முறைபற்றி வேதம் பிரமப்பொருள் இல்லையாயின் ஒருபொருளுமில்லை யென்றோதும் அதத்னை. ௧-று.

ஒன்றின்றாலக்கரங்களின்று மகரவுயிரின்றேலிக் கிரமத்தென்னும் என்றது வேறாகியும் வேறன்மைக்கு அநுபவங் காட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தாலென உருபு விரித்துரைக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பினமேனின்றது. காணெனபதனை மேலே கூட்டுக. ஆம் அசை.

பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணரு
ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்ன
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

எ - து. உ - ம. எ - னின். வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமெனமொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோ

ரிடங்களின் ஓதுதலின் அத்துவிதம இருபொருட் கண்ணா தென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய் முடியும் எனனுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்குமுகத்தானே அவையே தானேயாதலே வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

இ - ள். பண்ணையும் ஓசையுமபோலப் பழமதுவும எண்ணும் சுவையுமபோல எங்கும ஆம் அண்ணல் தாள அத்துவிதம் ஆதல. எ - து. பண்ணும அதனின் வேறனறு யெண்ணப்படும இசையும்போலவும் பழமும அதனின் வேறன்றுயெண்ணபபடுஞ் சுவையுமபோலவும யாங்கணும் வியாபகமாய முதலவன திருவருள் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான் அருமறைகள ஒன்று என்றது அத்துவிதம என்று ஆங்கு அறையும. எ - து. வேதங்கள் ஏகமென்றது பிரமம அத்துவிதம என்று அவவிடங்களிற் கூறும எ-று.

ஆண்டுப பிரமம அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிாகளின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான அஃது ஏகமெனபதோடு முரணுமாறில்லையென்பதாம்.

பண்ணை யென்னும் ஐகாரம பகுதிபபொருள விகுதி பண் பாலைபபண் முதலாயின.

எங்குமாமண்ணறுளென விசேடித்தது, குண குணிகள் போல் உடனுயும் அவ்வாறுடனுகாமைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு. வியாபபிய வியாபகமாதலொப்புமை மாத்திரையே பற்றிக குணகுணிகளை உவமை கூறினரென்பது.

அரக்கோடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கற்போ
லுருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று—பிரிப்பின்றித்
தானே யுலகாந் தமியே னுளம்புகுதல்
யானே யுலகேன்ப னின்று.

எ - து. உ - ம. எ - னின். இங்ஙனம வெவ்வேறுவமை யெடுததுக் காட்டின் அநேகாநதவாதமா மென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அஃதாகாமை உவமைமுகத்தான் விளககி மூன்றனையும ஒருங்கே வலியுறுததுகனுதலிற்று.

இ-ள். உருககி அரக்கொடு சேர்ததி அணைத்த அக்கற் போல உடங்கு இயைநது நின்று பிரிப்பு இனறித்தானே உலகு ஆம. எ-து. அரககை யுருககி அதனொடு சேர்தது அணைதத கற்பொடி அவ்வரககினோடொன்றாய் ஒருஙகியைநது நீககமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன் உயிரகளின் ஒருங்குகூடி நின்று நீககமின்றி உடனாகலால், தானேயாம, உலகேயாம, தானே உலகேயாம. அற்றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர யானே யுலகெல்லாமாயினேன் எனக் கூறுதலானும், சாவஞ்ஞோத்தரததில் யானேயெலலாமாய் அலலனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் எனறு உயிரகண்மேல் வைத்தோதுதலானும், உயிரகளும இவ்விலககணத்தனவாவான் செலலுமபோலுமெனின்? தமியேன் உளம புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று. எ-து. அமமுதல்வன் பாசக்கூட்டததினீங்கித் தனியாய் நின்ற எனனகததுச சோகம்பாவனையாற புகுநது வேற்றுமையின்றித் தோனறலான் யானே யுலகெல்லாமெனபேறுயினேன இம்முததிகாலத்து. ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்று. எ-று.

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்றென்பது குறிப்பெச்சம.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதைநூல செவியறிவுறுதத கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினேனென்றதூஉம், முதல்வனது விசுவரூபத்தைதத தான் காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென்றதூஉம, அதனை உறுதியாககொண்ட அருச்சு

னன் அவன் கூறிய கருததது நோககிச சாங்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணனமேலிட்ட போதுகள் முதல்வன்றிரு முடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உபமன்னியமுனி பாற் சிவதீக்கையுற்றுத் தனனையுந தலைவனையுமுணர்ந்தோ ருகலிற சிவோகமபாவனையைத தலைபபட்டோறுதலறிக.

கலபபாய்நிலறலான உலகேயாமென்பார் உடங்கியை நது எனவும, பொருட்டன்மையால் வேறுநிற்றலால் தானே யாமென்பாா னின்று எனவும, உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானே யுலகாமென்பார் பிரிபபின்றி எனவுங கூறினர்.

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிநதுகொண்டுரைகக.

இன்றியென்னுஞ்செய்தெனச்சககுறிபபு மழை பெய்து குளநிறைநதது எனபுழிபபோலக காரணகாரியபபொரு டடாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும அபேதமென்றும பேதாபேதமென்றும பிணஙகுஞ் சமயிகளையெலலாம மறுத்து அமமூவகையியல்புந தனகட்டோன்ற நிற்கும அத்துவிததநுண்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும உணர்ததியவாறு. புடைநூலாசிரியரும இவவதிகரணபபொருளே பறறி:—†

"புறசசமயத் தவர்ககிருளா யகசசமயத தொளியாய்ப்
புகலளவைக் களவாகிப் பொற்பணிபோ லபேதப்
பிறப்பிலதா யிருள்வெளிபோற் பேதமுஞ்சொற் பொருள்போற்
பேதாபே தமுமினறிப் பெருநூல சொன்ன
வறத்திறனல் விளைவதா யுடலுயிர்கண் ணருகக
னறிவொளிபோற் பிறிவருமத துவிதமாகுஞ்
சிறப்பினதாய் வேதாந்தத தெளிவாஞ் சைவ
சித்தாந்தத் திறனிஙகுத தெரிகக லுற்றாம"

என வகுத்தோதினர்.

ஈண்டுப புறச்சமயத்தவரென்றது: முக்கூற்றுப் புறச்

---

† இது முதல இக்குறியீடுவரும் உரை பாஷ்யம்.

சமயத்தவரெனக் கொள்க. அவரெல்லாஞ் சித்தாந்தசைவத்தோடொப்ப "ஏகனேக னிருள்கரும மாயையிரண்" டென்னு மாறுபதார்த்தங்களுங் கொள்ளாமையின், அவ்வாறுவகைப் பதார்த்தங்களி னியல்பைக் கொளுத்தினுங் கொள்ளமாட்டாரெனபார, "புறச்சமயத் தவர்க்கிருளா" யென்றார். சங்கற்பநிராகரணத்திற் கூறப்படு மகச்சமயத்தவராகிய பாடாணவாதசைவர் முதலியோர் சித்தாந்த சைவத்தோடொப்ப ஏகன் முதலிய வாறு பதார்த்தங்கொண்டமையின, அவ்வாறு பதார்த்தங்கட்கும் பொதுவியல்பு, சிறப்பியல்பு கூறு மாகமங்களின் ருற்பரிய மிதுவேயென் றெடுத்துக் காட்டிச் சித்தாந்தசைவப் பொருளுண்மையைக் கொளுத்திற் கொள்ள வல்லுநரென்பார், "அகச்சமயத் தொளியா" யெனறார். கொளுத்திற் கொள்ள வல்லுநரெனவே யகச்சமயத்தவருந் தாமே கொள்ளமாட்டாரென்பது கருத்தாகலிற் "சிவாத்துவிதாந்தத்துக்-குலவின ரளவளாவாக கொளகைய தாகி" யென்பதனோடு முரணாமை யறிக.

சிவாத்துவிதமாவது : நிமித்தகாரண பரிணாமவாதம. "சிவாத்துவி தாந்தத்துக - குலவின ரளவளாவாக கொள்கைய தாகியென" விறுவா யென்னு முறைமைககணினற சுத்தசைவரை யொழிந்த தொழிந்த சமயத்தாரை யெல்லாம் விலக்கவே, சுத்தசைவ ரிந்நூல் கேட்டதுணையானே தாற்பரிய மினிதுணர்ந்து சித்தாந்தப்பொருள் கைக்கொள்வரென்பது பெறப்பட்டது, அத்துணை யணிமைய ராகலானன்றே சித்தாந்த சைவத்தைச் சாரவைத்தாரென்பது. இக்கருத்தறியாதார "சிவாத துவிதாந்தத" தென்றமைபிற் சிவாத்துவிதமாவது · இருதிக்க ணெடுத்தோதப்படுஞ் சுத்தசைவமேபோலுமென மயங்குப. நிமித்தகாரணமாகிய முதலவன் மாயையோடுங் கூடி முதற்காரணமுமாய்ப் பரிணமிப்பனெனப்தே சிவாத்துவித சைவர் கொள்கையென்க. இது சுத்தசைவாகரு வலாமையுமறிக.

இனித் தார்க்கிகர் முதலியோர் காட்சி முதலிய பிராதிக்குப் பொறி முதலியனவே பிரமாணமென்பர். பிரமாணம் பிரமேயப் பொருளாதல் செல்லாமையிற் பொறி முதலாயினவு மேனைய போலப் பிரமேயமா யளந்தறியப்படும் பொருளேயாகலின் அவற்றைப் பிரமாணமென்றல் பொருந்தாது; மற்றுச் சிவஞானமுணர்த்த வுணர்வதாகிய வான்மசிற்சத்தியே அவர் பிரமாணமெனப் புகலுமிந்திரிய முதலியவற்றைப் புலனாக்கியும் பிரமாணமாம். பொறிமுதலியன வறிதற்கு வாயிலாதல் பற்றிப் பிரமாணமென்றுபசரித்துக் கூறப்படுவனவே யாமென்பது சைவ சித்தாந்த மென்பார், "புந்லளவைக் காவாகி" யென்றார். சைவசித்தாந்தத்தி னெய்துதற்கருமை கூறுவார் "பெருநூல் சொன்ன வறத்திறனால் விளைவதா"யென்றார். எனவே, அஃதில்வழி விளையாதென்பதாம். "உடலுயிர் கண்ணருக்கனறி வொளிபோற் பிறிவரு மத்துவிதமா" மாறு மேலுரைத்தாம். அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் கூறுவார், "பிறிவருமத்துவித" மென வடமொழிப் புணர்த்தோதினார். இஃதேனையோர் கூறும் பொருள்போலன்றிச் சிறந்ததென்பார் "சிறப்பினதா" யென்றார். வேதாந்தமுஞ் சித்தாந்தமும் வேறென்பாரை மறுத்துப் பலபொருள்படுஞ் சூத்திரத்தை யங்ஙனம் படாமைத் தெளிந்துரைக்கும் பாடியம்போல வேதாந்தத்தைத் தெளிந்துரைப்பதே சைவ சித்தாந்த மென்பார், மகுடாகம முதலியவற்று ளோதியவாறே "வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ சித்தாந்தத்தி"னென்றார். ஈண்டு வேதாந்தமென்றது வேதத்தின்முடிபுகளாகிய வுபநிடதங்களை. வேதாந்த மெனப் பெயர் பெற்ற ஏகான்மவாத நூலையன்றென வுணர்த்துதற்கு "வேதத் தலைதரு பொருளாய்" என விறுதியினுங் கூறினாராகலின், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க. திறன், பொது வுண்மையென்னும் வகை. இங்கு-இந்நூலின் முதனூல் வழிநூல்களிற் "பொதுவுண்மை" யென வகுத்

துக் கொண்டோதினும் எடுத்தோதாமையால், அவ்வகை தெரிவரிதாகலான் அது தெரியுமாறு "பொது உண்மை" யென்றெடுத்தோதி யந்நூல்களின் கருத்து ஈண்டுத் தெரியச் செய்து மென்பார், "சைவ சித்தாந்தத் திற னிங்குத் தெரிக்கலுற்றா" மென்றார். சைவ சித்தாந்த மென்றது, சுத்த சைவ முதலியவற்றிற் செல்லாமைப்பொருட்டு.†

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணை யின் வரும் என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்து நின்று புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப் போல் அவனுக்குத் துணைக்காரண முதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியுமாகலின் அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த புண்ணியபாவங்களை யென்க; எனவே, மாயையினுண்மையும் பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லை யென்பார் முதல்வனாணையின் வரும் என்றார்;

ஒரு நகரியைக் காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவனதாக்கினையாகலான்.

எ - து. ஏது. எ - னின். ஆணையேயமையும் இருவினை யெற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

இ - ள். ஒரு பட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற்றொழிலைக் களைகணுவாரொருவன்மாட்டு வைத்தாற்போல எல்லாவறிவு முதன்மை யநுக்கிரகங்களுடைய அம்முதல்வன் புனருற்பவத்தைச் செய்வதாகிய தனதாணையை அவ்விருவினைகண்மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறையாகலான் இனியிவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினைமுதல்வனாணையின் வரும் என மேற்கொண்டது. எ - று.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வனவாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன் செய்தி உவமையாயிற்று.

பாடிகாவலாவது களைகணுவாரொருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொரு தண்டத்தொழில் விசேடம். அது "கோடி காவனைக ரூறுந நாளெலாம், பாடி காவலிற் பட்டுக கழியுமே." என்னுந் திருப்பாட்டானு மறிக. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லா முரைப்ப.

> உள்ளதே தோற்ற வுயிரணையு மவ்வுடலி
> னுள்ளதா முற்செய்வினை யுள்ளடைவே—வள்ளலவன்
> செய்பவர் செய்திப் பயன்விளைக்குஞ் செய்யேபோற்
> செய்வன் செயலணையா சென்று.

எ - து. உ - ம். எ - னின். வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப்பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினை பேறுமாற்றிற்கும் அது முதல்வனையின்றி யமையாமைக்கும் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

இ-ள். உள்ளதே தோற்ற எ-து. இல்லது தோன்றாதென்பது மேற்கூறிய போந்தமையான் முன்னுள்ளதாய புண்ணிய பாவமென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சிதவினையே தன் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களையும் அவை நுகர்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந் தோற்றுவிப்ப, உயிர் அவ்வுடலினை அணையும். எ-து. அவ்வின்பத் துன்ப நுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற் சித்தாகிய உயிரே அவ்வுடம்பிற் பொருந்தி அவற்றையநுபவிக்கும். முன்வினையை யநுபவித்தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டாமாறியாங்ஙனமெனின்: முன் செய் வினை உள் அடைவே உள்ளதாம். எ-து. முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுள்ளதாம். அற்றேல், அவ்வினையே பயனுகருமெனவமையும் முதல்வன் எற்றுக்கெனின்? செய்பவர் செய்திடப் பயன்விளைக்குஞ் செய்யேபோல். எ-து. உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அத்தொழிற்றானே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல வள்ளலவன் செய்வன். எ-து. உண்மை விந்துமாய்த் தொன்றுதொட்டு வருமவ்வினைகளை வள்ளலாகிய முதல்வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன். செயல் சென்று அணையா எ-து. அவ்வாறன்றி வினைதானே உயிர்கட்குப் பயனாய் வந்து பொருந்தமாட்டாது. எ-று.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது "வேண்டுவார் வேண்டுவ" வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி.

உள்ளடைவு உள்ளுதற்கேதுவாகிய அடைவென விரிக்க. ஏகாரம் எழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்; அதற்கேதுவாகிய முறைமையாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள் அவற்றின்கணுண்டாமாறு முன்னர்க் காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு

அரசனை யுவமை கூறினா ரன்றி வினை முதல்வனையின்றி யமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவுத்தொழிலை யுவமை கூறினாரெனக் கொள்க.

அவ்வினையைச் செயவதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ—லவவினையைப்
பேராம லூட்டும் பிரானி னுகராரே
லார்தா மறிந்தணைப்பா ராங்கு.

எ - து. உ - ம. எ - னின். இருவினை சடமாகலிற் சென்றணையமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகருமாலால் என்றற்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துகின்றது.

இ - ள். காந்த பசாசம்போல், எ - து. ஒருவனெடுத்து நேரோக்கப் பிடித்தவழி இரும்பினை வலித்துக்கொள்ளுங் காந்தம்போல-அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானில். எ - து. அவ்வினைப் பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனால்-அவ்வினைஞர் தாம். எ - து. அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்கடாம்—அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார். எ - து. அவற்றைச் செய்தற்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பின்கட் பொருந்தி அவற்றது பயனை அநுபவிப்பர்; அவ்வாறநுபவியாராயின், வேறே எவர்தாம் அவற்றையறிந்து கூட்டுவார்—ஆங்கு. எ - து. அறிவும் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப்பெத்தகாலத்து. எ - று.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமத்தனையன்றிற்றல் எனப் போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தணைப்பானெனப்பாரி

சேடவளவை கூறுவார், பிராணிஹுகராரே லார்தா மறிநதணை பபா ரென்றார். இது சொற்பொருட்பின் வருநிலே.

நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி
மலகன்ம மன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வா
ளலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வினை ஆதியோ அநாதியோ ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது சற் காரியவாதத்துக் கேலாது அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவே ண்டுவதில்லை யென்னுங் கடாவை ·யாசங்கிதது அதனை வ்வி —யுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள். நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிமபும் சொலலின் புதிது அன்று தொன்மையே. எ-து. நெல்லின்க ணுமியும செம்பின்கட் களிமபும் எக்காலத்துளவாயினவென் று ஆராய்ந்து சொல்லுங்கால் அநநெல்லுஞ் செம்பும் உளவா யினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே வந்தனவல்ல; அது போல, வல்லி மலகன்மம் அன்று உளவாம். எ-து. மாயை மலம கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியேயுள்ளனவாம கமலத்து அலர் சோகம் பொன்வாள் செய் வள்ளலால் ஆம். எ-து. முன்னேயுள்ளதாய தாமரைப்பூ அலர்தலும் கூம்புத லும் ஞாயிற்றினுற் செய்யப்படுமாறுபோல அவ்வை தத்தங் காரியங்களைச செய்தல் முதல்வனுலேயாம். எ-று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

புதிதன்றென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.

தொன்மையினுள்ளவற்றைத் தொன்மை என்றுபசரி த்தார்.

விகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியாகலின், வில்லி யென்றார்.

வினைக்குத் தோன்மை கூறுவார் இனம்பற்றி மாயை மலங்களுக்கும் தொன்மைகூறினார்.

மூலமலத்தின் காரியம் மோகம், மதம், இராகம், கவலை தாபம், வாட்டம், விசித்திரம என எழுவகைப்படும். இவை யே முறையே மயக்கத்திற்கேதுவாதலும, மதித்தற்கேதுவா தலும, ஆசைமிகுதிக கேதுவாதலும், கவலுதற்கேதுவாதலு ம, தபித்தற்கேதுவாதலும் வாடுதற்கேதுவாதலும், நாவிதவேதுவாதலுமாம. இருவினையின் காரியம் இன்பதுன்ப முதலாயின. மாயையின்காரியம தநுகரணமுதலாயின. வாளலாலாமெனவே திரோதான சத்தியது உண்மையும் பெற்றும். அது பாகம வருவிததற் பொருட்டு மலத்தின்வழி நின்று மோகமுதலியவற்றைத்தொழிற்படுததுவதாகிய சிவ சங்கற்பததிற்கேதுவாதல்பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப் படும. இவவாறு மல கன்ம மாயை திரோதானம மாயாகாரி யமென்னும ஐவகைப்பாசமுங் கண்டுகொள்க.

இவற்றுண் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயையென் றிருவகைபபடும. இவவிரண்டனுட் சுததமாயையின் காரி யமே அசுத்தமாயை யென்பாரும், சுததமாயைபோல அசுத் தமாயையும அநாதியேயாமென்பாரும, ஒன்றுதானே ஊர்த துவமாயை அதோமாயையென றிருவகைப்படு மென்பாரும எனப பலதிறததர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசததி யே சுததமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல் வனுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுததமாயையாதல் யாண்டையதென்றொழிக. சுத்தமாயையி னின்றும் பஞ்சகலைகளும நால்வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமை ந்தும சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீறாகிய முப்பததொன்றுந் தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும அசுத்தகாலமுதல்

அசுத்தநிலயிருக்கிய முப்பத்தொரு தத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொதுச்சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம். "புவன வடிவாகிய தத்துவங்கள் எல்லார்க்கும் பயன் றருதலின் பொது. சூக்குமதேக வடிவாகிய தத்துவங்கள் தனக்குப் போகநுகர்தற் கருவியாதலின் சிறப்பு. தூலதேகவடிவாகிய தத்துவங்கள் தனக்குப் போக நுகர்ச்சிக்கும் சந்தனம் பூமாலைபோல மனைவி முதலினோர் அநுபவிப்பவும் படுதலின் பொதுச்சிறப்பு.

*இனி ஏகான்மவாதிகளுள் ஒருசாரரான மாயாவாதிகள் மாயையானது மெய்ப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப்படாது, பொய்ப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப்படாது, அநிருவசனமாய் நிற்பதொன் றெனவும், அற்றாதலினன்றே மாயை யென்ப பெயர்பெற்றதெனவும், அத்தன்மைத்தாகிய மாயையிற் சித்தாகிய பரப்பிரமங் கண்ணாடியி னிழல்போல அத்தியாசமாய்த் தோன்று மெனவும், அங்ஙனந்தோன்றிய வழிப் பேய்த்தேர் நீராகவுங் கயிறு பாம்பாகவுந் திரிவுகாட்சியாற் காணப்படுமாறுபோல அத்தோற்ற மண்புனலனல கான் முதலிய பிரபஞ்சமாய்க் காணப்படு மெனவும், இங்ஙனமாகலிற் சித்தினுடைய விவர்த்தனமே சகமெனவுங் கூறுவர். மெய்ப்பொருளு மன்றிப் பொய்ப்பொருளுமன்றி நிற்ப தொன் றுண்டென் றெடுத்துக் காட்டுதற்கொரு பொருளின்மையின், வழியளவைக் கேலாமையான் வழியளவைக் கேலாதாகவே யுரையளவைக்கு மேலாதாகலானும், பேய்த்தேரிற் றோன்று நீர் மாத்திரையே யசத்தியமாவதன்றி யுள்பொருளாய்த் தோன்றுவதாகிய பேய்த்தேர் அநிருவசனமாகாமையின் அஃதாண்டைக் கெடுத்துக் காட்டாதல் செல்லாமையானும், மாயை யநிருவசன மென்பது ஒரு சமயத்தார்க்குங் கொள்கை யன்மையானும், அஃதொன்றாக வை

* இதுமுதல் இக்குறிவருமவரை பாஷ்யம்.

த்து மறுக்கற்பாற் றன்றென் றொழிக. அல்லதூஉம், விவாத்தனவாதிகள் ஒன்று பிறிதொன்றுபோலத் தோன்றுதல விவாத்தனமென்பர். அஃதசத்தியமேயாம். பிரவஞ்சஞ் சத்தியமென்பது காட்சி முதலியவெல்லா வளவைகளானுந் துணியப்படுதலின், அத்தன்மைத்தாகிய பிரவஞ்சஞ் சத்தினுடைய விவாத்தனமாமாறியாண்டையதெனக். இதனானு மாயை யநிருவசன மன்றென்பது தெற்றென வுணர்க. மாயை யநிருவசனமாயின், அதன் காரியமாகிய பிரவஞ்சஞ் சூனியமாதல் வேண்டுமாகலானென்பது.

அற்றேல், பிரவஞ்சஞ் சத்தியமென்றதற்குப் பிரமாணமென்னை? காட்சியே பிரமாணமெனின்,—அற்றன்று; காட்சியானே நிகழ்காலத்துப் பிரவஞ்சஞ் சத்தியமென்றுணரப்படுமாயினு முக்காலத்தினு மொருதன்மைத்தாகிய சத்தியப்பொருள் பிரவஞ்சமென்பது அதனானுணரப்படாமையின். அன்றியுங் காட்சியளவையான் இது குடம் இஃதாடையென விதிமுகத்தாற் காணப்படுவதன்றி, இஃதாடையன்று இது குடமன்றென மறுதலைமுகத்தாற் காணப்படாமையின், அன்மையாத லுணர்ந்தன்றிப் பேதந் தோன்றாமையின், பேதப்பிரவஞ்ச முண்மைக்குக் காட்சி யளவை பிரமாணமன்று. அற்றேல, ஆடை குடத்தின் வேறு குடமாடையின் வேறு என்னுங் காட்சி யெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்ததாகலிற் பேதப் பிரவஞ்ச வுண்மைக்குக் காட்சியளவை பிரமாணமன்றென்றல் பொருந்தாதெனின்? அற்றன்று; அத்தன்மைத்தாகிய காட்சி சவிகற்பமாகலின், சவிகற்பமெல்லா மயக்கமாகலானெனக. பேதப்பிரவஞ்சவுண்மைக்குக் காட்சியளவை பிரமாணமின்றாகவே, அவினாபாவமாகிய வேற்றுமையுணர்தற்கிடமின்மையின், வழியளவை பிரமாணமன்று. அவ்விரண்டிற்கு மாறுபாடாகிய பொருளி னாகமவளவையும் பிரமாணமாகாதெனக.

இன்னும், இஃதிதனின் வேறென்னுஞ் சவிகற்பக்காட்சி பிரமாணமென்பாருக்கும் அபேதவுணர்வு நிகழ்ந்தன்றிப் பேதவுணர்ச்சி நிகழாது; எப்திபதற்கன்றி விலக்கின்மையின். அங்ஙனமாகவே, முற்படத்தோன்றும் அபேதவுணர்ச்சி பிரமாணமென்பது தொருதலையாகக் கோடல் வேண்டும். வேண்டவே, பிற்படத் தோன்றும் பேதவுணர்ச்சி யதனை யவாய் நிற்றலிற் பிரமாணமாகாமையறிக. அபேதவுணர்ச்சி காட்சியளவையானே பெறப்படுதலின் குடமாடையின் வேறன்று; திரவியமாகலால், ஆடைபோலுமென்னு மனுமானமும், வேற்றுமையின்றிக் கூறும் வேதவாக்கியங்களும், அதற்குப்பிரமாணமாமென்க. ஆகவே, வான் வளி தீ நீர் முதலியன வேறு வேறாம்படக் கூறும் வாக்கியங்களெல்லா மிவ்வளவைகளோடு முரணுதலின், உபசாரமேயன்றிப் பொருள்படா வென்பது கண்டுகொள்க. இங்ஙனம் பேதவுணர்ச்சிக்குப் பிரமாணமின்மையிற் பேதப் பிரபஞ்சமாகிய பிரமேயமின்மையுந் தானே போதரும். அவ்விரண்டு முளவெனக் கொள்ளினும், பிரமிதிக்கும் பிரமேயத்திற்குஞ் சம்பந்தமென்னை? தாதான்மியமோ? காரணகாரியத் தன்மையோ? சையோகமோ? சமவாயமோ? வேறொன்றோ? எனக் கடாயினார்க்குத், தாதான்மியமாவது ஒன்றுதானே யொருவாற்றானிருவகைப்பட்டுப் பிரிவின்றி நிற்றற் குறித்தாதலாகலின், அத்தன்மைத்தாகிய தாதான்மிய சம்பந்தங் குடஞானத்திற்குங் குடத்திற்கு முண்டெனின்,—குடஞானம்போலக் குடமு மகத்தின்கணுளதாதல் வேண்டும். குடம் புறத்தின் கண்ணதாகலுங் குடஞானமகத்தின் கண்ணதாகலு மெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தமையின், அவற்றிற்குத் தாதான்மியங் கூறல் பொருந்தாமையானும், காரண காரியத் தன்மையே சம்பந்தமெனின்? காரணகாரியங்களி னொன்றுள்வழி யொன்றின்றாதல் பொருந்தாமையின், கனவின்கட் குடஞான முதலிய வுணர்வுண்மையின், குடமுதலியனவு மாண்டுளவாதல் வேண்

டும். அஃதின்மையானும், விடயமும் விடயிப்பதுமாந் தன்மை சம்பந்தமெனின்? விடயமாவதிதுவென்றறிய வாராமையானும், சம்பந்தமே பெறப்படாமையின், பேதப் பிரவஞ்சம் பிரமிதிக்குப் புலனாகாமையானும், பிரவஞ்சம் அசத்தியப்பொருளே யாகலான், அவற்றிற்குக் காரணமாகிய மாயையநிருவசன மென்றல் பொருத்தமுடைத்தென்று, இங்ஙனமாயாவாதிகள் கடாவிடைகளாற் சாதிப்பாராகலின், ஆண்டுமுக் கென்னை யெனின்? கூறுதும்.

பிரவஞ்சஞ் சத்தியப் பொருளென்பதற்குக் காட்சியளவையே பிரமாணமாம். கயிற்றை யரவெனக் காணுந் திரிவு காட்சியிற்போல மாசறு காட்சியின் வேறுபடுதலின்மையின், நிகழ்காலத்திற் கண்டது முக்காலத்தினு மொக்குமாகலானும், நிருவிகற்பக காட்சியின் விதிமுகத்தாற் பேதமறியமாட்டாதாயினுங் குற்றியோ மகனோ வென்னுமையத்தின் பின்னர் இது குற்றியே யகனன்றென வெதி மறை முகத்தாற் பேதவுணர்வு காட்சிக்குப் புலப்படுதலானும், திரிவுகாட்சியிற் கயிறு பாம்புபோலவு மாலைபோலவு மொவ்வொருவர்க் கொவ்வொரு காலத்திற்றோன்றும; அதுபோலன்றி மாசறுகாட்சியின் எல்லார்க்கு மெக்காலத்துங் குடங் குடமேயாய்த் தோன்றுவதல்லது வேறுபடத் தோன்றாமையிற் சவிகற்பக் காட்சி பிரமாணமே யாகலானும, அன்றியுங் கயிற்றுக்கு மரவிற்குங் கோணி நீண்டு கிடத்தன் முதலிய விலக்கண வொப்புமை பற்றியொன்றை யொன்றாகத்திரியக் காண்டல் பொருந்தும; அதுபோலச் சித்தாகிய பிரமத்தைக் குடமுதலிய பொருளாகத் திரியக்காண்டற்குத் தமமு ளொப்புமையின்மையின் அதனையு மவ்வாறு திரிவுகாட்சியென்றல் பொருந்தாமையானும், சவிகற்பக்காட்சிக்கு நிருவிகற்பக்காட்சி காரணமாகலிற் காரணத்துள்ளதே காரியத்தினு முண்மையாற் பெயர் சாதி குண முதலிய பேதவுணர்ச்சி நிருவிகற்பக் காட்

சியி னின்றிச் சவிகற்பகக் காட்சியினு மின்றிப் முடியுமாக லின், நிருவிகற்பகக்காட்சியினுந் தோன்றுமாய பேதாபேதா ன்றுமாகலானும், அநுபவற் றெப்திபதற்கே விலக்காகற பேதமுணர்ந்தன்றிப் பேதாபேதமை யுணர்தல் கூடாமையின். அபேத ஞானமும் பேதஞானத்தை யவாவி நிற்றலின், அபேத ஞானமுற்பட்டுத் தோன்றுதல்பற்றிய பிரமாணமென்றல் பொருந்தாமையானும், ஆடை குடத்திற்கு வேறென்றுந் தொடக்கத்துப் பேதவுணர்ச்சி முக்காலத்தினும் வேறுபடாமையின், ஆடை குடத்தின் வேறன்றென்றுந் தொடக்கத்து அபேதவுணர்ச்சி யெதிர்காலத்தின் வேறுபடுதலின், வேறுபடாமையும் வேறுபடுதலும் பற்றியே பிரமாணமென்றும் அப்பிரமாணமென்றுங் கோடல் பொருத்தமுடைத்தாகலானும், காட்சியளவையே பேதவுணர்ச்சிக்குப் பிரமாணமாதலறிக. ஆகவே, அபேதஞ் சாதித்தற்குக் கூறிய வனுமானமும் போலியாயவாறு காண்க.

இங்ஙன மல்லாக்கால், அவ்வனுமானத்தானே ஆடையெடுக்கச்சென்றான் குடத்தையெடுத்து வருதல் வேண்டுமென்றொழிக. இதனானே யபேதக்கூறு மாகமங்களு முபசாரமென்பது கண்டுகொள்க. இன்னும் பிரவஞ்ச மித்தையென்று அறிவதற்குக் கொண்ட பிரமாணம் மெய்யோ? பொய்யோ? எனக் கடாயினார்க்கு, மெய்யெனிற் பிரவஞ்சத்துட்பட்ட பிரமாண மெய்யெனவே யம்முறையாற் பிரவஞ்சமு மெய்யேயாம். பொய்யெனிற் பொய்ப் பிரமாண மாகாமையின் பிரவஞ்ச மெய்ப்பொருளென்பது தானே போதரும். அற்றேல், பிரமிதிக்கும் பிரமேயத்திற்குஞ் சம்பந்தமென்னையெனின்? அறியப்படுவது மறிவுமாகிய விடய விடயித்தன்மையே சம்பந்தமென்றுணர்க. விடய விடயித்தன்மை சம்பந்த மன்றென்பையாயின்: நீ பிரவஞ்ச மித்தையென்றுணர்ந்துணர்விற் கது விடயமாகாமையிற் பிரவஞ்சமித்தையென்றெனப்பட்டினைக்கே வழுவாமென்றொழிக.

அரவுதன் றோலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
தடாதுள்ளம் போமா றது.

எ - து. உ - ம்- எ - னின். உயிர்க்குப் புணருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய வாகாயவுவமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியுறுத்துகின்றது.

இ - ள். அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பரகாயம் போய்வரும் அப்பண்பும் பரவில் வேறு. எ-து. கண் செவிகெட்டவழி உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண் படர்தற்குப் பாம்பு தோலுரித்துப் புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேறலும் புருடன் நனவுடம்பினீங்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற்சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவமைகள் மிகக் வழங்குதற்கண் இவற்றிற்கு மாறாக, குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது. எ - து. குடவாகாயங் குடமுடைந்தவழி ஆகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது. உள்ளம் போம் ஆறு அது. எ - து. சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான். எ - று.

எனவே, உடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகையுவமைகளும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முண் முரணுதவாறு, அரவுதன்றோலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்குமெனக் கோடல் பொருத்தமுண்மையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாயவுவமையுந் தூலவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலையற்கவென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க,

மேலைவெண்பாவில் ' கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றன்மறந்து ' என்றது அறிவு வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக்கனவுமென்றது அதனையே உடல் வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவுந் தெரிந்துகொள்க.

பரவு முதனிலைத்தொழிற்பெயர், இல்லுருபு தொழினிகழ்ச்சிக்கண் வந்த ஏழாவது.

பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனுமாறு மிக்குநிகழ்தல், ஈண்டு உள்ளமென்றது சூக்குமவுடமபை.

போமாற்றிற்கென்னும் நான்காவது விகாரத்தாற் றொக்கது ; " ஐந்தவித்தா னாற்றல " என்புழிப்போல.

குளவாம்பல் குளாம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடவாகாயங் குடாகாயமென மரீஇயிற்று. குடாகாயம் வடநூல் முடிபென்று கோடலுமொன்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக்கொண்டு குடாகாயவாகாயமுங் கூத்தாட்டும்போலென்றுரைப்பாருமுளர்.

மூன்றமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

—o—

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-எ. எ-னின். அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேறோ அன்றோவெனும் ஐயப்பாட்டினைகட பொருட்குச்சத்தி வேறென்

கடலென்றது-நீரகிடங் கொடுத்து நிற்கு மாகாயம். நின்ற திருத்தாண்டகததும் பிருண்டும "இருநிலனாய்த்தீயாகி யெம் மடிக ணின்றவாறே" எனபது முதலாக எழுந்த தமிழ்வே தத் திருவாககுககளும, "அறிவானுந் தானே யறிவிபபான் றானே, யறிவா யறிகின்றான் றானே—யறிகின்ற, மெய்ப பொருளுந தானே விரிபொழிலபா ராகாய, மப்பொருளுந் தானே யவன்" என்னும அமமை திருவாக்கும், உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமாய் முதலவன் நிற்றல்பற்றியாகலின், ஆண்டாசங்கை யின்மையுங கண்டுகொளக. இதனானே, அபேதங்கூறும் வசனங்களு முபசாரமேயன்றி யுண்மையன் றெனபது கண்டுகொள்க. இவ்வாறன்றி முதல்வன் மாயை போல முதற்காரணமாவனெனின்? அது மேற்கூறிய குற்ற ங்கட் கிடனாதலன்றியு "நிருவிகாரி" யென்னுஞ் சுருதிகளோ டு முரணுதலு முடைத்தென்க. இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் "காரிய காரணங்கண் முதறுணை நிமித்தங் கண்டாம், பாரின் மண் டிரிகை பண்ணு மவன்முத றுணைநிமிததந், தேரின் மண் மாயை யாகத் திரிகைதன் சத்தி யாக, வாரியன் குலால னாய்நின் றாக்குவ னகில மெல்லாம" என்னு மதது விதசைவ சித்தாந்த வழக்கே சுருதி யுததி யனுபவ மூன்றற்கு மேற்ற தாய் உண்மைப பொருளை வலியுறுததற் குரிய மெய்ப் பிரசங்கமா மென்றறிநதுகொள்க.

அற்றேலஃதங்ஙனமாக; நிமித்தகாரணனாகிய முதல் வன் முதற்காரணமாகிய மாயைக் காதாரமாவனாயின், உவமப் பொருளாகிய குயவனு மண்ணுக்காதாரமாதல் வேண்டுமா லெனின்? அறியாது கடாயினாய். உவமமெல்லாமொருபுடை யொத்தலேயன்றி முழுவது மொத்தலின்று. முழுவது மொக்குமென்பாரை முதல்வனுக்குரிய வியாபக முதலிய குணங்களுங் குயவனுக்கு முளவாதல் வேண்டுமெனக் கடா யினார்க்கு விடை யென்னையெனக் கூறிமறுக்க. ஒருபுடை

யொத்தலானன்றே யொருபொருளுக் கோரோ ரியல்புபற்றி வேறுவேறுவமை கூறியதூஉமென்க. அற்றேல், இவ்வியல் பிற் குவமை யாதோவெனின்? நன்றே கடாயினாய். குழவி யுடம்பின் முதற்காரணமாகிய வுதிரசுக்கிலங்களுக் காதார மதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய தாய் தந்தை யாதலுஞ் சிலம்பி நூலின் முதற்காரணத்துக் காதார மதற்கு நிமித்தகாரண மாகிய சிலம்பியாதலு மறிந்தாயன்றே? இவ்வாறு பலவுள வெனக் கொள்க.

ஆதிபகவனாகிய முதல்வன் எள்ளினெய்போலப் பசு பாசங்களிற் கலந்து நீக்கமற வௌபசசிலேடிக வியாபகமாய் நிற்குமியல்பினனாதலின், அவன் பிரபஞ்ச காரியமியற்றுதிய ற்றுதற்குக் குலாலனை யங்ஙன முவமையாகக் கூறுதல கருத் தாவாதன் மாத்திரைக்கேயன்றி வேறில்லையென்பது தெரி ந்துகொள்க. இயற்றுதியற்றுதலாவது, காரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்தலாம். மற்றுக்குலாலன் சங்க ற்பத்தானன்றிக் கரணத்தாற் காரியஞ் செய்யும் வினைமுத லாகலின் சங்கற்பத்தாற் காரியஞ்செய்யு மாதி பகவனுக்குக் கருத்தா வென்றமையினுஞ் சிறிதொப்புப்பற்றியே யுவமமாகின் றமையுணர்க. ஈண்டுச சங்கற்ப மென்றது, வியாபக சிற்சத்தி சனனிதப் பிரோரகத்தினை. கர்த்திருத்துவமங்ஙன மிருவகையாமாறு..........என்னும் பௌட்கராகம வசனத் தானறிக.

இறைவ னெள்ளினெய் போலப் பசுபாசங்களிற் கல ந்து நீக்கமற வௌபசசிலேடிக வியாபகமாய் நிறைந்து நிற்கு மென்னு மதத்துவித சைவ சித்தாந்த நிருவசனவுரையை, இக் காலத்த தேகான்ம வாதிகளு ளொருசாரார், எள்ளி னெய் கோதிடையுற்றுப பிரிந்திருக்கக் காண்டலின், உவமே யமா முதல்வனு மொன்றனிடை யீடுற்றுப பிரிந்து வியாபக மாகுங் கொலென் றுசங்கை நிகழ்த்துவா. ஒரு பொருட்

கொரு பொருளுவம மாதலொருபுடை யொத்தல்பற்றியே யென்பது மேற்கூறினுமாகலின், அங்ஙனமாசங்கித்த லுவமை யிலக்கணமறியா கூற்றே யாமென்றொழிக. பசுபாசங்களின் முதல்வன கலந்து நீக்கமற வியாபகமாய் நிற்றற்கு எள்ளினெய்யை யுவமானமாகக் கூறுவது, நெய் எள்ளில் உள்ளும் புறமபுமாய்க் கலந்திருந்தல் பற்றியேயன்றிப் பிறிதிலலையென்க. இங்ஙன மாசங்கிப்பார் ஆவிரம்பூப் பொன்னொடொக்கு மென்றவழி யஃதுருக்கியடித்த நீட்டவும் படுங்கொலெனவும், இவணுதல் பிறைமதி போலு மென்றவழிக் குறைதலும வளர்தலு வானுறியங்குதலு மென்றிவையும் இவணுதற் குளகொலெனவு மாசங்கிப்பாராகலின், அவையவர் வெள்ளறிவு வியாபாரமாமென் றொழிக்கப்படுவன வல்லது மறுத்தற் கேற்பன வல்லவென் றறிக. ஈண்டுக்குறைதன மறைதலும் வளர்தல் வெளிப்படுதலுமாம். இன்னும், அவர் பசுபாசங்கண், மெய்ப்பொருளனபார் முதல்வன் வியாபகத்துக்கு நூனதை கூறுபவராவர். யாதினெலெனின்? பசுபாசங்களுள்ள விடங்களின முதல்வனிருப பிடையறவுற்று அவன் வியாபகங் குறைவுறுதலா லென்றிங்ஙன மாசங்கை நிகழ்த்தாநிற்பர். இன்னோரன்ன வாசங்கைகளே அவர் பிராகிருத அவயவ கண்டப பொருட் பயிற்சியினு னிகழ்த்துகின்றார். என்னை? அவயவமுடைய கண்டபபொருளன்றி நிரவயவவகண்ட சச்சிதானந்தப் பொருண் மற்றொன்று னிடையறவுற்றுக் குறைவுறு தாதலானென்க. ஆதிபகவனாகிய விறைவ னிரவயவவகண்ட சச்சிதானந்த முதற்பொருளாகலின், அவன் அநாதியே தன்போல நித்தியமாய்த் தனக்கு வியாப்பியமான சிதசித்துக்களில் யாண்டுங்கலந்து நீக்கமறத் தனபூரணத்திற்கு நூனதையாதுமின்றி யவையே தானாய் நிற்கும் பெற்றியுடையனு மென்க. இனி அப்பெற்றி யுயிர்களா லிற்றென வறியவு மோதவும வராத சொரூபமாம். அற்றாகலினன்றே சுருதிகளு மவன் சொரூபவியல்பு "வாக்

மனசாதீத மென்றும்" "அநிர்த்தேசியம்" என்று மங்ஙன மெடுத்து முறையிட்டோய்ந்தன வென்பது. "வாக்கு மன ங்கழிய நின்ற மறையோனே" என்னுந் தமிழ்வேதமு மக் கருத்தேபற்றி யெழுந்தது. வளி தீ நீர் நில மெனவொன்றற் கொன்று தூலமாகி நிலைபெறும பூதங்களுள்ளிற்குஞ்சூக்கும பூதமான வாகாய மிடங்கொடுதது வியாபகமாய் நிற்கும பெ ற்றியே மககட் குற்றறிதற் கரிதாய நுண்பொருளாம். ஆன பின், நிரவய வவகண்ட சததாயுஞ் சிததாயு மானநதமாயு நிறகும பரபபிரமமுதற் பொருள பசுபாசங்களுக்கு அநதரி யாமியாயும வியாபியாயும பூரணமுற்று நிறகுஞ் சொரூபவிய ல்பை, மாயா தனுகரணங்களாற் கட்டுற் றவற்றி னுபகாரத் தானுஞ் சுத்த மாயா நாத விருததி காரிய சதத சமூகமான வேதமுதலிய கலையறிவு மின்மினி விளக்கததானுஞ் சிறித றிவு விளங்கி, அங்ஙனம் விளங்கிய சிற்றறிவு மாததிரையா னே, நாம பிரமமென்று தருககி, இறைவன் றிருவருட்கப லாய்க கேவலமுற்றுழலும் பசுபோதப புலலறிவுயிர்கள், நா மறிநதாமென் றொருபபடுதலும், பசுபாசங்கண் மெய்பபொ ருளாயின் அவற்றினிருப்பான் முதல்வன் வியாபகததிற் கிடையறவு முட்டுற்று நூனதை புகுதருமென்று பாண்டித தியமபோல அபிநயித்துக் குதர்கக நிகழ்த்தலும், புல்லறிவு முதிரசசியாவதல்லது மற்றியாதாமென்க.

மலர்தலை யுலகத்துச் செவிபபுலனுமோசை எழுத்தோ சை யெனவும, இசையோசை யெனவும், இருவகைபபடும். இவற்றுள் எழுத்தோசை விந்துமுதற் காரணமாக அதனினி ன்றும விருத்தியாய்த் தோன்றிச் செவிபபுலனுவது. இசை யோசை ஆகாய முதற்காரணமாக அதன்கட்டோன்றிச செ விபபுலனுவது, வடநூலார் எழுத்தோசையை வர்ணுதமக சத்தமென்றும், இசையோசையைத் தொனியாத்மக சதத மென்றுங் கூறுப. சத்த தன்மாத்திரையின் காரியமாகிய

வர்காயமே சத்தத்திற்கெல்லாங் காரணமாகலின், எழுத்தோ சைக்கு வேறுகாரணமாமாறெனனையெனின்? அற்றன்று; ஆகாய மெழுத்தோசையைப் புலப்படுத்துவதாகிய விசை யோசைக்குக காரணமாவதன்றி அதனாற் புலபபடுவதாகிய வெழுததோசைக்குக் காரணமாகாதென்க. ஒளியுமுருவமும் போலப புலபபடுபபதும் புலபபடுவதுமாகிய விசையோசை க்கும எழுததோசைக்குந தமமுள் வேறறுமை அனுபவததி ன் வெளிபபடத்தோன்றுதலானும், கடலோசை முதலாயின வெழுத்தோசையின் வேறுதல் எல்லாக்கு மொபப முடிநத தாகலானும், அவ்விரண்டன் காரணமும வேறென்பது துணி யப்படுமென்க. இன்னும, அங்காபபு முதலிய அகமுயறசி யாற் புலபபடுவது எழுததோசை யெனவும, அதனைப புலப் படுபபதாய் எடுததல் படுததன முதலிய புறமுயறசியாற் பிறப்ப திசையோசை யெனவும, தமமுள வேறுபாடு தெரிந் துணர்ந்துகொள்க.

“மா வென்ப தொடுங்குதல் யாவென்பது வருதலாக லின், எலலாக காரியங்களுந தனபால் வநது ஒடுஙகுதறகுந் தன்கணின்று தோன்றுதற்குங் காரணமாய் நினறது மாயை யெனபபடு மாகலான், ஒன்றற்கொனறு நுண்ணிதிற செல லுஞ் சூக்குமங்கட்கு முடிவிடமாய் நின்ற சூககுமப பொரு ள் யாது அதனை மாயையென்றலே பொருததமுடைமை யறிக.

இனி முதல்வன் மாயைக காதாரமாய் விரவி நிமித்த காரணனாயினும, மாயையான் விசேடிககப்படடு விசிட்டனா ய் முதற்காரணமு மாவனெனச் சிவாததுவிதசைவர் கூறுவர். அது பொருநதாது. என்னை? தோன்றி நின் றழியு முடம் பொடு கூடியவழி விகாரப்படுதல்பற்றி யுடம்பொடு விசிட்ட னாய்நின்ற சீவான்மாவுந தோன்றிநின றழிவனென்பது பொ ருந்தும்; அதுபோல மாயையொடு விசிட்டனாய் முதல்வனு முதற்காரண மாமெனபார்க்கு, விசிட்டமாவது விசேடண

மும் விசேடியமு மவ்விரண்டினிலைபு மென்னு மவற்றின் வேறன்மையான் முதல்வனு மவ்வாறு விகாரியாதல வேண்டப்படும். படவே, 'நிருவிகாரி' எனனுஞ் சுருதிபொரு முரணுமாகலானென்க. விசிட்டமாவது அம்மூன்றற் றும வேறெனக்கொள்வாரக்கு, முதல்வன் முதற்காரணமெனப் பேத பொருநதாதாய் முடியுமென றறிக. அலலதூஉம், நிமித்தகாரணமே முதறகாரண மென்றெடுத்துக் காட்டுதற கொரு பொருளின்மையின அது வழியளவைக் கேலாமையானும், வழியளவையினும ஆகமவளவை வலியுடைத்தெதலின்? அற்றேனும, வழியளவை யாகமவளவை யொடு முரணுதாகலானும, ஒரோவழி முரணுமாயின, அதுபற்றி யாண்டுந ணிவுபெறாமையின், வழியளவை பிரமாணமன்றெனப்பட்டு, அதுபற்றியோதிய நிகமாகமவசனங்கள பயனிலவாய் முடியுமாகலானும், நிகமாகமப்பொருளக டம்முண் முரணுவன போலத தோன்றியவழி யவற்றுள வன்மை மென்மை யுணர்ந்து பொருளகோட்டற்கு வைத்ததே வழியளவையாகலான அஃததனோடு முரணுதல் பொருந்த மின்மையானும, அது விடையன்மை யறிக. இனி இவ்விரண்டும பொருநதாமையானும, வேறுவிடுக்குமா றின்மையானும், மாயையே முதற காரணம ; அதற்குத தாரகமாய் விரவிநின்றதிட்டித்தலான் முதல்வனு முதற்காரண மெனக் கோடல்வேண்டும. அங்ஙனங்கொளளின விகாரியாதலின்மையான், முதல்வனு முதற்காரணமாமென்பது வாய்பாடுமாத்திரையே யன்றிப பொருட்படாமையின, அஃது எமது அத்துவித சித்தாந்தமென றொழிக.*

கன்மமும * "நாசோற்பத்தி பண்ணிவரு மாதலா ல நாதி" எனபதுபற்றிப பிரபஞ்சமபோலப பிரவாகாநாதி யென்பாரும், † "ஏக னநேக னிருளகரும மாயையிரண்

* சிவப்பிரகாசம், பொது. கக. நண்ணியிடு,
† திருவருட்பயன்.

டாகவிவை யாருதியில." எ - ம. "ஆணவ முதலன் றது போற் கருமமும." எ - ம. ஒப்ப வோதுதலபற்றி மூவகை வினைகரும முதற்காரணமாய மூலகனமமொன்று அநாதிநித்த மாபுண்டென்பாரு மென்று இந்திறத்தராசிரியரென்க. இவ் வினை யீட்டபபடுங்கால், மந்திர முதலிய அத்துவாககளிட மாக மனம் வாக்கு காயமென்னும மூன்றுனீட்டபபட்டு, தூலகன்மமாய் ஆகாமியமெனப பெயர் பெற்று, பின்னர்ப பககுவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்மமாய்ப புத்திததுவம பற் றுககோடாக மாயையிற கிடந்து, சாதி ஆயுபு போகமென் னு ம மூன்றற்குமேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம் போக கியம என்னு மூவகைத்தாய், அபூருவம சஞ்சிதம் புண்ணிய பாவமென்னும பரியாயப பெயாபெற்று, பின்னர்ப பயன் படுங்கால் ஆதிதைவிகம அத்தியான்மிகம ஆதிபௌதிகம் என னு முத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப பெயர் பெறும். ஆதிபௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத் தியான்மிகமாவது சடத்தோடு கூடிய சேதனம வாயிலாக வருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒருவாயிலானன்றித தெய்வந் தானே காரணமாக வருவது. இன்னும இவ்வினைகள் உலகம் வைதிகம அத்தியான்மிகம அதிமார்ககம மாந்திரம் என்று ஐவகைபபட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏறறமுடைத்தாய், முறை யே நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம மிச் சிரம் சுத்தமெனபபடும போகங்களைப பயபபிக்குமென்ற றிக. உலகவினை : கூவலதண்ணீரப்பந்தலாதியமைத்தல். வை திகவினை ; வேள்வியாதிசெய்தல. அத்தியான்மிகவினை : சி வபூசையாதி செய்தல. அதிமார்க்கவினை : யோகஞ்செய்தல். மாந்திரவினை : மந்திரோச்சாரம் ஞானநூலோதலாதி செய் தலாம்,

இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்.

— ० —

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முளதாயினன்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறியதமையும் அஃதுண்டோ இல்லையோ என்னுமையப்பாட்டின்கண் குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயம் ஆகாயத்தோடு கூடுமாறுபோல உடம்பு நீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடு கூடுமென்னுஞ் சுருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப் பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

வருதல் தொன்றுதொட்டவ்வாறுதல்.

மாறுதல் ஈண்டிறத்தலென்பது 'போக்குவரவுபுரிய' என்னு மூலத்தானும், ஏதுவுதாரணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சு வேறுபடுதலென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாதுமியையாமையுணர்க.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

இ-ள். உற்பத்தியும் நாசமுந் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது. எ-று.

தோற்றமும் ஈறுமென்னும்உம்மைகளை எதிரது தழீஇயினவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலின்
ஐம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா.

எ-து. சூ-ம. எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துத லுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக் கருத்துணர்த்துத லுதலிற்று.

இ-ள். மேல அவையேதானே யென்றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனியமுதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றென அவ்வமதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச்சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வனதிலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. எ-று.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட் கூறி, காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றால் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றாற் பயன் கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. இலதென்றன் முதலிய அறுவகை யேதுக்களாலும் மாயாவியந்திரதனுவின்

னனும் பெயரடையாற் பெறப்படுங் குறிபபேதுவானும் இவ் ற்றின் வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்று ண்டு. எ-று.

இது சூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

உளதென்றது சாதியொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புலனோடுஞ் சென்றியையும.

தனுவினுளான்மா வுளதென்றாரேனும், காணபபட்ட உடம்பாற் காணபபடாத உயிருகருண்மை கூறவேண்டுத லின் இவ்வுடமபு சூனியமுதலியவற்றின வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைததோதுதல் ஆசிரியா கருதது. அற்றாகலினன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வை தோதிபதூஉமென்பது.

*இவ்வான்மாக்கள் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகல ரென மூவகைப்படும.

விஞ்ஞானகலர் விஞ்ஞானத்தாற் கலைபற்றவர். பிரள யாகலர் பிரளயத்திற் கலையற்றவர். சகலா கலையோடு கூடி னவா. இவை காரணபபெயர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவபநத மொன்றுமேயுடையர். பிரளயாகலர் ஆணவம கன்மமென் னும இரண்டு பநதமுமுடையா. சகலர் ஆணவம கன்மம மாயை என்னும் மூன்றுபநதமுமுடையர். இனி விஞ்ஞானக லா, அநாதியே மலபநதமாததிரம உடைய விஞ்ஞானகலரும், அனுபவத்தானுதல், விஞ்ஞானத்தானுதல், யோகத்தானுதல் சரியாசத்தானுதல், தீக்கைபானுதல, இடையே மாயாபந் தக் கன்மபநதமுழுவதும நீங்கி, அசுத்தமாயையின் மேலு ள்ள புவனங்களிலுகரகக-வனவாகிய போகங்கட்கு ஏதுவா ய் நின்ற மலபநதம ஒன்றே உடையுவராகிய விஞ்ஞானகலரு மென, இருவகையர். பிரளயாகலர், அநாதியே மலகன்மங

* இதுமுதல் இக்குறிவரும் வரை பாஷ்யம.

கள் மாத்திரமுடைய பிரளயாகலரும், இடையே பரிபக்குவ விசேடத்தால் மாயாபந்தமாத்திரம் நீங்கி ஏனை இரண்டுமுடைய பிரளயாகலருமென, இருவகையர். சகலர், தேவர் மக்கள் முதற் பலவகைப்படுவர். விஞ்ஞானகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்த மாயைக்கும் சுத்தவித்தைக்கும் இடையே உள்ளன. பிரளயாகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்த மாயை முதல் அராக மீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. சகலர்க்குரிய புவனங்கள், மூலப்பகுதி முதல் பிருதுவி ஈறான தத்துவங்களில் உள்ளன. இன்னும், இம்மூவகை ஆன்மாக்கள் இயல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.*

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும், எழுவகை மதங்களை வேறுவேறு மறுக்குமேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னும் மேற்கோள் அவற்றொடு தனித்தனிசென் றியைதலின் ஏழதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் அதுவேயாகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவை யேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன்மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப்படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

—:0.—

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவினதிலக்கணங் கூறும்வழி அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழிந்த எழுவர்மதங்களையு முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவ

றதுள் இது சூனியமேயான்மாவென்னு மாத்துமிகர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைதது மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஆன்மாவிலதென்றசேனென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னுமேதுவால் அஃதுண்டெனச்சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன்றுற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

இ-ள். ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல்அவையே தானேயாயென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப் போந்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ-று.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னை ஈன்றுண்மலடி யென்பதனோ டொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை ஈண்டுச் சூனியப்பொருட்டு. சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறுமன்றெனப்படும் பாழ்.

ஏகாரம பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

*சிலர் ஆன்மா இந்த உடம்பினைப் பற்றிநின்று சிறப்பதாமென்பர். உடம்போ பலவகைக் கருவிகளால் யாப்புற்றியைவதொரு பாவையாம். இனி அப்பல்வகைக் கருவிகளுள் ஆன்மாவென்று அச்சிலர் சொல்லப்படுவது யாது? உடற்கருவிகள் பலவற்றையும் தனித்தனியே பேதித்து ஆன்மா இதுவன்று இதுவன்று என்று நீக்கிச் சோதனைசெய்துபோதருங்கால், அவ்வுடற்கருவிகளெல்லாம் அங்ஙனம் ஆன்மாவன்றென்று நீங்கியபின், அங்ஙனஞ் சோதித்து நீக்கப்படுங் கருவி யாதுமின்றாய் முடிவில் சூனியம் தலைப்படக் காண்கின்றோம். ஆதலால், சிலர் உண்டெனக்கொண்டு கூறும் அவ்வான்மாச் சூனியமேயாம், உள்பொருளாகமாட்டாது என்பதாம். அவர் இவ்வாறு அளவைகாட்டித் தங்கொள்கை நாட்டுகின்றார். அவர் உடற் கருவிகளனைத்தினையும் இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்று என்று தனித்தனி சோதித்து நீக்கிச் செல்லுழிச் சூனியம் முடிவாய்த் தலைப்படுவதனால் ஆன்மாச் சூனியமேயாமென்றல் பெரியதோர் அறியாமையேயாம். என்னை? உடற்கருவிகளனைத்தினையும் இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று சோதித்தலாகிய வியாபாரத்தினைச் செய்கின்றுழி, சோதனைசெய்து நிற்பதாகிய அறிவே அவ்வான்மாவாகுமென்று துணிந்தறியமாட்டாராய் அங்ஙனம் போலி முடிபு கோடலாலென்க. இனி அவ்வறிவு சோதனை செய்து போதருங்காலையிலும், சோதனை முடியுங்காலையிலும் ஒரு தன்மையாகவே நிற்பதொன்றாகலானும், உடற்கருவிகள் எல்லாம் அசேதனமாயொழியத் தான் சேதனமாய் விளங்கி நிற்பதாதலானும், அதுவே அவ்வான்மாவாகுமென்று அவர் அறிந்தமைவாராக.

அவர் சோதனை செய்துகொண்டு நிற்கும் அவ்வறிவைக் கைவிட்டுச் சூனியமே யான்மாவாகுமென்று கொண்

* இதுமுதல் இக்குறிவரும்வரை பாஷ்யம்.

டது யாதுபோலுமெனின்? வழிநடப்போர் பதின்மர் ஊரணிமைக்கட்சென்றுழித் தம்முள் யாவனேனும் நீங்கினானோவென்று சங்கையுற்று அச்சங்கைதீர்த்தல்வேண்டி வேறு வேறாய்த் தனி பிரிந்துநின்று தம்மை மறந்து மற்றையரைக் கணித்து ஒன்பதின்மரோநின்றோம, ஒருத்தனைக்கண்டிலேமென்று, கருத்தழிந்து கவலையுற்ற கையறியாமைச் செய்தி போலுமென்க. இனி அங்ஙனம சோதித்து அறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின்? அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமென்றதூஉம் அவ்வறிவேயன்றிப பிறிதொன்றன்மையான், அது மகப்பயந்தோம்புவாளை மலடியென்னு மதனோடொக்குமென்றொழிக. என்னை? மலடிககு மகபபயநதோம்புமாறில்லையாதலின், மகப்பயந்தோம்புவாள் மலடியாதல் செல்லாதவாறுபோல, இஃதான்மா இஃதான்மாவன்றென்று விவகரிக்குமாறு சூனியத்துககேலாமையினென்க. சூனியமாவது உள்ளதுமன்று, இல்லதுமன்று, இரண்டுமாவதுமன்று, வேறுமன்றெனப்படும் பாழாம். ஆகவே, உள்பொருளாய் உணர்வுடையதாய் நிற்பதொன்றே அங்ஙனம் விவகரிப்பதெனவேண்டப்பட்டுச் சூனியம் ஆன்மாவென்பது போலியாயொழிதல் காண்க.

இனி அங்ஙனம் அறியுமறிவும் நானன்றென நீக்கின், அவ்வாறு நீக்கிய வறிவு வேறுண்டெனப்பட்டு மேலும் அநவஸ்தையாமாகலின், அதுவே அவ்வான்மாவென்று துணிபாகக்கொள்க. இது சூனியான்மவாதிகளைமறுத்து ஆன்மாக் கருவிகளனைத்திற்கும வேறாய் இவ்வுடம்பகத்து நிற்பதொரு சேதனபபொருளென்று சாதிததவாறும்.

அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றேன் றுளதது வே நீயனைத்து—நின்றின்று
தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

என்-து. உ-ம். என்னின். அவ்வறிவை உடல் பொறி விடய முதலியவற்றின் வேறாகப்பிரித்துக் காணுமாறும அதுவே உயிராமாறுந் தெரிந்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள். அனைத்தும் நின்று என்-து. உடல் பொறி விடய முதலிய அனைத்தினும் அதுவது தானாகநின்று. அன்று அன்று என விட்டு. என்-து. முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒரோவொன்றாகக்கண்டு நீக்கியவழி அஞ்செழுத்தாய் ஒன்று நின்றுளது. என்-து. அவ்விடத்து அகர முதலிய சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாயறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெற்றுளதன்றே? அதுவே நீ. என்-து. அதுவு நானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங்கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடுமாகலிற் சூக்கும பஞ்சாக்கர ரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த அவ்வறிவுதானே நீயென்பதறிவாயாக. அற்றேல், மாயையமுஞ் சிவமுமுளவென்பது மேலைச்சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமெனவமையுமாகலான் வரம்பின்றி யோடுமாறில்லையாலெனின்? சார்மாயை. என்-து. நின்றற் சாரப்பட்ட மாயை. அனைத்தும நின்று இன்று தர்ப்பணமபோல் காட்டலான் நீ அல்லை. என்-து நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்றொடு விரவி நின்று இப்பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்றன் மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை. தற்பரமும் அல்லை. என்-து. மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை. தனி என்-து. அவற்றின் வேறு என்-று.

விட்டவழி யென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்ந்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும் விட்டவழியென ஏதுபபொருளை அறு

வகுத்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றாளென அடையாளர் கூறினார். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரியைபின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுறுமாயினர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்ற பெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தாய்ப்பணம்போற் காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனானே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்தவாறுமாயிற்று.

முதலதிகரண முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

—·0—

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பினாகாவாறு நிகழக் காணாமையானும் நானுணுகினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்பே யான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கோட்டை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர்

வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவவான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைபபொருள்படாது தலைமாததிரையாய் நிற்குமிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதமபற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங் கடாவையாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்ததுத னுதலிற்று. இ-ள். இராகுவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மைவழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைபபொருள் கோடலமையும ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி எனமனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றானும் பெருமபாலும உலகத்து வழங்கக காண்டலின் இவ்வழககமிகுதிபபாடு பிறிதின்கிழமைப்பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிககொண்டு நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ-று.

*இனித் தேகான்மவாதிகள் உடம்பே யான்மாவாகுமென்பர். அறிவு உடம்பின் கணன்றி நிகழக்காணமையாலும, நான் நுணுகினேன் நான் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென வழங்கக்காண்டலாலும், உடம்பே ஆன்மாவாகுமென்று அவர் அளவை காட்டித் தங்கொள்கை நிறுத்துவர். நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென வுடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் ஆன்மாவிற்கேற்றி வழங்குவர். அங்ஙனம வழங்குவரேனும், யா

* இதுமுதல் இக்குறிவரும் வரை பாஷ்யம.

ன் உடம்பு, யான் கை, யான் காலெனவுடம்பை அப்படி வழங்குவாரலலர். என்னுடம்பு, என் கை, என் காலென வேற்றுமைபபடவே யாவரும் வழங்குவராகலானும், இவ்வுடம்பு சடமாகலானும், ஆன்மாச் சித்தாகலானும், தேகத்தின் வேருய் அதன்கண் நிலைபெறுவது ஆன்மாவாகுமென்று அறிக.

அபேதக்கருத்தினுல் என்னுயிரென்று வழங்குமாறு போல அபேதக்கருததினுல் எனதுடலென்று வழங்குதலும அமைவதாம்; ஆதலின் அதுகொண்டே ஆன்மாத் தேகத்தின்வேருய் உண்டென்றல் அமையாதென்றல் இசையாதெனின், என்னுயிரென்று அவ்வாறு பிறிதின்கிழமைப்பொருள் பட வழங்கப்படுவது பிராணவாயுவேயாம். இனி ஆன்மாத் தன்னை ஒற்றுமைப்பொருளில் வேற்றுமையாக அங்ஙனம் ஒரோவழிவழங்கினும் அது விளக்கின் சோதியென்றாற் போல்வதோர் பேதகற்பனையென்றே யொழிககப்படுவதாம். இவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருளென வழங்குமாறுபோல, என்கை என்கால் என்கண் என்செவியெனப் பலவாற்ருலும் பெரும்பாலும் உலகத்துப் பிறிதின்கிழமைப் பட வழங்குதலின், அதுபற்றி ஆன்மாத் தேகததிற்கு வேருயுண்டென்று சாதித்தல் பொருந்துவதே யாமென்க.

அவருள் ஒருசாரார், நிலம் நீர் அனல் வளி யென்னும் பூதநான்கும், சடமாயினும், பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணமென் பனவற்றின்கண் முனனர் இல்லாத செவ்வண்ணம் அவை யொருங்குசேருங்காலை அச்சேர்க்கைக்கண் புதுவதாக வுண்டாதலபோலத், தம்முளொன்ருய்க கூடுங்காலை அககூட்டரவில் அவற்றின்கண் முன்னர் இலலாததோர் சேதனம புதுவதாய்ததோன்றி வியாபரிக்கு மென்பதமைவதாம; தேகத்தின்வேருக ஆன்மா ஒன்றுண்டென்றல் பொருநதாதென் பர். நிலம நீர் அனல் வளியென்னும பூதநான்கும் உண்மையில் சடமாகலின் அவை கூடிய கூட்டரவில் சேதனம் புது

வதாகத்தோன்றுமென்றல் ஒருவாற்றானும் இசையாது. அன்றியும், தத்தமியற்கையிற் சடமாய் நிற்கும் அப்பூதநான்கும் தாமொன்றாய்க் கூடியவழிச் சித்தியல்பாய் மாறுமென்றல இயற்கை விரோதமுமாம். பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணாம்புகளில் முன்னில்லாத செவ்வண்ணம் கூட்டத்தில் விளங்கினவென்றல் இயற்கைவிரோத மாகமாட்டாது. செவ்வண்ணம் சிற்குணமன்று; சடப்பொருட்குணமேயாம். இன்னும், பாக்கின்கண் இனிது தோன்றாது அடங்கிநிற்கும் செவ்வண்ணம் அதனோடு வெற்றிலை சுண்ணாம்பு கூடும்பொழுது இனிது விளங்கித் தோன்றுவதாயிற்று. இங்கு முன்னில்லது கூட்டத்திற் புதுவதாய்த் தோன்றிற்றில்லை. உள்ளதே புதிதாக விளங்கித் தோன்றிற்று. இல்லதற்குத்தோற்றம முக்காலத்தும் இல்லை உள்ளதற்கே எக்காலத்தும் தோற்றம் உண்டு. உள்ளது உள்ளதேயாம். அதற்குத் தோற்றம் கூறல் இயையாதெனின், அற்றன்று. சத்திமாத்திரையாயுள்ள சூக்குமம் காரணவுபகாரத்தால் வியத்தியாய்த் தூலமுற்று விளங்குமென்பதே உள்ளது தோன்றுமென்பதற்குத் தாற்பரியமாதலால், அதற்குத் தோற்றங்கூறுதல் இயையுமேயாமென்றுவிடுக்க. எடுத்துக்காட்டு இங்ஙனம் விரோதமுறுதலால் பூதநான்கின் கூட்டரவில் முன்னில்லாத வேரறிவு தோற்றி வியாபரிக்குமென்ற அவர்கொள்கை கழுத்திற கைபட்டுத்தள்ளி ஒதுக்கப்படுமென்க. இவ்வாறாகலின், பூதக்கூறாய்த்திரண்ட தேகத்திற்குவேறாக ஆன்மா ஒன்று உண்டென்பது சாலுஞ்சித்தாந்தமேயாகுமென்க. *

எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்னு
தனதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னிலவை வேறா யுணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவிமுதலிய பொருள்

கள் தம்மின் வேறாதல் கண்டு பிறிதினக்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்றாற்போலறிக கைகான்முதலியவற்றைத் தற்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்று கூறுதலின் அவ்விரு வேறு மொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்து நுதலிற்று.

இ-ள். எனது அலாது என்றது எனது என்றமாட்டின, எ-து. நீ உலோகாயதநூல் கேட்டுழலனெல்லாம் பதி மனைவிமுதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கினாயன்றே அக்காலத்து அவற்றை எனதென்றென வேறுகாணாது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நின்றாற்போல, உனது அலாது உனகை கால யாக்கை எனது எனறும் என் அறிவது எனறும உரைத்து நீ நிற்றிகாண். எ-து. உனதென்றாகிய உன கை கால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அங்ஙனமறிதற்பாசவறிவை என்னறிவென்றும் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ பொருட்பொருள் வேறு நிற்கின்றாய்க் காண். உன்னில். எ-து. உலோகாயதநூல் ஆராய்ந்தபின்னாம் பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேறாதல் கண்டாற்போலக் கைகால முதலியவற்றினியல்புகளையும் எழுத்தெண்முதலியவற்றை நூல் ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின் அவை வேறாம் உணர். எ-று. அகைகான் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம அதனை யறிவாயாக. எ-று.

இன் உவமையது.

உன்றலாமென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளொடு தனித்தனி கூட்டுக.

இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்.

——:o.——

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களை யறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும், அவையே உயிராதல்மையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து மூன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடணுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்ததொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினையும் ஐம்பயனுமறிவதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின்வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

*இனிச் செவி மெய் வாய் கண் மூக்கென்னும் ஐம்பொறிகளும் சத்தம் பரிசம் இரதம் ரூபம் கந்தமென்னும் விஷயங்கள் ஐந்தனையும் தனித்தனி அறியவல்லனவாம்; அவை சடமெனப்படா; ஆதலால், அவையே ஆன்மாவாகுமென்று இந்திரியான்மவாதிகள் சொல்வர். ஐம்பொறிகள் ஒன்றறிந்ததனை மற்றொன்றறியாமையாலும், அவை அவற்றை வேறுவேறாக விஷயிப்பதல்லது இத்தொழிற்பாடுடையேம் யாமென்று தம்மை அறியமாட்டாமையாலும், அவ்வைம்பொறிக

* இதுமுதல் இசகுறிவரும் உரை பாஷ்யம்.

ளையுங் கொண்டங்ஙனம் அறியும ஆன்மா வேறுண்டென்பதே தேற்றமாம். இன்னும், ஐமபொறிகள் தத்தமககுரிய விஷயங்களை நேரேயியைந்து நின்றறிவனவேயாம். ஒருசாத்தன ஒருதேயத்திற்சென்றகாலததில ஐமபொறிகள் கொண்டு கண்டு கேட்டு உண்டு உயிாதது உற்றறிந்த விஷயவனுபவஙகளை மற்றோரிடததிலிருககும பொழுது நினைந்து அவவண்ணம் நுகர்ச்சியுறுகின்றான். அசசாததன் இடமபெயாந்து மற்றோரிடததுத தான இருக்குமபொழுது அததேயத்தில சென்றகாலததுத தனககு நேர்ந்த விஷயஙகளை ஐமபொறிகளாகொண்டு அவவாறறியுமாறில்லை. எனனை? அவ்விஷயங்கள் இடததாலும காலததாலும அவனறனககு மிக வேறுபட்டுப பிரத்தியக்ஷம பெறுமையாலென்க. இனிச் சென்றகாலத்துக காட்சியுற்ற அவ்வைமபுலன்கள் சாததற்கு மற்றோரிடத்திலிருக்குமபொழுது விஷயமுறுதல் அவவிந்திரியங்களுக்கு வேறாய் அவவிந்திரியஙகளைககொண்டு அறியவலல மனக்கருவியுடைய சேதனவான்மா அவனகதது நிலைபெறுதலபற்றி யல்லது கூடாமையால், இவ்வருததாபத்தியாலும மனக்கருவிபற்றி இநதிரியஙகளின்வழி நின்றறியும ஓர் ஆன்மாச சாத்தன் உடம்பகத்து இநதிரியஙகளுககு வேறாயுண்டென்பது இனிது தெளியபபடும. இவை தேகேந்திரியானமவாதிகளை மறுத்து உடமபகதது ஆனமாதேகேந்திரியங்களுககு வேறாக உண்டென்று சாதிததவாறாம்.*

ஒன்றறிந்த தோன்றறியா தாகி யுடன்மன்னி
யன்றும் புலனையவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறிந்த
வுள்ளதேயாகி லதுந் தனித்தனிகண
டுள்ளலவை யொன்றல்லை யோா

எ-து. உம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றற்றாகும் ஐந்துமைந்துபிறனக கோடலின் அதனையமைககாய்த்தோரிழுககிலலை. இனி இவவைந்தையுங்

கொ ாடு ஐம் ஒரு பொருளே யறியுமெனின் அதற் குப பிரமாண லம் குடத்தைக் கண்ட யானே அத னைத ீண்டிே றிந்துணாவு நிகழ்தல் ஐந்துமோரு டமபின்கண்ணே நிலைபெறு மொற்றுமைபற்றியமையுமெ னக் கோடுமெனனுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறு த்துதனுதலிற்று. இ-ள். உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி-எ-து உடமபின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தையறிந்த இந்திரியம் மற்றொருவிடயத்தை அறி யாதாய். அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை. எ-து. அங்ஙனந் தமமுண்மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டாராய்ந் தறிகின்ற அவ்வைமபொறிகளின றொழிறபாட்டை. அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில்-எ-து. கண் உருவத்தையறிவது செவி ஓசை யையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலையுடையதோர்பொருள் இல்லதோ உள்ளதேவென வினுயினுர்க்கு இல்லதெனின் இவ்வறிவு நிகழாதாதல்வேண்டுமாகலான் உள்ளதேயாமெ னின்? அது நீ எ-து அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயா கிபவான்மா அவ்வாறுணர்வனவும அவ்விந்திரியங்களேயெ னுறுப்படுமிழுகமென்னையெனின? அவை தனித்தனிகண்டு உள்ளல். எ-து. அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம்விடயங்களை வேறு வேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இதுதொழிற்பாட் டையுடையேம யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான், ஒன் று அல்லை ஓர். எ-து. அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையுமறி ந்து அவற்றின் வருமபயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறு வை அதனையாராய்ந்தறிவாயாக. எ-று.

ஆகியென்னுஞ் சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினை யோடு முடிந்தது; இவனுமிவளுநு சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறு பறையறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற்

செலுத்தப்பட்ட பொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத் தெனறார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் செ ழிற்பாட்டை யுணர்த்திநின்றது.

உள்ளல் உள்ளலாமெனக.

இம்மூன் றதிகரணங்களானுஞ் சாக்கிரத்தினிகழ்விய ல்புபற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

மூன்றமதிகரண முடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

—:o:—

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். * "நேசவிந்திரியங்கட்கு நீ கூறி விதனூற் காண்டும்" என நீவிருங் கோடலின் அவ்விந்தி ரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது புரியட்டகவுடம்பேயா மென வமையும் அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின் று இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடு மெனச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கி த்து நாலாங்கூற்றைக் கண்ணழிததுரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று. இ-ள். ஐமபொறிகளு மொடுங்கின சொப்பனத தானத்தின் நிகழ்ந்தவற்றையறிதலின் ஆனமா வேறுண்டு, எ-று.

ஒடுக்கம் ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங்கண்டிலமென்றுமு ணிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவவான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். சொபபனததினிகழ்ந்தவற் றையறிவதுஞ் சூக்குமதேகமேயாகலின் இது சித்தசாதனமா

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூததிரம். ௬௪. ஓசை நறபரிச.

மாமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனைமறுத்தற்குரிய துணர்த் துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-ளிடை.

இஃதென்சொல்லப்படுமேனின் ஒடுக்கமுயிர்களின் எனவே ஒடுக்கத்தினிகழ்ச்சி கனவின்கண் மயங்கியறி தலினானும் பொருட்டாற்ற சித்தசாதனமாதல் யாண் டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுட மபே நனவின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடியறியாது மயங்கியறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின அதுபோல் ஒரு தன்மைத்தாகவின்றி அந்தத்தேகத்தாலும் புறத்துச்சேறலும் வேறுபாடுடைமையான அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாக லின் அங்ஙனமறியுமுயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக ளாங்கிடப்பச்
செவ்வி தனவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து உ-ம் ட-னின் கனவினகட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீளவருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலி யுறுத்ததனுதலிற்று

இ-ள் அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் ஆங்கிடப்ப. எ-து-மேல உயிரன்றெனக்கூறிப்போந்த தூல வுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப. அடங்கிச் செவ்விதின் அவ்வுட லில் சென்று-எ-து அவை யங்ஙனங்கிடத்தவழிப் புறத்து நிகழ்ந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச்சென்று அவ்வுட்லினவேறு ஒன்றுகொண்டு விளையாடி-எ-து அத்தூலவுடம்புபோல அதனின் வேறாய தோருடம்பை யெடுத்துக்கொண்டு . வேறோராற்றாற்கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று விளையாடி. மீண்டு அதனை மாறல்-எ-து. மீளவதனை மாறி மேற்சேறலான், நீ உடல்

அல்லை மற்று எ-து நீ அச்சூக்குமதேகமல்லை அதனின் வேறாவை எ-று

உயிர்ப்பவென்றது அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

மீண்டு-மீள.

மாறல் மாறலானென்க.

இவ்வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது

நான்காமதிகரண முடிந்தது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

—:o:—

இனிக் கண் படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து மே-ள். எ-னின். சொப்பனத் தானமாத்திரையி னன்றித் தொழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுந்தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்குதல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாதலமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினைந்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை. அஃது * "உண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்து" என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு மறிக.

* சிவஞானசித்தி. நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௦. கண்டுணர்.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக் கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சிவிபாரிப்ப துளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். கண்படைகொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது-உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோ வென வினையினாகந்த உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவை யில்லாமைபற்றி எண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கெனனின் அது துயின்றெழுந்தபின்னாச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியுண்டென்பது பெறுதும் விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயுவியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லையென்றல் மாறுகோள்படுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்கூற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று இ-ள் எண்டு உண்டியென்றது விடயங்களினிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின் இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தெழுந்த கருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட்கேதுவாகக் கருவிகளையொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாறும் கண்படில உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது எ-று.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார்.

சீவனம் சீவித்தல்; சேட்டித்த லென்றதாம்.

* செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சீவியாநிற்பதென்பது சீவியாநிற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர்த்திரிபாய் நின்றது "உறங்குவதுபோலும்" என்புழிப்போல.

உடம்பென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயிலாழியும் விழித்தழியுந் திரிபின்றி ஒருதன்மைத்தாதலைப்பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. பிரகிருதிக் கென்பது உருபுமயக்கம்.

இரண்டுகாலத்துமொப்ப வியங்குதல்பற்றிப் பிராணவாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையி னென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினென வுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்படுவதாகிய சித்தமேயுயிரெனனுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த திவ்வதிகரணமெனா துரைப்பாருமுளர்.

கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணாதே
யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியு
முள்ளம்வே றுண்டா மொடுங்கா துடனண்ணி
யுள்ளதா முண்டிவினை யூண்

எ-து உ-ம் எ-லின் துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பதுன்பநுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற் கிழுக்கென்னை யெனனுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்த னுதலிற்று இ-ள் கண்டறியும் இவ்வுடலே-எ-து கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே. காட்டொடுங்கக் காணாதே ஒடுங்க-எ-து காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதேயொடுங்கவும் உண்டி வினை இன்றி-எ-து அவையொடுங்கியவழி உண்டியும் வினை

புப் பிரகிருதிக்கில்லையாகவும். உயிர்த்தலான்-எ-து பிராண வாயு பெற்று இயக்குதலான். கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு-எ-து கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர பிராணவாயுவின் வேறுமுண்டு. ஒடுங்காது உடல் நண்ணில ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம்-எ-து அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணெய்திற்றுயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் தொழிற்பாட்டாலாய உண்டியும் வினையுமுடைத்தாம். ஆய. எ-து அதனையாராய்ந்தறிவாயாக. எ-று.

இது அருத்தாபத்தியளவை

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்திரிபு சிறப்புமமைகள் தொக்கன அவை* "அறிகிடா துடலுறக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை, யறிந்திடு முதலே யாகி னதுநிற்கக் கரணம் போகாது" என்னும் பொருள் விளைந்து நின்றன.

ஊன் ஆகுபெயர்

உயிர் வேறுண்டென்றதனை வலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டுமுகத்தானு மோதினார்

இவ்வதிகரணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களின்கணுரிய வ்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது இதுகாறுந் ஆன்மாவை நீயல்லையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு

ஐந்தாமதிகரணமுற்றது.

ஆறுமதிகரணம்.

—:o:—

இனி உணர்ந்தவுணாதலின் ஆன்மாவுளது என்றது

* சிவஞானசித்தி, மூன்றாஞ்சூத்திரம் ௬. அறிந்தியும்.

எ-து மே-ள். எ-னின் பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப் போந்த சடப்பொருள்கள்போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமெனப் விஞ்ஞானான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஆறுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று இ-ள் தொழிற்படுங்கருவிகளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதீதாவத்தையினின்றுழி அறிவுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளால் அறிவிக்க வறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றியறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுண்டு எ-று.

உணர்த்தவுணாதலெனவே முன்னுணராது கிடத்தல் பெற்றாம்.

அவனறிந்தாங்கறிவனென்றறிவிக்கவறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து பொ-ரை எ-னின் அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக்காலத்துக் கருவிகளோடுங்கூடியன்றியறியாதெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர் வேறுண்டென்றல பொருந்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ்வளவினவன்மகிழ்க வென்னுநியாயத்தால் வேறு மதன்றிற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று இ-ள் கருவிகளோடு கூடியவழியுந் தன்னியல்புணருமாறின்றி அமமுதல்வன் இதுபோலமறந்து மறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறேயறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களானறிவிக்கவறிந்து குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்றுளதாகலின் அதுவே மேலுணாயளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறும உணர்த்தவுணாதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது எ-று.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல "எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப" என்பதனானுமறிக. இதற்குப் பி

றவாறுமுரைப்ப அனாதியெல்லாம பொருந்தாமை யோர்க
துணர்க

அறிந்து மறிவதே யாயு மறியா
தறிந்தவையும் விட்டடங் கடங்கி—யறிந்த
தேதுவறிவு மன்றாத மெய்கண்டா ஞென்றி
னதுவதுதா னென்னு மகம்.

எ-து உ-ம எ-னின் கருவிகளோடு கூடியவழியும் ஆ
விச்சை நீங்காமையின விடயங்கண்மாத்திரையேயறியுமன்
றித் தன்னியல்பையறியுமாறிலலை அஃதுபதேசத்தாலறியப்படா
ததேயாமாகலான் அதுபற்றி இருகமென்னையென்னுங்கடா
வை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம
பட்டு இனனுமொருதாற்பரிய முரைக்குமுகத்தானே விட
யங்களையறியுமவழியும் பட்ட வேறுபாடுகூறி அதனை வலியுறுத
து கனுதலிற்று. அவனறிதாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்து
மறந்தறியுமாறும் தெரிந்துணர்ந்து வலியுறுத்துதனுதலிற்
று எனினுமமையும

இ-ள் அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது-எ-து
கருவிகளெல்லாவற்றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத்தானத்தின் நின்று
விடயங்களையறிந்தும் ஒருவகையறியமாட்டாது ஒன்
றனையறிந்தும் ஒன்றனையறிய மாட்டாததாயும் ஒன்றனைத்
தொடர்ந்தே அறிய ஒழிந்தும். அறிந்ததையும் விட்டு
அடங்கி-எ-து இவ்வாறு ஒவ்வொன்றாக அறியப்
பட்ட விடயத்தையும் இடையீடின்றி அறியமாட்டாது
விட்டுவிட்டாங்கே ஒருதலைத்தேயபட்டடங்கி அறிந்தது
எது-எ-து மீளவறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப்
படுதலான அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருளியாது அது பட
மன்றென்பது மேற்காட்டப்பட்டது முன்னருங் காட்டப்
பட்டும் அறிவும் அன்று-எ-து ஒன்றாக இயல்பாகவினரக
லே பேரறிவாகலின அதுவுமன்றாம், மெய் கண்டான் ஒன்

றின்-எ-து இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினையுணர்ந்தோன் வேறென்னைப்போலென மனமொருங்கியாராயுமாயின். அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும்-எ-து காட்டுமொளிக்கு வேறாய கண்ணொளிபோல அவ்வறிவிற்கு வேறாய் அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததின்வண்ணமாய் நின்றறியுமியல்புடைய உயிராம் எ-று.

அறிந்தும் அறிவதேயாம் எனனும் உம்மைகள் என்னினைகண் வந்தன அறியாதுமென்னு மென்னும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது அறிந்ததையுமெனனும்மை இழிவுசிறப்பு அறிவுமென்னும்மை இறந்தது தழீஇயது ஏகாரம் அசைநிலை.

அங்கு-உணர்த்துமுறையைத் தானமாகிய இலாடத்தினென்றவாறு

அறிந்ததைத் விட்டங்கடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்திறுதியினும், அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததின்வண்ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும் பெறப்படும்.

அறிந்தும் அறிவதேயாம் மறி - தறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கிடநிற்நெந்து என்பதற்கு ரிபதனை ஓதியபொழுதே பண்டு பலகாலோதி யுணர்வுற்றம பலகாலோதியு முணர்ந்தறியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வாறே தி புணர்ந்தியாதேனும் ஓரந்தலுமொன்று இப் பொருட்கு அடங்கியென்புழியும் என்னுமமை விரிந்துரைக்க.

இங்ஙனம் ஐவகைப்படுத்துணர்க்கவே, உணர்த்தவுணர்ந்தெனனு மேதுவான் முறைமையே யுகந்ததினகணிகழ்வ பயப்பற்றியும் சுந்தத்தினிகழு மியல்புபற்றியும் உணர்ந்து முறைமைக்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது இது பரமுடல்லை தனியென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு காண்க.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும புத்தரின் யோகாசார ன் மதத்தை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு அதற்கியைய வுரைபபாருமுளர்.

ஆறுமதிகரண முடிந்தது.

ஏழாமதிகரணம்.

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென்பது.

எ-து மே-ள். எ-னின். உடம்பு முதலியவற்றுள் ஒரோவொன்றே ஆன்மாவாதலின்றென்றதொக்கும் அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவழியும அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அனைத்துங்கூடிய சமுதாயமே உயிராதலமையுமெனச் சமுகான்மவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடணுதலிற்று இ-ள். மாயாகாரியங்களான் யாகசப்பட்டியன்ற சூத்திரப்பாவைபோலு முடமபின்கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு எ-று.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின் காரியங்களாய் நிலைபெறுதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகாவெனறவாறாயிற்று.

மாயை ஆகுபெயர் இகரம் விரித்தல்விகாரம்.

அவை தாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

எ-து. ஏ-து எ-னின். சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய *அகசசமுதாயமைந்தும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறுண்டெ

---

* அகசசமுதாயம ஐந்து - உருவம், வேதனை, ஞானம், குறி, வாதனை.

னச் சாதித்தலைமையுமாறென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ்வளவினவன்மகிழ்கவென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்றாற் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். நீ ஐந்துகந்தமெனக் கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறு வேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியந்திரதனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ-று.

வேறு வேறு என்பது வெவ்வேறென மரீஇயிற்று.

கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—வலையாமன்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடி லதுதனுவாந்
தானத்தின் வேறாகுந் தான்.

எ-து. உ-ம. எ-னின். அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையெனுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறுமவழியும் அவர் கூறியவாறு பெயர்பெறாது வேறு பெயர் பெறுமாறும் அவை மாயாகாரியங்களேயாமாறும் அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள். காணின் கலை ஆதி மண் அந்தம்-எ-து. அங்ஙனஞ் சமுதாயமாதற்குரியனவை யாவையென்று அளவைகளானறியப்படுகிற கலைமுதன் மண்ணீறாகிய தத்துவங்களேயாம். அவை மாயை நிலையாவாம்-எ-து. அவையனைத்தும் மாயையின்காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகாலநின்றழிவனவாம். ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில்-எ-து. அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவதாய ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் கருத்தை யொருக்கி

முன்னுணர்ந்து பின் அச்சமுதாயத்தை யாதென்றாராயின். அது தீபமேபோலத் தனுவாம்-எ-து. அச்சமுதாயங் கண்ணுக்கு விளக்குப்போல உயிர்க்குத் தூலசூக்குமபரங்களாகிய உடம்பாம். தான் அதனின் வேறு ஆகும் தான்-எ-து. ஆகலான் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல உயிர் அவ்வுடம்பின் வேறும். எ-று.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய்; பின்னையது அசை.

அதனினென்பது அத்தினென மரீஇயிற்று, "இத்தைமெய்யெனக் கருதி" என்புழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு மூன்றுசூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அனுமானவளவையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே யமையுமாகலின் அநுமானவளவை மிகைபாம்போலுமெனின்? ஆகாது: மந்தவுணர்வுடைய மாணுக்கர்க்கு வேற்றுச்சமயநூல்களை நோக்கியவழிச் சைவாகமப்பொருளின் மலைவு நிகழாமைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னு நான்குவகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்டதுணையானே அநுபவங் கூடாமையிற் சிந்தனை செய்து வன்மைமென்மையுணர்ந்து தெளிந்துகோடற்பொருட்டும் கருதலளவையும் வேண்டப்படுமாகலானென்க,

ஏழாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றுஞ்சூத்திரமுடிந்தது,

பிரமாணவியன் முற்றிற்று,

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

——(:o:)——

அந்தக் கரண மவற்றினொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பதின் றஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இதுவுமது.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனு தலிற்று.

இ-ள். பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டானும் பொருளு ண்மை பெறற்பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாண த்தாற் பெறுவிககபபட்ட பதி பாச பசுககளுககிலக்கணம எதிாநிரனிறையாக வைத்துக கூறுவான்றொடங்கி அவற்று ள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலககணங கூறுதனுத லிற்று.

சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுயவழியும் இயைபுடைமையுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும ஈண்டு இதுவு மதுவென மாட்டெறிநதுரைத்த ஆசிரியர், இங்ஙனமுரைத் துக்கோடற் கேற்பவன்றே ஆண்டு ஆன்மாவினதுண்மையு ணர்த்துதனுதலிற்றெனச சிறந்தெடுததோதாது பொதுப்ப ட ஆன்மப்பிரகாசமுணர்த்துதனுதலிற்றென்றதூஉமென்க. இவ்வாறன்றி மேலைசசூத்திரததின் ஆன்மாவினதுண்மை கூ றுமுகத்தாற் றொகுததோதிய அஞசவத்தையை ஈண்டிலக்க ணங்கூறுமுகததான் விரிததோதபபடுதலின், இதுவுமதுவெ ன்றது மேலைசசூத்திரபபொருளோடு மாட்டெறிநததென் றுரைப்பினுமாம், இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிது விள ங்கும.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. ஆன்மா அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்தமென்னு நான்கனுள் ஒன்றொன்றுபினும் நுண்ணுணர்வின்மையிற் சூட்சசித்துணைவராகிய அமைச்சரோடு கூடிநின்று தன்றொழிலை டாத்தும் அரசன்போல, சகசமலத்தினான் உணர்வின்றிக் கஞ்சுகம்போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்புவகையான் நிகழுமாறு அவற்றாற் பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையானுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய அவ்வந்தக்கரணங்களோடு கூடி நின்று சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுடைத்தாம். எ-று.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஒன்றனாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சர் சேய்ப்ப அவற்றொடு சந்தித்துநின்று அஞ்சவத்தைத்தாமெனவினையும.

உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது வினையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகச மலத்துணராமையால் அவற்றொடு சந்தித்தது சந்தித்த வழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலான் ஐந்தவத்தைத்தாயிற்று எனவதிகரணம பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று.

வடமொழிச்சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமெனவருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றன்று தலும அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரணமவற்றினொனறன்றென்றதனை வேறுதொ

டாக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவன வற்றை அவாய்நின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒரு சூத்திரமாதற் கேலாமையறிக.

அவை சநதித்ததென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற ெறாக்கது; இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒநது வேறுதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம.

மலத்து மலத்தாலெனவிரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும உடன்றொககன.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றோடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றின்ஞென்றன்றென்றது ஓரதிகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணராதமைச்சர சேய்ப்பவவை சநதித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சர சேய்பபநின்றஞ்சவத்தைத்தேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணததது இச்சூததிரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

——:0:——

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுததியகங்கார சிததங்களில் ஒன்றன்று என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஏனையவெலலாம வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பனவாகலான் உயிராகா ஆயினும் மனமுதலிய அநதக்கரணஙகள் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவ

ணச் சிந்தையென்றும் இங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இந்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறுமையின் அஃதாகுபெயரென்றற்கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தென அந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்டனுதலிற்று. இது மேலைச்சூத்திரத்துள் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங்கூறும் வழியும் அவற்றொடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதென அவத்தைக்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுதலின் ஈண்டதனையெடுத்தோதுதல் "சில்வகையெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச, சொல்லுங் காலை யுரையகத்தடக்கி, நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" எனனுமிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதிமுகத்தானன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது., இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைபொருட்டு மனோபுத்தியகங்காரசித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக்கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அவத்தைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப்பட்டு அதீதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையானும அவற்றை ஈண்டெடுத்தோதவேண்டாமையின் மனமுதலிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக் கூற நின்றனவென்பது கருத்து.

அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். * "மனமும் புத்தி யகங்காரஞ்

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். உ, கருவியா.

சித்த நான்கு, மருவியான் மாவே யெனை வரும்" என நீபிரு ங்கோடலின் உயிர் அவற்றுளொன்றுதலைமையுமென்றுற்படு மிழுகவென்னையென்னுங்கடாவை யாசஙகிதது மேற்கோளை சாதிததனுதலிற்று இ-ள். அவ்வந்தக்கரணங்கடாம தமமிற் கிழுள்ளவற்றை நோக்கிச சிததாய்நின்றே தம்மை நோககி அசித்தாய் நிற்றலால் தன்னை நோககியுஞசிததாய் நிற்கும் இவவான்மாவாவது அநதககரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி ய கஙகாரசிததங்களில் ஒன்றன்றென மேற்கொண்டது. எ-று.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கபபட்டு ஐம்பொறிகளறி ந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித் தஞ்சிநதித்தறியும, யான் சிநதிததேனென்றறியமாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாறறெனவும அஃதாமோ அன்றோவெனவும இவ்வாறு சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்; யான சங்கறப விகற்பஞ்செய்தேனென்றறியமாட்டாது அ கங்காரம அதனை இனனதெனத் துணிவேன் யானென்று ஒ ருபபடடெழுந்தறியும; யானொருபபடடெழுநதேனென்றறி யமாடடாது. புததி அதனை இன்னதிதுவென நிசசயிததறி யும ; யானிசசயிததேனென்றறியமாட்டாது. ஆகலான் அ வவாறின்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிநதிததேன் பற்றினே ன எழுநதிருநதேன் நிசசயிததேனென்றும அதன்பின் அது வதுவாயப பரிணமிததுச சுகதுககமோகரூபமாய்த தன்மா ட்டு வநத புததிததத்துவததின பரிணமங்களைக் கலாதிகளோ டு கூடி நின்று இது சுகம இது துககம இது மோகமென்றறி ந்தும யான சுகிததேன் யான்றுககிததேன் யான் மோகித தேன எனறறிநதும இங்ஙனம பிறவற்றை நோககியுந தன் னை நோககியுஞ் சிததாகிய ஆனமாத தம்மை நோககிச் சித தாகாத அந்தக்கரணங்களின ஒன்றுமாறியாண்டையதென மறுததவாறுயிற்று. *"இவன்றனும் புததியஞ்சித திவனு

* சிவஞானசித்தி, பதினொராஞசூததிரம். கக, சிவன்சீவு.

மோ புத்தி' ' என வழிநூலாசிரியர் கூறியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்

ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனமபுத்தியகங்காரஞ்சித்த நான்கு மருவி யான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படும் ததனை யெனமொழிக சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரையொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றாம். அது ஞானாமிர்தத்திற்காண்க.

மேலைச் சூத்திரத்திறுேதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கு மமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினார்.

மனமாதி யாவுணர்தன் மன்னு புலன்கண்
மனமாதி மன்புலனி னல்லன்—மனமே
லுதித்தோன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
லுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

எ-து உ-ம எ-னின் அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியும் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள், மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள்-எ-து. மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன ஐம்பொறிகளாற்றரப்பட்ட புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம். உள்ளம உணர்தல மனம மேல் உதித்த ஒன்றை-எ-து, ஆன்மாவுணர்வ[illegible] மனத்துக்கு மேலெனப்படும புத்தி

யிற்றோன்றிய தொன்றனையாம். கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும்-எ-து அவ்விருவேறுணர்வுங் கடலிடையெழுந்து கரைசாருந்திரைபோலப் பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டு வந்து தோன்றும். அதனின் மனம் ஆதி மன் புலனின் அல்லன-எ-து அதனானே மனமுதலியன அவ்விடயங்களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறாம். எ-று.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு உணர்தலிரண்டும் எழுவாய்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது.

புலனின் இன் உவமவுருபு

அல்லனென ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி.

உதித்தவென்னும்பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது

புத்தியிற்றோன்றியதொன்றாவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம்.

பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக்காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின்னர்த் தன்வேதனைக்காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டுகொள்க.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்
புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

எ-து உ-ம் எ-னின் மேற்பொதுவகையாற் கூறிய போந்த அந்தக்கரணங்களினியல்பு சிறப்புவகையாற்கூறுமுகத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளடங்க கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறு புணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறாதலை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

இ-ள். உள்ளம்-எ-து புருடதத்துவமென நின்றவுயிர். ஆங்கு-எ-து வாயிற்காட்சியாற் கண்டவிடயங்களினொன்றனை மனமாதியானுணரும் மானதக்காட்சியின்கண்ணும் ஒருபெற்றித்தாதலின்றி, சித்தமாய்ச்சிந்தித்து-எ-து. சித்தமாய் நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சிந்தித்தும், மனம் ஆகிப் பந்தித்து-எ-து அதன்பின் மனமாய் நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப் பற்றியும், ஆங்காரம் ஆய்த்தெளியாது-எ-து அதன்பின் அகங்காரமாய் நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை யின்னதெனத் தெளிவேன் யானெனத் தெளிவு பிறவாதெழுந்தும், புந்தியாய் ஆய்ந்து-எ-து. அதன்பின் புத்தியாய்நின்று இஃதின்னதெனத் தெளிந்தும், வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறும்-எ-து இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவே புணர்தலான் அவ்வாறுணரும் புருடன் இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறும், போது அவ்வேறும் போல-எ-து. ஞாயிறு முதலியவற்றோடு கூடி நின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள் யாண்டு முதலியனவாய்ப்படும் பாகுபாடுசெய்யுங் காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறுமுதலியவற்றின் வேறாயினாற்போல. எ-று

ஆய்தல் ஈண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு.

துணிதலென்பது அறிதலென்னும் பொருண்மாத்திரையாய் நின்றது.

தான் அசை. ஏகாரந் தேற்றம்.

இவ் அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப்பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்.

வேறாம் போதுபோலெனவே, ஆண்டு நீக்கப்பொருள் ஞாபிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோக்கி அவவெனச்சுட்டியொழிந்தார் சாரியையும் உருபும உடனறொக்கன.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆங்கும் வெவ்வேறு தானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும இங்ஙன நாலவேறுவகைத்தாய் ஒன்றறகொன்று முறையே ஏதுவும பயனுமாயக கடற்றிரைபோலப பரமபரையிற் றோன்றுமென்றவாறாயிற்று.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி
மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை
நாத முளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

எ-து. உ-ம் எ-னின் அம்மானதக்காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப வுணர்விற்கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அககரஙகளிவையெனபதும அவற்றானுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை

* “மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை, யுன்னு முகார முபகரிக்கு—முன்னுகு—மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு, நீங்காத சித்தம விந்துவே” என்பவாகலானும, ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும, † “அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனமபுத்தி யகங்காரங்கள்” என வழிநூலாசிரியரோதியது எதிர்நிரனிறைப் பொருளெனவுங் கொள்க. “அவ்வுட னுவவு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரஙகள்” என்றதே முறையெனக்கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுகூட்டி யுரைப்பாருமுளர்

* துகளறுபோதம். † சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம் ௩.

பகாதிவற்றைநாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்று மெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறு வார் ஒப்புமைபற்றிப புருடனைச் செலுத்தும அககரமும் உடன்கூறினர்.

உடனின்று செலுததுதல்பற்றி அபேதமாக வைத் தோதபபட்டன.

* " திகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதிகலையைபபற்றி" அகரமுதலிய பஞ்சகலைவடிவாய் நின்று இவற்றை வேறுவேறு செலுத்துதல்பற்றிக் கணந்தோறும நினைபபு மறபபுமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்க கறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழுமெனவும், மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் அங்ஙனமுணர்வுதிததும் ஒடுஙகியும் வருதல சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற் பரிமபரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுததுக்காட்டினர் ; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துககாட்டினர்; ஆதலாற் புனருக்தியன்மை யுணர்க.

> எண்ணில வோங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
> நண்ணிய விந்துவோடு நாதத்துக்—கண்ணிற்
> பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
> மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

எ-து. உ-ம. எ-னின். அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையெனபதுணர்த்துதனுதலிற்று.

இ-ள். எண்ணிலவோங்காரத்து நண்ணிய விநதுவொடு நாதநதிதெய்வங் கண்ணில ஈசரொடு கூடிய சதாசிவமாம-

* சிவஞானசித்தி, முதற்சூத்திரம். உச.

அகரவுகரமகரத்ததிதெய்வங்கண்ணிற் பகரயன் மாலோடு பரமனும். எ-று.

எண்ணிலவோங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஓங்காரமென வினைத்தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக்காட்சி. ஒடு எண்ணினகண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவாரை பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம மகரத்தா மென்புழி மகரம இசைபபொருட்டாய் ஒற்றில்வழி யொற் றாய் வந்தது

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினு லுணர்வின்றென் றது.

எ-து மேல். எ-னின். ஆன்மா அந்தக்கரணங்களி னென்றனருபின அவற்றெடு சாதிதது நிற்றற் கேதுவென் னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூததிரததின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழிததுரைத்து மேற்கோடலுந லெறறு இ-ள் வெ-படை.

ஆகநதுகமலங்களி னீககுதற்குச் சகசமலமென விசே டிக்கபபட்டது: படவே, உயிர் முதல்வனைபபோல் அநதக கரணமுதலியவற்றின் வேறய சேதனபபொருளாயினுந் செம்பிற்களிமபபோல வேறுகாரணமினறி மூலமலந் தன னேடு உடனாய்நிறறலிற றன்னியல்பான்உணருமாறின்றிக க ருவிகளோக கூடிநினறுணர்வதாயிறறெனவிடுததவாறு பிறு. இதனனே மலததுளதாமென மேற் பிரமாணததாற பெறு விககபபடட மூலமலததிற்கு ஈண்டிலககணங் கூறினரென் பது பெறுதும. அறியாமையைச செய்தலாகிய கேவலதத னிகழுமியல்பே மலததிற்குத் தன்னியல்பு, கருவிகளோடு

கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலதிதினிகழுமியல்பே பொதுவியல்பாகலான்; மலத்திற்கு இருவகையிலக்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அது தான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். சகசமலத்தினுல் உணர்வின்றியொழியிற் பின் கருவிகளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்ஙனமெனச் சற்காரியவாதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனையில்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான், இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினுல் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது. எ-று.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமாயெனவும், அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங் கூறினாராகலான், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைபெயர்.

*மூலமலத்தினியல்பு சிறிது காட்டுதும். மூலமலமாவது பிராந்தி ஞானமே பிறிதில்லை யென்பரொருசாரார். ஒருசாரார் ஞானுபாவ மென்பர். ஒருசாரார் தமோகுண மென்பர். ஒருசாரார் மூலப்பகுதியிற் ருேன்று மவிச்சையென்பர். ஒருசாரார் மாயை கன்மங்களென்பர். ஒருசாரார் சிவசத்தியென்பர். ஒருசாரார் ஆன்மாவின் குணமென்பர். மலமாவது இவை யனைத்தினும் வேருய் ஒன்ருய் நித்தமாய் வியாபகமாய் ஞானதிரோதகமாகிய திரவிய மென்பது தொகுத்துக் காட்டுதும். மேற்கூறிய அளவைகளால் ஆன்மாத் தோற்றக்கேடின்றி நித்தமாய் வியாபகமாய் நிற்பதென்பது

* இதுமுதல் இக்குறிவரும் வரை பாஷ்யம்.

துணிபாம். இனி ஆன்மாவுக்குத் தோற்றக்கேடுக ளுளவா யின், செய்த வினை நசிப்பச் செய்யாதவினை யுண்டாமெனப் பட்டு வினை யிலக்கணத்தோடு முரணும். ஈன் றணிய குழவி தாய் முலைப்பால் பசிப்பிணி தீர்க்கு மருந்தென் றறிந்ததன்க ண் முயலுதல் காண்டும். அஃதும்மைப்பயிற்சி வயத்தா னு ளதாகிய வாசனை யில்வழிக் கூடாது. இனி நித்தபொரு ளை யவயவ முடைத்தெனப்பட் டழிவெய்துவதாகிய வேக தேச மென்றல் கூடாமையின், ஆன்மா வியாபியென்பதும் பெற்றாம். பெறவே, அவ்வக் குணங்கள் அவ்வக் குணிக ளின் வேறன்மையின், ஆன்மாவின குணமாகிய ஞானமும் அவ்வாறே நித்தவியாபகமாதல் பெறப்பட்டது. அறிவாவ து ஒன்றனை விடயித்தலே பிறிதன்றாகலின், அங்ஙனம விட யிப்பதாகிய வறிவு ஒருகா னிகழ்தலும் ஒருகா னிகழாதுங் காலத்தானும் இடத்தானும் ஏகதேசமாய் நிகழ்தலுங் காண் டும். அவ்வறிவு செயற்கையா னிங்ஙன நிகழ்தற்குக் கார ணமுண்டென்பது பெறப்படுதலின், அது பிராந்தி ஞான மு தலியவற்று ளொன்றென்றல் கூடாமையின், பாரிசேடிய வளவையான் அவற்றின் வேறாகிய சகசமலம் அத்தன்மைத் தா யுண்டென்பது பெற்றாம்.

அற்றேல், காரணம் பிராந்தி ஞானமுதலியவற்றி னொ ன்றேயாக; அவற்றின் வேறுண்டென்பதற்குப் பிரமாண மென்னையெனின்? கூறுதும். கயிற்றை யரவெனக் காணு ம் பிராந்தி கண்ணின்கண் யாதானு மோர் குற்றமில்வழி நிக ழாமையின் அதுபோலத் தேகமே யான்மா வெனவறிதற் றொடக்கத்துப பிராநதி ஞானமும ஆன்மா வின்க ணொரு குற்ற மில்வழி நிகழாமையின், அக்குற்றமாகிய சகசமலம பிராநதி ஞானத்தின் வேறா யுண்டெனபது பெறப்படும. இனி ஞானுபாவமே யது வெனின்? ஞானத்தின என்றும பாவத்திற்கும அழிவுபாட்டபாவத்திற்கும் ஒன்றினொன்ற பாவத்திற்கும ஒருகாலு மழிவின்மையான முதறியென்ப

தோன்றில்லையாய் முடியும். விடு பேறுண்மை வேதாகமங்
களிற் பெறப்படுதலின், அவற்றொடு பூரணமைப் பொருட்
டு ஞானபாவமாவது ஞானத்தின் முன்னபாவமெனக் கோ
டல் வேண்டும். வேண்டவே, நித்தமாகிய ஞான முன்னிலை
தொழிதற்கு வேறு காரண முண்டெனப் பெறப்படுதலின்,
அதுவே சகசமல மெனப்படு மெனக. இனித் தமோகுண
முதலிய வொன்றன் காரியமாய் இடையே தோன்றி யழிவ
னவாகலின், அவை யநாதியே ஞான திரோதகமாய் ஆன்மா
வைப் பந்திக்கமாட்டாமையின், சுத்தமாய் நின்ற வான்மா
வை இடையே பந்தித்து நின்றனவெனின், அவை யிடையே
பந்தித்தற்குக் காரணம் வேண்டும். காரணமின்றிப் பந்திக்
குமெனின், முத்திபெற்றவழியும் பந்திக்குமெனப்படு முடியு
மாகலின், அவற்றின் வேறாய் அநாதியே பந்திப்பதாகிய சக
சமல முண்டென்பது பெறப்படும். இனி மூலப்பகுதியிற்
றோன்று மவிச்சையேயதுவெனின்? மூலப்பகுதியிற் றோ
ன்றுமவிச்சை அநாதியி லான்ம ஞானத்தினைப் பந்தித்ததெ
ன்ற லேலாமையானும், அது மாயாகாரிய மாகலின், ஞான
வியஞ்சகமாவதல்லது ஞான திரோதகமாகாமையானும், அ
நாதியே ஆன்மஞானத்தினைத் தடைசெய்து நிற்குஞ் சகசம
லம் வேறுண்டென்பது பெறப்படும். இனி மாயை கன்ம
ங்கள் ஆன்மாவின் வேறுமாய்ச் சடமுமாய்ப் பந்தமுஞ் செ
ய்து நிற்றலின், அவையே யமையும்; வேறுமோர் சகசமல
முண்டெனக்கோடன் மிகையாமாலோவெனின்? அவை யஞ்
ஞனமாயினும், ஞானதிரோதக மல்ல வாகலான், ஞான திரோ
தகமாகிய மூலமலம் வேறுண்டென்க.

இனிச் சிவசத்தி ஞான திரோதகமாய் நிற்குமெனின்?
சித்தாகிய சிவனது சத்தியுஞ் சித்தாவதன்றிச் சடமாதலின்
மையாற் றனக்குப் பகையாகிய சடப்பொருள் சித்தைப் பந்
தமுறுத்துவதன்றிச் சித்துப்பொருள் சித்தைப் பந்தமுறுத்
துமாறின்மையானும், உறுத்துமெனின், முதல்வனது பெரு

ங்கருணைக் கிழுக்காகலானும், சடப்பொருளாய்ப் பந்தமுறு விக்குஞ் சகசமலம் வேறுண்டென்பது பெறப்படும். இனி மலஞ் சடமாய் நிற்றலின், ஆன்மாவின் குணமெனக்கோடலே பொருத்த முடைத்தெனின்? அறியாது கூறினாய்; குணமாயினிடையே நீங்குதல் கூடாமையானும், ஆன்மா வறிதற்குணமுடைத்தாகலின், அறியாமையு மறிவுமாகிய விரண்டு மறுதலைக்குண மொருபொருட்குக் கூடாமையானும் அஃதான்மாவின் வேறாயதோ ரகவிருளாகிய திரவிய மென்பது தெற்றென வுணாகதுகொள்க. சிவாதிததமணிதீபிகையுடையாரு முதலதிகரணத திறுதியிற் பயன் கூறும்வழி, ஞானபாவமே யஞ்ஞான மென்பாரைமறுத்து, மலந திரவியமென்றும், அநாதிபபொருளென்றும், மலசததிகள் பலவென்றும, முத்தியின் மலசத்திக்குக கேடன்றி மலததுக்குக் கேடின்மையின் அநாதிப்பொருளாதற் கிழுக்கில்லை யென்றும், கடா விடைகளான் விரித்துக் கூறியவாறுண்டுக் காண்க.

அஞ்ஞானமென்னு மகவிருள் ஞானபாவ மாகாதென்று இவவாறு மறுக்கப்படவே, அந்தகாரமென்னும் புறவிருள் ஆலோகததின் அபாவமென்பதூஉ மறுக்கப்பட்ட வாறாயிற்று. அதுவுஞ் சிறிது காட்டுதும். ஆலோகத்தினபாவமே யந்தகாரமென்பார்க்கு, அம்முறை பற்றிச் சுகத்தினபாவமே துக்கம்; தன்மத்தின் அபாவமே அதன்மம்; சையோகத்தினபாவமே விபாகமென் றிவ்வாறு கோடல் வேண்டும். அங்ஙனங் கொள்ளாமையால அவர்கூறு மது கருத்தன்று போலுமென மறுக்க. அன்றியும், ஆண்டொளியில்லை, இருளுள்ளதென, ஒளியின்மையின் வேறா யிருளென்னுமுணர்வு நிகழ்தலானும், யாட்டின் கழுத்திற் றூங்கு முலையோ டொககும அபாவததாற் செய்யககடவதொன்று யாண்டு மின்மையானும், கண்ணொளியைத் தடைசெய்து நிற்பதாகிய விருளை அபாவமென்றல் கூடாமை யறிக. இவ்விருளின துண்மை வெள்ளிடையினலரவிழித்து நோக்கியவழியு

மறைத்தற்றொழி னிகழ்தல்பற்றிப் பாரிசேடிப வளவையா னறியப்படும, அற்றேல், நீலவடிவிற்றாய்த் தோன்றுதலின் இருள் காட்சிபபொருளொன்றாற் படு மிழுகெகன்னை யெனி ன்? அற்றன்று; துன்னிய விருளின்கண் விழித்துழிப்போ லக கண்ணிமை யிறுக மூடியவழியு மொருதன்மைததாய்த் தோன்றுதலின், வேற்றுமை யின்மையான், அது மயக்கவு ணர்வேயாமென்பது போதருதலின், விழிததுழி யவ்வாறு தோனறுவது மறுபோல மயககவுணர்வாவதன்றி, இருளின் றோறறமன்றென்பது அனுபவத்தாற் கண்டு கொள்க.

உலகாயதர் செவி முதலிய விடங்களே யிந்திரிய மெ ன்பராகலின், கண்ணென்னு மிடத்தின் வேறாக ஒளிப்பொ ருளாகு மிநதிரியம் உண்டென்பதற்குப் பிரமாண மென்னை யெனின்? செவிடனுக்குச் செவியுளதாகவு மோசை கேளா மைபின், அது கேளாமைக்குக் காரணஞ் செவியென்னு மு றுப்பின வேறா யதனை அதிட்டித்து நிற்கு மிநதிரிய மில்லா மையே யன்றிப் பிறிதின்மையாற் செவியென்னு முறுப்பு இநதிரியமாகாமை எல்லார்க்கும் விளங்கக் கிடந்தது. இது பற்றி யேனை யிநதிரியங்களும் அவ்வ விடங்களின் வேறாதல் கண்டுகொள்க. ஞானேநதிரியங்களைந்தும் அறிதற் கருவிக ளாகலின், சாததுவிகாகங்காரத்திற் றோன்றியனவாம். கண் ணிநதிரியம் ஒளிககருவியாகலின், உருவத்தை யறிவதாம். இது ஆன்மாவின் ஞானசத்தியா லதிட்டிக்கபபட்டுப் பொரு ள்களை விசேடண விசேடிய வியலபுபற்றி அறியுமா றின்றி நிருவிகற்பமாயறியுங் கருவியென் றுணர்க. இது ஏனை ஞா னேந்திரியஙகளுக்கு மொககும. காட்டு மொளியின் வேறா ய்க் கண்ணுக கொளிககுண முண்டென்றற் கேது வென்னை? கண்ணுக் கொளிககுண முண்டெனின்? மின்மினித் துணை யாயினுந தானே விளங்குதல் வேண்டுமாலெனின்? ஆகாயத் தின் கண்ணதாகிய சத்தகுண முரசு குணில சையோக முத

லிப வியஞ்சகங்களான் விளக்கப்பட்டுழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காதொழிதலே யன்றித் தினைத்துணையாயினுந் தாமென்ன விளங்குமாறின்றென்பது பற்றி வியஞ்சகத்தி னெதிரொலி வடிவாற் றோன்று மவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்றென்பா ரொருவருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின் கண்ணதாகிய வொளியும் வியஞ்சகமாகு ஞாயிற்றி னொளிமுதலியவுள்வழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காமை மாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான், அதனைக் கண்ணின் குண மன்றென்றல் அறிவிலார் கூற்றேயா மெனவும், அக்கண்ணொளி தன்னை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொருள் ஏகதேசமாயின ஏகதேசத்து விளங்கியும் வியாபகப்பொருளாயின வியாபகமாய் விளங்கியு நிற்கு மியல்பிற்றெனவு முணர்க. இனிக் கண்ணுக் கொளியில்லை, ஞாயிற்றினொளி முதலியனவே கண்ணின்கணின்று காண்டல் வியாபார நிகழ்த்துமெனின்? அங்ஙனமாயின், ஞாயிற்றி னொளி முதலியன கண்ணின்கணின்றே காண்டல் வியாபார நிகழ்த்துமென்னு நியமம் வேண்டா; உடம்பினுள் யாண்டாயினு மோரிடத்தைப்பற்றி நின்றுங் காண்டல் வியாபார நிகழ்த்துமென் றொழிக. அற்றேல், அவ்வாறு ஒளியுடைத்தாகிய கண்ணிந்திரியந் தன் றொழிற்பாடு நிகழ்தற்குப் பிறிதோ ரொளியி னுபகாரத்தை யின்றி யமையாதவா றென்னையெனின்? அங்ஙனமாயினுங் கண்ணிந்திரியந் தூல வொளியாகலின், தமோகுணசாரமான இருளென்னும் பகைப்பொருளின் சத்தியான் மடங்கிக், காண்டல் வியாபார நிகழ்த்தற்கு அங்கியென்னும் பூதத்தின் கூறான ஞாயிற்றி னொளி விளக்கொளி முதலிய சூக்குமவொளி யுபகாரத்தை வேண்டற்பாலதாகின்றதென் றுணர்க.*

இதனானே ஞானாபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டது; அபாவம் ஒருகாரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணுதே
லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்—வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தோன்றுங் காட்டம்
றன்னைமல மன்றணைத ருன் [போற்

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலைமயும வேறுமோா மலமுண்டென்றல மிகைபோலுமெனா ஐக்கவாதசைவர் முதலியோா மதமபற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கிதது ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரியங்கட்குததமமுள் வேற்றுமை பெரிதாமாறுணர்த்துமுகத்தான் எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள். உள்ளம மாயா தனு விளககு ஆக் காணுதேல் ஒன்றை ஆயாது-ஆம்- எ-து. உயிர ஆகந்துகமலமெனபபடும் மாயாகாரியமாகிய உடம்பு தனககுக காட்டாககொண்டு காணுதாயின் ஒருவிடயத்தையுமறிவதிலலையாம. மலம் தனனை அன்று அணைதல் தான்-எ-து. சகசமலம உயிரை அநாதியேபற்றிநிற்றல் அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத தன்னுள் மறைதது ஒன்று ஆம் காட்டம் போல்-எ-து காட்டமுதலியவற்றுள் அதுவதுவேயாய் நின்றுங தனககுக கேடில்லாத வன்னியைத் தனககுண்மறைததுவைதது ஒன்றேயாய் நிற்குங் காட்டமபோலும. எ-று.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களையறியும வண்ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வறிவைத் தடை செய்துகொண்டு நிற்றல் மலத்தின செய்தி; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம ஒளியுமிருளுமபோல இகலி நிற்பனவாகலான் அததனமைததாய மாயை இததன்மைததாய மலமாதல் யாண்டையதெனா மறுத்தவாறாயிற்று.

மறறென்பது மலமன்றணைத லெனபதனேடியைநது வினைமாற்றின்கண் வநதது.

முற்றும்மை சிறப்பும்மைகள் தொக்கன.

ஆழுங் தானுங் கட்டுரைக்கண் வந்த அசை.

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துண் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயுஞ் சூரியகாந்ததத்துண்மறைந்துழி அதுவேயா யும் இவவாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் தானென்பதொ ன்றில்லையென்னும்படி நிற்றல். அங்ஙனமாகியும் வியாமை, கடைதல் முதலிய தொழிற்பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுத லாற் பெற்றும. தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியென்பதொன் றில்லையென்னுமபடி பொதிந்துகொண்டு தானேயாதல். ஒன் றுங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்ற வாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும இயைபும பொருட்கண்ணுங் கூறிககொள்க.

மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானு ம் வேற்றுமை கூறுவார் அன்றணைதலென்றார்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானாபாவமென் பாரும், பிராந்திஞானமென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், பஞ்சகக்லேசத்துள் ஒன்றாகிய அவிச்சையென்பாரும், மா யை கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்கு ணமென்பாருமாய், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமு ளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய சூனியமுதலிய வற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சட மென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்பொருளன் றென்பாரும், சுதந்திரவறிவுடைத்தெனபாரும, அவ்வுடம் பளவிற்றென்பாரும், அணுவளவிற்றென்பாரும, உருவென் பாரும, அருவென்பாரும, உருவருவென்பாருமாய், இன் னும பலதிறப்படக்கூறி மயஙகுவாருமுளர். அவையெல் லாம பொருந்தாமை ஆகமஙகளுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம், ஞான திரோதகமாய்த், திரவியமாய், அறியாமைக் குணத்ததாய்ச், செம்பிற் களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய், அநாதிபந்தமாய்ச், சடமுமாய்ப் பலவுமாயின் அழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல்பெறப்படாமையின் ஒன்றேயாய், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற் கேதுவாய் உயிர்கடோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்துநின்று தத்தங்காலவெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய், உயிர்கண்மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய், நித்தமாய், வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய்தலின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப், பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதியென்றற்றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பதெனவும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல முதல்வன் சந்நிதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந் தன்மைத்தாய உயிர் அநாதியேயறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவவுபிரகுப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன் வினையாய் அநாதிமுத்தத்தன்மையென எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தாற்போல அநாதியே மலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய் உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பதூஉம் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப் படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் ஈரிடத்துமொக்கும்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்.

—:o.—

இனி இவவான்மாச் சாககிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரிய துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவததிதனாய் நிற்குமென் றது.

எ—து. மே-ள். எ-னின். இருளகபபட்ட கண் விளக் கோடு கூடியவழி விடயங்களைக காண்டலேயன்றி வெவவே றவததைபபடுமாறிலலை அதுபோல மலததகபபட்ட உயிர் க ருவிகளோடு சநதிததவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அமைவு டைத்து அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரததோதிய முறையான் ஐம்புலனறிநதும ஒடுககமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிட நதும் உணர்ததவுணாநதும் இங்ஙனம வெவ்வேறு அவததை படுமாறியாங்ஙனமெனை அவர்கூறுஙகடாவை யாசங்கித்துச் சூததிரததின் இறுதிககூற்றைக கண்ணழித்துரைதது மேற் கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

அவத்தையெனபபடுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐநதவத்தையெனபபட்டவை யாவையென்னும ஐய நீககுதற்குக் கிளநதெடுததுரைததார்.

அவததிதன என்னும வடமொழி ஆடூஉவறிசொல் லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி.

அமைச்சரசேய்பப நிற்றலானென்பதூஉம ஈண்டு வரு வித்துரைததுககொளக. கொள்ளவே, *"படைகொடு பவ னிபோதும" வேநதன "கடைதொறும விட்டுவிட்டுக காவ லுமிட்டு" அநதபபுரததிற் செலலுமாறுபோல ஆனமா அங் ஙனம அஞ்சவத்தைபபடுதல அமைவுடைத்தெனை விடுதத வாறுபெற்று

அதுதான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அருப சொரூ பியாய் நிற்றலான்.

---

* சிவஞானசித்தி, நானகாஞ்சூத்திரம், ௫௨.

எ-து. ஏது. எ-னின். அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனை மஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற்கிழுக்காய் முடியும் போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய்நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள் தொழிற்படுமவதைதை வேறுபாடுபெற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனுய் நிற்குமென மேற்கொண்டது. எ-று.

"சீவனே வியாபி யவத்தையி லிழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரிதலில்லையா முறையிற்செயப்படுங் கருவியே தெரியுந், தாவிலாவறிவு தங்கினவிடமே தருமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இபபொருள்பற்றி பெ ன்க.

தத்துவவன்னரூபனுதல் வீடுபெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத்தின் மறைந்தென மேற்கூறியபோநததனை வழிமொழிநது கொண்டு அரூப சொரூபியாய் நிற்றலாமென்று ஏதுககூறினர்.

மறைந்தவழியென்றது மறைநதெனத்திரிந்து நின்றது.

ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்து—மன்றவே
யையைந்தா னனுதலிற் கண்டத்து வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும அவத்தை வேறுபாடு தெரிததுணர்த்தி அஃதே துவாதலை வலியுறததுதனுதலிற்று. நல் நுதலில வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற ஏய் ஐயைந்தாம கண்டத்தின் வாககாதி மெய்யாதி விட்டு அகன்று வேறு ஐயைந்தாம் இதயத்திற்

சித்தஞ்சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வியையும்.

இ-ள். சாக்கிரத்தானமெனப்படும் இலாடத்திற் புரு விந்திரியம் பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சொப்பனத்தானமெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேறாய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத்தித்தானமெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவிகளை விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் இரண்டு கருவிகளோடு கூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உந்தியிற் சித்தத்தையும் விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக் கூடித் தொழிற்படும்; இக்கருவிகளொன்றும் அணையாத அதீதத்தானமெனப்படும் மூலாதாரத்திற் புருடனொன்றே நிலைபெறும். எ-று.

எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினுநிற்குங்கருவிகள் முறையே முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமெய்பது போந்தவாறுணர்க.

மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

எய்தல் பொருந்துதல்; வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அணைந்திட்டத்துஞ் சென்றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச் செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னாது மெய்யாதியெனறார். அவற்றொடுகூடிய இருபத்தைந்தாவன அவ்விந்திரியம் பத்துங்கரும விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதி பத்தும் அவற்றினுக்கு உட்கருவியாகிய அந்தக்கரணங்களான்கும் அவற்றொடு கூடி

அவத்தையுறுவதாகிய புருடனென்றும, அஃதவத்தையுறு தற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்துமெனா இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங்களையெனக்கொள்க. எனவே, பூதங்களின் கூறாய் அவற்றுடனின்று தேராழிக்குத் தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவி யுறுபதில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பததும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றை யுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வழியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்துமென்னும ஐமபது கருவிகளுங் கீழ்நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக்கேதுவாய்நின்ற ஏனைப் பொறி முதலிய முப்பத்துநான்கும் அவற்றோடு கூடிய புருடதத்துவமும் இருவகைப் பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானுந் தரப்படும் மதுகையின்மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவுங் கொள்க கலாதிகளுஞ் சுத்ததத்துவமும் அவத்தைக் கேதுவாகாமையான் உடனெண்ணாராயினார். ஏனையவும் விரிந்தநூல்களுட் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்து கொள்க.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள
மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
யவ்வவ விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின், அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரேரக வவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அறுவாத முகத்தான் விளக்கி அவ்விடத்தினும் முறைமையிற் செலுத்தும பிரேர

கக் கருவிகளைந்தின் ருெழிற்பாடுபற்றி ஐந்தவத்தை நிகழு மென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோலுண்டென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

இ-ள். இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம்- எ-து. இலாடத்தானத்தினீங்கி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தி னெய்தியபின் மறித்தும் அவ்வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று இலாடத்தானத்தின் உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட புருடன், இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும்- எ-து, ஆண்டுஞ் சாக்கிரச்சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவ்விந்திரியத்து அத்துறைகள்கண்டு-எ-து. அவையாவன அவ்விலாடத்தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங்களையுணர்ந்து, அதுவே- எ-து. அப்போதபபோதே, அவ்வவற்றின் நீங்கல்-எ-து. அவ்வவ்விடயங்களினீங்குதலாம். அது ஆங்கு-எ-து. இனி முன்னர்க் கூறப்படும் சுத்தாவத்தையும் இவைபோல ஐவகைப்படும். எ-று.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படு மவத்தைகளுங் கீழ்ச் செல்வுழிப போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ளமென அநுவாத முகததாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனுக்காண்டலுண்டென்பது முறையே ஞானமிர்தத்தினும் போற்றிப பஃறொடையினுங் காண்க.

அவ்வவ்விந்திரியம் ஆண்டாணடு விடயித்தற்குரிய இநதிரியம்,

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனுதற்குரிய விடயம்,

கண்டு நீங்கலென வினையும

அது அவ்வக்காலம ரண்டும் அடுக்கிக் கூறிக்கொள்க.

கண்ணுருபு தொகுந்து ஏகாரம விரித்தார்.

கண்டதென ஒருமொழியாகவைத் துரைப்பாருமுளர். நுற்றிய லுகரத்தின்முன உடமபடுமெய் பெறுதற்கு ஒதகி லாமையானும பொருடசிறபபின்மையானும் அஃதுரையன் மையறிக

அபபோதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக்கண்ட கண்டபொழுதே அவற்றை அயர்த்துவிடுதல். * "ஒன்றன் பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வநதிடும்" என வழிநூலாசி ரியர் கூறியதும இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. † "கரணநதன் னிற செயலொறுங் கண்டுகொண்ணீ" ‡ "உய்நதிடுங கரணங தன்னிற் செயலொறு முணர்நது கொள்ளே" என்பனவுமது. இநநுட்பமுணர்நது கோடற்குத் தூலாருந ததிநியாயம் பற் றிக்கைபபொருளை விழ்த்தித தெளிதன் முதலிய தூலத்துள் வைததுக்காட்டுப.

இனி அரூப சொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தை யினியலபு கூறுதற்கெடுததுககொண்ட இவ்வதிகரணத்தின் அதனோ டியைபில்லாத சத்தத்தின்கட்படும் ஐந்தவததை கூறுதற்கு ஓரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனபபடுவன ஈண்டோதியன மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவை முன்னர்க் கூறப் படுமென்னுந் துணேயே கூறுவார் அதுவாங்கு என்றொழிந் தார். இக்கருத்தேபற்றி*"பிறிவிலா ஞானத்தோரும் பிறப்

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம் கூசு. ஒருபுலனுகரு.

† நான்காஞ்சூத்திரம். நடு. அறிதருமுதல்வ. ௪.

‡ நசு. உந்திடுங்கரணந்.

* சிவஞானசித்தி. நான்காஞ்சூத்திரம். நடு. அறிதருமுதல்வ

பற வருளாலாங்கே, குறியொடு மைந்தவத்தை கூடுவர் வீடு கூட" என்றெழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும.

இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானுங் கூறிப்போந்த முத்திறத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் தன்னுண்மையெனபபடுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதென்பதனுனே பெற்றும். ஏனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூததிரத்தினுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பாலைச சூத்திரததினும பெறாதும.

மூன்றுமதிகரண முடிந்தது.

நான்காஞ்சூத்திர முடிந்தது.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

விளம்பிய் வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இவ்வான்மாக்களிடத்தும் தமது முதலுபகார முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக் கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

இ-ள். ஐந்தவத்தைப்படும் வழிக் கருவியும் உயிரும் அமைச்சும் அரசுமேய்ப்ப நிற்பின் அவையே யமையுமாக லான் முதல்வனுல் ஆண்டைக் காகற்பாலதொரு பயனில்லை

போதுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஆண்டுமே இன்றிய மையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்கு முகத்தானே இரண்டாஞ் சூததிரத்திலோதிய துணைககாரண முதற்காரணங்களதிலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வஞ்சாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. எ-று.

இதனானே சூத்திரவிடையும் இனிது விளங்கும்

மாயை கன்மங்கள் திரோதான சத்திக்குக் கருவியாய் அதனுளடங்குதலிற் றமது முதலுபகாரமெனப்படுந திரோதான சததியதிலக்கணங கூறவே அவற்றதிலக்கணமுங் கூறியவாறுதலறிக.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. மேலைச்சூத்திரங்களின் அங்ஙனங் கூறிபபோந்த உயிரானே மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்பன தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதென்று அளவிட்டறிந்தும் அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மையதிட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும் அறியமாட்டா: அவ்விநதிரியங்கள்போல் உயிர்களுந தமதறிவிற்கு வியஞ்சகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியான் மேற்கூறிப் போநத இருவகைபஞ்சவத்தைகயினின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அநுபவிக்குந் தமமையுந் தம்மைச் செலுத்துந் திருவருளையும் அறியமாட்டா; உயிர்கள் அவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரையின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் கரணத்தானன்றிச்சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரையினும் ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்று. எ-று.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றெ ன்பது குறிப்பெச்சம்.

செவி யென்பது சொல்லெச்சம்.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக் கருவிகளும் அவ்வாறுதல் கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே * "பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புருடனா லறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்துவனாயின் அவ்விடயங்களோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி, அளந்தறிந்தென்றொழியாது அறியாவென்றார்.

ஆங்கவை ஒருசொன்னீர்மைத்து. தம்முணர்வின்றமி யென்றது தமது முதலென்னும் பொருள்பட வந்த ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை.

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கேடலால் திரோதான சத்தியின்மேனின்றது அருளாலெனா விரித்து அளந்தறிந்தறியாவென உவமைக்கோதிய வினையைப் பொருளினுங் கூட்டியுரைக்க.

இதனுள் விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்களந்தறிந்தறியாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின் றமியருள் காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

—:o:—

ஈண்டு ஐம்புணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள் எ-னின். தாமரையிலையி னீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறி வழியான் விடயங்களையும் அறியுமெனவமை

* சிவஞானசித்தி. ஐந்தாஞ்சூத்திரம். க.

யும் அவ்வாறனறிக கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைபபடுமென மேற்கூறிய தமையுமாறென்னையெனச் சாங்கியநூலார் மதமபற்றி நிகழுங்கடாவை யாசஙகித்துச சூத்திரததின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைதது மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள் வெ-டை.

உணர்விறகேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென்றுபசரிததார்.

அவற்றினுன் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன்றைறயும் விடயியாவாகலான்

ஏ-து ஏது. எ-னின் அதற்குப பிரமாணமென்னையெனபாரை நோககி மேற்கோளைச சாதிததனுதலிற்று இ-ள். அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிநதாலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டாவாகலான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென மேற்கொண்டது. எ-று.

ஆன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது.

உம்மை இழிவுசிறப்பு; முற்றுமாம்.

எதிர்மறைமுகததாற் கூறினர், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு.

ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசா யுளநிற்ப
வைம்பெறிக ளுள்ள மறியாவா—வைம்பொறியிற்
காணுதேற் காணுது காணுமுளங் காணுதேற்
காணுகண் கேளா செவி.

ஏ-து. உ-ம். எ-னின், உயிர் அங்ஙனமொற்றுமைபபட்டு நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றியமையாமையும் எற்றாற்பெறுதுமென்பாரை நோககி ஏதுவை வலியுறுததுதனுதலிற்று.

இ-ள். அரசு ஆய்-எ-து. அரசன் அத்தாணிமண்டபத்தின்வைகித் தன்கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளுமாறுபோல, உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப-எ-து. உயிர் ஐம்பொறிகளை அவ்வவற்றிற்குரிய விடங்களிற்செலுத்தி யாண்டு இலாடத்தானத்தி னிற்றலான், ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம்-எ-து. அரசனுலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாததிரை யினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமைபோல அவ்வைம்பொறிகள் உயிரையறியமாட்டாவாயின. அற்றேல், ஐம்பொறிகள் உயிரானன்றியறிதல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறிகளானன்றியும் அறிதலமையும்போலுமெனின்? ஐம்பொறியில் காணுதேல் காணுது உளம் காணுதேல் காணு கண் கேளா செவி-எ-து. ஒருகருமஞ் செய்தற்கண் அரசரும் அமைச்சர்முதலாயினூருந தம்முள் இன்றியமையாதவாறுபோல ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறிகளுந தம்முள் இன்றியமையா. எ-று.

அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத்தானத்தினெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க.

நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழைபெய்யக் குளநிறைநதது என்புழிபோல நிற்றலாலெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுபபதாய உதாரணமாதற்கேலாமை யறிக.

முதலதிகரண முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

—:o:—

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையாவாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தையவாய் நிற்பதன்றி அவாவுமாயின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை அவாவுமெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடும் என ஈசுரவவிகாரவாதி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

தமது முதலென்பது யானெம்மூர் புகுவன் நீ நும்மூர் புகுவை யென்புழிப்போல வேறுமுடிபு கோடலிற் பால்வழுவன்மையுணர்க.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சம்.

இம்முறைமை தமக்கொருமுதலுடையவற்றிற்கேயன்றி ஏனைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோடுமாறில்லையென்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினார். தமமுணர்வினறமியென்றது மது.

தத்துவங்களுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாதலும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறியபோந்த சூத்திரங்களாற பெறப்பட்டனவென்பது கருத்து.

இவ்வான்மாத தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப்போலத் தானுந் தன்னையுணராது நிற்றலான்

எ-து ஏ-து. எ-னின் உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை யெடுத்துக் காட்டி மேற்கோடல் ஈண்

டைக்கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனை சாதித்தனுதலி ற்று. இ-ள் வெ-டை.

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினுந் தமமையுந் தமது முதலேயும அறியமாட்டா மைக்கண் ஐமபொறியும் உயிருந தம்முள் ஒக்குமாகலின், அதுபற்றி அங்ஙனமேற்கோட லமையுமென்பது கருத்து.

மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணு வுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
ணெண்ணுன் சிவனசத்தை யின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தன்னுலுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும்பயன் அவற்றினுலொற்றித்துக்காணும் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிர்கருவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும உயிராலொற்றித்துக்காணும் முதல்வனுக்காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள். மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய்-எ-து ஈண்டுக் கூறிய கருதலளவையேயன்றி நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரவஞ்சஞ செயப்படுகின்றதென்றோதும் வேதப் பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்-உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணு வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும காண்-எ-து. உயிராவது தமககெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள் எடுத்தோதப்படும் முதலவன் தனக்குக் காட்டாகிநிற்பத்தான் செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்கும்; அவ்வேறுபாடு அறிவாயாக இன்று, (ஆகலாற்) சிவன் அசத்தை எண்ணுன்-எ-து. அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந தனது சந்நிதியின் அசத்தெல்லாஞ் சூனியமாகலான்

மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் அவ்வுயிர்போல் அவற்றை அநுபவியான். எ-று.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவ னென்புழிப் பேரின்பத்துக்குக் காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்கண் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணர நின்றது; சொன்னசிவனென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய இயைபுணரநின்றது; எண்ணான் சிவனென்புழித் தூயதன்மையனென்னும்பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணாமைக்குரிய இயைபுணர நின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அமமுப்பொருளுடைத்தென்பது சோமசம்புபத்ததி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் மூவகைப் படிதஹோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மறையினியலும் பொருளை மறையினியலென்றுபசரித்தார்.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

மறந்தா யென்பது விளியுருபேற்ற பெயா.

ஈண்டிச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள்கூறும் அபிமுக மாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணாவென்றார் சிவசத்தி அவ்வககாரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய *சங்கற்பமே ஈண்டுச சந்நிதியெனபபடுமென்பதாம்

காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையேயென்றது ஒருபுடையுவமையாதல்பற்றியே பிறிதன்றென்பது கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்த்தப்பயன் உயிர்க்கேயாதற்கேதுக் காட்டியவாறு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

---

* சஙகற்பமென்றது: வியாபகசசிற்சத்தி சந்நிதிப்பிரோரகத்தினை.

என்னால் நண்டறுபவித்தன்மேற்று.

இனமெனபது சாதியொருமை.

அவனெதிர் என்பது அவாய்நிலையாய் வந்தது.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்றுதல் யாவை யுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர எனப்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத் தேபற்றி *"மாயை மருவிடான சிவனவன்க, ணுறைதரா தசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். † "உன்னுத ரத் தேவிடுந்த கிடமுறுவதெல்லா, முன்னுடைய தென்றெப் பியுற்றனையோ, மன்னுபிரக—ளவ்வகையே காணிங் கழிவ துவு மாவதுவுஞ், செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்." என்றது மிவ்வியல்பு நோக்கி.

வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத மீன்போல—மெய்யவனிற்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டடேறாய் மன்னுதலைக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின் உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணரு ங்கால் முதல்வனின் வேறுநின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றே ணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்புமின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துகின்றது.

இ-ள் வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி-எ-து. ஞாயிற்றின் ஒளியின் அடங்கி, விளங்காது-எ-து அதனின் வேறாய் விளங் கித் தோன்றுதலின்றி, வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல-எ-து. அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண்மீன்கள் அஞ்ஞாயிற் றினை ஒளியுடையவாமாறுபோல, கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு-எ-து.

* சிவஞானசித்தி, ஐந்தாஞ்சூத்திரம். ௬. இறைவன்றனை.

† திருக்களிற்றுப்படியார். அஎ.

கண்டுங் கேட்டும் உண்டும உயிர்ததுந தீண்டியும் அறியபப டும ஐவகை விடயங்களையும உயிர மெய்பபொருளாகிய முத ல்வனால உணாநது, உடனாய் மன்னுதலைக காண்-எ-து. வேறு தலும ஒன்றுதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடஙகி உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக. எ-று

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமை யினுஞ் சென்றியையும்.

ஐ சாரியை.

நாண்மீன்முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்று ணய ஒளியேயென்பது வேதநூற்றுணிபாகலான் அஃதிண் டைக் குவமையாயிற்று.

உயிரென்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வ ருவித்துரைககபபட்டது.

அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணார் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்ந்து.

எ-து. உ-ம் எ-னின். அஙஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறுவகைபபட உணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டானாய தெனல்வேண்டும வேண்டவே, நிருவி காரியெனனுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவா ன் செல்லுமென்பாரை நோககி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அதனைவ யுறுததுதனுதலிற்று.

இ-ள். அருள் ஈசறகு அன்றே உண்டாம்-எ-து. உயி ர்கட்குப பசுத்துவத்தை நீககிச சிவததுவத்தை விளககுதற் கணுளதாகிய இரககம முதல்வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது; அதுசததி-எ-து அவ்விரககம வேறு பொருளன்று முதல்

வனுக்குளதாகிய சத்தியேயாம். அருளும் அவனன்றி இல்லை அருளின்று அவன் அன்றே இல்லை-எ-து. இரகசுமும அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின் அவ்வருளு முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும் அதனையின்றி யமையானும், அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்து நிற்கும் அரன்- எ-து. ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு தனதொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்குமாறுபோல் அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைநது நிற்பன் முதல்வன்; ஆகலாற றன்வயத்தனுகிய அம்முதல்வன் விகாரமினறி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாததிரையான் அனைத்துஞ் செய்தல்கூடும். எ-று.

☞ எனவே யவ்வாறியைந்து தம்வயத்தனுய் நிற்குமுதல்வன் விகாரமின்றியே தனது சத்திசங்கற்ப மாததிரையானனைத்துஞ் செய்வன். அவ்வாறியைபநது தமவயத்தனுய் நிறகு முதல்வன விகாரமின்றியே தனது சதநி சங்கற்ப மாத்திரையா னனைத்துஞ் செய்வனென்பது குறிப்பெசசம்.

அருளாவது: உயிர்கட்குப் பசுத்துவநீக்கிச் சிவத்துவமளித்தற்கண்ணுளதாகிய விரக்கம்.

அன்றே யருளுண்டாமெனக் கூட்டுக.

உம்மை யெதிரதுதழீஇயது.

இன்றியென்னும் வினையெச்சக்குறிப்பு இன்றெனத் திரிந்தது. அன்றே யசை.

இவ்வியல்பு சித்தாந்தநெறி யுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்காதென்பார். 'அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கிரவிபோனிற்குமரனேய்ந்து' என்றார்.

சத்திய துண்மையு மதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமென்னு மதிகரணத்தின் விரித்துரைத்தமையி னுண்டுக் காண்க.

இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

☞ இதுமுதல் பன்னிரண்டாஞ்சூத்திர முடிவுவரை பாஷ்யம்.

சிவஞானபோதத்திற்குத் திராவிடத்துறைச் சிவஞான யோகிகள் செய்த சிவஞானபாடியத்தில் பொதுவதிகாரம இலக் கணவோத்தி னிரண்டாம பாதமாகிய விலக்கணவியல் முற்றுப் பெற்றது.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

இனி யாசிரிய ராறாஞ்சூத்திரத்திற்கு வார்த்திகப் பொ ழிப்புரைப்பான் புகுந்து சூத்திரத்தைப் பொழிப்புரைத்தரு ளிச் செய்கின்றார்.

உணருரு வசத்தெனி னுணரா தின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

எ-து. சூ-ம. எ-னின.

இங்ஙனம் பாட்டத்தைப் பொழிப்பொருளுரைத்துக்கொண்டே பத்து சூத்திரமெனக்கட்டுப் பின்னி யதன் கருத்துரைக்கின்

சத்து மசத்தும் வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று என வாறு.

மேலைச் சூத்திரத்தி னைம்பொறிக ளான்மாவா லளந்து அறிந்தறியாதவாறுபோலத் தாந்தமுணர்வின்றியருளா னளந் தறிந்து மங்ஙன மறிவிக்கு முதல்வனையுந் தம்மையு மறியமா ட்டா வென்றதுபற்றி, அற்றேல், முதல்வனெவ்வாற்றானு மறியப்படாத பொருளோவென் றாசங்கை நிகழ்ந்தவழியத னை நீக்கி இலக்கணவோத்தாற் கூறுதற் கெஞ்சிநின்ற பதிப் பொருளிலக்கணம் பாரிசேட வளவையானுணர்த்து முகத் தானே மேற் பொதுவியல்பாற் கூறிப்போந்த வான்மாவுக் குச சிறப்பியல்பு பாரிசேட வளவையான் வருஞ் சூத்திரத்

தின் விளக்குதற் பொருட் டவ்வான்மாவின் வேறாகிய சத்தி னையு மசத்தினையு மிலக்கணத்தாற் றமமுண் மயங்காதவாறு வரைந்துவைத்துணர்த்தி யுண்மையதிகாரத்திற்குத தோற்று வாய் செய்தல் இவவோத்தின் மூன்றும் பாதமாகிய வாறுஞ் சூத்திரத்தின் கருத்தென்க.

ஆசங்கைபற்றிய வியைபா னதிகரண வியைபுபெறப பட்டது.

மேலைச் சூத்திரங்களிற கேவல சகலங்களினியல்பு மு றையே விளக்கி ஈண்டுச சுத்தத்தினியல்புவிளக்குதல முறை மைபற்றிய வியைபாகலானதனுனே பாதவியைபு பெறபபட் டது.

பிரமாணவோத்துட்கூறிய பொருள்களு ளேனைப்பொ ருள்களுக் கிலக்கணங்கூறி யெஞ்சிநின்ற பதிபபொருளுக் கிலக்கணங் கூறுத லவாய்நிலைபற்றிய வியைபாதலா னதனு னே யோத்தியைபு பெறபபட்டது.

பதிப்பொருளுக்குப் பொதுவியல்புமேற் பெறப்பட்ட மையி னீண்டுக் கூறுமிலக்கணஞ் சிறபபியல்பெனக் கொள்க.

அற்றாகலினன்றே யிதனை முதறகட் கூறா துண்மைய திகாரத்தைச சாரவைத் திறுதிக்கட் கூறியதூஉ மென்க.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. தம்முணர்வின் றமியாகிய முதறபொரு ளளவைகளா னறியபபடு மியல்பிற் றெனி? னங்ஙன மறியபபடும் பிரவஞ்சமபோ லழிபொருளா கிய வசத்தாம். எவ்வாற்றானு மறியபபடாத வியல்பிற்றெ னி? னஙஙன மறியப்படாத முயறகோடு, ஆமைமயிர்க் கம் பலமபோலச சூனியமாமாகலா னிவவிரண்டு கூறுபாடுமன்றி யொருவாற்றா னறியப படாமையு மொருவாற்றா னறியப்படு தலுமென்னு மிரண்டுவகையானுஞ் சிவமாகிய சத்தாயுள்ள தெனக் கூறுவர் மெய்யுணர்வி னிலைபெற் றுயர்ந்தோர். எ-று.

உணருருவெனின் அசத்தென மாறுக.

எனினெனபதனையுணராதென்பனோடுங்கூட்டியுரைகக.

இன்மையின இல்லையாகலா னென்க.

முற்றும்மைக டொககன

அல்ல தென்பது வினையெச்சக் குறிப்புமுற்று.

அனறி யாமெனக் கூட்டுக.

ஒருவாற்று னறியப்படாமை, பாசஞானம் பசுஞானங் களா னறியபபடாமை.

ஒருவாற்று னறியப்படுதல், சிவஞானமொன்றானே யறியபபடுதல

இரண்டு வகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்குமெனக் கொண்டு கூட்டுக.

பாசஞானம் பசுஞானங்களா னறியப்படாமையிற் சிவ மாதலும, பதிஞானத்தா னறியபபடுதலிற் சததாதலும் பெ றுமென்பார் இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென்றார்

சிவசத்தென்னு மிருபெயரொட்டுப பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு.

சடமாகிய சததி னீக்குதற்குச் சிவசத்தென்றார்.

சிவசத்து சித்துச் சத்தென்னும்பொருட்டு.

உலகென்ற துயர்நதோரை

எழுவாய் மேலைசசூத்திரத்தினின்று வருவித்துரைக்கப் பட்டது

இருதிறனுமன்றி யிரண்டுவகையானுஞ் சித்துமாய்ச் சத்துமாய்நிற்றன் முதல்வனுக்குச சிறபபியல்பென்பது போ நதவாறு கண்டுகொள்க.

இன்னு முதல்வனுக்குரிய வேனைசசிறபபியல்புக் குண ங்களெல்லா மிவ்விரண்டனுளடங்கும்.

அற்றேல் "பின்னை க காணு மார்த்தர் தட்டையுங் காணு க்தன்மை யோரே" எ-ம, "தன்னாலே தனை டந்தாற் றன் னையுந் தானே காணு நாளது வாகி நின்றே" எ-ம, "மாயைமா மாயை மாட்டா வருமிரு வினையின் வாய்மை, யாய வாருயிர் மேவு மருளெனி லொளியாய் நிற்கும" எ-ம், "உணரரிய திருவருளை யொழியமல முளதென் றுணர்வரி தா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனகசே" எ-ம, "சுடரா திருசேடச சொல்லார்க ளெந்தாய், சுடரா மிருசேடச சொ கூறுப்" எ-ம, ஓதியவாற்றா னெனைப பசுபாசங்களுஞ சிவஞானத்தா னன்றி யறியபபடாவெனறா போதருதலி னவையு மவ்விரண்டு மொக்கயு முடைமையாற் சிவசத்தாவான் செல்லும் பிறவெனிற்? செல்லா என்னை? அவை சிறப்புவ கையா னறியபபடுதலில சிவஞான மொனறானே யன்றி யா காதாயினும, பொதுவகையானே யேனைஞானங்கட்கு விடய மாத லுண்மையி னொருவாற்றான் உணருரு வாதற கிழுக கின்மையானென்க.

அஃதெங்ஙனமெனிற்காட்டுதும்."ஆன்மாவினுண்மை யுணர்ந்தவர்தமையுணர்ந்தோர்" "தருமிது பசுஞானம பின் சிவஞானந் தனக்குமேலாம்" எ-ம், "காதலினா னன்பிரம மென்னு ஞானங் கருது பசுஞானம்" எ-ம, "ஓதுதலிற் பசு ஞானத்தானே யுண்மைசுட்டு முணர்விற்கும, நான் பிரம மென்னு முணர்விற்கும ஆன்மா விடயமாதல் பெற்றாம. "வருநதீபமெனத் தெரிநதாங் கொருவி" எ-ம, "இவை சிழ்நாடலாலே" எ-ம ஓதுதலின் ஒருவுதலுங் கீழ்நாடுதலு மாகிட வபபசுஞானததிற்குப் பாசம விடயமாதல் பெற்றாம. இனி யிதனை யானறிநதே னறிகினறிலே னென்றுழி இது வெனனுஞ சுட்டுணர்விற்கு விடயம புறததே தோன்றுங் குடமும, யானென்னு முணர்விற்கு விடயம அந்தக்கரணங் களை யதிட்டிக்கு மானமாவும், அறிநதேனென்னு முணர்வி

ற்கு விடயம் அவ்வான்மபோதமும், அறிகின்றிலே னென்னு முணர்விற்கு விடய மறியாமையுமே யன்றி வேறின்மை யின இங்ஙன முணருமுணர் வெல்லார்க்கு மொப்பநிகழ்கின்றமையிற் பசுபாசங்கள் பாசஞானத்திற்கு விடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்பட்டது.

மெய்யுணர்வில்லாதார் உடம்புமுதலியவற்றை யானென மயக்கத்தான் மதிப்பினும இதனை யானறிந்தேனென்புழி யானென்னு முணர்விற்கு விடயமான்மாவே யென்பது அனுபவ மதன்மாட்டு நிகழ்தல்பற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

இருளின்கட் கயிற்றை யரவெனமதித்து இது கிடக்கின்றதெனக் கூறினும ஆண்டிதுவென்னு முணர்விற்கு விடயமாய்க் கிடந்தது கயிறே யன்றி யரவன்மையா னாண்டு மவ்வாறே கண்டுகொள்க.

அற்றேற், சிவனுண்டு சிவனில்லையெனவும்,மெய்யுணர் வில்லாதார் வழங்கக் காண்டலிற் சிவனும பொதுவகையா னவ்வாறே பாசஞானத்திற்கு விடயமாம்போலுமெனின் அற்றன்று என்னை? குடமுண்டு குடமில்லை யெனறவழிப் புத்தி விருத்தியிற் பரிணமித்துத் தோன்றி யானமாவின்கண் வந்தனுபவமாமாறுபோல வுலகத்துள்ளார் சிவனுண்டு சிவனில்லை யென்றவழிச் சிவப்பொருளவ்வாறு பொதுவகையானுயினு மனுபவத்தானுணர வாராமையின் இனஞ்ஞரன்னவா யுணாந்துரைப்பன வெல்லாம பேதைப்பருவத்துப் பெண் காமநூற்பொருளை யுணர்ந்துரைக்குமாறுபோல வாசகஞான மாத்திரையே யன்றி யனுபவஞான மல்லவாகலானென்க. அனுபவஞானத்திற்கு விடயமாவதே யீண்டுணருருவென் றெடுத்துக்கொள்ளப் பட்டதெனறுணர்க,

அற்றேல், ஈண்டுககூறியவாற்றானே பசுபாசங்கள் சிறப்புவகையா னுணருருவல்லவாயினும பொதுவகையா னுண

ருருவாமாகலின் முதல்வன்போற் சிவசத்தாவான் செல்லா வென்பது பெற்றாம். அங்ஙனமாயினும் உணருரு வெல்லா மசத்தென்றலி னவையு மசத்தாவான் செலலும் செல்ல வே, முப்பொருளுஞ் சத்தென்னும் சைவசித்தாந்தத்தோடு முரணி யவசித்தாந்த மாமாலோவெனின்? அறியாது கடா யினாய், சற்காரியவாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந்தத்திற் சத் தின் வேறாய் அசத்தென்பதொன்றின்மையிற் பிரவஞ்சமுஞ் சத்தியப்பொருளே யாமெனபது மேலே காட்டப்பட்டது. அங்ஙனமாகவும் ஒருதன்மைத்தாய் நில்லாது காரியவவத்தை யிற் றாலமாய் விளங்கிநின்ற பிரவஞ்சங், காரணாவவத்தையிற் சூக்குமமாகிய சத்திவடிவாய் விளங்காது நிற்கும் வேறுபாடு டைமை மாத்திரையேபற்றி யன்றே பிரவஞ்ச மசத்தெனப் பட்டது அவ்வாறே காரணாவவத்தையின் விளங்காது சூக் குமமாய் நிற்குந் தத்த மியல்பி னீங்கிக் காரியவவத்தையிற் றாலமாய் விளங்கிநிற்கும் வேறுபாடு மாத்திரையேபற்றிச் சத்தாகிய மாயை கன்மங்களையும் ஒளிமுன்னிருள்போலப் பெத்தகாலத்து மேற்பட்டு நின்ற தனது சத்தி முத்திக்கா லத்து மடங்கிச் சூனியம்போ னிற்றல் மாத்திரையேபற்றிச் சத்தாகிய வாணவமலத்தினையு மசத்தென்றற் கிழுக்கென்னை யென்க.

இக்கருத்தேபற்றியன்றே "பொய்யிருள் கருந்தமெய்ச் சுடரே" எ-ம். "பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலுள்" எ-ம் பிறாண்டு மிவ்வாறோதியதூஉமென்க.

இஃதறியாது பொய்யாவது மெய்க் கெதிர்மறையாவ தொன்றென்னு நையாயிகர் முதலியோர் மதமடாதென்ப தூஉம் அபாவவாதத்தில் விரித்துக் காட்டினும் ஆண்டுக் காண்க.

இனிச் சத்தாகிய வான்மாவும் அநாதியே தனக்குரி மையில்லாத மலத்தின் மறைப்புண்டு தனது சத்திமடங்கிச்

சூனியம்போற் கிடத்தன்மாத்திரையேபற்றி யவ்வாறசத்தா தற்கும் முத்திக்காலத்தின் மறைப்பு நீங்கியவழித் தனது சத்தி விளங்கித் தனக்குரிய சிவானந்தத்தை யனுபவிக்கு முதன்மை யுடைத்தாய் மீளமலத்தின் மறைப்புண்ணுதலின்றி, யென்று மொருதன்மைத் தாதல்பற்றிச் சத்தாதற்கும் பொதுவாய் நிற்றலிற் சதசத்தெனப்படும் "அசத்தைச் சத்துடனின்று நீக்குந்தன்மையாற் சதசத்தாமே" யென்ற துமிப்பொருட்டு.

இதனானே சத்தாகிய வான்மாவை யொருவாற்றானசத்தென்றலுஞ் சத்தாகிய மலமாயைகன்மங்களை மேற்கூறியவாறுபற்றி அசத்தென்றலுமமையுமாகலினவையங்ஙனம் பொதுவகையானொருருவாதல்பற்றிச் சித்தாந்தத்திற் கிழுக்கென்னையென வொழிக.

அநாதிமுத்தனாகிய முதல்வன் ஏனையபோலத் தனது சத்தி மடங்குதலின்றிப் பெத்தத்து முத்தியினு மொருதன்மையனேயாய் மேம்பட்டு நிற்றலின், ஆண்டொருவாற்றானு மசத்தென்றற் குரிமையின்மையின் எவ்வாற்றானுஞ் சத்தேயாதலு மெவ்வாற்றானுஞ் சித்தேயாதலு முதல்வனுக்கே யுரிய விலக்கணமாதல் கண்டு கொள்க.

ஆன்மாச் சித்தாயினு "மவனுக்கிவனு மசித்தாமே" யென்றோதுதலின், முதல்வனை நோக்கிச் சித்தாதலின்மையின் எவ்வாற்றானுஞ் சித்தாதலாகிய விலக்கணம் எவ்வாற்றானுஞ் சத்தாதலாகிய விலக்கணம்போல ஆன்மாக்கண்மாட்டுச் செல்லாமை கண்டு கொள்க.

உணருரு வசத்தென்றவழி, மலமாயை முதலியனவு முணருருவாகலினவையு மசத்தாவான் செல்லுமா லெனக் கடாவினார்க்கு இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிறுக்கமாட்டாதார், அபாவத்தினியல்பாவது நையாயிகர் முதலியோர் கூறியதே

போலு மெனமயங்கி முப்பொருளுஞ் சதமென்னுஞ் சித்தாந்ததோடு முரணுமைபபொருட டீண்டுச சதசத்தெனபன சிதசித தென்னும பொருளவெனவுஞ், சுத்தமசுததமென னும பொருளவெனவும, இடாபபட்டுத தமககு வேண்டிய வாறே யுரைப்ப.

மூலமல முதலியன போலப் பிரவஞ்சமு மெய்ப்பொருளே யாபினுங காரியவவததையி னின்ற தூலவடிவம இதுணைப்பொழுது நிற்குமென நமமனோரா லறிய வாராது, நீர்மே லெழுத்துங் கனவும பேய்த தேரும போல நிலைபெறுவதுபோலத தோனறிக காடசிபபுலனாய் விரையக்கெட்டு மறைநது போதற் சிறபபுடைமை பறறி யசதமென்று மழிபொரு ளென்று மிக்கு வழங்கபபடுமென்க.

அஃதங்ஙனமாக, ஆசிரியர் வடமொழி யாமுஞ் சூத்திரத தோதியவாறே உணருருவசித் தெனசசூததிரஞ் செய்யாது உணருரு வசதமெனச் சூததிரித்தது, முதனூலொடு முரணும்பிறவெனின்? முரணாது; அசத்தெனவே சடமென்பதுநதானே போதரு மென்னுங்கருத்தா னவ்வாறு சூத்திரித்தாராகலானென்க. அக்கருத்துணாநதுகோடற்கன்றே" அறிபொரு ளசிததசததா" மெனக்கூட்டி யுரைத்தார வழிநூலாசிரியரும.

அற்றேல், அம்முறைமைபற்றி யசிதமெனவே யசத்தென்பதுநதானே பெறபபடுமென்னுமோ வெனின், எனனும, என்னை ? அசிததாகிய மல மாயை கன்மங்கள் நீரமே லெழுதது முதலியன போல நிலைபெறுவது போலக் காட்சிபபுலனாய்த்தோன்றிச சடுதியின மறைநதுபோ மசததாதலினமைபின் என்று மொருதனமை யாகிய முதல்வனை நோக்கி அசதமெனபபடு மாயினும, அங்ஙனந தோன்றி மறைவதாகிய பிரவஞ்சத்தை நோககிச சத்தே யாமாகலிற் சிறப்பு

வகையா னுணருருவாகிய வசத்துப் பொதுவகையானுணரு ருவாகிய சடத்தின் வியாபபிய மாவதன்றி வியாபகமாதலின் மையானென வெழுதிக.

ஈண்டசத் தென்றதற்குப் பக்கங் காரியப் பிரபஞ்ச மாத்திரையே யெனபது வருஞ் சூத்திரத்திற காட்டுதும். இதனுள் உணருரு வசத தெனினுணராதின்மையி னென்ற தோரதிகரணம். இருதிற னல்லது சிவசத்தாமெனவிரண்டு வகையினிசைக்குமன்னுலகே என்ற தோரதிகரணம் ஆக விரண்டதிகரணத்தது இசசூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

—:o:—

அவற்றுட் பிரவஞ்சம போல முதல்வனு மளவைக ளானறியப படும்பொருளேயா மென்னு நையாயிகர் முதலி யோர் மதததை மறுததற் கெழுநதது முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அறிவினலறியபபட்ட சுட்டு அசதது. எனவ ருமு

சுட்டப்படும் பொருளைச சுட்டென்றார்; ஆகுபெய ரான்.

சிவஞானத்தாலறியப்படும் பொருளினீக்குதற்கு அறி விறைலென விசேடித்தார். ஈண்டறிவென்றது உலகத்துள் ளாரறியுமறிவை.

அறிவினைச சுட்டென்றது அதனாற் சுட்டியறிவதது வேயாகலின.

இஃதுணர்ந்து கோடற்கன்றே "அறிவினலறிந்த யாவு மசத்தாதலறிதி" யென்ற புடைநூலாசிரியர் "தொன்மை யறிவுதா னென்றை முந்தி யதுவது வாகக்காணு மறிவுகா ணசத்தென" மீளத தெரிததுணர்த்தியதூஉ மென்க.

அற்றேல், இல்லையென்னு முணர்விற்கு விடயமாய அனுபலத்தியைப் பயப்பிப்பது மாத்திரையன்றே அசத்தாவ தவ்வாறன்றி இஃதுகுட மிஃதாடை யென்றாற்போல உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமா யுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரகாசமு மசத்தேயாயிற் சத்தசத்தென்னும் பாகுபாடே பெறப்படாமையின் உணர்வுரு வாதல் மாத்திரையேபற்றி அறிபொருளசத்தென்றல் சாலாதென வையாயிகா முதலியோர் தம்மதம்பற்றி யாசங்கை நிகழ்ந்தவழி, யதனை நீக்கி மேற்கோளை சாதித்தற் கெழுந்ததேது.

அவைதான் பிரகாசமாய் நின்றே யப்பிரகாசமாய் நிற்றலான், எனவரும்.

இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமா யனுபலத்தியைப் பயப்பித்தலன்றே யசத்தினியல்பாவ தெனின்? நன்று சொன்னாய், அங்ஙனமனுபலத்தியைப் பயப்பிப்பது முன்னு ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாயுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிராசதகுணமிகுதிப் பாட்டினாற்பொருளையன்றிப்பிறி தன்மையாற் பாவம்போல வபாவமு மபாவப்பொருளின் றன்மை யெய்துதற்குக் காரணம் பொருட்பெற்றியாகிய தாமதகுண மிகுதிப்பாடே யென்பது பெறப்படுதலிற் பொருட்பெற்றியின் வேறாயபாவமென வொன்றின்மையானறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டசத்தே யென்றற் கிழுக்கென்னையெனபதாம்.

ஈண்டுப் பிரகாச மப்பிரகாசமென்பன வுபலத்தி யனுபலத்தியென்னும் பொருளவா யாகுபெயரானவை நிகழ்தற் கிடனாகிய பொருளை யுணர்த்தி நின்றன.

அற்றேல், ஒருசாரன வங்ஙனமாயினு மறியப்பட்டன வெல்லா மவ்வாறசத்தாமென்றல் பொருந்தாது; பிரமாண மின்மையின.

அன்றியு மிவ்வேதுவேபற்றி யறியப்பட்டனவெல்லா மசத்தெனககொண்டு பதிமுதற் பொருள்களினுஞ் செல்லாமைபபொருட்டு நித்தபபொருள்க ளளவைபா னறிபபடடாவெனக கொள்ளின், "அருளினாலாகமத்தே யறியலாம ளவினாலுந், தெருளலாம" என்றற் றொடககததுச சுருதிகளோடு முரணி இந்நூலின் மேற்கோளுமேதுவு மெடுத்துக் காட்டுமாக வைத்துப்பதிமுதலிய பொருள்களினியல்பு வழியளவையாற் சாதிததற் கெழுந்த வதிகரணங்களும் பயனிலவாயகிதுமக்கே யவசித்தாநதமாமாலோவெனு மாசங்கையை நீககி யேதுவை வலியுறுத்துதற் கெடுததுககாட்டு முதாரணம்.

அசத்தறியாய் கேணீ யறிவறிந்த வெல்லா
மசத்தாகு மெய்கண்டா னுயின் எனவரும்.

அறியாய் எ-து விளியுருபேற்ற பெயர்.

மெய்கண்டானுயி னறிவறிநதவெல்லா மசத்தாமென மாறுக.

அசததினியல்பை யறிநதாயாயினிவ்வாறு பிணங்குவாயல்லை யென்பார் அசத்தறியாயென்றும, "எநதைதாட்பால் வணங்கிததலைநின்று கேட்க" வென்பார் கேணீயென்றும உபலத்திககு விடயமானவை யெலலா மனுபலததிககு விடயமாத லொருதலை யென்பார் அறிவறிநத வெல்லா மசத்தாகுமென்றுஞ், சத்தினியல் புணர்நதார்க்கன்றி யசத்தினியல புணர வாராதென்பார் மெய்கண்டா னென்றும, ஆய்தற்குருமைநோககி யாயினென்றுங் கூறினார். கூறவே யுபலத்திபபட்டனவெல்லா மனுபலத்திபபடுதலு மொருதலையாகலி னவ்வாறன்றி யென்றுமோரியல்பாய் நிற்பதாகிய பதிப்பொருளறிவினாலறியபபடுவ தன்றென்பதூஉம பெறபபட்டது."

"போதமிகுத்தோர் தொகுத்த பேதமைககே பொருந்தினோ ரிவாககன்றிக கதிபபாற்செல்ல, வேதநெறிபெறு

மவாகட்கு" னாலாகலின் அருளினு லாகமத்தே யறிதலும அளவினுற றெருளுதலு முண்மை ஞானத்தைத்தோற்றுவிககு முகத்தானவருக்குப பயன்படுத லுடைமையினீன்டுககூறுமதிகரணங்கள் பயன்படாமையு மறியபபடா தென்றதனோடு முரணுதலு மின்மையா னவசித்தாந்த மாதல் யாண்டையதென்பது கருத்து. இஃதுணர்நது கோடற்கன்றே "ஞானசசெய்தியாற் சிநதையுளளே மருளெலா நீஙகிக்கண்டு வாழலா"மென்பதனை யவறறின்பின்னுக வைததோதியதூஉமென்க "அருளினுலாகமத்தே யறியலாமளவினுலுந, தெருளலாம்" எனபபொதுபபட வோதி "ஞானசசெய்தியாற் சிநதையுள்ளேமருளெலா நீங்கிககண்டு வாழலா" மெனவிதநதோதுதலின் மருளெலா நீஙகிசசிநதையுள்ளே காண்டல் ஞானசசெய்தியொன்றுனன்றி யேனையவற்றாற்கூடாதென்பதூஉம் அவையெல்லாமனுபவ ஞானததைததோற்றுவிததன் மாத்திரையாற் பயன்படுதலுடைய வென்பதூஉம் போநதவாறுகாண்க.

அவை யங்ஙனம் பயன்படுதலும் அனுபவமுடைய தேசிகனரு ளிலவழிக்கூடாதென்பார் "மறையினு லயனுன் மாலான மனத்தினல் வாககான் மற்றுங், குறைவிலா வளவினுலுங் கூறெணுதாகிநின்ற, விறைவனுர்" எ-ம, "அருளினுலாகமத்தே யறியலா மளவினுலுந தெருளலாம்,, எ-ம கூறினுர்.

இங்ஙன மசததென்றதுவேறுபொருளென க்கொண்டு சததாகிய திரவிய முதலிய பிரவஞ்சததை யுணருருவாதல் பற்றி யசததென்றல் சாலாது; சாலுமாயினு மதுபறறி முதல்வுனறியப்படாத பொருளென்றல் பொருநதாதென்னுநையாயிகர் முதலியோரை மறுத்து மேற்கோளைச் சாதித்தவழிச் சற்காரிய வாதத்திற் சத்தாகிய பிரவஞ்சத்தை யசததென்ற லவசித்தாந்தமெனச சாங்கியர் முதலியோர கூறு

யாசங்கையை நீக்குதற்கெழுந்த தாகலினதனையே "பெரியாரைப் பிழையாமை" யென்புழிப்போல விரட்டுற மொழிந்து கொண்டு வேறுமோரதிகரணமாக வைத்துப் பொருள்கோடற்பாற்று. அஃதாமாறு, அறிவினு லறியப்பட்ட சுட்டு அசத்து.

அஃதெங்ஙன மெனின் மேற்கோளைச் சாதித்தற் கெழுந்தவேது.

அவை தாம் பிரகாசமாய் நின்றே யப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்' எனவரும்.

காரியவவத்தையிற் றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப்புலனாயச் சுட்டுதியின் மறைந்து காரணவவத்தையின் விளங்காது நிற்கும் வேறுபாடுடைமையா னங்ஙனம் புலனாகாத காரணமாகிய மாயை முதலியவற்றை நோக்கிக் காரியமாகிய பிரவஞ்ச மசத்தாதல் சா்வு மாகலி னீண்டறிவினாலறியப் பட்ட சுட் டசத்தென மேற்கொண்டதென்பதாம்.

அற்றேல், அங்ஙன நிலைபெறுதல் போலத் தோன்றிக் காட்சிப்புலனாய்க்கணத்தின் மறைந்து போதன்மாத்திரையே பற்றிச் சத்தியமாகிய பிரவஞ்சத்தை யசத்தென்ப தெவ்வாறென்னு மாசங்கையை நீக்கி யுவமை முகத்தானே யவ்வேதுவை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

—அசத்தலாய்
நீரிலெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு
மோரினவை யின்றாமா றேப்பு எனவரும்.

அசற்காரிய வாதியல்லாத வறிவுடையோனே அங்ஙனந்தோன்றி மறைவனவாகிய பிரவஞ்சம அசத்தாமாற்றிற் குவமை யாராயின், நீர்மேலெழுத்து முதலியனவாம எனபதாம.

எனவே அப்பொழுதுள்ளனவாகிய நீர்மேலெழுத்து முதலியவற்றை யங்ஙனே சடுதியின் மறைந்து போதல்பற்றி யசத்தென்றல் எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமைபி னவை போலப் பிரவஞ்சத்தையு மசத்தென்றல் சாலுமென்றவா றுபிற்று.

"உண்டுபோ லின்றாம் பண்பிலுலகினை யசத்துமென் பர்,, என்றார் வழிநூலாசிரியரும.

உண்டுபோ லின்றாதல் இத்துணைப் பொழுதினசிகரு மென்றறிய வாராது நெடுங்கால நிலைபெறுவன போலத்தோ ன்றிக காலம்வந்துழி யங்ஙனே சடுதியின் மறைந்துபோதல். "நெருந லுளனொருவ னின்றிலலை யென்னும், பெருமையு டைத் திவ்வுலகு" என்றோதியதூஉ மிவ்வியல்பு நோக்கி யென்க அசததுமெனப ரென்னு மெதிர்மறை யும்மையாற் பொருட்டன்மை பற்றிசசதடுதயா மெனபது போநதவா றுணர்க.

அசற்காரிய வாதியை யசத்தென்றுபசரித்தார்.
நிகழ்ழென்பதனை யாண்டுங்கூட்டுக.
குவ்வுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்து போத ற்கும், கனவிற்காட்சி முடிவுபெறுதலின்றி யிடையே மறை ந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரததின்கண் முதுவேனிலின நண்ப கற்கடுமை பற்றித்தோன்றி ஞாயிறறின்கிரண முகிற் படல த்தின் மறைநதவழித தானுமறைநது போவதாகிய பேய்த் தேர், ஒரு காரணங்காட்டி மறைநது போதறகு முவமை யெனக் கொள்க.

நீரினெழுதது முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்த ற்கு நிகழ்ழென் றடைகொடுததார்.

நீரிலெழுத்து எழுதுங்கா லுள்ளதாய்த் தோன்றுதலி

னதுபொய்யாமா றியாண்டைய தென்பது.

கனவு மெய்யெனபது மேற்காட்டினும்.

அன்றியும கனவின்கண் மகளிரை மணந்து பேருவகை யுற்றுழியும புலி முதலியவற்றைக்கண் டச்சமிக்குற்றுழியும அவவனுபவக்குறி தூலவுடம்பின்க ணிகழக்காண்டலானும இனனோரன்னவை மெய்யாதல் பெறப்பட்டமையின் ஏனைக கனவி னிகழ்ச்சியு மவ்வாறே மெய்யா மென்பதுதானே போதரும். சூக்குமவுடம்பிற் பெறப்படு மனுபவங்கள் மிக்கு நிகழ்ந்துழி யொற்றுமைபற்றித தூலவுடம்பினுங் குறிநிகழுமெ. மிக்கு நிகழாதவழித தூலவுடம்பிற் குறிநிகழுமா றிலலையென் றுணர்ந்துகொளக.

இனிப் பேய்த்தேரை நீரெனக்காண்டன் மாத்திரையே பொய்யாவதன்றிப் பேய்த்தேர் பொய்யன்றென்பது கண்கூடாகவறியபபடுமெ. இங்ஙனமாகலின் நீர்மேலெழுத்து முதலியன சத்தேயாகவும் ஒருவாற்றாற் பிரவஞ்சத்தை நோக்கி யசத்தென்றற் குரிமையுடையவாயினாற்போல நாதமுடிவாகிய பிரவஞ்சமுங் காரணப்பொருளை நோக்க வொருவாற்றா னசத்தென்றற் குரிமையுடைமையி னதுபற்றிச்சற்காரிய வாதத்திற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

இவ்வெண்பாவின் ‘அசத்தறியாய்’ எ-ம். ‘அசத்தலாய்’ எ-ம். வேறு வேறு விளித்தலானும ‘ஆயின் ஓரின்’ எ-ம். ‘அசத்தாகும இன்றுமாறு எ-ம. ஒருபொருட்கிளவியை யிருகாற் கூறுதலானும் இதனை இங்ஙன மிருதொடராகவைத்து ‘இலயித்ததன்னி,லென்பதுபோல இரண்டதிகரணபபொருள்பட வுரைததுககோடலே யாசிரியா கருத்தாதலறிக.

இவ்வாறன்றி யிதனை யொருதொட ராக வைததுரைப்பின் அசததறியாய் அசததலாயென்றதனுல் ஒருபயன்படா

மையும் ஆயின் ஓரிடனென்றிருகாற் கூறுதலும் அசத்தாகும் இரண்டுமென்றிருகாற் கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றப்படாதலு மறிக.

இனி யொருவாற்றானு முணரப்படாத பொருள் சூனியமென்பது எல்லாச் சமயத்தார்க்கு மொப்பமுடிந்தமையி னுண்டதிகரணத்திற் குரிய வையப்பாடு முதலியன நிகழாமையானதனை வேறோரதிகரணமாக வைத்துரைத்திலர். அங்ஙனமாயினும் உணராத பொருளைச் சத்தென்றற் படுமிழுக் கென்னையோவென மாணாக்கராசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு வழிநூலாசிரியர் "உணராதபொருள் சத்தென்னிலொரு பயனில்லைத் தானும்' புணராது நாமுஞ்சென்று பொருந்துவ தின்றா மென்றுங், தணவாத கருமமொன்றுங் தருவதுமல்லை வானத், திணராராபூந் தொடையுமாமைக்கெழுமயிர்க் கயிறும போலும்" என விடுத்தொழிந்தாரென்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

—:⊙:—

மேலையதிகரணத்தின் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்பு முரைக்குமுகத்தான் அசத்தியனியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி, யிரண்டு மிவ்வாறாயின் முதல்வனதியல்பு வேறென்னையோவென்னு மாசங்கையை நீக்கிய பாரிசேட வளவையான் முதல்வனது சிறப்பியல்புணர்த்து முகத்தானே சத்தினியல்புவரை செய்துணர்த்துதற் கெழுந்த திரண்டாமதிகரணம்.

இனி யென்றது இவ்வியைபுணர்த்துதற்பொருட்டு அதிகரணந்தோறும் இனியெனபன அவ்வவற்றிற்கு மேற்போந்த வதிகரணங்களோ டுளவாகிய வியைபுணர்த்துதற்

பொருளவென்பது மேலே காட்டினும. யாண்டுங் கடைபபி டித்துககொள்க.

இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீதகோசர மாய் நின்றவதுவே சததாயுள்ள சிவமென்றுணாதற்பாற்று. எனவருமே.

இருதிறனவன யாவை யென மலையாமைபபொருட்டிவ் விரண்டு தனமையுமென மேறபோநதவறறைச் சுட்டிககூறி னார்.

இரண்டுவகை யாவன விவையென்பார் வாக்கு மனாதீத கோசரமா யென்றார்.

ஈண்டு வாகசென்றது வாக்காகிய நாதமுடிவான பாச ஞானததை.

மனமென்றது அவற்றின் வேறாகிய பசுஞானத்தை.

*வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நின்றவென்பது அவ்விர ண்டன் விருததிகளைக் கடந் ததீதமாயும் வேறறநின் றுணரு மனுபவஞானமாத்திரையின் விளங்கிககோசரிபபதாயும் நின் றவென்றவாறு.

அங்ஙனநின்ற பொருளிதுவென வளவைகளா னறிய வாராமைபற்றி யதுவெனப பொதுபபட மகாவாக்கியத்துட் கூறியதனை யனுவதிததுச சததாயுள்ள சிவமாதலைச செவி யறிவுறுக்கின்றா ராகலி னது சததாயுள்ள சிவமே யெனப் பிரிநிலையேகாரததை மாறிககூட்டுக. சதநென்னும வட மொழிக்குப் பொருளுரைபபார் சத்தாயென் றொழியா துள் ளவென்றார்.

என்றுணரற்பாறறு என்றுயர்நதோரா னறியும் பான் மைத்தென்க.

வாக்கு மனாதீதமென்றது தமிழ்நூன்முடிபு மரவடி மராடியென மரீஇயினாற்போல மனவதீதமெனற்பாலது மனா தீதமென மரீஇயிற்று,

அதீதகோசரமெனபது வடநூன்முடிபு.

வாககு மனாதீதபபொருளாகலான் உணருருவாந் தன்மையும், கோசரபபொருளாகலா னுணரா தாந தனமையுமில்லை யென்பது பெறபபடுதலி னிவ்விரண்டு வகையுமினறி யெனறார்

அற்றேல், ஐநதொழிற்கும் வினைமுதலாதல்பறறி யுண்டெனத துணியபபடட முதல்வன் வாககு மனாதீத கோசரமாய் நிறபனென்ப தெற்றாற் பெற்றாம; ஆகமவளவையாற் பெற்றாமெனின்? வழியளவைககேலாவா யாகமஙகளுட கூறபபடுவனவெல்லாம் புனைநதுரைவகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவாலென்னு மாசங்கையை நீக்கி அவ்வளவினவன் மகிழுக வென்னு நியாயம்பற்றி வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலை வழியளவையாற் சாதிதது இவவிரண்டு தன்மையுமின்றி யென் றதனை வலியுறுத்துதற் கெழுநதவேது.

பிரகாசத்தினுக்குப பிரகாசிககவேண்டுவ தின்மையானும, அபபிரகாசததினுககுப் பிரகாசமின்மையானும எனவரும.

வாக்கு மனங்களா னேதிபுணரபபடுவதாகிய பிரகாசப் பொருட்கு, முன்ன ருண்மை யதிகாரததுட் கூறப்படுஞ் சாதகங்களினின் றறியப்படவேண்டுவதின்மையானும, ஒருவாற்றானு மறியபபடாத வப்பிரகாசப் பொருட்குச் சாதகத்தினின்று மறியப்படுந தன்மை யின்மையி னதனானாவதோர் பயனின்மையானும, இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீத கோசரமாய்நிற்றல் பெறபபடுதலின, அங்ஙனநின்ற வதுவே சததாயுள்ள சிவமெனபதாம்.

பிரகாசிக்கபபடுவதனைப பிரகாசமென் றுபசரித்தார். அறறேல், வாக்கு மனாதீத மென்றதொக்கும், கோசரமென்றல பொருநதாது. என்னை? பரம்பிரமபபொருள் அவிசஷை

வயத்தான் ஞாதாவெனவும், ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதகங்களினின் றறியவும்படும். அவித்தை நீங்கியவழி ஞாதிருஞான ஞேயமென்னும் பாகுபாடு சிறிதுமின்மையிற் சத்தென்றுந் அசத்தென்றுதல் ஒருவாற்றானு ஞேயமாமா றின்றிக் கேவல ஞானமாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்றாகலானென மாயாவாதி மதம் பற்றி யாசங்கை நிகழ்ந்தவழி யதனை நீக்கிக் கோசரமாதலை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்று மென்றலேன்
கண்ணி யுளவேன்றன் மெய்கண்டா--னெண்ணி
யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்ச்சிவன்று ளாம். எனவரும்.

பரமார்த்தமாகிய பரம்பொருள் விவகாரத்திற் கருதப்பட்ட சத்துமன் றசத்துமன்றென்னில், அங்ஙனமொருபொருளுண்டென்றலியாது பிரமாணங்கருதியோ வதனைக்கூறுவாயாக. பிரமாணமொன்றுமின்றெனி னதற்கது பிரமேயமெனப்பட்டு ஞேயமாவான செல்லுமென முயற்சி யாண்டுத் தகுப பிரமாணமில்லை வெளிப்படையாயிற் றதனியல்பையுணராமையேதா ரைராய்ந் தற்பிற காட்சி முதலிய பிரமாணங்களா லறியப்பட்டதுமன்றி யொருவாற்றானும் பிரமாணமில்லாத சூனியமுமாகிய விரண்டு மேற்கூறியவாற்றா னசத்தேயாம். ஆகவே சத்தென்னுஞ் சாந்தோக்கிய முதலிய சுருதிகளோடு புராணமாதலாற் சத்தென்றோதப்படு மறிவினு லறியப்படாத மெய்ப்பொருள் நீ கூறுஞ் சூனியமன்று சைவசித்தாந்தங்களினுஞ் சைவாகமங்களினு மனனியமின்றி நின்றுணரு மனுபவ மாத்திரையிற் கோசரிப்பதென் றோதப்படுஞ் சிவனருளாமென்க

அறிய வென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழை பெய்யக் குளநிறையு மென்புழிப்போலச் செயினென்னு மெச்சப்பொருட்டாய் நின்றது.

இரண்டுமென முற்றும்மை விரிக்க.
அசத்தாமென மாறுக.
சத்தாகிய மெய்யெனக் கூட்டுக

"அடியளந்தான் றாயஅதெ"ன்புழிப போல் அறிவறியா மெய் யென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. "பெயர் நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவு" மென்ற சூத்திரத்தாகலின்.

சிவன்றாளெனச் சிவசத்திமேல் வைத்துப்பாத்துக் கூறினார். இறைவனார் கமலபாத மென்றதுமது

இதனாற் போந்த பொருள் சத்து மன்றி யசத்துமன் றி யொரு பொருளுண்டென்பதற்குப்பிரமாண மென்னை? பிரமாணமில்லாத சூனிய மெனிற்? சூனியமு மழிபொருளு மாகிய இரண்டுமசத்தே யாமென்பது மேற்காட்டினமையிற் பிரமப் பொருளசத்தெனப்படுஞ் சத்தென்னுஞ் சுருதிச் சொல்லாவற்றோடு முரணு மாகலா னவற்றிற சத்தென் றோ தப்படும் பரம்பிரமப்பொருள் உண்மைஞானத்திற் கோசரிய மதென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறுஞ்சூனிய மன்றெ ன மாயாவாதியை மறுத்தற்கு கோசரமென்றதனை வலியுறுத் தியவாறு மெனக.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தாத லென்பதற்குப் பிற ரெல்லாம வருகின்ற வெண்பாவிற் கூறும பொருளபடக் கூ றிப்பது கூறலாகக் யுரைப்ப.

அற்றேல், முதற்பொருள் கோசர மென்றல்பொருந் தும வாக்கு மனாதீத மென்றல் பொருந்தாது எனனை? பிர காசித்த பொருளையும வேறோ ராறும னறிதுமென வேட் கை சென்றுழி அவ்வாறறுமற புதுவதாய்ப பிரகாசிக்கவேண் டுதலிற் பிரகாசத்திறுக்குப பிரகாசிக்கவேண்டுவ தின்மையி னெனனுமேது யாண்டுஞ் செலலாமையானும, மனத்தோடு கூடாதவழியானமாவுக் கறிவுண்டாத லின்மையின வாக்கு

மனாதீதமாயவழிக் கோசரமா மாறின்மையானும் ஆன்மாவி னோடுகூடி மனமுதலிய கருவியாதலவற்றோடுகூடி யான்மா வாதலறியு மென்றல் பொருத்தமுடைத்தாகலாமெனின் நையாயிகர் முதலியோர் கூறு மதம பற்றி யாசங்கை நிகழுவதனை நீக்கி முதற்பொருள் வாக்குமனாதீதமாய் நின்றே கோசரமா மென வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக் காட்டு முதாரணம்.

உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
யுணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிற்
றுனிரண்டா மெய்கண்டான் றன்று வுணர்தலாற்
றுனிரண்டாய்க் காணுன் றமி. எனவரும.

நின்று லறிவனவாகிய கருவிகளெல்லா மேற்கூறியவாற்று னசத்தாம; அசத்தெனவே அசித்தாதலும பெறப்பட்டதாகலி னவற்றுளொரு கருவியு முதற்பொருளை யறியமாட்டாது. அவற்று னறிகின்ற நீதானு மதனையறியமாட்டாய் நீபாய்ந் தறிவையாபின் அங்ஙன மறியப்படும பொருளகள போல வுணர்கின்ற நின்னின் வேறாம; ஆகவே யதனு னுணக காவதோர் பயனின்றாம. அற்றேல, மனாதீதமாகிய வழிபானமாவுக் கறிவுண்டாமாறில்லை. உண்டாயினும அதனாலறிவழியும வேறாய நின்றனறியறிதல கூடாதாலெனின? அற்றன்று. ஆன்மாவுக் கியல்பாயுள்ள வறிவினை மனமுதலிய கருவிகளவிளக்குவன மாத்திரையே யன்றி முன்னில்லதனை யுண்டாக்குவன வல்ல வென்பது மேற்காட்டப்பட்ட தாகலி னவவுண்மையை யுணர்ந்தோன் சத்தாயுள்ள சிவத்தை யறியுங்காற் றன்னறிவதன்க ணடங்கி அதுவாய் நின்று அதனானே யதனை யறியு மாகலா னேனைய பொருள்களைப் போல அந்நனி முதற்பொருளை வேறாய் நின்றறிவானல்ல னென்க.

இதனாற் போந்தது சத்தாகிய சிவம பாசஞானத்தானுதல் பசுஞானத்தானுதலறியப்படாது. அறியப்படிற் குட முதலியன போல ஆன்மாவின் வேறாய் யசித்தையான் வருஞ்

அத்துக்கங்களைப் பயப்பதன்றி யவிச்சையி னீங்கிய பெரும் பயனைப் பயவாதாகலான் ஆன்மாவறியு முண்மையை யுணர்ந் தோன் ஏனையபோல வசத்தல்லாத தனிமுதற் பொருளாக லானதனை யதனானே யொற்றித்து நின்று காண்பனென நையாயிகர் முதலியோரை மறுத்துக் கோசரமாமாறுணர்த்தி வாக்கு மனோதீதமென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுமென்க.

உணர்பவென்பது அகரவீற்றஃறிணைப்பன்மைப் பெயர்ச்சொல்

ஒன்றும் என முற்றும்மை விரித்துரைக்க.

உன்னினென்னு மின்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது

ஒற்றிரட்டியாமை புறநடையாற்கொள்க.

இரண்டாதல் வேறாதல்.

தான் அசை.

தமியையென இரண்டனுருபு விரித்துரைக்க

உணராயாயினென ஒரு தொடராக்கியுரைப்பின் உணராதபொருளில்லை யெனவிடுத்தல்வேண்டும் அவ்வாறன்றி யிரண்டாமென விடுத்தலுணர்பொருட்கன்றி யேலாமையின் அஃதுரையன்மையறிக

அற்றேல், தன்னை யறிந்தன்றித் தன்னாலறிதல் கூடாமையாற் றன்னாலே தனையுணருமென்பது தன்னைப்பற்றுதலென்னுங்குற்றமா மாகலின், அவ்வாறன்றி வாக்குமனோதீதமாய் நிற்கின்ற பொருள யோகநூலிற் கூறுந்தியான பாவனைகளிற் கோசரமாமென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனப் பாதஞ்சலமதம்பற்றி யாசங்கை நிகழ்வதனை மறுத்துத் தன்னாலன்றிக் கோசரமாகா தென்பதனை வலியுறுத்தற்கெடுத்துக்காட்டுமுதாரணம்.

பாவகமேற் றனசத்தாம் பாவகா தீதமெனிற்
பாவகமா மன்றேன்னிற் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்

பாவித்த றுனேன்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ். எனவரும்.

நீ கூறும் பாவனை யேனைபபாவகங்கள்போல மனமுத லியவற்றோடு கூடிநின்று பாவிககும்பாவனையோ அவற்றோடு கூடாது நின்று பாவிககும் பாவனையோ விரண்டுமின்றிப் பாவிக்கும் பாவனையோ விம்மூவகையுமின்றிப் பசிததவ னுண்டவனுகப் பாவிக்குமாறுபோல வுணராத பொருளை யுணர்ந்ததாகவைத்துப் பாவகஞ் செய்வதாகிய பாவனையோ கூறுவாயாக வென வினுவிய விநநான்கினையு முறையே மறுத்தவாறு.

அற்றேல், ஒருவாற்றுனும் பாவனைக்கெய்தாதபொருள் சூனியமாமபோது மென்பாரை நோக்கித் தன்னருளாற் பாவிபபது பரமில்பாழெனச் சித்தாந்தஞ் செய்தார்.

ஏனைப் பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடிநின்று பாவிக்கும்பாவகமெனின்? அறிவினுலறியப்பட்ட சுட்டாகலா னசத்தேயாம்.

தான் அசை.

பாவகமாமென்பது பாவனை மாத்திரையே யன்றிப் பயனிலை யென்பதாம்.

பாவகத்தைப பாவித்தலென்புழிப் பாவித்தலென்பது செய்தலென்னுமபொருட்டாய் நின்றது. "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" "கறைமிடறணியலு மணிந்தன்று" என்புழிபபோலக் கொள்க.

மேலைவெண்பாவிற் றன்னென்றது தனது சத்தியே யாகலாற் றன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாமாறியாண்டையதென விடுபபார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார்.

தன்னருளை யறியுமாறு மதனுற்பாவிக்குமாறுமுண்மை யதிகாரத்திற் பெறப்படும்.

அற்றேல், பாவனையும் பாசஞானம் பசுஞானங்களானவை தாகலிற சத்தாகிய சிவ மதன்கட் கோசரமாகாதென்றதெர கரும். அங்ஙனமாயினுந் தன்னருளாற் பாவிககவேண்டா ஆனமாப் பசுத்துவநீங்கிய முத்திககாலத்திற் சிவனைப்போல முற்றுமுணர்தன் முதலிய வெண் குணங்களுமுடையனென ஆகமங்களிற கூறுதலி னுண்டான்மாவி னறிவு சிவஞானத் தோ டொத்த ஞானமேயன்றிப பசுஞானமன்மையா னவ்வ றிவா னறியபபடுங் கோசரப பொருளென்றலே பொருத்த முடைத்தெனச சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கை நிகழ்ந்த வழி யதனை மறுத்துத் தன்னருளானன்றிக் கோசரமாகா மையை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

அறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு தன்னு
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவினுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு. எனவரும்.

ஆகமங்களி னததுவிதமேகூறுதலி னான்மாத் தன்ன றிவா னறிவதற்குத் தன்னின வேறல்ல னாகலானுஞ், சம மாதலின்றித் தூலஞ்சூக்குமம் முறையிற் றன்னறிவுகளுள் ளாய் நிற்றலிற் றன்னறிவினாலறிய வாரானாகலானு, தன் னறிவிற்கு வியஞசகமாயறிவித துயிர்க்குயிராய்நிற்றலானும், அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைப் பசுத்துவநீஙகியவழியும ஆன்மாவின்றிவு தான் கண்டறிநது தன்குணியாகிய வான் மாவுககுக் கோசரமாமபடி காட்டமாட்டாது, தன்னின் வே றின்றித் தனக்குண் ணிறறலிற்றன்னாற் காணப்படாது, தன க்குககாட்டாகினற ஆனமாவை யறியமாட்டாத கண்ணொ ளியைப்போல வென்பதாம்.

அல்லன் படான் உள்ளான் நின்றான் என்பனகுறிப் பேதுக்களாகலி னங்ஙன மொருதொடராகக் கொண்டு ரைகக.

ஆங்கு அசை.

அறிவினுளனாகலி னறியப்படானென்க.

காட்டுமுதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

கண்டறிந்து காட்டாதெனக்கூட்டுக.

கண்டறிதல் குழிந்தாழ்ந்த கண்ணெண்புழிப் போலச் செயப்பாட்டின்கண் வந்த மீமிசை.

கண் முதலியவற்றை நோக்கி ஆன்மாச் சத்துச்சித்தெ ன்பதுதோன்ற மெய்யென்றார்.

கண்ணறியா மெய்யென்றதற்குக் கண்ணையறியாத வு டம்புபோல வென்றுரைப்பாருமுளர்.

உடம்பிற்கறியுந்தன்மையினமையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலின்மையானு மீண்டுவமையாதற் கேலாமையி னதுபோலியுரையென் றொழிக.

அற்றேல், அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத்தலைப்பட் டவான்மா வமமுதல்வனே டொன்றாப்ப போதலேயன்றித் தானெனவேறுநிற்குமாறின்மையிற் றன்னருளா லான்மாவு ணருமென வேறுபடுத்துக்கூறுதல் பொருந்தாதெனச சிவா த்துவிதசைவர் மதம்பற்றி யாசங்கை நிகழ வதனை மறுத்து முத்திபின் முதல்வனொடு நிற்கு மியல் புணர்ததது முகத்தா னே தன்னருளாலுணரு மான்மாவிற் கோசர மாமாறு வலி யுறுததுதற் கெடுததுக காட்டு முதாரணம்.

அதுவென்னு மொன்றன் றதுவன்றி வேறே
யதுவென் றறியறிவு முண்டே—யதுவென்
றறிய விரண்டல்ல ஞங்கறிவு ணிற்ற
லறியுமறி வேசிவமு மாம். எனவ்ரும்.

சத்தர்கிய சிவம் மாயாவாதிகள் போல நிருவசனமாகக் கூறப்படுவதொன் றன்மையான் முததியினு மறிபொருள் வேறுண்டென்பது துணியப்படுமென்பார் அதுவென்னு

மொன்றன் றதுவன்றி வேறே யதுவென்றறியறிவு மாங்கு ண்டென்றும், அங்ஙனமறித லதுபற்றியொன்றாப் நிற்றற் கிழுக்கில்லையென்பார் அதுவன்றறிய விரண்டல்ல னறிவுணி ற்ற லறியுமறிவே சிவமுமாமென்றுங் கூறினார்.

உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமையை விளக்கி நின்றது.

அறிவுமென்ற வும்மை பிறந்தது தழீஇயது.

அதுவென்னு மொன்றன்றாகலானென வேதுப்பொரு ள்படக் கொண்டுரைக்க

இங்ஙனமைந்து வெண்பாக்களானு முறையே வாக்கு மனாதீதமென்றல் பொருந்துங் கோசரமென்றல் பொருநதா தென்னு மாயாவாதிகளையுங், கோசரமென்றல் பொருநதும வாக்கு மனாதீதமென்றல் பொருநதா தென்னு நையாயிகர் முதலியோரையும, பாவனைக்குக் கோசரமாதலே யன்றித் த ன்னானுணரு முணர்விற்குக் கோசரமென்றல் பொருநதா தென்னும் பாதஞ்சலரையும, பசுத்துவ நீங்கியவழியான்மா வின ஞானத்திற் கோசரமாமென்னுஞ் சமவாதசைவரையும், முத்தியிற் சிவமேயன்றி யான்மாவென வேறின்மையின் ஆ ன்மாவுக்குக் கோசரமாமாறியாண்டைய தென்னுஞ் சிவாத் துவித சைவரையு மறுத்து வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நிற் றலை வலியுறுத்துதலி னிவ்வைநது மொருபொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

அற்றேல், பொருந்துமாற்றேடுஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுதலான் ஏனையோர் கூறுவன வெல்லாம பொருள்ப டாமையி னவற்றை மறுத்தலமையும். சமவாதசைவரி லொ ருசாரார் முதநிக்காலதநி னறுவகைக் குணங்களும விளங் கிச சதாசிவககடவுளோடொபப நின்றைநதொழில செய்வ னென்பதூஉம் அவற்றெடு முரணுதலின் மறுக்கப்படுவ தேயாம,

மற்றொருசாரார் கூறுஞ சிவசமவாதம் பொருந்துமாற் றிற்குஞ் சைவாகமங்களுககு மியைபுடையதுபோலத் தோ ன்றுதலி னவவொருசாரார் மதமபற்றி யான்மாத் தன்னறி வானே முதலவனையறியு மென்றல் பொருத்தமுடைத்துப் போலும. அஃதெங்ஙனமெனின்: அவா கூறுமாறு 'ஐம்புல வேடரி னயாநதனை வளர்ந்தெனை' வெனவாசிரியர் உருவக முகததா னோதிய வான்மாவி னியலபை, வழிநூலாசிரியர் "மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடததே தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயஙகி நிற்பப, பின்னவனு மென்மகனீ யெனற வரிற பிரிததுப் பெருமையொடுநதாணுக்கிபபேணுமாபோற, றுன்னிய வைமபுலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையுமறி யாது துயருறுந தொல்லுயிரை, மன்னுமருட் குருவாகி வந தவரி னீககி மலமகற்றித் தாணுக்கி மலரடிககீழ் வைபபன்" என உவமமும் பொருளுமாகவைத்து விளங்கக்கூறினர். கூற வே மன்னா சாதியிற் பிறநத மன்னவன்மகன் அம்மன்ன வனோடொபப எல்லாக்குணஙகளு முடையவனுகியும வேட ரிடத்தே தங்குதலா னவவாறறலை யறியாது மயஙகிச் சிறு மைப்பட்டு நின்று பின்னதனை யவனறிநது பலவகை யுபாய ஙகளினு மவவேடரினின்றும் பிரிததுநீயென்மகனுகலின நீயுநானு மொருசாதியேம எனனோடொப்ப அரசுரிமை செ ய்யு மெல்லாவாற்றலு முடையையெனத் தெரிவிதது முடி சூட்டித தன்னைபபோலவாக்கி யுதவி செய்தவழி முன்னி ன்ற சிறுமை நீஙகி யங்ஙனமெல்லாப பெருமையு முடைய ஞய் மீளவவனுதவியை வேண்டாதுதானே சுதந்திரனு யின் புற்று வாழ்வன்; அதுபோல ஆன்மாச் சிவனோடொப்ப முற்றுமுணர்தன் முதலிய வெண்குணங்களையுமுடையனுயும ஐம்புல வேடர் சுழலிற் பட்டமையாற் சிவனுந்தானு மொரு சாதியெனத் தன்னாற்றலையறியாது செயற்கை வயத்தாற் சிற்றுணர்வுஞ் சிறுதொழிலு முடையனுய்ச சிறுமைப்பட்டு நின்று, பின்பு சிவன் குருவை யதிட்டிதது நின்று சிவதீக

கை செய்து செவியறிவுறுத்தி யவ்வைம்புல வேடரினின்று நீக்கி யென்னோடொப்ப நீயு மெண்குணங்களுமுடையை யெனத் தெரிவித்துத் தன்னைப்போலாக்கி யுதவிசெய்தவழிச் செயற்கையானாகிய சிற்றறிவு சிறுதொழில்களைவிட்டியற்கையானுள்ள பேரறிவு பெருந்தொழில்களின் பகுதியவாகிய வெண்குணங்களுமுடையனாய் மீளவுஞ் சிவனுதவி செய்யவேண்டாமையிற் பரதந்திரநீங்கிச் சிவனைப்போலத் தன்வயத்தனாய்ப் பின் றின்புற்று வாழ்வனென்பது பெறப்படுதலானும்; "உன்னைப் போலென்னைப் பாவிக்கமாட்டேன்" எ-ம்; "எண்குணத்துளோமே" எ-ம் பிறாண்டு மான்றோரெல்லா மிவ்வாறே கூறுதலானுஞ், சிவாகமங்களின் ஆண்டாண்டுச் சிவசமமாதலே முத்தியென்றோதுதலானும் முத்தனாகிய வான்மாத் தன்னறிவானே சிவமுதலிய வெல்லாப் பொருளையு மறிவனென்பது.

இன்னு முத்திபெற்ற வான்மாக்கள் சிவனோடொப்பர்: மலமுழுவது நீங்கி விளங்கிய சிற்சத்தியுடைய ராகலின். யார் யார் சிவனோடொப்பரல்லர் அவர் முழுவது மலநீங்கிய சிற்சத்தியுடையரல்லர். சகலர் முதலியோர்போலும் என்னும் வழியளவையானுஞ் சிவசமமாதலே முத்தியென்பது பெறப்படும். இன்னு முத்திபெற்ற சிவசமமாகாதவழிச் சுதந்திரமுடையனல்லனும். ஆகவே "பரதந்திரியங் கரைகழி பந்தம்" என ஞானாமிர்தத்திற் கூறுதலானுஞ், சிவாகமங்களினு மிவ்வாறே கூறுதலானு முத்தியும் பெத்தமெனப்பட்டு வழுவாம். அற்றேல், முத்திபெற்ற வான்மாக்கள் சிவசமமாயவழிச் சிவனைப்போல வைந்தொழில் செய்வரெனல்வேண்டும். செய்வரெனக்கொள்ளின் அநேகேசுரவாதமாய் முடியுமாலெனின்? முடியாது ஐந்தொழில் செய்யுங்கருத்தாவாதற்றன்மை சிவனுக்குக் கருணையானுள்ளது. முத்திபெற்ற வான்மாக்களுக்குத் தள்ளப்படாமையானுள்ளதாகலான் ஐந்தொ

ழில் செய்தற்குச் சிவனொருவனே யமையுமாகலினவர் மிகை படச்செய்புமா றின்மையானென்பது. இக்கருத்தானன்றே "உமபாபிரா னுறபததி யாதிகளுககுரிய னுபிரதானுஞ் சிவா னுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே" யென வழிநூலாசிரியரு மோதினர். ஆண்டுச சிவானுபவமெனறது ஆகுபெயராற்றன னுடையதாகி யசசிவத்துவததை யனுபவிததலென் றவாறும். இன்னும நூலகளி னுண்டாண்டுச் சிவசமமாதல் முததியென் பதனோடு முரணுவனவாகத் தோன்றுவனவெல்லாம முரணு தவாறு ஆகுபெயராகவைத்துப பொருள்கொள்ளப்படுமென் றிங்ஙனஞ் சைவரிலொருசாரார் உருவசமவாதிகளிற சிறுபா ன்மை வேறுபடப் புதிதாக வொருமததைக்கொண்டு தாங்கள் கொண்டதற்கேற்பச் சிவாகமவாக்கியங்களையுந்தமக்கு வேண் டியவாறெலலா மிடர்ப்படுததி நலிந்து பொருளகொண்டுரை செய்து தாமே தம்மில் வியந்துகொள்வாராகலா னுண்டிழுக் கென்னையெனின்? நடுவுநிலைமை புடையராய்ச் சிவாகமங் களை யோதியுணாநதார்ககு அவருரைபபனவெல்லாம் இந்திர சாலமபோல ஆரவாரமாததிரையேயன்றி நிலைபெறமாட்டா வாகலி னவையொரு பொருளாகவைததது மறுககற்பாலன வலல வாகலானும்' எததனமையராயினுஞ் சிவநிந்தைபுடை யராய்ச சிவாகமததின் விதிததவா றொழுகி யகச்சமயததினி ற்றலின் அவரைபபழிகக லாகாமையானும் அவரறிவு அவ்வ ளவிற்றென்று போதலே பொருததமுடைததென்றொழிக.

அற்றேல், வழியளவைககு மாகமவளவைககு மிகைப வனபோல வித்துணை வலியுறுத்தி யவருரைததனவெல்லா மாரவாரமாததிரையாய்பபோமாறியாங்ஙனம் அதனையறியுங் குதுகுல முடையே னென்னையாயிற், சிறிது காட்டுதும். மன்னவன் மகனை யான்மாவுக குவமை கூறியதுபற்றிச் சிவ சமமாதல் முத்தியெனககொண்டாய ாண்டு வினவுதும மன் னவன் மகன வேடரி னீஙகி மனனவனைச சாாநதவழி மன்ன வனேனவனினின்று பணிநதொழுகுவானோ மன்னவனோடு, ,

பபத தன்னுணையுமுடன் செலுத்தியரசாட்சி செய்வனே
கூறுவ'யாக. மனனவனேவலினின்று பணிந்தொழுகுவனெ
னிற் ருட்டாந்திகப்பொருளினு மவ்வாறுகொள்ளப்படும் ;
படவே யஃதெமமனோர் சித்தாந்தமாகலி னுனக கவசித்தாந
தமாம. இனி மன்னவ னேவல்வழிநின் றரசாட்சி செய்யி
னும அது பரதந்திரமாவதன்றிச சுதந்திர மன்மையானுனக்
கேலாது. அதிகாரத்தைத தன்மாட்டு வைததது மன்னவன்
வறிதேயிருப்பத தானரசாட்சி செய்வனெனினுமது பாசுப
தர் மதமாய் முடியுமாகலி னுனக்குச சிந்தாந்த மன்று. மன்
னவனே டொப்பத் தன்னுணையுமுடன்செலுத்திச சுதந்திர
மா யரசாட்சி செய்வனென்னில் அஃதநேகேசுரவாதிமதமாய்
முடியும் அன்றியுந் தந்தையைப் பணிந்தொழுகலின்றி யவ
ன் செய்த நன்றியுமறநது அவனேடொப்பத் தானு மரசாட்
சி செய்வனுபி னவன் நன்மககளுள் வைத்தெண்ணப்படா
மையி னீண்டைக குவமையாதல செல்லாது. இனிப் பணிந்
தொழுகுதலுமின்றி யரசாட்சி செய்தலுமின்றித் தனக்கு
வேண்டும போகங்களை நுகர்நதுகொண்டு சுதந்திரனு யிருப்
பனெனினும "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்
லைச, செய்நநன்றி கொன்ற மகற்கு" என்பனவாகலினவேட
ரொடு கூடி யயங்கிச சிறுமைபபட்டு நின்ற தன்னையவரினீக்
கிப பெருமையெய்து தானுகப்ப பெரியதோ ருதவிசெய்து
தந்தையு மாயினுனை அவனேவல்வழி நின்று பணிந்தொழு
காது தானும மன்னவனேடொப்பச சுதந்திரமாய்த் தன்னு
ணையுமுடன்செலுததி யரசாட்சி செய்யு மகனேடொப்பவ
னேயாகலான ஈண்டைககேலாதென ெறாழிக.

அஃதேல், அநாதிமுத்தனுகியசிவனும ஆதிமுத்தனுகிய
ஆன்மாவும ஒருசாதியென்பதுணர்நது கோடன்மாததிரைக்
கே மன்னவனையு மவன மகனையு மொருபுடையொப்புமை
பற்றி யெடுததுககாட்டியதெனின் ? நன்றேகூறினுய் ; ஒரு

சாதிமாத்திரையா லுனக்குப்போந்ததென்னை மன்னவனு மவன்மனைவியும் மன்னர்சாதியேயாயினும் மன்னவன் செய்யு மரசாட்சி யவன்மனைவியுஞ் செய்வாளென்றற்குரிமை யின்மையினதுபோலச் சிவனு மான்மாவுஞ் சித்தாதல்பற்றி யொருசாதியாயினும் சிவனோடொப்ப வைந்தொழில்செய்யு முரிமையுடையனல்ல னென் றொழிக.

இன்னு மன்னவன் மகன் ஏனையோர்போல ஆணையிற் பிறழுதலின்றி யந்தரங்கவுரிமையுடைமையி னம்மன்னவன் செய்யுந தண்டத்தை நோக்கிச் சுதந்திரனே யன்றிப் பரதந்திரமுடைய னல்லனாயினு மன்னவனாணைவழிநிற்கு முரிமை யுடைமையான் மன்னவனை நோக்கிப் பரதந்திரனே யாவன; அதுபோல முத்தனாகிய வான்மாவும ஏனையான்மாக்கள்போலப பந்தமுற்றுப பிழைபடுதலின்றி யிறைபணிவழுவாது நிற்கு மந்தரங்க வுரிமையுடைமையா னிலயம போக மதிகார மெனனு மவத்தைபற்றிய பொதுவியல்பி னின்ற முதல்வன் செய்யு மைந்தொழிலை நோக்கிச் சுதந்திரனேயன்றிப் பரதந்திரனல்லனாயினும இறைபணி வழுவாது நிற்றல்பற்றி யிலய முதலியவற்றினீங்கித தனனியலபி னினற முதல்வனை நோக்கிப பரதந்திரனே யன்றிச் சுதந்திரனலலனென்றறிக.

இஃதுணராது கோடற்கன்றே சருவஞானோத்தரத்திற் சிவனென்றும பதியென்றும் வேறுவைத்து தெண்ணியதூஉ மென்க.

சிவாகமங்களிலோரோரோரிடத்தி லான்மாப பெத்தத்திற் பரதந்திரன் முத்தியிற் சுதந்திர னெனவும், பரதந்திர னுதல பற்றி மலவுண்மை துணியப்படுமெனவுங், கூறுவனவெல்லா ம பொதுவியல்புபற்றிப பதியென்நின்ற முதல்வன் செய்யு மைந்தொழிலின்கட் பட்டுநிற்றலு மவற்றினகப்படாது நிற்றலுமபற்றியே பிறிதில்லை யாகலி னதுபற்றித்தன்னியல்பி னின்ற முதல்வனை நோக்கியுஞ் சுதந்திரனாவனபோலுமென

மலைபற்க. இவ்வுண்மை யுணராததூஉமன்றி, விஞ்ஞானதீக்
கையின் உடல் பொருள்களோடொப்பச் சற்குருவின்கையிற்
றானஞ்செய்தளித்தது தானஞ்செய்தளித்த பொருளென்றறி
யு மறிவு சலியாமைப்பொருட்டு எந்நாளுஞ் சிவபூசையிற்
செபங்கன்மங்களோடொப்பச் "சிவோதாதா" வென்னு
மந்திரமோதி யான்மாவையுஞ் சிவனுடைமையாகப் பூநீரோ
டுந் தானஞ் செய்தளித்தும், தான் சுதந்திரனே சிவனுடைமை
யல்லனென்பப் பிணங்கிய பரமசற்பாத்திரத்திற் றானஞ்செ
ய்த பொருளை யபகரிக்க நினைக்கும் நினைவுடையோரோடு
பேசினு முய்தியில்லதோர் கொடியபாவமா மெனமொழிக.

தன்னைத் தானஞ்செய்தலாவது, தான் சிவனுக்குப் பர
தந்திரனென்றறிந்து அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்
யானாகி நிற்றலே யாமென்றுணர்க.

அற்றேல், மலவாசனை நீங்குதற்பொருட்டுத் தன்னைத்
தானஞ் செய்ததாகப் பாவித்தன்மாத்திரையே யாகலின
துபற்றி யிழுக்கென்னை யெனின், அங்ஙனமாக அப்பாவனை
போலியோ வுண்மையோ வெனக்கடாவினார்க்கு உண்மையெ
னிற் பரதந்திரனாதற் கிழுக்கில்லை. போலியெனிற் பசித்தவ
னுண்டான்போல வெதுப்பினைப் பாவகஞ் செய்யினும் பசிநீ
ங்குதல் கண்டிலமாகலி னதுபோலப்போலிப்பாவனையான ம
லவாசனை நீங்குதமாறின்மையின், அது வீண்டொழிலாய் முடி
யும். இன்னும் பாவனை போலியெனப்பார்க்குப் பாவனையின்
வழிப்பவா செய்யுமந்திரங் கிரியைகளும் போலியாய்முடியும்
முடியவே, பாவனை முதலாயினவுமவர்செய்யுஞ் சிவநிய
மையுஞ் சிவபூசையுஞ் செபந்தியானமுதலிய வெல்லா வாசா
ரங்களு மங்ஙனம் போலியாகச் செய்வது, தமக்கானும் பிறர்க்
கானும் பயன்படுமாறின்மையின் மாறுகக்கரை வருசிதருப
பொருள்கொண்டு கட்டுப்பையை யோம்புதற்பொருட்டுச்
செய்யு மாரவார மாத்திரையே போதுமென்மொழிக.

அற்றேல், கருடபாவனை செய்வோன் கருடனாதல் கண்டிலம். அப்பாவனையால் விடந்தீருதல் கண்டாமாகலிற் போலிப்பாவனையும் பயன்றருமென்பது பெறப்படுமாலெனின்? அறியாது கூறினாய்; மாந்திரிகன் றன்னுடம்பைக் கருடனாகப் பாவிப்பனல்லன். மற்றென்னைபோலெனிற்? கருடனுக் கதிதெய்வமாகி நிற்கு மந்திரமூர்த்தியாகத் தன்னான்மாவைப் பாவிப்பன் அங்ஙனம் பாவித்தவழிச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்கு மியல்புடைய ஆன்மா ஆண்டம்மந்திரரூபியாய் நிற்றற் கிழுக்கின்மையினாற் பற்றி யாசங்கையின்மையுணர்க.

இன்னும் பாவனைகளு மபாவனைகளுங் கற்பித்துக்கொண்டு செய்யும்போலியென்றல் மாயாவாதி கூறுங் கூற்றாகலின் அது சைவசித்தாந்தத்திற் கேலாமையறிக.

அற்றேல், ஆன்மாச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்குமியல்புடையனென்றற்கும், அதனானே தன்னாற் கணிக்கப்படு மந்திரரூபியாய் நிற்பனென்றற்கும், விலங்குபுள்ளுக் கதிதெய்வமாய் நின்றநிட்டுக்கு மந்திர மூர்த்தியென்றற்கும், பிரமாண முண்டாயி னவைகூறி யதுபற்றிக் கருடபாவனை முதலாயின உண்மைப்பாவனை யென்று கொள்ளப்படுமாகலி னிவற்றிற்குப் பிரமாண மென்னையெனில்? சருவஞானோத்தர முதலிய வாகமங்களை பிரமாணமாமென்றறிக.

அஃதெங்ஙனமெனிற் காட்டுதும். சருவஞானோத்தரத்திற் பசுவும், பாசமும், அதிகாரஞ்செய்து நிற்பதாகிய பதியும், அதிகாரத்தினொழிந்து தன்னியல்பினிற்பதாகிய சிவமும் எனப் பதார்த்தம் நான்கெனவெடுத்துக்கொண்டு அவற்றிற்குத் தனித்தனி யிலக்கணமு முணர்த்திப் பின்பனுகேட்ட வறுமுகக்கடவுளுக்கு அங்ஙனம் அப்பிரமேயமா யொன்றேனு முவமிக்கப்படாததா யிருக்குமமாய் வியாபகமாய்த் தன்னியல்பினிற்குஞ் சிவத்தையறியுமா றெங்ஙனமென் றுக

ஙகை நிகழாமைப்பொருட்டுச் சிவப்பொரு ளத்தன்மைத் தாயினு மதனை யறிதற்குபாயங் கூறுகின்றும்; அவ்வுபாயம வாதிகளெவரானு மறியப்பட்டதன்றுய்க் குருபரமபரையி னறியபபடுவது. ஒருவர்க்கும் யாங்கூறினே மல்லே மதனை நீ கேட்பாயாகவென் றதன்பெருமை யெடுத்துக்காட்டி அநாதி முததனுய் நின்ற சிவனுக்குரிய தன்மைகளு மதனமைய ஞகிய சிவனே நானெனச் சிவோகம்பாவனை செய்யுமாறும் அவவாறன்றித துவிதபாவனை செய்தாற் படுமிழுகக்கும் விள ங்க விரிததுணாததித துவிதபாவனையைக் கைவிட்டுச சிவோ கமென அததுவிதபாவனை செய்வோன் ஏகதேசமாய் நின்ற றிவதாகிய சிற்றறிவினீங்கிமுழுவதும வியாபகமாய் நின்றறி வதாகிய முழுதுணர்வு விளங்கிச சிவனை யறிநது தான் சிவ னே யாவனெனச சிவனை யறிதற்குபாயங் கூறிப, பினனது கேட்ட வறுமுகக்கடவுட்கு மேலுததேசங் கூறும வழியு மிலககணங்கூறுமவழியுஞ் சிவனுமான்மாவுமிருபொருளென வைததோதுதலிற சிவனின் வேறுகிய வானமாச சிவோக மெனப பாவிககு மத்துவிதபாவனையாற சிவனேதானுக ஐக கமாமா றெங்ஙனமெனு முசஙகை நிகழாமைபபொருட்டு ஆ ன்மாத் தன்னியலபை யறியாது பசுததுவத்தோடு கூடியவ ழிப பசுவாய் நின்று னதுபோலத தன்னையறிநது சிவததுவ த்தோடு கூடியவழிச் சிவமாய்நிற்பதற கையமிலலை யாகலாற் றன்னையுந தலைவனையும பராபரபேதத்தானுந தூலசூககும பேததததானு மெப்பொழுதும பபின்றறிதல்வேண்டுமென ஒறுதி, அறமேல, ஆனமாவினியலபு தனிததுநிலலாது பசுத துவததோடுகூடிப பசுவெனவுஞ் சிவததுவததோடுகூடிச சிவமெனவும பலதனமைபபட்டு நிறகுமாறெனனையெனறு மீாவு மையுறுமைபபொருட்டு "அதவா" வெனறெடுததுக கொண்டு தெளிவுபிறவாது மீளமீள மயஙகுதறகேதுவாய வாாதைதகளை விகறபிததிஙஙனம பலவாரசொலலியென்னை யெனககூறி யொழிதலெலலாச சஙகைளுநீங்கித தெளிவு

பிறத்தற்கேதுவாய்த தொகுதயொருவார்த்தையினுணர்த்து வான் புகுந்து ....

....

என்றருளிச்செய்தார். இதன பொருள ஆனமா வ[illegible]ன மிருதன்மையபடுமாறென்னை யென்றையுறுதுகேள் எல்லாப் பொருளினறன்மைகளு மான்மாவுகருளவாம. அஃதெங்ஙன மெனின், ஆன்மா யாதனை யாதனைபபற்றினுன் அதனதன் சுபாவமே தன்சுபாவமாக தன்மையுடைமையா னதுவதுவா யே நிற்பன, என்றிங்ஙன மான்மாவை யறியுமாறு தொகு த்துக் கூறினுங் கண்டுகொளென்பதாம,

இங்ஙனந தொகுத்துணர்ததிப் பின்னு மிவ்வாறறியு மான்மஞானத்தின் பெருமையு மதனுறபெறுமபேறு மதனை யறிதற் குபாயமும் அறிந்தானது பெருமையும் விரிததுக் கூறி யிதற்கு மேற்சொல்லற்பாலது சிறிதுமில்லை யாகலான் மனேவிகற்பங்களை யொழித் திங்ஙனந தன்னுண்மை யறிந் துபாயங்களைசசெய்வோனிங்கே சீவன்முததனு யகமபுறமெ ஙகுமவியாபிததுத் தற்றருமதருமியாய்த் தற்றருமமெனப் பபட்ட முற்றுணர்தன முதலிய வெண்குணஙகளு முடையனு யுங்ஙனஞ் சிவததுவத்தைப பெற்றுச சிருட்டிபபடுந தன் மை முதலியன வின்றிச சிவசம மாவன். இததன்மையுடை யானுக்குத் தவஞ் செபந்தியானம் பூசை முதலிய வொன்று ம் வேண்டா சத்தியஞ், சததியஞ், சததிய முககாலுஞ் சத் தியம இதற்கு மேலறியற்பாலன வொருநூலினுமில்லையென வலியுறுத்திப, பின்னு மான்மாவெல்லாவற்றினு மதுவது மாய் நிற்குமாற்றைப் பூதான்மா முதலறுவகைபபடுத்து விரி த்தின்னுங் கூறுதுங்கேட்பாயாக வென்றெடுத்துக்கொண்டு பூதபரிணுமமாகிய வுடமபினியல்புகளும, ஆன்மா வவ்வுடம் பைப்பற்றியவழிப் பூதான்மாவென நிற்குமாறும, அகததின் கண்ணவாகிய வாகருக்களினியல்பும் ஆன்மா வவற்றைபபற் றி யநதரான்மாவென நிற்குமாறும், சூக்குமப் பூதமுதலிய

தத்துவங்களினியல்பும்,ஆன்மா வத்தத்துவங்களைப்பற்றியவழித் தத்துவான்மாவென நிற்குமாறும், தத்துவங்களுள்ளுமான்மா வவ்வெத்தத்துவங்களைப் பற்றினு னவ்வத்தத்துவ மயமேயாய் நிற்பனென்பதூஉம், ஆன்மாப் போத்திருத்துவ மெய்திப புருடதத்துவமென நிற்குமியல்பும், அங்ஙனம் புருடதத்துவமாய் நின்று பிரகிருதி குணங்களைப் பற்றி யின்பத்துன்பங்களை நுகரும்வழிச் சீவான்மாவெனநிற்குமாறும், சுரர் நரர் விலங்கு புள்ளுத்தாபரம் எல்லாவற்றிற்கும் அதிதெய்வ மந்திரங்களுளவெனவுந், தாபரசங்கமங்களுள் மந்திரங்களா னதிட்டிக்கப்படாத வுயிர்களில்லை யெனவும், மந்திரங்களை யுச்சரிக்கு முறைமை யிவ்வாறெனவு, மிவ்வாறு மந்திரங்களினியல்பும்,அவ்வம்மந்திரங்களைக் கணிப்புழி யான்மாப் படிகம்போல வவ்வம்மந்திரமயமேயாய் மந்திரான்மாவெனநிற்குமாறுந, தன்னின் வேறாகிய விவ்வைவகைப் பெயரு நீங்கியவழி, மேற்கூறிய வத்துவிதபாவனையாற் பரமான்மாவென நிற்குமாறும், விரித்துந் தொகுத்துங்கூறி ஆன்மாச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்குமென மேற்கூறியதனை மீளவும் வலியுறுத்தி யிவ்வறுவகையு ளேனைய வெல்லா முபாதிபற்றிச் செயற்கையாதலும், அத்துவிதபாவனையாற் பரமான்மாவென நிற்றல் சித்தென்னுஞ் சாதிப்பொதுமை பற்றிய வியற்கையாதலுந் தெரித்துணர்த்தி யிங்ஙனமாகலா னத்துவித பாவனையுடையோன் ஞானக்கண்ணாற் சிவனை யான்மாவிற்கண்டு முழுதும் வியாபகமாய் நின்றறிவதாகிய முற்றுணர்வுடையனு யவ்வப்பொருளியல்பெல்லாமறிந்து மலவாசனைநீங்கிக் கேவலமாய்நின்று முடிவுகாண்கில்லாப்பேரின்பத்தைப் பெறுவனென முடிந்தது முடித்துக்காட்டி யிங்ஙனஞ் சீகண்டருத்திரநாயனு சறுமுகக்கடவுளுக்குச் சறுவஞானோத்தரத்தின் ஞானபாதஞ் செவியறிவுறுத்தருளினர். இன்னு மிதனை யீண்டுரைத்தவாறு பற்றி விரித்துரைத்துக் கொள்க.

இவ்வாகமத்து ளிந்நூலை வழியுறுத்திச் சிவனோடொற்றுமைப்பட்டு நின்று தன்னைப் பாவிப்பதாகிய வான்மஞானந் தோன்றுமிற யப்பிரமேயமாய் ஒன்றோடு முவமிக்கப்படாதது என்று, அச்சிவனையறிதற் குபாயமென்று, மங்ஙனம் பாவிக்கவேயச்சிவனோடொற்றுமைப்பட்டுப் பேரின்பத்தைப்பெறுமென்றும், அசுத்தப்பொருளோடொற்றுமைப்பட்டுநின்ற வான்மா சுத்தப்பொருளோ டொற்றுமைப்பட்டு நிற்குமாறெங்ஙனமென்னு மையத்தருக்குத் தொகுத்தொருவார்த்தையாற் கூறுதுமென்றெடுத்துக்கொண்டு ஆன்மா எதனையெதனைச் சார்ந்தா னதனதன் சுபாவமே தன்சுபாவமா யதுவதுவாய் நிற்பனென்று, மிங்ஙனமாகலாற் சிவனோடொற்றுமைப்பட்டு நிற்புழிச் சிவன் குணங்களாகிய வெண்குணங்களுந் தன்றன்மையாகக்கொண்டு சிவனேயாய் நிற்பன். இதுவே சிவத்துவத்தைப் பெறுதலென்றும் இதற்குமேலறியற்பாலன வொருநாளினுமில்லை முக்காலுஞ் சத்தியமெனாறு வலியுறுத்தியும், ஆன்மா எல்லாவற்றினு மதுவதுவாய் நிற்குமாற்றை யின்னும் விளங்கக் கூறுதுமென் றெடுத்துக்கொண்டு பூதான்மாத் தத்துவான்மா, மந்திரான்மா, அந்தரான்மாச, சீவான்மா, பரமான்மாவென வறுவகைப்படுத்து அவ்வவற்றிற்கூடியவழி அவ்வப் பெயர்பெற் றதுவதுவாய் நிற்பனென ஆண்டாண்டு நிற்குமாறு விரித்துணர்த்தியும், படிகத்தை யுவமைகூறியு, மிங்ஙன மேனை யாகமங்கள்போலப் பொருள் கவர்சிப்படுதற் கிடங்கொடாது வன்னை மறுமுகக்கடவுண்மாட்டுவைத்த கருணைமிகுதியா னங்கையி னெல்லிக்கனிபோல வான்மாவி னியல்புவிளங்க வுணர்த்திப் பலகாலும் வலியுறுத்தி யெல்லா வாகமங்களினு மிது சிறந்ததென்பது தோன்றச் சருவஞானோத்தர மென்னப் பெயருமிட்டருளிச்செய்த ஸ்ரீகண்டருத்திரக் கடவுளின் றிருவுளக்குறிப்பொடு முரணித் தமக்கு வேண்டியவாறே யிவ்வாகமத்திற் கூறப்படும் வாக்கியப்பொருளை யெல்லா மிடர்ப்படுத்தி நலிந்து பொருள்கொ

ண்டுரைசெய்வாருமுளர். அவருரைபோலி யென்பது சொற்கிடக்கை முறையானு மேற்பாயிரத்துட் கூறிய நியாயத்தானும் விளங்கக்கிடந்தவா றறிக.

இன்னு மதமு மறுப்புமாக வைத்தோதப்படும் பவுட்கரம், மதங்கம், மிருகேந்திரமுதலிய சிவாகமங்கட்குச் சுபக்கம பொதுவகையாற் கூறிவைத்துப் பலவாற்றானும பரபக்கங்களை மறுப்பது மாத்திரையே கருத்தென்பதூஉமவ்வாகமங்களானே பரபக்கங்களினுளவாகிய வையப்பாட்டி னீங்கிச் சுபக்கத்தைச் சிறப்புவகையானறிய லுறுவார்க்குத் தூலாருந்துதி நியாயம்பற்றி யதனைச் சிறந்தெடுத் தோதுத லுபதேச மாத்திரையானுணர்த்துவனவாகிய சறுவஞானோத்தரந் தேவிகாலோத்தர முதலிய சிவாகமங்கட்குக் கருத்தென்பதூஉம், இங்ஙனமாகலாற் பவுட்கர முதலியவற்றி னோதப்படுஞ் சுபக்கப்பொருள் சறுவஞானோத்தர முதலியவற்றின் பொருள்பற்றியே தெளிந்துகொள்ளப்படுமென்பதூஉ, மாறிக்கொள்ளின் வழுவாமென்பதூஉ மவ்வச்சிவாகமங்களி னியல்புநோக்கி வன்மை மென்மை பற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

இன்னும் பவுட்கரத்திற் காட்சிப்பிரமாணத்தினியல்பு கூறும்வழி இந்திரியத்திற்கும் விடயத்திற்கு முளவாகிய சம்பந்தஞ் சையோகமுத லறுவகைப்படுமென நையாயிகர்மதம் பற்றிக்கூறி யுதாரணமு மவ்வாறே காட்டப்பட்டன ஆங்காரத்தின் காரியமாகிய சோத்திரத்திற்கும் ஆகாயத்தின் குணமாகிய வோசைக்குஞ் சமவாய சம்பந்தங்கூறுதல் மேற்பாசபடலத்துக் கூறிபோந்ததனோடு முரணுதலி னது சித்தாந்தமன்று; பிறர் மதம்பற்றிப் பொதுவகையாற் கூறியதென்பதுனக்குமொப்பமுடிந்தது. குணகுணிகளுஞ் சாதிவடிவுகளுந் தம்மின் வேறல்லவென்பதூஉ, மாண்டுக்கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டு வேற்றுமைப்படுத்துக் குடவுருவத்தைக் கண்காணுங்காற் சையுத்தசமவாயமென்றும, உருவத்தன்

ண்மைக் காணுங்கால சையுத்தசமவேதசமவாய மென்று மோதியதூஉஞ் சித்தாந்தத்திற் கேலாமையிற் பிறர்மதமபற் றிய பொதுவகையாற் கூறியதே யாமெனக் கொள்ளப்படும். சுத்தமாயையி னுண்மைக்குப பிரமாணங் கூறுமவழி சுத்தா த்துவாவிற கனமமிலலையெனச்சாதித்தது, பிறர்மதமபற்றிப் பொதுவகையாற் கூறியதே யாமென்பது இருவினையதிகரண் த்திற காட்டினும இன்னோரன்னவையெல்லா முபசாரம் பற்றிய பொதுவகையாற் கூறப்பட்டனவன்றிச சித்தாந்த மல்லவெனப துணக்கு முட்டமபாடே யாமாகலிற் சுபக்கப் பொருளைப பொதுவகையானாட்டிவைத்துப் பலவாற்றானும் பரபக்கங்களை மறுத்தற்பொருட்டே யெழுந்த சிவாகமங்கள் பற்றிய பொருளுண்மை தெளியப்படாதென்பதூஉ, மவற் றையு முனனொடுபின் மலைவற வுய்த்துணர வல்லார்க்குச செம்பொருளினிது விளங்குமென்பதூஉம், பரபக்கங்களைச் சிறி துந தீண்டாது சிறப்புவகையாற் சுபக்கமாத்திரையே கூறுத ற்பொருட் டெழுந்த சறுவ ஞானோத்தர முதலாயவற்றின் அங்ஙன முய்த்துணர வேண்டாது சித்தாந்தபபொருளினிது விளங்குமென்பதூஉங் கண்டுகொள்க.

அற்றாகலி னன்றே பவுட்கர முதலியவற்றின் இத்து ணை வலியுறுத்தி யெடுத்துககொண் டோதாததூஉஞ், சறுவ ஞானோத்தர முதலியவற்றி னிதற்கு முனனொருவர்க்குங் கூறினே மல்லேம அதனை நீ கேட்பாயாகவெனவும, இதற்கு மேற்சொல்லற்பாலன வொருநூல்களினுமில்லை யெனவுந் தெ ளிவு பிறவாமைக கேதுவாய்ப பலபடச்சொல்லி, யென்னை யென் றெடுத்துககொண்டு சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்றல் ஆன்மாவினியல்பா மிங்ஙனமான்மாவினிலக்கணந் தொகுத் துரைத்தா முணர்ந்துகொள்ளெனவுஞ், சத்தியஞ்சத்திய முக் காலுஞ் சத்தியமெனவும இத்துணைவலியுறுத்தியோதியதூஉ மென்க.

அற்றேல், இறைவனுங் கூறியவாற்றாற் சிவஞானத் தொகுத்திடத் தச்சொற்கிடந்தவாறன்றி மலித்துப் பொருள்கோடல் பொருந்தாதென்ற தொக்கும். ஏனையவெல்லாஞ் சொற்கிடந்தவாறே வேறுபொருள்படாவாயினு மாண்டுத் தற்றரும தருமியென்பது தற்றருமத்தோடொத்த தருமத்தையுடைய னென வேறுபொருள்படுமென்றற் கிழுக்கென்னையெனின்: அறியாது கூறினாய்; அங்ஙனம் பொருள் கொள்ளிற் படிகம் போலத் தன்னாற் சார்பப்பட்டபொருளின்றன்மையே தன்றன்மையாகக் கொண்டதுவதுவாய் நிற்பது ஆன்மாவினிலக்கணமெனத் தொகுத்தொருவார்த்தையின் விளங்கமேலோதிய வாக்கியத்தோடுமுரணுதலை மறந்தாய்போலும். இன்னு மான்மாச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்றறிவன் ஒன்றறியும வழி மற்றொன்றனையறியாமையின், யாவன் சார்ந்ததன் வண்ணமாகாது நின்றறிவா னவனொன்றறியுங்கான், மற்றொன்றனையறியாதா னல்லன் சிவன்போலு மெனனும வழியளவையும இவ்வாகமவளவையை வலியுறுத்தியவாறுகாண்க.

இதனானே தற்றருமதருமியென்றதும் பின்னதனை யெவ்வகைப்படுத்தோதியதூஉம் மிருகேந்திரத்திற்கலை முதலியவற்றைச் சிற்சங்கிதமென்றதுபோல வைத்துப பொருள்கோடலே பொருத்தமுடைமை யறிக.

இன்னுந் தற்றருமதருமி யென்பது தற்றருமத்தாற் றருமியென வேற்றுமைத்தொகைப் பொருள்படாது, தற்றருமமபோலுந் தருமத்தையுடையனென் றன்மொழித்தொகைபொருள் படுமாயின் ஆண்டுத்தற்றருமதருமா வென நிற்பதன்றி அன்மொழித்தொகைமே லுடைப்பொருள் விகுதி வாராதென்னும வடமொழி வியாகரணவிதியொடு முரணித் தற்றருமதருமி யெனவுடைப் பொருள் விகுதிபெற்று நிற்றல் பொருந்தாமையிற் சொல்லியல்பானும் அது பிறிது பொருள்படுதற் கேலாமையறிக. அற்றேற் சார்ந்ததன் வண்

ணமாய் நிற்றல் ஆன்மாவினியல்பன்று செயற்கை யென்றேற்படுமிழுக்கென்னையெனின்: அவ்வாறேறாமையானுஞ், செயற்கையின் றோதுதற் கோரேதுவின்மையானுஞ், செயற்கையாயவழி யத்துவிதபாவனையா லிருபொருளொற்றுமைப்பட நிற்ற லெவ்வாறெனை மேலோதியதுபற்றி நிகழுமாசங்கைக்கு விடையாகாமையானுஞ், சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்கு மாற்றைப் பூதான்மாமுதற் பரமான்மா வீறாக வறுவகைப்படுத்தினானும் விரித்துக்காட்டுகின்றேமென வியற்கை செயற்கை யிரண்டினுஞ் சேறற்குரிய விலக்கணமாக வதனைக் கூறுதலானும், மலத்தானாய செயற்கை யறியாமையாதலுங், கலை முதலிய கருவிகளானாய செயற்கை யேகதேச வறிவாதலு மாத்திரையே யாகலின், இவற்றின் வேறாகிய சார்ந்ததன் வண்ணமாந்தன்மை யிவைபோல மலமுதலியவற்றாகிய செயற்கை யென்றற்கோரியைபின்மையானும், அஃதான்மாவினியல்பென்பதன்றிச் செயற்கை யென்றற்கேலாமையறிக.

அற்றேல், அவ்வவற்றின் குணமே தன்குணமாதலன்றித் தனக்கென வேறுகுணமில்லைபோலுமெனின்? ஆன்மாவுக்கு விசேடகுணமில்லையாயிற் குணகுணிகட்கு வேற்றுமையில்லை யென்பது மேற்கோடலிற் குணமிலவழிக் குணியுமில்லை யெனப்பட்டுச் சிவாத்துவித மதமாய்முடியு மாகலி னதுபொருந்தாது, படிகத்திற்குச் சார்ந்ததன் வண்ணமாதல் மாத்திரையேயன்றி யதனைப்பற்றுந் தன்மையுங் கண்ணுக்குச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்றன் மாத்திரையேயன்றி யவ்வாறு நின்றவ்வப்பொருள்களைக் காணுந்தன்மையும் வேறுளவாயினாற்போல ஆன்மாவுக்குச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்றன் மாத்திரையேயன்றி யவ்வாறு நின்றவற்றை யறியுந்தன்மையாகிய விசேடகுணமவற்றின் வேறுண்டென்க. இவ்வுண்மை விளங்கப் புடைநூலாசிரியரும் " இரு

ளொளியலாக் கண்டன்மையதா" மெனச் சித்தாந்தஞ் செய்தார்; இதனானே தனித்துநின்றறியு மறிவுஞ், சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்றறியு மறிவு மெனச் சித்திருவகைப்படுமாறு, மிரண்டிடத்துமுள் ளொவ்வாதவாறும், படிகம் மாணிக்கத்தைச் சார்ந்தவழி மாணிக்கவண்ண முழுதுந் தன்வண்ணமாகக்கொண்டு நிற்றல்பற்றிப் படிகத்தை மாணிக்கமேயென வதனோடொப்புமைகூறுத லமையு மதுபற்றி மாணிக்கத்தைப் படிகத்தோடொப்புமை கூறுத லமையாதவாறுபோல ஆன்மாச்சிவத்தைச் சார்ந்தவழிச் சிவத்தின் குணமுழுவதுந் தன்குணமாகக்கொண்டு நிற்றல்பற்றி யான்மாச் சிவமேயெனச் சிவத்தோடொப்புமை கூறுத லமையு மதுபற்றிச் சிவத்தை யான்மாவோடொப்புமைகூறுதல் சாலாதென்பதூஉம், படிகம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்கு மான்மா மலமுழுவது நீங்கித் தன்னறிவு வியாபகமாய் விளங்கியவழியுந் தன்னாற் சாரப்பட்ட சிவத்தை மாத்திர மறிதலினறி மற்றொன்றனை யறிதல் செல்லாதென்பதூஉம், இதுபற்றியன்றே சிவனுக்கடிமை யெனப்பட்ட தென்பதூஉம் இனனோரன்னவை பிறவு மறிந்து கொள்க.

இக்கருத்தேபற்றி "சிவன் சீவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமெனனில அவனுக் கிவனு மசித்தா" மெனறூர் வழிநூலாசிரியரும். இதனானே முழுவது மலநீங்கிய சிறப்புடைமைபற்றி யான்மாவுஞ் சிவமுந் தம்முளொப்பரென்றோதிய வழியளவையும் போலியா யொழிந்தவாறுணர்க. என்னை? மலநீங்கித் தன்னறிவு முழுவதும் விளங்கியவழியு மதுவதுவாய் நின்றறிதலே யான்மாவினியல்பாதலி னவ்வாறன்றித் தனித்து நின்றறிவதாகிய சிவமுந்தானுந் தம்முளொத்தல் சாலாமையா னென்பது.

இன்னு மிதனானே நீரொடுநீரும் பாலொடு பாலுஞ் சேர்ந்தாற்போலென ஐக்கவாதங் கூறுவார் மதமும், குடமு

டைந்தவழிக் குடாகாய மாகாயத்தோடு கூடி யொன்றுமாறு ம், சிறைமுறிந்தவழி யாற்றுநீர கடனீரோடு கூடி யொன்று மாறுமபோலெனச சிவாததுவிதங் கூறுவார் மதமு மறுக்கப பட்டன. ஆகமங்களி னவ்வாறவற்றை யெடுததுககாட்டிய தொற்றுமைபபடச சேர்தன்மாததிரைக கொருபுடை யொ பபுமையாதல்பற்றியே பிறிதில்லை யென்க.

இன்னுந தற்றருமதருமியென் றோதியதனை மீளவும் அதனை விரித்துணர்ததுவான் புகுந்து முற்றுணர்தன் முதலி யனவாக வெண்வகைபபடுத்தோதி, யவற்று ளநாதிபோத மென்றொருகுணம் முறறுணர்வு முதலியவற்றின வேறுவை த்தெண்ணபபட்டது ; படவே அஃதநாதிமுததததன்மையெ ன்னுங் குணததிற்குப பரியாயப்பெயரா னநாதியே ஞானம விளங்குதலெனப பொருடருவதே யாமாகலி னக்குணமநாதி முத்தனுகிய சிவனுககன்றி யிடையே முததிபெற்ற வானமா வுககில்லை யென்ப துனககு மொததலா னநாதிபோத னல்லா த வான்மாவுக்கு அநாதிபோதத தன்மைகூறியது, மாணிக்க வொளி முழுவதுந தனனைசசார்நத படிகததின் விளஙகினாற் போலச சிவனுககுரிய தருமந தனனைசசார்நத வான்மாவின் மாட்டு விளங்குதனமாததிரையே பற்றியாகலி னேனைக்கு ணங்க ளானமாவிற் கோதியதூஉ மவவாறே யாமென்பது தெளியககிடநதவா றறிக.

இன்னும பவுட்கர மதங்க முதலியசிவாகமங்களிற் சிவனுககுரிய வெண்குணங்களே யனறி யவற்றோடொபப வேறு யான்மாவுகமெண்குணங்களுளவென யாண்டானுமோ தாமையானுந் தற்றருமதருமியெனபதறகுத் தற்றருமமே தனககுத தருமமாக வுடையனென்னுது, தற்றருமமாகிய சிவத்துவததோ டொபப வதனின் வேறு தருமமாகிய சிவ ததுவமுடையனெனப பொருளசெய்த லவசிததாநதமென் றொழிக.

அதுவதுவேயாய் நின்றறித லான்மாவி னியல்பாத லின் ஆன்மா மலமுழுது நீங்கிச் சிவத்தைச் சார்ந்தவழித் தன்னறிவு முன்போ லேகதேச மாதலின்றி வியாபகமாய் விளங்கினும் மாணிக்கத்தை முழுவதும் பற்றிய படிகம் அம் மாணிக்க மாத்திரையேயன்றி மற்றொன்றனையும் பற்றாதவா றுபோல அச்சிவத்தையேயன்றி மற்றொன்றனையு மறியுமா றில்லையெனவும், மாணிக்கத்தினொளி படிகத்தின் முழுவதூஉம் விளங்காதவழி விளங்காத பாகத்தான் மற்றொன்றனைப் பற் றுமாறுபோலச் சிவத்துவமாகிய வெண்குணங்களுந் தன்பால் முழுவதும் விளங்காதவழி மற்றொன்றனையுமறியும்; அறிய வே அதுவதுவா யழுந்துந்தன்மையானது பெத்தத்திற் கேது வா மாகலி னங்ஙன மாகாமைப் பொருட்டுச் சிவத்துவமுழு வதுந் தன்பால் விளங்குமபடி சிவோகம் பாவனையி னுறை த்து நிற்றல் வேண்டுமெனவு மறிக.

அற்றாகலி னன்றே சிவதீக்கைப்பிரசாதநெறியா னே யான்மாவைச் சிவனிடத்தில் யோசித்துப் பின்னுஞ் சிவ னுடைய வெண்குணங்கள் தன்மாட்டு முழுவதும் விளங்கும் படி பொரோவொன்றனை மும்மூன்றாகுதியான் விளக்குவித் து சிவசமமாகச் செய்வதூஉமென்றுணர்க. இவ்வாறன் றிச் சிவன குணத்தோடொப்ப வேறுகுண முடைமையே சிவசமமெனுஞ் சொற்குப்பொரு ளென்பாரைக் குணங்க ளொருபுடை யொத்தலாற் சிவசமமோ முழுவதுமொத்த லாற் சிவசமமோ வெனக் கடாயினர்க்கு ஒருபுடையொத்த லாற் சிவசமமென விரிப்பின் ஒருபுடையொக்குமென்பதெல் லா வாதிகட்கு முடம்பாடாதலி னதனா னுனக்குப் போந்த தொன்றின்மையானும், முழுவதுமொத்தலாற் சிவசமமெனி ன முழுவதுமொத்தவழி யொன்றேயாதலின் இருபொருளா ய் நிற்குமாறின்மையானுங் குணங்களான் வேற்றுமையின் றியுங் குணிப்பொருள் வேறாதலமையுமெனிற் சைவசித்

தாந்தத்திற் குணமே குணியுமாய் நிற்பதாகலினதனை மறந்து நையாயிகர்மதத்தில் வீழ்ந்து குணமுங் குணியுந் தம்முள் வேறெனக்கொண்டு இரண்டிற்குங் குணங்களொன்று குணியான் வேறென்றல் பொருந்தாமையானுங் குணங்களின் வேற்றுமையில்வழிக் குணிகளின் வேற்றுமை பெறப்படாமையானும், நித்தப்பொருள்களின் வேறுபாடு தெரிப்பதற்கு விசேடமென் றொருபதார்த்தமுண்டெனத் தார்க்கிகர் கொண்டது போலச் சைவசித்தாந்தத்திற் கொள்ளாமையி னிலக்கணவேறுபாடே யிலக்கியத்தின் வேறுபாட்டைத் தெரிவிப்பதாகலானும், இதனானே யதுவதுவாய் நின்றறிதலாகிய பொதுவிலக்கணமாத்திரையேயன்றி யான்மாக்களுக்குத் தனித்தனி சிறப்பிலக்கணங்களுளவென்பதும் பெறப்படும். அற்றாகவினன்றே மலசத்திகள் பலவாயின. அவையிவையென்பதுண்மை யதிகாரத்திற் காட்டப்படு மாகலினதுபற்றி யாசங்கையின்மையானும், இன்னுஞ் சிவமும் ஆன்மாவும் இலக்கணத்தாலென்றாயவழிப் பதிபசுவென வேறுவைத்தெண்ணுதல் பொருந்தாமையானும், பசுத்துவசாதிவேறாகலி னதுபற்றி வேறெண்ணிய தெனிற் பசுத்துவ முபாதியாவதன்றிச் சாதியாகாமையி னங்ஙனங்கூறுதல் சாதியிது உபாதியிது எனவேறறியாதார் கூற்றேயாகலினதுபற்றி வேறென்னுதல் பொருந்தாமையானும், இதனானே பசுவாய்நின்ற வான்மாச்சாதி வேறு சிவமாய்நின்ற வான்மாச்சாதி வேறெனக்கொண்டவ ரிரண்டற்கு மத்துவிதங்கூறுதல் சருவஞானோத்தரத்தின் கருத்தெனத் தமக்குரிய நயத்தைவிட்டு மாயாவாதிமதம்பற்றி யுரைசெய்தலும் போலியாகலானும், இன்னுஞ் சிவனுமான்மாவு மிலக்கணத்தாலொன்றாயவழிச் சிவனை மறைக்கமாட்டாத வாணவமலம் ஆன்மாவுக்காவரகமாதல் செல்லாமையானும், ஞாயிற்றையிருள் மறைத்தல் கண்டிலமாகலானுஞ் சிவனுக்கொப்பாரு மிக்காரு மில்லையென வெல்லாச் சிவாகமங்களு முழக்குதலானும், பிறவாற்றானுஞ், சிவசமமென்னுஞ் சொற்கு அதுபொருளன்மை யுணர்ந்துகொள்க.

இங்ஙனஞ் சிவாகமங்களையும் பொருந்துமாறுகளையு முன்னொடுபின் மலைவறநோக்கிப் பொருண்மை துணியமாட்டாதா ரைந்தொழிலி னேவப்பட்டுப் பிணிப்புண்டு முன்னின்று பரதந்திரத்தை நோக்கி முத்திபெற்ற வான்மாச் சுதந்திரனென்றோதப்படும்.

அங்ஙனமாயினு மதுவதுவாய் நிற்குமியல்பானே யுபாதிபினீங்கிச் சிவமேயாயவழிச் சிவமொன்றனையேயறிந்து நிற்பதாகலிற் சிவனுக்கடிமையாமெனனு முணர்வு நிலைபெறும்படி சிவதீக்கையினுஞ் சிவபூசையினு மந்திரமுதலியவற்றானுந் தானஞ்செய்தளித்த பொருளாகலா னதனை நோக்கிப் பரதந்திரனேயாமென்பது முணராது "துன்பமாமெல்லாம் பரவசனாய்த்தான்றுவளி னின்பமாந் தன்வசனாயேயிருக்கில்" என்றது மிக்கருத்தேபற்றி யோதியதென்பதற் காண்டுத்துவளினென்றதே சான்றாமென்பது முணராது மாசு நீங்கியவழி யாடையின் வெண்மை யாடைமுழுவதும் விளங்கினாற்போல மலநீங்கியவழி, யான்மவியாபக முழுதினும் விளங்கிநின்ற ஆன்மஞானமுன் னேகதேசத்தின் விளங்கிச் சிற்றறிவாய் நின்றதனை நோக்கிப் பேரறிவெனப்படும்.

அங்ஙனமாயினும் வியாபக முழுதினுஞ் சிவமாய்நின்று சிவமொன்றனையே யறிவதன்றி மற்றொன்றனை யறியுமாறின்மையின முழுது மொருங்கேயுணரும் பேரறிவாகிய சிவஞானத்தை நோக்கிச் சிற்றறிவேயாமெனபது முணராது, "பண்டைச் சிற்றறிவொழிந்து ஞானம்பெருகி யென்றது" மிக்கருத்தேபற்றியோதிய தென்பதற்கு "நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுதந்தமா" மென வாண்டோதியதே சான்றாமென்பது முணராது, சிவத்துவ முழுவதுந் தன் மாட்டு விளங்குதலாற் சிவனதாகிய சுதந்திரமு முற்றுணர்வுந் தானுடையனாயினும் "ஆழமுகந்து முகக்கிடினு மாழ்கடலி னீர்முகவாதுநாழி" யென்னு நியாயத்தாற் றன்னலறியற்பாலனா

சிவமொனறே யென்பது முணராது, தனக்கு வேண்டுமெ பெருமபயனிற் சிறிதுங் குறைவினமையி னேனையவற்றை யறியாமைபற்றி யொருதாழ்விலலை யென்பது முணராது, அதுவதுவாய் நினறனுபவிககு மான்மா வேனையவறறையு மறிவுழிச சிவானுபவ விளைவிற் குறைபடு மாகலி னேனையவற்றை யறிதல் முததிபபெரும்பயனுக் கிடையூறென்பதும் ஏனையவற்றை யறியாமையே முததிபபெரும்பயனுககுச சிறநத காரணமென்பது முணராது, இககருததேபற்றியனறே "இன்பங்கொடுத்தலிறையிதனை விளைவித்தன் மல"மென்றோதியதென்பது முணராது, எண்குணங்களி னாதிபோதமென முற்றுணர்வின் வேறுவைத்தெண்ணியது அநாதிமுத்தத்தன்மைக்குப் பரியாயப்பெயரேயாகலி னதுவு மதனேடுடனெண்ணிய வேனைககுணங்களு மநாதிமுத்தனுகிய சிவனுக்கே யுரியகுணங்களென்பது முணராது, அக்குணங்கள் முழுவதும் படிகம்போலப்பற்றியதன்வண்ணமாய் நிற்குமியல்புடைய வான்மாவின்மாட்டு விளங்கிய வுபசாரததா லவையே யான்மாவுககுரிய குணங்களுமாமென்பது முணராது "வளம்படவேண்டாதார் யார்யாருமில்லை" யென்னு முறையானே முடவன் மலைபிற்றேனை யாவாவிவாயூறினாற்போலச் சிவனேடொப்ப யாமும் எல்லாமறிந்தைந்தொழில் செய்வே மாக வென்றெண்ணு மாசைமிகுதிப்பாட்டாற் சிவாகமங்களினேரோரிடங்களி னான்மாமுத்தியிற் "சுதந்திர" னெனவு "முற்றுணர்வின" னெனவும் "எண்குணமுள்ளா" னெனவுஞ் "சிவசமமாவ" னெனவு மேற்கூறியமுறைமைபற்றி யோதிய வாககியஙகள் மாததிரையே யெடுத்துக்கொண்டு தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம் வலியுறுத்தி யுரைசெய்து சிவகதி, சிவலயம்,சிவயோகம,சிவசாயுச்சியம், சிவானனனியம்,சிவதாதான்மியம், சிவைககியம் என்பனவும ஆகுபெயராற் சிவசமமென்னும் பொருள்பயக்குமென மாறிககூறித்தாமே தம்

தன் மாத்திரையேயன்றித் தம்மாசை நிரம்புமாறில்லையென்றொழிக.

அற்றேல், ஆன்மாச் சிவனோடத்துவிதமாய் நிற்பனென்பது பெறப்படு மாயினன்றே யதுபற்றிச சிவசமமென்றுபசரித்துக் கூறியதெனற்றமையும். அத்துவிதமாய் நிற்குமாறெங்ஙனமெனின்? அஃதத்துவித மென்னுஞ் சொற்குப்பொருளுணரவே யினிது விளங்கும்.

அற்றேல், அதற் கென்னையோ பொருளெனின்? காட்டுதும். அத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லின் நகரம இன்மை, அன்மை, மறுதலையென்னு மூன்றனு ளொருபொருள் பயக்கும். அவற்று ளின்மைப்பொருள்கொண்ட மாயாவாதிகள் இரண்டின்மை யொருபொருள் மாத்திரையினன்றி யிரண்டு முதலியவா யெண்ணப்படும் பொருள்களி னில்லாமையா னத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப்பொரு ளொன்றென்பதேயாமெனவும், ஒருபொருளாயினுங் குணங்குணியென வேற்றுமை தோன்ற நிற்பிற் கேவலமொன்றாத லின்மையி னத்துவிதமென்ற லுபசாரச்சொல்லாய் முடியுமாகலாற் றன்னின் வேறொருபொருளுமின்றித் தானுங் குணமுடைப்பொருளென விசேடிக்கப்படுதலின்றி நிருவிசேடமாய் நிற்கும் பரம்பிரமப்பொருளென்பது அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப்பொருளெனக் கோடலி னவர் கேவலாத்துவிதிகளென வழங்கப்படுவர். இராமாநுசர் சிவாத்துவிதசைவர்முதலியோரும் அவ்வாறே யின்மைப்பொருள்பற்றி யொன்றெனப் பொருள்கொண்டு சத்திசங்கற்ப முதலியகுணங்கள் பரமபிரமப்பொருட்குளவென் றுபநிடதங்களிற் கூறுதலானு, மவை செயற்கைக்குணமென் றற்கோரியைபின்மையானும், பசுபாசங்களதுண்மையு முபநிடதங்களு ளோதப்படுதலானும், அவற்றோடு முரணிக் கேவலாத்துவிதமெனக்கோடல் பொருந்தாமையிற் றன்னோ டியைபுடைய பசுபாசங்களானுந் தன்குண

ங்களாகிய சததிசங்கற்ப முதலிபவற்றானும் விசேடிக்கப்பட்டு விசிட்டமாய் நின்ற பரமபிரம மிரண்டில்லை யொன்றெனபதே யததுவிதமெனனுஞ் சொறகுப பொருளென விசிட்டாததுவிதங் கோடலி னவா விசிட்டாத்துவிதிகளென வழஙகபபடுவா. பேதவாதிகள மறுதலைபபொருள்பற்றி யிரணடன மறுதலைபாகிய வொன்றெனப பொருள்கொண்டு அஙஙனஙகொள்ளவே, அவ்வொன்றன் மறுதலையாகிய விரண்டாவது முன்டெனறற கிழுக்கின்மையின் அத்துவிதமென்பதுஈ துவிதமெனனும பொருளைப பயக்குமென்றுபோவர். அவரெல்லாரும அத்துவிதமெனற சொறகுபபொருளொன்றெனபதேயாமெனககொண்டு ததமதங்களொடு முரணுமைபபொருட்டுக கேவலமென்றும விசிட்டமென்று மறுதலையென்று மடைகூட்டி யிடாபபட்டுப பொருள்கொள்வர். அவருள் மாயாவாதி கூறுங்கேவலமும, பேதவாதிகள் கூறு மறுதலையுஞ் சுருதிகளோடு முரணுதலினீண்டைக் கேலாவாம. ஏனையோர கூறும் விசிட்டமெனபது பொருந்துமாயினும் அத்துவிதமெனனுஞ் சொற்குபபொருளொன்றெனக் கோடல் பொருநதாது எனனை? யொன்றென்பது பொருளாயின் ஒன்றெனவே விளங்ககூறவமையும. அவவாறன்றி யத்துவிதமென வுய்த்துணரவைத்தோதவேண்டாமையானும ஒன்றெனப் பொருள்கொள்ளின் மகாவாக்கியபபொருள் பயப்பதோர் விசேடமின்மையின் அததுவிதமென்றதுபற்றி யாண்டொருபயன்படாமையானு மென்க.

மற்றென்னையோ வத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப் பொருளெனிற் சித்தாநத சைவருரைக்குமாறு காட்டுதும். " அது நீயாகின்றாய் " எ-ம், " அதுநானாகின்றேன் " எ-ம், " அதுவிதுவாகினறது-எ-ம மூவிடமபற்றி நிகழுநதத்துவமசிமுதலிய மகாவாக்கியங்களைக் கேட்டவழி அதுவென்பதொரு பொருள் நீயென்ப தொருபொருளாகலின் இருபொருள் ம

ற்றொருபொருளாமாறி யாங்ஙனமென்னு மையநீக்குதற் கெழுந்ததாகலின் அதுவிதுவாதற் கேதுவாயவ்விரண்டிற்கு முளதாகிய சம்பந்த விசேடமுணர்த்துதலே யத்துவித மென்னுஞ் சொற்குப்பொருளெனவுணர்ந்து கொள்க.

அற்றேல், அத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லாற் பெறப்படுஞ் சம்பந்தம் ஐக்கமோ தாதான்மியமோ சமவாயமோ சையோகமோ சொரூபமோ வேறோ வெனக்கடாயினார்க்கு யாற்றுநீருங் கடனீருந் தம்மிற் சேர்ந்தாற்போலவும், குடாகாயமு மாகாயமுந் தம்மிற் சேர்ந்தாற்போலவும், ஐக்கமெனின் அங்ஙனஞ் சேர்ந்தவழி யொருபொருளேயாகலி னொன்றெனவே யமையும் அத்துவிதமென்றுய்த்துணரவைத்தோதவேண்டா. அன்றியு மொன்றாயவழி அதுவதுவாய்நின்றறிதலாகிய வான்மாவினிலக்கணம் முத்திககாலத்தில்லை யெனப்பட்டு வழுவாமாகலி னதுபொருந்தாமையானும், குணகுணிகடருத்தமமினுளதாகிய சம்பந்தம் போலுந்தாதான்மிய மெனின ஆன்மா முதல்வனைப்போலக் குணகுணிபொருளாய் நிறபதனறி முதல்வனுக்குக் குணமாகாமையி னவ்வாறியைதல் கூடாமையானுந, தாதான்மியத்தின் வேறாய நையாயிகர் கூறுஞ் சமவாயமென்ப தொன்றின்மையானும், விரலும் விரலுஞ் சேர்ந்துநின்றாற்போலச் சையோகமெனின் அவ்வியாபபிய விருத்தியாகிய சையோகம் வியாபகப்பொருள்கட்குக் கூடாமையானும், யாதானுமோரியைபுபற்றிக கூறப்படுஞ் சொரூபமெனின் அதுமகாவாக்கியப்பொருளை வலியுறுத்துதற்கெழுந்த வத்துவித மென்னுஞ்சொற்குப பொருளாகாமையானுஞ, சொரூபசம்பந்தமாத்திரையாற் சிவானந்தத்தை யனுபவித்தல் கூடாமையானும, இவற்றின் வேறாயின்னதென்றறியவாராத வநிருவசனமெனி னங்ஙனங்கூறுதல் மாயாவாதிகூற்றாய் வழுவாமாகலானு மவையெல்லா மீண்டைக்கேலாமையின் வேறு விடுக்குமா றென்னையெனிற்? கூறுதும்.

ஒருபொருளே யவயவ வவயவிகளாயாதல் குணகுணிகளா யாதல வேறறுமைபபட்டிரண்டாய் நிற்றற் கேதுவாகிய தாதான்மியமும, அதுபோல விருபொருளே யதுவதுவாயொற் றுமைபபட் டொன்றாய் நிறறற கேதுவாகிய தாதான்மியமு மெனத் தாதான்மிய சமபநத மிருவகைபபடும். அவற்றுண் முன்னையது தாதானமிய மென்றும பின்னையது அத்துவித மென்றும வழங்கப்படும.

அததுவிதமென்னுஞ சொல்லியல்பு மேற்கூறியவாற் றன் வேறுபொருட்கு மாறின்றி யன்மைபபொருளபற்றி பிரண்டென வேற்றுமைபபடாமையை விளககிநிற்றலானெ ன்க. இதுவே ஆசிரியர்கருதெதன்பது " அத்துவிதமென் ற சொலலே யனனியநாததியை யுணாத்துமாயிட்" டென் றதனுணும, புடைநூலாசிரியர் " பிறிவருமத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினதாயென்" றுடமபொடு புணாததோதியதனு மறிக.

இவ்வத்துவிதம அபேதசம்பந்தமாகிய ஐக்கமுமன் றிப் பேதாபேத சமபநதமாகிய தாதான்மியமுமன்றிப பே தசமபநதமாகிய சையோகமுமன்றிக் கலபபு முடனாதலும வேறாதலுமாகிய மூன்றுந தன்கட்டோன்ற நிற்றல்பற்றி யமமூனறற்கும் பொதுவாகக்கூறுபபடுமாகலா னவ்வத்து விததிற்கு ஒரோரிடங்களின " அலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல்" எ-ம, "வானத்தில் வானும மணததில் மண மும்போல்" எ-ம், அபேதவுவமையும் 'பண்ணையு மோ சையும்போலப் பழமதுவு' மெண்ணுஞ் சுவையுமபோல்-எ-ம், " நீருமிரதமும்போலாங காணரனாருள்"-எ-ம், பேதாபே தவுவமையும், இரும்பைககாநதம் வலித்தாற்போ லியைந்" தெனப பேதவுவமையும், ஒருபுடை யொப்புமைபற்றி யெ டுததுக்காடடுப வாகலின், அங்ஙனந் தம்முண்முர ணுவன போல வேறுவேறெடுததுக்காட்டுதலபற்றி மலைவுறக ; இம்

மூன்றியையுந் தனக்கட்டோன்ற விவற்றிற்கு வேறாய் நிற்கும் அத்துவிதத்திறத்துச் சிறந்தெடுத்துக் காட்டப்படுமுவமையாவது, ஆன்மபோதமுங் கண்ணொளியுந் தம்முளத்துவிதமாய் நிற்றலாமெனக. 'காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காணவுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்' எ-ம், "காட்டக் கண்டுநின்ற தன்மையுடைய கண்ணுக்கேயு முயிர்காட்டிக் கண்டிடும் போல விசனுயிர்க்குக்காட்டிக் கண்டிடுவன்" எ-ம், "அறிவொளிபோற் பிறிவருமத்துவிதமாம்" எ-ம் மூன்று நூலாசிரியருஞ் சித்தாந்தமுடிபுணர்த்துமவழி யிதனையே யெடுத்துக் காட்டியவாறறிக.

இவ்வத்துவிதம் ஏனையோர் கூறு மத்துவிதம்போலக் கேவலமென்றுதல் விசிட்டமென்றுதல் மற்றதலையென்றுதல் யாதானு மொன்றுன விசேடிக்கப்பட்டு நின்று பொருளுணர்த்தாது சுத்தமாய் நின்றேபொருளுணர்த்துதலிற் சுத்தாத்துவிதமென வழங்கப்படும். ஈண்டுச் சுத்தமென்றது யாதானுமொன்றுன் விசேடிக்கப்படாது நிற்றலை அது "விசிட்டசத்தை," "சுத்தசத்தை" யெனத்தார்க்கிகர் கூறும் வாய்பாட்டானு மறிக. ஏனையோர் கூறு மத்துவிதங் கேவல முதலியவற்றுன் விசேடிக்கப்படாதவழி, யவர்கூறும் பொருட்குருதற்கேலாமையி னவையெல்லாஞ் சுத்தாத்துவித மாகாமையுங்காண்க.

இங்ஙன மொருபொரு ளிருதன்மையான் வியாபகமும் வியாப்பியமுமாய் வேற்றுமைப்பட்டு நிற்குந்தாதான்மியம்போல வியாபகமும வியாப்பியமுமான விருபொருளொருதன்மையா னொற்றுமைப்பட்டுநிற்குந் தாதான்மிய சம்பந்தமொன்றுண்டெனவும், அதுவே யன்மைப்பொருள்பற்றி யத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லானுணர்த்தப்படுவதெனவு மறியமாட்டாதா ரத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குத்தத்தமக்கு வேண்டியவாறே பொருள் செய்வாரும, "திலத

தின்கண்ணே தயிலம்போல முதலவ னெல்லாப்பொருளி னும் அகமும் புறமுமாய் விரவிநிற்ப" னென்னுஞ் சுருதியும், "ஆன்மா எதனை யெதனைப்பற்றினான் அதனதன வண்ணமே தன்வண்ணமாகக்கொண் டதுவதுவாய் நிற்ப"னெனத், தொகுத்தொருவார்த்தையிற் றெளிய வுணர்த்துஞ் சுருதியும், முப்பொருளுஞ் சமவியாபகமாயினும் "நீரும் எண்ணெயும்போல ஒன்றற்கொன்று தூலசூக்குமங்களா மியல்புடைமையின் அதுபற்றி வியாப்பியமும் வியாபகமுமாய் நிற்பனவா" மென்னுஞ் சுருதியும், இன்னும் இவை போல்வன பிறவும் பயின்றறியாமையிற் "கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காய்வார் பாடத்தாற், பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திரம்—மற்றதனை, நல்லாரிடைப்புக்கு நாணாது சொல்லித்தன், புல்லறிவுகாட்டிவிடும்" என்னு முறைமை யராய்த் தாங்கற்றது கொண்டு முன்னொடு பின் மலைவறநோக்கு மாறின்றிச் சிவதீக்கையி னத்துவாசுத்திசெய்தபின் ஞானமாவைத்துவாதசாந்தத்திற் சிவனொடுசம்பந்தப்படுத்திச் சிவனுக்குரிய வெண்குணங்களையு மான்மாவின்மாட்டு விளக்கிச் சிவசமமாகச் செய்த முறைமையு மறந்து சாங்கியர் மதத்தில் வீழ்ந்து முப்பொருட்குஞ் சன்னிதி மாத்திரையே சம்பந்தம் பிறிதில்லையெனத் தம்மறிவின்மையைப் புலப்படுத்திச் சுத்தாத்துவிதமெனச் சைவத்திற் கூறும் வாய்பாட்டோடு முரணாமைப்பொருட்டு அநாதிமுத்தனாகிய சிவனும் இடையே முத்தனாகிய வான்மாவுஞ் சுத்தமாதற்சாதிபொருமையேபற்றிச் சுத்தாத்துவிதமென வழங்கப்படுமேயென்று போவாருமாயினாரென் றொழிக முப்பொருள்களு ளான்மாச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்குமியல்புடைமையி னெவ்வெவற்றைச் சார்ந்தா னவ்வவற்றோடு மாத்திரையே யத்துவிதமாய்த் தந்தம் வண்ணமாகச் செய்யு மவ்வவற்றை நோக்கித் தூலமாதலுடைமையி னவ்வவற்றின் வியாப்பியமேயாய் நிற்பனென்றுணர்க. இப்பொருளே பயப்ப "வசித்திட வரும வியாபி"

யென்றார் வழிநூலாசிரியரும. அங்ஙனநிற்கு முறைமையுள்ளுந தனககுநியசாதியாகிய வேகதேசப பொருள்களைச் சார்ந்தவற்றின் வியாப்பியமாய் நிற்றல் மலத்தானுகிய செயற்கையெனவும, சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்றறியு மறிவாகிய தனனை நோக்கிச சூக்குமமாய்த் தன் சாதியாகிய சிவத்தைச் சார்நததனின் வியாப்பியமாய் நிற்ற லியற்கையெனவுந தெரிநதுணர்நதுகொள்க. இவ்வாறனறித தன்சாதியாகிய சிவத்தின வியாப்பியமாய் நிற்றலும் ஏனையவற்றின வியாபபியமாதல்போலச் செயற்கையென்றல் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்றறிதல் செயற்கையென்பார கூற்றேயாகலி னதுபொருந்தாமை மேற்காட்டியவாற்றானறிக.

அற்றேல், ஈண்டோதியனவெல்லா மொக்கும். முத்தியிலான்மாச் சிவானந்ததததை யனுபவிபப னென்றற்குப் பிரமாண மென்னை யெனிற? "சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமா" மென்றற் றொடக்கத்துச சுருதியே பிரமாணமென்க. இன்னுஞ் சிவானந்த மான்மாவா லனுபவிக்கபபடும் ஆனந்தமாகலின், உலகானந்தம் போலு மென்னும் வழியளவையும பிரமாணமாதல் கண்டுகொள்க. அற்றேல், அனுபவிக்கப் படுவென வெல்லாஞ் சடமாதல் காண்டுமாகலி னதுபோலச் சிவானந்தமுஞ் சடமாவான் செலலும் பிறவெனின்? அவ்வாறே யறியப்படுவென வெல்லாஞ சடமாதல் காண்டுமாகலினது போலச்சிவமும அறியபபடிற் சடமாவான் செல்லுமென்பது பற்றி, சிவம் ஞேயபபொரு ளனறென்றல் வேண்டும; வேண்டவே, யுணராதபொருள் சூனியமெனப்பட்டவசிததாநத மாமாகலி னதுகடாவனறென்க

அற்றேல், சத்தாகியசிவ மேனையபோ லன்றிச் சுட்டிறந்துநின் றறியபபடும் வேற்றுமை யுடைமையா னவைபோலசு சடமாவான் செல்லாதெனின்? நன்று சொன்னாய்; சுட்டிறந்துநின் றறியபபடும் பொருள் சுட்டிறந்து நின்றறி

ந்தே யனுபவிக்கப்படுவதாகலிற் சுட்டியறிந் தனுபவிக்கப் படு மேனைய பொருள்கள்போ லன்றி வேற்றுமை யுடைமை யா னவைபோலச் சடமாவான்சேறல் யாண்டையதெனக.

இன்னு மான்வா லறியப்படும் பொரு ளெல்லா மவனு லனுபவிக்கப்படும பொருளே யாமெனனு மவிஞ பாவதத்ர் கியாண்டு மிழுக்கினமையானும ஆன்மாவாலறியபபடுஞசிவா னந்த மவனு லனுபவிக்கப்படுமென்றற் கையமெனனை யென் றொழிக.

இதனுனே சிவானந்த மனுபவப் பொருளாயிற் போக் கிய ரூபமோ போகரூபமோ வென்றுசங்கிததுக கூறுவார் கூற்றும போலியாய வாறுகாண்க. ஆனமாவுக்குப பிரமேய ரூபமாய ஞேயமெனபபட்டன வெலலா மவனுக்குப போக கியமா மெனக.

அற்றேல், இம்முறைமை பற்றிச சிவனுக்கு ஞேயமெ னப்பட்ட பசுபாசங்க ளவனுககுப போககியமாம போது மெனின? அறியாது கூறினுய்; அறிநத பொருளி னழுந்து தலே சார்நததன் வண்ணமாயறிதல்; அதுவே யனுபவமெ ன்னுஞ் சொற்குப பொருளாகலி னவ்வியல்பு ஆனமாவுக்கே யன்றிச சிவனுக கின்மையாற் சிவனுக்கெல்லாப பொருளு மறிப்படும் ஞேயமாதல மாததிரையே யன்றி யனுபவிக்கப் படும் பிரமேய ரூபமாத லின்மையிற் போககியமாவான் செல்லாமை யுணாக. இன்னும் பிரமாண ரூபமாகிய ஆன்ம சிற்சததி சிவனுக்காகந் தனக்காகத் தன்னேடொதத பிற வான்மாக்களுக்காக மெய்யாகிய நினைவுணர்விற்கு விடயமா தல் போல்வதோா ஞேயமாதல் மாததிரையே யன்றிப பிரமேய மாதலில்லை யெனபதற்குப பவுட்கரததில் ஆன்மா வே பிரமாதா, வியஞசகததால் விளஙகுவதாகிய வானம ஞானமே பிரமாணம, அதனறிதல் வியாபாரமே பிரமிதி, யேனைய வெல்லாம பிரமேயமென்னுஞ சுருதியும ஒருவாற்

றனும் பிரமாணம் பிரமேய மாகாது. பிரமேயம் பிரமாண மாகாதெனவரைசெய்து வைததோதி, யிதனுனே பிரமேய மாயறியபபடுவன வாகிய வைமபொறி முதலியவற்றைப பிரமாணமென்றல் பொருநதாதென நையாயிகர் முதலியோ ரை மறுததுச் சிததாநதம் வலியுறுததிய சுருதியுமே சான ருகலான், ஒருவாற்றன் ஞேயமாயினும், பிரமேயமாதல் பெறப்படாத வான்ம சிற்சததி தன்னுறுதல் பிறதோரான் மாவானுதல் சிவசததியானுத லனுபவிககபபடும போலுமெ னுசங்கிததற்குச சிறிது மேலாமை யறிக

அற்றேல், இன்பமெல்லாம் வினையின் பயனுதல் காண்டு மாகலிற், சிவானநதமு மின்பமாயி னதுவுமவினையின் பய னும் முடியுமா லெனின்? னறியாதுகூறினுய்; என்னை? தோன்றி யழியுஞ் சடவின்ப மாததிரையே வினையின் பயனுவதனறி யதனின் வேறய் நிததியானந்தமான சிததின்ப மதுபோல வினையின் பயனுமபோலுமென் றெண்ணுதற் கோரியைபின் மையானென்க. அற்றேல சிவானந்த மின்பபொருளென றற்குப பிரமாண மெனனை? யானநத மென்னுஞ் சொல்லே பிரமாணமெனின் ஆனநத மென்னும் வடசொற்கு நிறைந லென்பதே பொருளாகலினது பிரமாண மாகாதா லெனின்? அற்றன்று தாதுககள் பலபொருள் விளக்குமென்பது வட நூலார் துணிபாகலி னுண்மை யுணர்ததி நிற்கும் பவமென் னுஞ்சொல் அநுபவம், பரிபவம, விபவமென வுபசர்க்கங்க ளோடு கூடியவழி வேறுபொருளுணர்ததி நின்றுறபோலநி றைதலை யுணர்ததி நிறகும நநதமெனனுஞ்சொல ஆவென்னு முபசாககததோடு கூடிய வழி யினபமென்னும பொருளு ணாததி நிற்றல சாலும. அறறகலி னனறே யினப மானநத மெனபன வொரு பொருட்கிளவியாக வைதது யாண்டும வழங்கப்பட்டனவாகலான, அதுவே பிரமாண மென்க.

இன்னுஞசறுவ ஞானேத்தர முதலியவறறின் ஆன நதமென்னுஞசொன்மாததிரையா னன்றி முததியிற் பரம

சுக முண்டெனச்சுகமென்னுஞ் சொல்லானும் பெரும்பாலு மோதுதலின், ஆனந்தத்திற்குப் பொரு ளின்பமன்றெனக் கொண்டதனும் நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை யென்க. அற்றேல், உலகத்திலின்பமென்னும் பொருளாவது புறப்பொருள்களைப்பற்றிவந்த புத்தி தத்துவத்தின் பரிணமத்தாகிய சத்துவகுணத்தின் விளக்கமே வேறொன்றன்றாகலின் முத்தியினு முற்றுணர்வு முதலிய வெண்குணங்களின் விளக்கமே யின்பமாவதன்றி வேறுபின்பமென்ப தொன்றில்லை யெனின்? நன்று சொன்னாய்; ஆன்மாவின் வேறாகிய மூலப்பகுதியின் கண்ணதாகிய சாத்துவிக குணம் ஆன்மாவின் மாட்டு மேம்பட்டு விளங்குதலே யுலகவின்பம். அதுவதுவாய் முந்திநின்றறிதலே யனுபவமெனப்படுமாகலி னதுபோல ஆன்மாவின் வேறாய்ச் சிவன்கண்ணே யுளவாகிய முற்றுணர்தன் முதலிய வெண்வகைக் குணங்களு மான்மாவின் மாட்டு மேம்பட்டு விளங்கும் விளக்கமே சிவானந்தவின்பம். ஆன்மாவதுவாய்முந்திநின் றவ்விளக்கத்தை யறிதலே யனுபவமெனப்படுமென்பதெம்மனோர் சித்தாந்த மாகலி னதனானுனக்குப்போந்த தென்னையென்பது.

அற்றேல், சாத்துவிக குணம் ஆன்மாவின் குணமே மூலப்பகுதியின் குணமன்றென்றாற் படுமிழுக்கென்னையெனின? அது சிவாகம வழக்கோடு முரணுவார் கூற்றென மறுக்க. அற்றேல், பசுத்துவமாய் நின்ற வான்மஞானமே சிற்றின்பமெனப்படும்; அதுபோலச் சிவத்துவமாய் நின்ற வான்மஞானமே முத்தியின்பமெனக் கோடுமெனின்? அற்றன்று. ஆன்மாவின் ஞானமே யின்பமாயி னதனையறிந்தனுபவிக்கு ஞானம் வேறியாதோவெனக் கடாயினாக்குக் குணியாய் நின்ற ஞானமே யதனையறிந் தனுபவிக்குமென விடுப்பிற் குணியாய் நின்றஞானம அறிவு மாத்திரையாய் நிற்பதன்றி யேனைமுகமாய் நிற்ற லின்மையானு மெதிர்முக மாகாமையு

மாதலுமாகிய வியல்பு பற்றியே ஞாதாவெனவு ஞானமெனவும பகுத்தோதியதனை மறந்து ஞாதாவு மதனை பெதிர்முகமாகுமென முரணிக்கூறினை ஞாதாவும் ஞானமாவான் சென்றிலக்கணவழுவா மாகலானும், அதுவுஞானமே யாயவழி ஞாதாவென்ப தொன்றின்றாய் முடியு மாகலானுங் குணகுணிகளிரண்டிற்கு மிடையே பொதுவாக வொருஞானமுண் டதுவே யாண்டு ஞாதாவெனபபடு மெனின்? மேலுமவ்வாறனவதனையாய் முடியு மாகலானும் ஒருபொருள குணங்குணியென்றிருபகுதிப படுவதன்றி மூன்றுவதொருபகுதியுண்டென்று கூறுவாரு யாண்டுமின்மையானும குணம குணி இரண்டற்கும பொதுவாக இடையே ஞானம் ஒன்றுணடென்று கூறுதல் அவசித்தாந்தமென்க.

† இவ்வாறு நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும மேற்பிரமாணத்தாற்கூறிய போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும மூன்றவதனையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும, சகலகேவலமும, பிரளயகேவலமும, விஞ்ஞானகேவலமும, அருட்கேவலமுமென ஐவகைபபடும. அவற்றுள், மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம் சகலகேவலமாவது சங்கரித்தபின்னாப புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங்கேவலம். ஆண்டுச சூக்குமவைந்தொழிலுண்டென மிருகேந்திரத்துட்கூறுதலின் அநாதிகேவலத்தோடு இதனிடை வேற்றுமையாமாறு கண்டுகொளக. பிரளயகேவலமாவது மாயையோடு இயைபின்றி ஆணவப்படுங் கேவலம. விஞ்ஞானகேவலமாவது மாயைகன்மங்களென்னும இரண்டனோடும இயைபின்றி ஆணவப்படுங் கேவலம. அருட்கேவலமாவது தத்துவசுத்திப பின்னாபபடுங் கேவலம. அதுதுகளறுபோதத்திற்காண்க. இனிச சகலமுஞ் சகலத்திற்

† இதுமுதல இக்குறிவருவரை சிறறுரை.

கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமெனா மூவகை படட்டு ஒரோவொன்று ஐந்துவகைபபடும். அவற்றுட் சகலததிற்கேவலமைந்தும் "ஒன்றணையாமூலத்து "என்றதனு டகாண்க சகலததிற் சகலமைந்தும் "இலாடததேசாககிர ததை "என்றதனுட்காண்க. சகலததிற் சுததமைந்தும "யோகிறறருவதோர் சமாதி "என வழி நூலாசிரியா தொகுததோதியது சிததாநதசாராவலி யோகபாதத்தின் வகுத்துக்கூறுதலான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச் சுத்தமுஞ் சீவன் முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலயமுத்தி பரமுத்தி யென றைவகைபபடடுச் சாககிரமுதலிய பெயர் பெறும; அவற்றை முன்னர் வகுததோதுப†.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

முதலாவது பொதுவதிகார முடிந்தது.

சிவஞானபோதத்திற்குத் திருவாவடுதுறைச் சிவஞான யோகிசெய்த சிவஞானமாபாடியததில பொதுவதிகாரம இலககணவோததின் மூன்றும பாதமாகிய விவ்வாறுஞ் சூததிர முடிநதது.

உ-வது உண்மையதிகாரம்

சாதனவியல்.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில தறியா
திருதிற னறிவுள திரண்டலா வான்மா.

எ-து சூ-ம. எ-னின். இவ்வதிகாரந் நூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி மேலையதிகாரத்தின் முப்பொருள்களின் பொதுவியல்பு பிரமாணமுகத்தானு மிலக்கணமுகத்தானு முணர்ததி

ய வாசிரிய ரவற்றது சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும் பய னமுகத்தானு முணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டாராகலி னு ண்மையதிகாரமென்னும் பெயர்த்து. சிறப்பியல்பு பொது வியல்புபோ லிடையே நீங்குதலின்றி யெக்காலத்து மொரு தன்மைத்தாயுள்ளதுபற்றி யுண்மையெனப்படுமாகலி னப் பெயர்த்தாயிற்று. இதனானே யதிகாரவியைபு மினிதுவி ளங்கும்

இதனு ளிம்முதலோத்து மேற்பொதுவியல்பாற் பெற ப்பட்ட முப்பொருள்களி னுள்ளும விள்ளற்பாலதனை விண் டு அதனான்வருந் துன்பத்தி னீங்குதலுங், கொள்ளற்பாலத னைக்கொண்டு அதனான் வருமின்பத்தை யுறுதலுமாகிய பய ன் பெறுதற்கேதுவாகிய சாதனஞ்செய்யுமா றுணர்த்துத லிற் சாதனவியலெனனும் பெயர்த்து "உழப்பின்வாராவு றுதிகளுளவோ, கழப்பின்வாராக் கையுறவுளவோ" என்ப வாகலிற் பெரும்பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சிசெய்த பின் னர்த்தேயாகலி னிவ்வோத்து முன்வைக்கப்பட்டது ஒரு பொருட்கிலக்கண முணராதவழி அதனான் வரும்பயன் பெ றுதற்குரிய சாதனஞ்செய்யுமா றியாங்ஙனமெனச் சாதனத் தையவாவுத லொருதலையாகலி னவ்வவாய்நிலைபற்றிய வியை பானே யோத்தியைபு கண்டு கொள்க. இதனு ளிம்முதற் பாதமாகிய வேழாஞ் சூத்திரம அஃதாசிரியர்தாமே யுரைக்கி ன்றமையி னினிது விளங்கும்.

வரலாறு, மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்துத னுதலி ற்று.

எ-து. கருத்துரை எ-னின் சூத்திரக்கருத்துரைக்கி ன்றது. இ-ள் மேலைச்சூத்திரத்தினுணருரு வசத்தெனவும், இருதிறனல்லது சிவசத்தெனவும் வரைசெய்துணர்த்தியவ ழி யவ்வாறுணரும்பொரு ளவவிரண்டினு ளொன்றே வே

ம் ற வென்றுசங்கை நிகழுமன்றே அதனை நீக்கி அச்சூத்திர த்திற்குப புறனாக வெடுத்த தோரொழிபாகிய சதசநதி னிய லபு வரைசெய் துணாததுமுகததானே மேறபொதுவியலபு கூறிபபோநத வான்மாவுக்குச சிறபபியலபு கூறுதனுதலிற் றிசசூததிரம எ-று.

அதிகாரம வேறுபவழியும பாதவிரை புணாநதுகோட ற் கிவவாறுரைசெய்தாரென்பது.

புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப. இத னுட்கூறபபடு மூன்றதிகரணமுமம மூனறுபுறனடைபோது மென்னு மலயாமைப பொருட டோர் புறனடையென்றார். முனனைய விரண்டு மிறுதியதிகரணததைச சாதிததற கேது வாயோாபொருண்மேல் வநதனவேயாமென்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி யதனான் வரும் பயன்பெறுதற் குரிய முயற்சிசெய்ய லுறுவார்ககதனைச சாதிககுமாறற றமக் குண்டென்பதூஉஞ, சாதித்தால் வருமபய னிதுவெனப தூஉம, அதனைப பயபபிததற்குச சிறநதசாதனமாவதிது வென்பதூஉம, அதுவருவாயு முணாநதாலன்றி யதனகண் மனவெழுசசி செலலாமைபி னீன்டோதபபடுஞ சாதனஞ செய்து பயனபெறுதறகுரிய வதிகாரியை புணாத்துவதாகிய விது சாதகவோததின் முனவைக்கபபட்டது.

இசசூததிரத்தின் பிண்டபபொழிபபு மேலையதிகரண த்துட்கூறிய விரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமாகிய சிவசததின் சநநிதியி னுணருருவாகிய வசத்தெல்லாம் பாழேயாகலிற் ச த்தாகிய சிவ மசத்தாகிய பாசத்தை யறிநதனுபவியாது அச ததாகிய பாசமறிவிலலாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை யறிநதனுபவியாது. ஆதலாற் பாரிசேடவளவையானே யிரு திற னறிவுளதொன் றுண்டென்பது பெறபபடுதலி னதுவே சத்தாதற்றன்மையு மசத்தாதற் றன்மையுமாகிய விரண்டு மன்றி யுள்ள வான்மாவா மென்றவாறு.

இரண்டினு ளொன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தே யென்னுமேகாரம பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அசத்திலதாகலி னென்றுரைக்க.

அசத்துச் சத்தையறியாமைக்குஞ் சத்தெதிர் சூனிய மாதலே யேதுவாதலமையு மாயினும வலியுறுத்துதற் பொருட்டு வேறுமோரேதுக்கூறினர். இக்கருத்தேபற்றிச " சதசின்முன் னிலாமையானுந் தனைக்கொடொன்றுணர்தலானு " மென விரண்டனையு முடனெடுத்தோதினர் வழிநூலாசிரியருமென்க.

அறிதலின் டனுபவித்தன் மேற்று.

இனைததென வறிபொருட்கு வினைப்படு தொகுதிக்கண் வேண்டப்படு முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுள் யாவையுஞ் சூனியஞ்சத்தெதிராகலிற் சத்தே யறியா தென்ற தோரதிகரணம; அசத்திலதறியா தென்ற தோரதிகரணம்; இருதிற னறிவுளதிரண்டலா வான்மாவென் ற தோரதிகரணம; ஆக மூன்றதிகரணத்த திசசூத்திரமென் றுணர்க.

அவற்றுள் " மண்டிய வுணர்வுயிர்க்காய் மன்னிநின் றறிய" மென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரை மறுத்தற் கெழுந்தது முதலதிகரணம்.

அஃதாமாறு. சிவாத்துவித சைவர்மேலைப் பொதுவதிகாரத்திற் கூறியவாறே பதிபசு பாசங்களதியல்புந் தத்துவங்களுக்குத் தோற்ற வொடுக்கங்களும் அஞ்சவத்தைப்படும் வேறுபாடுகளு மனைத்துஞ் சித்தாந்தசைவரோடொப்பக் கொண்டு பசுபாசங்கள் பதிவியாபகத்தின் வியாப்பியமாய் நிற்பனவன்றித தனித்த முதலன்மையின் முப்பொருட்குந் தம்முள் வேற்றுமை குணகுணிகளுக்குத் தம்முளுளதாகிய வேற்றுமைபோல வுட்பேதமேயன்றிப் புறப்பேதமின்மை

யான் மரத்தின் வியாப்பியமான கவடு, கொம்பு முதலியன வெல்லாம் மரமேயாமாறுபோலச் சதசத்து மசதுமாகிய வினைதுஞ் சதனெவே படுமெனவும், படவே பதிதன் மையின் வேறாய்ப் பசுவுக்கறியுந் தன்மையுண்டெனிற் றனித முதலெனப்பட்டு வழுவாமாகலிற் சத்தாகிய பதிப பொருளே யான்மாவினிடமாக நின்றறியுமெனவும், அனைத் துஞ் சததாயவழிச் சதின்வேறா யறியப்படும் பொருளொ ன்றின்மைபி னஃதறியுமா றியாங்ஙன மெனக்கடாயினார்க் குப் புறப்பேதமின்றாயினு மகபேதமாகிய சத்தாகிய பாச முண்மையின் அதனையதறிதல் கூடுமெனவும், சத்தின் முன் னரசதெல்லாஞ் சூனியமாகலி னஃததனையறிதல் கூடாதெ னிற் சத்தின் முன்னசத்துச் சூனியமென்றல் “ தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே,, யெனவும் “கூடுமொ ளிவளர் குடிலை மாயை மேவி”யெனவும் ‘தாரகமா மத்தன்று ணிற்ற’லெனவும் “விமலனுக்கோர் சததியாய்” எனவும் “உலகமே யுருவமாக” எனவும் “அத்துவா மூர்த்தியாக” வெனவும் “இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி” யெனவும் வரு மித்தொடக்கத்துச சுருதிகளெல்லா முரணி மாயாவாதி கூற றாய் முடியுமன்றே யெனவுங் கூறுவராகலா னதனைமறுத்துச் சத்தேயறியா தென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தற் கெடுத் தோதிய வேதுவை வலியுறுததுகின்ற திவ்வதிகரணமெனக் கொள்க.

அதிகரண வியைபுபற்றியுந் தலைமைபற்றியுஞ் சத்தினி யல்பு முதற்கணெடுததுக் கொள்ளப்பட்டது.

வரலாறு, சததினிடத் தசத்துப் பிரகாசியாது எனவ ரும்.

வாக்குமனாதீத கோசரமாய்ச் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற றியப்படுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்ச்சுட்டியறியபபடு மசததா கிய பாசம விளஙகித்தோன்றா தென்பதாம்.

என்றுஞ் சூனியமென்றது விளங்காமைப் பொருட்டென்பார் பிரகாசியாதென்றுரைத்தார் "முனைந்திடா" தென்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

முனைந்திடாமையாவது: இருட்டும் இஃதாடை யென நடமினோராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறுநில்லாமை யென்க. எனவே யீண்டு சத்தெதிர் பாவையுஞ் சூனியமென்றது கொண்டு "நந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே" யென்ற றொடக்கத்துச் சுருதிகளோடு முரணுதலும், மாயாவாதி கூற்றாதலு மின்மையி னிவ்வேதுவானே யிருட்டு மிஃதாடையென்றிவ்வா றசத்தின்கண் ணிகழுஞ் சுட்டுணர்வுடையது சிவசத்தென்றல பொருந்தாமையிற் சத்தேயசத்தை யறியுமா றியாங்ஙனமெனச் சிவாத்துவித சைவரை மறுத்த வாறு காண்க.

அற்றேல், அசத்துவிடயமாய் விளங்குதற்குரிய சிற்றுணர்வு சிவசத்துக்குண்டென்றாற் படுமிழுக்கென்னையெனனு மாசங்கையை நீக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தற் கெழுந்ததேது.

மெய்பினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான் எனவரும்.

இ-ள். ஆன்மாவுக்குச் சிவத்தைச் சார்ந்து சுட்டிறந்து நிவதாகிய தன்னியல்பு விளங்கினவிடத்துச் சுட்டியறிவதாகிய பொதுவியல்பு விளக்கமின்றி நிற்றலானீண்டுச் சத்தினிடத் தசத்துப்பிரகாசியாதென மேற்கொண்டதென்ற வாறு.

எனவே முத்திநிலையி லான்மாச் சிவத்தைச்சார்ந்து தன்னியல்பைத் தலைப்பட்டவழிச் சுட்டுணர்வு நிகழாதென்பது இருவா மதத்திற்கு மொக்குமாகலான் ஆன்மாவுக்கு ஆண்டுச் சுட்டுணர்வு நிகழாமை பிறிதொன்றாற் பெறப்படாமையின்

அநாதிமல முத்தனாகிய முதல்வனுக்குச் சுட்டுணர்விலையெ ன்பது பெறப்படுதலின், அத்தன்மையனாகிய முதல்வனிட த்தசத்துச் சுட்டியறியப்படுவதாய் விளங்கி வேறுநிற்பது யாங்ஙனமெனமேற்கோளைச் சாதித்தவாறு காண்க.

எக்காலத்தும் நிலைபெற் றுள்ளதாகிய தன்னியல்பே மெய்யெனப்படும் இடையே விளங்கி மறைவதாகிய பொது வியல்பே பொய்யெனப்படுமென்பது மேலைப்பதிகரணத்துள் சற்காரிய வாதத்தும் அபாவவாதத்து முரைத்தாங் கடைப் பிடிக்க.

மெய்ப்பினிடத்து மெய் பிரகாசித்தவிடத்தென வுரைக்க.

மெய்ப்பிரகாசித்தவிடத்தென வான்மாவுக்கென்பது பெ ற்றாம்.

இவ்வாறுரைக்க அறியாதார் மேற்கோளுமேதுவு மொ ருபொருளே பயப்ப வுரைசெய்வர். அவ்வாறுரைப்பின ம லைதீயுடைத்துத் தீயுடைமையானென்பதுபோல மேற்கோ ளைச் சாதிக்கு மேதுவாதல் செல்லாமையறிக.

அற்றேல், இதுபற்றி முதல்வனசத்தை யறியானெனி னவனது முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமாலெனனு மாசங் கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதா ரணம்

அந்நிய மிலாமை யரற்கோன் றுணர்வின்று
மந்நியமி லானசத்தைக் காண்குவனே—லந்நியமாய்க்
காணா னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாணா வசத்தின்மை மற்று. எனவரும்.

தன்னுள் வியாப்பியமான பசுபாசங்களோடு வேற்று மையில்லாத முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக்கிடப்ப தொன் றிலையாகலா னத்தன்மையனாகிய முதல்வ னசத்தை யறிய லுறுவானாயிற் சுட்டுணர்வின்றி நின்றவாறே யறிவானென்றி

யெமமனோபோலத் தனக்கு வேறாகச் சுட்டியறிவா னல்ல ன். நன்மை யில்லாத வசத்து ஞாயிற்றின் முன்னிருள்போல அவனெதிா விளங்குதலிலலை யாகலானென்க. எனவே சுட்டுணர்வு முற்றுணர்வைததடுபப தாகலான் அஃதில்லாமை முறறுணாவுககு மேம்பாடாவதன்றி யிழுக்கன்மையா னதுபற்றி யாசங்கையில்லையென்பது வலியுறுத்தவாறுகாண்க.

"மாயாதனுவிளக்காய்" எ-ம, "ஆதலா லிரண்டுஞ் சோதியிருளென வேறாம" எ-ம, "இகலிவருமிவை யுணரிலிருள் வெளியாநதன்மை" எ-ம் ஓதுதலின் மாயையு மதன்காரிய முமம மலம்போல முதல்வனுககு மறுதலைபபொரு ளன்மை யா னீண்டுக்கதிர் முன்னிருள்போல வென்றது விளங்காமை மாததிரைககொருபுடை யுவமையாக வெடுத்துக்காட்டியதே யாமெனா வவற்றொடு முரணுதவாறு காண்க.

மற்று அசை.

மற்றுககாண்குவனே லென யேலே கூட்டியுரைத்து வினைமாற்றின் கண்வநத தெனினு மமையும்.

மாணு வென்பது பெயரெச்சவெதிர்மறை.

இனமை யின்மையா னென்க.

முதலதிகரண முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

——(:o:)——

மேலையதிகரணத்திற் சிவாத்துவித சைவரை மறுத்துச் சததேயறியா தென்றதனைச சாதிததவழி யதனை யுடன்பட்டுச சிவசங்கிராநதவாதசைவர் ஆன்மா விளக்குப்போல விகாரமின்றி யறிவுமாத்திரையாய் நிற்பதன்றி, யொன்றனை யறியுமாறில்லை யவ்வான்மாவின் சநநிதியிற் காந்தபசாசம் போல வுடலியங்குழியதன்க ணின்று கருவிகளே விடயங்க

ளை யனுபவிக்கு மெனவும, மலநீங்கும்வழிக் கண்ணாடியின் முகவொளி தோற்றுமாறுபோல முதல்வன் றிருவருள் ஆனமாவின்மாட்டுச் சங்கிரமித்துத் தோன்றுமெனவும், அவவழியுப்பளத்திட்டவையெல்லா முப்பாமாறுபோல ஆன்மாச சிவமேயா யவ்வான்மாவின் சந்நிதியி லறிவனவாகிய பசுகரணங்களுஞ் சிவகரணங்களாய் மாறிச சிவத்தை யறியுமெனவுங் கூறுவர். அவற்றுட் சந்நிதிமாத்திரையானே கருவிகளவிடயங்களை யறியுமென்பது ஐம்பொறிக ளான்மாவாலுணருமெனச் சாங்கியரை மறுத்தவதிகரணத்தானே மறுக்கப்பட்டமையின் அவையே சிவகரணங்களாய்ச சிவததையறியுமென்பதனை மறுத்து அசத்தறியா தென்றதனைச சாதிததற்கெடுததோதிய வேதுவை வலியுறுததுதற் கெழுநத திரண்டா மதிகரணம் இவ்வதிகரண முன்வைகக்ற்பாலதாயினுஞ் சத்ததிகாரபபடாமைபி னவ்வியைபுபற்றி யதனை முனவைததாரென்பது.

அசத்தினுக் குணர்வின்று எனவரும்.

ஈண்டசதெனறது தததுவபபிரவஞ்சத்தை

ஏனைபபிரவஞ்சததிற் கறிவுண்டெனககொள்வார் யாருமினமையானுண்டையபபாடு நிகழாமைபி னதனையோரதிகரணமாகவைத்துச சாதிககவேண்டாமையா னென்பது.

சூததிரததினிலதென்றது அறிவிலதென்னும பொருட்டெனபார உணாவினறெனவுரைததார்.

அற்றேல், ஆனமசந்நிதியிலவழித தத்துவங்களுக்குணர்வில்லையென்ற தொககும அஃதுள்வழியு மவற்றிற்கறிவிலலை யென்றல் பொருநதாது. என்னை ? பதிஞானம் பசுஞானங்களோடொபபப பாசஞான மொன்றெனவைததெண்ணுதலினவற்றிறகறிவுண்டெனபது பெறப்படுமாலென் றுசஙகை நிகழ்நதவழி, யதனைநீககி யமமேறகோளைச சாதிததற கெழுநதவேது. அதுதானிரூபிககில் இன்றாகலான் எனவரும்.

இ-ள் அவ்வசத்தாகிய தத்துவப்பிரவஞ்சமானது பொதுமையா னோக்குமவழி யறிவுடையதுபோலத் தோன்றினும ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியா ராயுமவழி யறிவில்லதாகலா னசத்தினுக்குணாவினமென மேற்கொண்ட தென்றவாறு

எனவே பாசம் வாயிலாய் நிகழும் பசுஞானமே பாசஞானமென்றுபசரித்துக் கூறப்படுமதனைப் பாசத்திற்குள்ள ஞானமெனக்கொண்டல் நிரூபியாதவழிப்படு மடமையே பிறிதில்லையென்றவாறாயிற்று.

அற்றேல், உள்ளதுபோலத் தோன்றி யில்லாதாதல் யாங்ஙனமெனனு மாசங்கையை யுவமைமுகத்தானீக்கி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

பேய்த்தோநீ ரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின்—வாய்த்ததனைக்
கண்டுணாவா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை
கண்டுணாவா ரில்லதேனக் காண். எனவரும்

பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படும பேய்த்தேரை நீரெனறுகருதி யதனையுண்ணவருகின்ற நீர்வேட்கையுடைய பட வோனுக்கு அதனையடுத்தவழி, தன்னாலணையப்பட்ட அப் பேய்த்தேர் நீராதலின்றி யசத்தாந்தன்மைபோலக் குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழி கிடைத்து அவ்வசத்தினியல்பை யாராய்ந்தறிவாரினறி யறியமாட்டாதாருள்வழி, யவர்க்கவ் வசத்தினைக்கண் ணறிவில்லதா யசத்தாந்தன்மை யின்றி யறிவுள்ளதாய்ச் சத்தாந்தன்மையே காணப்படும். குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழிகிடைத்து அவ்வசத்தினியல்பை யாராய்ந்தறிய வல்லார்க் கஃதறிவில்லதே யாமென்றறிவாயாக வென்க.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

மை பகுதிபொருள் விகுதி.

இன் உவமவுருபு.

வாய்த்தல் கிடைத்தல்.

இல்வழியி னென்பதூஉம், அசத்தின்மை யென்பதூஉம் மறுதலைப்பொருளுணர நின்றன.

நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது "ஐந்தவித்தா னாற்றல்" என்புழிப்போல.

இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

மூன்று மதிகரணம்.

—:○:():○:—

மேலையதிகரணங்களாற் சிவசத்தின்றன்மையே யான்மாவுக்குத் தன்மையன்றி வேறில்லை யென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரையும், ஆன்மாவுக்குத் தன்மையென்பதொன்றில்லை யென்னுஞ் சிவசங்கிராந்த சைவரையுமறுத்துச் சதசத்தாந் தமழுமொன்றனை யொன்றறியுமாறில்லை யெனச் சாதித்தவழி, யிரண்டுமிவ்வாறாயி னிவற்றை யறியும்பொருள் வேறென்னையென்னு மாசங்கையை நீக்கிப் பாரிசேடவளவையாற் சதசத்தாகிய வான்மாவினியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதற் கெழுந்தது மூன்றுமதிகரணம்.

இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா எனவரும்.

ஈண்டுச்சத்தெனத் தி நிலலாத வசத்துஞ் சத்து மறியப்படாமையான் ஆன்மாவாலு மறியப்படாதவழியவை பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய் முடியுமாகலா னிரண்டலா வான்மா விருதிற னறிவுளதேயாம். தம்முளொன்று மொன்றனுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையு மனுபவிக்குங் கண் போலுமென வனுமானங்கூறிக்காண்க.

ஈண்டிருதிற னறிவுளவென்னுந் தொகைச்சொல் விரியுங்காற் படும் பொருள் வேறுபாடுரைக்கு முகத்தானே யான்

மாவினியல்பு வேறு வேறு கூறுஞ்சமயங்களெல்லா வற்றையு மறுத்தவா றுணர்த்தற் கெழுந்த பொழிப்புரை.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாய் உபதேசியாய் நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாலு முளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது எனவரும்.

இ-ள். மேற்கூறிப்போந்த சத்து மசத்துமாகிய விவ்விரண்டினையு மறியுந்தன்மைத்தாய் அறிவிக்க வறிவதாகிய வுபதேசியாய் நிலைபெற்ற சத்தசத்திரண்டன்பாலு மனுபவ வறிவுளதாயுள்ளவதுவே சத்துமசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய வான்மாவென்றவாறு. இருதிற னறிவுள திரண்டலாவான்மாவென மேற்கொண்டது.

ஆயென்னும் வினையெச்ச மிரண்டும் நின்றவென்னும் பெயரெச்ச வினையொடு தனித்தனி முடிந்தன.

நின்றவென்னும் பெயரெச்சம் உளவென்பதன் முடிபாகிய வதுவென்னும் பெயர்கொண்டு முடிந்தது.

இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச்சொல் லிரண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற்றென்னுங் கருத்தா னிவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. அவற்றுளிருதிறனையு மறியுமறிவென்னு மிரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் பொருள்பற்றி யிரண்டினையு மறிவதாய நின்றவறிவெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னு மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள்பற்றி யுபதேசியாய் நின்றவது வெனவும், இருதிறனிலு முள்ள வறிவென்னு மேழாம்வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள்பற்றி யிரண்டன்பாலு முளதாயுள்ள வதுவெனவு முரைத்தாரெனக்கொள்க.

இரண்டினையு மறிவதாய்நின்ற வதுவென விரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள்பற்றி யிரண்டு மிவ்வாறாயி னிவற்றை யறியும்பொருள் வேறென்னையென்னும் வினவு

கரு விடைகூறி யவ்விருவா மதஙகளையு மவற்றொடொரு தனமையவான புறசசமயஙசளையு மறுததவாறு.

உபதேசியாய் நினற வதுவெனு மூன்றும வேற்றுமை தொகைபபொருள பற்றி ஆனமா வறிவிககவேணடாது தானேயறியு மியலபிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவா ஈசுரஅவிகாரவாத சைவர் ஐககாவாதசைவர் மதங்களையு மவற்றொடொரு தன்மையவான புறச்சமயங்களையு மறுததவாறு.

இரண்டன்பாலு முளதாயுள்ள வதுவெனு வேழாம வேற்றுமைத தொகைபபொருள்பற்றி யான்மாவினறிவு சததோடு கூடுமாறில்லையென்னும பாடாணவாதசைவா பேதவாதசைவர் மதங்களையும் சத்தினோடு கூடியவழியொன்றாய்ப் போதலேயன்றி யதன்பா லுளதாமாறில்லையென்னும் சுத்தசைவர் மதததையு மவற்றொடொரு தன்மையவான புறச சமயங்களையு மறுததவாறு.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாவெனவே அவ்வறியுநதன்மை யிவ்விரண்டின் றன்மை போலன்றி யிருளொளியலாக் கண் டன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மை யென்பதூஉம், உபதேசியாய்நின்ற வெனவே யத்தன்மை யாகாயத்தன்மை யாகிய வோசைபோலத் தன்னை விளக்குவதாகிய வியஞ்சக முள்வழியே விளங்குவதோர் தன்மை யென்பதூஉம், இரண்டன்பாலுமுளதா யெனவே யதுபடிகம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமா யழுந்துவதோர் தன்மையென்பதூஉம பெறறாம்.

இனி இம்மூன்றனு ளிரண்டினையு மறியுமென்றதனை வலியுறுத்தி யிரண்டலாமையை யுணர்ததுதற் கெடுத்துக்காட்டுமுதாரணம்.

அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த்
தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது
தோன்றன் மலர்மணம்போற் றேக்கு. எனவரும்.

அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா வருவுருவ மன்றாகும்-எ-து. நாணுகிய நூல்களை யாராயுமான்மாவே, யரு வாகிய சத்தினையு முருவாகிய வசத்தினையுமறிவதாகலா னஃ தவ்விரண்டு மன்றி வேறுமென்க.

அற்றேல், அவ்வான்மாத் தன்னையறியுமோ அறியா தோவெனக் கடாயினார்க்கு அறியுமெனிற் றன்னோ டெப் படமூன்றனையு மறிவதென்று தவ்விரண்டனையு மறிவதா றென்றல் பொருந்தாது. அறியாதெனின் அறியாதபொருள் சூனியமெனபபட்டு வழுவாமாலெனின், உண்மை யருவுரு வாய்த் தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது தோன் றல் பலர்மணமபோற் றெருக்கு-எ-து. ஆன்மாவி னுண்மைத் தன்மை சத்துமசத்துமபோல விளங்கிததோன்றி யவற்றொ டொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்கித் தோன்றாது சூனியமாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின்கண் வாசமிவ்விருவகையு மன்றியத ன்கண்ணடங்கித் தோன்றுமாறுபோலச் சத்தினு மசத்தினு ஞ்சார்ந்ததன் வண்ணமா யடங்கிததோன்றுவதோ ரியல்பா மாகலா னஃதவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னறியப்படுவ தன்றி யவைபோலத் தனிததறியப் படுவதொன்றன் றெ ன்க; ஆகலா னஃதவ்விரண்டினையு மறியு முகத்தானறியப்ப டுவதன்றி யவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றெ ன்பது குறிப்பெச்சம்.

சுட்டி யுணரப்படாமைபற்றிச் சத்தை யருவென்றுஞ் சுட்டப்படுதல் பற்றி யசத்தை யுருவென்றுங் கூறினார். உவ ருரு வசத்தென்புழி யுருவென்றது மதுபற்றி,

அறிதலானன்றாகு மெனக்கூட்டுக.

இழை நூலாகலானீண்டுச் சாத்திரத்தை யுணர்த்திற்று,

ஆய்தல் நுணுகுதல் "ஓய்தலாய்த னிழத்தல் சாஅ, யாவயினான்கு முள்ளதனுணுக்கம்" என்றார் தொல்காபபியு னாரும்.

ஆயிழையென்ப பொருளினுணுக்கம் நூன்மேலேற்றப்பட்டது.

இழையையென விரண்டாவது விரித்துரைக்க ஆன்மாவுக் கறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகம முதலிய நூல்களுளவாயினவென வதனை வலியுறுத்தவாற ஆயிழையா யானமாவென வுடம்பொடு புணர்த்தோதினார்.

“பலகலைபுலகி னிலவுதலானு” மென்றார் புடைநூலாசிரியரும. இவ்வாறின்றி ஆயிழையா யென்பதனை மகடூஉ முன்னிலையாக வைத்துரைப்பின இவ்வுதாரணம வலியுறுத்துதற கெழாத தன்றாய்க்கூறியது கூறலெனனும குற்றப்படுமென் றொழிக.

அருவுருவாயென்புழி, ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருள் குறித்து நின்றது.

“ஆள்வாரிலி மாடாவேனோ” வென்புழிப்போலத் தொக்குத் தோன்றலெனக்கூட்டுக.

அற்றேல், ஆன்மாவுக்கவ்வறியுந் தன்மை சிவசத்தியோடொப்பச் சுதந்திரமா யுண்டென்றாற படுமிழுக்கென்னையெனனு மாசங்கையை நீக்கியுபதேசியா யென்றதனை வலியுறுத்தி யிரண்டலாமையை யுணர்த்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம.

மயக்கம துற்று மருந்திற் றெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசி—லசத்துமலை
நீயறிந்து செய்வினைக ணீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமைதான். எனவரும்.

நீயறியுமுறைமை சொல்லி லறிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சக மில்வழி யொருவிடயத்தை யின்னதென்றறியமாட்டாது மயக்கத்தை யுற்றும் பசிநோய்க் கன்னம்போல அம்மயக்க நோய்க்கு மருந்தாகிய வியஞ்சகமுள்வழி யம்மய

க்கநீங்கி யதனையினனமெதென நிச்சயிக்கும், இங்ஙனமறிவழி பு மொருங்கே யறியமாட்டா தொருவிடயத்திற் சென்ற வறி வைமாற்றி மற்றொரு விடயத்தை யறிந்து வருகின்றாயாகலி னிவ்வாறு மாறிமாறி யொன்றொன்றா யுணர்கின்ற நீ யெல லாவற்றையு மொருங்கே யோரியல்பா னுணாவதாகிய சத்தி னறன்மையுடையா யல்லே. அற்றேல், வியஞ்சக முளவழியன றி யறியமாட்டாதயான சததினறனமை யுடையேனேவேறு வெனின் வியஞ்சக முள்வழியும் நீமுன்னறிந்துசெய்த விளை களை யிப்பொழுது நீயே யறிந்தனுபவிக்கின்றா யனறி யசத தாகிய பிரவஞ்ச மறிந்தனுபவித்த லினமையா னவ்வசததி னறனமை யுடையாயுமலலே வியஞ்சக முள்வழி அறிதலொ பபுமையாற் சததாதலும் அஃதிலவழி யறிவுநிகழாமை யொப்புமையா லசத்தாதலுமாகியதோா தனமையுடையநீ யவ்விரண்டினும் வேறாகிய சதசத்தாவையென்க.

பேசில் நீ யசததாகாய் துய்யாமைபா லசததுமலே வே றெனக்கூட்டுக

வியஞ்சகமிலவழித் தலைப்படுவதும், அஃதுள்வழி நீங் கியு நிறபதாகிய மயக்கம் உண்டியில்வழித் தலைபபட்டுரு அஃதுள்வழி நீங்கியுநிற்பதாகிய பசியொடொததலி னதனைப பசி நோயாகவும் தீர்தத லொபபுமைபற்றி வியஞ்சகததைப் பசிதீர்க்கு மருநதாகவு முருவகஞ்செய்தார்.

இது ஏகதேசவுருவகம.

மருநதெனபபொதுப்பட வுருவகஞ் செய்தாராயினும் பசிநோய் தீககுமருநதே யீண்டைக கேற்புடையதாகலி னேற்புழிககோடலா னவவாறுரைககப்பட்டது.

அது பகுதிபபொருள் விகுதி.

தாமென்பது, முனனையது எழுவாயுருபுபட நினறது பின்னையது அசைநிலை.

துவ்வாமை துய்யாமை யெனமரீ இயிற்று.

அற்றேல், இம்மயக்கம் ஆன்மாவுக்கே யன்றிச் சிவத்துக்கில்வழி யிரண்டற்குந் தமமு ளியைபுகூடாதாகலிற் சிவசத்துக்கு மஃதுண்டெனக் கோடல்வேண்டுமென்னு மாசங்கையை யுவமமுகத்தா னீக்கி யானமாவிரண்டினபா னு முளாதாரலெ வழியுறுதகி யிரண்டலாமையை யுணாததுகற செடுத்துக்காட்டு முதாரணம்

மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்தாத
லஞ்ஞான முள்ள மணைதல்காண்—மெய்ஞ்ஞானந்
தானே யுளவன்றே தண்கடனீ ருப்புப்போற்
றானே யுளமுள வாய்த் தான் எனவரும

மேலைவெண்பாவிற் பெறபபட்ட மயக்கமாகிய வறியாமை வியஞசகமிலவழிக் தலைபபட்டும அஃதுளவழி நீங்கியு மிவவாறு நிலைபேறில்லதாகலா னஃதெப்பொழுது மொருதன்மைத்தாய் நிலைபெற்று விளங்கு ஞானமாகிய சிவசத்தினகண்ணே நிகழ்தலின்றி, மெய்ஞ்ஞானமாகிய அச்சிவசத்துள்ள அநாதியே தானே குவிநத கடலினகண் மருவாது கடலிடத்துளதாகிய நீரினகண்மருவு முபபுபபோலத் தான பொருந்துதற்குரிய சதசத்தாமியல்புடைய வான்மாக்களுமுள்ளனவாக வவவானமாககளைப பொருநதுமாற்றை யறிவாயாக வென்க

அஞ்ஞான மசத்தாகலான மெய்ஞ்ஞானந்தன்னில் விளையாது.

மெய்ஞ்ஞான முள்ளவன்றே தானேயென்புழித் தானே யென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது

தானே யுளமுளவாத்தானென்புழித் தானென்பது, முன்னையது எழுவாய் பினனையதசைநிலை

ஏயுளம வினைததொகை

ஆயணைதலெனககூட்டுக.

ஆயினை தலென்பது மழைபெய்யக் குளநிறைந்த தென்றாற்போலக் காரண காரியப்பொருட்கண் வந்தது.

கடலென்றது நீரகிடங்கொடுத்துநிற்கு மாகாயம்

உபபுத் தானமருவுதற்குரிமையில்லாத கடலின்க ணின்றிக் கடலோ டியைபுடைத்தாயுந் தான்மருவுதற்குரிமையுடைய நீரின்கண்ணே யுளதாயினாற்போல அஞ்ஞானமுந் தானமருவுதற்குரிமையில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தின்கணின்றி யம்மெய்ஞ்ஞானத்தினோ டாதியே யியைபுடைத்தாயுந்தான மருவுதற்குரிமையுடைய வானமாவின்கண்ணுளவாதலமையு மெனபார் தண்கடனீருபபுபபோ லென்றார்.

இதனானே வியாபக வியாப்பியங்களாமாறும பெறபபட்டது. இதனு ளான்மாவுக்கு இரண்டின்கண்ணு மியைபுடைமை கூறவே யிரண்டின்பாலு முளதாதலை வலியுறுத்திய வாறுகாண்க.

இவ்வதிகரணத்தி னிருதிறனையு மறியு மறிவுள தெனவே யிருதிறனாகிய சதது மசததுமெனபபட்டன வெல்லாம் பிரமேயமென்பதூஉம, அவற்றை யறியு மான்மாவே பிரமாதா ஆன்மாவி னறிவாகிய சிற்சத்தியே பிரமாணம அவ்வறிவு நிகழ்ச்சியே பிரமிதி யென்பதூஉம், இருதிறனால் விளங்கு மறிவுளதெனவே யிரண்டனுள் அசத்தான் விளங்கும்வழி தனக்கு வேறாய்நின்று விளக்குங் காட்சியு மனுமானமு மாகமமு மெனபபடும. அசததாகிய பாசஞான மென னுஞ்சத்தான் விளங்குமவழி,அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாயுடனினறு விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தானே வியஞ்சகமாமாகலினதுபற்றி யவையும பிரமாணமென் றுபசரிதது்க் கூறபபடு மெனபதூஉம, இருதிறனினு மறிவுளதெனவே யிரிடத்துங் கேடின்றி யசததான் விளங்கி யசத்தை யறிவழி யசதின்பாலும சத்தான் விளங்கிச சத்தையறிவழிச சத்

தின்பாலு மதுவதுவாய் நின்றுளதென்பதூஉம் பெறப்படும்.

இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்களே பிரமாணமெனனுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதங்கள் பொருந்தாமையும், அவ்வியஞ்சகங்களானிகழும் பிரமிதி வேறுபாடுமவற்ற தியல்புந் ஞமீணடு விரிப்பிற்பெருகும் பவுடகர முதலிய சிவாகமங்களிற் காண்க.

மூன்றுமதிகரண முடிந்தது.

சிவஞான போதத்திற்குத் திருவாவடுதுறைச் சிவஞான யோகி செய்தசிவஞானமாபாடியத்தில் இரண்டாவது உண்மையதிகாரத்திற் சாதனவியலில் முதற்பாதமாகிய வேழாஞ் சூத்திரம் முடிந்தது.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

என்பது சூத்திரம் எ-னின்.

ஞானத்தினை யுணரு முறைபினை யுணர்த்துத னுதலிற்று,

மேலைச் சூத்திரத்தாற் சாதிக்கற்குரிய வதிகாரந் தனக்குண்டென றறிந்த வான்மாவுக்குச் சாதித்தற்றுறை பெறப்படும் பயனிது வென்பதூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதிதுவென்பதூஉம், அதுவருவாயு முணர்ந்து முகந்தானேயவ்வான்மாவின் ஞானம மேலிருந்திற னென்றதனுள் அசத்தான விளங்கிய சத்தினபா லுளதா யசத்தினையறிந்து நின்

றவாறுஞ், சத்தான் விளங்கிச் சத்தின் பாலுளதாய்ச் சத்தி னைப்பற்றிநின்று நிற்குமாறுந் தெரிசிக்கு முறைமையினை யுணர்த்து தல் சாதனவியலி னிரண்டாம் பாதமாகிய விவ்வெட்டா ஞ்சூத்திரத்தின் கருத்தென்க.

மேலிருதிற னறிவுள தென்றவழித் தம்முள் மாறுபட்ட பொருளிரண்டின் பாலுமறிவுளதாமா றியாங்ஙனமெனு மாசங்கையை யீண்டு நீக்குதலி னவ்வாசங்கைபற்றிய வியைபானே யதிகரண வியைபு, மேலானம ரூப முணர்த்தி யீண்டதனைத் தெரிசிக்குமா றுணர்த்துதன் முறைமையாகலி னமமுறைமைபற்றிய வியைபானே பாதவியையும், மேலைச் சூத்திரத்தாற் சாதித்தற்குரிய வதிகாரியை யுணர்த்தவழி யேனைப்பயனும், சாதனமும, வருவாயும யாவையென விவற்றை யவாய் நிற்றலின் அவ்வவாய் நிலைபற்றிய வியைபானே யோத்தியையும் பெறப்பட்டன.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு ஆன்மா முன்னே செய்துகொள்ளப்பட்ட புண்ணிய விசேடத்தா னிப்பொழுது தமக்கந்தரியா மியா யுண்ணின் றிதுகாறு முணர்த்திவந்த பரமபொருளே குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளிச் சிவதீக்கைசெய்து மன்னவகுமரனாகிய நீ யைம்பொறிகளாகிய வேடரோடுகூடிவைகி வளர்ந்து நின்பெருந்தகைமையறியாது மயங்கி யிடர்ப்பட்டாய் நின்பெருந்தகைமை யாவதிவ்வியல்பிற் றென்றறிவுறுப்ப, வறிந்த மாத்திரையே யவற்றைவிட்டு நீங்கி அன்னியமின்றி யன்னியமாந்தன்மையினிலைபெற்று அம்முதலவன் றிருவடிகளை யணையுமென்ற வாறு.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும வருவிக்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் றமமுதல்குருவுமாய் ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயாந்தனைபென வுணர்த்தவிட்டனனிய மினமையி னாரனகழல் செலுமெனக் கூட்டுக.

மன்னவ குமாரனாகிய நீயென்பது தோன்றா வெழுவா யாய் நின்றது.

புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனை யென்பது ஈந்து புகழ்பெற்றானென் புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

அயர்த்தல் மறத்தல்.

தம்முதலென்றது வேறுமுடிபாகலின், யானெம்மூர்ப்புகு வன் எனபுழிப்போலப் பால்வழுவின்மைகண்டு கொள்க.

குருவுமென்ற வும்மை யிதுகாறு முயிர்க்குயிராயுண்ணி ன்றுணர்த்தியதூஉ மன்றி யென விறந்தது தழீஇயிற்று சி றப்புமாம்.

அன்னிய மின்மையி னென்பது, அயரா வன்பினென்ப துபோலச் சேறற் கேதுவாய் நின்றது.

அன்னியமின்றாந் தன்மையுடையவனாகிச் செல்லுமெ ன்பதாம்.

அரனென்பது சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது "கற்பாடழித்த கனமாமணித்தூண்செயதோளா" னென்பு ழிப்போல.

வெண்கொற்றக்குடையும் மணிமுடியுஞ் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப் பிர வஞ்சமெல்லாவற்றிற்கு மூலகாரணமாதலாகிய வொருபெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையு மொருங்கே யோரிய ல்பா னறியும் பேரறிவாகிய வொருபெருஞ் சூடாமுடியும், எவற்றினையு மங்கங்கே யுயிர்க்குயிராய் நின்று செலுத்துத லாகிய சிங்காசனமும், பிறர்க்கின்றித் தனக்கே யுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களை யரித்தலா லர னென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தன

ந்தையாகக்கொண் டனுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ், சித்தெனப்படுஞ் சாதியொப்புமையும்பற்றி, ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவை யறிவுப் பெருஞ்செல்வமுழுவது மாறலைத்துக்கொண்டு சிறுமை யுறுத்துதலும் விதிவிலக்கையிழப்பித்திழிதொழிலி னிற்பித்தலுமாகிய வியல்புபற்றி யைம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ்செய்தார்.

இஃதேகதேசவுருவகம்.

“மன்னவன்றன் மகன் வேடரிடத்தேதங்கி” யென வழிநூலாசிரிய ரோதியது முற்றுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்தலும் அனுவாதமுகத்தா னீண்டே பெற்றாம்.

இதனுள் தவத்தினி லுணர்த்தவென்ப தோரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமா யுணர்த்தவென்ப தோரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்ப தோரதிகரணம்; விட்டன்னியமின்மையி னரன்கழல் செலுமேயென்ப தோரதிகரணம் ஆக நான்கதிகரணத்ததிச் சூத்திரமென் றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

அவற்றுளீண்டைக்குச் சிறந்த சாதன மிதுவென்ப தூஉம் அதுவருவாயு முணர்த்துதற் கெழுந்தது முதலதிகரணம்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தால் ஞானநிகழும் எனவரும்.

இவ்வான்மாக்களுக்குச் சாதிக்கு மாற்றலாகிய வதிகாரமுள்ளனவென மேலைச்சூத்திரத்தாற் பெறப்பட்டமையின் ஈண்டு ஞானமாவது சாதனமாகிய ஞானமென்க.

ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலிய நாயன்மார்க்குத் தவமின்றியு ஞான நிகழ்ந்ததாலோ வென்னு மாசங்கையை நீக்குதற்கும படிமுறையானன்றி யிவவொரு பிறவியிற்செய்த தவநதானே யமையாதென்ப துணர்த்துதற்கும் முற்செய்தவமென விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது: குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங்கண்ணாகக் கொண்டறிவதாகிய வறிவினை.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

அற்றேல், "மும்மை நற்பதிக டம்பின் முளைத்தவா முடிநதோா ழுவர், செம்மை நற்கழல் கண்டோர்கள் சிவததினைசசேர்வர்" என்ம, "சிறந்தடி காணச சிவன் முத்தராயத திரியலாமே" என்ம, "சிவார்ச்சசன மார்ச்சன மாகிற் பவமகலும் பரபோகம் பெறலாகும்" என்ம; "ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென, மீதானத்தெய்தும் விதிபிரண்டே" என்ம் பிறண்டு மிவ்வாறோதுதலின் வீடு பேற்றிற்குக் காரணம் இத்தன்மையவாகிய தவங்களொன்றே யமையுமன்றி ஞானங் காரணமெனினும் இவற்றோடொப்பது ஒருகாரணமே யெனவமையும்; அவ்வாறன்றிச் சிறந்த சாதனமென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யெனவும், "பொருவி னிருவாண மறுவகையு மொருவி நினைவரிதாம் பரபதத்து ளுயிர்விரவப பயிற்று" மென இவ்வாறு சிவாகமங்களினுந் தீகக்ஷயே வீடுபேற்றிறகுச் சிறந்த காரணமென் றோதுதலி னதுவேயமையும் எனைசசரியை கிரியாயோக ஞானங்களெல்லாந் தீக்ஷைக் கங்கமாக விதிக்கபபட்டன வெனக்கோடல் பொருத்தமுடைத்து அதனையொழித்து ஞானமே வீடுபேற்றிற்குச சிறந்த காரணமென்றற்குப பிரமாண மென்னை யெனவு மாசங்கை நிகழ்வுழி யதனை நீக்கி மேறகோளைச சாதித்தற் கெழுந்ததேவது.

மேற்சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறி

பாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைத் கொடா வாகலான். எனவரும்.

இ-ள். வெளிப்படை.

தவமெனப்பட்டன விவையென்பார் சரியை கிரியா யோகங்களை யென விதந்துரைத்தார்.

கிரியா யோகங்களென வும்மைத்தொகை வடநூல் முடிபு.

சரியை யென்பது தொகைநிலைச்சொல்.

கிரியை யோகமிரண்டற்கும் தீக்கை யொன்றே யென்பது தோன்ற அவ்விரண்டினையுந் தொகுத்தோதிச் சரியையை வேறுவைத்தார்.

மேற்கோளின் முற்செய்தவத்தா னென்றதற்கேற்ப நன்மேல் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழியென முடிக்க.

பேறாகிய வுண்மைச் சரியைகிரியா யோகங்களை யென்றுரைப்பினு மமையும்.

கொடா வென்னும் பயனிலைக்கெழுவாய் அவையென வெடுத்துக்கொள்க.

காட்டிக்கொடுக்க வென்பாலதனை யீண்டெதிர்மறை யாற் கூறினார். ஞானத்தினை யின்றி யமையாமை யுணர்த்துதற்கு.

சரியைகிரியா யோகங்களைச் செய்துழி என்றதுபலத்தை மாகலின் அக்கதை செய்துழியதுவும் ஞானத்தைக்காட்டி யல்லது மோட்சத்தைக் கொடாதெனவு முரைத்துக்கொள்க.

அவையெல்லாம் ஞானத்தைக்காட்டி யல்லது மோட்சத்தைக்கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகிய வென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மை யெனப்படுவன

வெல்லாவற்றுள்ளுஞ் சிறந்த நன்மையெனப்படுவது வீடுபே றென்ப; அதனைத் தலைப்படுதற் கேதுவாய்ச்சிறந்த நெறி யாதலின் ஞான நன்னெறியெனப்பட்டது.

விழுச்சுடாச் செம்பொன்மேருமாலவரையைத் தலைப் படலுறுவாராய்த் தென்றிசைக்கணின்றும் வழியினைக் கொண்டு சென்று நாவலந்தீவிற் பாரதவருடத்தினை யெய்தி யாண்டுநின்று நெறியினையினார்க்கு அஃதறிந்துள்ளார் ஆண் டுக்காட்டியநெறியே யதற்குச் சென்னெறியாயினும் அந்நெ றிபிமயத்தைபிடையிட்டுக் கிம்புருடவருடத்திற் செலுத் தும், ஆண்டுநின்றுஞ் செல்லுநெறி யேமகூடத்தை யிடையி ட்டரிவருடத்திற்கொண்டு செலுத்தும், ஆண்டுநின்றுஞ் செல்லுநெறி நிடதத்தை யிடையிட்டு இளாவிரதவருடத் திறகொண்டு செலுத்தும், ஆண்டுநின்றுஞ் செல்லுநெறி யி டையீடின்றி மேருமால்வரைக்கே கொண்டு செலுத்தும். இவ்வாறு நாற்றிசையுள் யாண்டுநின்றெய்தினும் நாவலந்தீவி னைத்தலைப்பட்டு இளாவிரதவருடத்திற கொண்டு செலுத் தும ஆண்டுநின்றுஞ் செல்லுநெறி யிடையீடின்றி மேருமா லவரைக்கே கொண்டுசெலுத்தும், இவ்வாறு நாற்றிசையுள் யாண்டுநின்றெய்தினும நாவலந்தீவினைத் தலைப்பட்டு இளாவி ரதகண்டத்தினைத் தலைப்பட்டன்றி மேருமாலவரையை யெ ய்தலகூடா தென்பதூஉம், கூடாதாயினு மவையெல்லாம் இ ளாவிரதகண்டத்திற் செலுத்துமுகத்தான் மேருமாலவரை க்கு வழியேயாமென்பதூஉம் எலலார்க்கு மொப்பமுடிந்தது; அதுபோல வீடுபேற்றைக் காதலித்து அவ்வச்சமயந்தோறு முளவாகிய பந்தமும பிரிவுந் "தெரிபொருட் பனுவற் படி. வழிச்சென்று சென்றேறி" ச் சைவத்தினெய்தப் பெற்றோர் ஆசிரியன் காட்டுஞ் சைவாகம நெறியிற சமயதீக்கையுற்றுச் சரியைநெறியைத் தலைப்பட்டு அதுமுற்றியபின்னர் விசேட தீக்கையுற்றுக் கிரியை நெறியைத் தலைப்பட்டு அதுமுற்றிய பின்னா யோகநூல்கேட்டு யோகநெறியைத்தலைப்பட்டு இம்

மூன்றுமுறையான் முற்றியபின்னர் நிருவாணதீக்கை பெற்றான் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டு வீடுபேறடைவன்.

இவ்வாறன்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதென்பதூஉம், கூடாதாயினு மவையெல்லாம் ஞானத்திற்கு நிமித்தமா முகத்தா னேதுவாதலபற்றி யவையவையே வீடுபேறடைவிக்கு மென்பதூஉஞ் சாலுமென்றுணர்த்துவார் நெறியென்று உருவகஞ்செய்தார்.

இக்கருத்தேபற்றிப் "புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம்புக்கும் புகன்மிருதிவழி யுழன்றும் புகலுமாச்சிரம, வறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைகள்பல தெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ், சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும்வேதச் சிரபொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத், திறத்தடைவரிதிற் சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற்சிவனடியைச் சேர்வர்" என்றும், "சன்மார்க்கஞான"மெனறு மோதினார் வழிநூலாசிரியரும்.

நன்னெறி சன்மார்க்க மென்பன வொருபொருட்கிளவி.

"சென்றாற் சைவத்திறத்தடைவ ரிதிற் சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்சேர்வர்" எ-ம, "படிவழிச்சென்று சென்றேறி" எ-ம் ஓதிய விதனானே முதல்வன் வியாபகமாய் நின்றவாறே விளக்கினுமான்மாககளி னறிவு தூலவறிவாகலின் அவ்வாறு விளஙக மாட்டாது, தத்தமக்கேற்ற சோபானமுறையே சிறிது சிறிதாக ஏகதேசமாய் விளங்கி விளங்கி மேமபட்டுவந்தே வியாபகமாய் விளங்குவ தோரியல்பிற் றென்பதூஉம், அத்தன்மை நோக்கியதற் கேற்பச் சோபானமுறையாய்த தானே, முதல்வனது சிற்சத்தியு முற்பக்கத்திற் றிங்கள் போலத்திரோதான சத்திரூபமாய் நின்றறிவிக்கு மென்பதூஉம், எனவே ஆன்மாக்களினறிவு அங்ஙனம் விளங்காதவழி நிகழுமறியா

மையாகிய மலமும் அதற்கேற்ற பலபலசத்திக ளுடைத்தா யமமுறையே சிறிது சிறிதாக முற்பக்கததிருள்போலக் கீழ் படடுத தேய்நது தேய்நது முடிவினகட் பற்றறக்கழியு மென்பதூஉம, அது தேயத்தேய வதற்கேறபததிரோதான சததிபு மமமுறையே சிறிது சிறிதாகத் தன்றன்மை நீங்கிச் சிறசததிருபமாய்ப் பதிநது பதிநது முடிவின்கண் அதிதீவிர சததியாயப பதியு மெனபதூஉம், அது பதியப பதிய வமமுறையே விடயவெறுபபுண்டா மென்பதூஉம, அதுவுண்டாக வுண்டாக அம்முறையே வீட்டின்கண் விருபப நிகழு மெனவும், அது நிகழ நிகழ வதற்கேற்ப ஆண்டாண்டுப பல வேறுவகைப்பட வுபதேசங்கள் சோபானமுறையான் மேற படடுளவா மென்பதூஉ; மதற்கேறப ஆனமாவின்கணனுபவ ஞானங்களு மவவாறே மேற்படு மெனபதூஉங் கண்டுகொள்க.

இனித் தீக்கையும் ஞானத்திற் கங்கமாய் நின்றே வீட்டினைக் கொடுக்குமென்பது பாயிரததிறுதியிற் காட்டினுங் கடைபபிடித்துககொள்க.

அற்றேல், காரணமுள்வழிக் காரியநிகழ்ச்சிக் கிடையீடினமையின் முற்செய்த சரியை கிரியா யோகங்கள் ஞானத்தைக் காட்டுநிமித்த மென்பார்க்கு அவை செய்து கொண்ட பொழுதே யிடையீடின்றி ஞானநிகழ்தல் வேண்டும்; அவ்வாறனறி மற்றொரு பிறவியின் ஞானநிகழுமாறென்னை யெனனு மாசங்கையை நீக்கி யேதுவை வலியுறுத்துதற் கெழுந்த வுதாரணம்.

> த்வஞ்செய்தா ரேன்றுந் த்வலோகஞ் சார்ந்து
> பவஞ்செய்து பற்றறப் பாராகத்—த்வஞ்செய்த
> நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
> கற்றோர்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு. எனவரும்.

சரியை கிரியா யோகங்களாகிய தவத்தினைச் செய்தவா ஒருதலையாக வவ்வத் தவப்பயன்களை யெய்தற்குரிய

புலகத்தினை யெய்தி யாண்டவற்றை நுகர்ந்து வைகி மீளநில த்தின் வந்து பிறந்தலைச செய்தே யெஞ்சிய வினைப்பயன் களை நுகாந்து விடயப்பற் றறுத்தற் பொருட்டவ்வாறு தவ ஞ்செய்து தோன்றிய நல்வினத்தின வந்து பிறந்து அவற்று ன விடயப்பற்றறுத்து ஞானத்தினைத் தலைப்படுவ ரெனப் த்னை வீட்டுநூலை யுணர்ந்தாரது சூழ்ச்சி யந்நூலின் கருத்து ணர்ந்து சொல்லுமென்க.

நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதல் தவ முதிர்ச்சி யுடையார்க்கன்றிக் கூடாதென்பார் தவஞ்செய்தா ரென்றும், தவமாகப் பிறிதொன்றுக இவ்வுலகத்துடம்பொடு நின்றீட்டிய வினைகள் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம பயனுகர்விக்கப் படுதலை யொரு ஞான்றும் பிறழுமாட்டா ரென்பார் என்றுந் தவலோகஞ் சாாநதென்றும, அத்தவஞ் செய்துழியும் ஞானநிகழ்ந்தா லன்றி யேகதேசப் பற்றறுதல் கூடாமையி னதுபற்றி யவ்வுடம் பிறகுஞான்று மனமொ ருவிடயத்திற் சென்று பற்றியதாயி னதனை யனுபவித்தற் குத்துணையா யெஞ்சிநின்றவுடல் வினையொடு மாண்டுப் பிற ந்தனுபவித்தன்றி யவ்விடயப் பற்றறுதல் கூடாதென்பார் பவஞ்செய்து பற்றறுப்பாராக வென்றும், தவஞ்செய்தார் மனம நல்விடயங்களி னன்றிப் பற்றுதலின்மையி னவற்றை யனுபவித்தற் குரித்தாய்ச சிறந்த பிறவியெய்துவ ரென்பார் தவஞ்செய்த நற்சார்பில் வந்துதித் தென்றும, தவமுதிர்ச்சி யுடையார்க் கெழுந்த நுகர்ச்சி மெலிதாய்க கழிந்தொழிவ தன்றி யேனோர்க்குப்போல முறுகுத லின்மையி னிடையீ டின்றி ஞான நிகழுமென்பார் ஞானத்தை நண்ணுதலை யென் றும், இவையெல்லாம வேதாகம நூற்றுணிபென்பார் கற்றா சூழ்கண்டு சொல்லுமா மென்றுங் கூறினா.

ஆகவென்னுஞ் செயவெ னெச்சம் உண்ணவந்தானெ ன்புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய் நின்றது.

கற்றாரது சொல்லுதற் கெளிமையைச் சூழ்ச்சிமே லேற்றிக்கூறினார.

கற்றார் தமது சூழ்ச்சியா லுணர்ந்து சொல்லுவரென்பது.

ஆம் அசை

தவஞ்செய்தா ரென்றாற் றவலோகஞ் சார்ந்தெனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினுஞ் சரியைக்குச் சாலோகமுங் கிரியைக்குச் சாமீபமும் யோகத்திற்குச் சாரூபமுமா மென்பது "சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்று சதுர்விதமா" மெனவும் உண்மைச் சரியை கிரியா யோகத் தன்மையோர்க்குச் சாலோக சாமீப சாரூபங்கள் மருவியிடு" மெனவும் வழிநூலாசிரியர் புடைநூலாசிரியர் விதித்தோதிய வாற்றானறிக

அற்றேல், "பால்போ லொருதன்மையாகு மறவினை யாபோலுருவு பலகொள லீங்கு" என்பவாகலின், நல்வினையெனப்பட்டன வெல்லாம் புண்ணியங்களா மன்றே அவற்றுளேனையவற்றை யொழித்துச் சரியை கிரியா யோகங்கள் மாத்திரையே யீண்டுத் தவமென விதந்தெடுத்துக் கொண்டோதிய தென்னையோவென்னு மாசங்கையைநீக்கி யேதுவை வலியுறுத்துதற் கெழுந்த வுதாரணம்.

பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு
மிசைத்து வருவினையி லின்ப—மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி றவத்தான்
மருவுவனு ஞானத்தை வந்து. எனவரும்.

நல்வினை செய்யத் தொடங்கி யறநூலையாய்வா ரதுணர்விற்கு விடயமாய் வரும்பொழுதே தம்மாற் றலைப்படுங் காமியப் பயனைக் கூறிக்கொண்டே வருவனவாகிய புண்ணியங்களா னுளவாய வின்பம் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்

பானுக் கவ்வுண்டியான் வருமின்பத்தை யொக்குமாகலான் ஒருவனுக்குப் பந்தமுறுத்துதற்கட் பொன்விலங்கு மிருப்பு விலங்கும் போலத் தம்முட் சமமாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களிரண்டுந் தம்மைப் போற் கெடுதலில்லாத சரியை கிரியா யோகங்களானே துலையொப்ப நேராயின் அத்தவங்களின் பயனுகிய பதமுத்திகளை யனுபவித்து வைகுமானவே தானே ஞானநெறியைத் தலைப்படுவன். அவை யங்ஙனநேராகா விடின் மீள நிலத்தின்கண் வந்து பிறந்து வினையொப்பு நிகழ்ந்து குரவன் றிருவருள் பெற்று ஞானத்தைத் தலைப்படுவ னென்க

பொருளுக்கோதிய பயனை யுவமையினுங் கூட்டியுரைக்க,

அறநூலுட் கூறப்படு நல்வினையின் பயனெல்லாம் அழிவெய்துவன வென்பதற் கவ்வறநூல் சான்றெனபார் இசைத்து வருவினை யென்றார்; எனவே வேள்வி முதலியவற்றை விதித்த வறநூலே யவற்றிற்குப்பயன் காமியமென பதூஉமுடன் கூறுதலிற் காமியப் பொருளெல்லா மழிவெய்து மென்ப தெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையா னவ்வழிவெய்துவன வற்றைப் பயப்பன வாகிய புண்ணியங்களழிவின்றி நிலைபே றுடைத்தாகிய ஞானத்தைப் பயக்கமாட்டா வென்ற வாறாயிற்று.

இசைத்து வருதல் ஆடிவருதல் பாடிவருதல் போல உடனிகழ்ச்சி வினை.

நூலின் வினை வினைமே லேற்றப்பட்டது.

சரியை கிரியா யோகங்களான வரும் பயனிவைபோ லழிவெய்துவ தன்றென வேற்றுமை கூறுவார் இறப்பிறவ மென்றார்.

இசைத்துவருவினையி னின்பம் நிலைபெறாமை பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பார்க் கவ்வுண்டியான்வரு மின்பத்தை யொக்

குமெனவே யிறப் பிறவத்தான் வருமின்ப நிலைபேறுடைமை, பசிதனுண்டு பின்னாப பசியாதாராகிய கடவுளாக் கவ்வமிழ்த வுண்டியான்வரு மினபத்தை யொக்கு மென்பதூஉமாயிற்று.

சரியை முதலியவற்றிற்குச சிறநத பயன் ஞானமேயாகலிற சாலோக முதலிய பதமுததிகள் அவாநதரபபயனென்றுணர்நது கொள்க,

பின்னுமென்ற வும்மை யிறந்தது தழீஇயது.

ஒப்பிலென்பது செயினென்னும் வினையெசசம்.

தவத்தா னென்பதனைத தவதது ஆன் எனபபிரிததுத தவதலென்பதற் கேதுபபொருட் கண்வரு மின்னுருபு விரித்துரைக்க.

ஆன் அவ்விடம்.

" ஆன்வந்தியையு முதனிலையானு" மென்றார் தொல்காப்பியனாரும்,

ஒபபிலென்றதனல் ஒவ்வாவிடி லென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது,

ஆம அசை.

தவத்தா னெனக்கூட்டி யெழுவாயாக வைத்துரைபபாரும் ஆனுருபேற்ற சொல்லாக வைத்துரைபபாரு முளர்.

ஈண்டுக் கூறப்பட்ட இருவேறு புண்ணியங்களு ளிசைத்து வருவினைக ளெல்லாம பசுக்களை நோககிச செய்யப்படுதலிற் புண்ணிய மெனவும, இறபபிறவஙக ளெலலாஞ் சிவனையே நோககிச் செய்யப்படுதலிற் சிவ புண்ணிய மெனவும பேர்பெறும்,.

அற்றேல், " யாதொரு தெய்வங் கொண்டீரத் தெய்வமாகி யாங்கே, மாதொரு பாகனார் தாம் வருவ" ரென்பு

வாகலிற் பசுக்களை நோக்கிச் செய்தலுஞ் சிவபிரானை யென்று கோடலிற் பசுபுண்ணியமுஞ் சிவபுண்ணிய மாலோ வெனின்? அறியாது கூறினாய். ஈண்டுப் பசுபுண்ணியஞ் சிவ புண்ணிய மெனப்பகுத்த தது செய்வாரது கருத்து வேறு பாடு பற்றியேயன்றி யென்று கோடல் பற்றியன்று. செய் வாரது கருத்து வேறுபா டுணர்ந்த வற்றிற்கிசையவே முத ல்வன் பயன் கொடுப்ப னாகலானென்பது.

அற்றாகலி னன்றே மகவெனப் பல்லுயி ரனைத்தையு மொக்கப் பார்க்கு மெய்ஞ்ஞானிகள் பசுக்கண்மேல் வைத்த கருணையா லவற்றினகட் செய்தனவுஞ் சிவபுண்ணியமே யாயின வாறு.

அற்றாயினுந் தண்ணீர்ப் பந்தர் முதலிய வுலகவினை போலன்றி வேள்வி முதலிய வைதிகவினை சிவனை நோக்கி அவிப்பாகங்கொடுத்தலும், வழிபடுதலு முடைமையி னவை சிவபுண்ணியமு மாமென்றற் கிழுக்கென்னை யெனின்? அற் றன்று; ஆண்டுச் சிவபிரானுக்கு அவிப்பாகங் கொடுத்தலும், வழிபடுதலும் பசுக்களாகிய வேனைக் கடவுளரோ டொப்ப வைத்துச் செய்தலே யன்றிப் பொதுநீக்கிப் பசுபதியென னுங் கருத்தாற் செய்தலின்மையி னவையெல்லாங் கருத்து வகையாற் பசு புண்ணியமேயாம்.

ஆண்டுச் சிவபுண்ணியமும் அபுத்திபூர்வமாய் நிகழ்தலி னது புத்தி பூர்வமா யினிச் செய்யக் கடவனவாகிய சிவ புண்ணியங்களுக் கேதுவாதன் மாத்திரையாற் பயன்படுத லுடைத்தெனக.

அவ்வேள்வி முதலியனவுஞ் சிவபிரானை நோக்கிப் பொதுநீக்கிச் செய்யின் அஃதேனைய போலப் பசுபுண்ணிய மாதலின்றி முன்னாகக் கூறப்படும் பொதுச் சிவபுண்ணியமா மெனக் கொள்க.

இஃதுலக வினைக்கண்ணு மொக்கும். "வேம்பினொடு தீங்கனியும் விரவி யெனைத்திற்றி" யென்றோதியதூஉ மிவ் வியல்பு நோக்கி யெனக.

இனிச் சிவபுண்ணியம் அபுத்தி பூருவம் புத்தி பூருவ மென இருவகைப்படும்; அவற்றுள் அபுத்தி பூருவம் வேள்வி முதலியவற்றுட் போலப் பொது நீக்கி யறியுமாறின்றிச் சிவபிரானை நோக்கிச் செய்வதூஉம், அந்நோக்கமு மின்றி மாவலி முன்னைப் பிறப்பிற் செய்தது போலச் செய்தவினை யாதானு மோராற்றாற் சிவபிரானுக்குரிய பணியாய் முடிவ தூஉமென விருவகைப்படும்.

இனிப்பொது நீக்கிச் செய்யப்படுவதாகிய சிவபுண் ணியமும் பொது சிறப்பென இருவகைத்து; அவற்றுட் பொதுவாவது சிவபுண்ணியத்திற் கங்கமாகிய சிவதீக்கை யின்றி யவ்வாறு செய்வது. சிறப்பாவது சிவபுண்ணியத்திற் கங்கமாகிய சிவதீக்கை யுடையரா யவ்வாறு செய்வது. இவ் விரண்டும்பத்தி காரணமாக வுண்மையாற் செய்வதூஉம், புகழ் முதலிய வுலகப்பயனை நோக்கிச் செய்வதூஉ மென வெவ்வேறு இருவகைப்படும். அச்சிறப்புச் சிவபுண்ணிய மிர ண்டு சரியையுங் கிரியையும் யோகமும் அவற்று ணிகழ் ஞானமுமென வொரோவொன்று நந்நான்காய் அந்நான்கினு ளும் சரியையிற் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம், கிரியையிற் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம், யோகத்திற் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம், ஞானத்திற் சரியை கிரியை யோகம் ஞா னம் என வொரோவொன்று நந்நான்காய் முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்டு விரியானினும் பலதிறப் படுமென்றுணர்க.

அவற்றுட் டிருக்கோயி லலகிடல், மெழுகல் முதலி யன சரியையிற் சரியை. ஐயைந்து மூர்த்திகள், விநாயகக் கடவுள் முதலிய வாவரண மூர்த்திகளி லொருமூர்த்தியைப் பூசித்தல் சரியையிற் கிரியை. நெஞ்சினகண் ணுருத்திரக

கடவுளைத தியானஞ் செய்தல் சரியையில யோகம். அத்தியானபாவனையி னுறைப்பா னோரனுபவவுணர்வு நிகழ்தல் சரியையின் ஞானம. சிவபூசைக்கு வேண்டபபடு முபகரணஙகளெல்லாஞ் செய்து கோடல் கிரியையிற் சரியை. சிவாகமததின் விதித்தவாறே யைவகைச்சுததி முன்னுகச சிவலிஙகவடிவிற் செய்யும் பூசனை கிரியையிற் கிரியை. அகத்தே பூசை யோமந்தியான மூனறற்கு மூவிடம் வகுத்துக்கொண்டு செய்யப்படு மந்தரியாகங் கிரியையில் யோகம். அவவந்தரியாக வுறைப்பின்கண் ணிகழுமோ ரனுபவவுணர்வு கிரியையின் ஞானம. இயமம் நியமம ஆசனம பிராணயாமமென்னு நான்கும யோகததிற் சரியை. பிரத்தியாகாரமுந் தாரணையும யோகததிற் கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதி யோகத்தின் ஞானம். இநதயோகஞ் சகளஞ் சகளநிட்களங் களைப பற்றிநின்று செய்யுஞ் சாலமபயோகமும், நிட்களததைப் பற்றிநின்று செய்யும நிராலமப யோகமு மெனஇரு வகைபபடும. இயம முதலிய வட்டாங்கஙகளி னியல்பெலலாம் ஈண்டுவிரிபபிற் பெருகும். சிவாகமங்களுட் காண்க.

இனிக்கேட்டன் முதலிய நான்கனுட் கேட்டல் ஞானததிற் சரியை சிநதிததல ஞானத்திற் கிரியை. தெளிதல் ஞானததில யோகம நிட்டைகூடுதல் ஞானத்தின் ஞானமெனறுணாநது கொள்க.

இவற்று ளுபாயச் சரியையிற் சரியைமுதல் உபாய ஞானததின் ஞானமீறுகிய பதினுறு வகையினுறும பலவேறு வகைபபட விரியுஞ் சிவபுண்ணியஙகளுக கெலலாம பயனவ்வவற்றிற கேறபக காலாககினி யுருததிரா முதல் குணததததுவ மததகததிற சீகண்ட புவனததின் கீழுள்ள வுருததிரரீறுன வவவப புவனபதிகளுலகததிற் சாலோக முதலியவற்றைப் பெறுதலாம். உண்மைசசரியையிற் சரியைமுதல் உண்மையோகததின் ஞானமீறுகிய பன்னிருவ

கையினின்றும் பல வேறுவகைப்பட்டு விரியுஞ் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயனவ்வவற்றிற கேற்பச சிகண்ட புவனமுதற் சுததவித்தைக்குக் கீழுள்ள அவ்வபபுவன பதிகளுடைய சிவலோகத்துச சாலோகமுதலிய பதமுததிகளைபபெறுதலாம. உண்மைஞானததிற் சரியை முதலிய மூவகையினின்றும பலவேறு வகைபபடுஞ் சிவபுண்ணியங்களுக் கெல்லாம பயன அவ்வவற்றிற் கேற்பச் சுததவித்தை முதலிய வதிகாரதத்துவம் போகததுவங்களின்வருமமந்திரர் மந்திரமகேசர் முதலியோர் புவனத்துச சாலோகமுதலிய வபரமுததியைப் பெறுதலாம்.

இனிபபல வேறுவகைப்பட விரியு ஞானத்தின் ஞானங்களுள் முடிவாகிய ஞானததிற்குப பரமுததியே பயன் ஏனையவற்றிற்கு இலயதத்துவத்திற் பலவேறு வகைபபட்ட வபர்முததி பயனெனக்கொள்க.

உண்மைச்சரியை முதலியவற்றிற்குச் சுத்த விததை முதலிய தததுவத்துசசாலோக முதலியவற்றிற சேறல் பயனென்றுரைபபாருமுளர சிவதததுவபுவனங்கள் ஆணவமல நீங்கி வாசனை மாததிர முடையவரரனெய்தபபடும அபரமுத்திததானமன்றி யேனையோ ரெய்தும் பதமுத்தித்தான மன்றெனபது சிவாகமங்களுக கெல்லாமொபப முடிந்ததாகலின் ஞானததிற் றலைபபட்டன்றி மலநீங்குதல் கூடாமையானும், "ஈசன யோகககிரியா சரியையினி னின்றோர் ஊனமிலா முததிபதம பெற்றுலகமெலலா மொடுங்கும்போ தரனமுனி லாதொழிபின் ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனை" எனப் பதமுததிகளைப பெற்றோர்க்கு மீடசி கூறுதலிற் சுத்தவித்தைமுதலிய தத்துவ புவனங்களி னெய்தினோர்கரு ஆண்டுநின்றவாறே பரமுத்தியைத தலைபபடுதலன்றி யொருவாற்றானு மீடசியில்லையென்பது சிவாகம நூற்றுணி பாகலானுஞ் சிவாகமஙகளோடு முரணி யவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாமையறிக.

சரியை முதலியவற்றி னின்றோர்க்குப் பயன் சுத்ததத்துவ புவனத்துச் சுத்தசாலோக முதலாயினவெனச் சிலவிடங்களிற் கூறியது, ஞானத்திற் சரியை முதலியவற்றி னின்றோர்க்கென்னுங் கருத்தே யாமென்றொழிக.

சரியை முதலியவற்றி னியல்பென்னை யெனிற் கூறுதும். அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப பிழம்பாகிய சிவபிரான உயிர்கள் சோபானமுறையா னுணர்ந்துய்தற் பொருட்டுத் தூலமாகவுஞ், சூக்குமமாகவும, அதிசூக்குமமாகவு மூவடிவங் கொண்டருளி, யவ்வடிவங்களின் வழிபடு முறைமையும் வேதாகமங்களி னவனால் வகுத்தருளிச் செய்யப்பட்டன வாகலா னம்மூவகை வடிவின் வைத்துப பக்குவமுறைமையான் மேம்பட்டு நிகழும் நுண்ணுணர் வின்மையிற் சகளமாகிய தூலவடிவ மாத்திரத்தைப் பொருளென் றுணர்ந்து காயத்தொழின் மாத்திரையா னாகமத்தின் விதித்தவாறு வழிபடுவது சரியை.

அஃதடிப்பட்டு வரவர நிகழும் பக்குவ விசேடத்தா னுண்ணுணர் வுடையராய்ச் சகள நிட்களமாகிய சூக்கும வடிவமே பொருள் சகளவடிவ மதனை வழிபடுதற்கிடமாகிய திருமேனியென றிவ்வாறுணர்ந்து புறத்தொழிலானு, மகத்தொழிலானும விதித்தவாறே வழிபடுவது கிரியை.

அஃதடிப்பட்டு வரவர நிகழும பக்குவ விசேடத்தா னதிநுட்ப வுணர்வுடையராய நிட்களமாகிய வதிசூக்கும வடிவமேபொருள் சகளமுஞ் சகளநிட்களமும அதனை வழிபடுதற்கிடமாகிய திருமேனியென றிவ்வாறுணர்ந்து அகத்தொழின் மாத்திரையா னண்டைக்கு விதித்தவாறே வழிபடுவது யோகம்.

மேனாவிவ்வாறு முறையே யடிப்பட்டு வரவர நிகழ்ந்து பக்குவ முதிர்ச்சியானே யுள்ளவாறுணர்வு விளங்கி அகண்

டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப பிழமபே சொரூப மேனிச சகளமுதலிய மூன்றுந தூலாருநததி நியாயமாகவத னையுணர்தற பொருட்டும், வழிபடுதற் பொருடடுங கொண் டதிருமேனியென்றிவ்வா றுணர்நது காயத்தொழின் மனத் தொழிலிரண்டையுங் கைவிட்டுக கேட்டன முதலிய வறிவு த்தொழின் மாத்திரையான் வழிபடுவது ஞானம.

ஆகலா னறிதலொப்புமையாற் சரியை முதலிய நான் கு ஞானமேயாமெனவும், ஆயினும் அருமபு, மலர், காய், கனி யாதல்போலச சோபான முறையாகிய தம்முள் வேறுபாட் டான் முறையே யொன்றற் கொன்றதிகமாய் நான்கா மென் னு முறைமைக்கண் ணின்ற ஞானமே முடிவாகிய ஞானமா மெனவும், எனவே யிநநான்கினுமறிவு நணுகி வரவர அறி யாமையாகிய மலமும் அம்முறையே தேய்நது தேய்நது வ ருதலின் இவற்றின் பயனாகிய சாலோக முதலிய நான்கு முத்தியே யாமெனவும், ஆயினும் அமமல நீக்கமு மவ்வாறு நிகழுஞ் சோபான முறையானே யவையொன்றற் கொன் றேற்றமா யவற்று ணான்கா மென்னு முறைமைக்க ணின்ற சாயுச்சிய மொன்றே முடிவாகிய முத்தியாமெனவு முணர்ந துகொள்க.

சாலோகமுதலிய நான்கனு ளவ்வச்சரியைக்கேற்ப அவ் வப் புவனபதியுலகங்களி னெய்தி யொருவர்மனையிற் பணி செய்யு மகத்தொண்டர்க்குளதாகிய வுரிமைபோலவவ்வுல கத்துள் யாண்டுந் தடையின்றியியங்கி யவ்வபோகங்களை நுகாநது வாழ்வது சாலோகம்.

அவ்வளவினன்றி மைந்தர்க்குளதாகிய வுரிமைபோல அவ்வப்புவன பதிகளுக் கணுக்கராய் வைகியவ்வப போக விசேடஙகளை நுகர்நது வாழ்வது சாமீபம்.

அவ்வளவினன்றித் தோழர்க்குரிய வுரிமைபோல அவ்வ

ப்புவன பதிகளோடொத்த வடிவமும், ஒத்தவணிகலனும்,மொ த்த போகநுகர்சசியும் பெற்றுவாழ்வது சாரூபம்.

இம்மூன்று முரிமை விசேடம்பற்றி முறையேதொண் டா முதலியோரியலபை யொததலினிவற்றை யடைதற்கு நெறியாகிய சரியை முதலிய மூன்றுந தாதமார்க்கம புததிர மார்ககஞ சகமார்ககமெனப பெயர்பெற்றன வென்பது,

இனிசசரியையின ஞானமுதல் யோகததின் ஞானமீறாகிய ஞானவிசேடங்கட்குப பயனெனபபடுஞ சாயுசசியமாவது ஒத்த வடிவினராய் வாழ்தல் மாத்திரையேயன்றி யவ்வபபுவ னபதிகளா னதிட்டிக்கப்பட வவ்வதிகாரங்களை யவ்வவர் போலவே செய்துகொண்டு வாழ்வதென்றுணர்க.

அற்றேல், இவ்வாறன்றிப புவனபதிகளுடைய சாயுச் சியமாதலாவது: அவ்வப புவனபதிகளா னதிட்டிக்கபபடுவதி ன்றியே யவரோடொப்ப வதிகாரஞ்செய்யு மாற்றலுமுடை மையென்றாற் படுமிழுககென்னை யெனின்? நன்று சொன் னாய்; அவ்வச் சாயுசசியத்தினின்றோர் அவ்வப புவனபதிக ளா னதிட்டிககப்படுதலின்றியே அவரோடொப்ப வதிகாரஞ் செய்யு மாற்றலுடைய ராயவழிவறிதே யிருப்பரோ அதிகா ரஞ் செய்துகொண்டிருபபரோ வெனக்கடாயினார்க்கு வறி தேயிருபபரென விடுபபின் அவ்வாற்றலாற் போந்த பயனெ ன்னை? அல்லதூஉம் வீடுபயக்கும மெய்யுணர்வு நிகழுங்கா றும மேன்மேலவாசசேற லொருதலையாகலின் ஆற்றலபெற் றுழி வறிதே யிருத்தல்கூடாது

இனியதிகாரஞ்செய்துகொண் டிருப்பரென விடுப்பின் அவ்வபபுவன பதிகளதிகாரததை மாற்றி முழுவதுந்தாமே யதிகாரஞ்செய்வரோ அவருமதிகாரஞ செய்யத் தாமும அதி காரஞ்செய்வரோ அவரதிகாரததை மாற்றித் தாமே யதிகா ரஞ்செலுததுவரெனின், அவவப்புவன பதிகளாதலேசாயுச

சிய மெனப்படடு வழுவாம். அன்றியும, பிரளயாகலர் விஞ் ஞானகலரிற் பண்ணியப பேறுடையார்க்கன்றிச சகலிற பு ண்ணியபபேறுடையார்கருப புவனபதிகளாதல் கூடாது. அ வ்வாறின்றி யவருமதிகாரஞ் செலுததிததாமு மதிகாரஞ் செலுததுவரெனின், ஒருகுடைபகதி னிரண்டாணைபோலவும ஒருநகரினிருவேந்தர் போலவு மாறுதலேயன்றி யவ்வதிகா ரமினிதுசெல்லாது. அல்லதூஉந் தமக்குப பாதியதிகாரமாய் முடியுமப்புவனபதிகட்குப் பாதியதிகாரங் குறையுமென றிவ் வாறெல்லா மௌளலாய் முடியுமாகலி னவ்வப்புவன பதிக ளோடொத்த வாற்றலுடைமை யவ்வச சாயுசசிய மென்றல போலியெனமொழிக

இனி முடிவாகிய ஞானததிற்குப பயன்படுஞ் சாயுசசியத் தினியல்பு முன்னர்க்காட்டுதும். சரியை முதலியவற்றிறகுச சாலோக முதலியன வவாந்தரப் பயனெனவும், ஞானமொ னறே யுண்மைபபயனெனவுங் கொளக.

இனித்தவ மிவ்வாறு சரியைமுத லொல்வகைப்பட்டு அவற்றுள்ளும பல வேறுவகைப்பட்டு நிகழ்தற்கேற்பப பக் குவ மாதறபொருட்டு மலததிறகனுகூலமாய் நின்று நடாத் திய திரோதான சததி மலம பரிபாகமெய்தியவழி யககருணை மறமாகியசெய்கை மாறிக் கருணையெனபபடு முன்னைப் பராசததி ரூபமேயா யானமாககண் மாட்டுபபதிதலாகிய சத் திநிபாதமுஞ் சோபானமுறையான மந்தம, மந்ததரம, தீவி ரம, தீவிரதரமென நாலவகைபபட்டு அவற்றுள்ளும பலவே றுவகைபபட்டு நிகழுமெனக் கொள்க.

எனவே சததிநிபாதத்திற்குக் காரணம மலபரிபாக மென்பதூஉ, மதுவுமவ்வாறு பல வேறுவகைப்பட்டு நிகழு மென்பதூஉம பெறபபட்டன.

சத்திநி பாதமென்னுஞ் சொல்லியல்பு சததிபினதுவீழ் ச்சியென்றவாறு.

தி யென்பது ஏற்றமாகவெனப்பொருள் குறித்துநின்ற தோரிடைச்சொல.

ஓரவைக்களத்தி னடுவே ஒருகல் வந்துவீழ்ந்தா லவ்வீழ்ச்சி யவ்வவைக் களத்துள்ளாரை யாண்டுநின்று மகலவிக்தும; அதுபோலச் சத்திநிபாதம நிகழ்ந்த மாத்திரையே அஃதவ்வானமாவை மணிவிடக்கண் முதலிய வுலகத்துழனி பிணைச்ச நிகழ்ந்து அவ்வவவுலக வாழ்க்கையினின்று வெரீஇப் பெயாந்துண்மைக் குரவனை நாடிச்செல்லுமாறு செய்வித்த லினவ்வொப்புவமை தோனறச் சத்திநிகழ்ச்சி யென்னுது சத்திவீழ்ச்சியென் றோதப்பட்டது.

மலபரிபாகமாவது; தனதுசத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க ளெல்லாவற்றோடுங் கூடுதலேயாம்.

இனி யிறப்பிறவத்தா னிகழு மிருவினை யொப்பாவது யாதெனிற்? கூறுதும. சஞ்சிதமா யீட்டப்பட்டுக்கிடந்த விருவினைகளும பக்குவமுறையானே பயனுய் வருமவழி நலவினையுண்மிக்கதாகிய பரிமேதவேள்விப புண்ணியமுந, தீவினையுண்மிக்கதாகிய பிரமக்கொலைப்பாவமு மொருங்கே பக்குவமெய்திப பயன்படுதற்க ணெத்தனவாயின் அவைதம்மு ளொன்றையொன் றடிக்கப்பட்டுச் சுந்தோபசுந்த நியாயமாய்க் கெட்டொழியுமாகலி னவை யவ்வாறு தம்முளொத்தலே யிருவினையொப்பென்ப ரொருசாரார். சஞ்சிதமாய்க் கிடந்த புண்ணியங்களும் பாவங்களு மிகுதிகுறைவின்றித் தம்மு ளொத்தல் இருவினை யொப்பென்ப ரொருசாரார். மிக்கவினை யிரண்டும் தம்முளொத்துக் கெட்டனவாயினு மவை யொழிந்தொழிந்த புண்ணியபாவங்க டத்தமபயனைத் தருதற்கிடை யீடின்மையானு மிருவினைகண் முழுதுந்தம்மு ளொக்குமாறின்மை; யொக்குமெனினு மதுபற்றி யாணவமலம் நீங்குமாறின்மையான் விஞ்ஞான கலராவாரன்றி முத்தியெய்துதல கூடாமையானு, மிவ்வாறு பௌட்கரத்து ளோடுதலோதி யவ்

விரண்டினையு மறுத்தலானும் ஈண்டோதிய விருவினை யொப்புககவை பொருளல்ல வென்றொழிக.

இனியிவ்விரண்டு மிவ்வாறாக வேறு வேறு பொருள் படுதற கேலாமையானுஞ், சிவபபிரகாசததில "எதிர்வினையு முடிவினை யுதவுபயனு னேராக" வென ஏனைவினைகள போல ஆரமிபவினையு முடிவினையுமொததல் வேண்டு மென ஹேது தலி னஃதொததல் பிறிதோராற்றாற் பெறபபடாமையா னும், மலபரிபாகக்குறி சததிநிபாதககுறி சிவபுண்ணியக குறிக ளெல்லாம் ஆன்மா வறிவின்கண் விளங்குமாறுபோல இருவினை யொப்புககுறியுந தன்னறிவின்கண் விளங்கு மாறில்லை யாயி னதுமுததிக கேதுவாதல கூடாமையானும், ஒன் றின விருபபும ஒன்றின வெறுபபு மாதலின்றிப புண்ணிய பாவ மிரண்டினு மவற்றின பயனகளினும ஒபப வுவர்பபு நிகழ்ந்து விடுவோன தறிவின்கண் ணவவிருவினையும் அவ் வாறொபப நிகழ்தலே யீண் டிருவினை யொபபென்றதற்குப் பொருளென நுண்ணுணாவாற் கண்டு கொள்க.

"எதிர்வினை நேராக" வெனப புடைநூல் செய்த வாசிரியர், இஃதறியாது வேறு வேறுரைபபாரை நோககிய னறே "இருவினை தூகக வருவினை நிலலா ஒருவினைபுரிகா லிருவினையாகா வொபபுறுமாறு செப்புக" வென்று சங்கற்ப நிராகரணத் தோதியதூஉ மென்க "இனையபல பிறவிகளி" னெனனுஞ் செய்யுளின எதிர் வினையு மென்பதற்கு வேறு முடிபாக வைத்துத தமக்கு வேண்டிய வாறே யுரைபபாரு முளர்; அது பொருநதாமை சொற கிடக்கை முறைநோககி யுணர்க.

ஆண்டிருபயனு மென்ற வும்மை யேனை யிரண்டுமமை களோ டொபப எண்ணும்மையாதலே பொருதக முடைத் தாகலி னதனை வேறு பிரிதது முற்றுமமையாகக் கொண் டுரைத்தலும பொருந்தாமை யறிக. இன்னு மவர் "உடமு

ந்தாகு மிடனு மாருண்டே" யென்னுஞ் சூத்திர விதிபற்றி
"நாகக்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து" என்றதே போல நுகரு
மெனனும் பெய ரெச்சத்தை நுகருந்தென வைத்தோதிய
வாசிரியர் கருத்துணராது நுக ரென்பதனை முதனிலைப்
பெயராக்கிக் கண்ணுருபு விரித்திடாப் படுரைப்பார் "ஒரு
காலத்து." எ-ம, "முந்த" எ-ம, ஓதிய சொற்குறிப்பு மறி
ந்திலா போலும் அன்றியு மவ்வாறுரைப் பார்க்கு அந்த
முற வந்த வினையு மெனவே யமையு மாகலின் ஒரு காலத்த
நுந்த முந்தநுகருந்துபயனென்றசொன்முழுவதும் வெறுமெ
னத் தொடுத்தலாய் முடியுமாகலானும அவ்வுரை போலியெ
ன வொழிக.

இனியிருவினைகள் பசுநல்வினை தீவினையென்றுஞ், சிவ
நல்வினை தீவினை யென்றும இருவேறு வகைப்படு மெனவே
யிருவினை யொப்பு மவ்வாறு பசுநல்வினை தீவினைகள் தம்மு
ளொத்தலாகிய விருவினை யொப்பென்றுஞ், சிவநல்வினை தீவி
னைகள் தம்மு ளொத்தலாகிய விருவினை யொப்பென்றும
இருவேறு வகைப்படு மென்பதூஉம பெற்றாம.

சிவநல்வினை தீவினைக டம்மு ளொத்தலாவது: சிவநல்
வினையுந் தீவினைபோலத் தமது முதலுபகாரத்தை மறந்து
பிறவிக் கேதுவாய்ப் பசுபோதமுனைத்துச் செய்யப் படுவ
தொன் றெனத் தெளிந்து உவர்த்து விடுவோனது அறிவின்
கண் ணவ்வாற்றா னொப்ப நிகழ்தல

இவ்விருவகை வினையொப்பும் முன்னையது பக்குவத்
தானிகழும பசு புண்ணியத்திலும நிகழ்வனவா யுளவென
மேற்கூறப்பட்ட அபுத்தி பூருவம புத்திபூருவ மென்னும
பொதுச் சிவபுண்ணியத்தா னுண்டாவதாய் மலபரிபாகத்
தைத் தோற்றுவிக்கு முகத்தானே மந்ததர மெனப்படு முத
ற் சத்திநி பாதத்தில பின்னையது பலதிறப் படுவனவாகிய
நால்வகைச் சத்திநி பாதத்தா னவ்வாறே நால்வகைப்பட்ட

முறையா னிகழ்ந்து முடிவின்கண் ஞானத்திற் கேதுவா மெனறுணர்க.

இனி ஞானத்திற்குக் காரணங் கிரியை முதலியன வென்பதூஉம், சரியை முதலிய வற்றிற்குக் காரண மந்தரா முதலிய சத்திநிபாத மென்பதூஉம யாண்டு மினிது விளங்கக் கிடந்தன.

இவை யெல்லாவற்றிற்கு மூலகாரண மெனப்பட்ட பக்குவமாவது தமக்குரிய சோபான முறையா னன்றி யறிய மாட்டாததோரியல்புடைய வான்மாக்களுக்க கம்முறையா னிகழ மாறறிய.........வல்லுதலே யாமென்பதுமே லாண் டாண்டுக் கூறியவாறு பற்றியுணாந்து கொள்க. அவ்வல்லு தற்குக் காரணங் கேவலசகலத்தினு நீங்கா துடனாய் நின்று நோக்கிவரு முதல்வனது கருணை நோக்கத்தி னடிப்பாடென் வுறிக.

முதலதிகரண முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்,

—:*:—

மேலையதிகரணத்தின் உயிர்க்கு வீடுபயக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலே வருமெனச் சாதித்தவழி, அற்றேல், மேற்சரி யை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழிப் பிறிதுகாரணம் வேண் டா தவைதானே ஞானத்தைக்காட்டும்போலு மென்னு மா சங்கையை நீக்குதற் கெழுந்தது இரண்டாமதிகரணம்.

இனி யிவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவு மாயுணர்த்தும் என்றது.

இது மேலே யதிகரணத்தோதிய சரியை முதலியவற்றா னிகழும் ஞானங் குரவனையின்றியமையாதவாறு மகுரவன தியல்பு முணர்த்துகின்றது

இனியென்றது சரியை முதலிய மூன்றுஞ்செய்து முற்றியபின னெனறவாறு.

இவ்வான்மாக்களுக் கென்பது இம்முற்றுப்பேறுடைய வான்மாக்களுக் கென்றவாறு,

தமக்கு முதலாயிதுகாறு முண்ணின் றுணர்த்தி வந்த பரமபொருட்கன்றி யேனையோர்க் கவ்வியல்பறிந்துணர்ந்து தல் கூடாதென்பார் தமது முதருனே யென்றார்,

ஏனையோரிற் பிரித்தமையி னேகாரம பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

இக்கருத்தேபற்றி " அகத்துறு நோய்க்குள்ளினரன்றி யதனைச சகததவருங்காண்பரோதான் " என்றார்புடைநூலாசிரியரும,

இனித்தானே யென்பதனைத்தானே தருபவரை யென் புழிபபோலக் கொண்டுரைத்தலு மொன்று,

இதனானே கருணைமிகுதி கூறியவாறாயிற்று,

உம்மைக்குப் பொருள் மேலுரைத்தாம்.

ஈண்டுக்குருவடி வென்றது மானிடவடிவினை,

அறறேல், மாயாவுருவன் மாயாவுருவினை யேய்வனுபி னெமமனோரி லொருவனுய் முடியும. அல்லதூஉம் ஆகமஙகளின் ஆசான் மூரததியாகிய வாதாரத்தை யதிட்டிததுநின றுணர்ததுவன் முதல்வனெனை வேற்றுமைபபடுத்தோதுதலி னீண் டிவ்வாறு கூறுத லவற்றொடுமுரணுமாலென்னு மாசங்கை நீககி மேற்கோளைச் சாதித்தற் கெழுந்தவேது.

அவனன்னிய மின்றிச சைதன்னிய சொரூபியாய் நிற் பனாக. எனவருமு.

இ-ள். அமமுதல்வன் வேற்றுமையின்றி யுடலின்கணுயிர்போலவதோர் கலபபினு லான்மாவே திருமேனியாக வுடையனுய் நிற்றலான் இனி யிவ்வான்மாககளுக்குத் தமது

முதற்றனே குருவுமா யுணர்த்துமெனை மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

முதலவன் கலப்பினு லவையேயாதல் பொதுவதிகாரத்துட் பெறப்பட்டமையி னீண்டதனை யேதுவாகவைத்து மேற்கோளைச் சாதித்தார்

ஈண்டுச் சைதன்னிய மென்றது ஆன்மாவை. அறிவொளிபோலென்றற் றொட்டகத்துப்போல வேற்புழிக் கோடலாற் பெறப்படும்.

இவ்வாறன்றி யறிவு சொரூபியாயெனப் பொதுப்படவுரைப்பி னவ்வேது ஆன்மாக்கண்மாட்டுஞ் சேறலி னீண்டெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டாது அநேகாந்திகமாய் முடிவதூஉ மன்றி மேற்கூறிய வாசங்கைக்கு விடையாகாமையு முணர்க.

அற்றேல் இது விடையாமா றியாங்ஙன மெனிற்? கூறும் சிலவாகமங்களிற் குருமூர்த்தி யாதாரத்தைத் திட்டித்து நின் றுணர்த்து மென்றது பொருட் டன்மையாற்றானேயாமென மேலோதிய வினைப்பற்றி யீண்டுத் தமமுதலே குருவுமா யுணர்த்து மென்றது, கலப்பினாலவையே யாமென ஓதிய வியல்புபற்றி ஆகலி னிரண்டுந்தம்முண் முரணுமாறின்மையானும "மாயை யாமாயை மாயா வருவிருவினையின் வாய்மை, யாயவாருயிரின் மேவு மருளினிலொளியாய நிற்கு" மென்ப வாகலின், முதலவனுக்குத் திருமேனியாகிய சைதன்னிய முதல்வனை சர்ராந்தவ்வண்ண மாயவழி யவ்வுடம்பு மவ்வா றருண்மயமே யாகலி னிழுக்கின்மையா னவ்வுட லெடுங்கோடல் பொருத்தமுடைமையானும், தமது முதற்றனே குருவுமா யுணர்த்துமெனை மேற்கொண்டது சாலுமெனை விரித்தவா றெனறறிக "மாயை யாமாயை" யெனனுஞ் செய்யுள் வேறு பொருள்படுதற் கேலாமை மேலிருவினையதிகரணத்தின் விரித்துரைத்தாங் கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், சிலவான்மாக்களுக்குக் குருவடிவங்கொண்டுணர்த்துதலின்றியு ஞானநிகழ்த லுண்மையின் ஆண்டுக் குருவடிவங் கொண்டுணர்த்திய பின்னன்றி ஞான நிகழாதென வரைந்தோதியது யாண்டுஞ் செல்லாதாலென்னு மாசங்கையை நீக்கியதனை வலியுறுத்தற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்

மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன். எனவரும

விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம விளையும அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன்னுணர்த் தும். அஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்ப்பின மெய்ஞ்ஞா ன முணர்த்து மெனமாறுக.

எளிதி னடப்படுதனோக்கி அரிசிதானே யடப்பட்ட தென்றாற்போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுதனோக்கி மெய்ஞ் ஞானந்தானே விளையுமென்றார். அரசனெடுத்த வாலயமென் புழிப்போல விவ்விகுதி குன்றிநின்றதெனறலுமொன்று. இவ்வாறுரையாது விபஞ்சகமின்றித் தானே விளையுமென் றுரைப்பிற் சிவாகமமெல்லாவற்றோடு முரணுமெனமொழிக.

தானே விளைதலாவது: வேற்றிடத்தினில்லாது தன்மையி னின்றே விளைப்ப விளைதல். "உண்ணின் றறுத்தருளி" யென்றார் புடைநூலாசிரியரும். பிரளயாகலருக்குத் தானே குருவாய் நின்று முன்னுணர்த்துதலாவது; விஞ்ஞானகலர்க் குண்ணின் றுணர்த்தியவாறுபோலன்றி நாற்றோளு முக்க ண்ணுங் கறைமிடறு முதலிய வுருப்பிற்றாய் முகத்தொழி னடாத்தி நின்ற தனதியற்கை வடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னின்றுபதேச முகத்தா னுணர்த்துதல்.

சகலர்க்குக் குருவாய்ப பின்னுணாத்துதலாவது: அவர் வடிவுபோலுங் குருவடிவாகிய மானுடபபோாவையின் மறை ந்துநின் றுபதேசமுகதநா னுணர்த்துதல்.

மெய்ஞஞானம் வீடுபயககு முணர்வு

ஈண் டஞ்ஞானமென்றதவிசசையை.

சகலர்க்கே விசேடணமா யோதுதலா னென்பது.

அச்சகலா மேற்கூறிய சரியை கிரியா யோகங்கள் செய்து முற்றிய சகலர்.

அக்குரு மேற்கோளிற் கூறிப்போநத குருவென்க. எனவே மீண்டுச சரிபை கிரியா யோகங்களைச செய்தோர்க் குத் தம்முதல் குருவுமா யுணர்த்துமெனச சகலர் வாககமே யெடுத்துககொண்டோதிய தாகலி னஃதேனைப் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர் வர்க்கத்துச செல்லாமைபற்றி யிழுக்கில்லை யென விடுத்தவாறுணர்க.

செய்யு ளிறுதியின் முன்னென்றது முன்னாகிய முதல்வ னென வெழுவாயாய் நின்றுணர்த்துமென்னும் பயனிலைகள் கொண்டன.

இம்மூவருட் சகலர்க்குணர்த்துங்கால் இயற்கை வடிவை யொழித்துப் பிறிதொரு மானுடவடிவ மாதாரமாக நின்று ணாதது தலினது சாதாரமென்றும, ஏனையிரண்டு மன்னவல் லவாதலா னிராதாரமென்றுங் கூறபபட்டன

அற்றேல், மூவகை யான்மாக்களுக்கு மோரியல்பாய் நின்றுணர்த்தவமையும், அவ்வாறன்றி விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனமையினும, பிரளயாகலர்ககு முன்னிலையினும், சகலர்க் குப பின்னிலையாகிய படர்க்கையினுநின் றிவ்வாறுணர்த்துதி லெறறுக வெனனு மாசங்கையை ஆன்மாககளது சிறபபியல் புடம அவற்றிற்குத் தமமுள் வேறுபாடு முணர்த்து முகத்தா னாகி யவ்வேறுபாட்டிற்கேறப வெவ்வேறாய்நின் றுணாதது

தலே யமைவுடைதமெதன வதனை வலியுறுத்துதற்கெடுத்துக் காட்டு முதாரணம

அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்
சேறியுமா முன்பின் குறைக—ணெறியிற்
குறைவுடைய சோற்கோள்ளார் கோள்பவத்தின் வீடேன்
குறைவில்சகன் சூழ்கோள் பவர்க்கு. எனவரும்.

ஆன்மாககளதுவதுவாய்ச.செறிந்தறிவனவன்றி முத ல்வன்போலச் செறியாது நினறறிவன வல்ல வாகலானம முதல்வன் வியஞ்சகமாய் நின்று படிவழிபோல வைதது முறையான் விளககினலன்றி யவற்ற தறிவு விளங்காதென் பது பெறபபடும் அவ்வறிவுகளவ்வாறுபடிவழி முறைபோல விளங்குதலு மொருதன்மையானன்றிககல்விககுறைவுடைய ஙணககாயவாாபோல முன்னும பினனுமாய் விளஙகுந தார தமமிய முடையனவாம ஆகவே அவ்வறிவுகள் விரியாற் பலவேறுபாடுகளுடையவாயினு மவ்வாறுணாதற் கேற்ப நிக ழும் பநதவேறுபாடுபற்றி விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகல ரென வகையான் முத்திறப்படுமென்பதூஉமபெறப்பட்டது

அவ்வான்மாக்களுட் பலவாற்றானுங் கேட்டுச் சிநதித தன்றித் தெளியபபடாத குறைபாடுடைய நூல் வேண்டாத நுண்ணுணாவுடையாககு முதலவனுற் கொள்ளபபடுமுண் மை மாத்திரையானே முததிகூடுமென் றறிவாயாக; நூல வேண்டுந நூலவறிவுடைய சகலாக்கு ஞானததாற குறைபா டலாத சகத்தின்கண்ணுளதாகிய குரவனுல முததிகூடுமெ னறறிவாயாக வென்க

உளங்கள் செறியுமாகலானெறியி ன றிவிக கவன்றி யறி யாவெனககொண்டு கூட்டியுரைகக.

அறிவித்தறகெழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும வரு விககப்பட்டது.

அன்றியறியாவென வெதிர்மறையாற் கூறினார் இன்றி யமையாமையுணர்த்துதற்கு.

செறியின் இன் உவமவுருபு.

முன பினனாகவென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.
குறை வுடையாகளாக குறைகளென உபசரித்தா போலவென்பது சொல்லெச்சம்.

குறைகளுஞ் சொல்லும் சூழும் ஆகுபெயர்.

" கொள்ளார்க்கென நான்கனுருபு"; ஐந்தவித்தா னாற்ற லென்புழிப் போல விகாரத்தாற் றொக்கது.

பவம் சம்பவம உண்மை யென்பன வொருபொருட் கிளவி.

ஈண்டுண்மை யென்றது நிராதாரத்தை.

ஈண்டுச் சகமென்றது நிலவுலகத்தை.

சகனெலன்க.

வீடென் என்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக.

நூல் குறைவுடையதாயினும் அதனைக் கேட்பித்துச் சிந்திப்பித்துத தெளிவிக்குங் குரவனதறிவ னதறிவாற்ற லிற் குறைபா டின்மையிற் றெளிந்து வீடெய்தல் கூடுமென் பார குறைவில் சகனென விசேடித்தார். குறைவில் சகனெ ன்புழிச சிரசிதையாமை முன செய்வினை மாயையென்பத ற்குரைததவாறுபற்றி யுணர்நதுகொள்க. கொள்ளார் கொள் பவரென ஆடூஉவறி சொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம் பற்றி.

ஆன்மா வதுவதுவாய்ச் செறியுமாறும், அதனானே ய றிவிக்கும் வியஞ்சகததை யின்றியமையாதவாறும், வியஞ்சக ததானறிவு விளங்கும் வழியு மொருங்கே முழுவதும்விளங் காது படிவழி யேற்றமபோல அடிபபட்டு வரவர மெல்ல மெல்ல விளங்குமாறும், அவ்வாறு விளங்கு மறிவுகளும ஒன் று போலன்றிக கணக்காய்வாரறிவின் மநததீவிரங்கள்போல

முன்னாகவும் பின்னாகவும் விளங்குமாறு, மதற்கேற்ப மல சத்திகளும் பலவாமாறு மாண்டாண்டு விரித்துரைத்தாங் கடைப்பிடித்துக் கொள்க.

இதனாற் போந்தது தத்தமக்கேற்ற சோபான முறை யானறிவு விளங்குதலுடைய மூவகை யான்மாக்கண் மாட்டும் விரவி நிற்கு மூலமலமாகிய வறியாமைப் பொருளொன்றே யாயினு மவ்வான்மாக்கள தபக்குவ பக்குவ தாரதம்மிய ங்கட் கேற்பப் பலவேறு வகைப்பட்ட பிணிக்கு மலசத்திக ள் தூலசூக்கும வேறுபாட்டாற் பலவேறு வகையவாகலி ன வற்றின் விஞ்ஞான கலர்க்குப் பிணிப்பாகியமலசத்தி சூக்கு மம், பிரளயாகலர்க்குப் பிணிப்பாகியமலசத்தி தூலம், சகலர் க்குப்பிணிப்பாகிய மலசத்தி தூலதரமாம். அற்றாகலினன்றே விஞ்ஞான கலர்க்கு மாயை கன்மங்க ளுளவாகவு மவரவற் றாற் பிணிப்புண்டு மயங்குத லின்றி மலமாத்திரையாற் பிணி ப்புண்டதூஉம், பிரளயாகலர்க்கு மாயை யுளதாகவும் அவர தனிற் பிணிப்புண்டு மயங்குதலின்றியேனையிருமலத்தானும் பிணிப்புண்டதூஉஞ், சகலரவ்வாறின்றி மூவகையானும்பிணி ப்புண்டதூஉ மாகலானம் மூவகைமலசத்தியுட் சூக்கும மல சத்தியுண்ணின்றுணர்த்தியவாறேயெளிதி னீங்குதல் கூடுமா கலானும், தூலமலசத்தி யெதிர்நின்றுபதேச முகத்தாற் றெற ரித் துணர்த்தியவழியன்றி நீங்குதல் கூடாமையானும், தூல தரமலசத்தி உபதேச முகத்தானும் நூன்முகத்தானும் அனு பவமுகத்தானும் பலவேறு வகைப்படவலியுறுத்தி யுணர்த் திய வழியன்றிநீங்குதல் கூடாமையானு மவ்வேறுபாட்டிற் கேற்பத் தம்முளிருவேறு வகைப்படும்நிராதாரமாயுஞ் சாதா ரமாயு நின்று அறிவை யுணர்த்துவன்முதல்வ னென்மேலை வெண்பாவிற்கூறிய பொருளை வலியுறுத்திய வாறுமெனக.

அவ்வா றுணர்த்தும்வழிச் சூக்கும மலமுடைய விஞ் ஞான கலர்க்குந் தூலமல முடைய பிரளயாகலர்க்கும் மலபரி

பாகத்திற் கேற்ப நாலாஞ் சத்திநிபாதந்தீவிரமாயுந் தீவிரதரமாயு நிகழுமாகலி னவ்விருவகைச் சத்திநிபாதம் பற்றியுணர்த்தித் தீவிரத்தாலுணர்த்தப்பட்டார்க்கு அபரமுத்தியும் தீவிரதரத்தாலுணர்த்தப்பட்டார்க்குப் பரமுத்தியும் பயக்கு மெனவும், மூலத்தர மலமுடைய சகலர்க் கம்மல பரிபாகத்திற் கேற்ப மந்ததர முதலிய நால்வகைத்தா நிகழுமாகலின் அந்நால் வேறுவகைச் சத்திநிபாதம் பற்றி யுணர்த்தி மந்ததரத்தாற் சாதக நிலையும், மந்தத்தாற் சீவன் முத்தி நிலையும், தீவிரத்தால் அபரமுத்தி நிலையுந், தீவிரதரத்தாற் பரமுத்தி நிலையும்பயக்கு மென்றறிக.

ஈண்டுச் செய்யப்படுந் தீக்கையினியல்பெல்லாம் மேற் பாயிரத்துள் விரித்துரைத்தாங் கடைப்பிடிக்க.

இவ்வெண்பாவிற்கு இவ்வாறனறி யான்மாக்களறிவித்தாலன்றி யறியா வாகலி னவற்றிற் கறிவிக்கவே முந்துநூல்களேனைய வெல்லா மவ்வச்சமயநெறியின் முன்னொடு பின் னிணங்காது மாறுபடுங் குறைகள் செறிவனவா மாதலி னக் குறைபாடுடைய நூல்களைக் கொள்ளாது குறைபா டில்லாத முதல்வனது சித்தாந்த நூல்களைக்கொள்பவர்க்குக் கொண்ட பிறவியிற் றானே வீடுபேறு மென்றுரைப்பாரு முளர்.

அற்றேல், நூல் கொள்பவராகிய சகலர்க் கந்நூலானே யறித லமையுமாகலாற் குரவன் மிகையாமா லென்னுமாசங்கையை நீக்கு முகத்தாற் றமது முதற்றானே குருவாமாற்றை யுவமையின் மேல் வைத்துத் தெளிவித்தது வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டுமுதாரணம்.

இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேந்திழைபா
னல்லா யுளவாமா னீர்நிழல்போ—லில்லா
வருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று. எனவரும்.

தவத்தானன்மையுடைய மாணுக்கனே ஏந்திய விழைகளை யுடையாட்குக் குழவிமாட்டுளதாகிய வருவாகிய வன்பினை வெளிபபடுத்தற் கவ்வன்பின்வடிவாகிய முலைபபாலுங் கண்ணீருங் குழவியைக்காணு முன்னவண்மாட் டில்லாவாய்ப பின்னுளவா மதுபோல நீரின்கண் ணிழல்போ லான்மாவின்மாட்டுப் பொருந்தி வெளிப்படுத லில்லாத வருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார்தா மறிவா ரமமுதல்வன் றனேகுரு வடிவாய்த் தோனறி நின்றுணர்த்தா னுயினென்க. ஒருவரு மறிவாரில்லை யென்பதாம் ஆகவே யருவாய் நின்ற முதல்வனை யறிவிததற்கு நூன்மாத்திரையா னமையாமையி னம முதல்வனே குருவாய்த் தோன்றி யுணர்த்தல் வேண்டுமெனவிடுத்தவாறாயிற்று.

எதிர்மறையாற் கூறினு ரின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு.

பொருள்வினையை யுவமையினுங் கூட்டியுரைக்க.

முலைப்பாலுங்கண்ணீருமன்பை விளக்குமென்பது "சுரந்த திருமுலைக்கே துய்யதிரு ஞானஞ், சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச சொல்லச—சுரநத, தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த, மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு" என்பதனும "அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர் புன்கணீர் பூசறரும்" என்பதனுனுமறிக. அவ்விரண்டு மன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பை வெளிப்படுத்தற்குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்பட்டஃதில்வழி வெளிபபடாத வொற்றுமைநோக்கி கண்டுகொள்க.

இவ்வொற்றுமை யுணர்த்துவார் இல்லாவா யுளவா மென்றார்.

இல்லாவென்பது வினையெச்சக்குறிப்பு முற்று.

ஆல அசை.

இவவுவமையானே முதல்வன் குருவாதல் கூடுமாறியாங்ஙனமென்னு மாசங்கையு நீககப்பட்டது.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

நீரகத்தியங்கு முயிர்கட்கிடங்கொடுத்த லுண்மையான் நீரின்கண் வெளியுண்டென்பதூஉம, உண்டாகவே யாண்டு நீரிற்கு நிழலுண்டென்பதூஉம பெறபபட்டன.

அந்நிழல் வேறுநில்லாது நீரின்கண் விரவிநிறறலி னீர் போலபபுலப்படாதாயிற்று. அதுபோலச சிவசைதன்னிய மும யானென்னு முணர்விற்கு விடயமாய்ப புலப்படுமான்ம சைதன்னியததோடும் விரவிபபுலப்படாது நிற்பதொன்றெ ன்பார் நீரநிழல்போலுற் றில்லாவருவாகி நின்றனை யென்றார.

அருவபபொருள்போற் புலபபடாத வியல்புபற்றி முத ல்வனை யருவென்றல் சாலுமென்பார இல்லாவருவாகி யென்றார.

நீர் நிழல் தோன்றாமை மாத்திரைக் கொருபுடையுவ மையாகலாற் றேன்றுதற் குவமை வேறுகூறினார்.

இரண்டாமதிகரணம் முடிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்.

—:○:():○:—

இரண்டாமதிகரணத்தின் உயிர்க்கு முதல்வனே சற்கு ருவாய் வநதுணர்த்துவனெனச் சாதித்தவழி, அற்றே, லிது காறும் பசுகரணமாய் விடயங்களை யுணர்ததிநின்றன ஐம பொறி முதலிய கருவிகளாமன்றே, அவை பாகம வநதுழிச சிவகரணமாய்நின்றுண்மை ஞானததினை யுணர்த்துதற் கமை யுமாகலிற் றம்முதல் குருவுமா யுணர்த்துதல் மிகையாமாலெ ன்னு மாசங்கை நீகக்குதற் கெழுந்தது மூன்றுமதிகரணம்

இனி யிவ்வான்மாக்க ளையுணர்வுகளான் மயங்கித் தம் மை யுணரா எனவரும்.

இனியென்ற திங்கினையுணராததுதற் பொருட்டு.

இவ்வான்மாக்கள் தமமுதல் குருவுமாயுணாதத வுணரு மியல்புடைய வான்மாககள.

ஐவகை யுணர்விற கேதுவாகிய பொறிகளை யையுணர் வென் றுபசரிததார்.

ஐமபொறி யெனறது உபலக்கணம்.

மயங்கி யுணரா வென்றது ஓதியுணர்நதானெனபதுபோ லக காரண காரியப பொருட்டாய நின்றது.

அற்றேற, சகசமலத்தா லுணர்வின்றி நின்ற வான்மாக் கள் கருவிகளா னறிவு விளங்கி யறியுமென்பதுமேற் பொது வதிகாரத்துட் கூறிப்போந்தமையி னீண்டையுணர்வுகளா லா ன்மாககள் மயங்குமென்றல் முரணுமாலென்னு மாசஙகை யை நீககி மேற்கோளை சாதித்தற்கெழுந்த வேது.

அவை தாம் பளிஙகிலிட்ட வன்னமபோற காட்டிற்றைறக் காட்டிநிறறலான் எனவரும.

இ-ள் பளிக்ருக் கல்லிற் சேர்த்திய பலவேறு வகைப் பட்ட நிறஙகளபபளிங்கி னொளி தோனறுதவா றடககித் தமமா லதன்கண் விளககபபட்டதத்த மியல்பினையே விளக் கிநிற்குமாறுபோல அவவிநதிரியஙகடா மான்மசொருபம வி ளங்காதவா றடககி யவ்வான்மாவின்மாட்டுத் தமமால் விள ககபபட்டததம விடயமாத்திரையே விளககி நிறபனவாக லான இனி யிவவான்மாகக ளையுணாவுகளான் மயஙகித தம மை யுணராவென மேறகொண்ட தெனறவாறு.

விடயங்களுள்ளும அவ்வவ்விடய மாத்திரையே யவ்வ வ்விநதிரியங்காட்ட வலலுமெனபார் காட்டிற்றையென வொ னறறி சொல்லாற் கூறினர். கூறவே யொன்றறிநத தொன் றறியாதாகிப பளிங்கிலிட்ட வன்னமபோ லான்மாவினியல்

யை மயக்கி விடயக்காட்சிக்கே யேதுவாகிய கருவியா ஞன மாவினியல்பு விளங்குமா றில்லையென வவற்றதியல்பைத் தெரித்துக்காட்டி யான்ம சொரூபத்தை யுணர்தற்குக் குரவனொருதலையான் வேண்டுமென மேலையதிகரணத்தை வலியுறுத்தவாறு.

இங்ஙன முரையாதார்க்கு இனியென்பதனானுணர்த்தப்படு மேலையதிகரணத்தோடுள்ளதாகி யியைபு கூடாமையறிக.

அற்றேல், குருவாகி வந்துணர்த்தியவழியுங் காட்டுமுறையே காட்டிநிற்கு மிந்திரியங்களுள்வழித் தன்னியல்பு விளங்காது, அவைநீங்கியவழிக் கேவலமாய் முடியுமாகலி னறியுமாறியாங்ஙன மென்னும் ஆசங்கையை நீக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
போய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து போய்போயா மெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு எனவரும்

தன்னைச் சார்ந்த பல வேறுவகைப்பட்ட வன்னங்களையே தன்மாட்டுக்காட்டு மியல்புடைய படிகம்போல ஆன்மாத் தன்னைச்சார்ந்த விந்திரியங்களினியல்பே தனமாட்டு விளக்குவதாகிய தனது சார்ந்ததன் வண்ணமாந்தன்மை முன்னாகச் சிந்தித் துணர்ந்துகொண்டு பின்னர்ப் பல வேறுவகைப்பட்ட வியல்புடைய பொதுவியல்பைச் செய்யு மிந்திரியங்களைத் தனக்கு வேறாகக் கண்டவற்றானாகிய பொதுவியல்பு பொதுவியல்பேயா யொழியுமாறு தனது சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானாயினவன் பரமபொருளாகிய சிவத்துக்கடிமையாய்ப் பரம்பொருளினியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்வன். அப்பொழுது முன்விளங்கிய பொதுவியல்பு தனக்கு வேறா யொழியுமென்க.

ஆமென்பதனைப பின்னுங் கூட்டுக

எண்டுப பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவா தல் மேலே காட்டினுங் கடைப்பிடிகக.

ஆகவென்பது கடைக்குறைந்தது.

பொய் பொய்யாக வென்பது நிலம் வலிதாயிற்றென்ப துபோலக கொள்க.

இதனுற போநதது, கருவிகள் செயறபடாது தன்னி னீங்கிய வழியே. கேவலமாம அவ்வாறின்றி யவை தததந தொழிற்பாட்டின் மடங்காது நிற்புழியவறறியலபைக குரு வாய்வந துணர்த்த வுணர்ந்து தானவற்றை விட்டு நீஙகிய வழிச சுத்தமாதல் கூடுமாகலா னவை காட்டிறறைக் காட்டி நிற்றல்பற்றி யாண்டுத் தன்னியல்பு விளங்குதற் கிழுக்கிலலை யென வலியுறுத்தவாறு மென்பது.

மூன்றுமதிகரணம் முடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

மூன்று மதிகரணத்தி னுயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிற் பற் றுகையாற் றன்னை யறியமாட்டாதெனக் கருவிகளினியலபு கூறி யதனுனே குருவாய்வந துணர்த்துத லொருதலையான் வேண்டுமென விரண்டாமதிகரணத்திற் போந்த பொருளை வலியுறுத்தியவழி அற்றேற், குருவாய்வந் துணர்ததினும் இனையவையொழிய வறிகுவதெவ்வாறு அறியினும விட்டுச் செல்லுமாறுதா னெவ்வாறெனனு மாசங்கையை நீககுதற றெழுநதது நான்காமதிகரணம

இனி யிவ்வானமாததன்னை யிநதிரியததின் வேறுவான் காணவே தமதுமுதல சீபாததததை யணையு மெனவரும.

ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித தமமை யுணராவெனபபட் ட வான்மா சித்தாய் வியாபகமாகிய தன்னியல்பைச் சடமா

யேகதேசமாகிய விந்திரியத்தின் வேறாக வுணரும் வியாபக வுணர்விறகு இந்திரியத்தாலுககடவ தொன்றின்மையிற் சற் குரவ ரவ்வாறுணர்த்தவே பிறிதுகாரணம வேண்டாது தன ககாதாரமாகிய முதல்வனது திருவடியினைத் தலைபபடுமென் பதாம்.

தமது முதலென்பது வேறு முடிபாகலின் வழாநிலையா தலறிக.

அற்றேல், அவ்வாறுணர்தல் கூடுமாயினுஞ் சேறற்குரிய முயற்சியின்றி யறிந்தமாத்திரையே செல்லுமாறியாங்ஙன மென்னு மாசங்கையை நீக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தற் கெழுந்தவேது

ஊசல கயிறற்றாற் றாய்த்தரையே யாந்துணையா லென வரும்

இ-ள் ஒருவனேறியிருந் தாடாநின்ற வூசல் கயிறற்ற தாயினவனுக குற்றுழி யுதவுந் தாய்போ லாண்டுத்தாரகமா வது நிலனேயன்றிப பிறிதிலலை யென்னு மொபபுமையால் இனி யிவவானமாத்தன்னை யிந்திரியத்தின வேறாவான காண வே தமது முதல் சிபாதத்தை யணையுமென மேற்கொண்ட தெனறவாறு

இதனுற போந்தது, கருவிக ளான்மாக்களா னறியப் படடாது நீஙகியவழி மலந்தாரகமாம அறியபபட்டு நீஙகிய வழிச சிவமேதாரகமா மாகலின் றாண்டுச செயபக்கடவதோர் முயறசி வேறிலலையெனபதாம

அற்றேற், கருவிக ணீங்கி மலந்தாரகமாய்க கேவலப்பட் ட வுயிர மீளவுங் கருவிகளோக கூடிச சகலபபடுமாறுபோலக் கருவிக ணீஙகிச சிவந்தாரகமாய்ச சுத்தபபடட வுயிரும் மீண்டுக கருவிகளோக கூடுமபோலு மென்னு மாசங்கையை யுவமைமுகத்தா னீககி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக் காட்டு முதாரணம.

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் றீர்ந்து—சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றேடுங்கு மாறுபோன் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று. எனவரும.

ஒருவ னணையை யுயாததுககட்டித் தடைசெய்ய ஆண்டுத் தடையுண்டு தங்கிநின்ற நீர்போலக் கருவிகளாகிய பாசஞானந் தனது வியாபகததைததடுப்ப வதன்கண்ணே யேகதேசமாய்த் தடையுண்டுநின்ற வானமா அவ்வணை முறிந்து தடைவிட்டொழிந்தவழி யிடையீடின்றிக கடலிறசென றடங்கி அந்நீரேயாய்ப பின்பு மீளுதல் செய்யாத வாற்றுநீர் போலக் கருவிகளாகிய பாசஞானத தடையினின்று நீங்கியவழிச சிவபிரானது திருவடியைப பொருந்தி யததிருவடி நிறைவேயாயடங்கிப பின்பு மீளுதல செய்யாது நிலைபெறு மெனக.

சிறை செய்யநின்ற செழுமபுனலி னுள்ளஞ் சிறைவிட் டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோற சிறைசெய் புலனுணாவிற் றீாந்துலைவிலரன் பாததததை யுற்று மீளாதெனமாறுக.

புனவின இன் உவமவுருபு.

தேகத்தின மிகுதி யுணாத்துவார் செழும்புனலென்றார்.

மலசததிககுக கேடின்மைபிற் கேவலபபட்ட வுயிர் கருவிகளின மீளுதல் கூடும சிவசத்திககவ்வாறு கேடின்மையிற சுததபபட்ட வுயிரதுபோன மீளுதறகோரிடைபிலலை யெனபார் உலைவிலரனென விசேடிததாா.

அடஙகு மென்னும உவமவினையைப பொருளினும மீளாதெனனும பொருள்வினையை யுவமையினுங் கூட்டியுரைகக.

அற்றேல், "மருவு பஞ்சகரணங்கள் சிவகரணமாக நதுன்னிய சாககிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல" எ-ம, "மா

யை மாமாயை மாயா வருவிருவினையின் வாய்மை, யாயவா ருயிரின் மேவு மருளெனிலொளியாய் நிற்கும்" எ-ம், இவ் வாறோதுதலின் ஆண்டுப்பசுகரணம்போலப் பாசஞானமு ஞ சிவஞானமேயா மென்பது பெறப்படுதலின், ஆற்றுலகோ கடற்கே பாய்ந்தநீ ரந்நீராய்மாறி யவ்வாற்றான் மறிதகாற் போல உலகிலரன் பாதத்தையுற்ற வுயிர் புலன்வழிமீளினும் அதனுறபோந்த விழுக்கென்னை யென்னு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

எவ்வுருவுந் தானேன்னி லெய்துவா ரில்லைதா
ளிவ்வுருவில் வேறே லிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
கண்போ லவயவங்கள் காணுவக் கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல் எனவரும்.

இனியீண்டுக் கூறுவது பதிப்பொருட்கே யன்றிப் பசு பாசங்களுக் கொருதன்மை யில்லை யெனக்கொண் டிவ்வாறாக லிற் பசுஞானம பாசஞானங்களுஞ சிவஞானமேயா மென்ப தோ, அன்றிப பசுபாசங்களுக்குப பதிபபொருளை யன்றித் தமக்கெனவமைவுள வெனககொண் டிவ்வாறாயினும் உப்ப ளத் தடுத்த புற்பலாலங்க ளவ்வுபபே யாமாறுபோலப் பசு ஞானம் பாசஞானங்களிற் சிவஞானஞ் சங்கிரமமாய்ப் பற்று தலா னவையுஞ சிவஞானமே யாமென்ப தோசொல்வாயாக. பசுபாசங்களினுளவாகிய தன்மைகளெல்லாம பதிப்பொரு ளின றன்மையே பிறிதில்லை யென்னிற், பசுவுக்கொரு தன் மையில்வழிப பசுக்கள் பாசத்தைவிட்டுப பதியினடையு மாறில்லையாய்ப் "பாசத்தைப் பசுக்கள்விட்டுப பதியினை படைய முத்தி" யென்னும் வேதாகம வசனங்களோடு முரா ணும, இனிப் பதிப்பொருளை யின்றி யமையுந்தன்மை யவற் றிற்கு வேறுளவெனக கொள்ளி னப்பொழுது பசுபாசங்க ளின றன்மைகட்குச் சிவனு லாகப்படுவ தொன்றின்மையிற் சிவனுக்கிறைமை யின்றாய் முடியுமாகலி னவ்விரண்டுங்கூடா

வேறெனனையோ விடுக்குமா றெனின், ஆன்மாவை யின்றிய மையாவா யானமாவா லதிட்டிக்கப்படு மைவகையுறுப்புக்க ளுள்ளும மெய் வாய் மூக்குச் செவி யெனனு நான்குறுப்புக ளுந் தமமாட்டுவந்தவிடயங்களை யியைநதறியுந் தன்மையன வன்றிக் கண்ணுறுப்புப போலச சேய்மைக்கண்ணுளதாகிய விடயத்தையும வியாபித்தறியுந தன்மையுடையன வல்ல. கண்ணுறுப பவ்வாறின்றிச சேய்மைக்கண்ணு மொளியாறு சென்றிசைநதறியுந் தனமைதது. அறறேல, ஒளிமழுஙகிய கண்ணுககு ஏனையுறுபபுககளோ டொப்பத தன்கண்வநத விடயததை மாததிரமே காண்ப தன்றிசசேய்மைககண்ணும வியாபித்துக் காணுமாறில்லையாலெனின்? மாசுமிகுதியாற் கண்ணொளி யிழந்தார் கண்பெறறவிடத தவ்வியல்பிற்றாகிய கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் காண்பாயாக வென்க.

எனவே யதுபோல முதல்வனை யின்றியமையாவாய் முதலவனு லதிட்டிககபபடும பசுபாசஞானஙகளுட் பாசஞா ன மேகதேசமாய் விளங்கு மியல்பிற்றன்றிப பசுஞானம போல வியாபகமாய் விளங்குமியலபிற்றன்று பசுஞான மவ் வாறின்றி வியாபகமாய் விளஙகு மியலபிற்று. அறறேற, பசு ஞானம பாசஞானமபோ லேகதேசமாயன்றி விளஙகக கண் டிலமாலெனிற்? பசுத்துவததா னவ்வான்ம ஞானத்தை யிழந தார் பசுததுவ நீஙகி ஆன்மஞானததைப பெறறவழி வியா பகமாய் நிகழும தனது வெற்றிபபாட்டை யறிவாயாகவெ னப பொருளினு முரைததுககொளளபபடும.

இஃதொட்டென்னு மலங்காரம்.

இஃதென் சொல்லியவாறோவெனின்? ஆன்மாப் பாசந் தாவ நீங்கிச் சிவத்துவம பெறறவழிப் பசுகரணமுஞ் சிவகர ணமாயவாறுபோ லவ்வழிப் பசுஞானத்தோ டொப்பப் பாச ஞானமு முப்பளத்தடைந்த பொருள்போலச் சிவஞானமே யாமென்பது சிவாகம நூற்றுணிபாகலினவ்வைம்பொறியின்

மீளினு மிழுக்கின்மையின் மீளாதெனை மேலைவெண்பாவிற் கூறியதெற்றுக கென்னுஞ் சங்கிராந்தவாத சைவரை மறு தது முதல்வனே பசு பாசமென்றபேதங் கூறுதலும, முத ல்வன் வேறு பசுபாசம வேறெனப பேதங் கூறுதலு மேலா மையின் முதல்வனுக்கும் பசுபாசங்கட்குஞ் சரீர சரீரிபாவத் தாற் பேதங்கூறுதல் வேண்டும வேண்டவே, சரீர சரீரிபா வத்தின் ஆன்மா வைமபொறிகளோ டபேதமாய் நிற்பினு மவை தததம தன்மையிற் றிரியாவாய் விடயங்களைநின்றியை ந்தறிதலுஞ் சென்றியைந் தறிதலுமாகிய விருவே றியல்பு டைமையாகிய பேதங் கண்ணொளி மயங்கியவழிக் காணப் படாததாயினும் ஒளிபெற்றவழிக் காணபபடுதலி னவ்வாறே பசுஞான பாசஞானங்களிற் சிவஞான மபேதமாய் விளங்கி னும அவைதத்த மியல்பிற் றிரியாவாய்ப் பாசஞானத்துக் கேகதேச விளக்கமும், பசுஞானத்திற்கு வியாபகவிளக்கமு மாகிய பேதமுடைமை பசுத்துவ நீங்காத பெத்தநிலைக்க ணறியப்படாதாயினும் பசுத்துவ நீங்கிய முத்திநிலைகக ணறி யபபடுமாகலினவ்வியல்பிற்றிகிய வான்மஞான மவ்வியல்பின வாகிய வையுணர்வுகளை மீளப்பற்றுமா றில்லையென மேலை வெண்பாவின் பொருளை வலியுறுத்த வாறுமென்க.

இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சொற்கிடக்கைமுறை யேலா மையும், மேலைவெண்பாவினோ டியைபின்மையு முணர்க.

"எங்குந்தானென்னிறை மெய்தவேண்டா" வென்னும் வழிநூலுமிவ்வாறே பொருள்படுமா றுணர்ந்துரைத்துககொ ள்க.

ஏனை நான்கிந்திரியமும் விடயங்களினின் றங்குநின்றி யைந்தன்றி யறியமாட்டாமையுங், கண்ணிந்திரிய மவ்வா றின்றிச் சேய்மைக்கண்ணுஞ் சென்றியைந்தறியும வெற்றிப் பாடுந் தததுவங்களி னியல்புரைபபுழிக்காட்டினாங் கடைப பிடித்துககொள்க.

உருவென்றவற்றுள் முன்னைய விரண்டும் பொருட்டன்மையை யுணர்த்தின பின்னைய துறுப்பின்மேற்று.

உறுப்பாதாரமாக நிற்றலானும், உறுப்புப்போறலானும் இந்திரியங்களை யுறுப்பெனவும், கழலணிதற் கேதுவாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலெனவு முபசரித்தார்.

கழல் காலணி மணிவடம்.

சுட்டு சிறப்பின்கண் வந்தது.

காண் முன்னிலை யேவல்.

பேறே யென்னு மேகாரம எழனுருபின் பொருளுணர நின்றது.

ஒற்றிரட்டியாமை இலேசாற்கொள்க.

அற்றேல், "நெடுந்தகை நீயென்னை யாட்கொள்ள யானைம் புலன்கள் கொண்டு, விடுந்தகை யேனை விடுதி கண்டாய்" எனப் பிறுண்டு மிவ்வாறோதுபவாகலின் ஒழிவிலரன் பாதத்தை யுற்றோர் மீளுதலுமுண்மையின் மீளாதென்பதமையாதா லென்னு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்த தரசிவனை
யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—னைம்பொறியி
னீங்கானீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி
னீங்கானை நீங்கு நினைந்து. எனவரும்,

நீ நின்னாலதிட்டிக்கப்பட்டவழியும் ஏகதேசவறிவைச் செய்வனவாகிய வைம்பொறிகள்போலல்லை, யவற்றின் மேம்பட்டு வியாபகமாயறியும் வெற்றிப்பாடுடையையென மேலை வெண்பாவா லுணர்த்தப்படுந தீவிரதரத்திற் றீவிரதரமான சத்திநிபாதமுடையோனே! யவ்வியல்பினவாகியவைம்பொறிகளைக் கைவிட்டே சிவன்றிருவடியையெய்தி முன்னவ்வைம்பொறியினின் றுங்கதுவா யுறைத்து நிற்பாயாக; அவ்வாறனை

ந்து நின்றாயாயிற்சகலனை யைம்பொறிவிடடு நீங்காதவாறுபோல அச்சிவனுன்னை விட்டு நீங்கான் கல்லெறிவுழிநீங்கி யல்லுழிப பரக்கும் நீரின்கட் பாசிபோல நீயவ்வாறுறைத்து நிற்புழி நீங்குவனவாகிய மலகன்மமாயைகள் பயிற்சிவயத்தானொரோவழி யகநிலை நிகழுந்தமைபற்றிவாந்துகூடுமாயின் நின்னிலை குலைந்தவழியும நின்னைவிடடு நீங்காத வம்முதல்வனை யுணருமாறு முன்னர்க் கூறப்படு முபாயத்தினின்று சாதித்து அவற்றை நீக்கிக்கொள்கவென்க.

ஐம்பொறியினல்லையெனு மந்தரமென மேலைவெண்பாவிற் போந்த பொருளை யநுவதித்துவிட்டன்றிசசேறல் கூடாதென்பார் சிவனை யைமபொறியைவிட்டங்கனை யென்றும, சிவனை யைம்பொறியின் விட்டவழி மீளாமையை வலியுறுத்துவார் சகலனைம பொறியினீங்கானென்றும், ஒரோவழி மீட்சியுளதாயி னதற்குக் காரணமிஃதென உவமைமுகத்தா னுணர்த்துவார் நீர்பபாசிபோலென்றும, ஐம்பொறியின் மீளுமாயினவற்றிற்கு மூலமாகிய மலகன்மமாயைகளும் அதுபற்றாகவந்து தலைபபடுமென்பார் மலகன்மம் வரினென்றும, அமமீட்சியை நீக்குதற்குபாயங் கூறுவார் நீங்கானை நினைந்துநீங்கென்றுங் கூறினார்.

இன் இரண்டு முவமவுருபுகள்.

அநதமென்றது நாலாஞ் சத்திநிபாதத்தை.

அதுவு நால்வகைப்படுமாகலி னவற்றுள்ளு மேம்பட்ட சத்திநிபாதமுடையாயென்பார் அந்தர என்றார்.

சகலனை என்னு மிரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. மலகன்ம மெனவே யினம்பற்றி மாயையுங்கொள்ளப் படும்.

நீங்கானை நீங்கு நினைந்தெனவே வருகின்ற பாதத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததுமாயிற்று. "மங்கலமென்ப மனை மாட்சிமற்றத, னன்கலனன் மக்கட்பேறு" என்புழிபபோல.

இம்மூன்றுபாட்டுமே முறையே திருவடிஞானத்தைப் பெற்ற வுயிர்மீளப் பாசஞானத்திற் சேறலில்லையெனவும், பாசஞானத்தின் மீளுதலிழுக்கெனவும், ஒரோவழிப் பயிற்சி வயத்தான் மீளுமாயின் மீளாது செய்துகொள்ளற்பாற்றென வுங் கூறித், தாய் தரையே யாமென்னும் பிரிநிலையேகாரப் பொருளை வலியுறுத்தியொரு பொருண்மேல் வந்தவாறுகாண்க.

சிவஞானபோதத்திற்குத் திருவாவடுதுறைச் சிவஞான யோகி செய்த பாடிய மிரண்டாவ துண்மையதிகாரத்துச் சாதனவியலி லிரண்டாம் பாதமாகிய விவ்வெட்டாஞ் சூத்திரம் முடிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம் முடிந்தது.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

—:o:—

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத்
தண்ணிழலாம் பதிவிதி யெண்ணுமஞ் செழுத்தே.

எ-து. சூத்திரம் எ-னின். ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று. மேற்பொதுவதிகாரத்துட் கூறியபோந்த முப்பொருள்களுள் விள்ளற்பாலதனை விண்டதனான்வருந் துன்பத்தி னீங்குதலுங் கொள்ளற்பாலதனைக் கொண்டதனான் வருமின்பத்தைப் பெறுதலுமாகிய வீடுபேறடைதற்குரிய வியல்பு தனக்குண்டென வேழாஞ் சூத்திரத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட வான்மாவுக் கவ்வீடு பேற்றைப் பயப்பித்தற்கட் சிறந்த சாதகமாவது விள்ளற்பாலதாகிய பகைப்பொருளிது கொள்ளற்பாலதாகிய நட்புப் பொருளிது வெனக்

குருமுகத்தான் விவேகித் தறியு ஞானமொன்றே யாமெனவும, அவ்வறிவு பாசப பற்றறரு லன்றிநிகழாமையிற் பாச ஞானததா லெய்தற்பாலதன் றெனவும மேலைச சூத்திரததா னுணர்ததியவழி அற்றேற், பாசஞான மேகதேச வுணாவாக லினதனால் வியாபகப பொருளை யறியுமவிவேக ஞான நிகழா தாயினும், பசுஞானம வியாபக வுணாவாகலினதுவே யதற்க மையு மென்னு மாசங்கையை நீக்குவதாகிய வான்மசுததி செய்யுமா றுணர்த்துமுகத்தானே யச்சாதகத்தை நிகழ்விப பதிது வென்பதூஉம, அதனைபபெறுமாறு, மதுநிலை பெறு மாறுமாகிய சாதிக்கு முபாயம வகுத்துணர்த்துதல் சாதக வோத்தின் மூனறும் பாதமாகிய விவ்வொன்பதாஞ் சூத்திர ததின் கருததென்க.

மேலைச்சூததிரத் திறுதியதிகரணத்தாற் பாசஞானப் பற்றற்றாலன்றியறியக் கூடாதெனறவழி அற்றேற், பசுஞான த்தாலறிதல் கூடுமபோலு மென்னு மாசங்கையை யீண்டு நீககுதலின், அவ்வாசங்கை பற்றிய வியைபானே யதிகரண வியையும், மேலான்மதரிசனமாமா றுணர்ததி, யீண்டான்ம சுத்தியாமா றுணர்த்துதல் முறைமையாகலின் அம்முறைமை பற்றிய வியைபானே பாதவியையும, மேற்சாதகமாவ திது வென்றுணர்ததியவழி யதனைச் சாதிககுமா றியாஙஙனமென் றவாய் நிற்றலின் அவ்வவாய்நிலை பற்றிய வியைபானேயோ ததியையும் பெறபபட்டன.

அற்றேல், பசுத்துவமுடைய னாயவழியே யான்மாப் பசுவென நிற்பதாகலிற் பாசப் பற்றறுதிகூறவே, பசுபபற்ற றுதியும பெறபபடுதலி னாசஙகை நிகழாதாலெனி னவ்விய ல்பு முன்னாக் கூறப்படுதனோக்கி நிகழுமென்ப துணர்ந்து கொள்க.

அஃதங்ஙனமாக, சிவப்பிரகாசத்தில் தான் பணியை நீத்ததே யான்மசுத்தியென் றோதுதலின், அததன்மைத்

தாகிய வான்மசுத்தி வருகின்ற சூத்திரத்தின் இறைபணி நிற்க வென்பதனாற் பெறப்படுவதெனவே கொள்ளற்பால தாகலானும், அழுக்கு நீங்குதலே யறுவைக்குச் சுத்தியாமா றுபோலப் பாசக்ஷயம் பண்ணுதலே யான்மாவுக்குச் சுத்தியா மாகலானும் மதனை யான்ம சுத்தி பண்ணுமாறுணர்த்திற் றெனல் வேண்டும்.

அவ்வாறுரையாது பதியை நாடியெனவும், தன்னிழலாம் பதியெனவும் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்து தற்கெழுந்த விசசூத்திரத்தை யான்ம சுத்திபண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனல் மலைவாம் பிறவெனின்? ஆகாது; சிவதரிசனம் பண்ணுமா றுணர்த்திற்றென்பது சூத்திரத்தானினிது விளங்குதலி னதனை யெடுத்துரையாது சிவதரிசனம் நிகழ்வது ஆன்ம சுத்தியென்னு முடனிகழ்ச்சி யுணர்த்துதற்குந் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மையுடையனவாகிய விவ்விருசூத்திரமும் ஒருபொருண் மேலனவென்பதுணர்ந்து கோடற்கும் அவ்வா றுரைத்தாராகலின்.

அஃதங்ஙனமாக; ஆன்மாத்தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமதுமுதல் சீபாதத்தை யணையுமென் றமையிற் றமதுமுதல் சீபாதத்தை யணைதற் கான்மதரிசனமே யமையு மான்மசுத்தி வேண்டுவ தென்றுக்கெனின்? அஃதொக்கும். திரியக்காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலுந், தெளியக்காண்டலு மெனக்காட்சி மூவகைப்படும்; இம்மூன றும் அதிபரிபக்குவ முடையார்க்குக் கேட்ட மாத்திரையே யொருங்கு நிகழும் ஏனையோர்க்குச் சோபான முறையாற் கேட்டல் சிந்தித்த றெளிதலென்னு மிம்மூன்றனு முறையே நிகழ்வனவாகலின், ஆன்ம தரிசனத்தைப் பயக்குஞ் சிவரூபத்தின்பின் ஆன்மசுத்தியைப் பயக்குஞ் சிவதரிசன மொருதலைபான் வேண்டப்படுமென் றுணர்ந்துகொள்க. இதனானே யுருவதரிசன சுத்திகட்குத் தம்முள் வேறுபாடுங்

காண்க. "நேசமுடன் றிருவடிக்கீ ணீங்காதே தூங்கு நிலையு டையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி, யாசையொடு மங்கு மிங்கு மாகியல மருவோ ரருமபாச மறுக்குமவகை யருளின் வழி யுரைபபாம" என வழிநூலாசிரியர் கூறியது மிக்கருத் தேபறறி யென்க

இம்மூவகைக் காட்சியுமே யுருவ தரிசன சுத்தியெனப் படுமென்பது,

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிபபு, பசுஞானத்தா னும் பாசஞானத்தானு மறியப்படாத முதல்வனை யம்முதல் வனது ஞானக்கண்ணானே தன்னறிவின்கண்ணே யாராய்ந் தறிக, அப்பதி ஞானத்தைப பெறுமாறியாங்ஙன மெனின், நிலமுதனாத மீறாகிய பாசக்கூட்டம நின்றுழி நில்லாது பர ந்து திரிதற்கண் ணதிவேகமுடைய பேய்ததேரி னியல்பி றாய்க்கழிவ தென்றறிந்து நீங்கவே, யப்பதிஞானம் பிறவித் துயராகிய வெப்பத்துக்குக் குளிர்நத நிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும். அங்ஙனம் விளங்கிய ஞானத்தான் நேயத்தைக் கண்ட காட்சி சலியாமைப் பொருட்டு அபபொருள் பயக் குந் திருவஞ்செழுத்து விதிபபடியறிநது கணிககப்படு மென் றவாறு.

நாடியென்பது "நன்றுமன்னிது நாடாய்கூறி" யென்பு ழிபபோல இகரவீற்று முன்னிலையேவல்

நாடியெண்ணு மெனக்கூட்டி வினையெச்ச முடிபாகவை த்துரைப்பினு மமையும்.

சிநதையின்கண் ணென்னுமேழ னுருபு தொக்கது,
உரா முதனிலைத் தொழிற்பெயர்,
கண்ணுருபு விரித்துரைக்க.

பறவாக்குளவி, பாயாவேங்கை யென்றாற்போல ஒருவ ரா லோரபபடாத வேகததையுடைய தேரெனச செயபபடு

பொருட்கண் வந்த பெயரெச்ச மறையாக வைத்துரைப்பினு மமையும்.

இபபொருட்குத் திருத்தார் நன்றென்றேன் றியேனெ ன்புழித் தியேனென்பது போல உராவென்பது குறுககல விகாரம.

பினவநத பதி, யாகுபெயர்.

ஞானக கண்ணினிற் சிநதை நாடிபெனவே யேனைஞான ங்களானறிய வாராமை பெறப்படுமாயினு, மினிது விளங்கு தற்பொருட் டதனை யநுவாதமுகதகா ஞேதினர்

உணரா பதியையென்பதனை வேறுதொடராக வைத் துப பொருள்பட வோதுவாருமுளர ஃதாசிரியர் கருத்தாயி னதனை வேறோரதிகரணமாக வைத்துரைப்ப ரவ்வா றுரை யாமையானும, ஞானக்கண்ணினி னுடியெனவே யேனைஞான ங்களா னுடப்படாமைதானே பெறப்படுதலி னதனை விதி முகததா ஞேதவேண்ட மையானும, வடமொழிச சூத்திரத் திற்கும், "பாசஞானததாலும பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரமபரனை" யெனும் வழிநூற்கு மேலாமையானும், அதுபா டமன்மையறிக.

இதனுனுனக்கண் பாசமுணரா பதியை ஞானக்கண்ணி னிற் சிநதைநாடி யென்பதோ ரதிகரணம. உராத்துனைத் தேர்த்தெனப பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்ப தோரதிகரணம. விதியெண்ணு மஞ்செழுததே யென்பதோ ரதிகரணம் ஆகமூன்றதிகரணத்த திசசூததிர மென்றுணர்க

முதலதிகரணம்.

அவற்றுண் முதலதிகரணமேறபாசஞானத்தா லறியபப டாமெனை மேற்கூறிபபோநத முதல்வனைப பசுஞானத்தா னறிதல் கூடுமெனனுஞ் சிவசமவாத சைவரை மறுத்தற்கெ ழுநதது.

ரண் டம்முதலே ஞானக்கண்ணாலே காண்க எனவரும்.

அம்முதலே யென்றது ஊனக்கண் பாசங்களா லுணரப் படாதெனப்பட்ட முதலே. ஊனக்கண் பாசங்களை யெடுத்தோதி விலக்கினமையின ரண்டு ஞானக்கண்ணென்றது சிவ ஞானத்தையெனக்கொள்க

ஏனை ஞானங்களிற் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக் கண் வந்தது.

அற்றேற், பாசஞானம் பசுஞானங்களா லறியப்படாத பரம்பொருள் சிவஞானத்தா லறியப்படு மென்றற்குப் பிர மாணமெனனை யென்னு மாசங்கையை நீக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தற கெழுந்ததுவே து

அவன வாக்கு மனாதீத கோசரமாய் நிற்றலான் என வரும.

இ-ள். சத்ததிகாரத்திற் காட்டினும.

வாக்கு மனாதீத கோசரமாய் நிற்றல் ஆண்டு பெறப்பட்டமையி னதனை ரண்டே துவாக வைத்து மேற்கோளைச சாதித்தார வாக்கு மனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொ னாற் பெறபபடாமையிற் சிவஞானததானே யறியபபடு மென்பது தானே போதருமென அருத்தாபத்தி யளவை காட்டியவாறு

அற்றேல, வாக்குமனாதீதப்பொருள் கோசரமாதல் பிறி தொன்றாற் பெறபபடாதென்ற தெனனை? பசுததுவ முள்வழிச செபறகையா னேகதேசத்தின் விளங்கும பசுஞானம அப்பசுததுவ நீங்கியவழிச சிவஞானததோடொப்ப எங்கும வியாபகமாய் விளங்குமெனபது சிவாகம நூற்றுணிபாகலின அவ்வழிச சுட்டிறந்தறிவதாகிய பசுஞானததிற்குக் கோசர மாதல பெறபபடுமா லென்னு மாசங்கையை நீக்கி யேதுவை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம.

நாடியோ வென்போ நரம்புசீக் கோழையோ
தேடி யெனையறியேன் றேர்ந்தவகை—நாடியரன்
றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணா
ரென்று மெனவறிவா ரின்று. எனவரும்.

நாடி முதலியவற்றுள் யான்யார் என்னைத்தேடியு மறி கின்றிலே னென்றிவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சிக் கூறுபா ட்டை யிங்ஙன மொன்றிற் றெளிவு பிறவாது மயங்கின்று சூழுஞ் சூழ்ச்சிக் குறைபாட்டா னமக்கெய்தியதென்றாராய் ந்துபார்த்து அங்ஙனம் பார்த்தவழி "உன்னறிவை நீயேயுண ர்வையேயாமாகில், நீநெடுநாட்பாசத்திசையாயே-யுன்னறிவு, நீங்கா வறிவாகி நீரு மிரதமும்போ, லாங்கா னரனாரு" என்பவாகலி னத்தன்மைததாகிய சிவஞானத்தைப் பெறு மையா லெய்திய தெனக்குருவருளா லுணரப்படுஞ் சிவஞா னத்தானே சிவனையறிந்தவ ரசசிவனில் வியாப்பியமாய் நின் றங்ஙனமறியும பொருளாகிய தம்மையு மறிவர். அப்படியறி யாதார் மற்றெவ்வியலபினரென்று தமமையறியவல்லுவரிம முதகிக் காலத்தென்க

நாடி யென்றது இடை பிங்கலை சுழுமுனை முதலியநா டியை.

நரம்பெனவே யடங்குமென்னுந் தலைமைபற்றி வேறு கூறினார்.

சீ புண்ணீர்.

கோழை ஐ.

ஓகாரம தெரிநிலை

நாடியோ வெனபோ நரமபு சீ கோழையோ வென்றது பு லப்சணமாகலின எனைத்தத்துவ தாத்துவிகங்களையு மவவாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும

என்றென்பது சொல்லெச்சம.

ஒற்றுமைபற்றி யரனது ஞானத்தை யரனென்றுபசரித்தார்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது

எவனென்னும் வினாவினைக் குறிப்புப்பெய ரீண்டாகு
பெயராய் என்னென மரீஇயிற்று.

ஆம் அசை.

இது தம்மையறியுமாறு கூறுமுகத்தானே தலைவனை யறிந்த பின்னறியப்படுவதாகிய தம்மறிவுகொண்டு தலைவனை யறியுமாறியாங்ஙனமெனச் சிவசமவாத சைவரை மறுத்துச் சிவஞானத்தானன்றி யறியப்படாமையை வலியுறுத்தவாறு.

அற்றேல், நாடியெலும்பு நரம்பு முதலிய தத்துவதாத்துவிகங்களை யறிதற்குச் சிவஞானத்தை யின்றியமையாமையும் ஆன்மா சிவனையறிதற்கண்ணு மவ்வாறமையு மென்றற் கிழுக்கென்னை? யெதிர்முகத்தொருபொருளைக்கண்டகண்ணே மறித்து நோக்கியவழிப் பிறபக்கத்துப்பொருளையுங் காண்டற் கமையுமா லென்னு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்து தற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

காட்டிய கண்ணே தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணா—காட்டிய
வுள்ளந் தனைக்காணா வுள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன்ற னுள்ளத்திற் காண். எனவரும்.

எதிர்முகத்துப் பொருள்போல வெளிப் புறத்துப் பொருளும் புறத்துத் தோன்றும் விடயமே யாதலிற் கண்ணவிரண்டினையு மொப்பக்காண்டலமையும் காண்கின்ற தன்னைக் காணமாட்டாது தனக்குக் காட்டா யுண்ணின்று செலுத்து முயிரையுங் காணமாட்டாது; அதுபோலத்தனக்கு வேறாகிய நாடியெலும்பு முதலிய தத்துவதாத்து விகங்களைத் தற்போதத்தாலறிகின்றவுயிருந் தன்னையறியமாட்டாது தன்னைச் செலுத்து முதல்வனையு மறியமாட்டாதுதானே. அங்ஙன மாயினுங் கண்போலுயிர் சடமன்மையிற் கண்ணிடத் துயிர்

கிறகுமாறுபோலன்றி யுயிர்க்கதனறிவாகி யுடனின்ற கள்வ்னம் முதல்வனுகலா னவ்னை யுன்னறிவின்கட் காண்பாயாக வென்க.

காட்டிய வென்பது தன்வினைப் பொருள்பட நின்றது; "வாணிகமொன்றுந் தேற்றாய்" "தேற்றுவொழுககம" "தேற்றுதார் மாட்டு" என்புழிப்போல.

ஏகாரம அசைநிலை.

காணு தென்னுந் துவ்வீறு தொக்குநின்றது; "முறைக காதுமுட்டா செயி" னென்புழிபபோல

ஒருமைப் பன்மை மயக்கமென்பாரு முளா.

கண்ணுய அறிவாய என்க.

உடனின்றும் பசுஞானம பாசஞானங்களா னறியப்படாமை பற்றிககள்வ னென்றார் "கண்ணுகிக் கரணங்கள் காணுமனிற்ப" னென்றார் வழிநூலாசிரியரும.

தான அம்முதல்வன்.

காட்டிய வுள்ளதனைக் கண்காணு வெனவுவமைக கோகியவாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக் கொள்க.

இது எடுத்துககாட்டுவமை.

முதலதிகரணம் முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

மேலையதிகரணத்தினிதிரியததின வேறுவான் காணப்பட்ட தன்னறிவின்கண்ணே சிவஞானததாற சிவனைககாண்டலொன்றே சிவபபேறறிற்குச் சிறநத சாதனமென்றுணாத்தியவழி, அற்றேற், சிவஞானத்திற் காணுமாறியாங்ஙனமெனனு மவாய்நிலையை நீககுதற்பொருட்டு மேல்தறகுப புறனடையாக வெழுநதது இரண்டாமதிகரணம்.

இனியசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை யசத்தென்று காணவுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென் றுணர்தற்பாற்று எனவரும்.

இ-ள் படிக சொரூபத்தைக்காட்டாது மறைத்துநின்ற வேற்று நிறங்களை யிவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்களெனக்கண்டு நீத்தவழி நிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கிநிற்குமப்படிக சொரூபம்போல நிலையுதலுடைய ஞானத்தினுடைய சொரூபத்தைக்காட்டாது மறைத்துநிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரவஞ்சத்தை யிவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அவ்வழி நிராலம்பமாய் விளங்கித்தோன்றுவது அச்சிவஞானத்தினுடைய சொரூபமென்றறியும்பான்மைத்தென்றவாறு.

வன்னபேதங்கள் சித்திரமெனப்பொருள் கொண்டவழி நிலையுதலுடைய பித்தியின் சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிலையுதலிலவாயுள்ள சித்திரங்களை இவை நிலையுதலுடைய வல்லவென்று கண்டவழி யொருதன்மையாய் விளங்கித்தோன்றும் பித்திபோல வென்றுரைத்துக்கொள்க.

ஆசிரியர் சொற்பல்காமைப்பொருட் டிவ்வா றேகதேசவுருவகமாகவைத் துடம்பொடு புணர்த்தோதிய வேதுவையேனையதிகரணங்களுட்போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக்காட்டுமாறு.

இனி யசத்தாயுள்ள பிரவஞ்சத்தை யசத்தென்று காணவுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பினுளதாய் நிற்பது படிக சொரூபமாந் துணையான் எனவரும்.

வன்னபேதஞ் சித்திரபேதமெனப் பொருள்கொள்ளின் வேற்றியல்பாகிய சித்திரங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பினுளதாய்நிற்பது பித்தியின் சொரூபமாந்துணையான் எனவரும்.

ரண்டுப் பாசமென்றது காரியப்பிரவஞ்சத்தை யென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும், எதுப்பொருளை யுடம்பொடு புணர்த்துக்காட்டுவார் பிரவஞ்சத்தையென்னுது வன்னபேதங்களை யென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது காட்சி விசேடமே யாமென்பார் அசததென்றொழியவென்னுது அசத்தென்று காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிற்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய் நிற்பதென்றும், ஈண்டுப்பதியென்றது பதிஞானத்தையென்பார் ஞானசொரூபமென்றும், இஃதனுபவத்தினன்றிச சொல்லளவையி னறியவாராதெனபார் உணர்தற்பாற்றென்று முரைத்தார்.

அசத்தினியல் பிதுவென்பது அசத்ததிகாரத்திற் காட்டப்பட்டது கடைப்பிடிக்க.

அசத்தெனப்பட்ட காரியரூபப் பிரவஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரிய னறிவுறுதத வுபதேசபொருளினுறைத்துநின்று அட்டகுண மெட்டுச்சிததிக் கோகனதன்முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து நெறியறுவகையு மேலொடுகீழடங்கக் காரணரூபத்தினில்லாமையால் வெறும் பொய்யென நினைந்திருந்தல்.

அற்றேல், அவனை யவ்வாறுகண்டவழித் தோன்றுவது இன்னதென்றறியவாராத சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லையாலோ வென்னு மாசங்கையை நீக்கியதனை வலியுறுத்துதற்கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியா னந்தனாய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ
லானா வறிவா யளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதல்களையின் வந்து. எனவரும்

அசத்தெனப்பட்ட அறுவகைப் பிரவஞ்சததுள் அசுத்தப் பிரவஞ்சமெல்லாம் முக்குணமயமாகலிற் சத்துவகுண

விருத்தியாகிய பிரகாசரூபம், சாந்தரூபம், சுகரூபமாய்த் தான், இராசதகுணவிருத்தியாகிய பிரவிருத்திரூபம், கோரரூபம், துக்கரூபமாய்த்தான், தமோகுணவிருத்தியாகிய மனரூபம் மூடரூபம், மோகரூபமாய்த்தானளவிட்டறியப்படும் முதல்வனிம்முக்குணங் கடந்தவனாகலா னிவற்றுளொன்றாக வறியப்படா னென்பார் நிர்க்குணனென்றும், மிச்சிரப்பிரவஞ்சம், முக்குணங்களைக்கடந்து நிர்க்குணமாயுள்ள தொன்றாயினும் மலகன்மங்களோடு விரவிநிற்றலின் மலகாரியமாகிய மோகமுதலிய வெழுவகையுருவமாகத்தான், கன்மகாரிய சுகரூபந் துக்கரூபமாகத்தா னளவிட்டறியப்படு முதல்வன் மலகன்மங்களையுங் கடந்துநிற்றலான் அவற்றுள்ளுமோ ரியல்புபற்றி யறியப்படானென்பார் நின்மலனென்றும், சுத்தப்பிரவஞ்சம் மலகன்மங்களையுங் கடந்து நின்மலமாயுள்ள தொன்றாயினுங் காரியப்பட்டநித்தமாமியல் புடைமையிற் சாதிசயானந்தரூபமா யளவிட்டறியப்படும் முதல்வன் காரியப்பாட்டின துபசாரத்தையுங் கடந்தவனாகலா னவ்வாறு மறியப்படானென்பார் நித்தியானந்தனென்றும், ஆன்மாவு மிம்மூவகைப் பிரவஞ்சத்துட்பட்டுச் சகுணனுஞ் சமலனும் சாதிசயானந்தனும் பொதுவியல்புபற்றியறியப்படும் முதல்வ னவ்வாறு மறியப்படானென்பார் பரமாய் நின்றவென்றும், அங்ஙனநின்றநிலை யொன்றேயுமித் தறியப்படாமை பற்றித் தனிமுதல்வனென்றும், இத்தன்மையனாகிய முதல்வன் நிலமுதனாதமீறாகிய பிரவஞ்சங்களை யசத்தென்றுகளைந்தவழிப் பயின்றறியாமையி னின்னதென்றறிய வாராத சூனியம்போலச் சுட்டறிவி னளவினைகடந்து தோன்றிப் பின்னர்ச் சுட்டிறந்தறியு மறிவின்கண்ணே சோதிகுட் சோதியாய் வெளிப்பட்டுத்தானே விளங்கித் தோன்றுவ னென்பார் வானே முதல்களையின் அற்புதம்போலவிறந்து ஆனுவறிவாய்வந்து தோன்றுமேனென்றுங்கூறினார்.

எண்டுக்குண மென்றது முக்குணங்களை.

அவ்வாறன்றி நிர்க்குணமென்பது ஒருகுணமுமில்லா னென்றுரைப்பி னதுதன்வயத்தனுதன் முதலிய வெண்குணங்களேயியல்பாக வுடைய முதல்வனுக்கேலாமையின் மாயாவாதிமுதலியோர் கூற்றாய் முடியுமென்றொழிக.

தற்பரம் தனக்குப் பரமென னான்கனுருபு விரித்துரைக்க.

தன்னென்றது ஆன்மாவை.
அற்புதமென்றது ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று.
ஆனுவறிவு தன்னறிவின்க ணீங்காது நிலைபெறுமறிவு.
ஓகார மெதிர்மறை.

வானே முதலென்றதனானே தோற்றமுறைபற்றி வானுக்குக் கீழுள்ள பூதங்களும் ஒடுக்கமுறைபற்றி வானுக்கு மேலுள்ள தத்துவங்களு முடன்கொள்ளப்படும்.

ஏகாரம் அசைநிலை.
முதல் ஆகுபெயர்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தற்பரமா யென்புழி ஆக்கச்சொல் உண்மை குறித்துநின்றது வடமொழிமதம்.

ஆனுவறிவா யென்புழி ஆக்கம் முன்னர்ச்சூனியம்போற்றோன்றுவோன் பின் ஆனுவறிவாய்த் தோன்றுவானென வேறுபாடு குறித்துநின்றது.

குணகுணிகட்கு வேற்றுமை யின்மையின் முதல்வன் ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

அற்றேல், வானே முதல்களேந்தவழி அங்ஙனந் தோன்றும் பொருளும் வேறின்றெனக் கோடும் ஞானசொரூபமே யதுவென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகாண்—சுட்டி
யுணர்ந்தநீ சத்தல்லை யுண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனாற் பொய்விட்டுப் போம். எனவரும்.

ஏகதேச வுணர்வாற் சுட்டியுணரப்படும் நிலமுதற் சிவமீறாகிய பிரவஞ்சத்தை அசத்ததிகரணத்திற் கூறிய வியல்பு பற்றி யொரோ வொன்றாகச் சுட்டி யசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி முடிவின்கட் கோசரமாவது வேறின்மையிற் பாரிசேட வளவையானது சத்தேயாமென்று செம்மையே யறிவாயாக.

அற்றேல், அசத்தின் வேறு யங்ஙனங் கோசரமாவது சத்தேயாமென்ற தொக்கும்; அது முதல்வனன்று உயிரேயாமென்றாற் படுமிழுக்கென்னையெனின்? நிலைபேறின்றி யொரோ வொன்றாகச் சுட்டியறிந்து வந்தநீயென்று மொரு தன்மைத்தாய் நிலைபெற்று நிகழுமறிவாகிய சத்தாவாயல்லை; அசத்தை யசத்தென்று கண்டு நீக்கிய வழியுளதாகிய சத்தினைநீ யடிமையாகச் சென்று தலைப்பட்டதினாற் சுட்டியறிவதாகிய வேகதேச வறிவைச்செய்யும் பொதுவியல்பு நின்னை விட்டு நீங்குமாகலி னசத்துமல்லை யென்க;

ஆகலி னசத்துமல்லை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

எனவே யசத்தைச் சத்துடனின்று நீகருந்தன்மையாற் சதசத்தாவையென்பதாம்.

மயக்கமதுற்று மருந்திற் றெளிந்து, மென்ற வெண்பாவாற் பெறப்பட்டதனையே யீண்டுக் கடைப்பிடித்தற் பொருட்டுச் சுட்டியுணர்ந்த நீ சத்தல்லை யுண்மையைத் தைவம் புணர்ந்ததனாற் பொய்விட்டுப் போமாகலி னசத்துமல்லை யென வேறோராற்றானுந் தெளிவித்தா ராகலினிது கூறியது கூறலன்மையுணர்க.

சட்டவென்பது செப்பம பொருட்ட "தோரகரவீற் றிடைச்சொல். அது சட்டமென இழிவழக்கின் மகரவீருய் மரீஇயிற்று.

அசத்தைப் பிரித்தமைபிலா ஏகாரம பிரிநிலைக்கண் வந் தது.

தேவனதுடைமை தைவமென்பது வடமொழி

வாதனையுமின்றிப் பற்றறக் கழியுமென்பார் விடுமென் ஞது விட்டுபோமென்ருர்.

இனி யசத்தை பசத்தெனறு கண்டு நீக்குமாறும, நீங் கியவழி யுண்மையைத் தைவம் புணருமாறும், புணர்ந்தவழி பபொய்விட்டுப போமாறுந தெரிததுணர்ததி யதனை வலியு றுத்துதற் கெடுத்துக் காட்டுமுதாரணம்

கண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தா
யண்டனை யான்மாவி லாயந்துணரப்—பண்டணைந்த
வூனத்தைத் தான்விடுமோ ருத்தமனி லோண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றுன். என்வரும்.

சுட்டுணர்விற்கு விடயமான பிரவஞ்சத்தை இது சத் தன்று இது சததன்றென வொரோ வொன்ருகச் சுட்டி அச ததாகககண்டு விட்டுநீஙகி யஙஙன மறிந்து நீஙகிய தன்னறி வின் கண்ணே சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாத முதல்வனை யாராய்ந் தசசிவஞானத்தானே ஆசாரியன் சிவோயமெனத் தன்னுள்ளே பாவித்துச் சிவத்துவமசி யென்றறிவுறுக்குஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியப பொருளை நாடோறும பயினறு சிவோகமெனப் பாவிப்பனுயி னந்தப்பாவகத்தின விளங்கு முதல்வனு லநாதியே கூடிய பொதுவியல்பையு மதற்கேது வாகிய மலமாயா கன்மங்களையுந தாண்விட்டு நீங்குமாறு ஒள் ளிய கருட தியானத்தில விளங்குங் கருடனு லபபாவகன் விடத்தைத தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு போலாமென்க.

ஆகவென்பது ஆயெனத்திரிந்து நின்றது.
தான் முன்னையது எழுவாய் பின்னையது அசை
உத்தமனது ஞானத்தை யுத்தமனென் றுபசரித்தா
சான்ம பாகதச்சிதைவு.

இதனானே வருகின்ற வதிகரணத்துக்குத தோற்று
வாய் செய்ததூஉமாயிற்று.

ஈண்டுக கருடபாவனையென்ற தியாதெனிற் கூறுதும்.
ஆதிபௌதிககருடன் ஆதிதைவிககருடன் ஆதியான்மிக
கருடனெனக் கருடன் மூன்றுவகைப்படும். இவ்வாறு பொரு
டோறுங் கண்டுகொள்க. அவற்று ளுலகத்திற் காணப்படுங்
கருடன் ஆதிபௌதிககருடன், அதற்கதி தெய்வமாய் மாந்
திரிக னுள்ளத்தினதுபோல வைத்துத்தியானஞ்செய்து கணி
க்கப்படும் மந்திரம ஆதிதைவிக கருடன், அம்மந்திரத்தி னிட
மாக நின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன் கொடுப்பதாகிய சிவச
த்தி ஆதியான்மிககருடனெனப்படும், அவற்று ளீண்டுக்
கருட னென்றது கருடனுக்கதி தெய்வமாய் மாந்திரிக னுள
த்திற் காணப்படு மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிககருடனை,
அதனைப் பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்றுவந்த பயிற்சி
விசேடத்தா லம்மந்திரரூபமே தானாக வனன்னியபாவனை
செய்து தன்னறிவு தன் வசமாம்படி யுறைத்துநிற்றல். அங்
ஙனநின் றந்தமந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே யஃதவ் விட
வேகத்தை மாற்றுத லொருதலையாகலின் அப்பாவனை யீண்
டைக் குவமையாயிற்று

இதனானே கருடபாவனை சத்தியமா மென்பதூஉம், அத
னையசத்திய மென்பார் மதம் போலி யென்பதூஉந் தெற்றென
வுணர்க புள்ளுவிலங்கு மரமுதலிய சராசரங்களுக்கெல்லாம்
அதிதெய்வ மந்திர முளவெனபதூஉம், படிகம்போ லதுவது
வாமியல்புடைய ஆன்மா அவற்று ளெவ்வெம் மந்திரங்களைக்
கணிப்பி னவ்வம்மந்திர சொரூபியாவ னென்பதூஉஞ் சருவ
ஞானோத்தர முதலியவற்றுட் காண்க

இரண்டாமதிகரணம் முடிந்தது.

மூன்று மதிகரணம்.

—:*:—

மேலையிரண் டதிகரணங்களானுந் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான் கண்ட வான்மா அக்காட்சி, நிலைபெறுமாறசத்தாயுள்ள பாசத்தை யசத்தென்று கண்டொருவுக ஒருவியவழியுளதாய் நிற்கும் ஞானக்கண்ணினால் ஒருவிய தன்னறிவின்கண்ணே தனக்கு ஞேயமாகிய முதல்வனை நாடுக இவ்விரண்டு மக்காட்சியை நிலைபெறுத்தி யரன்கழல் சேறலாகிய சிவானந்தப் போகப்பயனைப் பயப்பித்தற்கு முறையே சாதகமாமென் றுணர்த்தியவழி அற்றேல், அப்பயனைப் பயப்பித்தற்குரிய விவ்விரண்டனையுஞ் சாதித்தோர்க்கு இனிச் சாதிக்கக்கடவ தொன்றில்லைபோலுமென மாணாக்கனுக்கு நிகழு மாசங்கையை நீக்குதற் கெழுந்தது மூன்றுமதிகரணம்.

இனி யிவ்விடத்து சீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வெனவரும்.

இனி யென்ப திையபுணர்த்துதற் பொருட்டெனமேலையுரைத்தாங் கடைப்பிடிக்க.

இவ்விடத்தென்றது ஆன்மாப் பாசமொருவி ஞானக்கண்ணினால் ஞேயமாகிய முதல்வனைக் கண்டவிடத்து என்றவாறு.

சீ பஞ்சாக்கரத்தை யென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை யென்றவாறு.

விதிப்படி யுச்சரிக்கவென்றது ஆன்மாப் பாசமொருவி ஞானக்கண்ணினிற் பதியிற்சிந்தை நாடுக வென விண்டுவிதித்த விதியின்படியே யோதுக வென்றவாறு.

பஞ்சாக்கரத்தாற் சாதிக்கப்படும் பொருளு மதுவேயாகலான வேறு வகுத்ததுக்கூறுது விதிப்படியென மாட்டெறிந்தொழிந்தார்.

இங்ஙன் மாசிரியர் மாட்டெறிநததூஉ முணராதார் சாதித்து நிற்குமுறை வேறே போதுமுறைவேறே யெனச் சித்தாந்த வழககோடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறையு மோதுமுறையுந தம்மு ளியைபில்வழி அஃததற்குச சாதனமாமாறியாண்டைய தென்றொழிக. இன்னுமித னியல்பனைததும் உண்மைவிளககஞ், சிவபபிரகாசந, திருவருட்பயன், கொடிபபாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுள் விரிதேதாதுதலினவையெல்லா மாண்டுககாண்க. ஈண்டுவிரிபபிற் பெருகும.

மானத், மந்த, முன்ரமெயன வுச்சரிக்குமாறும் மூவகைப்படும். அவற்றுட் சுத்தமானத மெனப்படு மறிவாற்கணித்தலே ஈண் டுச்சரித்தலென்பார் சூததிரத்துள் உச்சரிக்கவென்னு தெண்ணுக வென்றார். வடமொழிச சூத்திரததுஞ் சானிக்கவென்றது மது.

அற்றேல், மேலையதி கரணங்களி லோதியவற்றாற் பாசமொருவி ஞானம் பிரகாசித்து ஞேயததைக கண்டுழி யவ்வவினமையாது திருவஞ்செழுத்தானு மதனைச் சாதிக்கவென்றல் மிகையுமாய்ச சித்தசாதனமு மாமாலென்னு மாசங்கையை நீககி மேற்கோளைச் சாதிததற் கெழுந்தவேது

இவ்வான்மாககளுக்கு ஞானம் பிரகாசிததும் அஞ்ஞானத்தை வேமபுதின்ற புழுப்போல நோககிறறை நோககி நிற்குமாகலி னதனை நீககுதற் கெனக்கொள்க.

இ-ள். வேம்புதின்றபுழு அதனை நீத்துக் கரும்பினிற்றலைபபட்டதன்சுவை தெரிநதுழியும பயிற்சிவயத்தான் முன்னர்த் தானுக்கிய வேம்பின் சுவையைநோக்கி நிற்குமாறுபோல மேலையதிகரணங்களிற் கூறிப்போநத சாதகங்களைச செய்து முற்றிய வான்மாக்களுக் கச்சாதகங்களான் ஞானம விளங்கி ஞேயங்காட்சிப்பட்டவிடத்தும், பயிற்சிவயத்தான முன்னர்த்தா னுககிய பாசத்தை நோககி நிறகு மாகலி னத்

நோக்கமாகிய வாசனையைநீக்குதற்குரிய சாதகமதுவாகலான் இனி யிவ்விடத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்று மேற்கொண்டதெனக் கொள்க வென்றவாறு. எனவே யிரண்டுமொரு தன்மையவாயினும் மேலே விதிக்கப்பட்ட சாதகருக்குப் பயன் ஞானம் பிரகாசித்து நிலைகூடுதலும ஈண்டு விதிக்கப்படுஞ் சாதகத்திற்குப் பயனது கூடியவழியுந் தாக்குவதாகிய வாசனையை நீங்குதலுமாகிய பயன் வேறுபாடுண்மையின் ஒருதலைபாய் சாதிக்கக்கடவதாகிய திருவைந்தெழுத்தோதுதல மிகையாதலுஞ், சித்தசாதனமாதலுமா யாண்டையவெனமாணாக்கனுக்காசங்கையை நீக்கியவாறுமிற்று; ஆகவே யந்நிலை கூடப்பெற்றவர்க்கன்றி யேனையோர்க் கிஃ தேலாதெனப்படுது கண்டுகொள்க.

ஈண்டு ரோகமென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை "வாரோகி வாழுமூலமெல்லா" மெனப்புழிப்போல.

அற்றேல், இச்சாதகம் வாசனையை நீக்குமாறியாங்ஙன மென்னு மவாய்நிலையை நீக்கி யேதுவை வலியுறுத்துதற்கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்

அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை
யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தி—லஞ்செழுத்தாற்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கி
லண்டனுஞ் சேடனு மங்கு. எனவரும்.

ஆன்மாக்கள் சிவனுக்கு அடிமையாதலை யஞ்செழுத்தை யுச்சரிக்கு முறையில் வைத்துக்கண்டு தனதுடம்பினகத்தே பத்மம், நாபி, புருவநடு, வென்னு மூன்றிடத்து முறையே பூசை தர்ப்பண ஹோமத்தியானத் தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பேஞான பூசைசெய்யு முறைப்படி, யிதயகமலத்திற் சிவனை யவ்வஞ்செழுத்தா னமைத்த திருமேனியிற் கொலுவிருத்தி, மைமபொறிபடைகள், பொறுமை, இரக்கம்,

அறிவு, மெய், தவம், அன்பு என்னு மட்டபுட்பங் கொண் டவ்வஞ்செழுத்தாற் பூசைசெய்து குண்டலித்தானமாகிய நாபியில் ஞானவனலை யெழுப்பி அதன்கணத்திருவஞ்செ ழுத்தானே விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய் சுழுமுனை நாடி யிடைநாடியாகிய சுருக்குச்சுருவங்களால் ஓமஞ்செய்து விந்துத்தானமாகிய புருவநடுவில் சிகார யகார வகாரங்கள முறையே தற்பதப்பொருளுந் தொம்பதப்பொருளும் அசிப தப பொருளுமா முறைமைபி னவ்வஞ்செழுத்தாற் சிவோ கமபாவனை செய்யின் அப்பொழுதே யங்ஙனம விளங்கித் தோன்று முதல்வனுக்குச சேடசேடியபாவத்தா லாகற்பால தாகிய வடிமையாமென்க. ஓமித்தலுந் தியானித்தலும பூசை க்கு அங்கம. பூசை அங்கியென வறிக.

கோதண்டஞ சானிக்கிலென்புழிக் கண்ணுருபும் அண் ணமென்புழிக குவ்வுருபும் விரிந்துரைக்க.

ஆளாமுறைமை வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்

சுட்டறிவிறந்து ஞானத்தான ஞேயத்தைக் கண்டெங் குருநாதனைக் கிடைக் கைகூடிய வழியும, தொன்றுதொட்டு வரு மேகதேசப பழக்கமபற்றிப புறத்தே விடயத்திற் செ ன்று பற்றுவதாகிய தன்னறிவை யங்ஙனஞ் செல்லாது மட க்கி அகத்தே யொருகுறிபின்க ணிறுத்தி நிட்டைகூடிநிற்கு முறைமையை யஞ்செழுத் தோது முறைபில வைத்துககண்டு சிந்திக்கச சிந்திக்கச சிவதரிசனத்தை விளக்கி வாதனை வயத் தாற புறத்திற்சென்று பற்று மேகதேச வறிவைப பற்றறத் துடைத்துப பூரணநிலைபிற் கொண்டு செல்லு மாகலானது வாசனை நீக்குதற்குரிய சிறந்த சாதனமாதலறிக.

அங்ஙன மஞ்செழுத்தோது முறையான் ஒரு குறிபின் வைத்தன்றி முதல்வனைக காண்டல செல்லாதவாறும், அவ் வாறு கண்டவழி முதல்வன றம்மாட்டு விளங்கித்தோன்று மாறும், தோன்றியவழித்தானமமுதல்வனுக கடிமையாமாறு

முறைமையில் வைத்துணர்த்தியதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத் துக்காட்டு முதாரணம்.

இந்துவிற் பானுவிலி ராகுவைக் கண்டாங்கு
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணு—முந்தவே
காட்டாக்கிற் றேன்றிக் கனல்சே ரிரும்பென்ன
வாட்டாறு மோதஞ் செழுத்து எனவரும்.

அந்தரத்தியங்கு நவகோள்களுள் ஏனைக்கோள்போலக் காணப்படாத இராகு கேதுக்களை உபராகத்திற் சந்திராதித்தரிடத்திற் காணுமாறுபோலப் பதிபசுபாசங்களுள் யாவிதனை யறிந்தே னறிகின்றிலேனென்னு முணர்விற்கு விடயமாகக் காணப்படும் பசுபாசங்களோடொப்ப வேறு காணப்படாத பதிப்பொருளாகிய முதல்வனைத் தன்னிதயத்தின்கணஞ்செழுத்தோது முறையாற் காணுமாயிற் கோலைநட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக் கடையவே காட்டத்தினின்றுந் தோன்றுமங்கிபோல முதல்வனுண்டுத் தோன்றி யறிவுக்கறிவாய் விளங்கிநிற்கும் அப்பொழுது தானுங்கனலைச்சேர்ந்த இரும்பு போலத் தன் சுதந்திரத்தைவிட்டு முதல்வனுக்கு அடிமையாமாகலா னவனஞ்செழுத்து விதிப்படி யொருதலைபாக வோதுக வென்க.

கேதுசாயாக்கிரகமாதலின் வேறுகூறாது இராகுவை யெடுத்தார்.

கண் அறிவு

தோன்றியதாமெனக் கூட்டுக

உந்துதல் கண்டுகடைதல் மேற்று

காட்டாக்கினியி னொப்பது காட்டாக்கினென விகாரமாயிற்று.

இன் உவமவுருபு

தான் எழுவாய்.

கண்டுமோதஞ்செழுத்தென்றது வலியுறுத்தற்பொருட்டு.

அற்றேல், தத்துவ முப்பத்தாறுக்கு மப்பாற்பட்ட முதல்வனை இதயத்துட்கண்டு பூசிக்குமா றியாங்ஙனமென்னு மாசங்கையை நீக்கி அண்டபிண்டமவை சமமாகலா லண்டத் தினுள்ளனவெல்லாம் பிண்டத்துள்ளுஞ் சூக்குமரூபமா யுண் மையின அண்டவடிவாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களு மித யத்திற் கமலரூபமாய் விளங்குமாகலின் முப்பத்தாறு தத்து வங்களுக்கு மேற்பட் டங்ஙனம் வியாபகமாய் வயங்கு முதல் வனை அவ்விதய கமலத்தின்மே லலரக்கண்டு பூசித்த லமைவு டைத்தெனத் தெளிவித்தற்பொருட் டவ்விதய கமலத்தி னியல்புணர்த்தி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

மண்முத லளமலர் வித்தை கலாரூப
மெண்ணிய வீசர் சதாசிவமு—நண்ணிற்
கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணு
நிலையதிலா மச்சிவன்ரு ணேர். எனவரும்.

இதயகமலத்தி னியல்பை யுற்றறியப்புகின் நிலமுத லிய விருபத்து நான்குதத்துவமும நாபியினின் றுந தோன்று மெண்விரலளவைத்தாகிய நாளவடிவும, வித்தியாதத்துவ மேழுஞ் சுத்தவித்தையுமாகிய வெட்டும் எட்டிதழ்வடிவும்; அவற்றினமேற் கருதபபட்ட ஈசுரதத்துவமுஞ் சதாசிவதத் துவமும அறுபத்துநான்கு கேசரவடிவும, சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டுவடிவும, சிவதத்து வம் அப்பொகுட்டினுட் காணபபடு மைம்பத்தொரு பீசவடி வுமா மாகலா னமமுப்பத்தாறு தத்துவமு மாசனமாகக்கொ ண்டவற்றின்மேனிற்கு முதல்வன் றிருவடிக ளவ்விதயகம லத்தின்மேனிற்கும்; அதனையறிந்து பஞ்சாக்கரத்தாற் பூசை செய்வாயாக வெனக.

வித்தை யென்பதனை யிரட்டுறமொழிந்துகொண்டு வித் தியாதத்துவமெனப்படுங் கலாதியுஞ், சுத்தவித்தையுமென் றுரைத்துக்கொள்க.

"மூட்டுமோகினி சுத்தவித்தை" யென்னுஞ் சிவஞான சித்தியில மோகினியென்றதூஉம் ஆகுபெயரா னதன்காரிய மாகிய கலாதிகளின்மேற்று.

இனி, இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தொரு தத்துவமெனப்படும எட்டுக்கொத்தும் எண்விர ளவடிவம், நாளத்துக்கு மவற்றிற்கு மேலாகிய அசுத்தமாயா தத்துவம் நாளத்துக்கு மலருக்கு நடுக்கண்டமாகிய கிரந்தவடிவம், அதற்குமேற் சுத்தவித்தையின் வாமை முதலிய வெட்டும எட்டிதழ்வடிவமாமென்றுரைப்பாரும், அசுத்தமாயைகிரந்தியி னதசசதனம், சுத்தவித்தை யூர்த்துவச் சதனமென வைத்து அதற்குமே லீசுரதத்துவத்திலனநதன் முதலிய வெட்டுமே யெட்டிதழ்வடிவம் சதாசிவதத்துவ மொன்றுமாத்திரமே கேசரவடிவமெனக் கொண்டதற்கியையக கொண்டு கூட்டியுரைபபாரும், கலாரூபமென்றது நிவிர்த்தி முதலிய கலைகளை யெனவும அஃதியாண்டும கூட்டி யுரைக்கப்படுமெனவுங் கொண்டவ்வாறு கோடலான், மண்ணு மண்ணைமுதலாக வுடைய வேலை யிருபத்து மூன்று தததுவமுமாகிய கலாரூபமாவன நிவிர்த்தியும பிரதிட்டையுமேயாகலா னவையிரண்டும் முறையே நாளமு மலருமாம் விததியாதத்துவமாகிய கலாரூபமாவது விததியாகலை சுத்தவித்தையோடுகூட்டி யெண்ணப்பட்ட ஈசர் சதாசிவமாகிய கலாரூபமாவது சாந்திகலை ஆகலா னவையிரண்டும முறையே கலையெனபபடுங் கேசரமும் கலைகருள் ளுருவெனபபடுமபொருட்டுமாம நாதமுஞ் சததியு மாகிய கலாரூபமாவது சாநதியாதீத கலையாகலா னது பொகுட்டின்கண்ணுகிய பீசமாம என்றிவ்வா றுரைப்பாருமுளர். இவையெல்லா மவ்வவாகம பேதமபற்றிக கொள்ளபபடும.

கலையறுபததது நான்காகலான் அஃதறுபத்து நான்காகிய கேசரங்களுக் கததொகைபற்றிக் கூறப்படு மாகுபெயராயிற்று.

ஈசனென்றது ஆகுபெயராய் அவரானதிட்டிக்கப்படுந் தக்துவத்தை யுணர்த்திற்று.

கலையுரு கலைகளுள்ளுருவென உள்ளுருபுவிரித்துரைக்க. கலைகளுள்ளுருக கேசரங்களுக்கு நடுவாய் விளங்கும் பொகுட்டென்பது.

கலையுருவாஞ் சததிநாத மதன்கண்ணுமென மாறியுரைக்க

ஆமென்பதனை நாளமலர் கலாருப மென்பவற்றோடுங் கூட்டியுரைக்க.

இது நாள முதலாக மேனோக்கித் தோன்று மூலகத்திற் கமலம்போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றுந் திவ்விய கமலமென்க.

மூன்றுமதிகரணம் முடிந்தது.

சிவஞானபோதத்திற்குத் திருவாவடுதுறைச் சிவஞானயோகி செய்த சிவஞானபாடியத்தில் இரண்டாவ துண்மையதிகாரத்துச் சாதனவியலில் மூன்றும்பாதமாகிய விவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரம் முடிந்தது.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
யேக னாகி யிறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

எ-து சூ-ம். எ-னின், பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று. மேலையோத்துண் மூன்றுபாதத்தானும் முறையே சாதிக்கும் பொருளினியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளினியல்புஞ் சாதிக்குமாறு முணர்த்தி ஈண்டச் சாத

கத்தா ளுகிய பயனியல்பு வகுத்தற்கூறுவா னெடுத்துக்கொ ண்டமையி னிவவோத்துப் பயனியலென்னும் பெயர்த்து.

பாசவீடுஞ் சிவபேறுமெனப் பயனிருவகைப்படு மா கலா னவ்விரண்டனுட் பாசவீடாகிய பயனைப்பெறுமா றுணர்த்து முகத்தானே சீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச் சரிக்கும் வழிச் செய்யற்பால திதுவென வஞ்செழுத்ததிகர ணத்தி னுணர்த்துதல் பயனோத்தின் முத ற்பாதமாகிய விப்பத்தாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்தென்க.

மேற்சாதக முணர்த்திய வழிச் சாதகத்தாற் பெறப் படும் பயனியாதோவெனப்பயனை யவாய்நிற்றலி னவ்வவாய் நிலை பற்றியவியைபானே யோத்தியைபும், ஆன்மசுத்தி கூறி ப்பின் ஆன்மலாபங் கூறுதன் முறைமையாகலின் அம்மு றைமை பற்றிய வியைபானே பாதவியைபும், விதிப்படி பஞ் சாக்கரத்தை யுச்சரித்தால் வாதனை மலம்போ மென்றவழி, அங்ஙன முச்சரிக்குங்கால் நிற்குநிலையு, மிவ்வாறுகற் பாற் றென்பது கூறுக்கால் உச்சரித்தார்க் கெல்லாம் வாதனைம லம்போதல் வேண்டுமென்னு மாசங்கை நிகழ்தலி னவ்வாச ங்கை பற்றிய வியைபானே அதிகரண வியைபும் பெறப்ப ட்டன.

அற்றேல், 'விட்டன்னியமின்மையி னரன்கழல் செலு' மெனப் பயனுமாண்டே கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டதனை யவாவுமா றியாங்ஙன மெனின்? பயனை யறிவித்தாலன்றிச் சாதனஞ் செய்தற்கண் மனவெழுச்சி செல்லா தென்பது பற்றி யாண்டும் பொதுவகையாற் கூறிப்போந்ததனை ஈண்டு கிளந்தெடுத் தோதாக்கால் விடுமா றியாங்ஙனஞ் செலு மாறியாங்ஙன மென்றவாய் நிற்ற லொருதலையென விடுக்க. ஏனையவு முய்த்துணர்ந்து கொள்க.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு ஞானக்கண்ணி னிற் சிந்தை நாடப்பட்ட வம்முதல்வன் பொருட் டன்மை

யால் வேறே யாயினும் வேறு காணப்படாது யானே கண்டேனென்னும்படி யுயிர் தானேயாய் நின்ற வப்பெத்தநிலை போல சுண்டு த தானென வேறுகாணபபடா தமமுதலவனோ யாமபடி யொற்றுமைப பட்டவ்விறை பணியின் வழுவாது நிறபின் உராதநுனைத தேர்தமெனப பாசமொருவிய வழியும வாதனையால் வநது தாக்கும மலமாயை யென்னு மிரண்டனுடனே வலிய கன்மமலமு மில்லையாய்ப் பற்றறக கழியுமென்றவாறு.

ஏகாரத் தேற்றம்.

நெறி யுவமவுருபு.

வினையை வேறு பிரித்தமையின் இன்றேயென வொன்றறி சொல்லாற கூறினர்.

ஈண் டேகனுகி யொற்றுமைப் படுதலாவது: குடமுடைநதவழிக் குடாகாயமு மாகாயமு மொன்றுதல் போல வொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றி வெள்ளியை யிப்பியென்பது போலத திரிவுகாட்சியா னொற்றுமைப் படுதலோ; அன்றி மண்ணே குடமென்பது போல ஒன்று திரிந்தொன்றயொற்றுமைப படுதலோ, அன்றி வெள்ளையுந தாமரையுமென்பது போலக் குணகுணித் தன்மையா னொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றித் தீயு மிருமபுமபோல வொன்றினொன்று விரவுதலா னொற்றுமைப் படுதலோ, பாலு நீரும் போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தா னொற்றுமைப் படுதலோ, கருடனு மாநதிரிகனும்போலப் பாவனை மாததிரத்தா லொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றிக் காய்சசிய விரும்பி னீர்போல வொன்றி னொன்றி லயமா யொற்றுமைப் படுதலோ, பேயுமபேய்பிடி கொணடவனும் போல ஆவேசத்தா னொறறுமைப படுதலோ, அன்றிக் காட்டத்தி னெரிபோல விளஙகாமையா னொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றொளியின் விளக்கொளி போலச் சததி கெடடு நிற்றலா னொற்றுமைப் படு

தலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போ லென்பதுகர்ச்சி மாத்திரையா னொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றி நட்டோரிருவர் போல நட்பின் மிகுதியா னொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றியாவும் ஆமாவும் போல வொப்புமை மாத்திரையா னொற்றுமைப் படுதலோ என அவ்வச் சமயவாதிகள் மதம்பற்றி நிற்கு மின்னோரன்ன வாசங்கைகளை யெல்லாம் நீக்குதற் பொருட்டு அவனே தானேயாகிய வந்நெறியென வுவமை யெடுத்துக் காட்டியோதினார்.

அற்றேல், வீண்டுச் சம்பந்த மென்னையெனி னதுவருகின்ற சூத்திரத்தி னுவமை முகத்தானோதுகின்ற ராகலினான்டுக் காட்டுதும்.

இதனுள் அவனே தானேயாகிய வந்நெறி யேகனாகியென்பதோரதிகரணம் இறைபணிநிற்க மலமாயைதன்னொடுவல்வினை யின்றே யென்பதோ ரதிகரணம். ஆகவிரண்டதிகரணத்த திச்சூத்திர மென்றறிக.

முதலதிகரணம்.

அவற்றுண் மேலைச் சூத்திரத்தின் வாசனாமல நீங்கியான்ம சுத்திபாதற் பொருட்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தைப் பாசமொருவிப் பதியை ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடுகவெனச்சிவதரிசனம் பண்ணுமாறோதிய விதிப்படியே மகாவாககியப் பொருள் பயப்ப வுச்சரிக்கவென் றுணர்த்தியவழி வாசனாமல நீங்குதற் கெவ்வா றுச்சரித்தன் மாத்திரையேயமையும் போலுமென்னு மாசங்கையை நீக்கி மேற்செய்யுமா றிதுவென்பதாய சித்தாந்த முணர்த்துதற் கெழுந்தது முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுர னிவ்வான்மாவாய் நின்ற முறையாலவனிடத் தேகனாகி நிற்க எனவரும்.

ஏகனாகி நிற்றலாவது " இரண்டாம் பயனென்னா திருவருடெளியிற் சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றாம் பென்றிறை யியற்கை யியம்புதற்கும்" எனச் சங்கற்ப நிராகரணத்துப் பரம சித்தாந்தமாக முடிவின்க ணோதியவாறே திருவஞ்செழுத்தி னுய்த்துணர்ந்து நிற்றலென்க.

அற்றேல், வாதனாமலநீங்கி ஆன்மசுத்தி பண்ணுதற்குச் சீ பஞ்சாக்கரத்தை யவ்விதிப்படி யுச்சரித்தலே யமையுமதன்மேலு மேகனாகிநிற்ற லெற்றுக்கென்னு மாசங்கையை நீக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தற்கெழுந்த வேது

அவ்வாறு நிற்கவே யானென தென்னுஞ் செருக்கறறவனது சீபாதத்தை யணையுமாதலான் எனவரும். இ-ள் ஏகனா யப்படி நின்றாலே யன்றி யானெனப்படும் ஞாதாவும் எனதெனப்படும் ஞானமு மதற்குவிடயமா யெனதெனப்படும் ஞேயமும் எனப்பகுத்துக் காணு மயக்க வுணர்வுக்கேதுவாகிய மலவாசனை நீங்காது; அது நீங்கினாலன்றி முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தை யனுபவித்தல் கூடாதாகலான் அம்மல வாசனை நீங்கிச் சிவானந்தத்தை யனுபவித்தற்கு அதுவே சாதகமென்பது பெறப்படுதலான் ஈண்டுப் பரமேசுர னிவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையா னவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றேல், ஞாதுரு ஞானம் ஞேய மெனப் பகுத்துக்காணனுங் காட்சிமயக்க வுணர்வாமா றியாங்ஙன மென்னு மாசங்கையை நீக்கி யேதுவை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக் காட்டு முதாரணம்.

நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாமேழு முண்டாத
னானெனவொன் றின்றியே தானதுவாய்த்-தானெனவொன்
றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்
தில்லென்று தானா மிறை எனவரும்.

யானென்று மவனென்றும் பகுத்தறிந்து நிற்பார்க்கும யானேயென நிற்பார்க்கும போல நாடுகின்ற வான்ம போத முனைத்துத் தோன்றுமாதலானதுதோன்றும வழித் தானென் றொருமுதல காணப்படுமாறின்றித் தானவ்வுயிரேயாய்க் காணப்படடும் யானென் றொருமுதல் காணப்படுமாறில்லை யென்றறிந்து தான் முழுவதுமெனக் காண்பவரை யவ்வாறே வேறு காணப்படுமாறில்லை யென்று தனது திருவடி வியாபகத்து ளடங்கி நிற்கச்செய்து தானே முழுவதுமாய்க் காணப்படடும நிற்ப னிறைவனென்க.

ஆய் ஆமெனக் கூட்டுக.

ஆயாமென்புழிச் செய்தெனெச்சங்கால முணர்த்தி நின்று மற்று நள்ளார்க்கு நஞ்சொத்து நட்டார்க்கமிழ் தொக்கு மிவனென்புழிப்போலத் தன்வினையாதன் மாத்திரையே புணர்த்தி நின்றது.

தூலவொளியாகிய கண்ணொளியும் சூக்குமவொளியாகிய விளக்கொளியும அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை பிரித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாக் காணுங்காற் காணுந் தன்மையே முனைத்துத் தோன்று மாகலி னவ்வழி விளக்கொளியிருந்து மிலலை, விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலி னவ்வழி கண்ணொளியிருந்து மில்லை கண்ணொளியும் விளக்கொளியுமென பகுத்துக் காணப்புகினுங் காணுந்தன்மையே முறபட்டுத் தோன்றுதலின் விளக்கொளி திரிவுபுலனாகக் காட்சிப படுவதல்லது தெளிவு புலனாய்க் காட்சிப்படட நிற்பதில்லை அதுபோலத் தூலவறிவாகிய வுயிரும சூக்கும வறிவாகிய சிவமும அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலையும பிரித்தறிய வாராமையின் உயிராய்க் காணுங்கா ற சிவமில்லை சிவமாய்க் காணுங்கா லுயிரில்லை இரண்டுமாய்க் காணப்புகினுந் தற்போத முற்பட்டு நிற்றலின் அவ்வழியுஞ் சிவம் ஐயக் காட்

சிக்குப் புலனாய் நிற்பதல்லது தெளிவுக்காட்சிக்குப் புலனாய் நிற்குமாறில்லை யாகலான் நானவனென் றெண்ணினார்க்கு நாடுமுள முண்டாத றானென்ன வென்னறின்றியே தானதுவர் யென்றார்.

உவமை பிறந்தது தழீஇயிற்று.

இக்கருத்தே பற்றிக் "காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண் பதுவு நீத்துண்மை காண்பார்கணன்முதலி காணார்க" வென் றோதிய புடைநூலாசிரியர் மீளக் "காண்பானுங் காட்டு வதுங் காண்பதுவுந் தண்கடநதைச் சமபநதன வாட்டு நெறி வாராதவர்" "கண்ணொளி விளக்கின சோதி கலந்திடுங் கருத் தொன்றன்றே" எனவுங் கூறினாரென்பது.

இக்காட்சி யிரண்டனுள் யாது திரிவுக்காட்சி யாது தெளிவுக்காட்சியெனிற்கூறுதும் விளக்கொளியானது எவ்வெவ் வொளியோடு கூடினு மவ்வவ்வொளி வடிவாய்க் காணப்படு மியல்பிற்றன்றி யொரு பெற்றியாய்க் காணப்படு மியல்பிற் றன்மையின் அவ்வவ்வொளிகள்கண்ணொளியோடு கூடியவழி யும் ஒருபெற்றியவே யெனப்படு மியல்பினவாகலி னவ்விய ல்பறியா தங்ஙன மவ்வவ்வொளிவடிவாய்க் காணப்படு மியல் பிற்றன்றி யொரு பெற்றியாய் விளங்காத கண்ணொளியைத் தனித்துக்காண்டல் திரிவுக்காட்சி யெனவும், ஒருபெற்றி யாய் விளங்குவனவாகிய அவ்வவ்வொளிகளைத் தனித்துக்காண் டல் தெளிவுக்காட்சியேயா மெனவும், நுண்ணுணர்வா லொ க்கியுணர்ந்து கொள்க.

அற்றேல், காட்டு மொளியின் வேறாய கண்ணுக்கோ ரொளிக்குண முண்டென்றற் கேதுவென்னை? யுண்டெனின், பிறபினிந் துணையாயினுந்தானே விளங்குமாதல் வேண்டு மாலெனின், ஆகாயத்தின் கண்ணவாகிய சத்தகுணம், முரசு த்தொனியில் சையோக முதலிய வியஞ்சகங்களான் விளக்கப்பட் டுழி விளங்கி அல்லுழி விளங்கா தொழிதலே யன்றித் தினை

த்துணையானுந் தானே விளங்குமா றின்றென்பது பற்றி வியஞ்சகத்தான விளங்கி யெதிரொலி வடிவாய்த் தோன்று மவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்றென்பார் யாருமில்லை, அதுபோலக் கண்ணின் கண்ணதாகிய வொளியும் வியஞ்சகமுளவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காமை மாத்திரையே பிறிதில்லையாகலா னதனைக் கண்ணின்குண மன்றென்ற லறிவில்லார் கூற்றேயாமெனவும், அக்கண்ணொளி தன்னை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொரு ளேகதேசமாயின் ஏகதேசத்து விளங்கியும் அது வியாபகப் பொருளாயின் வியாபகமாய் விளங்கியும் நிற்குமியல்பிற் றெனவுமுணர்க.

அற்றேல், லஃதங்ஙனமாக கண்ணொளி விளக்கின்சோதி கலந்திடுமென்றற்குப் பிரமாண மென்னை? ஒரு விடயத்தின் மேல்வீழ்ந்த பல கண்ணொளிகட்குத் தம்முளியை பில்லாத வாறுபோல வொருவயிற் பட்ட கண்ணொளி விளக்கொளி கட்குத் தம்முளியைபில்லை யென்றல் பொருத்தமுடைத்தா லெனின் அறியாது கூறினாய்; ஒரு விடயத்தின் மேல் வீழ்ந்த கண்ணொளிகடம்மு ளொன்றனை யொன்று காணுமாறில்லை, காணப்படுமாறு மொன்றுகொன்று காட்டுமாறில்லை ஆகலானவை தம்முட் கலத்தற் கேதுவின்றென்ப தொக்கும்; அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக் காண்டலும் விளக்குக் கண்ணுக்குக் காட்டுதலுமாகிய வியைபுண்மையின் இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின வின்கட்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்கட்டத்தம விடயத்தோ டியைந்தன்றிச் சந்நிதி மாத்திரையா னவற்றைப் பற்றுதல் செல்லாதென்பதே யாகமங்கட்கெல்லாந் துணிபாகலானு மதற்கேற்றமைபவாகிய கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத் தம்முட் கலப்பில்லை யென்றல் சிவாகம வழக்கொடு முலக வழக்கொடு முரணுவார் கூற்றே யாமென்றுணர்க. இன்னு முவமைக்கோதியன வெல்லாம் பொருட் கண்ணுமாமா றுணர்ந்துரைத்துக் கொள்க.

அற்றேல், இவையனைத்துமொக்கும். எண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்களொன்றனை யொன்று காணுமாறின்மையி னதுபோல ஆன்மாக்களும் பிறவான்மாககளையறிதல் போது மெனின்? அறியாது கூறினாய், கண்க டம்மு ளொன்றனை யொன்று காண்டலில்லை யென்றது விளக்கினையும் விடயத் தினையுங் காணுமாறுபோலத் தனிதத முதலாய் வேறுகாணு மாறிலலை யெனற துணையேயனறிப பிறிதின்மையின் கண் விளககொளியைக் காணுங்கா லதுவே தானாக நின்று தன்னை யு மவ்விளககொளி வண்ணமாய்க் காண்ட லுண்டென்பது கண்கூடாக வறியக் கிடத்தலி னேனைக்கண்களையு மவ்வாறு காண்ட லமையுமாகலா னதுபோல ஆன்மாவும் பிறவுயிர்க ளைத் தனிதத முதலாயப பிரிததறியுமா றில்லையாயினுஞ் சிவத்தைத் தரிசிக்குமவழி தானதுவாய் நின்று தனனை யறியுமாறு போலப பிறவுயிர்களையு மசசிவத்தின் வண்ண மாய்க் கண்டறித லமைவுடைத்தாகலா னென்பது.

அற்றாகலி னன்றே 'தன்னாலே தனையறிநதாற் றன் னையுந்தானே காணுந்தானதுவாகி நின்றே' எ-ம. "அன்னிலை சரணமாகா வகையதிலறிவடங்கி மன்னிட வியாபியாயவன் பபனாரென்று" மெனவும புடைநூலாசிரிய ரோதியதூஉம், "என்னையுங கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே னின்னிலை யனைத்தையுங் கண்டே னென்னே நின்னைக்காணா மாந்தர் தமமையுங் காணாத்தன்மையோரே" என மும்மணிக்கோவை யினோதியதூஉம், பிறண்டு மிவ்வாறே யோதியதூ உமென்க.

முதலதிகரணம் முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

—:*:—

முதலதிகரணத்தின் மேலைச்சூத்திரத்தோதிய சிபஞ் சாக்கரத்தை அவ்விதிப்படி யுச்சரிக்கின்றுழி அதனகண்

விளங்கும ஞாதுரு ஞான ஞேயபபகுபபிறநது நின்றுச்சாந்தாலன்றி மலவாதனை யருமையா லஃது றுமவண்ணம் முதலை விட்த் தேகனாகி நிற்றல் வேண்டுமென மலவாசனை யறுதற் குபாயங் கூறியவழி அற்றேல், ஆன்மா அவ்வாறு நிற்புழி யதன்குணமாகிய வறிவிச்சை செயல்கள் கெட்டொழியுமோ கெடாதுநிற்குமோ எனறார்க்குக் குணகுணிகட்கு வேற்றுமை யின்மையாற குணஙகெடவே குணியுங் கெடுமெனபட்டு முப்பொருளு நித்தமெனனுஞ் சித்தாநததேர்டுமுரணி யவசித்தாநதமாம. கெடாதுநிற்குமாயி னேகனாதல் செல லாதா லென்னு மாசங்கையை நீககுமுகததானே யேனை மாயாகன்ம வாசனை யறுதற் குபாயங் கூறுதற் கெழுநதது இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்க எனவரும்.

நிற்றலாவது சலியாமைநிலைபெறுதலெனபார் வழுவாது நிறகவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்ற தியாதெனின்? அஃதாசிரியர் தாமே முன்னர்த தெரித்துரைககின்றமையி னிணிதுவிளங்கும்.

அற்றேல், அவ்விறைபணி வழுவாது நிற்பின ஆன்மா சுதந்திரனல்லனாய்ப் பரதநதிர னெனபபட்டு முத்தியும் பரதநதிர னெனபபட்டு முத்தியும் பரதமெனப்பட்டு வழுவாம "பரதந்திரியங் கரைகழி பந்த" மெனச் சிவாகமங்களிலே யோதுதலா னென்னு மாசங்கை யை நீககி மேற்கோளைச் சாதித்தற கெழுநதவேறு

அவனருளா லல்லதொனறையுஞ் செயயாமையே யநாதிகனமமப பிரவேசியாவதலான் எனவருமை, கண்ணொளி சூரியகாட்சி விளககொளியை யினறியமையாமைபிற காண்டல் செல்லாத தனசெயலே யெனககனறி தானென வேறுமுனைப்புமாறின்றி யவ்விளககொளியினடங்கி நிறபபி னேனியவிடத் தின்றுங் காணுமதுநாக்குமாறில்லை யதுபோலத் தான்

னுடையவிச்சா ஞானக கிரியைகளின் றொழிற்பாட்டுக்கு முதல்வனது இச்சா ஞானக கிரியைகளே யின்றியமையாத வா ணமாவு மவ்வினைபபற்றி நிகழ்வனவெல்லாம முதலவனதிச்சா ஞானக் கிரியைகளது நிகழ்ச்சியே யெனககண் டமமுதல் வன் வியாபகத்துககுள்ளாக வடங்கிநிற்பிற் பிரவஞ்சஞ சிறி தூந தாக்குமாறிலலே; அஃதின்ருகவே அது காரணமாக மே லேக்கு வினையேறுமாறு மில்லே; அலனுழி யெல்லாம் பிரவஞ் சநதாக்காதொழியாது; அஃதொழியாதவழி யதுகாரணமாக வரும் விருப்பு வெறுபபேரு தொழியாது; அஃதேறுமாயிற் பிறவிககு வித்தாய் மீளப்பெத்த நிலேயிற் செலுத்திவிடுமாக லா னங்ஙனமாகாதவாறு மாயை கன்மங்களின் வாதனேயறு தற் குபாயமதுவேயாகலா னிறைபணி நிற்றலொருதலேயான் வேண்டுமென்பார் அவனருளா லல்லதொன்றையுஞ் செய்யா ஞகவே யஞ்ஞானகன்மம பிரவேசியா வாகலானினி யவ்வி றைபணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டதென்ருர். எனவே "பரதந்திரியங் கரைகழிபந்த" மெனச் சிவாகமங் களி னுண்டாண்டோதியது அவ்விறைபணி நிற்றலேயன்று மற்றுசசிவானநதத்தை யனுபவிததற்கட் செல்லுமியல்பிற் ருகிய தன்னிச்சை வழிவிடாது மலத்திஞ லேந்தொழிலெ னக படுத்துச் சுழல்விக்குங் காரணமூர்த்திவழி நிற்றலே யாமெ னக்கொள்க.

சிவானந்தத்தை யனுபவித்தற் கேதுவா யிறைபணிநிற் கை தன்னிச்சைவழி நிற்றலேயா மாகலி னஃததனே நோக் கிச் சுதந்திரமே யாமென்பது. மலவாசனேயறுதல் மேலேயதி கரணததாற்போநதமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயை யின் காரியமாகிய மயககவாசனேயே யாமெனவும், சஞ்சிதந் தீககையானும பிராரதத மனுபவததானு மறுதலின் ஈண்டுக கன்மமென்றது ஆகாமிய வாசனேயே யாமெனவுங் கொள்க.

அஞ்ஞானகன்மம் உம்மைத்தொகை.

அற்றேல், அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்யாத வழி அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியாதவாறியாங்ஙனம்? பிற் செயாதனுபவிக்குமாறின்மையிற் பிராரத்த மனுபவிக்கும் வழி யாகாமிய மேறுத லொருதலையாமாலென்னு மாசங்கையை நீக்கி யேதுவை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மரனுடைமை—யாமென்னி
லேத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன். எனவரும்.

செவிவாய் முதலிய விந்திரியங்கள் முதல்வனதுடைமையாகிய மாயேய மெனப்படுவனவன்றி ஆன்மாவாகிய யாமெனப்படுவனவல்ல, அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன் வயத்தினனறி நம்வயத்தனவலல, அவ்விந்திரியங்கள் சத்தாதி வாக்காதிகளை விடயித்தற்கு வழியாகிய தனுகரணபுவன போகங்களும் அம்மாயேய மாவனவன்றி யாமாவனவல்ல, அவை சேட்டித்தலு முதல்வன் வயத்தினன்றி நம்வயத்தனவல்ல, அவற்றொடுகூடி நின்று வினைகளை யீட்டி நுகர்ந்துவருகின்ற யாமும ஞானக்கிரியைகளை முதல்விளக்கியவழி விளங்கியும அல்லுழி விளங்காதும் இவ்வாறு முதல்வனை யின்றியமையுமாறின்மையா னம்முதல்வன துடைமையாவே மல்லது சுதந்திர ராவேமல்லே மென் றிங்ஙனம் பசுபாசங்களினியல்புகளை யுள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லா மவனருளின்வழி நின்றுசெய்யுஞ் செயலாய்க் கண்டுகொண்டிருப்பாராயி னவ்விறைபணியாகிய வடிமைத்திற முடையாரெவ்வுடம்பினின் றெவ்வினைகளைச் செய்யினு மவையவர்க்குப் பந்தமாகவில்லை யவ்வாகாமியவினையை யவிஞ்பாவமாயுடன்கொண்டு வருவதாகிய பிராரத்தவினையுந் தன்னைக்கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் உடலூழா யொழிவதன்றி யேனையோர்க்குப் போலவவர்க்காத லில்லையாகலானென்க.

நம்வழிபி னல்லவென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.
தருவான் மூன்றுமெனக் கூறிக்கொள்க.
ஆமென்பது சொல்லெச்சம்.

சஞ்சிதவினையாசாரியன் றீக்கைசெய்த மாத்திரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டு முற் செய் வினையென்றது பிராரத்தவினையே யென்க கொள்க.

தருதலிட வழுவமைதி:

அற்றேல், இறைபணியார்க் குளதாகிய வினை அவரைச் சாருமாறில்லை யுடனூழாயொழியுமாறும், ஏனையோர்க் குளதாகிய வினையுயிரூழாய் வந்து வருத்துமாறும, இங்ஙனஞ்செய்யு மிறைவன் நடுவுநிலைமை யினறிக கோட்டமுடையனெனபபடுமா லென்னு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுதது தற் கெடுத்துககாட்டு முதாரணம்.

சார்ந்தாரைக் காத்த றலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்
தாந்தானச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு. எனவரும்.

தம்பாலடைக்கலமெனச சார்ந்தாரைக் காப்பதுதம ராயினார்க்குக் கடமையாகலான் முதல்வன் றன்னைச் சார்ந்தவரையே பாதுகாப்போனாகியும் அதுபற்றிக கோட்டமுடையவ னல்லனாய்த தன்னைச் சார்ந்து தன்னடிப்பணிபினிற்க வல்ல வடியார், தானேயாய்நிற்குமாறு நிறுவி, அவர்க்குவருமாகாமியவினையைக் கெடுதது அது செய்பவல்லாத பிறர்க்கு வரு மாகாமியவினையை யவர்க்குக் கொடுபபனாகலா னவ்விரு திறத்தோர்க்குளவாகிய நுணுகிவருது பொருநதும பிராரத்த வினையு மவ்வாறே செய்வோர் செய்திக்குத்தக்க பயனா யிரு வேறுவகைப்படச் செய்வனென்க.

சார்ந்தாரை யொழித்துச் சார்ந்தவரைக்காப்பது நடுவு நிலையன்றென்பாரை நோக்கி யவ்வாறு கொள்ளினும அஃ

தாண்டைக்குத் தலைமைக்குண மாவதன்றி யிழுக்கன்மையா னமையுமென்பாா சார்ந்தாரைக் காதத றலைவாகடனெனப பழமொழி யெடுத்துக்காட்டி யுண்மையா ஞேக்கவல்லார்கரு அது நடுவுநிலைமையே கோட்டமன்றெனை வறிவுறுத்துவார் சார்ந்தடியார் தாநதாஞச்செய்து பிறர் தங்கள் வினைதான் கொடுத்தலென வேறுவமை யெடுத்துக்காட்டினர்.

சார்நதடியார் தாநதானச செய்துபிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுததலுண்டென்பதூஉம, அது நடுவு நிலைமையே கோட்டமனறெனபதூஉ மேனைசசமயத்தார்க்கு முடமபா டாகலின் அஃதீண்டைக்குவமையாயிற்று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

சார்ந்தவென்னும பெயரெசச மீறுதிரிந்தது.

தான் முதல்வன்

ஆதல் கொடுதகலென்புழி ஆனுருபு விகாரத்தாற்றொக் கது.

ஆய் என்னும வினையெச்சங் கொடுத்தலென்னுந தொ ழிற்பெயரோடு முடிந்தது.

ஆய்ந்து நுணுகி "ஒய்தலாய்த னிழத்தல்சாஅ, யாவயி னான்கு முள்ளதனுணுக்க" மென்றார் தொல்காப்பியனாரும்.

ஆர் வினைத்தொகை.

பிராரத்தவினைசூக்குமவினையாகலி னது கூடுமுறைமை யறிதலரிதென்பார் ஆய்நதார் முன்செய் வினையுமென்றா.

உம்மை யிறநதது தழீஇயிற்று.

ஆங்கு அதுபோல வென்க.

இதனானே மேலைவெண்பாவின் முற்செய்வினையுந் தரு வானென்றதுபற்றி ஆசங்கையை நீக்கியவாறு.

இறைபணியினிற்கும் ஞானிகட்கும் பிராரத்தவினை தா க்கலுண்டெனச் சிவாகமங்களி னுண்டாண்டோதுதலி னவற்

டுமுரணி யஃதவர்க்குத தாக்காதென்றலமையாமையி லதுதாக்குமவழி யாகாமியவினையு மேறு தொழியாதென்னு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்துதற்கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம.

இங்குளி வாங்குங் கலஃபோல ஞானிபான்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை
மாயையோடு நில்லாது மற்றவன்றன் மெய்ப்பொருளே
யாயவத னுணரு மச்சு. எனவருமம.

தன்பால் வைத்தெடுக்கபபட் டொழிந்த காயத்தின் கண்ணின்றும் அதன் வாசத்தை வாங்கிக்கொள்ளும பாத்திரததி னவ்வாசமங்கிபபோய் மெலிதாய்க்கந்திகுமாறுபோல நானவனென்றெண்ணிச சிவோகமபாவனை செய்தறியு ஞானிக்கு நாடுமுள முண்டாதலு முண்மையினதுபற்றி யவன் மாட்டுப் பிராரததவினையு மதற்கிடனாகிய வுடம்பு முதலிய மாயேயமும வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய் வநதுதாக்கு மாயினு மவ்வழி யேறுவதாகிய வாகாமியவினை மேலேகுவிததாய் நிலைபெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்குபபற்றுக் கோடாகிய மாயேயததிேனாடுங்கெட்டொழியும. அநதஞானி பின்னர்ப பகுததுணர்வு மிறந்து ஏகனாகி யிறைபணிநின்று சத்தாயுள்ள சிவமே யாகிய வாற்றால் ஒரோவழி யவ்வாதனை பற்றிய பிறழினு மவ்வசினைேய யுணர்ந்து நிற்பனாகலானென்க.

எனவே யொளி யிருளைத துரக்குமாறுபோல வவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத்தைத் துரக்கு மென்பதாம்.

உளி ஐந்தாம வேற்றுமை யுருபு. "மரபுளி வழா" வென்புழிப்போல.

முற்றுகரங்கெடுதல் இலேசாற்கொள்க.
உமமை சிறபபின்கண் வநதது.
மற்று வினைமாற்று.

அவன் போ... போந்த ஞானி
தானென்றது அறுவாத முனார நின்றது

பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ்செய்தார்.

இது இனவெதுகைத்தொடை;

இதனாற் கூறியபோந்தது சிவாகமங்களி னுண்டாண்டு ஞானிகட்குப் பிராரத்தவினை தாக்குமென்றது இங்குளிவாங்கு கலத்தைப்போல வாதனை மாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து தாக்குமென்னுந் துணையேயாகலின், அவ்வாறு வரும் பிராரத்தவாதனை நுகர்ச்சியினேறு மாகாமியவினை யவ்வுணர் வின முன்னாக கெட்டொழிவதன்றிப் பிராரத்த நுகர்ச்சியி னேறு மாகாமியம் போலப் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறு மாறில்லையென ஆசங்கை நீக்கியவாறுமென்க

அற்றேல், வாதனைபற்றிப் பெயர்ந்துழியும் நிலையிற் றிரியாது அவ்வசினையே யுணர்ந்து நிற்குமாறியாங்ஙன மெனனு மாசங்கையை யுவமை முகத்தா னீக்கியதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டுமுதாரணம்.

நண்ணனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்ணமர மாச்சேலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி
யரனடி யோர்பவ ரைம்புலனிற் சென்று
மவர்திற னீங்கா ரதற்கு. எனவரும்.

நண்ணனல் வேவாமைக்கேதுவாகிய வங்கித்தம்பனை வல்லாரவ்வனலிற குளிப்பினுந்தந்திறலினீங்காதவாறு போலவும், பண்ணமர மாசசெலுத்துதற்குரிய பாகுநூலகற்று வல்லா ரபபாய்மாவின் வேகத்துட் படினுந் தந்திறலி னீங்காத வாறு போலவும், ஐம்புலன்கடமக்கு வியாப்பியமா யடங்கத் தாமவற்றை வியாபித்து மேற்பட்டு நிற்கு முறைமையை யாராய்ந்து தாமரனடியாகிய விறைபணியினின் றுணரவல்

லோரவ்வைம்புலனிற் சென்று மதனுனே தந்திறலி னீங்குத லிலரென்க.

நள்ளனல் நண்ணனலென மரீஇயிற்று. "நீனுலகெல்" மென்புழிபோல.

நண்ணனல் கீழ்நீர்போல முன்பின்னாகத் தொக்கவாறும் வேற்றுமைத்தொகை.

தம்மானண்ணபபடு மனலென் றுரைப்பினு மமையும்.
பண் பண்ணபபடுங் கதிகள்.
செலுத்தல் உளர்தல்.
இன் உவமவுருபு.
உம்மை யெண்ணும்மை.
சென்றும உமமை சிறபபு.
ஐம்புல னுபலககணம்.
திறல் வெற்றிபபாடு,
அதற்கெனபது உருபுமயக்கம்.

அற்றேல், சத்தொடு சார்ந்தவழியு மசத்தொடுசார்ந்த வழியும் அதுவது வேயாய்ச் சதசததாமியல்புடையவானமா க்க ளைமபுலனுகிய வசத்தைச சாரந்தும் அவா திறம் நீஙகாமை யாஙஙனமென்னு மாசங்கையை நீககியதனே வலியுறுத்துதற் கெடுததுககாட்டு முதாரணம்.

சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
லிதமித்தல் பாசத்தி லின்றிக்—கதமிக்
கேரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
னருகணையார் சத்தணைவா ராங்கு. எனவரும்.

சத்தொடு கூடியவழிச் சத்தாயும் அசத்தொடு கூடிய வழி யசத்தாயும் இவ்வாறு சதசத்தாமியல்புடைய தனுண்மை யுணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன் றிருவருளானல தொனறையுங் காணுமை னவ்வழிப் பாசமாகிய வசத்தி

ளிதஞ் செய்த லின்மையாற் சத்தாகிய வம்முதல்வனைத் தலை ப்படுவோர் சிற்றறிவு கெரியாநின்ற வொளியின் முன்னரு ந்தகாரம்போல வசத்தினெதிர் தனது சத்தியை யேற்கமாட் டாத அசத்தாகிய பாசத்தின் மாட்டெய்துவாரல்லரென்க.

வேறு முடிபாகலி னொருமைப் பன்மை மயக்கமன்மை யுணர்க

அருளினென்னு மைந்தாமுருபு ஏதுப்பொருட்கண் வந் தது.

இதமித்தலென்பது பெயரடியிற் பிறந்த வினைப்பெயர்.

இதஞ்செய்தல் பற்றுச்செய்தல்.

இன்றி இன்மையானென்க.

இன்மைக் கேதுக்கூறுவார் கதிர்க் கெரிகதிரின் முன்னி ருள்போ லேலாவசத்தென்றார்.

அசத்தைச்சாராத சத்தாய் நிற்றலியற்கை யன்றென் பது "ஒன்று மிகினு மொளிகவரா தேனுள்ள,மென்று மகலா திருள்" எனப்புடைநூலாசிரிய ரோதியவாற்றானுமறிக.

ஆங்கேலா வசத்தெனக் கூட்டுக.

ஒப்புமைபற்றிக் கதிர்க் கெரிகதிரென்றார்.

ஒப்புமையாதல் "எல்லையில்லவ னெரிதுள்ளினெலன வெகுண்டான்" என்பதனானுமறிக.

இவ்வைந்து வெண்பாவானு முறையேயிறைபணியினி ற்பார்க்குப் பிராரத்தவினைமுதல்வன்சந்நிதியிலுடனுழாயொ ழிவதாகலின் மேலைக்குவினையேறுமாறில்லை யென்றும், அது செய்வோர் செய்திபபயன் வினையுமாற்றுற் பெறப்படுமென்று செய்வோர் செய்திப பயனன்றியும விளைவது வாதனை மாத்திரையே யாகலானதுபற்றி வருமவினை ஞானத்தானழி வெய்து மென்றும, அந்த ஞானம வாதனைபற்றிச் சலிக்கு மாறில்லை யென்றும, அது சலியாமைக்கேது இஃதென்று மெடுத்துக்காட்டி யஞ்ஞான கன்மம பிரவேசியாமையை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஏகனாகி நிற்றலான் மலவாதனை யின்றாகலும், இறை பணி நிற்றலான் மாயாகன்மங்களின வாதனையின்றாகலும பெறப்பட்டமையின் மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின் றெனபதனை வேறோ ரதிகரணமாக வைததோதல் வேண்டா வாயிற்று.

அற்றாயினு மவையில்லாதத்தன் கண்ணுளதாகிய வை யப்பாடு முதலாயின இறுதிச சூததிரத்தின் மும்மலங் கழீஇ யென்னுமதிகரணத்துட் பெறபபடும.

இரண்டாமதிகரணம் முடிந்தது.

சிவஞானபோதத்திற்குத் திருவாடுதுறைச் சிவஞான யோகிசெய்த சிவஞானபாடியததில இரண்டாவதுண்மையதி காரத்துப் பயனியலில் முதற்பாதமாகிய விபத்தாஞ் சூததி ரம முடிநதது.

பதினொராஞ் சூத்திரம்.

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

எ-து சூ-ம். எ-னின். பரமேசுரனது சிவபோதங்களை யணருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று. ஆனமலாபம மேலைச்சூத் திரத்தி னிறைபணிவழுவாது நிற்க வெனறவழிச சிவன முதலேயன்றி முதலிலலையென்றாற், சிவனுடைய தொன் றின றொன்றுஞ் சிவனையன்றிச் செயலற்றாகின்றதென்றும், இலையிறைந்த தன்செயலாகக்கொண்டு தவாது நிற்குமா றெவ்விதமாவிறுடைய வறிவிக்கை செயலக ளவ்விடத்தொனறினை யிடைபிரநுயர நிலவழிப் புத்தர் கூறு மாலயவிஞ்ஞானம போ

லச சூனியமாய் முடியுமாலென்னு மாசங்கையை நீக்கியவற்றிற்கு விடயமிது வென்பதுணாததுமுகத்தானே ஆன்மலாபமிரண்டினுள் முடிவாயெஞ்சி நின்று சிவப்பேறு கூடுமாறுணாத்தி யதற்கேதுககூறுமுகததானே ஏகனாகியவ்வாறு நிற்புழிப் பெறபபடுஞ சமபநத மிதுவென்பது காட்டி மேற்கூறிய போநத பாச நீக்கத்துட்பெறப்படா தெஞ்சிநின்ற பிராரதத வாசனையினொழிபுங் கைமுதிய நியாயத்தானுணர்த்துதலபயனோத்துளிரண்டாம பாதமாகிய பதினொராஞ் சூத்திரததின் கருததெனக.

ஆசங்கை பற்றிய வியைபானே யதிகரணவியைபும் ஆனமலாப மெனபபடும பயனிரண்டனுள் பாசநீகக முணாததிய பினனர்ச சிவபபேறுணாததுதல் முறைமையாகலின அமமுறைமை பற்றிய வியைப்பானே யோததியைபும், ஏகனாகியிறைபணி நிறக வெனறவழி யவவாறு நிற்பித்தற்குரிய சம்பநதமென்னை யெனவும, மலமாயை தன்னொடு வலவினையின்றே யென்புழி வினையென்றதேற்புழிக கோடலான் ஆகாமிய வினையாகவே யேனைய பிராரததவாசனை கழியுமாறியாங்ஙன மெனவும அவாய் நிற்றலின அவவவாய் நிலைபற்றிய வியைபானே பாதவியைபும பெறபபட்டன

அற்றேல், ஏகனாகி யிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச்செய்பககடவ தொன்றின்மையானு மிருணீக்கமும் மொளி விளககமு முடனிகழ்சசியாமாறுபோலப பசுததுவ நீக்கமுஞ் சிவத்துவ விளககமும இடை யீடினறி யுடனிகழுவனவாமாகலின வேறோதத வேண்டாமையானும, வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துட் சுவானுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பததாஞ் சூததிரததுட பாசநீககத்தோடொருங்கு வைத்தோதுதலானு மதனை யீண்டு வேறுவைத்தோதுத லமையுமா லெனனை யெனின்? அறியாது கூறினாய்; ஏகனாகி யிறைபணி நிறபது துரியநிலை யெனபபடும அருணிலையே யாகலின் ஆண

டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரபை மாத்திரையே விளங்குவதனறி யதீதநிலைக் கண்ணதாகிய சிவத்துவ விளக்கமெனபபடுஞ் சுகநதோன்றுமையின் அது விளங்குதற் கவனருளா லல்லதொன்றையுஞ் செய்யாமை மாததிரையானமையாமையின் வேறுமாண்டுச் செய்யக்கடவ துண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக்கததி னொளி விளககமபோலப் பசுத்துவ நீககததின் அருள் விளக்க மாததிரை யுடனிகழ்வதன்றி ஆனநத விளகக முடனிகழா மையானும, அருள் விளககததிற்கு மானந்த விளக்கத்திற்குந் தம்முள் வேறுபாடு முன்னர்க காட்டபபடு மாகலானும வடமொழிப பத்தாஞ் சூததிரததின் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணாததிய வழிப பாசநீகக மாததிரையே முத்தியென்னுஞ் சமயததாரை மறுததற் பொருட்டுப பாசநீககம பெற்றுன் சுவானு பூதியுடைய னவனெனப பதினொராஞ் சூததிரஞ் செய்தற்குத் தோற்றுவாயாந் துணையே செய்துகொண்டு சுவானுபூதி நிகழ்சசிகக ளேதுதற்பாலன வெல்லாம் பதினொராஞ் சூத்திரததே கூறிய போநதமையின, ஒன்பதாஞ் சூத்திரததி லெடுததுககொண்ட ஆன்மசுததி பண்ணுமாறு பத்தாஞ் சூததிரததிற் சென்றியைநது முடிவு பெற்றாற்போலப பததாஞ் சூததிரததி னெடுததுககொண்ட சுவானுபூதிநிலை பதினொராஞ் சூததிரததிற் சென்றியைநது முற்றுபபெறுத லெனபதின் மலைபாமைப.பொருட்டாசிரியா சுவானுபூதிமானவனெனபதனையும அரனகழல செலுமெனபபதினொராஞ் சூததிரத்திற் றனே யொருஙகு வைததோதினாகலி னதுமாறனமையானு, மவற்றின் மொழிபெயர்ததல யாபபானூல் செய்துரைபபான் புகுநத வாசிரியா வேறுபடச் செய்துரையா ராதலானுமெனபது

இஃதறியாதாா பததாஞ் சூததிரம பாசக்ஷயம் பண்ணுமா றுணர்ததிறறெனவும, பதினொராஞ் சூததிரம் பரமேசுரனது சீபாதஙகளை யணையுமா றுணாததிறறெனவும ஆகி

ரியா தாமே யெளநெடுத்துரைத்த கருத்துரையு நோக்காது பத்தாஞ் சூத்திரத்தானே யதீதநிலையுங் கூறியொழிந்தா ரெனக்கொண்டு பதினொராஞ் சூத்திரம் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம் போலச் சீவன்முத்தி நிலையினிகழு மனுபவத்தோர் தன்மையே கூறிற்றுமெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப அது போலி யெனமொழிக.

வடமொழிப் பத்தாஞ் சூத்திரத்துச் சுவானுபூதிமானவனென்பதனைப் பதினொராஞ் சூத்திரத்துப் பகுதி செய்தவெனா றதன்பின்னுக்குக் கொண்டுகூட்டிவைத் துரைப்பதே யதன் கருத்தென்பது தெற்றென வுணர்ந்து கொள்க.

அஃதாண்டுக் கூறியவா றுணர்ந்து பகுதிசெய்த வழியன்றிப் பெறப்படாமையின் அஃதாமாறு முன்னர்க் காட்டுதும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு. காட்டக் காண்பதாகிய கண்ணுக்குருவத்தைக் காணுமாறு பிரிப்பின்றி யுடனின்று காட்டுந் தன்மையுந் தான்காண்கின்ற வான்மாவைப்போல அறிவிக்க அறிவதாகிய வவ்வான்மாவிடத்து நின்று அதனை யறியுமாறு முதல்வன் பிரிப்பின்றி யுடனின்று அதற்கதனை யறிவித்துத் தானறிந்து வருதலான் இவ்வாறத்துவிதமாய நின்றுதவி செய்துவரும் பெருங்கருணையை மறவாது சைவதீட்சைத்துச் செய்யுமனமானதோ அம்முதல்வன் திருவடியாகிய சிவானந்தானுபூதியைத் தலைப்படுமென்றவாறு

காணுமென்னு முன்மையடைமையைப் பொருணிலைக் கண்டெனவும் பொருள் வினையைப் புவனையினுங் கூட்டுக் காணவென்பதனை யீரிடத்துங்கூட்டிக் கண்டுகொள்க. இன்னு மதனை "வியாத்து வெருளாரா விழுமியோர்" என்புழிப் போலக் காட்டிக் காண்டலென மாறிவைத்துரைத்தலுமொ

ள்க. அயராமைக்குச செயப்படுபொரு ளதனையே யென்றெ டுத்துக கொண்டுரைகக

அயராவன்பு அயராமையாகிய அன்பென "ஆறுசெ ன்ற வியாபோல நின்றது.

இககருததேபற்றி "இத்தையாயுமறிவுடையனாயன்ட செய்ய" வெனரூர வழிநூலாசிரியரும.

உள்ளத்தைஎன்ப துருபுமயககம்.

அறிவிச்சை செயல்களி னிகழ்ச்சியாகிய வயராமையும், அன்பும் அரன்கழல்சேறலு முறையே காரணகாரியங்களா யவ்வொருபொருண்மே லொருங்குநிகழுமென்பார் அயராவ னபினரன்கழல் செலுமேயென்ரூர்.

இஃதென் சொல்லியவாருேவெனின்? ஆன்மாவை யின் றியமையாத கண் ணேருருவத்தைக் காணுங்காலான்மபோ தங் கண்ணொளி யெனவேற்றுமை யின்றியுடனாய் விரவிநி ன்று கண்ணுக்குக்காட்டிய வுருவத்தைக கண்கண்டதென் றும் கண்ணையதிட்டித்து நின்ற வான்மாக் கண்டதென்றும் பிரித்தறியபபடுமாறின்றி யிருவகைக் காட்சியுமொன்றனை யொன்றுவிடாம லத்துவிதமா யொருஙகே நிகழுமுறைமை போல, முதல்வனை யின்றியமையாத வான்மா வொருவிடய த்தை யறியுங்காலு முதல்வனது சிற்சததி ஆன்ம சிற்சத்தி யெனததாமெனை வேறின்றியுடனாய் விரவிநிற்ப முதல்வனு மான்மாவி லவ்வாறு விரவிநின றறிவிதத விடயததை யான் மா வறிநததென்றும ஆன்மாவை யதிட்டிததுநின்ற தானறி நதானென்றும் பிரித்தறியபபடுமா றின்றி யிருவகையறிவு மொன்றனை யொன்று விடாம லத்துவிதமாயொருங்கே விட யித்துச செல்லுமாறு செய்துவரு மிவ்வுபகாரம்பெதத முந் நியிரண்டினு மொரு பெற்றியாயுண்மையின் ஏனையவற்றை யெலலாங கைவிட்டு முதல்வனிடததேகனாகி யவனருளாலல்

லதொன்றையுஞ் செய்யானாய் நின்ற வான்மா முதல்வனவ் வா றதத்துவிதமாயுடனின்று கருணையா னுபகரித்துவரு முரி மையை நோக்குந்தோறு நோக்குந்தொறும் அபபொருளின் கட் செல்லுமிச்சையடங்காது மீதூர்தலி னவ்விச்சையே தா னாக விளங்கித்தோன்றும் பேரானந்தத்தை யனுபவிக்கப் பெறுமென மேற்கூறிய வாசங்கையை நீக்கி யறிவிச்சை செயலகண் மூன்று மிமமுறைமையானம்முதல்வனையொருங் கேவிடயித்து நிற்குமாறு விளக்கி யதீதநிலையி னியல்பு கூ றிய வாறுமென்க.

இக்கருத்தேபற்றி " அறிவொளிபோற் பிறிவரு மத்து வித " மென்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

அங்கியு மொன்றிற்றங்கின் றல்லது தன்றொழிலனடத் தா தாகலி னதுபோல முதல்வன் செய்யுந் தொழிலனைத்து மான்மாவினிடத்துத் தங்கிநின்றே செய்வனென்பதுணர்ந்து கொள்க.

இதனுள் காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போ லென வே, அவவிரண்டிற்குமுளதாகிய சம்பந்தமத்துவிதமென்பது பெறப்படுதலி னதுவே யவனே தானேயாகிய வநெறி யே கனாகி நிற்றற்கண் ணுளதாகிய சமபந்தமென்பதூஉங் காட் டிக காணுமெனவே, கைமுதிக நியாயத்தான் முதல்வனையே விடயிக்கும் ஞானிக ளுடமபினிகழும் பிராரத்த முழுவது மவர்களிடமாய் நின்று முதல்வனே யேன்று கொள்வனாகலி னவருககவ்வாதனை தாககுமாறிலலை யென்பதூஉம பெறபப ட்டமையி னவாய்நிலையை நிரபபியவாறு மறிக. அத்துவித மாத லிவ்வியலபிற்றென்பது பொதுவதிகாரத்திறுதியில விள ங்ககாட்டினாங் கடைபபிடித்துககொள்க. இவ்வாறன்றிக காணுஙகண்ணுககுக் காட்டுமுளமபோற்காண வுள்ளத்தைக கண்டுகாடடலெனபதற்குக் காட்டிவரு முபகார முணர்ந்து நலே கருத்தென் றுரைப்பாருமுளா. அது ‘விளமபியவுள

ளத்து' என்னுஞ்சூத்திரத்துத் திரோதானசத்தியதிலக்கணங் கூறுமுகத்தாற் கூறப்போந்தமையி னதுவே யீண்டுக்கூறிற் றெனிற் கூறியது கூறலாய் முடியுமாகலானும், ஆசிரியர் கண்ணழித் துரைப்புழியவனு மவற்றது விடயத்தை யுணருமெனக் காணு முபகார மாத்திரையே யெடுத்துக்கொண்டுரைத்த வாசிரியர் கருத்தன்றென்பது தெற்றென விளங்குதலானுங், காணுமுபகாரங் காட்டுமுபகாரத்தின் பின்னர்த்தாய் நிகழு மென்ப துணர்த்துதற் பொருட்டதுவு முடன் கூறப்பட்டதன்றி யதனை யீண்டைக் காவதோர் பயன் வேறின்மை யானும் அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென வொழிக.

அற்றேல், வடமொழிப் பதினோராஞ் சூத்திரத்துக் காட்டுவனென்பது மாத்திரையேயன்றிக் காண்பனென்பது முடன்கூறிற் றிலையாலெனின்? அறியாது கூறினாய்; ஆண்டுக் காட்டுவானு மென்ற வும்மை காண்பானுமாமென எதிரது தழீஇ நிற்றலிற் கூறுமை யாண்டையதென்க. அவ்வும்மைக்குப் பொருள்காணமாட்டாதார் பாடம் வேறாகக்கொண் டோதுப.

இதனுள் காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போல் காணவுளத்தைக் காட்டிக் காண்பதென்பதோ ரதிகரணம் அந்நீ யயராவன்பி னரன்கழல் செலுமே யென்பதோரதிகரணம் ஆக விரண்டதிகரணத்த திச்சூத்திரமென் றுணர்க.

அவற்று ளீசுர அவிகாரவாதி முதலியோரை மறுத்து ஆன்மா வொன்றனை விடயிக்குங்கால் முதல்வன் செய்யுமுபகாரங் கூறுமுகத்தானே அத்துவிதநிலை யுணர்த்துதற்கெழுந்தது முதலதிகரணம்.

முதலதிகரணம்.

மே-ள். அவனுமவற்றது விடயத்தை யுணரு மெனவரும்.

அவன் முதல்வன்.

அவற்றது ஆன்மாக்களது; ஆருவது அறிதற் கிழமைக் கண் வந்தது அனைபிறவுமெனறதனுற் கொளக

உம்மையான்மா வுணாதலேயன்றி முதலவனதனே யுணருமென இறநததுதழீஇயிற்று.

விடயம் பெதகத்திற் பிரவஞ்சமும் முததியிற சிவமுமாம்.

ஆகவே முதல்வன் றன்னையறிதலும் ஆனடாவினபொருட்டு ஆன்மாவிற்றங்கிநின றறியுமெனபதாயிறறு

அற்றேல், கண் சடமாகலானுங் காண்டற்பய ஞன்மாவுக்கே யாகலானுங், கண்காண்புழி யான்மாவுமுடனினறு காண்டல் பெறுதும். கண்போ லான்மாச சடமன்மையானும், அறிதற்பயனான்மாவுக்கேயன்றி முதல்வனுககின்மையானும, முதல்வனு மவற்றது விடயத்தை யுடனின் றறியுமென்றற்குப் பிரமாண மின்றுலென்னு மாசங்கையை நீககி மேறகோளைச் சாதித்தற்கெழுந்தவேது.

ஈண்டிவ் வான்மாக்களவனே யின்றியமைந்தொன்றையும் விடயியாவாகலான் எனவரும்.

இ-ள். கண்ணொளிக்கு விளக்கொளி தன்னொடுங் கலந்து தன்னொடுகூட உருவத்தினுங்கலநதாலன்றி அவ்வுருவத்தைக் காணுமுறைமையின்மையின் அதுபோல அறிவித்தாலன்றி அறியுமியல்பில்லாத ஆன்மாககளும முதல்வனதுணர்வு தமமொடு விரவிநின்று தமமொடுகூடசசென்று விடயத்துமவிரவிநின்று லறிவுவிளங்கி யவவிடயத்தை அறியுமியல்பினவன்றித் தனிததமையவுமாட்டா, தனிதடுதான்றை விடயிக்கவு மாட்டாவாகலான் அறிவுவிளங்குதன் மாததிரைக்கேயன்றி விடயததிற் சென்று பற்றுதற்கண்ணு முதலவனுடனிற்றல் பெறபபடுதலான் ஈண்டவனுமவற்றது விடயததைபுணருமென மேற்கொண்டதென்றவாறு.

அமைந்து விடயியா என்பது "உரத்துத்தரியா" தென்றாற்போல வேறுவினையாய் நின்றமையின் இன்றியென்பதிரிடத்தும் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது.

அவனை யின்றியமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கினாற்போல அவனையின்றி ஒன்றையும் விடயித்தலின்மையாற் காணு முபகார மினிது விளங்குமென்பார் அவனையின்றியமைந்தொன்றையும் விடயியாவென்றார்

உம்மை முற்றும்மை

விடயியாவென்றது பெயரடிப்பிறந்த வெதிர்மறைவினை

இவ்வேதுப்பொருளையே யெடுத்துக்கொண்டு வழிநூலாசிரியர் "எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடா வுயிர்களீசன் றானுஞ், செவ்வி தினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாயச் செறிந்துநிற்ப, னிவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா திவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு, மவ்வுயிர்போ லின்றிடுவ தாகலாற் றரனடியை யகன்று நிற்ப தெங்கே யாமே" யென விரித்தோதியவாறு பற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

இதனுளெவ்விடத்து மென்றது பெத்த முத்தி யிரண்டினு மென்றவாறு.

அரனடியை யகன்றுநிற்ப தென்றது அரனடியை விட்டுத் தனித்துநின்றறிவ தெங்கே யோரிடத்துமில்லை யென்றவாறு.

"இறையடியையின்றி யமைந்தொன்றை யியற்றிடா வுயிர்கள்" ளெனவும், ஈசன்றா னெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியது விடயத்தினைக்கட்டு நிகழ்ச்சிக்கெனவும், இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றாவெனவும் அவ்வுயிர்போ லின்றிடுவனெனவுங் கூறியது ஆன்மா

வின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவுங் கொள்க. அவ்வாறுகொள்ளாக்கால் இருகாற்கூறுதல் புனருத்தியாய் முடியுமென்றொழிக.

விளக்கொளி கலத்தலீரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பது "விளக்கொளிகலந்தவாற்றை" யெனவும், "விளக்கின்சோதிகலந்திடு" மெனவும் புடைநூலாசிரியர் வகுத்தோதியவாற்றானு மறிக.

அற்றேல், அஃதங்ஙனமாக பரமுத்தியின்கண் ஆன்மாவுக்கு விடயமாவ தொன்றின்மையின் எவ்விடத்தும் மவற்றது விடயத்தை முதல்வனுணருமென்றல் செல்லாதாலெனின்? அறியாது கூறினாய், "சுத்தவனுபோகத்தைத் துய்த்தலானு" மெனவும், "ஒன்றிநின்றுணரு முண்மை" யெனவும் பிறாண்டுமிவ்வாறே யோதுதலின் ஆன்மாப் பரமுத்தியிற் சிவானந்தானுபூதியை விடயித்த லுண்மையா னது முதல்வனை யின்றியமையாமையின் முதல்வனு மவ்வனுபூதியை யவ்வான்மாவிற் றங்கிநின் றுணர்தலுண்மையின்.

இக்கருத்தேபற்றியன்றே சிவாகமங்களின் முதல்வனுந் தன்னானந்தத்தைத் தானனுபவிப்பனென் றோதியதூஉமென்க. ஆண்டனுபவிப்ப னென்பதற்குத் தாற்பரியமறிவ னென்பதேயாம். அக்கருத்தறியாத சிவாத்துவித சைவர்முதலியோர் முதல்வனுந் தனானந்தத்தை யனுபவிப்பனெனக் கூறுப. அழுந்தி யறிதலே யனுபவித்த லென்னுஞ்சொற்குப் பொருளாகலின் அவ்வியல்பு ஆன்மாவுக்கேயன்றி முதல்வனுக் கில்லையென மேற்காட்டிய போந்தமையானும், ஆனந்தருபமே முதல்வனாகலிற் றானே தன்னைப் புதிதாக அனுபவித்தல் வேண்டாமையானும், முதல்வன்செய்யுஞ் செயலெல்லாந் தன்பொருட்டன்றி யான்மாவின் பொருட்டே யாமென்பது மேற்கூறிய போந்தமையானும், அவர் மதம்போலியென்றொழிக.

அற்றேல், முதலவன்காட்டுதன் மாத்திரையா னமையு மாயி னன்றே காணுதங்கண்ட பசாசத் தவையென்றவாறே விகாரமெய்தாமை பெறுதும; அவ்வளவினன்றி ஆன்மாக்க ளுடனின்றவற்றொ டொப்பக் காண்டலுஞ் செய்யுமாயின ஆனமாக்கள்போலக கட்டுற்று விகாரியாவான்சேற லொரு தலையாமா லென்னு மாசங்கையை நீககி யேதுவை வலியுறுத் துதற் கெடுததுககாட்டு முதாரணம்.

ஐந்தையு மோக்க வுணரா தவற்றுணர்வ
தைந்தும்போ னின்றுணரு மாகலா—லைந்தினையு
மொன்ரேென்ருப் பாாத்துணர்வ துள்ளமே யெவ்வுலகு
மொன்ரேென்ருப் பார்க்கு முணர்ந்து. எனவருமு

ஆன்மாச் சுவையொளி யூறோசைநாற்றமென்னு மை வகை விடயங்களை யுணரு முணர்ச்சிக்கண்ணே தன்னியல் பிதுவென வேறு காணபபடுமாறின்றியவ்விடயங்களே போ லவது வதுவாய்ச செறிநது நின்றறியு மியல்பிற்றாகலா னவ் வைநது மொருங்கேயறியமாட்டா தொரோவொன்ருக வறி ந்தனுபவிபபது ஆன்மாவேயாம். அதுபோலச் சதசத்தாய்ப பலதனமைபபடு மியல்பின்றி யென்றுமொரு பெற்றித்தா கிய பரமபொருள் எல்லாவான்மாக்களுடைய விடயங்களையும் ஏகமா யொருஙகே பொதுவகையானறிந் தவ்வான்மாக்களுட னின்று சிறபபுவகையானறியு மாகலான உடனின்றறிதலே பற்றி யான்மாபபோலப பரமபொருள விகாரியாவான் சேற லின்றென்க.

ஆகலான் உடனின்றறிதலே பற்றி ஆன்மாப போலப பரமபொருள் விகாரியாவான சேறலின்று என்பதுகுறிபபெ ச்சம

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை
உணராதுணரு மென வினையாமு.

அவற்றுணர்வ தெனச் சாரியை யுள் வழித் தன்னுருபு நிலையாது வந்தது இலேசாற் கொள்க.

உணர்வ தென்றது தொழிற்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது "உறங்குவது போலு" மென்றாற் போல.

வினை செய்யிடத்தின வருமேழாவது விரித்துரைக்க.

அற்றே, மீண்டுக்கூறிய முறைபற்றி யான்மாக்களுக்கு விடயமாவதொன்றனைபே முதல்வன் சவிகற்பமா யுணர்வ னன்றி யேனையவற்றை யவ்வாறுணர்வானல்ல னெனின், மேலிறைபணி யதிகாரணத்தின் முற்செய்வினையுந் தருவான் முன்னென்றது சாலாதாய் முடியுமன்றிச் சீவன் முத்த ருக்குப பிராரத்த வினை தாக்காதுடலூழா யொழியு மென வும், ஓரோவழித தாக்கினும் வாதனையாய் நொய்தின் வந்து தாக்குதல் மாததிரையே யாமெனவுங் கூறுதலி னதுதரு வான் முன்னுதற் கோரியை யில்லையாலென்னு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக் காட்டு முதாரணம்,

ஏகமாய் நின்றே யிணையடிக ளொன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினு—னேகமா
யுள்ளத்தின் கண்ணுறு ளுள்குவா ருள்கிற்றை
யுள்ளத்தாற் காணுறே வுற்று. எனவரும்,

முதல்வன் றிருவடிகளின் நானென வொன்றில்லென்று தானேயென ஏகமாகி நின்றுகொண்டே பிராரத்த வினைக் கீடாக வரும் விடயத்தை யுணர்வாராயினதுதா னச சீவன முத்தர்கரு வினைபயனுதரின்றிச சிவபோகமாய் விளை கின்ற பொலிவானே அவவாறுணர்வாரா லுணரபபடும் விட யத்தை யவ்வுணர்வி னிடததாற் பொருநதி யறிநது தனக் காககிககொள்ளான கொலலோ பெத்த முததிபிரண்டினு ம ததுவிதமா யவவறிவின்க ணீங்காதுடனின் றுணா நதியு முனை நதுய வரு மமமுதலவனென்க,

ஏகமாயுள்ளதனைக் கண்ணானென் றுள்குவாருள்கிற்றை யுள்ளததா னுற்றுக காணுமேனு வென்னு மிசை யெச்சத்தா லவ்வாறுரைக்கப்பட்டது.

நிலலாதுணர்தலைப் பிரித்தமைமினேகாரம் பிரிநிலைக் கண் வந்தது.

இணையடிக ளென்புழிக் கண்ணுருபு தொக்கது. "ஐயுங் கண்ணு மலலாபபொருள்வயின், மெய்யுருபு தொகா விறுதி யான" வெனபவாகலின. உணரவென்னுஞ் செயவெனெச்ச மழை பெய்யகக்குளநிறையு மென்புழிபபோலக் காரணப பொருட்டாய் நின்றது.

தெளிவுபற்றி வினை நதமென விறந்தகாலத்தாற் கூறினார் வினைந்த பொறபினுமென்றமைபிற போகஞ் சிவபோகமா தல பெற்றாம்.

"செயபற்கைப பொருளை யாக்கமொடு கூறல், ஆக்கந் தானே காரணமுதற்றே" எனபவாகலி னாக்கமுங் காரணமு மடுத்து வந்தது.

ஆறுமை நீங்காமை.

ஒகாரம் எதிர்மறை

இஃதிவைகிகரண பொருளைபற்றி முறசெய் வினையுங் கருவான் முனமொன மேற்கூறிய போகத்தனக்கண் ஞானகை நிகழாமைபபொருட் டதனை வறுமுதனுதற்கெழுந்த தென் பது இணையடிகளி லொரோமாயநின்று கண்டோர பொருளை யநக்கருத்தினுங் காணப்படுக் கதுசிவபோகமாய் விளையுமெ னபது, "பெறற சிறுமைபமே பேரின்பமாய்" எ-ம, உடம் படுமியோகிசெடா முற்ற கிறமின்ப, மடங்கத்தம பேரினபத் தாகி" எ-ம, "காணுங்கரணங்களெல்லாம பேரினபமெனப பேணுமடியார" எ-ம பிறாண்டு மிவ்வாறே போதியவாறுமு ணர்க.

இனி இவ்வெண்பாவிற்கு ஒன்றெனப்படு மான்மா ஏக மாய்நின் றிணையடிகளை யுணரவே, போகமாய் விளைந்த பொறையை யுடையான் அதுவேயுமன்றி ஆன்மாவுக்குக் கண்ணெனப்படு மறிவுமாயினு னாகலான் அம்முதல்வன் உள்குவாருள்கிற்றை யுள்ளத்தாற் காணுமேனுமென் றுரைப்பாருமுளர். அஃததிகரணத் தெடுத்துக்கொண்ட பொருளோடியையாது வேறொன்றெனத்தொடுத்தலாய் முடியுமென்பதுணர்ந்துகொள்க.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்தபொருள் அவைதானேயாமென முதல்வன் றானவைந்தொழில் செய்யுமா றுணர்த்து முகத்தானும், தாந்தம முணர்வின்றமியருள்ள அதி சூக்குமவைந்தொழில் செய்யுமாறுணர்த்து முகத்தானும், பொதுவகையாற் பெறப்பட்ட வத்துவிதநிலையை அவ்வதிசூக்குமவைந்தொழிற்கட்படும் விசேடத்தின் மேலிட்டுச சிறப்புவகையாற் பெறுவிக்கு முகத்தானே பெத்த முத்தியிரண்டினும ஆன்மாக்களுக்குவரும பயனை முதல்வனே யுடனாய்நின் றேன்றுகொண்டு அவரவர் செயயுஞ செய்திக்குப பயன விளைத்து நிற்பனென்பது விளக்கியவாறுமென்க

இஃதாசிரியர் தாமே வருகின்ற வதிகரணத்தின் விளக்குகின்ற வாறுபற்றியு முணர்ந்துகொள்க

எனவே பெத்தத்து வரும்பயனு முடனாய்நின் றூ[illegible] முதல்வன

உடல பொருளாவி முழுவதும அவனுடைமை யெனக் கொண்டு தானுஞ்செய் தொழிற்குப பரமே பா[illegible] [illegible] பதார்த்தங்கள் [illegible] [illegible] கொண்ட வினைப்பயன [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வவ்வாறுறு முதல்வனே [illegible] [illegible] [illegible] விளங்குமென [illegible] [illegible] [illegible] வினைத்தொடர்ப [illegible] [illegible] [illegible] பதால் விளங்கியதூஉ மாம்.

பெத்தர்க்கு வருமு வினைப்பயனும் முதல்வனே யுடனாய் நின் றேன்றுகொள்வ னாகலா னன்றே "யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யங்கே, மாதொரு பாகனா ராம் வருவர்" எ-ம, அங்குநாளு செய்யுஞ் செய்திககாணவைபய லளிப்பன் எ-ம, "அறிவாயறிகின்றுனே" எ-ம இவவாறேறுதி யதூஉம உலகதது ளொனறனே யீவாரு மேற்பாருஞ் சிவாா ப்பண மெனக் கருதாத வழிககுற்றமென் றுகமங்கள்கூறி யதூஉ மென்க.

முதலதிகரணம் முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

—:*:—

முதலதி கரணத்தின் வினைசசமயத்தாரை யெல்லாம மறுததுச சித்தாந்த முத்தியை நிலைபெறுததுஞ் சுத்தாத்து வித நிலையை யுணர்த்தியவழி யதனு லதனைபபெறுமா றியா ங்ஙன மென்னு மவாய் நிலையை நிரபபி ஆன்மலாப மிரண் டனு ளொஞ்சிநின்ற சிவப்பேறு கூடுமா றுணர்ததுதற் கெழு ந்தது இரண்டாமதி கரணம்.

இனிப பத்தியினான் மறவாதேத்த வவனது சிபாதத் தை யணையுமு எனவருமு

இ - ள் . சூத்திரத்தி னுரைத்தவாறு பற்றிக் கண்டு கொளக.

அறிவிசசை செயல்கண் மூன்றும ஒருங்கே யுடனாய் நிகழு மியல்பின்கண் ணெவ்வா றுரைப்பினு மமையுமாயினு முதறக ணிகழு முறைமையே யீண்டெடுத்துக் கோடலின் அதறகேற்பச சூத்திரத்து ளுரைத்தவாறே யீண்டும மற வாது பததியினு லேத்த வென்றுரைத்தலே கருத்தாகக் கொள்க.

எத்துத லீண்டு அருள்வழி நிற்றன் மேற்று

அன்பு பத்தி காதல் என்பன இச்சை மீதூர்தற்பொருள வாகலின் அது பரமுத்தியினு முண்டென்ப துணராதார், பத்தியாவது சீவன்முத்தநிலைக்கே செய்யப்படு மொரு சாதகம் போலுமென மயங்கிக் கொண்டு தமக்கு வேண்டிய வாறே யுரைப்ப.

பரமுத்தி நிலைக்க ணிச்சை நிகழாதவழிச் சிவபோக மனுபவமாதல் செல்லாமையானும், சீவன்முத்தி நிலைக்கே கூறிய தொன்றாயின் செம்மலர் நோன்றா ளென்று சூத்திரத்தொருங்கு வைத்தோதவே யமையுமாகலிற் சூத்திரம் வேறு செய்ய வேண்டாமையி னஃதாசிரியர் கருத்தன்மை யானும் அது பொருந்தாமை யறிக.

அற்றேல், ஒருபொருளை யறிந்த மாத்திரையே யதன்க ணிச்சை நிகழுமாறு போல இச்சை நிகழ்ந்த மாத்திரையே யதனைப் பெறுதலுங் கூடுமென்ப துலகத்தின்மையால் என்பு பத்தி மாத்திரையாற் சீபாதத்தை யணையப் பெறுமாறியாங்ஙன மென்னு மாசங்கையை நீக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தற்கு கண்டுகாட்டலின்னை மேலையதிகரணத்திற் கூறி யபோந்ததன் றாற்பரியம் விளக்குவா னெழுந்த வேறு.

அவனன்னிய மின்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயமா விளைந்து நிற்றலான். எனவரும்.

இ-ள் அம்முதல்வன் உலகத்தார் போலன்றிப் பெத்த முத்தி யிரண்டினும் அத்துவிதமா யுடனின்று கொண்டு யாவர் யாது செய்கின்றா ரென்றறிந்து அவரவர்க்கு அவ்வச் செய்திக்குத்தக்க பயனை அவ்வப்பொழுதே விளைவிப்பதனால் இனி அப்பத்தியினான் மறவாதேத்த வவனது சீபாதத்தை யணையுமென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

அற்றேல், முதல்வன் பெத்த முத்தி யிரண்டினுந் திரிபின்றி யொரு பெற்றித்தாகிய அத்துவிதமாய் நின்றுபகரி

ப்பனுயின் யாதானு மொரு வாற்ரூற் பசுபாசம் போலப் பெதத நிலையினு முதல்வன புலனுதல் வேண்டுமா லென்னு மாசங்கையை நீககி யேதுவை வலியுறுததது முகத்தானே யய ராமை யெனபபடு மறிவு விளஙகு முறைமை யுணர்த்துதற் கெடுத்துக் காட்டு முதாரணம்.

அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணூர்க்
கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீச—னருட்கண்ணூற்
பாசத்தை நீக்கிப் பகலலர்த்துந் தாமரைபோ
னேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நேர். எனவரும்.

படலவிசேடத்தாலொளிமழுங்கிய கண்ணிடத்து, மது நீங்கி யொளிவிளங்கிய கண்ணிடத்தும் வேற்றுமையின்றி யாதிதன் சமமாய் நின்ரூலும் அவ்வாதித்த னொளிமழுங்கிக் காட்சியில்லாத கண்ணுக்கு மாலையிருட்டாய்த் தோன்றுவ னன்றி ஒளிவிளங்கிய கண்ணுக்குத் தோன்றுமாறுபோல விளங்கித் தோன்ரு னதுபோல முதல்வன் பெத்தர்மாட்டும் முத்தர்மாட்டும் அத்துவிதமா யொப்பநின்ரூலும் பாசத்தாலுகிய வேகதேச வறிவுடைய பெத்தர்க்குப் பாசஞானமே யாய்த் தோன்றுவன் அப்பாசப் பிணிப்புக்கேதுவாகிய அபக்குவ நீங்கித் தனது திருவருட் பார்வையாற் பத்திசெய்து தன்னையறிதற்குரிய பக்குவமுடையா ராயினூர்க்குப், பாசத்தாலுகிய வவ்வேகதேச வறிவை மாற்றிப பூரணவறிவு விரியச் செய்தவ ரெதிரே விளங்கித் தோனறுவன்; தனது கிரணந் தீண்டிப் பகுவ மெய்திய தாமரை மலருக்கு முன்னுளதாகிய கூம்புதலைமாற்றி ஆயிரமிதழு மலரச்செய்யும் ஆயிரங் கதிர்ப் பரிதிபோல வென்க.

பொருள்வினையை யுவமையினும் உவமவினையைப் பொருளினுங் கூட்டி யுரைக்க,

ஏகாரம் பிரிநிலை; தேற்றமெனினு மமையும்.

அல்லும் காணூரும பாசமும பகலும் ஆகுபெயர்.

தன்னுணர்ந்தாரெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

தோன்றுவனென்பது சொல்லெச்சம்.

இதனானே முதல்வன்பெத்த முத்தியிரண்டினு மொப்ப நிற்பினும் ஒப்பவிளங்காமை யுவமைமேல் வைத்துணர்த்தது முகத்தானே யான்மாவுக்கு முத்திநிலையி னறிவு நிகழுமாயினும் அது முதல்வன தறிவாகிய வருட்கண்ணை யின்றியமையாமையுங் கூறப்பட்டன.

இனி இவ்வாறு பக்குவப்படுத்திப் பாசத்தை நீக்கி யறிவை யலர்த்துவதாகிய வருட்கண் புதுவதா யொருகாலத்தி னிகழ்ந் தொழிவதன்றென அதனதுபகார முணர்த்து முகத்தானே அன்பெனப்படு மிச்சை விளங்குமுறைமை கூறுதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

மன்னு மிருளை மதிதுரந்த வாறன்பின்
மன்னு மரனே மலந்துரந்து—தன்னில்
வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான் செய்தல்
சலிப்பில் விகாரியலன் றான். எனவரும்.

கண்ணின்க ணிலைபெற்றுளதாகிய விருளைப் பிறைமதியுடனாய்நின்று முறைமுறையா னுந்தித் தள்ளியவாறுபோல ஆன்மாவைத் தனது திருவடிக்கண் சேர்த்துக் கோடற்குளதாகிய விச்சை மிகுதியா னவ்வான்மாவின்கண் ணநாதிமுதலத்துவிதமாய் நிலைபெறு முதல்வன்றானே அவ்வான்மாவின்கணிலைபெற்ற ஆணவமலத்தை யுந்தித் தள்ளிக் காந்தக்கல் லிரும்பைத் தனக ணீர்த்துக்கொண்டு தன்வசமாய்ப் பற்றச் செய்தல்போலத் தனது திருவடிக்கட் சேர்த்துத் தன்வசமாய்ப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கும்படி பண்ணுத லவனுக்கொருஞான்றுஞ் சலித்தொழிதலில்லை. அவ்வாறு சலியாது செய்யுமாயினு மதனால் விகாரியாவா னல்லன். எல்லாத் தொழி

லுந் தனது சந்நிதிக்கட் சததிசங்கற்ப மாத்திரையாய்ப்பார மின்றி விளையாட்டுப்போலச் செய்யு மம்முதல்வனென்க.

மதியென்றது, ஈண்டுப பூருவபக்கத்துச்சந்திரனை "அந்த வருளுனககிங் காதாரமா யல்லி, லிந்துவென வேறிடத் திட்டு" என்பது மது.

ஏகாரம், மலத்தைத் தூரதத்தற்குக் காரணம் அவ்வன் னெனப்படு மிசைசையேயன்றிப பிறிதில்லை யெனபதுணர்த்தி நிறறலின் பிரிநிலைககண் வந்தது.

வான்பான் பாக் கென்பன தொழிற்பெயர் விகுதியுமா மெனபது "கரபபாக கறிக"தென்பதனு லுணர்க.

உவமவுருபு விரித்துரைக்க.

செய்வானது சலிபபின்மை செய்கைமே லேற்றபபட் டது

சலிப்பிலென்றதுபற்றி அங்ஙன நிகழ்வதாகிய வாசங் கையை நீககுதற்கு விகாரியலனெனபதும் உடனோதினர்.

தானென்னு மெழுவா யிசையெச்சமாகலி னவ்வாறுரை க்கபபட்டது.

வசமாதல் பற்றிவிடாமை.

இதனானே முததிநிலையி லான்மாவின தன்பு நிகழுமா றும், அது முதல்வனது அன்பை யின்றியமையாமையுங் கூ றபபட்டன. இனி யவ்வாறு வசமாதறகட்படு மாசங்கை யை நீக்குமுகத்தானே சேறலெனப்படு மான்மாவினது கிரி யை நிகழு முறைமை யுணர்ததி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்,

> நசித்தோன்றி னுள்ள நசித்தலா லொன்று
> நசித்திலதே லொன்றுவ தில்லை—நசித்துமல
> மப்பணைந்த வுப்பி னுளமணைந்து சேடமாங்
> கப்பின்று மீசன் கழல். எனவரும்.

மேலைவெண்பாக்க ளிரண்டினுங் கூறியவாறே பூரண வறிவு விளங்கி ஆன்மா முதல்வன் வசமா யொன்றுபட்டுக் கூடுங்காற் பண்டை யேகதேசவறிவு கெட்டுக்கூடுமோ கெடாது கூடுமோ வெனக்கடாயினார்க்கு கெட்டுக்கூடுமெனின் குணங்கெடவே குணியுங் கெடுதலாற கூடமாட்டாது, கெடாது கூடுமெனிலேகதேச வறிவுகெடாதவழி வியாபகப் பொருள் விளங்குத லின்மையாற் கூடுமாறில்லை, மற்றெங்ஙனங்கூடுமாறெனில் ஏகதேசவறிவைச் செய்யு மாணவங் கன்ம மாயை யென்னு மலங்கண் மாத்திரையே கெட்டொழிய ஆன்மாத் தண்ணீரைச்சேர்ந்த வுப்புப்போல முதல்வன்றிருவடியைத் தலைப்பட்டு முதல்வனுக்குச் சேடமாம்; முதல்வன் றிருவடி யவ்வான்மாவை விட்டுக் கவர்த்தலின்றி யிணைந்து நிற்கு மாகலானென்க.

ஒன்றாது என்னுந்துவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது

நசித்தணைந்தென்பது காரணகாரியப் பொருட்டாய்ப் பிறவினை கோடலிற் செயவெனெச்சத் திரிபாதலறிக.

"சிற்றறிவு முற்சிதையிற் சேர்வாரின் றுஞ்சிறிது, மற்றதனி னிற்கிலருண் மன்னுதாம்" எனப்புடைநூலாசிரியர் விளையதுமிது.

தன்கண்ணதாகிய கடினகுணநீங்கி அப்பினைச்சேர்ந்தொன்றாகிய வுப்பு ஆன்மா மல நசித்து முதல்வனைச் சேர்ந்தொன்றுபடுதன் மாத்திரைக் குவமையாயிற்று.

யாதொன்று யாதொன்றன் பொருட்டேயாய்த் தனக்கெனச் சுதந்திரமின்றி நிற்குமஃ தஃதற்குச் சேடமெனப்படுமாகலி னவனருளாலல்ல தொன்றையுஞ் செய்யானாய்க் கபடின்றி யிணைந்துநிற்கு மீசன் கழலையே யறிந்திசசித் தனுபவித்தலாகிய முதல்வனது வழிபாட்டின் பொருட்டுரிமை யெய்திய வான்மா முதல்வனுக்குச் சேடமாகியவாறுணர்க.

'அவையுடைமை யாளாளுமங்'கென வோதுதலின் வீ ஊடபசுபாசங்களு முதல்வனுக்குச் சேடமேயாமாயினும், அவை பொதுவியல்புபற்றிய சேடமாவதல்லது சிறப்பியல்பு பற்றிய சேடமாகாமையி னிதனை வேறெடுத்தோதினார்.

இதனானே முத்திநிலையி லான்மாவினது கிரியை நிகழுமாறும், அது முதல்வனது கிரியையையின்றி யமையாமையுங் கூறப்பட்டன. நித்தமாகிய மலத்திற்கு நாசமாமாறும், அது நசித்தவழி யேகதேசமாய் விளங்கிய வறிவே பூரணமாய் விளங்கி வியாபகத்தைத் தலைப்படுமாறும் உவமையின் மேல வைத்தினிது விளக்கி மேலதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

பொன்வான்முன் கொண்முழுவிற் புக்கொடுங்கிப் போயகலத்
தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோன்—முன்வாண்
மலத்தின் மறைந்துள்ள மற்றுலகை யுண்ணு
மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து. எனவரும்.

ஆதித்தன் முன்புமுகிற்படலத்துண் மறைந்து தனதொளி சங்கோசமாய்ச் சிறிதே விளங்கிப் பின்பு அம்முகிற் படலத்தை வாயுத்துரப்ப அதனானது சத்திமடங்கிவிட்டு நீங்கியவழி அவ்வொளிதானே யெங்கணும் விகாசமாய் விளங்கு முறைமைபோல ஆன்மாவும் முன்பு மலத்தின் மறைபபுண்டு தன்னறிவேகதேசமாய்ச் சிறிதே விளங்கிப் பிரவஞ்ச விடயத்தை யறிந்ததிலமுந்தும், பின்பு முதல்வன திருவருளமமலசத்தியைக் கெடுத்தடக்கியவழி அவ்வறிவே பூரணமாய் விளங்கிக் கபபின்றி யமமுதல்வன் றிருவடியைத் தலைப்பட்டந்தநேயத்திலமுந்துமென்க

ஒடுங்கி எ-ம், எங்குமாய் எ-ம உவமைககோதிய வினையைப் பொருளினுங் கூட்டியுரைததுக கொள்க.

இது விளங்குதன் மாத்திரைக் கேகதேசவுவமை யென்

பார உலகையுண்ணும வாததுசசெலலும எனவேற்றுமையு முடன கூறினர்.

ஏகாரந தேற்றம்.
முன்வா ளெனபழிவாள் ஆகுபெயர்
இரிதசெனபது செயவெனெச்சததிரிபு.
இரண்டனுருபு விகாரததாற செ.ாககது.

மலாசிததலாவது தனது மறைககற் சததிமடங்கிக் கீழபபடுதன மாததிரையே பிறிதனறெனபதூஉம உவமை யாற பெறுதும்.

சிவஞானபோதத்திற்குத் திருவாவடுதுறைச சிவஞா னயோகிசெய்த சிவஞானபாடியததி லிரண்டாவதுண்மை யதிகாரத்திற பயனேைததை லிரண்டாம் பாதமாகிய விப்பதி னொராஞ் சூத்திரம் முடிநதது.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு
மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.

எ-து சூ-ம் எ-னின அசிநதிதனைப் நினற பதியைச சிநதிதனைக்கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதனுதலிறறு.

மேற்கூறிப்போநதவாறே அயராவன்பினரன்கழலணை ந்த முத்தர்க்குச சீவன் முத்திநிலைக்கணவ்வறிவிசசை செய் ல்கள ஒரோவழிப புறத்துச்சேறலு முண்மையின் அவை செல்லு மிடமிவை யென்பதுணர்த்து முகத்தானே வாக்கு

மனாதீதமாய் அயராவன்பினணைந்து வழிபடாநின்ற முதல்வ னே வாக்கு மனக்கோசரமாம்படி தெளியக்கண்டு வழிபடு முறைமையை யுணர்த்துதல் பயனோதநின் மூன்றுமபாதமா கிய விப்புனனிரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருததென்க.

அயராவன்பினரன்கழல் சென்றார்கருச் சீவன் முததி நிலைககண் அவ்வறிவிசகை செயல்கண் மூன்றும புறதகே யெவ்வாறு வியாபரிகரு மென்னு மவாய் நிலையை நிரபபுத லின் அவ்வவாய் நிலைபற்றிய வியைபானே அதிகரண வியை யும், முத்திநிலையைத தலைப்பட்ட மெய்ஞ்ஞானிகட்கு ஈண்டு ச்செய்யக்கடவ தொன்றில்லையெனச் சமயிகள் கூறு மாசங் கையை விதிமுகத்தானுரைத்து மறுத்தலின் அவ்வாசங்கை பற்றிய வியைபானே பாதவியையும், முத்திநிலையினியல்பு கூறி யீண்டுச சீவன் முத்திநிலைக்கட்படும விசேடங் கூறு தன் முறைமையாகலி னம்முறைமைபற்றிய வியைபானே யோத்தியையும் பெறப்பட்டன.

இசசூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. அயராவன்பி னரன்கழ லணைநத சீவன்முததன் செங்கமல மலாபோல விரிநது விளங்கிய முதல்வனது சீபாதத்தை யணைதற் குட ம்படாதயர்த்தலைச செய்விக்கு மவ்வியல்பினையுடைய மும மல அழுக்கை ஞானநீராற கழுவிததன்னைபபோ லயரா வன் பினரன்கழ லடைந்த மெய்ஞ்ஞானிகளோடு கலநது கூடி யவ் வாறு கழுவப்படடு மலமயககுநீஙக அன்பரொடு மரீஇ அன் புமிக்குடைய வவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையு முதல்வனெனவே கண்டு வழிபட்டு வாழ்வானென்றவாறு.

சீவன்முததனென்பது ஏற்புழிககோடலாற்பெறுதும,
நோன்றாள் வினைதொகை
நோன்றல் பொறுததல்.
எடுத்துச சுமபபா னென்றார் புடைநூலாசிரியரும,
கழீஇயென்றது குறிபபுருவகம.

மாலறநேய மலிந்தவ ரென்பது அம்மலங்கழீஇ யன்ப ரொடு மரீஇயினா ரெனப பொருடந்து சுட்டுப்பெயர் மாத்தி ரையாய் நின்றது.

நேயமலிதல் கூறவே வழிபாடும் பெறப்படும்.
தான் அசை.

அமமலங்கழீஇ யென்றதனாற் சீவன்முத்தர்க்குப் புற த்தே யறிவு வியாபரிக்கு மிடமும், அன்பரொடுமரீஇ யென் றதனால் இச்சை வியாபரிக்கு மிடமும, தொழுமெனறதனாற செயலவியாபரிககு மிடமும் பெறபபட்டமைபி னவாய்நிலை கிரபபியவாறு கண்டுகொள்க.

இம்மூன்றும் பிரிப்பின்றி யுடனிகழ்ச்சியா யோரிடத் தொருங்கு நிகழ்வனவாகலின் விடயவேற்றுமையின்மையு முணர்க.

தொழுமென்றது செலுமென்றதுபோலப் படர்க்கை வினைமுற்றாகலி னிலைதணைங்கோரது தன்மையென்பது பெற் றாம்.

அற்றாகலினன்றே யிதனைச் சாதகவோத்துள்வையாது ஈண்டு வைத்தாரென்பது.

செல்வபபெருக்க முடையார்க்குணவாகிய பால் உடம்பு நோயின்றி வளரச்செய்பு மருநதுமாமாறுபோல இவ்வழி பாடு மலவாசனை சிறிதுந தாககாது சிவானந்தமேன்மேல வளர்ச்சி செய்யுஞ் சாதகமாதலுண்மையா னதுபறறி யாசிரி யா விரிததுரைததலுஞ் செய்தாரெனக.

இதனுள் செமமலர் நோனருள் சேரலொட்டா வமம லஙகழீஇ யென்றதோரதிகரணம் அன்பரொடுமரீஇ யெ னற தோரதிகரணம, மாலறநேய மலிநதவர் வேடமு மால யமதானு மரனெனத தொழுமேயென்றதோரதிகரணம. ஆக மூன்றதிகரணத்த திசூததிரமென் றுணர்க.

அவற்றுட் சிவன்முதற்கொருதலையான் முன்னர்ச் செய்யககடவதிதுவெனப துணர்த்து முகத்தானே யவரதறிவு புறம்பே வியாபரித்தலுமுண்மையின் அது வியாபரிககுங் கால லங்ஙனம் வியாபரிககுமென்னு மவாய்நிலையை நிரபபுதற் கெழுந்தது மூதலதிகரணம.

மூதலதிகரணம்.

—:*:—

மே-ள் ஈண்டு ஆணவமாயை கான்மிய மென்னு மலங்களாககளாக எனவருமம.

கன்ம மதன் மூலத்தை நோக்கிககான்மிய மெனவுமபெயா பெறுமம.காமிய மெனப பாடமோதி "இனிசசெய் கன்ம மூலமல ஞானத்தா னிடிபப" வெனவழி நூலாசிரிய ரோதுதலின் ஈண்டு மலமாயைகளொடு வைத்துககளாயநினறது ஆகாமியவினை மாத்திரையே யாகலா னதுவே ஈண்டெடுத்துக கொள்ளபபட்ட தாகலின் காமியமெனத தலைக்குறை யெனறுரையபாரு முளா

அற்றேல், ஏகனுகி யிறைபணிநின் றுண்மைஞானத்தைத் தலைப்பட்டாரககு மலமாயை தன்னொடு வலவினையு மின்றாய் கழிந் தொழிதலின் அவறறுன் மீளச செய்யக்கடவ தொன்றினமையா னீண்டவறறைக களைத லெற்றுக்கென னு மாசங்கையை நீக்கி மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறு சூத்திரத்தினுடம்பொடு புணாத் தோதியதனைத் தெரித்துணர்த்தி யவிப்புறுத்தற் கெழுந்த வேது. அவை தாம ஞானத்தை யுணாத்தாதனுஞானதனதை யுணர்த்து மாகலான் எனவருமம

இ-ள். அமமூன்று மலங்களும் உண்மை ஞானத்தைத் தலை யபட்டார் மாட்டும் யாதானு மொரு நெறியா னுழைந்து மெய்யுணர்வைக கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிககு வித்தாகிய பண்டை விபரீத வுணர்வை மேற்படுத்துவனவா மாகலா

னஃதவர்க் காகாமையின் ஈண்டாணவ மாயை கான்மியமென் னு மலங்களைக் களைக வென மேற்கொண்ட தென்றவாறு.

உணர்த்துதல் உணர்விற் கேதுவாதல் "அநநியமானவை யுணர்த்தி யநந்நியமாய் நின்ற வறிவறியாமையி னுனு" மென்புழியு மது ஈண் டஞ்ஞான மென்றது விபரீத வுணர்வை.

இனியவை யஞ்ஞானத்திற் கேதுவாய் வந்து நலையு மாறும், அஃதவர்க்காகாமையுந் தெரித் துணர்த்தி யதுவை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக் காட்டு முதாரணம்.

புண்ணிய பாவம் பொருந்துமிக் கான்மியமு
மண்முதன் மாயைகாண் மாயையும்—கண்ணிய
வஞ்ஞானங் காட்டுமிவ் வாணவமு மிம்மூன்று
மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு எனவரும்

புண்ணிய பாவங்களைப் பயக்கும் விருப்பு வெறுப்புக ளாய்ப் பொருந்துகின்ற விக்கன்ம மலமு மண்முதன் மாயா தத்துவ மீறாய்க் காணப்படுகின்ற விம்மாயா மலமுஞ் சுட்டி யறிவதாகிய விபரீத வுணர்வைப் பயக்கு மிவ்வாணவ மலமு மென்னு மும்மலங்களு மெய்ஞ்ஞானியாகிய வுனக்காகாவா கலா னிவற்றை விடுதலொழிக வெனக.

எல்லா மலங்களும் பற்றறத் துடைத்து உண்மைஞானத்தைத் தலைப்பட்டார்க் குடம்புள்ளளவும் பிராரத்த வினையவ்வுடம்பைப் பற்றி நிற்றலான அஃதவர்க் கொரோவழி வாதனை வயத்தால் இருங்குளி வாங்குங் கலம்போல வந்து தாக் குங்கால் பிறசெய்யா தனுபவிப்பதின்றாம்; ஆகலினது சார் பாக விருப்பு வெறுப்புக்க ளுளவாம்; அவை யுளவாகவே பன்மை பார்த்திருப்பதாகக் நிலமுதன் மாயா தத்துவ மீறா கிய ஏகதேசப் பொருள் காட்சிப்படுமே; அவை காட்சிப்பட் டவிடத் தவற்றைச் சுட்டி யறிவதாகிய விபரீத வுணர்வு மேற்

பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாம் இவவா றிம்மூன்றும் அறிவற்றம் பார்த்திம முறையானே வநது தலைப்படு மென்பார் கன்ம மாயை யாணவ மென்றிம முறையே வைத்தவை காட்சிப்புல னுமாறு காட்டுவார் அவ் வககாரிய நிகழ்சசிகளை யெடுத்தோதிச சுட்டிக கூறினர்.

ஆணவ கன்மங்களைச் சுட்டிக் கூறுதலின் மாயையா யினு மவவாறு சுட்டு வருவித் துரைத்துக் கொள்க.

புண்ணிய பாவம் ஆகுபெயர்.

மாயை முன்னையது தத்துவம்.

ஈரிடதது மாக்கச் சொல் வருவித்துரைக்க.

காண் மாயை செயப்படு பொருள் முடிந்த வினைத் தொகை.

காட்டுதல் உபசாரம்.

இவை சிவபோகப் பெருவாழ்வை யிழப்பிப்பன வாக லான் மெய்ஞ்ஞானிக்காகா வென்றார்.

மேன்மேன் முறுகுவன வாகிய விவற்றைத் தோன்றும் பொழுதே துடையாக்கால் "களைகுநர் கைகொல்லுங காழ்த்த விடதது" என்னு முறைமைதநதாய் முடியு மென்பது பறறி விடுவெனவிண்டும வலியுறுத்தபபட்டது.

விடுதல் அவை யம்முறையா னிகழ்ந்தவழி யிவ்வஞ்ஞா னம் ஏகதேசக் காட்சியா னுயதெனவும், இவை யேகதேசக் காட்சி விருப்பு வெறுபபுக்களாது தோறறத்தா னுயினதெனவும, அததோறறமும பிராரத்த வினை நுகர்சசிக்கட் சென்ற தறபோதத்தா லாய தெனவு மறிந்து அங்ஙனஞ் செல்வதா கிய தற்போத முனையாதவா றுபகரித்துச் சிவஞானதது ளடங்கிச சிவானுபவஞ் சுவானு பூதிக மாம்படி ஞான நிலையி லுறைத்து நிற்றல். "ஒங்குணர்வி னுள்ளடங்கி யுள்ளத்து ளின்பொடுங்கத், தூங்குவர் மற்றேதுண்டு சொல்" லென் றது மிது.

அஃதங்ஙனமாக ஏதுவின்கண் மும்மலங்களு மஞ்ஞானததை யுணாததது மெனககூறி யீண்டாணவ மாத்திரையே யஞ்ஞானங்காட்டு மென்றல் மலேவாமாலெனின்? அற்றன்று, அஞ்ஞானங் காட்டுதல மாயை கன்மங்கட்கு ஆணவ மலசசாபா ஞகிய செயறகை ஆணவ மலததிற்கது இயற்கை யென்னும பொதுச் சிறப்பாமா றுணர்ததுதற்கு ஆண்டுப பொது வகையாற் கூறிய போந்ததனை யீண்டுச சிறநதெடுத தோதினு ராகலா னெனபது.

முதலதிகரணம் முடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

———:*:———

முதலதிகரணததிற் கூறியவாறு மும்மலங்களையுங்களைந் தார்க்கு அதனை நிலை பெறுத்துவதா யதன் பின்னர்சசெய்யக கடவ திதுவெனப ஆணர்த்து முகத்தானே அவரதிச்சை வியாபரிககுங்கால் யாங்ஙனம் வியாபரிக்கு மென்னு மவாய் நிலையை நிரபபுதற வெழுந்தது இரண்டாமதிகரணம.

இனிச் சிவபத்தர்களோ டிணங்குக எனவரும்.

சிவபததரா்வர் பததியினுன் மறவா தேததி முதல்வன்று சீபாததததை யணைநதோர்.

இணஙகுதல் நட்புச செய்தல்.

சிவபத்தர்களோடிணங்குக வெனவே ஏனையோர்களோ டிணங்கற்க வென்பதூஉம் பெறபபட்டது.

அற்றேல், உறவும் பகையு மொழிதது மகவெனப் படல்வேண்டி யீனதததையு மொகக்ப் பாாகருது செல்வக கடவுட்டொண்டாககு இவவாறு சிலர்மாட்டு விருபபுஞ் சிலர்மாட்டு வெறுபபுஞ் செய்து கொண்டு பகுத்து நிறறல் சால்பின்று லெனனு மாசஙகையை நீககி மேற்கோளைச சாதித்தற் கெழுந்த வேது.

அல்லாதா ரஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான் என வரும.

இ-ள். வெ-டை. அல்லாதா ரஞ்ஞானத்தை யுணர்த்து மாறு, "தெய்வமென்பதோர்சித்தமுண்டாகி, முனிவிலாத தோர்பொருளதுகருதலு, மாறுகோடிமாயாசத்திகள், வேறு வேறுதம்மாயைகடொடங்கின, வாத்தமாஞரயலவர் கூடி, நா த்திகம்பேசிநாத்தழும்பேறினர், சுற்றமென்னுந தொல்பசுக் குழாங்கள், பற்றியழைததுப்பதறினர்பெருகவும், விரதமே பரமாகவேதியருஞ், சரதமாகவேசாத்திரங்காட்டினர், சமய வாதிகடத்தமதங்களே, யமைவதாகவரற்றிமலைந்தனர்" என் றறமுடக்கத்தான் அறிக.

மும்மலங்க ளஞ்ஞானத்தையுணர்த்துதல் இலக்குவாய் த்துழி ஏதுவாதன் மாத்திரையேயாம் இவரவ்வாறன்றி வா யாதவழியும் வாய்க்குமாறு செய்துகொண்டு பலவகை யுபா யங்களானுந் தம்மோடொப்பவிபரீத வுணர்விற்செலுத்தியே விடுவராகலான் சிவபத்தியில்லாதார் அம்மலங்களினுங்கொடி யராகலினவரை யவற்றினுமஞ்சி விட்டொழிதலே யறிவு டைமைக்குச் சால்பென்பதாம்.

மகவெனப் பல்லுயிரனைத்தையு மொக்கப்பார்த்தலாவது அவைபடுநதுன்பங் கண்டுழி யதற்குப பரிதல் மாத்திரையே யாம.

"யான்பெற்றபேறு பெறுகவிவ்வையக" மென்றது மிக் கருதபே நோககியென்க.

அற்றேல், சிவபத்தியில்லாரோ டிணங்காமை மாத்திரை யே யமையும சிவபததாகளோ டிணங்குத லெற்றுககெனறு மாசஙகையை நீககி யதனைவலியுறுததுதற் கெடுததுக்காட்டு முதாரணம்.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களில் வீழ்க்குஞ்
சிறபிலாா் தந்திறத்துச் சேர்வை—யறப்பித்துப்

பத்த ரினத்தாய்ப் பரனுணர்வி னாலுணரு
மெய்த்தவரை மேவா வினை. எனவரும்.

மும்மலங்களு நீங்கி முதல்வ னத்துவிதமாய் நின்று காட்டியுங்கண்டுமுபகரித்துவரும்பெருங்கருணையைமறவாது கடைப்பிடிக்கும் ஞானக்கண்ணுடையமெய்த்தவராயினார் அதனை மறக்குமாறுசெய்து ஞானக்கண்ணை யிழப்பித்துத் தீநெறிகட்கொண்டுசென்று மலங்களாகிய பிறவிககுழியில வீழ்வித்துத் துயருறுத்து மன்பில்லார் கூற்றிலேதொன்று தொட்டுப் பயின்றுவந்த சேர்ச்சியறும்படி யமமறவியை மாற்றி ஞானககண்ணை விளக்கிப் பிறவிக்குழியினின்று மெடுத்து நன்னெறிக்கட்செலுத்தி வாழ்விக்குஞ் சிவபத்தர் கூற்றிலே பேரன்புடையராய் அவ்வன்பு சார்பாகவிளங்குவதாகிய சிவஞானககண்ணா லநநிலைகடைப்பிடித்துணரப் பெற்ற வவரை எல்லாவனததங்கட்கு மூலமாய்வரும் பிராரத்தவினை வாதியாவென்க.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ் சிறப்பிலார் என மேற்சொல்லிய பொருளையே யநுவதித்துவிரித்தோதினார். அதனெதிர்மறை முகத்தாற் சிவபத்தரது பெருந்தகைமை யுணர்நது கோடற்பயனோக்கி.

மலங்களின்வீழ்க்குமென்பது குறிப்பெசசம்

மலம் ஆகுபெயர்.

எல்லாவற்றினுமன்பு சிறந்தமையின் அது சிறப்பெனப்பட்டது

சேர்வை சேர்ச்சி.

பத்தரினத்திற் பித்தாயென மாறுக

பித்துப் போறலிற் பித்தெனறார் அஃததனையுடையார் மேனிறறது.

ஏனைத்தவங்களெல்லாம் மெய்யாதலின்றி மலநடையாய்ப்போதலிற் பரனுணர்வினாலுணருந் தவமொன்றே மெய்த்தவ மெனப்பட்டது.

வினை பால்பகாவஃறிணைப்பெயர்.

சிவபத்தர்மாட்டன்புசெய்து அவரது மனஞ்சொற்செய்கைவழி நிற்பார்க்கு உலகியலுணர்வு மாறிச சிவானுபூதியுணர்வே மேம்பட்டு நிகழும் அது அங்ஙன நிகழவே, உடம்புள்ளளவு நிற்பனவாய பிராரத்தவினைகள் அவர்க்கு நுகர்ச்சியாதல் செல்லாமையி னவரை வாதிக்கமாட்டா அவை வாதியா தொழியவே, சிறப்பிலார்தந்திறத்துச் சேர்வை பற்றறக்கெடுமென்பார் அறப்பித்துப் பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர்வினாலுணரு மெய்த்தவரை மேவாவினை யென்றார்.

எனவே, வீட்டுணர்வை நிலைபெறுத்துஞ் சிவபத்தர்களோடிணங்கினா லன்றித் தொன்றுதொட்டுப் பயின்றுவந்த சிறப்பிலார்திணக்கமறாதாகலா னஃதொருதலையான் வேண்டுமென வலியுறுத்தவாறாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணம் முடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

—:*:—

இரண்டாமதிகரணத்திற் கூறியவாறு சிவஞானிகளோடிணங்கினார்க்கு அதன் பின்னர்ச் செய்யக்கடவதிது வென்பதுணர்த்து முகத்தானே அவரது கிரியை வியாபரிக்குங்கால் யாங்ஙனம் வியாபரிக்கு மென்னு மவாய் நிலையை நிரப்புதற் கெழுந்தது மூன்றாமதிகரணம்

மே-ள் இனிப்பத்தரது திருவேடத்தையும் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக்கண்டு வழிபடுக. எனவரும்.

காண்டல் ஐயுறவின்றித் தெளிதல்.

திருவேடத்தினியல்பு "தூயவெண் ணீறு துதைந்த பொன மேனியுந் தாழ்வடமும், நாயகன் சேவடி தைவருஞ சிந்தையு நைந்துருகிப், பாய்வது போலன்பி னீர்பொழி கண் ணுமபதிகசசெஞசொன், மேயசெவ் வாயு முடையார்புகுந் தனா வீதியுள்ளே" "சிந்தையிடை யறுவன்புந் திருமேனி தன்னிலசைவுங், கந்தைமிகை யாங்கருததுங் கையுழவாரப்ப டையும், வந்திழிகண் ணீர்மழையும் வடிவிற் பொலிதிருநீறு, மநதமிலாத திருவேடத் தரசுமெதிர்வந்தணைய" கண்ட கவு ணியக கன்றுங் கருத்திற்பரவு மெய்ககாதற், றொண்டா திரு வேட நேரே தோன்றியவென்று தொழுதே" எனபவறறு னறிக. இததிருவேடங், காமககிழத்தியர் வடிவிற் காணப் படும ஆடைசாந்தணிகல முதலாயின காமுகரை வசீகரித்தின பஞசெய்யுமாறுபோல மெய்யுணர்வுடையாரைக் காட்சி மாத் திரையானே வசீகரித்தின்பஞ் செய்தல் பற்றித் திருவேடத் தையுஞ் சிவாலயத்தையுமென்றுபசரித்தார். அது, "சேலுங கயலுந்திளைக்குங் கண்ணாரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம், போலும் பொடியணி மார்பிலங்குமென்று புண்ணியா போற் றிசைபப" என்பதனானுமறிக.

அற்றேல், மெய்யுணர்வுடையார்க்குப் பகுப்பின்றி யெங்கணும் பரமேசுரனெனக் காண்டலே பொருந்தமுடை மையானும, நின்ற திருத்தாண்டக முதலியவற்று ளவ்வா றோதுதலானும், திருவுருததிரத்துட் பகுப்பின்றி யுயிரப பொரு ளுயிரில்பொருள்களை யெல்லாந் தனித்தனி யெடுத் தோதி வழிபாடுகூறுதலானும், ஈண்டிவ்விடங்களின் மாத்தி ரையே பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவெனப் பிரிதனுக் கூறியது பொருந்ாதா லென்னு மாசங்கையை நீக்கி மேற் கோளைச் சாதிததற்கெழுந்தவேது.

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே யல்லா தவிடத தபபிரகாசமாய் நிற்றலான் எனவரும்.

இ-ள். அம்முதல்வனெங்கணும வியாபகமாய் நிற்பினும் இவவிரண்டிடததுமாததிரையே தயிரினெய்போல விளங்கி நிலைபெற்று அலலுழிய பாலினெய்போல வெளிப்படாது நிற்றலான் இனிபபததரது திருவேடததையுஞ் சிவாலயததையும பரமேசுரனெனக கண்டு வழிபடுகவென மேற்கொண்டதெனறவாறு.

மற்றப்பிரகாசமாய் நிற்றலென வினையும.

அற்றேல்; அஃதியாஙஙன மெனனு மாசஙகையை நீககிபபிரகாசமாய் நிற்குமாறும், அல்லாதாரிடத் தபபிரகாசமாய் நிறகுமாறுந தெரிததுணர்ததியேதுவை வலியுறுத்துதற்கெடுததுக்காட்டு முதாரணம.

தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்துத்
தன்னுணரத் தன்னு ளிருத்தலாற்—றன்னுணரு
நேசத்தர் தம்பா னிகழுந் ததிநெய்போற்
பாசத்தர்க் கின்றும் பதி. எனவருமம;

வாககு மனாதீதமாய் நின்ற பரம்பொரு ளுலகததாா தனனையறியும்படி கருணைசெய்து தனது வடிவாகிய திருநீறு கண்டிகை முதலிய தனது வடிவத்தைத் தனனன்பர்கட்குக் கொடுத்து அவர்களிடமாக நின்று அஙகங்கேயறிவு விளககுதலானும, அவர் தமமைசசோகம பாவனையானுணர்ச செய்தலானும, அவரையொருகுறியின்கணிறுததித தனது வியாபகத்துக்குள்ளாகவிருததுதலானுங் குறியிறநதுநின்று தன்னையுள்ளவாறுணரு மன்பாளராகிய வவாமாட்டுத் தயிரின்கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்கித தோன்றும. பாசக்கட்டுடையார்க இவ்வியல்பிலலாமையான் அவர்மாட்டுப பாலின்கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்காது நிறகுமென்க.

இன்மை விளங்காமைப் பொருட்டு.

பாசத்தார்க்கென்பது உருபுமயக்கம்.

கொடுத்துச் செய்து இருத்தலானிகழுமென வினையும்.

செய்தெனபது சொல்லெச்சம.

இருத்தல் அல்லீற்றுப்பிறவினைத தொழிற்பெயர்.

தன்னுணருநேயததாரெனப் பெயரடையானு மேலோரே துக கூறபபட்டது.

தன்னையென்னு மிரண்டனுருபு விகாரததாற் றொக்கது.

அற்றேல, இவவியலபுகளுடைய சஙகமவேடததினிடத் தெஞஞான்று முதல்வன் பிரகாசமாய் நிற்பனெனபது பெறபபடும. இவவியல்புகளிலலாத தாபரததினிடதது மநதிர சாநிததிய மில்வழிப் பிரகாசமாய் நிற்றல பெறபபடாதாலெ ன்னு மாசஙகையை நீக்கி யதனை வலியுறுததுதற கெடுதது ககாடடு முதாரணம.

கண்டதோரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தி லங்கிவே
றுண்டல்போ னின்றங் குளதாமால்—கண்டவுருத்
த்தானதுவா யன்றுனன் றனதுவாய்த் தோன்றுனே
தானதுவாய்க் காணுந் தவர்க்கு எனவருடம.

விறகிற் றீககடைந்துழிவேறாய் விளஙகும அல்லுழி விளஙகுவதன்று அதுபோல வுயிர்கடகுப புததிமுததி யளி ததற பொருட்டுக காணபபட்ட தாபரததிருவுருவினகட்க லபபினு லதுவேதானு யதுவன்றி வேறுபொருளுமா மியல் புடைய முதல்வன் அதுவே தானுய்ககாணுாககுத் தமமான றியபபட்ட தொரு மநதிர சாநிததிய மில்வழி யாண்டும விள ஙகாது நினறு அமமநதிர சாநிததியததால் விளஙகித்தோ னறும பொருளாம; அவ்வாறனறி யதுவேதானுயக காணப பெறு முண்மைததவமுடையாாககு எபபோதுமபபடியே வி ளஙகித தோன்றுனகொலலோவென்க.

காணுதாாக்கெனபது சொல்லெச்சம்.

கடைநதுழி யல்லுழியென்பன ஆறறலாற் பெற்றும.

உவமைக் கோதியவினையைப் பொருட்கணெதிர்நிரனி றையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க

எண்டுண்மை விளங்குதன் மேற்று.
மந்திரத்தா னுளதாமெனை வினையும
ஆல அசை.
ஆறெனைபது பெயர்.
ஒகாரம எதிர்மறை.

தானதுவாயன்றாறு மென்னும பெயரடையான அவ ரவா பாவனைகேற்ப விளங்குதற்கேதுக் கூறபபடடது

தானதுவா யன்றுதல சங்கமவேடததினு மொககுமே னு. தாபரவுருவின்க ணிகழு மாசங்கையை யிதனானறி நீக கலாகாமையினீண்டுக கூறினார் இஃதீரிடதது மொககு மெ ன்பது வருகின்ற வதிகாரணததிற் பெறபபடும

மூன்றமதிகரணம் முடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

—:*:—

மேலையதிகரண மூன்றானுஞ் சீவன்முத்தர்க்குரியவா சாரமுணர்ததியவழி, அறமேறல,அவை சீவனமுத்தாகருத்தா மே யுளவாவனவாய விலககணமாகலின் அறுவாத முகததரா னோதற் பாலனவாகிய விவற்றைக்கனேக இணங்குக வழிபடுக வெனறிங்ஙனம விதிமுகததாலோதிய தெற்றுகெகென்னு மாச ஙகையை நீக்குதறகு அவற்றதொழிபா யெழுந்தது நானகா மதிகாரணம.

மே-ள் இவ்விடங்களில வழிபடுக வெனவருமு.

இவவிடஙகளாவன: பததராதுதிருவேடமுஞ் சிவாலயமு மெனை மேற்கூறிய போநதன

வழிபடுகவென்னு மிசையெச்சத்தா லறுவாதமாய்க் கூறவமையுமென்பாரை மறுத்து விதித்தலே வலியுறுத்தவாறு.

வழிபடுகவெனபதுபலககணமாகலிற் களைதல் இணங்குதல்கட்கு மிவையொக்கும்.

அற்றேல், எய்திபதனை விதித்தல் பயனுடைத்தன்றுலென்னு மாசஙகையை நீககி மேறகோளைச சாதிதற கெழுநதவேது.

நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தானதுவாய்வரும் புருடனவை யாகாவா றப்புருடனு மாகலான எனவருமு.

இ-ள். நரம்பு நாடி யிறைச்சி என்பு முதலிய தாதுககளின்கண் வேறறுமையின்றி யதுவதுதானாய் வருகின்றவுயிர் நாடியோ வென்போ நரமபு சீக்கோழையோ வென்றிவ்வாறு பைமறியாப் பார்பபார்கரு நரம்பு நாடி முதலியவை யாகாதவறறின் வேறுமாயினாற்போல உயிாக்குபிராகிய வமமுதலவனுஞ சடசித்துகக ளெலலாவற்றினும் அதுவதுதானாயும் அல்லனாயு நிற்பனுகலா னதுவதுதானாய் நிற்றலைக் காணுங காட்சிபற்றி யெய்திய வழிபாடல்லனாய்நிற்றலைக் காணுங கா லெய்தாமையி னவ்வழியு மெய்துவிகக வேண்டுதலான் இனியிவவிடஙகளின் வழிபடுகவென விதித்தோதிய தென்றவாறு.

எனவே, எய்தாததனை யெய்துவிப்பதூஉம், எய்திய நிகழ்ந்துபடாமற் காபபதூஉம, எய்தியதனை யொருமருஙகு மறுபபதூஉமாய விதிமூன்றனுள் இஃதெய்திய நிகழ்ந்துபடாமைக் காததது என்றவாறுபிறறு.

இது விளங்குதற் பொருட்டன்றே ஆசிரியரிவ்விடங்களின வழிபடுகவெனவிண்டிடமாக வைததோதியதூஉ மெனக

அவையாகாவா றப்புருடனு மெனவே, அவ்விடத்தெய்து விதத லொருதலையான் வேண்டுமென்பதூஉ மாசிரியரியுரைத்தது.

சூத்திரத்திற் றெழுமே யென்னு மேகாரமும் இப்பொருள் குறித்து நின்ற தேற்றம.

வாறு உவமவுருபு.

முதலானவற்றை யென்பதுருபுமயக்கம்.

அற்றேல், முதல்வனுக்கு இவ்வியல்பு எல்லாப்பொருட்கண்ணு முண்மையின் யாங்கணும் வழிபாடுவிதித்தலே பொருத்தமுடைத்தென்னு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்தற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்

அதுவிது வென்ற தனுவல்லான் கண்டார்க்
கதுவிது வென்றதையு மல்லான்—போதுவதனி
லத்துவித மாத லகண்டமுந் தைவமே
யத்துவிதி யன்பிற் றொழு. எனவருமம.

முதல்வன் சடசித்துக்கண்மாட்டு நிற்கு நிலைமையறியப்பெற்றார்க்குக் கண்ணருக்கன்போல அதுவிதுவெனப் பகுக்கைத் தோதப்படுவதாயபேதநிலைமையனு மல்லனாய் உடலுயிர்போ லதுவேயென்றோதப்படுவதாய அபேத நிலைமையனு மல்லனாய்க குணகுணிபோ லதுவே யிதுவென்று பகுக்கையாம லோதப்படுவதாய பேதாபேத நிலைமையனு மலலனாய் அம்மூன்றற்கும பொதுமையா னறிவொளிபோ லத்துவிதமாய் நிற்குமாற்றாற் சடசித்துக்கண் முழுவதுமத தேவனது வடிவேயாமாயினு மவற்றுளன்பு விளையுமிடத்தின வழிபடுவாயாக அவ்வத்துவித சித்தாந்தத்தைப பெற்றோயென்க.

அதுவிதுவென்பது முன்னைய தும்மைத்தொகை பின்னையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

அல்லா னென்பதனை மேலுங் கூட்டி என்றவென்பதனை அதுவென்பதனோடு கூட்டியுரைக்க.

அல்லானென்பது வினையெச்சக்குறிப்புமுற்று.

என்றதை யென்பது ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரம்
உம்மை யிறந்தது தழீஇயிற்று
பொதுவதென்பது அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.
ஆதல் ஆயவாற்றானென்க.

தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட்டாய வடமொழிப் பெயர்ப்பகுபதம்.

ஆயினு மென்பது சொல்லெச்சம்.
அத்துவிதி அண்மைவிளி
அனவென்றது ஆகுபெயர்
ஏழாவது விரித்துரைக்க.

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியினன்றி எங்கு முருக்காண வொண்ணாதபால முலைப்பால் விம்மி யொழுகுவது போல வெளிப்பட்டருளுவதாகியடிப்பட்டுவருமன்பு விளையாமையின் ஆண்டுச்செய்யும் வழிபாடே யத்துவித ஞானத்தை நிலைபெறுத்தற் பயத்த தென்பார் அத்துவிதமாதலை கண்டும் தைவமே யென்றநுவதித்து அத்துவிதி யன்பிற் றொழுவென்றார்.

அத்துவிதியென்றது பயனுணர நின்ற குறிப்புப்பெயர்.
இதனானே விதிக்குப்பயன் கூறியதூஉமாயிற்று.

இனியத்துவிது வென்பன அருவுருவாகிய திருமேனி யெனக் கொண்டதற் கியைய வுரைப்பாருமுளர்.

அவர் அன்பினென்றதனை யேதுப்பொருட்கண்வருமைந்தனுருபேற்ற வியற்பெயராக வைத்துரைப்ப.

அற்றேல், இவ்வத்துவிதஞானம் அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை யசத்தென்று கண்டொருவுதலானுளதாம் பயனாகலின் அதன் பொருட்டு வழிபாடு வேறுவிதித்தல் மிகையாமா லெனனு மாசங்கையை நீக்கி யதனை வலியுறுத்துதற் கெடுத்துக்காட்டு முதாரணம்.

வினையா லசத்து விளைதலான் ஞானம்
வினைதீரி னன்றி விளையா—வினைதீர
ஞானத்தை நாடித் தொழுவே யதுநிகழு
மானத்தா லன்பிற் றொழு. எனவரும்.

உடம்பின் கண்ணதாகிய பிராரத்தவாசனை யுயிர்க்குத தாகக்குவதாயுள்ளவளவும அதனுனே வரும விருப்பு வெறுப்புக்களும அவைபற்றிக காட்சிப்படு மண்முதல் மாயைகளும் அவைபற்றி நிகழும விபரீதவுணர்வுமாகிய வசததுக்க ளொருவிய வழியும வநதுகூடி மேம்படுவன வாகலானிவற்றிற் கெல்லாமூலமாகிய பிராரததவினைவாதனை பற்றறக் கழிநதாலன்றி அதது விதஞான மேமபட்டு நிகழாதாகலி னப்பறறறக் கழிதற் பொருட் டமமெய்யுணர் வுடையாரை நாடி வழிபடவே யவ்வினைததீாவு நிகழ்நதவ்வுணாவு மேம்படும ஆதலானன்பானே யவரை வழிபடுவாயாக வென்க

அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை யசதமெனறு கண்டவழி, யுளதாய் நிற்கும ஞான சொரூபம நிலைபெறுத லவவசததினது விளைவிற்குவேராகிய வினைததீாவின்கண்ணதாகலான ஆண்டுளதாய் நினற மெய்யுணர்வை யவ்வினைவேரறுத்து நிலைபெறுததுதற்பொருட் டஙஙன மதனை நிலைபெறுத்தினர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடொருதலையான் வேண்டபபடுமென்றவாறாயிற்று.

அற்றேல், அவ்வாதனை நீங்கி மெய்யுணர்வு நிலைபெறுதலும சீபஞ்சாக்கரததை விதிப்படி யுச்சரிக்கவே யுளதாமென்பது, அஞ்செழுத் ததிகாரணத்தி னோதிய வாற்றானும், "பந்தமா னவைய றுததுப் பவுதிக முழுது மெல்லைச, சநதியா தொழியா திநருத் தன்மைபோல் வினையுஞ் சாரு, மநதமா திகளில லாத வஞ்செழுத் தருளினலே, வநதவா றுரைசெய் வாரை வாதியா பேதி யாவே"எனப் புடைநூலாசிரியர்,

கூறியவாற் ருனும் பெறப்படுதலி னதற் கதுவே யமையுமா லெனின்? அஃதொக்கும். அவ்வுச்சரிப்பும வழிபடுதலை யின் றியமையா தென்பது, 'விதிபபடி யுச்சரிக்க வென்ற' துணை யாநொழியா தென்பது 'அஞ்செழுதநா லுள்ளமரனுடைமை கண்டரனை யஞ்செழுத்தா லர்சசித்'தெ ன ஆசிரியர் தாமே யகத்து வழிபாடு கூறியவாற்ருற் பெறப்படுதலின் வழிபாடு மதற் கொருதலையான் வேண்டப்படுமென விடுக்க.

அற்றேல், அஞ்செழுத் ததிகரணததையு மிதனைச சார வைத் தீண்டோதுதலே பொருததமுடைத்தெனின ? அஃ தொக்கும்; சிவப்பிரகாசந திருவருட் பயன் முதலிய வற்றி னும அஞ்செழுத்தருணிலையை யின்புறு நிலைக்குப பின்னாக அணைநதோர் தனமையைசசாரவைததுக் கூறியவாற்ருனும அதுவே பொருத்தமுடைத்தாயினும அஞ்செழுத்தோது முறைமை சொற்பல்காது விதிபபடியென மாட்டெறிந்துணை ர்ததுதற பொருட்டாண்டே வைததோதிய தன்றிப பிறி திலை யென்ருழிக.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை

விளையா தென்னுந் துவ்விகுதி விகாரத்தாற ருெக்கது. "ஊட்டா கழியு" மென்புழிபபோல.

பின் வநத ஞானம ஆகுபெயா.

ஆனதா லெனபது ஆனததாலென மரீஇயிற்று "பெற் றததாற் பெறறபய" னென் புழிபபோல

அற்றேல், பயன் பற்றி விதிக்கப்படும வழிபாடு வே ளவி முதலியன போலப பயன வேண்டாமையானுபபின் னாச செய்து பெறுதுமெனருக வொரோவழி யொழிபவும் படுநகொல்லோ வென்னு மாசஙகையை நீககிச் செய்யாவழிப் படுங்குறறமுஞ் செய்தல் கடமைபாமாறு முணாத்தியதனை வலியுறுத்துதற் கெடுததுககாட்டு முதாரணம்.

தன்னை யறிவித்துத் தான்றானாச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழையலது—முன்னவனே
தானேதா னாச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே
மானே தொழுகை வலி. எனவரும்.

தன்னுண்மை யறிய மாட்டாது குருடாய்க் கிடந்த வுயிர்க்குப் பலவாற்றானு மதனைத் தெரிததுணர்த்தி எதத னையு மெளிய வவ்வுயிரை எத்தனையு மரியதானும் வண்ணஞ் செய்தளிதத பெரியதோ ருதவியை யதன் பின்னர் மறககு மாயின் அஃதிதற்குமுன் னறியாமையான் மறந்த குற்றம் போலத் தீர்திறனுடையதொரு குற்றமன் றாகலானும், முத ல்வன் அங்ஙனந் தான்றானே யாகச்செய்தாலும் இதுகாறுந தனககுச் சுதநதிர மினறி முதல்வன துபகாரததை யின்றி யமையாதா யடிமையாகிய வுயிர் எக்காலத்து மவ்வாறடிமை யேயா மாகலானுந், தான்றானாச் செய்தளித்த அப்பெரி யோனை வழிபடுதலே யவ்வுயிர்க்கு வலியாவ தென்க.

தமது முதறானே குருவாகலிற் றான்றானாச் செய்தானை யென்றும், முன்னை மறநத குற்றம் அறியாது நிகழ்ந்ததாக லிற் கழுவப்படும, இஃதது போறு கழுவப் படுவதன்றென் பார் பின்னை மறததல் பிழையல தென்றுங் கூறினார்.

பின்னை மறத்தலென்பதனால் முன்னை மறத்தல் பெறப் பட்டது. "எந்நன்றி கொன்றார்க்குமுய்வுண்டா முய்வில்லைச், செய்நநன்றி கொன்றமகற்கு" என்னுங் கருதது நோககிக் கூறியதூஉமாம்

அன்றியு மெனப் பாடமோதி யிது பிழையாத லன்றியு மென்றுரைபபாரு முளர்.

ஏகாரம முன்னையது அசைநிலை, பின்னையன தேற்றம். செய்தா லென்பது செய்தெனத் திரிந்தது.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

தான்ருனுச்செய்தல்: எதனையெதனைப்பற்றினு மது வதுவாமுயிர் தன்னையறிந்தவழி எண்குணங்களா னிறைந்து தன் வண்ணமாகச்செய்தல்; அங்ஙனஞ்செய்தவழியும "உயிர் தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கேயுரித்"தென்பார் தை வமென்றுந் தைவமே யென்ருர்.

தைவமென்னுஞ் சொல்லியல்பு மேலே யுரைத்தாம்.
மானை யென்னு மிரண்டனுருபு விகாரத்தாற்ருெக்கது.
மானென்பது வடசொற்றிரிபு.
சுட்டு வருவிக்க.
வலிதருவதனை வலியென்றுபசரித்தார்

இவ்வுதாரணங்கண் மூன்றனும் வழிபாட்டிற்கு இடத்து நிகழ்பொருள் மாத்திரையே யன்றி இடவிசேடமும பெறல் வேண்டுமென அதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபத்தர் வேடத்தையுஞ் சிவதேசிகனையு மறிநது வழிபடுமாறு கூறப்பட்டது.

இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துள் ஞானபாதப் பொருளெல்லா வற்றையும் பொது வுண்மை யென் றிருவகைப படுததுப பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதகவியல் பயனியலென நான்கியலாக வைத்துபபோதிப்பதாகிய விசசிவ ஞானபோத நூலைக கோடற்குரிய வதிகாரிக ளாவா ரிவரென்ப துணர்த் துதற் கெழுந்தது இச்செய்யுள.

சிவமென்னு மந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப்
பவமின்றுங் கண்வா சகத்திற்—சிவமுண்டா
மொன்று மிரண்டு மலத்தாக்கிங் கோண்குருவா
லின்றிந்நூல் மும்மை மலர்க்கு. *எனவரும.*

தான்ருனுஞ் செய்தவாறருற் சீவனென்று மியல்பி னீங்கிச சிவனென்றோதபபடும வேதாந்தத்தெளிவாகிய சித் தாந்தத்தையுடைய மாணவகனே ஒன்று மிரண்டுமாய மலங் களையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கும பிரளயாகலர்க்கு முறையே

யறிவின்க ணின்றருட் பார்வையா னோக்குதலானுந், தேவ குருவாய் முன்னின்று செய்யுந திருநோககம் பரிசம வாகமெ னபபடுந தீக்கையானும பிறவிக கேதுவாய பசுத்துவநீங்கிச சிவத்துவம விளங்குமாகலானவரின் வேறுகியமும்மலமுடை யாாகமே யுரித திவவுலகத தநுபவமுடைய தேசிகனாற் போதிககப்படு மிசசிவஞானபோத நூலெனக.

அநதம வேதாநதம.

அந்ததரம சிதநாநத மாகலி னதனைப பெற்றோரது பெருமைகூறுவார் சிவமெனனு மநததர வென்றார்.

என்னு மென்புழிப்படுசொற றொக்கது.

சிநதை அறிவு

கண்ணுருபு விரிததுரைக்க

நோநோககுதல முனனை மருட்பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையா னோக்குதல

நோக்க நோககுதலாமெனன்க.

கண் வாசகங்களைக்கூறவே யினம்பற்றிப்பரிசமுமுடன் கொள்ளபபடும.

பவம ஆகுபெயர்.

இநநூல அநுபவமுடைய தேசிகனு லன்றி விளங்கா தென்பாரா ஒண் குருவாலென்றார்.

போதிக்கபபடுமென்ப தவாய்நிலையான் வந்தது.

இன றிநநூலென்பது இநநூலென்னும பொருட்டு; இக் காலததுரைக்கபபட்ட நூலெனினு மமையும.

அது 'தானுரைத்தானின்' றென வருகின்ற வெண்பா வாற கூறியவாற்றானு மறிக.

மும்மையென்றது எண்டெண்ணின்க ணின்றது. தெரி மாண்டமிழ் மும்மைத் தென்னமபொருபப னெனபுழிப போல.

உண்மையதிகாரம் முடிந்தது.

சிவஞானபோதத்திற்குத் திருவாவடுதுறைச் சிவஞான யோகி செய்த சிவஞானபாடியத்தில் இரண்டாவது உண்மை யதிகாரத்திற் பயனோத்துள் மூன்றாம்பாதமாகிய இப்பன்னி ரண்டாஞ் சூத்திரமுடிந்தது.

சிவஞானபோத பாஷ்யமுடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியர்பெயர்.

—:*:—

எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

இ - ள். எந்தை சனற்குமரன் - எந்தையாகிய சனற் குமாரமுனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கள், ஏத்தித்தொழ - துதித்துவணங்க, நந்தி - சீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திபெருமான், இயல்பாய் - தான் கேட்டமுறையே, உரை த்தருளும் - உபதேசித்தருளிய, ஞானநூல்-சிவஞானபோத மாகிய வடநூலை, சிந்தைசெய்து-பரஞ்சோதிமுனிவன்பாற் கேட்டவாறே சிந்தித்து, தாரணியோர் உணர - தமிழ்நாட் டாரறிந்துய்தற்பொருட்டு, ஏது திருட்டாந்தத்தால் - மேற் கோளோடு கூடிய ஏது திருட்டாந்தங்களுடன், இன்று - இக்காலத்தே, மெய்கண்டானுரை உரைத்தான - மொழி பெயர்த்துக்கூறி வார்த்திகபொழிப்புரை செய்தருளினான் மெய்கண்டதேவன் என்க

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.
சிவஞானயோகிகள் திருவடி வாழ்க.

* சிவஞானபாஷ்யம்.

——:o:——

வேதாகமங்கள் "பிரமாகம" என்றும், "சிவோகம்" என்றும் பாவிககும்படி கூறியது யாதுகாரணம்பற்றியெனின் பசுககள் பாசவிமோசன முற்றுத் தமககந்தரியாமியாயும் வியாபியாயுமான பரசிவததுவந்தங்கண் அபிவியத்தியுறும்பொருட்டுஉபாசிக்க, வேதாகமங்களில அங்ஙனம் அத்துவித பாவனை விதிக்கபபட்டது. ஆகலின் அதுகொண்டுதானே ஏகான்மவாதஞ்சாதிததல் சாலாதென்க. "பிரமாகம்" சிவோகம" என்னும் அத்துவிதபாவனையால் ஆன்மாக்கள் சிவகுணஙகள் தங்கண் விளங்கப்பெறறுச் சிவமாயிருபபனவன்றிக் கெடடொன்றுயொழியா. அரததாசாரியாககுமிதுவே கருததாதல் "வேதததில ஆண்டாண்டுப பிரமப பொருளாகிய சிவபிரானுக்கும ஆன்மாவிற்கும் அத்துவிதபாவனை கூறப் படுமா றென்னையென்றுசங்கிததெடுததுககொண்டு கருடனுமாநதிரிகனுந்தமமுள் வேறுதல் வெளிபபடையாயினுங் கருடோகமென்னுமதததுவித பாவனை விடநிவிாத்திபபொருட்டு வேண்டப்படும. அதுபோலப் பிரமபபொருளாகிய பரம சிவனும் ஆன்மாவுநதமமுள வேறுதல வெளிபபடையாயினு மலநிவிர்ததிபபொருட்டு வேதததில் அததுவிதபாவனை கூற பபட்டது. அதுகொண்டு தானே நிரூப சரிதவைக்கியங்கூறுதல சாலாதென்பது" என்றஙஙனஞ் சதுர்வேததாற்பரிய சஙகிரகத்தோதியவாற்று னறிக.

இனிச சிவபிரானுக்குச் சருவஞ்ஞத்துவ முதலிய வெண்குண முடைமை சொரூபவியல்பெனப்படுஞ் சிவத்துவமாம. இவ்வெண்குண சொரூப சிவத்துவப்பேறே முததி

---

* முதற்சூததிரம் இரணடாஞ்சூததிரங்களில் எழுதப்பட்ட இப்பாடிய வசனம் அசசூத்திரஙகளில் சேர்ககும் இடந் தெரியாமையால இங்குத் தனியே அசசிடப்பட்டது.

திசையில் ஆன்மாவிற்கு ஆன்மலாபமெனப்படுஞ் சாயுச்சியப் பெருமபேறும். சிவபிரான் எண்குணமுடையனுதல "கோளில பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான், றளைவணஙகாத தலை" எனவும், "எட்டுவான்குணத் தீசனெம மானறனை" எனவும, "இறையவனை மறையவனை யெண்குணததினை" எனவுங் கூறிய திருவாககுககளானறிக.

அற்றேல், சிவபிரான் எண்குணசொரூபனுயின் அவனறனை "நிர்ககுணன குணாதீதன" என்று வேதாகமஙகள் ஓதுதல பொருநதாதாலெனின்? வேதாகமங்கள பரமான்மாவை "நிரககுணன் குணாதீத" னென்றோதியது, சாததுவிக இராசத தாமதமென்னு மாயாகுணங்களில்லாதவனெனனுங் கருத்துப்பற்றி யல்லது முற்றறிவு முதலிய சிற்குணஙகளில்லாதவனென்னுங கருததுபபற்றியன்றுகலின் அது பொருந்துவதாம மற்றுப பொருநதாமை யாண்டையதென்க. இசசிறகுணஙகளுமில்லா வியலபே அவனுககுச் சொரூபமெனின சததாகை சிததாகை ஆனநதரூபமாகையுஞ சருவஞ்ஞததுவ முதலியவற்றை யகபபடுதது நிறகுஞ் சிறகுணங்களாகலின பரபபிரமப பொருள் அவறறை யிலககணமாக வுடைததென்றலுஞ் சொரூபவியலாகாதாம. அதுவேயுமன்றி அஙஙனம வேண்டுவார பிரமபபொருள ஓரியலபுமில்லா வெறும பாழென்றாராய் நிரீசசுரவாதிகட்குச சகபாடிகளாய் மொழிவரென்க. எண்குணஙகளாவன, சருவஞ்ஞததுவம, நித்திருப்தி, அநாதிபோதம, சுவதநதிரம, அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, நிராமயான்மா, விசுததததேகமெனபனவாம. நித்திருப்தியெனினும பூரததியெனினுமொககும. அநாதிபோதம அநாதிபுத்ததத்துவமெனவும வழஙகபபடும. இவையே இ[illegible] சிவததுவமெனபபடுமெணகுணமாமா று "சருவஞ்ஞதவா" னெபதை முதலாகவுடைய சருவஞ்ஞானோத்தர [illegible] [illegible]னறிக. இவ்வெண் குணஙகளுள, நிராமயான்மா[illegible] அநாதிபோதத்திலும, விசுத்ததேகததினை அலுப்தசத்தியிலு

மடக்கி அறுகுணங்களாகவும ஓதுப. இவ்வறுகுணங்கள் சத்து சித்து ஆனந்தமென மூன்றுயடங்குமா ரோர்ந்துணாக. இனி நின்மலமான பரபபிரமபபொருள் அவிச்சையாற் கட்டுண்டு சீவான்மாவென நின்று, "பிரமாகம" பாவனை பேணி, மறித்தும பிரமமாமெனின, நினமலமான பிரமபபொருளை அவிசசையான மலங் கட்டுறுததமாட்டாது கடடுறுததுமெனின, நின்மல பரபபிரமப பொருளாமாறிலலை. அனறியும சீவறகு வீடுபேறுளதாய வழியும அஃததனைக கடடுறுததுமெனபபடடு வீடுபேறெனபது போலியாய் முடியுமென்க. அறறேல, நிராலமபஞ் சருவசார முதலிய வொருசா ருபநிட,தஙகளை அங்ஙன மோதியவாறென்னையெனின், சுவேதாசுவதரமுதலிய சைவோபநிடதஙகள சீவான்மாப பிரமமபோல வநாதிநித்தியப பொருளென்றும, அபபிரமந தனககநதரியாமியாயும வியாபியாயுநின் றுபகரிக்க அநாதிமல விணைககீடாகப பிறபபிறபபுறறு விணைபபோகம புசிககுமுறையின் மலபரிபாகமெய்திப பரமசிவன் றிருவருளாற்றுக் கட்டுநீஙகி முறறறிவெய்தி மெய்புணாநது மலவாசனையு நீஙகிச சிவ பரபபிரமப பொருளோ டததுவிதமாய் நின்று முடிவுகாண்கிலலாப பேரினபததினை நுகராநிறகுமெனறும, எடுத்தொருதலைபபடுத்தோதுதலின், நிராலமபஞ் சருவசார முதலிய வுபநிட,தஙகளிற பிரமசததததா லெடுத்தோதபபடடசிததுப பரசிததானபரபபிரமமன்று. அபரசித்தான ஆன்மாவே அவிசசையாறபநதமுற்றுச சாதகமுறையிற் பிரமோபாசனை பேணிப பிரமமாமென்றவ வுபநிடதஙகளா லஙஙனமோதபபடடது. இஙஙனமாகலின, அவ்வுபநிடதஙகளுஞ் சைவாகமஙகளுந திராவிடவேதஙகளுந தமமுளமுரணுறறு நடபபனவனறி முரணுறறுககிடபபனவலலவெனறு நுண்ணுணர்வாலுணர்ந்து கொளக அற்றேல், அஃதாக அபரசித்தான ஆனமாவைப பரசித்தினுககுரிய பிரமசததத தால் அவை யடுத்தோதுதல் சாலுமோவெனின், பரசித்தா

ன பரப்பிரமம் அபரசித்தான வான்மாவுக் கந்தரியாமியாய் அதுவேதானாய்நின்றுபகரித்தலின், அவ்வொற்றுமைபற்றிப பரபபிரமநாமததாற் சீவான்மாவை அங்ஙனமவையுபசரித்து வழங்கின. ஆகலின் அது சால்பேயாமென்க. கீதாசாரிய னாகியகண்ணன பரபபிரமமானசிவனருட்பெற்றியைச்சிவோ கமபாவனை யொற்றுமைபற்றி "நானே சடசிதமெல்லாமா னேன்" எனறு தன் பெற்றியாககொண்டு கூறியதூஉம் இதற்குறுசானருமென்க.

இனி உடல பொருள் ஆவி மூன்றும் ஞானதீக்கையின முதல்வனுககெனத தானஞ்செய்தளித்தலான் முன்செயற் கையாற றன்னுடைமையாய் நின்ற விமமூன்றுந தானஞ்செ ய்தபின்னர்த் தனககின்றிச சிவனுக்குடைமையாயவாறு பெ றருமபெறவே, யாண்டுபபொருளென்ற துடமபுபோலொ ற்றுமையுடைத்தாய்த் தன்னொனுகரககிடநத வுடல்வினையே யன்றி முனபே தன்னாற்றுறக்கபபடடொழிநத புறபபொரு ளனமெறன்பது தாமேபோதருதலானும், அவவாறனறி யாண் டுபபொருளென்றது எலலாவற்றிறகும பொதுவெனககொ ளளினும் உடலவினையும் அவற்றுளடங்குதலானு மங்ஙன முதல்வனுககென்றீந்த வுடல்வினையை மீளவுந் தானுகரக் கருதுவோ னவ்வாறு தானஞ்செய்தளிதத ஆன்மாவை மீள வுஞ சுதந்திரனாகக் கருதுஞ சிவசமவாதியோடொபபவனா மாகலின் முதலவனுககெனறளிதத பொருளைத தானுகரக கருதுதல பெரியதோ ரிழுககாதலறிக.

இன்னுந தனனுடமபே தனககின்றி முதலவனுக்குடை மையாகவீநதவழி யவவுடமபிடமாக வருமவினைபபயனைத தானுகர்தறகோ ரியைபின்மையறிக இனனுந தாமேயு தன ககுச சுதநதிரமினறிச சிவனுககுடைமையாயவழி,ந தாம மறறொனறனை நுகருமாறியாண்டையதெனக. தமனாறலளி ககபபடட பொருணை மூன்று முதல்வனேனறுமொயண்டா னெனபது "அனறே யெனற வாவியும" எனவும "உட டஙகொண்டா யினி யுனனை" எனவும. உடலிடங்கொண்டா யானிதற்கு" எனவும, "என்றவுடற்கன்ம" எனவும, என்ற வுடற்பழவினைகள்" எனவும, "என றவினை" எனவும, "என றுகொண்டாயென்னை" எனவும "நாமொழிந்து சிவமான" எனவும ஓதியவாறறுனறிக.

திருச்சிற்றம்பலம.

பிழை திருத்தம்.

வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	(அரும்பதப்பொருளில்) பாட்டு	பதம்
30	வேதங்களை	அவவேதஙகளை
7	மகவுக	மகெளக
16	நூலார்	நூலாற்
13	மருநது	மருந்து
21	இயம	இயமம்
9	நூலை	நூலினை
23	ஆண்டுககா	ஆண்டுக்கா
14	தென்பதனையு	தென்பது
20	சாதனங	சாதகங
21	புனைவரென	புனைவரேயென
27	முறைகளு	முறைமைகளு
13	தம்மை	தமை
30	தமை	தம்மை
31	பாஷாண	பாடாண, (இங்ஙனம் வருமிடந் தோறுங்கொள்க)
24	மெனவைத்	மெனவேறுவைத்,
,,	தார்ககிகர்	தாரக்கிகர், (இஙஙனம் வருமிடந் தோறுங்கொள்க)
30	ண்ட	ண்டசிவாத்துவித சைவத்தினுண் மையுணராதார்.
8	வளவா	வளாவா
19	ஐககவத	ஐக்கவாத
2)	கொள்ளாரா	கொண்டாரா
17	பிறவற்றால்	பிறவாற்றால்
23	கறப	கற்பு
15	முதற்கண	முற்கண
7	மாணககா எனவி	மாணககரி
1	43	34
10	ரினை	ரின்
13	சமுவயமும்	சமுவாமும்
5	சமுவயமா	சமுவாமா
9	இனவாம	இனவுமாம்
21	உணடாம்,	உண்டாம

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
,,	23	மில்லையுமாஞுசா	மில்லையு மாஞ்சொ
37	22	பொருள்	பொருள்களை
42	5	சபரமுனி	சபாமுனி
43	22	ஒரு	ஒரு
46	8	வுளவாய	வுளவாய்
48	3	கமாய்த	கமாய
,,	14	லும்புருட	லும் புருட
,,	24	யோகமா	யோகமதமா
50	13	உண்பவர்	றுணபா
,,	23	முறையொழு	முறையேயொழு
51	8	கழிந்திடுவெ	கழித் திடுவெ
,,	9	முன்பமுதே	முன்புளதே
52	9	முதலது	முதலாவது
53	9	நம்மவரே	நமமவரவரே
,,	21	மேயான	மேயான்
,,	22	பேசுவாரே	பேசுவரே
56	8	னெனக	னென்க
,,	11	ஆறனுருபு	ஆனுருபு
59	23	படுவென	படுவன
60	18	சாதிக்க	சோதிக்க
63	25	வும்வேத	வும் அவற்றுண் முன்னையதுவே
,,	,,	வும்வேதா	வும்பின்னையதுவேதா
71	28	குளிந்தடெ	குளிரந்தெ
72	6	கனவு	நனவு
,,	13	வன்-கால	வனனறேகால
	21	தில்கண்டநன	தில்கனவு கணடகண்டநன
,,	,,	வில்கண்டகனவு	வில
81	20	னீண்டுநின்ற	னீணடுநாராயவெனநின்ற
,,	29	பாவி	பாவில
82	6	இஃதா	இததா
,,	18	றனஞுசெய	றனஞசய
83	10	ஒன்றெலா	ஒனறலா
87	17	அந்தமந்தி	அநதமாதி
89	27	வேறின்மை	வேறனமை
92	6	பசுவாம	பசுவாஙகாண
,,	10	ளோகாண்	ளோ
,,	14	இன்று	இன்றுல்
,,	17	எறு	எ-று. ஆல்-அசை
95	12	தெலசச	தெனெசச
101	19	சென்று	சென்று அங்கு

வரி.	பிழை	திருத்தம்.
8	யேமுறையே	முறையே
16	வெதிமறை	வெதிர்மறை
22	மெய்யினி	மெய்யெனி
15	காரண	கரண
21	சங்கித	சங்கிதி
7	பறம்பு	புறம்பு
,,	திருந்தல்	திருததல்
11	வளர்தலு	வளர்தலும்
14	அத்தி	ஆத்தி
3	மாக்கள்	மாக்களே
25	மாக்கள்	மாக்களே
21	படாந்து	படாநது
23	வேகமண	மேகமண்
29	தாமையின்	தாமையின்
17	ற்லென	ல்லென
24	கலை	காலை
25	கலை	காலை
27	தாம	தாம்
9	தாதல்	த்தாதல்
23	அந்தம்	அந்தமாம்
6	லன	லன்
11	செவ	மன்-அசை. செவ
6	ஆயகும்	ஆகு
29	மறுகக	மறுக்க
16	மலம்	மற்று மலம்
11	கர்ட்ட	காட்ட
24	அவவுடம்	அவவவவுடம்
6	ஞாஞகலர்	ஞானகலா
23	மிதயதது	மிதயத்தின்
24	கண்டதது	கணடதின்
20	எயதல்	ஏய்தல
20	சத்த	சுத்த
5	நூலாலா	நூலா
13	கேடலா	கோடலா
2	அத்தானி	அததாணி
6	விடஙக	விடயஙக
6	தன்றி	தன்று
28	அவவேறு	இவவேறு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
194	3	இன்றெனை	இன்றென்
195	24	அதனை வயு	அதனைவலியு
196	14	தமவயதத	தன்வயதத
202	22	கருந்த	கடிநத
204	27	தன்மை	தனமைய
214	23	னின்று	தினின்று
215	4	ஞா திரு	ஞா துரு
217	15	யறிப	யறிய
220	19	தாலஞ்சுக்குமம்	தாலசுக்கும
221	27	போலஙிரு	போ லஙிரு
222	4	அதுவனற	அதுவென்ற
227	21	சறுவஞா	சருவஞ்ஞா, இங்ஙனம் வருமிடந் தோறுங்கொள்க.
,,	27	பதியென்	பதியென
228	4	ஞனஞ்	ஞனஞ்
231	5	என்றருளி	சர்வேதரும என்றருளி
,,	26	மாய்	வாய்
239	9	அதனைவிரிதது	விரிதது
241	17	தாலென்	தாலொன்
,,	21	றென்னுதல்	றெண்ணுதல்
243	20	யாவாவி	யவாவி
,,	28	னனனியம்	னன்னியம்
247	10	பொருட்கு	பொருடரு
251	5	மானவா	மான்மாவா
252	8	பிறுதோ	பிறிதோ
257	18	னீனடோ	னீண்டோ
258	18		முதலதிகரணம்
265	27	வென்னுங்	தெனனுந
270	8	சததின	அசத்தின
273	19	முறையி	முறைமையி
,,	26	கிய சததின்	கி யசததின
274	24	யன்னிய	யநனனிய
275	8	னெம்மூர்ப்பு	னெமமூர்பு
,,	19	தொளா	தோளா
,,	21	மணிமுடி	நவமணிமுடி
276	17	யென்ற	யென்ப
277	10	முளைத்தவா	முளைததவர்
,,	11	மூவர்	மூவாச

வரி	பிழை.	திருததம்.
12	சிறந்த	செறிந்த
12	மேற	மேற்
8	படுவன்	படுவர்
11	ொன்க	ெனன்க
20	வெயதுவன	வெயதுவன
14	ஆன்	ஆன
23	புண்ணிய	பசுபுண்ணிய
14	முத்தியப	முத்தியேபய
11	மெண்ணு	மெண்ணு
15	நான்கும்	நான்கும்பத
19	முத்தி	பரமுததி
27	கணுக்காரா	கணுக்கரா
2	சகலாக்குக்	சகலர்கரு அக
18	கொணடன	கொண்டது
30	தேகததின்	தேக்கத்தின்
11	வுருவில்	வுருவின்
10	செய்தபா	செய்தசிவஞானமாபா
13	மூன்று	நான்கா
6	யறியும	யறியும்
23	தியைபும	தியையும்
4	சுதியாம	சுதியாமா
6	றுண்ர்த்	றுணாத்
11	உணராபதி	உணராப்பதி
20	முணராபதி	முணராப்பதி
21	குமென்னுந்	குமேனுந
26	சிகோழை	சீகேகாழை
19	திருந்தல்	திருததல
20	அவனை	அதனை
4	மனரூபம்	நியமனரூபம்
11	றியபபடு	றியப்படும
24	பதியிற்சிந்தை	பதியைசசிந்தை
15	வற்ருற்	வாற்றுற
23	அவைம	அடிமை
8	கிரந்தவடி	கிரந்திவடி
25	சாநியாதீத	சாநியதீத
27	படும	படும
27	கொணட	கொணட
11	ன்பவொ	ன்றவொ

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
345	4	தற்கும்	தறகும்
347	14	விளககொளி	கண்ணொளி
352	19	முதல்	முதல்வன்
353	19	காப்பதுதம	காப்பதுததம
360	4	நின் று	நின்ற
361	4	படுஞ்சுக	படும்பரமசுக
365	3	போநத	போந்த
,,	4	ஆசிரியர்கண்	கண்
367	17	திவற்றி	விவற்றி
371	26	படியோ	புடையயோ
372	9	அவைதானே	அவையேதானே
374	10	ஒன்று	ஒன்னுஞ்
,,	26	பதனல்	பனுதலால்
377	5	வேறிடத	வெறித்
379	13	பொன்வான்	பொன்வாண்
380	21	சிந்திதனய்	சிந்திதனை
,,	23	செப	செய
381	2	வழிபடா	வழிபட
,,	23	படடு	பட்டு
383	5	காலஙஙனம	கால் யாங்ஙனம்
384	6	புழியுமது	புழியுணர்த்தியென்பதுமது
385	7	மாயையா	மாயை
,,	22	இவை யேக	இவவேக
,,	26	முனையாத	முளையாத
,,	,,	பகரித்து	பரிகரிதது
387	30	சிறபிலார்	சிறப்பில்லார்
391	16	பாசததர்	பாசததார
393	18	அவை	இவை
402	19	தாரணியோர்	தாரணியோா தாம்

அவசரத்திலே பதிப்பித்தலால் காமா முதலிய சில குறியீடுகள் தவறியிருப்பன விரிவஞ்சி யெடுத்துககாட்டப்படாமையால் அவற்றைத திருத்திப்படிததுப் பொருளுணர்நதுகொள்க. பதிப்பித்து முடிந்தபின்னொரு எட்டுப்பிரதி கிடைததமையால் இதிலுள்ள திருததஞ்செய்ய நேர்நதன பலவுள

பிழைதிருத்தம் முற்றிற்று.